

Författningar om förfarandet

Del 2

ISBN 978-91-86525-91-0
SKV 617 utgåva 1

Edita i Västerås 2013

Förord

Denna författningssamling innehåller författningar om förfarandet och består av två delar. Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2013.

Del 1 innehåller förvaltningslagen (1986:223) samt vissa andra författningar inom den offentliga rätten såsom offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Del 2 innehåller skatteförfarandelagen (2011:1244), skatteförfarandeförordningen (2011:1261) samt vissa övriga författningar om skatteförfarandet såsom lag (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Genom skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen har ett antal författningar om skatteförfarandet, t.ex. taxeringslagen och skattebetalningslagen, upphört att gälla vid utgången av 2011. De upphävda författningarna gäller dock fortfarande i vissa fall enligt övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen. De upphävda författningarna finns därför i slutet av denna författningssamling i deras lydelse den 31 december 2011.

Solna i mars 2013

Inga-Lill Askersjö

Innehåll del 1

Lag om beräkning av lagstadgad tid (1930:173).....	11
Lag om allmänna förvaltningsdomstolar (1971:289)	13
Förvaltningsprocesslag (1971:291)	27
Förordning om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. (1977:937).....	40
Förordning om protokollföring m.m. vid de allmänna förvaltningsdomstolarna (1979:575).....	47
Lag om viten (1985:206).....	52
Förvaltningslag (1986:223)	55
Avgiftsförordning (1992:191)	64
Personuppgiftslag (1998:204)	71
Personuppgiftsförordning (1998:1191)	88
Lag om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar (1999:90).....	95
Förordning om behandling av personuppgifter vid Skatteverkets medverkan i brottsutredningar (1999:105).....	100
Lag om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2001:181)	103
Förordning om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2001:588)	112
Förordning om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. (2003:234)	123
Lag med anledning av inrättande av Skatteverket (2003:642)	126
Myndighetsförordning (2007:515).....	127
Förordning med instruktion för Skatteverket (2007:780).....	133
Förordning med instruktion för Skatterättsnämnden (2007:785).....	138
Förordning med instruktion för Ekobrottsmyndigheten (2007:972).....	140
Offentlighets- och sekretesslag (2009:400).....	144
Offentlighets- och sekretessförordning (2009:641).....	274
Delgivningslag (2010:1932)	322
Delgivningsförordning (2011:154)	332

Innehåll del 2

Förord.....	3
Skatteförfarandelag (2011:1244).....	11
1 kap. Lagens innehåll	11
2 kap. Lagens tillämpning.....	13
3 kap. Definitioner och förklaringar	14
4 kap. Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning	19
5 kap. Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare	20
6 kap. Ombud.....	21
7 kap. Registrering.....	23
8 kap. Preliminärskattesystemets grunder.....	25
9 kap. Godkännande för F-skatt.....	26
10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt	27
11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt	32
12 kap. Skattetabeller.....	37
13 kap. Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt	38
14 kap. Syftet med kontrolluppgifter.....	40
15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst.....	40
16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet	43
17 kap. Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter	44
18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter.....	46
19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter	47
20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag	48
21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder och fondföretag.....	49
22 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden.....	51
23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden	56
24 kap. Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter	58
25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet	59
26 kap. Skattedeklaration.....	59
27 kap. Skalbologsdeklaration	69
28 kap. Preliminär inkomstdeklaration	70
29 kap. Syftet med inkomstdeklaration	71
30 kap. Vem ska lämna en inkomstdeklaration?.....	72
31 kap. Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?.....	74
32 kap. När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?	82
33 kap. Särskilda uppgifter	82
34 kap. Informationsuppgifter	85
35 kap. Periodiska sammanställningar.....	87
36 kap. Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter.....	89
37 kap. Föreläggande.....	90
38 kap. Formkrav	92
39 kap. Dokumentationsskyldighet.....	93
40 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera	97
41 kap. Revision	98

42 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök	102
43 kap. Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning	104
44 kap. Vitesföreläggande	105
45 kap. Bevissäkring	106
46 kap. Betalningssäkring	109
47 kap. Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll	112
48 kap. Förseningsavgift	114
49 kap. Skattetillägg	115
50 kap. Kontrollavgift	120
51 kap. Befrielse från särskilda avgifter	121
52 kap. Beslut om särskilda avgifter	122
53 kap. Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt	124
54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt	125
55 kap. Beslut om preliminär skatt	125
56 kap. Beslut och besked om slutlig skatt	128
57 kap. Skönsrättsliga beslut om skatter och avgifter	131
58 kap. Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag	132
59 kap. Ansvar för skatter och avgifter	133
60 kap. Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivar- avgifter, mervärdesskatt och punktskatt	138
61 kap. Skattekonton	138
62 kap. Betalning av skatter och avgifter	140
63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter	144
64 kap. Återbetalning av skatter och avgifter	149
65 kap. Ränta	152
66 kap. Omprövning	156
67 kap. Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal	164
68 kap. Besluts verkställbarhet	173
69 kap. Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring	173
70 kap. Indrivning	176
71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet	177
Förteckning över ändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244)	184
Skatteförfarandeförordning (2011:1261)	188
1 kap. Tillämpningsområde och betydelse av termer och uttryck ..	188
2 kap. Registrering	188
3 kap. Preliminär skatt	189
4 kap. Särskild inkomstskatt	190
5 kap. Kontrolluppgifter	190
6 kap. Deklarationer	194
7 kap. Övriga uppgifter	198
8 kap. Föreläggande	199
9 kap. Dokumentation	199
10 kap. Utredning och kontroll	202
11 kap. Betalningssäkring	202
12 kap. Undantag från kontroll	203

13 kap. Beslut om skatter och avgifter.....	204
14 kap. Betalning och återbetalning av skatter och avgifter	207
15 kap. Omprövning och överklagande	208
16 kap. Verkställighet.....	209
17 kap. Underrättelse om beslut m.m.	209
18 kap. Skatteverkets skyldigheter mot kommuner, landsting, myndigheter och andra menigheter.....	210
19 kap. Myndigheters skyldigheter mot Skatteverket.....	213
20 kap. Uppgifter och handlingar hos Skatteverket och andra myndigheter	214
21 kap. Avgifter	215
22 kap. Övrigt	215
Förteckning över ändringar i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).....	219
Paragrafnyckel – skatteförfarandelagen.....	220
Paragrafnyckel – taxeringslagen.....	240
Paragrafnyckel – skattebetalningslagen	243
Paragrafnyckel – lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter	252
Förordning om fullgörande av deklarationsskyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. (1957:515).....	257
Skattebrottslag (1971:69).....	260
Lag om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall (1985:354).....	268
Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (1990:226)	271
Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (1990:314).....	282
Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (1990:320).....	289
Förordning om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden (1991:171).....	293
Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (1997:1157).....	294
Lag om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar (1997:1024).....	309
Lag om förhandsbesked i skattefrågor (1998:189).....	311
Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinämnden (1999:591).....	320
Förordning om sjöfartsstöd (2001:770).....	321
Lag med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol (2006:502).....	326
Lag om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb (2006:1494).....	328
Lag om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen (2008:206)	329
Lag om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (2012:843).....	330
Förordning om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (2012:848).....	337

Upphävda författningar

Lag om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (1978:880)	344
Förordning om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (1978:881)	350
Lag om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. (1989:479)	352
Taxeringslag (1990:324)	355
Taxeringsförordning (1990:1236)	380
Lag om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet (1994:466)	386
Skattebetalningslag (1997:483).....	393
Förteckning över ändringar i skattebetalningslagen (1997:483) ..	558
Skattebetalningsförordning (1997:750).....	601
Förteckning över ändringar i skattebetalningsförordningen (1997:750)	624
Lag om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. (1998:514)	632
Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1227)	634
Förordning om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1244).....	693
Lag om allmänt ombud hos Skatteverket (2003:643).....	705
Lag om deklarationsombud (2005:1117)	706
Lag om särskild skattekontroll i vissa branscher (2006:575)	709
Förordning om personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher (2006:585)	713
Lag om kassaregister m.m. (2007:592).....	714
Förordning om kassaregister m.m. (2007:597)	719

Skatteförfarandelag (2011:1244)

den 1 december 2011

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2010/11:165, bet. 2011/12:SkU3, rskr. 2011/12:28.

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

1 kap. Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INNEHÅLL, TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

1 kap. – Lagens innehåll

2 kap. – Lagens tillämpning

3 kap. – Definitioner och förklaringar

AVDELNING II. FÖRETRÄDARE

4 kap. – Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning

5 kap. – Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare

6 kap. – Ombud

AVDELNING III. REGISTRERING

7 kap. – Registrering

AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT

8 kap. – Preliminärskattesystemets grunder

9 kap. – Godkännande för F-skatt

10 kap. – Skatteavdrag för preliminär skatt

11 kap. – Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

12 kap. – Skattetabeller

AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT

13 kap. – Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

14 kap. – Syftet med kontrolluppgifter

15 kap. – Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

16 kap. – Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet

17 kap. – Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

12 Skatteförfarandelag

- 18 kap. – Kontrolluppgift om ränteutgifter
- 19 kap. – Kontrolluppgift om avkastning på delägarrätter
- 20 kap. – Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag
- 21 kap. – Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarrätter än andelar i investeringsfonder och fondföretag
- 22 kap. – Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden
- 23 kap. – Kontrolluppgift om utländska förhållanden
- 24 kap. – Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter
- 25 kap. – Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet
- 26 kap. – Skattedeklaration
- 27 kap. – Skalbolagsdeklaration
- 28 kap. – Preliminär inkomstdeklaration
- 29 kap. – Syftet med inkomstdeklaration
- 30 kap. – Vem ska lämna en inkomstdeklaration?
- 31 kap. – Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?
- 32 kap. – När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?
- 33 kap. – Särskilda uppgifter
- 34 kap. – Informationsuppgifter
- 35 kap. – Periodiska sammanställningar
- 36 kap. – Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter
- 37 kap. – Föreläggande
- 38 kap. – Formkrav

AVDELNING VII. DOKUMENTATION

- 39 kap. – Dokumentationskyldighet

AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL

- 40 kap. – Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera
- 41 kap. – Revision
- 42 kap. – Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök

AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR OMBUD, BITRÄDE ELLER UTREDNING

- 43 kap. – Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER

- 44 kap. – Vitesföreläggande
- 45 kap. – Bevissäkring
- 46 kap. – Betalningssäkring

AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL

- 47 kap. – Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

- 48 kap. – Förseningsavgift
- 49 kap. – Skattetillägg
- 50 kap. – Kontrollavgift

- 51 kap. – Befrielse från särskilda avgifter
- 52 kap. – Beslut om särskilda avgifter

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER

- 53 kap. – Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt
- 54 kap. – Beslut om särskild inkomstskatt
- 55 kap. – Beslut om preliminär skatt
- 56 kap. – Beslut och besked om slutlig skatt
- 57 kap. – Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter
- 58 kap. – Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag
- 59 kap. – Ansvar för skatter och avgifter
- 60 kap. – Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER

- 61 kap. – Skattekonton
- 62 kap. – Betalning av skatter och avgifter
- 63 kap. – Anstånd med betalning av skatter och avgifter
- 64 kap. – Återbetalning av skatter och avgifter
- 65 kap. – Ränta

AVDELNING XV. OMRÖVNING SAMT ÖVERKLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL

- 66 kap. – Omprövning
- 67 kap. – Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal

AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET

- 68 kap. – Besluts verkställbarhet
- 69 kap. – Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalnings-säkring
- 70 kap. – Indrivning
- 71 kap. – Övriga bestämmelser om verkställighet.

2 kap. Lagens tillämpning

Tillämpningsområde

- 1 §** Lagen gäller för skatt, dock inte skatt som tas ut enligt
1. kupongskattelagen (1970:624),
 2. lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter,
 3. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
 4. tullagen (2000:1281),
 5. lagen (2004:629) om trängselskatt, och
 6. vägtrafikskattelagen (2006:227).
- Lagen gäller även för belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

14 Skatteförfarandelag

2 § Lagen gäller också för avgifter enligt

1. begravningslagen (1990:1144),
2. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
3. lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
4. lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund,
5. socialavgiftslagen (2000:980), och
6. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

3 § Lagen gäller inte för punktskattepliktiga varor som

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt samma lag.

Om ett sådant beslut om omhändertagande eller om skatt upphävs, ska dock den här lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats.

4 § Lagen gäller inte heller för mervärdesskatt som ska redovisas och betalas enligt lagen (2011:1245) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster.

Proportionalitetsprincipen

5 § Av proportionalitetsprincipen följer att beslut enligt denna lag får fattas bara om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse.

3 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns definitioner och förklaringar också i andra kapitel.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

arbetsgivaravgifter i 3 §

arbetsgivardeklaration i 26 kap. 3 §

beskattningsår i 4 och 5 §§

beslut om debitering av preliminär skatt i 55 kap. 2 §

beslut om preliminär A-skatt i 55 kap. 6 §

beslut om särskild inkomstskatteredovisning i 13 kap. 1 §

deklarationsombud i 6 kap. 4 §

europiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) i 6 §

europiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) i 7 §

felaktigt debiterad mervärdesskatt i 12 §

frisörverksamhet i 39 kap. 2 §

förenklad arbetsgivardeklaration i 26 kap. 4 §
granskningsledare i 8 §
handling i 9 §
hemortskommun i 10 §
huvudinkomst i 11 kap. 3 §
journalminne i 42 kap. 2 §
juridisk person i 11 §
kassaregister i 39 kap. 2 §
kontrollremsa i 42 kap. 2 §
näringsverksamhet i 14 §
punktskatt i 15 §
regelbunden ersättning i 11 kap. 2 §
restaurangverksamhet i 39 kap. 2 §
skönsbeskattning i 57 kap. 1 §
slutlig skatt i 56 kap. 2–7 §§
särskilda avgifter i 17 §
torg- och marknadshandel i 39 kap. 2 §
verksamhetslokal i 18 §
överskjutande ingående mervärdesskatt i 13 §
överskjutande punktskatt i 16 §.

Betydelsen och tillämpningsområdet framgår av någon annan lag

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i de lagar enligt vilka en skatt eller en avgift bestäms. Detta gäller dock inte om annat anges i denna lag.

Arbetsgivaravgifter

3 § Med arbetsgivaravgifter avses

1. arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
3. avgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beskattningsår

4 § Vad som avses med beskattningsår framgår av följande uppställning:

<i>För</i>	<i>avses med beskattningsår</i>
1. skatt enligt a) inkomstskattelagen (1999:1229), b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetskatt, c) lagen (1990:661) om avkastningskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, och d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, samt avgift enligt e) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen
2. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	det kalenderår då ersättningen betalas ut
3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
4. annan mervärdesskatt	det kalenderår då den felaktiga debiteringen har gjorts eller förvärvet har skett
5. punktskatt som ska redovisas för redovisningsperioder	beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen
6. annan punktskatt	det kalenderår då den händelse som medför skattskyldighet har inträffat
7. övriga skatter	det kalenderår som skatten ska betalas för
8. arbetsgivaravgifter och avgifter som ingår i slutlig skatt	det kalenderår som avgiften ska betalas för.

Med beskattningsår för fysisk person avses dock i fråga om preliminär skatt alltid kalenderår.

5 § Om en juridisk persons beskattningsår har en annan slutdag än den 31 december, den 30 april, den 30 juni eller den 31 augusti gäller andra och tredje styckena.

I stället för det egentliga beskattningsåret avses med beskattningsår den av följande perioder som går ut närmast efter det egentliga beskattningsåret:

- 1 januari–31 december,
- 1 maj–30 april,
- 1 juli–30 juni, eller
- 1 september–31 augusti.

Detta gäller vid tillämpning av

- 28 kap. 3 § andra stycket (när en preliminär inkomstdeklaration ska lämnas),
- 32 kap. 2 § (när en inkomstdeklaration ska lämnas),
- 49 kap. 10, 12 och 15 §§ (normalt tillgängligt kontrollmaterial),
- 55 kap. 2 § första stycket (debitering av preliminär skatt),
- 56 kap. 10 § (besked om slutlig skatt),
- 62 kap. 4 § första stycket och 5 § (betalning av preliminär skatt),
- 65 kap. 5, 6, 9, 17 och 18 §§ (beräkning av ränta),
- 66 kap. 13 och 26 §§ (omprövning av beslut om debitering av preliminär skatt), samt
- 67 kap. 15 § (överklagande av beslut om debitering av preliminär skatt).

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

6 § Det som sägs om svenska handelsbolag gäller även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG).

Europeiska grupperingar för territoriellt samarbete

7 § Det som sägs om ekonomiska föreningar gäller även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).

Granskningsledare

8 § Med granskningsledare avses den som har utsetts av Skatteverket att vara granskningsledare.

Handling

9 § Med handling avses framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniska hjälpmedel.

Hemortskommun

10 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då aktuellt beslut fattades.

18 Skatteförfarandelag

För den som var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige under någon del av det år då aktuellt beslut fattades, men som inte var folkbokförd i landet den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades.

För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig, avses med hemortskommun den kommun som anknytningen var starkast till under året före det år då aktuellt beslut fattades.

Juridisk person

11 § Med juridisk person avses också dödsbon, svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer.

Felaktigt debiterad mervärdesskatt

12 § Det som sägs om mervärdesskatt gäller även belopp som har betecknats som mervärdesskatt och som enligt 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200) ska betalas till staten, även om beloppet inte utgör mervärdesskatt enligt samma lag. Det som sägs om skattskyldig enligt mervärdesskattelagen gäller även den som är skyldig att betala sådant belopp.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

13 § Med överskjutande ingående mervärdesskatt avses den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt.

Näringsverksamhet

14 § Med näringsverksamhet avses verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett svenskt handelsbolag, för någon delägare i bolaget.

Punktskatt

15 § Med punktskatt avses skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
2. lagen (1972:820) om skatt på spel,
3. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,
4. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
5. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

6. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,
7. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,
8. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
9. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
10. lagen (1994:1776) om skatt på energi,
11. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,
12. lagen (1999:673) om skatt på avfall,
13. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och
14. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.

Överskjutande punktskatt

16 § Med överskjutande punktskatt avses det belopp med vilket avdragen överstiger skattens bruttobelopp.

Särskilda avgifter

17 § Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg och kontrollavgift.

Verksamhetslokal

18 § Med verksamhetslokal avses utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av en annan juridisk person än ett dödsbo.

Med verksamhetslokal avses även markområden, transportmedel, förvaringsplatser och andra utrymmen som disponeras eller kan antas disponeras i verksamheten.

AVDELNING II. FÖRETRÄDARE

4 kap. Uppgifter som har lämnats för någon annans räkning

Huvudregeln

1 § Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats av en behörig företrädare, anses uppgiften ha lämnats av den som företräds.

Presumtionsregeln

2 § Om en deklaration eller någon annan uppgift har lämnats för en juridisk person, anses uppgiften ha lämnats av den juridiska personen, om det inte är uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den juridiska personen.

5 kap. Uppgifts- och betalningsskyldiga företrädare

Ombud för en generalrepresentation

1 § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, ska ett sådant ombud som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige fullgöra deklARATIONSSKYLDIGHETEN och betala skatter och avgifter för verksamheten samt i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådana skatter och avgifter.

Underlag för kontroll av att deklARATIONSSKYLDIGHETEN fullgörs ska finnas tillgängligt hos ombudet.

Representant för ett enkelt bolag eller ett partrederi

2 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår ska vara representant. Representanten ska redovisa och betala skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för verksamheten samt i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådana skatter och avgifter.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Beslutet innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter om representanten inte fullgör sina skyldigheter.

Huvudman för en mervärdesskattegrupp

3 § Om Skatteverket har beslutat att näringsidkare får bilda en mervärdesskattegrupp, ska den huvudman som verket utsett för gruppen enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) redovisa och betala mervärdesskatt för den verksamhet som gruppen bedriver och i övrigt företräda gruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos huvudmannen.

Skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare

4 § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet i Sverige från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, ska den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. redovisa och betala skatt enligt den lagen och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos representanten.

Mottagare som ingått socialavgiftsavtal [*Lag (2012:835).*]

5 § Om den som ger ut ersättning för arbete har ingått ett avtal med mottagaren av ersättningen att denne ska fullgöra utgivarens skyldigheter i fråga om redovisning och betalning av arbetsgivaravgifter på ersättningen, ska avtalet gälla om det har ingåtts med en utgivare som saknar sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos mottagaren av ersättningen.

Ett avtal enligt första stycket innebär inte att utgivaren befrias från sina skyldigheter om mottagaren av ersättningen inte fullgör sina skyldigheter. *Lag (2012:835).*

6 kap. Ombud

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
– ombud för en utländsk företagare (2 och 3 §§), och
– deklarationsombud (4–8 §§).

I 38 kap. 3 § andra stycket 3 finns en bestämmelse om ombud för ett dödsbo.

Ombud för en utländsk företagare

2 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) ska företrädas av ett ombud som är godkänt av Skatteverket. Ombudet ska enligt fullmakt av företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Underlag för kontroll av redovisningen ska finnas tillgängligt hos ombudet.

3 § En utländsk företagare behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där företagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i

22 Skatteförfarandelag

fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92¹,

2. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri², samt

3. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder³.

¹ EUT L 264, 15.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1798).

² EUT L 268, 12.10.2010, s. 1 (Celex 32010R0904).

³ EUT L 84, 31.3.2010, s. 1 (Celex 32010L0024).

Deklarationsombud

Definition

4 § Ett deklarationsombud är en fysisk person som den deklarationsskyldige har utsett och som är godkänd av Skatteverket som ombud för den deklarationsskyldige.

Ett deklarationsombuds behörighet

5 § Ett deklarationsombud får

1. lämna deklARATION, men bara elektroniskt,
2. ta del av de deklarations- och skattekontouppgifter som den deklarationsskyldige har direktåtkomst till,
3. komplettera lämnade uppgifter i en deklARATION, och
4. begära anstånd med att lämna deklARATION.

Om deklarationsombudet har utsetts av en utländsk företagare som är skyldig att utse ett ombud enligt 2 och 3 §§, får deklarationsombudet dock inte företräda företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt.

Vem kan godkännas som deklarationsombud?

6 § Skatteverket ska godkänna ett deklarationsombud om han eller hon kan antas vara lämplig för uppdraget.

Vid bedömningen av ett deklarationsombuds lämplighet ska Skatteverket särskilt beakta om ombudet

1. kan antas ha de kunskaper och erfarenheter som ett deklarationsombud behöver med hänsyn till redovisnings- och skattefrågornas art,
2. har dömts för brott i näringsverksamhet eller för annan ekonomisk brottslighet,
3. har visat sig oskicklig eller annars olämplig att ha hand om redovisning av skatter eller avgifter till det allmänna, eller
4. saknar fast adress eller annars lever under sådana omständigheter att han eller hon kan antas vara svår att nå eller ha svårt att fullgöra sitt uppdrag.

Om den deklARATIONSSKYLDIGE begär det, ska godkännandet begränsas till en viss tid.

7 § Den som är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte godkännas som deklARATIONSOMBUD. Detsamma gäller den som

1. är försatt i konkurs,
2. har näringsförbud, eller
3. har ålagts förbud enligt 3 § lagen (1985:354) om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall.

Återkallelse av godkännande som deklARATIONSOMBUD

8 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande som deklARATIONSOMBUD om

1. ombudet eller den deklARATIONSSKYLDIGE har begärt det,
2. uppdraget har upphört att gälla, eller
3. det har visat sig att ombudet inte uppfyller kraven enligt 6 och 7 §§.

AVDELNING III. REGISTRERING

7 kap. Registrering

Vem ska registreras?

1 § Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹,

24 Skatteförfarandelag

8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,

9. den som är skattskyldig och redovisningskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

10. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

c) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

d) lagen (1991:1482) om lotteriskatt, *Lag (2011:1244)*.

e) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

f) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

g) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och *Lag (2012:682)*.

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället. *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § första stycket punkterna 10 e–k följande lydelse:

e) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

f) 9, 12, 14 eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

g) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

h) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

i) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

j) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

k) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m., och *Lag (2011:1244)*.

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som ska registreras ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket innan näringsverksamheten påbörjas eller övertas.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för eller rätt till återbetalning av mervärdesskatt ska göra en anmälan för varje verksamhet. *Lag (2011:1244)*.

En sådan mottagare av ersättning som avses i 5 kap. 5 § ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket inom två veckor från det att avtalet ingicks. *Lag (2012:835)*.

3 § Om den som ska anmäla sig för registrering är skyldig att använda kassaregister, ska anmälan innehålla uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten.

4 § Om en uppgift som ligger till grund för registreringen ändras, ska den som är registrerad underrätta Skatteverket om ändringen inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Föreläggande

5 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 2–4 §§ att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Avregistrering

6 § Skatteverket får avregistrera den som inte längre ska vara registrerad. Om den som inte längre ska vara registrerad begär det, ska Skatteverket besluta om avregistrering.

Om den som inte längre bedriver näringsverksamhet begär att få bli avregistrerad, får Skatteverket besluta att registreringen ska bestå till dess att avvecklingen av verksamheten har slutförts.

AVDELNING IV. PRELIMINÄR SKATT

8 kap. Preliminärskattesystemets grunder

1 § Preliminär skatt ska betalas för beskattningsåret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten för samma år.

2 § Den preliminära skatten ska betalas enligt särskild debitering (F-skatt eller särskild A-skatt) eller genom skatteavdrag (A-skatt).
Bestämmelser om beslut om preliminär skatt finns i 55 kap.

3 § F-skatt ska betalas av den som är godkänd för F-skatt.
Av 10 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall ska göras även för den som är godkänd för F-skatt.

26 Skatteförfarandelag

4 § Skatteavdrag ska göras av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta, utdelning eller annan avkastning enligt bestämmelserna i 10 kap.

5 § Särskild A-skatt ska betalas av den skattskyldige om Skatteverket har beslutat det.

Skatteverket får besluta om särskild A-skatt för den som inte är godkänd för F-skatt, om det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten än om bara skatteavdrag görs.

9 kap. Godkännande för F-skatt

Förutsättningarna för godkännande

1 § Skatteverket ska efter ansökan godkänna den som uppger sig bedriva eller ha för avsikt att bedriva näringsverksamhet i Sverige för F-skatt.

Första stycket gäller dock inte om

1. det finns skälig anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas,

2. ansökan bara grundar sig på en delägars intäkter från ett svenskt handelsbolag, eller

3. den sökande eller någon som ska prövas enligt 2 §

a) inom de senaste två åren har brutit mot villkor som har meddelats enligt 3 § eller på annat sätt missbrukat ett godkännande för F-skatt och missbruket inte är obetydligt,

b) inte har redovisat eller betalat skatter eller avgifter enligt denna lag eller motsvarande utländska skatter eller avgifter i en utsträckning som inte är obetydlig,

c) inte har följt ett föreläggande att lämna inkomstdeklaration eller sådana särskilda uppgifter som avses i 33 kap. 6 §, eller har lämnat eller godkänt så bristfälliga uppgifter att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattning,

d) har näringsförbud, eller

e) är försatt i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får beslut om godkännande för F-skatt fattas trots vad som föreskrivs i andra stycket 3.

2 § Prövningen enligt 1 § andra stycket 3 ska

1. om den sökande är ett fåmansföretag även avse företagsledare i företaget och andra fåmansföretag som han eller hon är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i, och

2. om den sökande är eller under de senaste två åren har varit företagsledare i fåmansföretag även avse företaget.

Prövningen av fåmansföretaget ska bara avse missförhållanden som kan hänföras till företagsledaren.

Det som sägs i första och andra styckena om fåmansföretag gäller även fåmanshandelsbolag.

F-skatt med villkor

3 § Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt för en fysisk person ska förenas med villkoret att det bara får återopas i hans eller hennes näringsverksamhet.

Skatteverket får besluta att ett godkännande för F-skatt som inte har förenats med ett villkor enligt första stycket ska bytas ut mot ett godkännande med ett sådant villkor.

Återkallelse av godkännande för F-skatt

4 § Skatteverket ska återkalla ett godkännande för F-skatt om

1. innehavaren begär det, eller
2. förutsättningarna för godkännande för F-skatt inte är uppfyllda enligt 1 § andra stycket.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse enligt första stycket 2.

10 kap. Skatteavdrag för preliminär skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- skyldighet att göra skatteavdrag (2 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ersättning för arbete (3 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete (4–13 §§),
- anmälningsskyldighet för utbetalare (14 §),
- huvudregeln för skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (15 §),
- undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning (16–18 §§),
- skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag (19 §),
- återbetalning av skatteavdrag (20 §), och
- föreläggande att göra skatteavdrag eller lämna uppgift om skatteavdrag (21 §).

Skyldighet att göra skatteavdrag

2 § Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta, utdelning eller annan avkastning som är skattepliktig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) ska göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Skatteavdrag ska göras vid varje tillfälle då utbetalning sker.

Skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete – huvudregeln

3 § Skatteavdrag ska göras från kontant ersättning för arbete.

Som ersättning för arbete räknas i denna lag även

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar,
3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som har tecknats i samband med tjänsten om ersättningen inte utgör livränta,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen ska dra av i inkomstlaget näringsverksamhet,
8. behållning på pensionssparkonto som ska avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen har tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord,
9. ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen, till den del ersättningen överstiger
 - a) de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen, eller
 - b) den faktiska utgiften när det gäller kostnad för logi,
10. andra ersättningar för kostnader i tjänsten än de som avses i 9, till den del ersättningen avser kostnader som det är uppenbart att mottagaren inte får dra av vid beskattningen, och
11. annan kontant ersättning som betalas ut med anledning av tjänsten.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ersättning för arbete

Begränsade belopp

4 § Skatteavdrag ska inte göras från ersättning för arbete om

1. ersättningen understiger 100 kronor,
2. det kan antas att den ersättning som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret understiger 1 000 kronor,
3. det kan antas att den ersättning som utbetalaren sammanlagt kommer att betala ut till mottagaren under kalenderåret understiger 10 000 kronor och

- a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
 - b) ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver,
 - c) utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 25 kap. 13 § 4 socialförsäkringsbalken om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, samt
 - d) det inte är fråga om sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken, eller
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och det kan antas att det som föreningen sammanlagt kommer att betala ut under kalenderåret understiger ett halvt prisbasbelopp.

Vissa ersättningar och betalningsmottagare

5 § Skatteavdrag ska inte göras från

- 1. ersättning för arbete som ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person betalar ut till en delägare i bolaget eller i den juridiska personen,
- 2. sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) till en mottagare som har debiterats preliminär skatt för beskattningsåret, eller
- 3. ersättning för arbete som betalas ut till staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund.

6 § Skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut till en utländsk juridisk person eller en fysisk person som är begränsat skattskyldig i Sverige ska bara göras om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe i Sverige.

7 § Om ersättning för arbete omfattas av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning och utbetalaren känner till beslutet, ska skatteavdrag inte göras enligt bestämmelserna i detta kapitel utan enligt bestämmelserna i 13 kap.

8 § Om ersättning för arbete är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., ska skatteavdrag inte göras enligt bestämmelserna i detta kapitel utan enligt bestämmelserna i 13 kap.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller dock, med undantag för 6 §, om

- 1. Skatteverket enligt 5 a § tredje stycket lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har meddelat ett beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229), och
- 2. utbetalaren känner till beslutet.

Beslut om befrielse från skatteavdrag

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från en viss ersättning för arbete om

1. ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och någon överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen ska beskattas om att skatteavdrag ska göras i Sverige, eller

2. skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för utbetalaren.

10 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte ska göras från ersättning för arbete till en mottagare som

1. är obegränsat skattskyldig i Sverige men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. är bosatt i en sådan stat som avses i 1 men utför arbete i Sverige.

Första stycket gäller bara om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten ska tas ut och om Skatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten ska tas ut där, får verket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte ska göras.

Mottagare som är godkänd för F-skatt

11 § Skatteavdrag ska inte göras om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §, gäller första stycket bara om godkännandet åberopas skriftligen.

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete får godta en uppgift om godkännande för F-skatt från mottagaren om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter för utbetalaren och mottagaren.

Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.

13 § Även om mottagaren är godkänd för F-skatt, ska skatteavdrag göras från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 3 § andra stycket samt från ersättning från semesterkassa.

Anmälningsskyldighet för utbetalare

14 § Om skatteavdrag inte ska göras enligt 11 eller 12 § och det är uppenbart att den som utför arbetet är att anse som anställd hos utbetalaren, ska utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan ska göras senast den dag då arbetsgivardeklaration ska lämnas för den redovisningsperiod då utbetalningen gjordes.

I 59 kap. 7–9 §§ finns bestämmelser om ansvar för den som inte gör anmälan enligt första stycket.

Skatteavdrag ska göras från ränta, utdelning och annan avkastning – huvudregeln

15 § Skatteavdrag ska göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap.

Skatteavdrag ska också göras från sådan annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 kap. 1 § andra stycket eller 19 kap. 1 § andra stycket, om avkastningen betalas ut tillsammans med ränta eller utdelning som avses i första stycket.

Undantag från skyldigheten att göra skatteavdrag från ränta och utdelning

16 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta eller utdelning

1. till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,
2. som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige, eller
3. som ett utländskt företag ska lämna kontrolluppgift om enligt 23 kap. 5 §.

17 § Skatteavdrag ska inte göras från ränta

1. på ett konto, om räntan understiger 100 kronor,
2. på ett förfogarkonto som avses i 17 kap. 6 § andra stycket, om räntan understiger 1 000 kronor,
3. på ett konto för klientmedel, eller
4. som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om utbetalaren inte vet hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och därför ska redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 17 kap. 5 § andra stycket.

Skatteavdrag ska inte heller göras från räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för intjänad ränta som ännu inte ska betalas ut.

18 § Skatteavdrag ska inte göras från utdelning

1. på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är ett avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), eller
2. på andelar i en svensk ekonomisk förening.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

19 § Den som betalar ut ersättning för arbete ska vid varje utbetalningsstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

32 Skatteförfarandelag

Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna uppgift om skatteavdragets belopp, om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och beslutet inte medför väsentlig olägenhet för den skattskyldige.

Återbetalning av skatteavdrag

20 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till Skatteverket, ska den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto.

Återbetalning som grundas på ett beslut om preliminär A-skatt i samband med konkurs eller utmätning ska göras till konkursboet respektive Kronofogdemyndigheten.

Föreläggande att göra skatteavdrag eller lämna uppgift om skatteavdrag

21 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift till mottagaren om skatteavdragets belopp att fullgöra sin skyldighet.

11 kap. Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- definitioner (2 och 3 §§),
- underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete (4–15 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person (16–23 §§),
- skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person (24 §),
- skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning (25 och 26 §§), och
- skyldighet att följa och visa upp beslut (27 §).

Definitioner

2 § Med *regelbunden ersättning* avses sådan ersättning för arbete som gäller en bestämd tidsperiod och som betalas ut till en fysisk person vid regelbundet återkommande tillfällen.

3 § Med *huvudinkomst* avses sådan regelbunden ersättning till en fysisk person som utgör dennes huvudsakliga ersättning för arbete.

Detsamma gäller ersättning som inte är regelbunden men som betalas ut tillsammans med huvudinkomsten.

Underlag för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete

4 § I underlaget för beräkning av skatteavdrag från ersättning för arbete ska det ingå

1. kontant ersättning som en utbetalare ska göra skatteavdrag från enligt 10 kap.,

2. värdet av förmåner som ges ut av utbetalaren och som är skattepliktiga enligt inkomstskattelagen (1999:1229), samt

3. ersättning eller förmån som enligt 5–7 §§ anses utgiven av utbetalaren, om skatteavdrag enligt 10 kap. skulle ha gjorts från motsvarande ersättning eller förmån som ges ut direkt av utbetalaren.

Förmån av framtida förvärv av värdepapper

5 § En sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan liknande förmån

6 § Rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande ska anses utgiven av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen.

Ersättning eller förmån från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § En ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § som har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska anses utgiven av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och

2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren och mottagaren.

När ska förmåner och ersättningar beaktas?

8 § En sådan förmån som avses i 5 § ska räknas med i underlaget för beräkning av skatteavdrag när den som ska anses som utgivare av förmånen har fått kännedom om att rättigheten har utnyttjats eller överlåtit.

34 Skatteförfarandelag

Förmåner och ersättningar som avses i 6 och 7 §§ ska räknas med i underlaget när den som ska anses som utgivare har fått kännedom om dem.

Värdering av förmåner

9 § Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i 61 kap. 2–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat följer av 10 eller 11 §.

10 § Värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § första stycket 1 och andra stycket socialavgiftslagen (2000:980).

Om Skatteverket har bestämt värdet av en bostadsförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas i underlaget för beräkning av skatteavdrag.

11 § Om Skatteverket har bestämt värdet av en bilförmån eller kostförmån vid beräkning av underlag för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980), ska detta värde användas i underlaget för beräkning av skatteavdrag.

Hemresor

12 § Om en utbetalare begär det, får Skatteverket besluta att underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer.

Första stycket gäller bara till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Inställeseresor

13 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa.

Förmån av hushållsarbete

14 § Underlaget för beräkning av skatteavdrag ska bestämmas utan hänsyn till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), om den som har utfört arbetet var godkänd

för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 inkomstskattelagen eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag.

Första stycket gäller bara förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per beskattningsår.

Avdrag för utgifter i arbetet

15 § Avdrag för utgifter i arbetet får göras om

1. den som tar emot ersättning för arbete är en fysisk person som får dra av utgifterna vid beskattningen, och

2. utgifterna kan beräknas uppgå till minst 10 procent av mottagarens ersättning från utbetalaren under beskattningsåret.

Utgifterna ska beräknas enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). Om Skatteverket har bestämt hur utgifterna ska beräknas enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket socialavgiftslagen, ska denna beräkning användas.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en fysisk person

16 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras i enlighet med beslut om preliminär A-skatt. Ett beslut om att skatteavdrag ska göras enligt skattetablell ska dock inte tillämpas i de fall som avses i 20 §.

Under januari får skatteavdrag göras enligt den skattetablell som senast har tillämpats under det föregående beskattningsåret.

Allmän eller särskild skattetablell

17 § Skatteavdrag ska, om inte annat föreskrivs i 18 eller 19 §, göras enligt en allmän skattetablell i fråga om sådan ersättning som är mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska skatteavdrag dock göras enligt en särskild skattetablell för engångsbelopp enligt 12 kap. 6 §.

18 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetablell för sjukpenning m.m., om ersättningen för arbete är sådan som avses i 11 kap. 24 §, 30 § första stycket eller 31 § eller 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Första stycket gäller inte om ersättningen är vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken.

19 § Skatteavdrag ska göras enligt en särskild skattetablell för sjömän om ersättningen är sjöinkomst och mottagarens huvudinkomst. Om ersättningen inte är regelbunden, ska skatteavdrag dock göras enligt en särskild skattetablell för engångsbelopp enligt 12 kap. 6 §.

36 Skatteförfarandelag

Skatteavdrag med 30 procent

20 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget, om ersättningen

1. inte är mottagarens huvudinkomst och inte heller sådan sjukpenning m.m. som avses i 18 §,
2. gäller arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka,
3. redovisas i en förenklad arbetsgivardeklaration, eller
4. är sådan som avses i 10 kap. 13 § och mottagaren är godkänd för F-skatt.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdrag

21 § Ett förhöjt skatteavdrag ska göras från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person om

1. utbetalaren inte har inhämtat uppgift från Skatteverket om vilket skatteavdrag som ska göras,
2. den som ska ta emot ersättningen inte har visat upp ett beslut om preliminär A-skatt trots att utbetalaren har begärt detta, och
3. ersättningen är mottagarens huvudinkomst.

Ett förhöjt skatteavdrag ska göras enligt den skattetablell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den ort där utbetalaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 procent av avdraget enligt tabellen.

Frivillig förhöjning av skatteavdrag

22 § Om den som tar emot ersättning för arbete begär det, ska utbetalaren göra ett förhöjt skatteavdrag från huvudinkomsten. Utbetalaren ska göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfället som infaller två veckor efter begäran.

Utbetalaren får inte göra skatteavdrag enligt första stycket om Skatteverket har omprövat ett beslut om preliminär A-skatt på begäran av ett konkursbo eller Kronofogdemyndigheten enligt 66 kap. 15 §.

Skatteavdrag från förskott

23 § Skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut i form av förskott ska beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd när förskottet betalas ut, ska skatteavdraget beräknas som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut, ska skatteavdrag göras med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Skatteavdrag från ersättning för arbete till en juridisk person

24 § Från ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person ska skatteavdrag göras med 30 procent av underlaget om inte annat följer av ett beslut om särskild beräkningsgrund enligt 55 kap. 9 §.

Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning

25 § Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning som avses i 10 kap. 15 § ska göras med 30 procent om inte annat följer av 26 § eller ett beslut om särskild beräkningsgrund enligt 55 kap. 9 §.

26 § Skatteavdrag från ränta, utdelning och annan avkastning som avses i 10 kap. 15 § på utländska värdepapper ska göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dras av i utlandet uppgår till 30 procent av räntan, utdelningen eller avkastningen.

Skyldighet att följa och visa upp beslut

27 § En utbetalare ska följa ett beslut om särskild beräkningsgrund enligt 55 kap. 9 § senast två veckor efter det att utbetalaren fick del av det. Detsamma gäller ett beslut om omprövning av beslut om preliminär A-skatt.

Om ett beslut om särskild beräkningsgrund meddelas efter den 18 januari beskattningsåret, ska den som beslutet gäller genast visa upp det för den som ska göra skatteavdraget. Skyldigheten att visa upp ett sådant beslut gäller oberoende av när det meddelas om beslutet gäller en juridisk person.

12 kap. Skattetabeller

1 § Allmänna och särskilda skattetabeller ska fastställas för varje kalenderår enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Allmänna skattetabeller

2 § De allmänna skattetabellerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid.

3 § De allmänna skattetabellerna ska grundas på att

1. inkomsten är oförändrad under kalenderåret,
2. mottagaren bara kommer att beskattas för den inkomst som anges i tabellen,
3. mottagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än
 - a) kommunal inkomstskatt,
 - b) statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster,

c) begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144),
d) avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
e) avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat tros-
samfund,

4. mottagaren inte kommer att medges något annat avdrag än grundavdrag vid beskattningen, och

5. mottagaren kommer att medges skattereduktion för allmän pensionsavgift och arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Tabellerna ska också ange skatteavdraget för

1. den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift enligt 67 kap. 4 § inkomstskattelagen, och

2. den som inte har rätt till skattereduktion för arbetsinkomst enligt 67 kap. 5–9 §§ inkomstskattelagen.

Särskilda skattetabeller

4 § De särskilda skattetabellerna för sjukpenning m.m. ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 25 och 26 kap. socialförsäkringsbalken ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller 3 § första stycket.

5 § De särskilda skattetabellerna för sjömän ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller 3 §.

6 § De särskilda skattetabellerna för engångsbelopp ska för olika årsinkomster ange det skatteavdrag som ska göras från ett visst engångsbelopp uttryckt i procent. Tabellerna ska grundas på en för Sverige genomsnittlig sammanlagd skatte- och avgiftssats.

AVDELNING V. SÄRSKILD INKOMSTSKATT

13 kap. Redovisning och betalning av särskild inkomstskatt

Beslut om särskild inkomstskatteredovisning

1 § Skatteverket beslutar huruvida skatt för en fysisk person ska tas ut enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (*beslut om särskild inkomstskatteredovisning*). I ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning ska Skatteverket ange om

1. utbetalaren av den skattepliktiga ersättningen ska göra skatteavdrag enligt 3 §, och

2. mottagaren har inkomster som är undantagna från skatteplikt.

2 § Om Skatteverket har beslutat om särskild inkomstskatteredovisning, ska den som beslutet gäller genast visa upp beslutet för utbetalaren.

Skatteavdrag för särskild inkomstskatt

3 § Den som betalar ut kontant ersättning eller annat vederlag som är skattepliktig inkomst enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta ska göra skatteavdrag för sådan skatt om

1. Skatteverket i ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning har angett att skatteavdrag ska göras, och

2. utbetalaren känner till beslutet.

Skatteavdrag ska dock inte göras om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

4 § Den som betalar ut kontant ersättning eller annat vederlag som är skattepliktig inkomst enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska göra skatteavdrag för sådan skatt.

5 § I fråga om skatteavdrag för särskild inkomstskatt gäller bestämmelserna om

1. befrielse från skatteavdrag i 10 kap. 10 § första stycket 2 och andra stycket,

2. skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag i 10 kap. 19 §, och

3. värdering av förmåner vid beräkning av underlag för skatteavdrag i 11 kap. 9–11 §§.

Första stycket 1 gäller inte skatteavdrag som avses i 4 §.

I vilka fall ska den skattskyldige redovisa och betala skatten?

6 § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, ska den som tar emot ersättning eller annat vederlag som är skattepliktig inkomst enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta redovisa och betala skatten.

7 § Den som är skattskyldig arrangör enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisa och betala skatten.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

14 kap. Syftet med kontrolluppgifter

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt
 - a) inkomstskattelagen (1999:1229),
 - b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetskatt,
 - c) lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *Lag (2011:1244)*.
 - d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–10 den lagen, *Lag (2011:1289)*.
 - e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
 - g) lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
2. bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. bestämmande av skattereduktion,
5. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
6. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
7. beskattning utomlands. *Lag (2011:1244)*.

15 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget tjänst

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),
 - för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–7 §§),
 - undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift (8 §),
 - kontrolluppgiftens innehåll (9 och 10 §§), och
 - värdering av ersättningar och förmåner (11 §).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstlaget tjänst. Kontrolluppgift ska inte

lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefri av någon annan anledning än förhållandena hos mottagaren och inte heller är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen (2000:980). *Lag (2012:835)*.

Som utgiven ersättning räknas även

1. behållning på pensionssparkonto som ska avskattas i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. belopp som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst och som enligt en bestämmelse i inkomstskattelagen eller någon annan lag ska anses som utbetalt.

I 22 kap. 10 och 11 §§ finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning i inkomstslaget tjänst av pensionsförsäkring eller av sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

Lag (2011:1244).

Intill den 1 januari 2013 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Kontrolluppgift ska lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst. Kontrolluppgift ska inte lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefri av någon annan anledning än förhållanden hos mottagaren.

Lag (2011:1244).

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

För vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

Den som ska lämna kontrolluppgift – huvudregeln

4 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har gett ut ersättning eller förmån.

Förmån av framtida förvärv av värdepapper

5 § Kontrolluppgift om en sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som innebär en rätt att i framtiden förvärva värdepapper ska lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats.

Rabatt, bonus eller annan liknande förmån

6 § Om förmånen utgörs av rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande, ska kontrolluppgift lämnas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen.

42 Skatteförfarandelag

Ersättning eller förmån från utlandet som har sin grund i en anställning i Sverige

7 § Om en ersättning eller en annan förmån än som avses i 5 § har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska kontrolluppgift lämnas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige om

1. ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen, och
2. det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren och mottagaren.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

8 § Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. sådan ersättning eller förmån för arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut, under förutsättning att

- a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en näringsverksamhet,
- b) skatteavdrag inte har gjorts, och
- c) det som mottagaren under året har fått sammanlagt har haft ett värde som understiger 1 000 kronor,

2. sådan ersättning eller förmån för arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att

- a) det som mottagaren under året har fått sammanlagt har haft ett värde som understiger 100 kronor, och
- b) skatteavdrag inte har gjorts,

3. sådan ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration, eller

4. sådan ersättning eller förmån som är skattepliktig enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som har redovisats för mottagaren i en arbetsgivardeklaration.

Kontrolluppgiftens innehåll

9 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,
2. den tid ersättningen eller förmånen avser, om den bara avser del av året,
3. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen har ägt rum,
4. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980),
5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och
6. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om ett sådant har tilldelats.

Om kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen, ska det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår. *Lag (2011:1244)*.

Om kontrolluppgiften avser ersättning eller förmån som inte ska tas upp till beskattning men är avgiftspliktig enligt socialavgiftslagen, ska i kontrolluppgiften värdet på sådan ersättning eller förmån anges särskilt. *Lag (2012:835)*.

10 § Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och det av 10 kap. 3 § andra stycket 9 eller 10 följer att skatteavdrag inte ska göras från ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

Värdering av ersättningar och förmåner

11 § Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas bara om Skatteverket har beslutat det enligt 2 kap. 10 b § socialavgiftslagen (2000:980).

Värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är en semesterbostad eller en bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt sådana värdetabeller som avses i 2 kap. 10 a § första stycket 1 och andra stycket socialavgiftslagen. Om Skatteverket har bestämt värdet enligt 2 kap. 10 c § socialavgiftslagen, ska detta värde användas.

16 kap. Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstlaget näringsverksamhet

Ersättningar och förmåner

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ersättningar och förmåner som anges i 3 § och som ska hänföras till inkomstlaget näringsverksamhet.

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och, i de fall som avses i 3 § 1 och 4, även för juridiska personer av den som har gett ut ersättning eller förmån.

3 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

44 Skatteförfarandelag

1. ersättning och förmån som har getts ut för arbete och som utgivaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från,
2. sjukpenning och annan sådan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
3. sådant utbetalt stöd eller efterskänt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen, och
4. betalning för
 - a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biografilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller
 - b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. insättning enligt
 - a) 21 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) på skogskonto eller skogsskadekonto, och
 - b) 32 kap. inkomstskattelagen på upphovsmannakonto,
2. uttag och utbetalning enligt
 - a) 21 kap. 36 § inkomstskattelagen från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto, och
 - b) 32 kap. 8 § inkomstskattelagen från ett upphovsmannakonto, samt
3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel, om dessa förhållanden är kända, enligt
 - a) 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen på skogskonto eller skogsskadekonto, och
 - b) 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen på upphovsmannakonto.

5 § Kontrolluppgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. insatt belopp,
2. uttaget eller utbetalt belopp, och
3. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel.

17 kap. Kontrolluppgift om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteinkomster.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta eller annan avkastning.

Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning behöver inte lämnas

1. för ett konto som det inte finns ett personnummer för och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor, *Lag (2011:1244)*.

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person,

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto, och

4. för tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 4 gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1289)*.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta och annan avkastning.

Om den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När två eller flera personer innehar ett konto

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, ska ränta eller annan avkastning fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller i annan avkastning eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över kontot, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som förfogar över kontot.

18 kap. Kontrolluppgift om ränteutgifter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteutgifter.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tagit emot ränta. Uppgiftsskyldiga är andra juridiska personer än dödsbon.

Enskild som bara har tagit emot dröjsmålsränta behöver inte lämna kontrolluppgift.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift om ränteutgifter behöver inte lämnas om den sammanlagda räntan för en person understiger 100 kronor under året.

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om mottagen ränta.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, ska uppgift bara lämnas om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari året efter beskattningsåret.

När två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld

6 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om en skuld är gemensam för fler än fem personer, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som kan anses som företrädare för dem.

19 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränta och utdelning på delägarätter.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till delägarätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta, utdelning eller annan avkastning.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

4 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om ränta, utdelning eller annan avkastning på

1. tillgångar på pensionssparkonto, och

2. tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket 2 gäller inte ränta, utdelning och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229).
Lag (2011:1289).

Kontrolluppgiftens innehåll

5 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta, utdelning och annan avkastning.

När fler än fem personer innehar en depå eller ett konto

6 § Om en depå eller ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över depån eller kontot, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som förfogar över depån eller kontot.

20 kap. Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen eller avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämnas av *Lag (2011:1289)*.

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller av ett förvaringsinstitut, om förvaltningen av investeringsfonden eller fondföretaget har övergått till institutet,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. *Lag (2011:1244)*.

4 § Kontrolluppgift om annan avyttring än inlösen av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder ska lämnas av förvaltare, om andelarna är förvaltarregistrerade.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad, ska kontrolluppgift lämnas av ett värdepappersinstitut i det fall detta medverkar vid avyttringen.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

5 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av

1. tillgångar på pensionssparkonto, och

2. tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten för avyttringen innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo. *Lag (2011:1289)*.

Kontrolluppgiftens innehåll

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. kapitalvinst eller kapitalförlust,
2. slag av fond, *Lag (2011:1244)*.
3. fondens identifikationsuppgifter,
4. om fonden är marknadsnoterad, och
5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1289)*.

Om den uppgiftsskyldige saknar uppgift om ersättning vid avyttring, ska andelens marknadsvärde på avyttringsdagen användas vid beräkning av kapitalvinst eller kapitalförlust. Om avyttringsdagen inte är känd, ska marknadsvärdet på dagen då avyttringen registrerades användas.

Om uppgift saknas om anskaffningsutgift, ska uppgift lämnas om ersättningen vid avyttringen efter avdrag för utgifterna för avyttringen i stället för kapitalvinsten eller kapitalförlusten. *Lag (2011:1244)*.

21 kap. Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter och andra delägarätter än andelar i investeringsfonder och fondföretag

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än sådana som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,
2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt
3. utfärdande av optioner.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas av *Lag (2011:1244)*.

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7, *Lag (2011:1289)*.

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,
4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd, *Lag (2011:1244)*.
5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen,
6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och
7. den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1289)*.

Undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgift

- 4 §** Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av
1. tillgångar på pensionssparkonto, och
 2. tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten för avyttringen innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.
- Första stycket 2 gäller inte avyttring av tillgångar som avses i 42 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1289)*.

Kontrolluppgiftens innehåll

- 5 §** I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:
1. den ersättning som har överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,
 2. antalet delägarätter eller fordringsrätter, *Lag (2011:1244)*.
 3. delägarätternas eller fordringsrätternas slag och sort,
 4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), samt
 5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen samt den ersättning som avses i den paragrafen. *Lag (2011:1289)*.
- Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. *Lag (2011:1244)*.

- 6 §** Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter eller fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer

7 § Om delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 8 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

22 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om

- överlåtelse av privatbostadsrätt och andelar i vissa bostadsföretag (2 och 3 §§),
- upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt (4 §),
- samfällighet (5 och 6 §§),
- räntebidrag (7 §),
- pensionsförsäkringar och pensionssparkonton (8 och 9 §§),
- avskattning av pensionsförsäkring (10 §),
- tjänstepensionsavtal (11 §),
- underlag för avkastningsskatt på livförsäkringar (12 §),
- skattereduktion för förmån av hushållsarbete (13 §), *Lag (2011:1244)*.
- elcertifikat (14 §),
- utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar (15 §),
- schablonintäkt vid innehav av ett investeringssparkonto (16 §),
- schablonintäkt vid innehav av andelar i investeringsfonder och fondföretag (17–21 §§), och
- gåva (22 §). *Lag (2011:1289)*.

Överlåtelse av privatbostadsrätt och andelar i vissa bostadsföretag

2 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,

52 Skatteförfarandelag

5. överlåtarens andel av inestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, andelen vid detta förvärv,

6. kapitaltillskott som har lämnats efter år 1973 och som överlåtaren enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt

7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, överlåtarens andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen.

3 § Kontrolluppgift ska lämnas om överlåtelse av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knutet en sådan bostad.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av sådana svenska ekonomiska föreningar och svenska aktiebolag som avses i första stycket.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. bostadens beteckning,

2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,

3. ersättningen vid överlåtelsen, samt

4. om överlåtaren förvärvade andelen efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv.

Upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om upplåtelse av en privatbostad eller en bostad som innehas med hyresrätt.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättning eller förmån för bostad. Detta gäller dock bara om utbetalaren även har betalat ut ersättning för arbete till mottagaren och har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från denna ersättning.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om ersättningen eller förmånen.

Samfällighet

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald utdelning och hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk som bedrivs i samfälligheten.

6 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan samfällighet än som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska kontrolluppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster till den del dessa överstiger 600 kronor.

Räntebidrag

7 § Kontrolluppgift ska lämnas om statliga räntebidrag för bostadsändamål.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Boverket.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetalt räntebidrag eller eftergiven återbetalningsskyldighet.

Pensionsförsäkringar och pensionssparkonton

8 § Kontrolluppgift ska lämnas om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och pensionssparinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om betalda premier och gjorda inbetalningar som avdrag får göras för enligt 59 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller till en annan del av försäkringsgivarens verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare som har överfört värdet i försäkringen eller överlåtitt eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåttna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren.

Avskattning av pensionsförsäkring

10 § Kontrolluppgift ska lämnas om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om den omständighet som medför eller kan medföra avskattning och det kapital som hänför sig till försäkringen när omständigheten inträffar. Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkrings-tagaren och den försäkrade.

Tjänstepensionsavtal

11 § Kontrolluppgift som avses i 9 och 10 §§ ska också lämnas av utländska tjänstepensionsinstitut om sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring.

Underlag för avkastningsskatt på livförsäkringar

12 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 6–10 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. *Lag (2011:1289).*

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut. *Lag (2011:1244).*

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om kapitalunderlag för försäkringen respektive avtalet om tjänstepension beräknat enligt 3 a–3 c §§ lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel. *Lag (2011:1289).*

Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om huruvida

1. försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller
2. avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring. *Lag (2011:1244).*

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

13 § Kontrolluppgift ska lämnas om skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), om den som utför arbetet var godkänd för F-skatt vid någon av de tidpunkter som anges i 67 kap. 16 § 1 inkomstskattelagen eller har ett intyg eller någon annan handling som avses i 67 kap. 17 § samma lag.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut förmånen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om underlaget för skattereduktionen.

Elcertifikat

14 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av elcertifikat.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade elcertifikat och försäljningspriset.

Utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar

15 § Kontrolluppgift ska lämnas om avyttring av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Schablonintäkt för investeringssparkonto [Lag (2011:1289).]

16 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan schablonintäkt för investeringssparkonto som avses i 42 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som för eller har fört investeringssparkontot.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om storleken på schablonintäkten. *Lag (2011:1289).*

Schablonintäkt vid innehav av andelar i investeringsfonder och fondföretag [Lag (2011:1289).]

17 § Kontrolluppgift ska lämnas om schablonintäkt vid innehav av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder. *Lag (2011:1289).*

18 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon. *Lag (2011:1289).*

19 § Kontrolluppgift ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller av ett förvaringsinstitut, om förvaltningen av investeringsfonden eller fondföretaget har övergått till institutet,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

56 Skatteförfarandelag

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet i Sverige enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. *Lag (2011:1289).*

20 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om schablonintäkt vid innehav av tillgångar på ett pensionssparkonto eller ett investeringssparkonto. *Lag (2011:1289).*

21 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om storleken på sådan schablonintäkt som avses i 42 kap. 43 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1289).*

Gåva [*Lag (2011:1289).*]

22 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan gåva som avses i 67 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om den som har lämnat gåvan är känd.

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har gett gåvan av den som tagit emot gåvan.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det gåvobelopp som har tagits emot under året. *Lag (2011:1289).*

23 kap. Kontrolluppgift om utländska förhållanden

Betalningar till och från utlandet

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat skattskyldig och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften om betalning till utlandet ska följande uppgifter lämnas:

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod,

4. vilket land som betalningen har gjorts till,
5. vad betalningen avser, och
6. betalningsmottagaren.

I kontrolluppgiften om betalning från utlandet ska följande uppgifter lämnas:

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land som betalningen kommer från.

Begränsat skattskyldiga

2 § Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20 och 21 kap. samt 22 kap. 2, 3, 9–11 och 17–21 §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga. *Lag (2011:1289)*.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. *Lag (2011:1244)*.

3 § Kontrolluppgifter enligt 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 ska även lämnas för juridiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Utländska försäkringar

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 22 kap. 12 § ska lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringstagaren kan identifieras.

Förbindelse och åtagande från utländska företag att lämna kontrolluppgift

5 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering i landet, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en sådan förbindelse gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

6 § Försäkringsgivare som meddelar försäkring från fast driftställe utanför Sverige men i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska för varje pensionsförsäkringsavtal ge in ett åtagande till Skatteverket om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring enligt 15 och 22 kap. samt 2 §.

Detta gäller också utländska tjänstepensionsinstitut som ingår sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring.

Åtagandet ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren, försäkringstagaren, den försäkrade och pensionsförsäkringsavtalet.

En kopia av försäkringsavtalet ska lämnas in tillsammans med åtagandet.

Förbindelse och åtagande att lämna kontrolluppgift [*Lag (2011:1289).*]

7 § En utländsk gåvomottagare som gör en sådan ansökan som avses i 9 § lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva, ska samtidigt ge in ett åtagande om att lämna kontrolluppgifter enligt 22 kap. 22 §. *Lag (2011:1289).*

24 kap. Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter

När ska kontrolluppgifter lämnas?

Huvudregeln

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och tjänstepensionsavtal

2 § Kontrolluppgift enligt 22 kap. 9–11 §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom 14 dagar från den dag då den omständighet som utlöste kontrolluppgiftsskyldigheten inträffade.

Kontrolluppgifter om skogs-, skogsskade- och upphovsmannakonto

3 § Kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast den 30 juni närmast följande kalenderår.

Uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter

4 § En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

25 kap. Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet

1 § Skyldigheten att lämna kontrolluppgifter gäller inte uppgifter som saknar betydelse för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt de lagar som anges i 14 kap. 1 § 1,
2. bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. registrering av skatteavdrag,
4. bestämmande av skattereduktion,
5. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
6. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
7. Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

26 kap. Skattedeklaration

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- vem som ska lämna en skattedeklaration (2 §),
- vilken sorts skattedeklaration som ska lämnas (3–9 §§),
- redovisningsperioder (10–17 §§),
- vad de olika skattedeklarationerna ska innehålla (18–25 §§),
- när en skattedeklaration ska lämnas (26–37 §§), och
- särskilda bestämmelser om redovisning (38 och 39 §§).

Vem ska lämna en skattedeklaration?

2 § En skattedeklaration ska lämnas av

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
3. den som ska registreras enligt 7 kap. 1 § första stycket 4, 5 eller 6,
4. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
5. den som är skattskyldig för punktskatt enligt någon av de lagar som anges i 3 kap. 15 §, och
6. den som är skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som ska redovisa och betala skatt enligt 13 kap. 6 och 7 §§.

Vilken sorts skattedeklaration ska lämnas?

Arbetsgivardeklaration

3 § Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter ska redovisas i en arbetsgivardeklaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en arbetsgivardeklaration för varje redovisningsperiod. Om den registrerade skriftligen upplyser Skatteverket om att det varken finns skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter att redovisa för en viss redovisningsperiod, behöver deklaration dock inte lämnas för den perioden. Det gäller även om bara en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 4 § ska lämnas för redovisningsperioden.

Förenklad arbetsgivardeklaration

4 § En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna arbetsgivardeklaration för den ersättningen genom att lämna en förenklad arbetsgivardeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren bedriver.

En förenklad arbetsgivardeklaration ska bara lämnas för redovisningsperioder då ersättning har betalats ut. En deklaration ska lämnas för varje betalningsmottagare.

Mervärdesskattedeklaration

5 § Den som är skyldig att lämna en skattedeklaration enligt 2 § 2, 3 eller 4 ska, om inte annat följer av 7 § andra stycket, fullgöra

skyldigheten genom att lämna en mervärdesskattedeclaration för redovisningsperioder.

Den som är registrerad ska lämna en mervärdesskattedeclaration för varje redovisningsperiod.

Punktskattedeclaration

6 § Punktskatt ska redovisas i en punktskattedeclaration för redovisningsperioder om inte annat följer av 8 §.

Den som är registrerad ska lämna en punktskattedeclaration för varje redovisningsperiod.

Särskilda skattedeclarationer

7 § Den som är betalningsskyldig bara på grund av felaktigt debiterad mervärdesskatt enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska redovisa betalningen i en särskild skattedeclaration för den redovisningsperiod då debiteringen har gjorts.

Den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana nya transportmedel eller punktskattepliktiga varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 eller 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeclaration för varje förvärv.

8 § Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeclaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeclaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte ska registreras till följd av 7 kap. 1 §,

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. 1 § samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket, eller

3. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.

9 § Den som är skyldig att lämna skattedeclaration enligt 2 § 6 ska lämna en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig ersättning.

Redovisningsperioder

Kalendermånad är huvudregeln

10 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs.

62 Skatteförfarandelag

Kalenderkvartal och beskattningsår för mervärdesskatt

11 § Om beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, exklusive unionsinterna förvärv och import, beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara ett kalenderkvartal. Om samma underlag beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor, ska redovisningsperioden vara ett beskattningsår.

12 § För den som är skyldig att lämna skattedeklaration enligt 2 § 3 är redovisningsperioden ett kalenderkvartal.

Kortare redovisningsperiod än kalenderkvartal eller beskattningsår

13 § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal eller en kalendermånad eller ett kalenderkvartal i stället för ett beskattningsår om

1. den deklarationsskyldige begär det, eller
2. det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst 24 på varandra följande kalendermånader, om inte särskilda skäl talar emot det.

Från vilken tidpunkt gäller en ändring mellan kalenderkvartal och kalendermånad?

14 § Ett beslut enligt 13 § första stycket 2 om att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal gäller från ingången av det kalenderkvartal som har gått ut närmast före dagen för beslutet. Om beslutet meddelas efter den tidpunkt då deklaration enligt 26 § ska lämnas för kalenderkvartalet eller om deklaration har lämnats för kalenderkvartalet då beslutet meddelas, ska beslutet dock gälla från ingången av det kalenderkvartal då det meddelades.

Om det finns särskilda skäl, gäller första stycket även beslut enligt 13 § första stycket 1.

15 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras till en kalendermånad i stället för ett kalenderkvartal eller omvänt i andra fall än de som avses i 14 §, ska den nya redovisningsperioden börja gälla efter utgången av det kalenderkvartal då den deklarationsskyldige underrättade Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Från vilken tidpunkt gäller en ändring från eller till beskattningsår?

16 § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras från eller till ett beskattningsår, ska den nya redovisningsperioden gälla från ingången respektive efter utgången av det beskattningsår då den deklarerationskyldige underrättade Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Beskattningsår som redovisningsperiod för punktskatt

17 § För den som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp på högst 50 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten ska vara ett beskattningsår.

Redovisningsperioden för punktskatt ska bestämmas att gälla från ingången av det beskattningsår då den deklarerationskyldige ansökte om att ha beskattningsår som redovisningsperiod eller från utgången av det beskattningsår då den deklarerationskyldige underrättade Skatteverket om en ändring av redovisningsperioden enligt 7 kap. 4 § eller verket beslutade om en sådan ändring.

Beslutet upphör att gälla om den deklarerationskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad då konkursbeslutet har fattats.

Vad ska de olika skattedeklarationerna innehålla?

Samtliga skattedekclarationer

18 § En skattedeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod som redovisning lämnas för, och
3. de ytterligare uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna beräkna och kontrollera skatten och avgifterna.

Arbetsgivardeklaration

19 § En arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om

1. den sammanlagda ersättning som utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag för,
2. sammanlagt avdraget belopp,
3. den sammanlagda ersättning som utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter för,
4. sammanlagt avdrag med tillämpning av 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), och
5. periodens sammanlagda arbetsgivaravgifter.

64 Skatteförfarandelag

Förenklad arbetsgivardeklaration

20 § En förenklad arbetsgivardeklaration ska innehålla uppgift om

1. den ersättning som utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag för och betala arbetsgivaravgifter för,
2. verkställt skatteavdrag,
3. periodens arbetsgivaravgifter, och
4. avdrag för sådan preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete.

Mervärdesskattedeklaration

21 § En mervärdesskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. utgående skatt,
2. ingående skatt, och
3. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EU-länder.

En mervärdesskattedeklaration som ska lämnas av en grupphuvudman ska innehålla uppgifter för hela gruppen.

Punktskattedeklaration

22 § En punktskattedeklaration ska innehålla uppgift om

1. skattens bruttobelopp,
2. yrkade avdrag, och
3. skattens nettobelopp.

23 § Till varje redovisningsperiod ska den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. Skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. ska dock hänföras till den redovisningsperiod då skattskyldigheten inträder.

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den deklarationsskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd.

Vid försäljning mot kredit får Skatteverket, om principerna för den redovisningsskyldiges bokföring föranleder det, besluta att redovisningsskyldigheten ska inträda vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överläts.

Om en deklarationsskyldig försätts i konkurs, inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet.

Särskilda skattedeklarationer

24 § En sådan särskild skattedeklaration som avses i 7 och 8 §§ ska innehålla uppgift om

1. det förvärv eller den händelse som medför skattskyldighet och skatten på grund av förvärvet eller händelsen, eller
2. det belopp som felaktigt har betecknats som mervärdesskatt enligt 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskattelagen (1994:200).

25 § En sådan särskild skattedeklaration som avses i 9 § ska innehålla uppgift om

1. den skattepliktiga ersättningen, och
2. skatten på ersättningen.

När ska en skattedeklaration lämnas?*Mindre företag som ska lämna mervärdesskattedeklaration*

26 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor för beskattningsåret ska, om inte annat följer av 27–35 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivar- deklaration för redovis- ningsperioden</i>	<i>Punktskatte- deklaration för redovis- ningsperioden</i>	<i>Mervärdesskatte- deklaration för redovisnings- perioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatte- verket senast den</i>
januari	december	oktober– december	12 februari
februari	januari		12 mars
mars	februari		12 april
april	mars	januari–mars	12 maj
maj	april		12 juni
juni	maj		12 juli
juli	juni	april–juni	17 augusti
augusti	juli		12 september
september	augusti		12 oktober
oktober	september	juli–september	12 november
november	oktober		12 december
december	november		17 januari

27 § Om Skatteverket har beslutat enligt 13 § att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad, ska mervärdesskattedeklaration lämnas enligt uppställningen för punktskatte-deklaration i 26 §.

28 § Om den deklarationsskyldige begär det, ska Skatteverket besluta att mervärdesskattedeklaration som enligt 27 § ska lämnas enligt uppställningen för punktskattedeklaration i 26 § i stället ska lämnas enligt uppställningen i 30 §. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

29 § Den som saknar möjlighet att lämna mervärdesskattedeklaration i rätt tid på grund av att redovisningsperioden har ändrats från beskattningsår till ett kalenderkvartal eller en kalendermånad, eller från ett kalenderkvartal till en kalendermånad, ska lämna mervärdesskattedeklaration senast vid den deklarationstidpunkt som kommer närmast efter den dag då den deklarationsskyldige underättade Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Om mervärdesskattedeklarationen ska lämnas för mer än en ny redovisningsperiod, får perioderna slås samman till en period och redovisas i en skattedeklaration.

Större företag som ska lämna mervärdesskattedeklaration

30 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor för beskattningsåret ska, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 31 §, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivardeklaration, mervärdesskattedeklaration och punktskattedeklaration för redovisningsperioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
januari	26 februari
februari	26 mars
mars	26 april
april	26 maj
maj	26 juni
juni	26 juli
juli	26 augusti
augusti	26 september
september	26 oktober
oktober	26 november
november	27 december
december	26 januari

Tidigare deklarationstidpunkt för arbetsgivardeklaration

31 § Om en sådan näringsidkare som avses i 30 § inte har skött betalningarna av skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter, får Skatteverket besluta att han eller hon ska lämna arbetsgivardeklaration senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17.

Enbart arbetsgivardeklaration, förenklad arbetsgivardeklaration och punktskattedeklaration

32 § Den som inte ska lämna mervärdesskattedeklaration, ska lämna arbetsgivardeklaration, förenklad arbetsgivardeklaration och punktskattedeklaration enligt följande uppställning:

<i>Arbetsgivardeklaration, förenklad arbetsgivardeklaration och punktskattedeklaration för redovisningsperioden</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast den</i>
januari	12 februari
februari	12 mars
mars	12 april
april	12 maj
maj	12 juni
juni	12 juli
juli	17 augusti
augusti	12 september
september	12 oktober
oktober	12 november
november	12 december
december	17 januari

Särskild deklarationstidpunkt

33 § Den som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 26 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för december då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 27.

Första stycket gäller inte den som enligt 11, 12 eller 13 § har kalenderkvartal som redovisningsperiod för mervärdesskatt.

Första stycket gäller inte heller sådan period som avses i 29 § andra stycket.

Kommuner och landsting

34 § Kommuner och landsting ska lämna arbetsgivardeklaration och punktskattedeklaration enligt uppställningen i 26 §. Mervärdes-skattedeklaration ska lämnas enligt uppställningen för punktskatte-deklaration i den paragrafen. De skattedeklarationer som ska lämnas i januari och augusti ska dock ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden.

Särskilda skattedeklarationer

35 § Särskilda skattedeklarationer ska, om inte annat följer av 36 eller 37 §, lämnas enligt följande uppställning:

<i>Deklaration som avses i</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
7 § första stycket	den 26 i månaden efter redovisningsperiodens utgång
7 § andra stycket	35 dagar efter förvärvet
8 § 1	fem dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
8 § 2	vid den händelse som medför skattskyldighet
8 § 3	25 dagar efter den händelse som medför skattskyldighet
9 §	den 12 i månaden efter den månad då den skattepliktiga ersättningen kom den skattskyldige till del, med undantag för januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17

36 § Deklaration som avses i 8 § 1 och som ska lämnas av den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

37 § Deklaration som avses i 8 § 1 ska ha kommit in till Skatteverket senast vid den händelse som medför skattskyldighet, om den som ska lämna deklarationen är skattskyldig enligt *Lag (2011:1244)*.

1. 9 § första stycket 5 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte har ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 8 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 8 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller
4. 4 kap. 1 § 9 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi. *Lag (2012:682).*

Intill den 1 januari 2013 hade 37 § punkterna 1–4 följande lydelse:

1. 9 § första stycket 6 lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen (1994:1776) om skatt på energi och inte har ställt säkerhet för skattens betalning,
2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,
3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller
4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi. *Lag (2011:1244).*

Särskilda bestämmelser om redovisning

Utländsk avgiftsskyldig

38 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter och är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe i Sverige redovisar avgifterna på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel.

Viss verksamhet ska redovisas för sig

39 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en viss verksamhet ska redovisas för sig.

27 kap. Skalbolagsdeklaration

Syftet med skalbolagsdeklaration

1 § Skalbolagsdeklaration ska lämnas för undantag från skalbolagsbeskattning enligt 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) och till ledning för beslut om säkerhet för slutlig skatt.

Skyldighet att lämna skalbolagsdeklaration

2 § En skalbolagsdeklaration ska lämnas av ett avyttrat företag som är ett skalbolag och som tillämpar undantagen från skalbolagsbeskattning i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om det avyttrade företaget är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska skalbolagsdeklaration i stället lämnas av den delägare som har avyttrat andelen. Handelsbolaget eller den juridiska personen ska lämna delägaren de uppgifter som behövs för deklarationen.

Vad ska en skalbolagsdeklaration innehålla?

- 3 §** En skalbolagsdeklaration ska innehålla
1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som har avyttrat andelen och för den som har förvärvat andelen,
 2. uppgift om det avyttrade företags överskott eller underskott enligt ett sådant särskilt bokslut som avses i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229),
 3. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som har tagits upp i bokslutet, och
 4. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta beslut om säkerhet för slutlig skatt.

När ska en skalbolagsdeklaration lämnas?

- 4 §** En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 60 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller tillträtts. *Lag (2011:1512).*

Intill den 2 januari 2012 hade 4 § följande lydelse:

En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 30 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller, i fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, avyttringen eller tillträdet. *Lag (2011:1244).*

28 kap. Preliminär inkomstdeklaration

Syftet med preliminär inkomstdeklaration

- 1 §** Preliminär inkomstdeklaration ska lämnas till ledning för bestämmande av preliminär skatt.

Skyldighet att lämna preliminär inkomstdeklaration

Preliminär inkomstdeklaration vid ansökan om godkännande för F-skatt

- 2 §** Den som ansöker om godkännande för F-skatt ska lämna en preliminär inkomstdeklaration till Skatteverket.

Preliminär inkomstdeklaration inför beskattningsåret

- 3 §** Om den slutliga skatten för beskattningsåret beräknas överstiga motsvarande skatt för det föregående beskattningsåret, ska den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt lämna en preliminär inkomstdeklaration, om

1. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, eller

2. räkenskapsåret har lagts om enligt 3 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) utan Skatteverkets tillstånd.

Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad före beskattningsårets ingång.

Preliminär inkomstdeklaration under beskattningsåret

4 § Om det kan antas att den slutliga skatten för beskattningsåret kommer att överstiga den debiterade preliminära skatten, ska den som är godkänd för F-skatt eller har särskild A-skatt lämna en preliminär inkomstdeklaration, om

1. skillnaden är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, eller

2. räkenskapsåret har lagts om enligt 3 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) utan Skatteverkets tillstånd.

Deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket inom 14 dagar från det att deklARATIONSSKYLDIGHETEN uppkom. När mindre än en månad återstår av beskattningsåret behöver deklARATION dock inte lämnas.

Preliminär inkomstdeklaration i andra fall

5 § En preliminär inkomstdeklaration får även lämnas i andra fall än som avses i 2–4 §§.

Vad ska en preliminär inkomstdeklaration innehålla?

6 § En preliminär inkomstdeklaration ska innehålla uppgifter om beräknade inkomster och utgifter samt övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bestämma den preliminära skatten.

29 kap. Syftet med inkomstdeklaration

1 § Inkomstdeklaration ska lämnas till ledning för

1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt

a) inkomstskattelagen (1999:1229),

b) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,

c) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *Lag (2011:1244)*.

d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i de fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–10 den lagen, *Lag (2011:1289)*.

e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,

g) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,

72 Skatteförfarandelag

2. bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. bestämmande av skattereduktion, samt
4. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken. *Lag (2011:1244).*

30 kap. Vem ska lämna en inkomstdeklaration?

Fysiska personer

- 1 §** En fysisk person ska lämna en inkomstdeklaration, om
1. intäkterna i inkomstlagen tjänst och näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 har uppgått till sammanlagt minst 42,3 procent av prisbasbeloppet under beskattningsåret,
 2. sådan intäkt i inkomstlagen tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller intäkt av passiv näringsverksamhet har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret, *Lag (2011:1244).*
 3. intäkterna i inkomstlagen kapital, med undantag för sådan ränta, utdelning eller annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap. och för sådan schablonintäkt som kontrolluppgift har lämnats om enligt 22 kap. 16 § eller 17–21 §§, har uppgått till sammanlagt minst 200 kronor under beskattningsåret, *Lag (2011:1289).*
 4. han eller hon är begränsat skattskyldig och den skatte- eller avgiftspliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret, *Lag (2012:835).*
 5. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller
 6. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 § ska lämnas. *Lag (2011:1244).*

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § punkten 4 följande lydelse:

4. han eller hon är begränsat skattskyldig och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret, *Lag (2011:1244).*

Dödsbon

2 § Det som skulle ha gällt för den avlidne i fråga om deklARATIONSSKYLDIGHET ska för dödsåret tillämpas på dödsboet.

3 § För år efter dödsåret ska ett dödsbo lämna en inkomstdeklaration, om *Lag (2011:1244).*

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta, utdelning eller annan avkastning som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 17 eller 19 kap. och för sådan schablonintäkt som kontrolluppgift har

lämnats om enligt 22 kap. 16 § eller 17–21 §§, har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret, *Lag (2011:1289)*.

2. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, eller

3. uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 § ska lämnas. *Lag (2011:1244)*.

Andra juridiska personer än dödsbon

4 § En inkomstdeklaration ska lämnas av

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar och sådana stiftelser, andra liknande subjekt eller andra tillgångsmassor som enligt stiftelseförordnande eller motsvarande bestämmelse har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss släkts, vissa släkters eller bestämda fysiska personers ekonomiska intressen,

2. sådana ideella föreningar och registrerade trossamfund som avses i 7 kap. 7 och 14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § den lagen, *Lag (2011:1244)*.

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag för dödsbon och svenska handelsbolag, om de skattepliktiga intäkterna under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 200 kronor, och

4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas. *Lag (2011:1289)*.

Skattefri inkomst

5 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som är beroende av att intäkterna har uppgått till visst belopp ska hänsyn inte tas till sådan intäkt som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1244)*.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige, och

2. inkomst som ingår i avgiftsunderlaget för egenavgifter. *Lag (2012:835)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 5 § andra stycket följande lydelse:

Första stycket gäller inte i fråga om inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige. *Lag (2011:1244)*.

31 kap. Vad ska en inkomstdeklaration innehålla?

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- uppgifter som ska lämnas i samtliga inkomstdeklarationer (2 och 3 §§),
 - uppgifter som fysiska personer och dödsbon ska underrättas om och godkänna eller lämna (4 och 5 §§),
 - uppgift som ska lämnas om inkomstslaget tjänst (6 §),
 - uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget näringsverksamhet (7–15 §§),
 - uppgifter som ska lämnas om inkomstslaget kapital (16–19 §§),
 - uppgift om tillkommande belopp (20 §),
 - uppgifter om vissa andelsavyttringar m.m. (21–24 §§),
 - uppgifter för beräkning av egenavgifter (25 och 26 §§), *Lag (2011:1244)*.
 - uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare och delägare ska lämna (27–29 §§), *Lag (2012:343)*.
 - uppgift om tillskott och uttag (30 §),
 - uppgift om betalning till utlandet (31 §),
 - uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna (32 §), *Lag (2011:1244)*.
 - uppgifter om skattereduktion för hushållsarbete och gåva (33 §), och *Lag (2011:1289)*.
 - uppgifter om prissättningsbesked (34 §). *Lag (2011:1244)*.
- Intill den 1 juli 2012 hade 1 § nionde strecksatsen följande lydelse:*
- uppgifter som fåmansföretag samt företagsledare, delägare och närstående ska lämna (27–29 §§), *Lag (2011:1244)*.

Samtliga inkomstdeklarationer

- 2 §** En inkomstdeklaration ska innehålla
1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
 2. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
 3. uppgifter om de allmänna avdrag som den deklarationsskyldige har rätt till,
 4. de uppgifter som behövs för beräkning av skatt eller avgift enligt
 - a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
 - b) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - c) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - d) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - e) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
 - f) 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),
 - g) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), och
 - h) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
 5. de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, samt

6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att få allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§ eller grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen.

3 § Den som är deklarationsskyldig ska också lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

Fysiska personer och dödsbon

Underrättelse

4 § Skatteverket ska före den 15 april året efter utgången av beskattningsåret underrätta fysiska personer och dödsbon som kan antas vara deklarationsskyldiga om de kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in till verket som underlag för beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst samt övriga uppgifter som verket känner till.

Godkänna eller lämna uppgifter

5 § Om en uppgift som den deklarationsskyldige har fått underrättelse om enligt 4 § är korrekt, ska den deklarationsskyldige godkänna uppgiften. Om en uppgift är felaktig eller saknas, ska den deklarationsskyldige genom ändring eller tillägg lämna de uppgifter som behövs.

Inkomstslaget tjänst

Uppgift om kostnadsersättning

6 § Uppgift om kostnadsersättning som avses i 15 kap. 10 § behöver bara lämnas i den utsträckning avdrag görs för ökade levnads-kostnader.

Inkomstslaget näringsverksamhet

Undantag

7 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet, behöver uppgifterna enligt 2 och 3 §§ om näringsverksamheten bara lämnas av en av makarna.

Uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna tillämpa bestämmelserna om fördelning av inkomsten mellan makar i 60 kap. 6–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska dock lämnas av båda makarna.

8 § Uppgifter om näringsverksamhet enligt 33 kap. 6 § behöver inte lämnas av delägarna.

Uppgifter om årsbokslut och årsredovisning

9 § Den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration för inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna uppgift om huruvida

1. årsbokslutet eller årsredovisningen, som ligger till grund för inkomstdeklarationen, har upprättats med hjälp av en uppdragstagare, eller

2. årsredovisningen, som ligger till grund för inkomstdeklarationen, har reviderats av en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

Uppgift om utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst

10 § Om lagervärdet ska höjas enligt 17 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), ska företaget lämna uppgift om beslut om eller styrelsens förslag till utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst.

Uppgifter som dotterföretag ska lämna

11 § Ett dotterföretag som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för moderföretaget,

2. nödvändiga identifikationsuppgifter för hela koncernens moderföretag om moderföretaget i sin tur är ett dotterföretag, samt

3. uppgifter om sitt aktie- eller andelsinnehav i moderföretaget och innehavets röstvärde.

Ågaruppgifterna ska avse förhållandena vid utgången av det senast avslutade beskattningsåret.

Uppgifter om näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

12 § Den som har fått utdelning på en näringsbetingad andel som är marknadsnoterad ska lämna uppgift om utdelningen om andelen har innehafts kortare tid än ett år när utdelningen rätteligen skulle ha tagits upp i räkenskaperna.

Den som har avyttrat en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägarrätt som är marknadsnoterad ska lämna uppgift om avyttringen om andelen eller delägarrätten har innehafts kortare tid än ett år.

Uppgifter om ersättningsfond

13 § Den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond ska lämna uppgifter om

1. fondens ändamål,
2. fondens storlek,
3. fondens ianspråktagande, och
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

Fysiska personer ska även i fråga om en sådan ersättningsfond för byggnad eller markanläggning som avses i 31 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna uppgift om hur stor del av fonden som har återförts enligt 26 kap. 2 och 4–7 §§ den lagen.

Uppgift om skalbolag

14 § Den som har förvärvat tillgångar enligt 25 a kap. 18 § eller 49 a kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om detta.

Uppgifter om utländska juridiska personer med lågbeskattade inkomster

15 § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för andelarna som har inträffat under året.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång ska även lämna sådana resultat- och balansräkningar som avses i 39 a kap. 11 § inkomstskattelagen.

Inkomstslaget kapital

Uppgifter om långgivare

16 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital ska, om kontrolluppgift inte ska lämnas enligt 18 kap., lämna nödvändiga identifikationsuppgifter för långgivaren.

Uppskovsbelopp

17 § Den som gör avdrag för uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt ska lämna uppgift om beteckningen på ersättningsbostaden.

Om ersättningsbostaden är en bostad i ett privatbostadsföretag eller i ett företag som avses i 47 kap. 5 b § inkomstskattelagen, ska även nödvändiga identifikationsuppgifter för företaget lämnas.

Om ersättningsbostaden förvärvas först året efter det då ursprungsbostaden avyttrades, ska uppgifterna lämnas i inkomstdeklarationen för det senare året.

18 § En ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna uppgifter av det slag som avses i 17 § första och andra styckena samt övriga uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

19 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan genom arv, testamente eller bodelning, ska dödsboet eller överlåtaren lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den nya ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 17 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden.

Första stycket gäller bara om äganderätten har övergått

1. genom arv eller testamente till en make, en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år, eller
2. vid bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död.

Tillkommande belopp

20 § Om kapitalvinsten vid avyttring av en tillgång inte kan beräknas på grund av att vinsten är beroende av någon händelse i framtiden, ska den skattskyldige lämna uppgift om detta. Det gäller dock inte om uppgiften ska lämnas enligt 33 kap. 6 § andra stycket.

Vissa andelsavyttringar m.m.

21 § Den som enligt 49 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) begär uppskov med beskattningen vid ett uppskovsgrundande andelsbyte ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om uppskovet.

Den som har fått uppskov ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

22 § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna

1. besluta om kapitalbelopp enligt 48 a kap. 8 a § inkomstskattelagen,

2. besluta om tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst

a) vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § inkomstskattelagen, och

b) vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § inkomstskattelagen, samt

3. besluta om de tjänstebelopp som har fördelats enligt 48 kap. 18 e §, 48 a kap. 8 c § och 57 kap. 7 c § inkomstskattelagen.

Uppgifter om utdelning och kapitalvinst på andelarna ska också lämnas.

23 § Om äganderätten till andelar som har förvärvats genom sådant uppskovsgrundande andelsbyte som avses i 49 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva och om andelen är en lagertillgång hos förvärvaren, ska denne lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,

2. uppgift om uppskovsbeloppet för varje andel, och

3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet ska tas upp till beskattning.

24 § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, ska förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,

2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och

3. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Förvärvaren ska årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om tjänstebeloppet ska tas upp till beskattning.

Beräkning av egenavgifter

25 § Om ett avtal som avses i 2 kap. 7 § andra stycket socialavgiftslagen (2000:980) har träffats om att arbetsgivaravgifter ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen lämna uppgift om detta. *Lag (2011:1244).*

Intill den 1 januari 2013 (Lag 2012:835) hade 25 § ett andra stycke med följande lydelse:

Om ett avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen har träffats om att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på en viss ersättning, ska den som får ersättningen lämna uppgift om detta. *Lag (2011:1244).*

26 § *Har upphävts genom lag (2012:760).*

80 Skatteförfarandelag

Intill den 1 januari 2013 hade 26 § följande lydelse:

Den som begär avdrag vid beräkningen av egenavgifterna enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) ska lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse¹,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004², eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter³, samt

2. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om den uppgiftsskyldige har rätt till avdrag. *Lag (2011:1244).*

¹ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5 (Celex 32006R1998).

² EUT L 193, 25.7.2007, s. 6 (Celex 32007R0875).

³ EUT L 337, 21.12.2007, s. 35 (Celex 32007R1535).

Fåmansföretag

Uppgifter som fåmansföretag ska lämna

27 § Ett fåmansföretag ska lämna

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för delägarna och närstående till dem, samt

2. uppgifter om varje delägars andelsinnehav och innehavets röstvärde.

Uppgifter enligt första stycket 1 behöver inte lämnas för en närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit någon annan rättshandling med företaget.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller 57 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § Ett fåmansföretag ska också lämna

1. en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 21 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), och

2. en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Uppgifter som företagsledare och delägare ska lämna

29 § En företagsledare och en delägare i fåmansföretag som avses i 27 § ska lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna tillämpa bestämmelserna om utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Skyldigheten gäller för fem beskattningsår efter det att företaget har upphört att vara ett fåmansföretag.

Tillskott och uttag

30 § En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska lämna uppgift om tillskott till och uttag från bolaget. Det gäller dock inte en medlem i en europeisk ekonomisk intressegruppering.

Betalning till utlandet

31 § Fåmansföretag, delägare i fåmanshandelsbolag och enskilda näringsidkare ska lämna uppgift om utgift som har tillgodoräknats mottagare i utlandet om den avser

1. annan ränta än dröjsmålsränta, eller
2. betalning för

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller

b) upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Uppgiften behöver bara lämnas om utgiften ska dras av vid beskattningen.

Uppgift som ekonomiska föreningar ska lämna

32 § En ekonomisk förening ska lämna uppgift om huruvida den är en ekonomisk förening enligt 1 kap. 1 § första eller tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Skattereduktion för hushållsarbete och gåva [Lag (2011:1289).]

33 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete eller gåva enligt 67 kap. 11–26 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen. *Lag (2011:1289).*

I fråga om förmån av sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ inkomstskattelagen ska även sådana uppgifter som avses i 9 a § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete lämnas. *Lag (2011:1244).*

Prissättningsbesked

34 § Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

1. beskedet har tillämpats, och

82 Skatteförfarandelag

2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts.

32 kap. När och var ska en inkomstdeklaration lämnas?

Fysiska personer och dödsbon

1 § Fysiska personer och dödsbon ska lämna inkomstdeklaration senast den 2 maj året efter utgången av beskattningsåret.

Andra juridiska personer än dödsbon

2 § Andra juridiska personer än dödsbon ska lämna inkomstdeklaration för ett beskattningsår enligt följande uppställning:

<i>Om beskattningsåret går ut den</i>	<i>ska deklaration ha kommit in senast den</i>
31 december	1 juli
30 april	1 november
30 juni	15 december
31 augusti	1 mars

Den som lämnar inkomstdeklaration elektroniskt får lämna deklaration en månad senare än vad som följer av första stycket.

Var ska en inkomstdeklaration lämnas?

3 § En inkomstdeklaration ska lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av verket.

33 kap. Särskilda uppgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 §),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10 och 11 §§), och

– redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

Syftet med särskilda uppgifter

2 § Särskilda uppgifter ska lämnas till ledning för

1. bedömning av stiftelsers, ideella föreningars och registrerade trossamfunds skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. beskattning av delägare i svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer,
3. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i,
4. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands, och
5. beslut om avräkning av utländsk skatt.

Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund

Undantag från skattskyldighet för inkomst

3 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst ska lämna särskilda uppgifter om

1. intäkter och kostnader under räkenskapsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om den uppgiftsskyldige är undantagen från skattskyldighet.

Skyldigheten att lämna särskilda uppgifter gäller dock inte pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

4 § Skatteverket får besluta om undantag från skyldigheten att lämna särskilda uppgifter enligt 3 § om uppgifterna inte behövs för kontroll av undantag från skattskyldigheten.

Ett beslut om undantag ska avse en viss tid och får återkallas.

Utländska arrangörer som motsvarar ideella föreningar

5 § Arrangörer som har inkomster som är undantagna från skatteplikt enligt 8 § första stycket 7 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., ska lämna särskilda uppgifter om de omständigheter som Skatteverket behöver för att kunna bedöma om den uppgiftsskyldige är undantagen från skatteplikt.

Svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer

6 § Svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska till ledning för delägarnas beskattning lämna särskilda uppgifter om

1. näringsverksamheten enligt 31 kap. 2 och 3 §§,
2. varje delägars andel av bolagets eller den juridiska personens inkomst av varje inkomstslag och näringsverksamhet,
3. varje delägars andel eller lott i bolaget eller den juridiska personen,
4. skalbolag enligt 31 kap. 14 §, och
5. prissättningsbesked enligt 31 kap. 34 §.

Om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige har avyttrat en fastighet och kapitalvinsten inte kan beräknas på grund av att den är beroende av någon händelse i framtiden, ska bolaget eller den juridiska personen lämna uppgift om detta.

Ersättningsbostad i utlandet

7 § Den som inte är skyldig att lämna inkomstdeklaration och som äger en ersättningsbostad i utlandet med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), ska lämna särskilda uppgifter om sådana förhållanden som avses i 31 kap. 18 §.

Redare

8 § Redare ska för tillämpning av 64 kap. 2 § och 67 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

1. storleken av de fartyg som redaren ska använda i sin näringsverksamhet,
2. vilka entreprenörer som redaren ska anlita för sin verksamhet, och
3. övriga förhållanden som Skatteverket behöver känna till för att kunna bestämma vilka fartområden fartygen avses gå i.

Nedsättning av utländsk skatt

9 § Den som har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och därefter har fått nedsättning av den utländska skatten, ska lämna särskilda uppgifter om nedsättningen.

När ska särskilda uppgifter lämnas?

10 § Särskilda uppgifter enligt 3 och 6 §§ ska ha kommit in till Skatteverket senast den sista dagen för inkomstdeklaration enligt 32 kap. 2 §.

11 § Särskilda uppgifter enligt 5 och 7–9 §§ ska lämnas enligt följande uppställning:

<i>Särskilda uppgifter enligt</i>	<i>ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>
5 §	den 12 i månaden efter den månad då tillställningen ägde rum
7 §	den 2 maj året efter beskattningsåret
8 §	den 1 oktober året före det kalenderår uppgifterna avser
9 §	tre månader efter den dag då den som beslutet om nedsättning av utländsk skatt gäller fick del av det

Redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden

12 § Om det inträffar någon ändring av de förhållanden som avses i 8 §, ska redaren inom två veckor från den dag då förhållandena ändrades underrätta Skatteverket om detta.

34 kap. Informationsuppgifter

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med informationsuppgifter (2 §),
- uppgifter till den deklarationsskyldige (3–5 §§), och
- uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige (6–11 §§).

Syftet med informationsuppgifter

2 § Informationsuppgifter lämnas för att någon annan ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet.

Uppgifter till den deklarationsskyldige

Uppgifter till den som kontrolluppgiften lämnas för

3 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Uppgifter till företagsledare och delägare i fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

4 § Onoterade företag som omfattas av 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag ska till företagsledare och delägare lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

Uppgifter till medhjälpande make i enskild näringsverksamhet

5 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpande make, ska den företagsledande maken till den medhjälpande maken lämna de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkningen av överskottet eller underskottet i verksamheten.

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

Förmåner och ersättningar

6 § Den som har utnyttjat eller överlåtit en sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

7 § Den som har utnyttjat en sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 15 kap. 6 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Första stycket gäller även den som har tagit emot sådan ersättning eller förmån som avses i 15 kap. 7 §.

Betalningar till och från utlandet

8 § Den som har gjort en sådan betalning till eller från utlandet som avses i 23 kap. 1 § ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras.

Investeringsparkonto [Lag (2011:1289).]

8 a § Den som för eller har fört ett investeringsparkonto ska till den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 20 kap. 3 § med anledning av en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229), lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras. *Lag (2011:1289).*

Uppgifter om anskaffningsutgift för andelar i investeringsfonder

9 § Fondbolag och förvaltningsbolag som ska föra eller låta föra ett register över andelsinnehavare i en investeringsfond ska, då en förvaltare ska föras in i registret enligt 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre ska vara införd i ett register, ska den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren, fondbolaget eller förvaltningsbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas. *Lag (2011:1244).*

Första och andra styckena gäller inte andelar i en investeringsfond efter det att andelarna har förtecknats på ett investeringsparkonto. *Lag (2011:1289).*

När ska uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige lämnas?

10 § Uppgifter som avses i 6 och 7 §§ ska lämnas senast månaden efter det att skyldigheten att lämna kontrolluppgift uppkom, dock inte senare än den 15 januari påföljande år. *Lag (2011:1244).*

Uppgifter som avses i 8–9 §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller. *Lag (2011:1289).*

Anmälan om uteblivna informationsuppgifter

11 § Om den som är skyldig att lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige inte gör det, ska den kontrolluppgiftsskyldige snarast anmäla detta till Skatteverket.

35 kap. Periodiska sammanställningar

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
– vad som ska lämnas i en periodisk sammanställning (2 §),

- för vilken period en periodisk sammanställning ska lämnas (3 §),
- beslut (4–8 §§), och
- när en periodisk sammanställning ska lämnas (9 §).

Vad ska lämnas i en periodisk sammanställning?

2 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt 7 kap. 1 eller 2 § ska lämna en periodisk sammanställning över

1. omsättning, förvärv och överföring av varor som transporteras mellan EU-länder, och

2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EU-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹.

Uppgifterna ska tas upp för den period som omfattar den tidpunkt som avses i 13 kap. 8 b § andra stycket eller 8 c § mervärdesskattelagen (1994:200).

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

För vilken period ska en periodisk sammanställning lämnas?

3 § En periodisk sammanställning ska lämnas för varje

1. kalendermånad för uppgifter om varor som avses i 2 § första stycket 1, eller

2. kalenderkvartal för uppgifter om tjänster som avses i 2 § första stycket 2.

Om uppgifter ska lämnas avseende både varor och tjänster enligt 2 §, ska sammanställningen lämnas för varje kalendermånad.

Den som övergår från att lämna en sammanställning för varje kalenderkvartal till att lämna den för varje kalendermånad ska tillämpa den nya perioden till och med det fjärde kalenderkvartalet som följer efter den tidpunkt när bytet av period gjordes.

Beslut

4 § Skatteverket ska besluta att en periodisk sammanställning ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och

2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor enligt 2 § första stycket 1 inte överstiger 500 000 kronor exklusive mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen.

5 § Skatteverket ska besluta att en periodisk sammanställning ska göras för varje kalendermånad i stället för vad som föreskrivs i 3 § första stycket 2 eller 4 §, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, eller
2. det finns särskilda skäl.

6 § Ett beslut enligt 4 § gäller från ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den kalendermånad då beslutet fattades.

Ett beslut enligt 5 § gäller från ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

7 § Skatteverket ska upphäva ett beslut enligt 4 § om de förutsättningar som anges i 4 § 2 inte längre är uppfyllda.

Ett sådant beslut gäller från ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

8 § Om ett beslut har fattats enligt 5 eller 7 §, ska en sammanställning göras för varje kalendermånad som har gått sedan ingången av det kalenderkvartal då beslutet fattades.

När ska en periodisk sammanställning lämnas?

9 § En periodisk sammanställning ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas elektroniskt, eller
2. den 20 i månaden efter den period som den avser i andra fall.

Sammanställningar som ska göras enligt 8 § ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter utgången av den månad då beslutet fattades.

36 kap. Anstånd med att lämna deklaration och särskilda uppgifter

Ansökan om anstånd

1 § Anstånd kan beviljas efter ansökan från den som ska lämna deklaration eller särskilda uppgifter.

Anstånd enligt 3 § kan dock beviljas efter ansökan från den som i näringsverksamhet lämnar deklaraionshjälp.

Inkomstdeklaration och särskilda uppgifter

Fysiska personer och dödsbon

2 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en fysisk person eller ett dödsbo anstånd med att lämna

1. inkomstdeklaration, och
2. särskilda uppgifter enligt 33 kap. 7 §.

Anstånd längre än till och med den 31 maj får beviljas bara om det finns synnerliga skäl.

3 § Anstånd med att lämna inkomstdeklaration ska beviljas för fysiska personer och dödsbon som anlitar deklareringshjälp om hjälpen lämnas i en näringsverksamhet. Om den som ska lämna deklareringshjälp har misskött tidigare anstånd, får anstånd vägras.

Anstånd får beviljas längst till och med den 15 juni.

Juridiska personer

4 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja en annan juridisk person än ett dödsbo anstånd med att lämna

1. inkomstdeklaration, och
2. särskilda uppgifter enligt 33 kap. 3 eller 6 §.

Skattedeklaration

5 § Om det finns särskilda skäl, ska Skatteverket bevilja en deklareringskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration.

Om förhållandena har ändrats så att det inte längre finns förutsättningar för anståndet, ska anståndet återkallas.

37 kap. Föreläggande

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
- medverka personligen (3 §), och *Lag (2011:1244)*.
- lämna uppgift (4–11 §§). *Lag (2012:847)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § tredje strecksatsen följande lydelse:

- lämna uppgift (4–10 §§). *Lag (2011:1244)*.

Föreläggande att fullgöra uppgiftsskyldighet

2 § Skatteverket får förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. att fullgöra skyldigheten.

Ett sådant föreläggande får inte bara avse komplettering av arbetsställesnummer enligt 15 kap. 9 § första stycket 6.

Föreläggande att medverka personligen

3 § Skatteverket får förelägga den som har lämnat deklaration genom ett deklaraionsombud eller ett ombud för ett dödsbo att personligen eller genom behörig ställföreträdare bekräfta eller komplettera lämnade eller godkända uppgifter.

Föreläggande att lämna uppgift

Lämna deklaration

4 § Skatteverket får förelägga den som inte är skyldig att lämna deklaration att göra det.

Kommande utbetalningar av ersättning för arbete

5 § Skatteverket får förelägga den som ger ut ersättning för arbete att lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under mottagarens beskattningsår.

Kontroll av egen uppgifts- eller dokumentationsskyldighet

6 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten.

Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov.

7 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentationsskyldigheten enligt 39 kap. 3 §.

Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet

8 § Skatteverket får förelägga en fysisk person och ett dödsbo i andra fall än som avses i 16 och 17 kap. att lämna kontrolluppgift om

1. sådan ersättning för utfört arbete som har betalats till en namngiven näringsidkare, eller

2. ränta från en namngiven låntagare.

9 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan.

Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs

1. har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap., eller
2. kan fullgöra sådan uppgiftsskyldighet.

10 § Om det finns särskilda skäl får även någon annan person än som avses i 9 § föreläggas att lämna sådan uppgift som avses i den paragrafen.

Utbyte av upplysningar med en annan stat eller utländsk jurisdiktion [Lag (2012:847)]

11 § Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver en uppgift för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får förelägga

1. den som de begärda upplysningarna avser, att lämna uppgift som verket behöver, eller
2. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift som verket behöver om en rättshandling med någon annan.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i andra stycket 2 föreläggas att lämna sådan uppgift som avses där. *Lag (2012:847).*

38 kap. Formkrav

Fastställda formulär

1 § Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter, *Lag (2011:1244).*
2. åtagande
 - a) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring, och
 - b) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, *Lag (2011:1289).*
3. deklARATIONER,

4. särskilda uppgifter, och
5. periodiska sammanställningar. *Lag (2011:1244)*.

Uppgifter som ska undertecknas

- 2 §** Följande uppgifter ska undertecknas:
1. uppgifter i deklaration, och
 2. särskilda uppgifter som ska lämnas av
 - a) stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund enligt 33 kap. 3 §, och
 - b) ägare av en ersättningsbostad i utlandet enligt 33 kap. 7 §.

Vem ska underteckna uppgifterna?

- 3 §** Uppgifter enligt 2 § ska undertecknas av den uppgiftsskyldige eller behörig ställföreträdare.
- Uppgifterna får undertecknas av ett ombud i följande fall:
1. Ett deklaraionsombud får underteckna uppgifter i en deklaration som lämnas elektroniskt.
 2. Ett ombud för en utländsk företagare får underteckna uppgifter i en mervärdesskattedeklaration.
 3. En dödsbodelägare som är ombud för ett dödsbo får underteckna uppgifter i en deklaration.

AVDELNING VII. DOKUMENTATION

39 kap. Dokumentationsskyldighet

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- definitioner (2 §),
 - generell dokumentationsskyldighet (3 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser kassaregister (4–10 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser personalliggare (11 och 12 §§),
 - dokumentationsskyldighet som avser torg- och marknadshandel (13 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser omsättning av investeringsguld (14 §),
 - dokumentationsskyldighet som avser internprissättning (15 och 16 §§), och
 - föreläggande (17 §).

Definitioner

2 § I denna lag avses med

kassaregister: kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

torg- och marknadshandel: all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa,

restaurangverksamhet: näringsverksamhet som avser restaurang, pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök, samt

frisörverksamhet: näringsverksamhet som avser hårvård.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än restaurang- eller frisörverksamhet ska dock inte anses som sådan verksamhet.

Generell dokumentationsskyldighet

3 § Den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. ska i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Kassaregister

Vem ska använda kassaregister?

4 § Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort ska använda kassaregister.

5 § Skyldigheten att använda kassaregister gäller inte för den som

1. bara i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning eller mot betalning med kontokort,

2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 4 §, *Lag (2011:1244)*.

3. bedriver taxitrafik enligt taxitrafiklagen (2012:211), *Lag (2012:227)*.

4. säljer varor eller tjänster genom sådana distansavtal eller hemförsäljningsavtal som avses i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),

5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,

6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000), eller

7. bedriver torg- och marknadshandel.

Undantaget i första stycket 7 gäller inte för den som enligt 8 kap. 1 § första stycket alkohollagen (2010:1622) har tillstånd för servering till allmänheten. *Lag (2011:1244).*

Intill den 1 juni 2012 hade 5 § första stycket punkten 3 följande lydelse:

3. bedriver taxitrafik enligt 1 kap. 3 § 2 yrkestrafiklagen (1998: 490), *Lag (2011:1244).*

6 § Vid tillämpningen av 4 och 5 §§ ska självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

Registrering i kassaregister

7 § All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister ska registreras i kassaregistret.

Vid varje försäljning ska ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

Krav som ett kassaregister ska uppfylla

8 § Ett kassaregister ska på ett tillförlitligt sätt visa

1. alla registreringar som har gjorts, samt
 2. programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).
- Kassaregistret ska vara certifierat.

Beslut om undantag i enskilda fall

9 § Skatteverket får i enskilda fall besluta om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller
 2. en viss skyldighet av tekniska orsaker är oskälig.
- Ett beslut om undantag får förenas med villkor.

Bemyndiganden

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om

1. krav på kassaregister,
2. teknisk kontroll av kassaregister,
3. användning av kassaregister, och
4. undantag från skyldigheter som gäller kassaregister.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om certifiering av kassaregister.

Personalliggare

11 § Den som bedriver restaurang- eller frisörverksamhet ska föra en personalliggare och i denna dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för näringsidkaren och löpande dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för de personer som är verksamma i näringsverksamheten.

Skyldigheten att föra personalliggare gäller dock inte för

1. enskild näringsverksamhet där bara näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma, eller

2. fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag där bara företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma.

12 § Personalliggaren ska finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

Torg- och marknadshandel

13 § Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel ska dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare.

Omsättning av investeringsguld

14 § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid en transaktion som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer dokumentera nödvändiga identifikationsuppgifter för köparen.

Första stycket gäller även för en transaktion som understiger 10 000 kronor men som kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska nödvändiga identifikationsuppgifter dokumenteras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även tillämpas vid transaktioner som avses i första och andra styckena.

Internprissättning

15 § Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet ska dokumentera transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt, om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera

andra företag, behöver transaktionerna dokumenteras bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent.

16 § Dokumentation enligt 15 § ska innehålla de uppgifter som behövs för en bedömning av om resultatet av näringsverksamheten ska justeras enligt 14 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Föreläggande

17 § Skatteverket får förelägga

1. den som ska använda kassaregister att fullgöra sina skyldigheter enligt 4, 7 och 8 §§, samt
2. den som ska föra personalliggare att fullgöra sina skyldigheter enligt 11 och 12 §§.

AVDELNING VIII. UTREDNING OCH KONTROLL

40 kap. Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera

Skatteverkets utredningsskyldighet

1 § Skatteverket ska se till att ärendena blir tillräckligt utredda.

Skatteverkets kommunikationsskyldighet

2 § Ett ärende får inte avgöras till nackdel för den som ärendet gäller utan att denne har fått tillfälle att yttra sig i ärendet. Om det är uppenbart obehövt, behöver den som ärendet gäller inte få tillfälle att yttra sig.

3 § Om ett ärende har tillförts uppgifter av någon annan än den som ärendet gäller, får det inte avgöras utan att den som ärendet gäller har underrättats om uppgifterna och fått tillfälle att yttra sig över dem.

Första stycket gäller inte om

1. avgörandet inte är till nackdel för den som ärendet gäller,
2. uppgiften saknar betydelse eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövt att den som ärendet gäller underrättas och får tillfälle att yttra sig,
3. det finns risk att en underrättelse skulle göra det avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. avgörandet inte kan skjutas upp.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

4 § Om det kan antas att den som ett ärende om slutlig skatt gäller inte är deklarationsskyldig, får beslut om slutlig skatt fattas på grundval av kontrolluppgift om intäkter i inkomstslaget kapital utan att han eller hon har underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften.

41 kap. Revision

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om *Lag (2011:1244)*.
– syftet med en revision (2 och 2 a §§), *Lag (2012:847)*.
– vem som får revideras (3 §),
– beslut om revision (4 och 5 §§),
– samverkan (6 §),
– revisorns befogenheter (7 §),
– den reviderades skyldigheter (8–11 §§),
– föreläggande (12 §), och
– revisionens avslutande (13 och 14 §§). *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § första strecksatsen följande lydelse:
– syftet med en revision (2 §), *Lag (2011:1244)*.

Syftet med en revision

2 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera
1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som har ansökt om återbetalning, kompensation eller nedsättning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §, eller
7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §.
Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

2 a § Om Skatteverket har tagit emot en begäran om upplysningar och verket behöver uppgifter för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller ett avtal som medför skyldighet att utbyta upplysningar i skatteärenden, gäller följande.

Skatteverket får besluta om revision för att inhämta uppgifter som verket behöver från den som de begärda upplysningarna avser.

Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta sådana uppgifter från någon annan än den som de begärda upplysningarna avser. *Lag (2012:847).*

Vem får revideras?

3 § Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 6 kap. 2 §,

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

Beslut om revision

4 § Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,

2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll, och

3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (*revisorer*). *Lag (2011:1244).*

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § andra stycket, och *Lag (2012:847).*

100 Skatteförfarandelag

2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rätts-handlingen. *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 4 § andra stycket inledningen och punkten 1 följande lydelse:

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket, och *Lag (2011:1244)*.

5 § Innan en revision verkställs ska den som ska revideras under-rättas om beslutet om revision.

Underrättelsen får ske i samband med att revisionen verkställs om

1. kontroll som avses i 7 § 2–6 behöver genomföras och kontrollen skulle förlora sin betydelse om den som ska revideras underrättas i förväg,

2. revisionen ska genomföras i samband med ett kontrollbesök enligt 42 kap. 8 § och är begränsad till handlingar som rör personalen, eller

3. det följer av bestämmelserna om underrättelse om beslut om bevissäkring i 45 kap. 16 § andra stycket.

Samverkan

6 § En revision ska genomföras i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten hos denne.

Kravet på samverkan gäller inte om tvångsåtgärden bevissäkring har beslutats på grund av att det finns en påtaglig risk för sabotage enligt 45 kap. 2 §.

Revisorns befogenheter

7 § Vid en revision får revisorn

1. granska räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verk-samheten,

2. inventera kassan,

3. granska lager, maskiner och inventarier,

4. besiktiga verksamhetslokaler,

5. ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten, och

6. prova teknisk utrustning som används i verksamheten.

Den reviderades skyldigheter

8 § Den reviderade ska lämna tillträde till verksamhetslokalerna för

1. granskning av handlingar enligt 7 § 1 om granskningen inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats, och

2. sådana åtgärder som avses i 7 § 2–6.

I andra fall än som avses i första stycket 1 får en revision genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade medger det. Revisionen ska genomföras i verksamhetslokalerna om den reviderade begär det och revisionen kan genomföras där utan betydande svårighet.

I de fall en revision genomförs i verksamhetslokalerna ska den reviderade, om det är möjligt, ställa en ändamålsenlig arbetsplats till revisorns förfogande.

9 § Den reviderade ska tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Om handlingar ska granskas på någon annan plats än i verksamhetslokalerna, ska den reviderade på begäran och mot kvitto överlämna handlingarna till revisorn.

10 § Den reviderade ska på begäran ge revisorn tillfälle att använda tekniska hjälpmedel för att granska upptagning som kan uppfattas bara med sådana hjälpmedel.

Första stycket gäller inte om

1. den reviderade tillhandahåller en kopia av upptagningen, och

2. kopian utan svårighet kan granskas med tekniska hjälpmedel som revisorn har tillgång till.

I det fall som avses i andra stycket ska den reviderade ge revisorn möjlighet att kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning enligt första stycket eller kontroll enligt tredje stycket får bara de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose syftet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

11 § Den reviderade ska, utöver vad som följer av 8–10 §§, ge revisorn den hjälp som behövs vid revisionen.

Föreläggande

12 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8–11 §§ att fullgöra dem.

Revisionens avslutande

13 § En revision får inte pågå under längre tid än nödvändigt.

Skatteverket ska snarast meddela den reviderade resultatet av revisionen i de delar som rör den reviderade.

14 § Skatteverket ska lämna tillbaka räkenskapsmaterial och andra handlingar till den reviderade så snart som möjligt och senast när revisionen har avslutats.

Om den reviderade har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska Skatteverket

102 Skatteförfarandelag

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den reviderade om att handlingarna har överlämnats till konkursförvaltaren.

42 kap. Tillsyn över kassaregister och kontrollbesök

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- definitioner (2 §),
 - tillsyn över kassaregister (3–5 §§),
 - kontrollbesök (6–9 §§), och
 - genomförandet av tillsyn och kontrollbesök (10 och 11 §§).

Definitioner

2 § Med *kontrollremsa* avses dokumentation av den löpande registreringen i ett kassaregister i pappersform.

Med *journalminne* avses dokumentation av den löpande registreringen i ett kassaregister i elektronisk form.

Tillsyn över kassaregister

3 § Skatteverket utövar tillsyn över att den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister har kassaregister och att kassaregister som används i en verksamhet uppfyller föreskrivna krav.

4 § Skatteverket har för tillsynen rätt att få tillträde till verksamhetslokaler där den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister bedriver verksamhet.

Polismyndighet ska på Skatteverkets begäran lämna det biträde som behövs för tillsynen.

5 § Om Skatteverket begär det, ska den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister tillhandahålla de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för tillsynen.

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem.

Kontrollbesök

Kassaregister

6 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att använda kassaregister

fullgör sina eventuella skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök göra kundräkning, kontrollköp, kvittokontroll och kassainventering.

Kontrollbesöket får bara genomföras i verksamhetslokaler som allmänheten har tillträde till. Kundräkning får även göras på en allmän plats i anslutning till en sådan lokal.

7 § Om Skatteverket begär det, ska den som verket har gjort kontrollbesök hos tillhandahålla kontrollremsa, uppgifter från journalminne eller tömningskvitto för kontroll av hur försäljningar har registrerats i kassaregistret.

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt första stycket att fullgöra dem.

Personalliggare

8 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att kontrollera att den som är eller kan antas vara skyldig att föra personalliggare fullgör sina eventuella skyldigheter. Verket får vid ett sådant besök begära att en person som utför eller kan antas utföra arbetsuppgifter i verksamheten styrker sin identitet. Uppgifterna får stämmas av mot personalliggaren.

Kontrollbesöket får bara genomföras i verksamhetslokaler.

Torg- och marknadshandel

9 § Skatteverket får besluta om kontrollbesök för att identifiera en person som bedriver eller kan antas bedriva torg- och marknadshandel. Verket får vid ett sådant besök kontrollera godkännande för F-skatt och ställa frågor om verksamheten.

Kontrollbesöket får bara genomföras där torg- och marknadshandel bedrivs.

Gemensamma bestämmelser

10 § Den som enligt ett beslut om tillsyn eller kontrollbesök ska kontrolleras behöver inte underrättas om beslutet före tillsynen eller kontrollbesöket. Underrättelse om beslutet ska dock lämnas så snart det kan ske utan att kontrollen förlorar sin betydelse.

11 § Tillsyn och kontrollbesök ska genomföras på ett sådant sätt att verksamheten inte hindras i onödan.

AVDELNING IX. ERSÄTTNING FÖR KOSTNADER FÖR OMBUD, BITRÄDE ELLER UTREDNING

43 kap. Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

Rätten till ersättning

1 § Den som i ett ärende eller mål har haft kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som denne skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt har, efter ansökan, rätt till ersättning om

1. den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls helt eller delvis,
2. ärendet eller målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen, eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning. *Lag (2011:1244).*

Rätt till ersättning finns dock inte i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt

1. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
2. ett skatteavtal eller ett avtal om informationsutbyte i skatteärenden, eller
3. det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Lag (2012:847).*

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Rätt till ersättning finns dock inte i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Lag (2011:1244).*

Begränsningar i rätten till ersättning

2 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som avser skyldigheten att

1. lämna deklaration,
2. lämna föreskrivna uppgifter, eller
3. genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldighet.

3 § Ersättning får inte beviljas för den sökandes eget arbete eller egen tidspillan eller i övrigt för kostnader för sådant som den sökande själv har utfört med anledning av ärendet eller målet.

4 § Ersättning får inte beviljas för kostnader som har ersatts eller kan komma att ersättas enligt någon annan författning eller enligt avtal.

5 § Ersättningen får minskas om

1. den sökandes yrkanden i ärendet eller målet bifalls bara delvis, såvida inte övriga yrkanden bara är av ringa betydelse, eller
2. den sökande har varit försumlig eller orsakat att ärendet eller målet blivit mer omfattande än nödvändigt.

Ansökan om ersättning

6 § En ansökan om ersättning för kostnader ska göras hos den myndighet där kostnaderna har uppkommit. Ansökan ska ha kommit in till myndigheten innan ärendet eller målet avgörs.

7 § En ansökan om ersättning för kostnader som har kommit in för sent får prövas om förseningen beror på något ursäktligt misstag.

AVDELNING X. TVÅNGSÅTGÄRDER

44 kap. Vitesföreläggande

När får ett föreläggande förenas med vite?

1 § Ett föreläggande enligt 41 kap. 12 §, 42 kap. 5 § andra stycket eller 42 kap. 7 § andra stycket får förenas med vite.

2 § Även i andra fall än som avses i 1 § får ett föreläggande förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Förbud mot att förena ett föreläggande med vite

3 § Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg eller kontrollavgift, och
2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

Behörig förvaltningsrätt

4 § Frågor om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som föreläggandet gäller när ansökan om utdömande görs.

45 kap. Bevissäkring

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- definitioner (2 §),
 - revision i den reviderades verksamhetslokaler (3 §),
 - eftersökande och omhändertagande av handlingar (4–11 §§),
 - försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme (12 §),
 - beslut om bevissäkring (13–16 §§), och
 - behörig förvaltningsrätt (17 §).

Definitioner

- 2 §** Med *bevissäkring* avses följande tvångsåtgärder:
1. revision i den reviderades verksamhetslokaler enligt 3 §,
 2. eftersökande och omhändertagande av handlingar enligt 4–11 §§, samt
 3. försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme enligt 12 §.
- Med *risk för sabotage* avses att det finns risk för att den som bevissäkringen gäller kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får kontrolleras.

Revision i den reviderades verksamhetslokaler

- 3 §** En revision får genomföras i den reviderades verksamhetslokaler om den reviderade enligt 41 kap. 8 § första stycket är skyldig att lämna tillträde till lokalerna och
1. den reviderade inte fullgör sina skyldigheter att medverka enligt 41 kap. 8–11 §§, eller
 2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

Eftersökande och omhändertagande av handlingar

- 4 §** När en revision genomförs enligt 3 §, får handlingar som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning.
- Om revisionen genomförs enligt 3 § 1, gäller dock första stycket bara om handlingen inte har tillhandahållits inom rimlig tid eller om det finns en påtaglig risk för sabotage.

- 5 §** Om den reviderade har medgett att revisionen genomförs i verksamhetslokalerna enligt 41 kap 8 §, får handlingar som påträffas eller tillhandahålls och som behövs för revisionen tas om hand för granskning.

6 § När en revision genomförs på någon annan plats än i verksamhetslokaler med stöd av 41 kap., får en handling som behövs för revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och tas om hand för granskning om

1. den reviderade inte har följt ett föreläggande enligt 41 kap. 12 § om att lämna ut handlingen, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

7 § En handling som behövs för en revision enligt 3 § eller 41 kap. får eftersökas i en lokal, på en förvaringsplats eller i ett annat utrymme som inte utgör den reviderades verksamhetslokaler och tas om hand för granskning om det finns särskild anledning att anta att handlingen finns i utrymmet och

1. den reviderade inte har följt ett föreläggande enligt 41 kap. 12 § om att lämna ut handlingen, eller
2. det finns en påtaglig risk för sabotage.

8 § Om ett föreläggande att lämna ut en handling vid annan kontroll än revision inte har följts och det finns särskild anledning att anta att handlingen finns hos den som har förelagts, får handlingen eftersökas och tas om hand för granskning.

9 § Hos den som inte får revideras men som kan föreläggas att lämna uppgift enligt 37 kap. 10 § får handling som han eller hon kan föreläggas att lämna uppgift om eftersökas och tas om hand för granskning utan ett föregående föreläggande om det finns

1. särskild anledning att anta att handlingen kommer att påträffas hos personen,
2. en påtaglig risk för sabotage om personen föreläggs, och
3. ett betydande intresse av att handlingen granskas.

Granskningen ska ske på annan plats än hos den som bevissäkringen gäller.

10 § Om det finns särskilda skäl, behöver den som uppgifterna avser eller de handlingar som eftersöks inte anges i ett beslut om åtgärd enligt 9 §.

11 § Beslut om åtgärd enligt 9 § får inte meddelas för att samla in uppgifter för att förbereda kontroll av någon annan person än den som kontrolleras.

Försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme

12 § Lokal, förvaringsplats eller annat utrymme får förseglas för att skydda handlingar som ska

1. granskas enligt 3 § eller tas om hand för granskning enligt 4 §,
2. tas om hand för granskning enligt 5 § om
 - a) handlingarna inte kan föras från platsen, och
 - b) risk för sabotage kan befaras, eller

3. tas om hand för granskning enligt 6–9 §§ om handlingarna inte omedelbart kan föras från platsen.

Beslut om bevissäkring

13 § Beslut om bevissäkring enligt 3 och 6–9 §§ fattas av förvaltningsrätten på ansökan av granskningsledaren.

Beslut enligt 4, 5 och 12 §§ fattas av granskningsledaren.

14 § Granskningsledaren får besluta om bevissäkring enligt 3 och 6–8 §§ om

1. det finns en påtaglig risk för sabotage innan förvaltningsrätten kan fatta beslut, samt

2. åtgärden ska genomföras i en verksamhetslokal.

Om granskningsledaren har beslutat om åtgärd enligt första stycket, ska han eller hon så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om bevissäkring hos förvaltningsrätten. Om granskningsledaren inte gör någon ansökan eller om förvaltningsrätten avslår ansökan, ska omhändertagna handlingar lämnas tillbaka och övriga insamlade uppgifter förstöras.

Om den som beslutet om bevissäkringen gäller har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska handlingarna överlämnas till konkursförvaltaren och den som bevissäkringen gäller underrättas om överlämnandet.

15 § Ett beslut om bevissäkring ska innehålla uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll samt om vad som gäller vid verkställighet.

16 § Den som ett beslut om bevissäkring gäller ska omedelbart underrättas om beslutet.

Underrättelse får dock ske i samband med att åtgärden verkställs om det finns en påtaglig risk för sabotage om den som beslutet gäller underrättas i förväg.

I 69 kap. 5 § finns bestämmelser om verkställighet av beslut om bevissäkring utan att den som beslutet gäller har underrättats om beslutet.

Behörig förvaltningsrätt

17 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som bevissäkringen gäller när ansökan görs.

46 kap. Betalningssäkring

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- definition (2 §),
 - avgifter som undantas från betalningssäkring (3 §),
 - betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat (4 §),
 - beslut om betalningssäkring (5–13 §§),
 - tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd (14 och 15 §§),
 - beslut om att ta egendom i förvar (16 §),
 - ställande av säkerhet (17 §),
 - när ställd säkerhet får tas i anspråk (18 §),
 - behörig förvaltningsrätt (19 §), och
 - ersättning för skada (20–22 §§).

Definition

2 § Med *betalningssäkring* avses att Skatteverket får ta en betalningsskyldigs egendom i anspråk för att säkerställa betalning av skatt, avgift, särskild avgift eller ränta.

Avgifter som undantas från betalningssäkring

- 3 §** Betalningssäkring får inte användas för avgifter enligt
1. begravningslagen (1990:1144), och
 2. lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Betalningssäkring enligt överenskommelse med en annan stat m.m. [*Lag (2011:1545).*]

4 § Om det följer av en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat eller av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen, får betalningssäkring även användas för att säkerställa betalning av utländsk skatt, avgift, särskild avgift eller ränta. *Lag (2011:1545).*

Beslut om betalningssäkring

5 § Beslut om betalningssäkring fattas av förvaltningsrätten på ansökan av Skatteverket.

Förutsättningar för betalningssäkring

6 § Betalningssäkring får beslutas om

1. det finns en påtaglig risk för att den som är betalningsskyldig drar sig undan skyldigheten, och
2. betalningsskyldigheten avser ett betydande belopp.

7 § Om betalningsskyldigheten inte är fastställd, får betalningssäkring beslutas bara om det är sannolikt att skyldigheten kommer att fastställas. En betalningssäkring får i sådana fall inte avse ett högre belopp än det belopp betalningsskyldigheten sannolikt kommer att fastställas till.

8 § Betalningssäkring får inte beslutas förrän den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut.

När förutsättningar inte längre finns

9 § Ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis om

1. det inte längre finns förutsättningar för beslutet, eller
2. beslutet av någon annan anledning inte bör kvarstå.

10 § Förvaltningsrätten ska pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis om Skatteverket eller den betalningsskyldige begär det eller om det annars finns skäl för det.

Den betalningsskyldige ska upplysas om sin rätt att begära att ett beslut om betalningssäkring ska upphävas.

11 § Förvaltningsrättens befogenhet att pröva om ett beslut om betalningssäkring ska upphävas helt eller delvis gäller även beslut som har överklagats.

Ett överklagande av förvaltningsrättens beslut förfaller om förvaltningsrätten ändrar beslutet på det sätt som den betalningsskyldige begär. Om förvaltningsrätten ändrar beslutet på något annat sätt än den betalningsskyldige begär, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet.

Muntlig förhandling

12 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om betalningssäkring om den betalningsskyldige begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om en ansökan om betalningssäkring kommer att avslås eller ett beslut om betalningssäkring kommer att upphävas.

Den betalningsskyldige ska upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling.

Underrättelse om beslut

13 § Den betalningsskyldige ska omedelbart underrättas om ett beslut om betalningssäkring.

Underrättelse får dock ske i samband med att beslutet verkställs om det finns risk för att den betalningsskyldige undanskaffar egendom som kan betalningssäkras.

Tidsfrist när betalningsskyldigheten inte är fastställd

14 § Ett beslut om betalningssäkring för en betalningsskyldighet som inte är fastställd upphör att gälla, om Skatteverket inte har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos förvaltningsrätten inom sex månader räknat från den dag då betalningssäkringen beslutades.

Om det finns särskilda skäl, får förvaltningsrätten på ansökan av Skatteverket förlänga tidsfristen med tre månader i taget.

15 § Om ett beslut om betalningssäkring har upphört att gälla enligt 14 §, får betalningssäkring på samma grund beslutas först efter det att Skatteverket har fastställt betalningsskyldigheten eller ansökt om fastställelse hos förvaltningsrätten.

Beslut om att ta egendom i förvar

16 § Om det finns en risk för att lös egendom som kan betalningssäkras undanskaffas innan förvaltningsrätten kan fatta beslut, får granskningsledaren besluta att ta egendomen i förvar.

Om egendomen har tagits i förvar, ska Skatteverket så snart som möjligt och senast inom fem dagar ansöka om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Om Skatteverket inte gör någon ansökan eller om förvaltningsrätten avslår ansökan, ska egendomen omedelbart lämnas tillbaka. Om betalningssäkring beslutas, ska egendomen bli kvar i förvar till dess att beslutet verkställs om inte förvaltningsrätten bestämmer något annat.

Ställande av säkerhet

17 § Kronofogdemyndigheten får efter anvisning av Skatteverket ta emot säkerhet som den betalningsskyldige eller, där den betalningsskyldige kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa innan ett beslut om betalningssäkring har fattats.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

18 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut eller vid den senare tidpunkt som Kronofogdemyndigheten har medgett.

Behörig förvaltningsrätt

19 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som betalningssäkringen gäller när ansökan görs.

Ersättning för skada

20 § Om betalningssäkring har beslutats för en betalningsskyldighet som inte är fastställd och som inte heller senare fastställs slutligt, ska staten ersätta den betalningsskyldige för ren förmögenhetsskada. Detsamma gäller om betalningsskyldigheten fastställs slutligt men till ett väsentligt lägre belopp än det som har betalningssäkrats.

Första stycket gäller inte kostnader som omfattas av bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning.

21 § Ersättning för skada får vägras eller sättas ned om

1. den betalningsskyldige inte har fullgjort sin uppgiftsskyldighet eller på annat sätt genom vållande har medverkat till skadan, eller
2. det annars är oskäligt att ersättning lämnas.

22 § Frågor om ersättning för skada prövas på det sätt som gäller för skadeståndsanspråk mot staten.

AVDELNING XI. UNDANTAG FRÅN KONTROLL

47 kap. Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

Undantag av uppgifter från föreläggande

1 § Ett föreläggande som gäller kontroll av uppgifts- eller dokumentationsskyldighet eller som är ett föreläggande enligt 37 kap. 11 § får inte avse en uppgift i en sådan handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken. *Lag (2012:847).*

Ett sådant föreläggande får inte heller avse en uppgift som har ett betydande skyddsintresse om det finns särskilda omständigheter som gör att uppgiften inte bör komma till någon annans kännedom och uppgiftens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen. *Lag (2011:1244).*

Intill den 1 januari 2013 hade 1 § första stycket följande lydelse:

Ett föreläggande som gäller kontroll av uppgifts- eller dokumentationsskyldighet får inte avse en uppgift i en sådan handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken. *Lag (2011:1244).*

Undantag av handlingar från granskning

Vilka handlingar får Skatteverket inte granska?

2 § Vid revision, bevissäkring, tillsyn över kassaregister och kontrollbesök får Skatteverket inte granska

1. en handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken, eller

2. en handling som inte omfattas av revisionen, bevissäkringen, tillsynen eller kontrollbesöket.

Skatteverket får inte heller granska en handling som har ett betydande skyddsintresse om det finns särskilda omständigheter som gör att handlingens innehåll inte bör komma till någon annans kännedom och handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Begäran om undantag

3 § En handling som inte får granskas ska på begäran av den som är föremål för revision, bevissäkring, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök undantas från kontrollen.

4 § Beslut om undantag av handling från kontroll fattas av den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av den som begär undantag när begäran görs.

Den handling som begäran avser ska ges in till förvaltningsrätten. Om Skatteverket redan har handlingen, ska verket omedelbart försejla handlingen och överlämna den till förvaltningsrätten.

Gemensamma bestämmelser

5 § Om en uppgift i en sådan upptagning som avses i 3 kap. 9 § ska undantas, får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i rätten att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp som behövs för att uppgiften inte ska bli tillgänglig för Skatteverket.

6 § Om den som vill att en uppgift eller en handling ska undantas från kontroll begär det, ska förvaltningsrätten pröva om beslut om undantag kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

7 § Om en uppgift eller en handling har undantagits från kontroll, får Skatteverket inte återge eller åberopa innehållet i uppgiften eller handlingen.

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

48 kap. Förseningsavgift

Huvudregeln för förseningsavgift

1 § Förseningsavgift ska tas ut om den som ska lämna skattedeklaration, inkomstdeklaration, särskilda uppgifter eller periodisk sammanställning, inte har gjort det i rätt tid.

Förseningsavgift ska dock inte tas ut om det är fråga om

1. en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 §,
2. en särskild skattedeklaration för redovisning av mervärdesskatt enligt 26 kap. 7 § andra stycket,
3. särskilda uppgifter som redare ska lämna enligt 33 kap. 8 §, eller
4. särskilda uppgifter om nedsättning av utländsk skatt enligt 33 kap. 9 §.

Förseningsavgift om uppgifterna är bristfälliga

2 § Den uppgiftsskyldige ska inte anses ha lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter, om uppgifterna i deklarationen eller de särskilda uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbarligen inte kan läggas till grund för beskattningen.

Undantagen

Fysiska personer i utlandet

3 § Förseningsavgift får inte tas ut av en fysisk person som inte har lämnat en inkomstdeklaration i rätt tid om han eller hon

1. är bosatt utomlands eller stadigvarande vistas utomlands den dag då deklaration ska lämnas, och
2. lämnar deklaration senast den 31 maj.

Om uppgifterna inte är undertecknade

4 § Om grunden för att ta ut förseningsavgift är att den som har lämnat inkomstdeklaration eller särskilda uppgifter inte har undertecknat uppgifterna enligt 38 kap. 2 §, ska Skatteverket förelägga den uppgiftsskyldige att göra det. Förseningsavgift ska tas ut bara om föreläggandet inte följs. Avgiften ska i sådana fall bestämmas enligt 6 §.

Inte mer än en förseningsavgift för skattedeklaration

5 § Om en deklARATIONSSKYLDIG som vid samma tillfälle ska ha kommit in med flera skattedeklarationer är försenad med mer än en deklARATION, ska bara en förseningsavgift tas ut.

Förseningsavgiftens storlek

6 § Förseningsavgiftens storlek framgår av följande uppställning:

<i>Om förseningsavgiften gäller</i>	<i>uppgår den till</i>
aktiebolags eller ekonomisk förenings inkomstdeklARATION	5 000 kronor
någon annans inkomstdeklARATION	1 000 kronor
särskilda uppgifter	1 000 kronor
periodisk sammanställning	1 000 kronor
skattedeklaration	500 kronor

Förseningsavgiften för skattedeklaration uppgår dock till 1 000 kronor om det är fråga om en deklARATION som ska lämnas efter föreläggande.

Flera förseningsavgifter

7 § Om den som utan föreläggande ska lämna en inkomstdeklARATION eller särskilda uppgifter inte har gjort det inom tre månader från den tidpunkt då skyldigheten enligt denna lag skulle ha fullgjorts, ska en andra förseningsavgift tas ut.

Om skyldigheten inte har fullgjorts efter ytterligare två månader, ska en tredje förseningsavgift tas ut.

Vid tillämpningen av första stycket ska hänsyn inte tas till den senarelagda deklARATIONSTIDPUNKT som gäller för andra juridiska personer än dödsbon som lämnar deklARATION elektroniskt.

49 kap. Skattetillägg**Innehåll**

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- tillämpningsområdet för skattetillägg (2 och 3 §§),
 - skattetillägg vid oriktig uppgift (4 och 5 §§),
 - skattetillägg vid skönsbeskattning (6 och 7 §§),
 - skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (8 §),
 - skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (9 §),
 - när skattetillägg inte får tas ut (10 §),

- beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift (11–14 §§),
- beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning (15 och 16 §§),
- beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut (17 §),
- beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts (18 §),
- att underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor (19 §),
- rätträkning (20 §), och
- när skattetillägg ska tas ut enligt mer än en procentsats (21 §).

Tillämpningsområdet för skattetillägg

2 § Skattetillägg ska tas ut på skatter som omfattas av denna lag, dock inte på skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

3 § Skattetillägg ska tas ut på följande avgifter:

1. avgift enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
2. avgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, samt
3. avgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

Det som sägs om skatt i detta kapitel gäller även dessa avgifter.

Skattetillägg vid oriktig uppgift

4 § Skattetillägg ska tas ut av den som på något annat sätt än muntligen

1. under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för egen beskattning, eller
 2. har lämnat en oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning.
- Skattetillägg enligt första stycket 2 får dock tas ut bara om uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

5 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga uppgifter som har lämnats eller godkänts utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. uppgiften uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Skattetillägg vid skönsbeskattning

6 § Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning.

7 § Ett beslut om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den deklarationsskyldige inte har lämnat någon skattedeklaration eller inkomstdeklaration ska undanröjas om

1. en skattedeklaration lämnas inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades, eller

2. en inkomstdeklaration lämnas inom fyra månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den deklarationsskyldige gör sannolikt att han eller hon inte har fått kännedom om skattetillägget före utgången av den månad då beslutet meddelades, ska fristen i stället räknas från den dag då den deklarationsskyldige fick sådan kännedom.

Skattedeklaration eller inkomstdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom den angivna tiden.

Skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

8 § Skattetillägg ska tas ut av den som

1. har skönsbeskattats på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,

2. inte heller har lämnat deklaration inom den tid som föreskrivs i 7 §, och

3. på Skatteverkets initiativ påförs ytterligare skatt genom omprövning av skönsbeskattningsbeslutet.

Ett beslut om skattetillägg ska inte undanröjas om en inkomstdeklaration lämnas senare.

Om skattetillägg inte har tagits ut i samband med det första skönsbeskattningsbeslutet ska, vid tillämpningen av första stycket 2, det som sägs i 7 § om beslutet om skattetillägg och kännedom om skattetillägget i stället gälla skönsbeskattningsbeslutet och kännedom om skönsbeskattningen.

Skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

9 § Skattetillägg ska tas ut av den som inte har fullgjort sin skyldighet att göra skatteavdrag.

När får skattetillägg inte tas ut?

10 § Skattetillägg får inte tas ut om

1. den oriktiga uppgiften kan rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret,

2. den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller lämnat uppgift om att skatteavdrag inte har gjorts, eller

3. det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

Beräkning av skattetillägg vid oriktig uppgift

Huvudregeln

11 § Skattetillägg på sådan skatt som avses i 56 kap. 3 § 1–4 och 6 (*skattetillägg på slutlig skatt*) är 40 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för den som har lämnat uppgiften. Skattetillägg på annan skatt är 20 procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

Normalt tillgängligt kontrollmaterial

12 § Om den oriktiga uppgiften inte kan rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret, men det ändå av sådant material framgår att uppgiften är oriktig, är skattetillägget på slutlig skatt 10 procent och skattetillägget på annan skatt 5 procent.

Periodiseringsfel

13 § Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp har hänförts eller kan antas komma att hänföras till fel beskattningsår eller fel redovisningsperiod, är

1. skattetillägget på slutlig skatt 10 procent,
2. skattetillägget på annan skatt
 - a) 2 procent om redovisningsperioden för skatten är högst tre månader och den uppgiftsskyldige har hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader före eller fyra månader efter den period som beloppet borde ha hänförts till, och
 - b) 5 procent i andra fall.

Underskott

14 § Om en oriktig uppgift skulle ha medfört ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma beskattningsår, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften.

Beräkning av skattetillägg vid skönsbeskattning

Huvudregeln

15 § Vid skönsbeskattning är skattetillägget på slutlig skatt 40 procent och skattetillägget på annan skatt 20 procent. Skattetillägget ska beräknas på

1. den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den uppgiftsskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt

a) de uppgifter som den uppgiftsskyldige har lämnat till ledning för beskattningen på något annat sätt än muntligen, och

b) kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket inom ett år från utgången av beskattningsåret, och

2. den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte ska tillgodoräknas den uppgiftsskyldige.

I den utsträckning en skönsbeskattning innefattar rättelse av en oriktig uppgift, ska skattetillägget beräknas enligt bestämmelserna i 11–14 §§.

Underskott

16 § Om en skönsbeskattning har minskat ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas samma beskattningsår, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av denna minskning.

Om en skönsbeskattning har beslutats på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration inte har gjort det och beslutet innebär att ett för tidigare beskattningsår fastställt underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst utnyttjas, ska skattetillägget inte beräknas på skatt utan i stället på en fjärdedel av den del av underskottet som utnyttjas.

Beräkning av skattetillägg vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut

17 § Skattetillägg som tas ut vid omprövning av skönsbeskattningsbeslut är 40 procent av den ytterligare skatt som har tagits ut genom omprövningsbeslutet.

Beräkning av skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

18 § Skattetillägg som tas ut på grund av att skatteavdrag inte har gjorts är 5 procent av det skatteavdrag som skulle ha gjorts.

Underlaget ska bestämmas utan hänsyn till andra frågor

19 § När det underlag som skattetillägg ska beräknas på bestäms, ska hänsyn bara tas till förhållanden som rör den fråga som ligger till grund för skattetillägget.

Rätträkning

20 § Innan ett skattetillägg beräknas, ska de ändringar göras av underlaget för inkomstskatt som föranleds av andra frågor än den som ligger till grund för skattetillägget. Det gäller dock inte ändringar som blir möjliga först på grund av rättelsen av den oriktiga uppgiften eller den skönmässiga avvikelser från lämnade uppgifter.

Mer än en procentsats

21 § När skattetillägg på slutlig skatt ska tas ut enligt mer än en procentsats, ska de belopp som skattetilläggen ska beräknas på bestämmas enligt följande.

Om skattetillägg ska beräknas på undandragen skatt, ska först skatten på summan av de undanhållna beloppen beräknas. Skatten ska därefter fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägg ska beräknas på minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst, ska den sammanlagda minskningen fördelas på respektive undanhållet belopp efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Om skattetillägg ska beräknas på både undandragen skatt och minskning av underskott, ska beräkningen göras på varje underlag för sig.

50 kap. Kontrollavgift

Kassaregister och personalliggare

När ska kontrollavgift tas ut?

1 § Kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid tillsyn eller kontrollbesök finner att den som är skyldig att använda kassaregister

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte har lämnat uppgift om de kassaregister som finns i verksamheten enligt 7 kap. 3 och 4 §§.

2 § Kontrollavgiften enligt 1 § är 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år från den dag då beslutet om kontrollavgift meddelades, ska avgiften i stället vara 20 000 kronor.

3 § Kontrollavgift ska tas ut om Skatteverket vid kontrollbesök finner att den som är skyldig att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare

1. inte fullgör denna skyldighet, eller
2. inte håller personalliggaren tillgänglig i verksamhetslokalen.

4 § Kontrollavgiften enligt 3 § är

1. 10 000 kronor för varje kontrolltillfälle, och
2. 2 000 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare.

Om Skatteverket tidigare har tagit ut en kontrollavgift och en ny kontrollavgift ska tas ut för en överträdelse som har inträffat inom ett år från den dag då beslutet om kontrollavgift meddelades, ska avgiften enligt första stycket 1 i stället vara 20 000 kronor.

När får kontrollavgift inte tas ut?

5 § Kontrollavgift får inte tas ut för en överträdelse som omfattas av ett vitesföreläggande.

6 § Om en kontrollavgift har beslutats enligt 1 eller 3 §, ska den som beslutet gäller avhjälpa bristen inom skälig tid. Under denna tid får en ny kontrollavgift inte tas ut för samma brist.

Torg- och marknadshandel samt omsättning av investeringsguld

7 § Kontrollavgift ska tas ut av den som inte har fullgjort dokumentationsskyldigheten vid upplåtelse av plats för torg- och marknadshandel eller vid omsättning av investeringsguld.

Kontrollavgiften är 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts.

51 kap. Befrielse från särskilda avgifter

1 § Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha

- a) berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande,
 - b) berott på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller
 - c) föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
 3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
 4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller har fällt till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken.

52 kap. Beslut om särskilda avgifter

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- beslut om förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 §§),
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §), och
 - att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om förseningsavgift

- 2 §** Ett beslut om förseningsavgift ska meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Beslut om skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift och skönsbeskattning

- 3 §** Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift eller skönsbeskattning ska meddelas senast under det andra året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skattetillägg vid för sen eller utebliven deklaration

- 4 §** Om den som är deklarationsskyldig lämnar deklaration efter utgången av året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in till Skatteverket.

Om den deklarationsskyldige inte har lämnat någon deklARATION, får ett beslut om skattetillägg meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Skattetillägg vid efterbeskattning

5 § Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg meddelas samtidigt.

Oriktig uppgift i ett omprövningsärende

6 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende får meddelas samtidigt med beslutet i omprövningsärendet.

Oriktig uppgift i ett mål om beskattning

7 § Ett beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft.

Skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts

8 § Ett beslut om skattetillägg på grund av att skatteavdrag inte har gjorts ska meddelas senast under det sjätte året efter utgången av det kalenderår då avdraget skulle ha gjorts.

Om ansvar ska beslutas enligt 59 kap. för den skatt som inte har dragits av, ska beslutet om skattetillägg meddelas samtidigt.

Beslut om kontrollavgift

9 § Ett beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. 1 eller 3 § ska meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Ett beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. 7 § ska meddelas inom två år från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentations-skyldigheten inte har fullgjorts.

Inget beslut för en person som har avlidit

10 § En särskild avgift får inte beslutas för en person som har avlidit.

Särskild avgift tillfaller staten

11 § En särskild avgift ska tillfalla staten.

AVDELNING XIII. BESLUT OM SKATTER OCH AVGIFTER

53 kap. Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt ska fattas för varje redovisningsperiod för sig med ledning av innehållet i skattedeklarationer och andra tillgängliga uppgifter.

Om mervärdesskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje förvärv enligt 26 kap. 7 § andra stycket, ska beslut om skatten fattas för varje förvärv med ledning av innehållet i den särskilda skattedeklarationen och andra tillgängliga uppgifter.

Om punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet enligt 26 kap. 8 §, ska beslut om skatten fattas för varje händelse med ledning av innehållet i den särskilda skattedeklarationen och andra tillgängliga uppgifter.

För beslut om ansvar för den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag med rätt belopp gäller 59 kap. 2–6 §§.

2 § Om en skattedeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten och avgifterna ha fattats i enlighet med deklarationen.

Har beslut fattats i enlighet med en arbetsgivardeklaration eller en förenklad arbetsgivardeklaration enligt vad som föreskrivs i första stycket och kommer en sådan deklaration därefter in för sent, ska beslut om skatten och avgifterna anses ha fattats i enlighet med denna deklaration, om

1. en eller flera förenklade arbetsgivardeklarationer har lämnats, och
2. omprövning inte har begärts eller beslutats.

3 § Om den som är registrerad inte behöver lämna någon arbetsgivardeklaration till följd av bestämmelserna i 26 kap. 3 § andra stycket, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter ha beslutats till noll kronor vid den tidpunkt då deklaration annars skulle ha lämnats.

4 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid eller på rätt sätt eller om skatten eller avgifterna inte har redovisats i deklarationen, ska varje oredovisad skatt eller avgift anses ha beslutats till noll kronor. Redovisas skatten eller avgifterna senare, anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

5 § Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

- c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och
2. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

54 kap. Beslut om särskild inkomstskatt

1 § Om skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska redovisas av den skattskyldige, ska beslut om skatten fattas för varje skattepliktig ersättning för sig med ledning av innehållet i en sådan särskild skattedeklaration som avses i 26 kap. 9 § och andra tillgängliga uppgifter.

Vad som föreskrivs i 53 kap. 2 § första stycket och 4 § gäller även sådan särskild skattedeklaration som avses i 26 kap. 9 §.

2 § Skatteverket får inom den tid och på det sätt som gäller för omprövning besluta att den som är skattskyldig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betala skatt i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har gjorts med för högt belopp, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas det överskjutande beloppet.

Ansökan ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

4 § Om särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta har betalats in för en skattskyldig med hemvist i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med och om det följer av avtalet att Sverige ska medge avräkning för skatt som har betalats i den andra staten, ska Skatteverket efter ansökan besluta att den skattskyldige ska tillgodoräknas ett belopp motsvarande den skatt som har betalats i den andra staten. Den skattskyldige får dock inte tillgodoräknas ett högre belopp än inbetald särskild inkomstskatt på inkomsten i fråga.

55 kap. Beslut om preliminär skatt

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- beslut om debitering av preliminär skatt (2–5 §§),
 - beslut om preliminär A-skatt (6–13 §§), och
 - ändrade skatte- eller avgiftssatser (14 §).

Beslut om debitering av preliminär skatt

2 § Skatteverket ska senast den 20 i den första månaden under beskattningsåret besluta om debitering av F-skatt och särskild A-skatt (*beslut om debitering av preliminär skatt*) för den som ska betala sådan skatt.

Om skyldigheten att betala F-skatt eller särskild A-skatt uppkommer senare, ska beslut om debitering av preliminär skatt fattas så snart som möjligt.

F-skatt och särskild A-skatt ska debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för beskattningsåret debiteras inte.

Beräkning enligt schablon

3 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas enligt schablon om inte annat följer av 4 §. Skatten ska beräknas till 110 procent av den slutliga skatt som bestämdes i det senaste beslutet om slutlig skatt enligt 56 kap. 6 §. Om den slutliga skatten understeg den ursprungligen debiterade preliminära skatten, beräknas dock skatten till 105 procent av den slutliga skatten.

För svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer med fast driftställe i Sverige ska skatten i stället beräknas till belopp som motsvarar den senast beslutade slutliga skatten för bolaget eller den juridiska personen.

Skatt som beräknas enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än den senast debiterade preliminära skatten.

Beräkning enligt tillgängliga uppgifter

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om något beslut om debitering av preliminär skatt inte har fattats för beskattningsåret och

1. den skattskyldige har lämnat en preliminär inkomstdeklaration, eller

2. det inte finns någon slutlig skatt att lägga till grund för en schablonberäkning.

Skatten får också i andra fall beräknas med ledning av tillgängliga uppgifter om beräknade inkomster om det leder till att den skattskyldiges preliminära skatt stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten och förbättringen inte är obetydlig.

Hänsyn till andra belopp

5 § Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt ska om möjligt hänsyn tas till andra belopp som kan komma att dras ifrån eller läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket och tredje stycket 1–3.

Beslut om preliminär A-skatt

6 § Skatteverket ska senast den 18 januari under beskattningsåret besluta om tillämplig skattetablell eller särskild beräkningsgrund (*beslut om preliminär A-skatt*) för en fysisk person som

1. inte är godkänd för F-skatt, eller
2. är godkänd för F-skatt med villkoret att godkännandet bara får åberopas i hans eller hennes näringsverksamhet.

Om den som tidigare inte har haft inkomst som skatteavdrag ska göras från får sådan inkomst, ska beslut om preliminär A-skatt fattas så snart som möjligt.

7 § För en juridisk person får beslut om preliminär A-skatt fattas om förutsättningarna enligt 9 och 10 §§ är uppfyllda.

Tillämplig skattetablell

8 § Tillämplig skattetablell ska bestämmas med ledning av

1. den skattesats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,
2. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och
3. den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

9 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag ska göras enligt en särskild beräkningsgrund om

1. det leder till att den preliminära skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten, och
2. förbättringen inte är obetydlig.

Ett beslut som avser ränta, utdelning eller annan avkastning får bara innebära att skatteavdrag inte ska göras från viss ränta, utdelning eller annan avkastning.

10 § Ett beslut om särskild beräkningsgrund för ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige får fattas bara om det finns särskilda skäl.

11 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, ska

1. en juridisk persons kostnader för lön till delägare inte beaktas, och
2. hänsyn om möjligt tas till sådana belopp som kan komma att dras ifrån eller läggas till den slutliga skatten enligt 56 kap. 9 § andra stycket samt tredje stycket 1 och 2.

12 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får bestämmelserna om justering av värdet av kostförmån, bilförmån och bostadsförmån i 61 kap. 18–20 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas bara om det finns ett beslut om värdering enligt 2 kap. 10 b eller 10 c § socialavgiftslagen (2000:980).

13 § När Skatteverket bestämmer en särskild beräkningsgrund, får avdrag för utgifter i arbetet beräknas på annat sätt än enligt sådan schablon som avses i 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) bara om det finns ett beslut enligt 2 kap. 21 § fjärde stycket samma lag.

Ändrade skatte- eller avgiftssatser

14 § Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent att ändringen inte kan beaktas när beslut om debitering av preliminär skatt eller beslut om preliminär A-skatt fattas, ska den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas.

56 kap. Beslut och besked om slutlig skatt

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om slutlig skatt (2 §),
- underlag för skatt och avgift (3–5 §§),
- skatternas och avgifternas storlek (6 §),
- skattereduktion (7 §),
- hur vissa avgifter ska beräknas (8 §),
- beräkning av om skatt ska betalas eller tillgodoräknas (9 §), och
- besked om slutlig skatt (10 §).

Beslut om slutlig skatt

2 § Skatteverket ska för varje beskattningsår besluta om slutlig skatt på grundval av uppgifter som har lämnats i en inkomstdeklaration, kontrolluppgifter och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning och kontroll.

Underlag för skatt och avgift

3 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket fastställa underlaget för att ta ut skatt eller avgift enligt

1. inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, *Lag (2011:1244)*.

3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–10 den lagen, *Lag (2011:1289)*.
4. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
5. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och
6. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. *Lag (2011:1244)*.

Undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands

4 § Om en skattskyldig gör sannolikt att det efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats kommer att finnas förutsättningar för att tillämpa bestämmelserna om undantag från skattskyldighet vid vistelse utomlands i 3 kap. 9–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), ska Skatteverket inte ta upp inkomsten till beskattning.

Avvikelse som avser mindre belopp

5 § Skatteverket får avstå från att besluta om avvikelse från en inkomstdeklaration om avvikelsen bara avser ett mindre belopp.

Skatternas och avgifternas storlek

6 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket även bestämma storleken på följande skatter och avgifter:

1. skatt och avgift på de underlag som avses i 3 §,
2. skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *Lag (2011:1244)*.
3. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), *Lag (2012:136)*.
4. avgift enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
5. avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, och
6. egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 6 § punkten 3 följande lydelse:

3. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 5, *Lag (2011:1244)*.

Skattereduktion

7 § I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket utöver de skattereduktioner som ska göras enligt inkomstskattelagen (1999:1229) även göra de skattereduktioner som enligt andra lagar gäller för beskattningsåret.

Hur vissa avgifter ska beräknas

8 § När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan, *Lag (2011:1244)*.

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för den församling eller kommun som avgiften ska betalas till, och *Lag (2012:136)*.

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av trossamfundet. *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 januari 2013 hade 8 § punkten 2 följande lydelse:

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för den församling eller kommun som avgiften ska betalas till, och *Lag (2011:1244)*.

Beräkning av om skatt ska betalas eller tillgodoräknas

9 § Efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt (slutskatteberäkning).

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

2. avdragen A-skatt,

3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,

4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,

5. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller har varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen, och

8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar¹, senast ändrat genom rådets beslut 2004/ 587/EG².

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,

2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§,
3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,
4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig skatt, och
5. förseningsavgift som har beslutats för att en inkomstdeklaration inte har kommit in i rätt tid.

¹ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38 (Celex 32003L0048).

² EUT L 257, 4.8.2004, s. 7 (Celex 32004D0587).

Besked om slutlig skatt

10 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 9 § ska skickas till fysiska personer och dödsbon senast den 15 december efter beskattningsårets utgång.

Till andra juridiska personer än dödsbon ska sådana besked skickas senast den 15 i tolfte månaden efter beskattningsårets utgång.

57 kap. Skönsmässiga beslut om skatter och avgifter

1 § Om den som är skyldig att lämna deklaration inte har gjort det, ska skatten eller underlaget för skatten bestämmas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet (*skönsbeskattning*). Detsamma gäller om skatten eller underlaget för skatten inte kan beräknas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen.

Första stycket gäller även avgift.

2 § Skönsbeskattning på grund av att den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration inte har gjort det, får beslutas bara om ett föreläggande att lämna deklaration har sänts ut till den deklara-tions-skyldige och föreläggandet inte har följts.

3 § Om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt har bestämts till noll kronor på grund av att deklaration inte har lämnats eller skatt eller avgift inte har redovisats och om uppgifterna i ärendet inte talar för något annat får skönsbeskattning ske enligt schablon.

Vid skönsbeskattning enligt schablon ska skatten eller avgiften bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för skatten eller avgiften vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar.

Första och andra styckena gäller inte

1. beslut om mervärdesskatt eller punktskatt, om bara överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har bestämts för de tre närmast föregående redovisningsperioderna, och

2. skatt eller avgift som har redovisats i en förenklad arbetsgivardeklaration.

58 kap. Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag

1 § Om en skalbolagsdeklaration har lämnats enligt bestämmelserna i 27 kap. får Skatteverket besluta om att säkerhet ska ställas för slutlig skatt. Vid prövningen ska hänsyn tas till tidigare ställda säkerheter och bestämmelserna i 59 kap. 24 § om ansvar för skatt för den som har avytttrat ett skalbolag. Om Skatteverket inte beslutar om att säkerhet för slutlig skatt ska ställas, gäller bestämmelserna i 59 kap. 24 §.

Säkerhetens storlek

2 § Om säkerhet ska ställas, ska storleken bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 22 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. *Lag (2012:760).*

Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, ska säkerhetens storlek bestämmas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas, ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration. *Lag (2011:1244).*

Intill den 1 januari 2013 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Om säkerhet ska ställas, ska storleken bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. *Lag (2011:1244).*

När ställd säkerhet får tas i anspråk

3 § Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Om flera säkerheter har ställts, ska skatten fördelas proportionellt mellan säkerheterna.

Ersättning för säkerhet som inte behöver tas i anspråk

4 § Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för kostnaden att ställa säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då den slutliga skatten betalades. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

59 kap. Ansvar för skatter och avgifter

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§), *Lag (2011:1244)*.
 - ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§), *Lag (2012:343)*.
 - betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
 - ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
 - företrädaransvar (12–21 §§),
 - ansvar för redare (22 §),
 - ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp (23 §), *Lag (2011:1244)*.
 - ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §), och *Lag (2011:1289)*.
 - indrivning och preskription (26 och 27 §§). *Lag (2011:1244)*.
- Intill den 1 juli 2012 hade 1 § andra strecksatsen följande lydelse:*
- ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§), *Lag (2011:1244)*.

Ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp

2 § Skatteverket får besluta att den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag med rätt belopp ska betala det belopp som skulle ha dragits av.

3 § Om mottagaren ska betala slutlig skatt, får utbetalarens ansvar inte avse större belopp än vad som kan behövas för att betala den slutliga skatten för det beskattningsår som ersättningen avser.

Ett beslut om ansvar för utbetalaren ska även omfatta mottagaren. Det gäller dock inte om

1. beslut om slutlig skatt för beskattningsåret har fattats eller tiden för att fatta ett sådant beslut har gått ut, eller
2. mottagaren är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person.

4 § Om den skatt som skulle ha dragits av inte kan beräknas tillförlitligt, får skatten uppskattas till vad som framstår som skäligt med hänsyn till uppgifterna i ärendet.

5 § En utbetalare som har betalat skatt enligt 2 § har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

6 § Ett beslut om ansvar för den som inte har gjort skatteavdrag med rätt belopp ska meddelas senast under det sjätte året efter utgången av det beskattningsår då avdraget skulle ha gjorts.

Ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts

Förutsättningar för ansvar

7 § Skatteverket får besluta att den som i sin näringsverksamhet har betalat ut ersättning för arbete och inte har fullgjort skyldigheten att göra en anmälan om F-skatt enligt 10 kap. 14 §, är skyldig att betala det belopp som kan behövas för att betala skatten och avgifterna på ersättningen.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot den som har tagit emot ersättningen har preskriberats.

Skatten och avgifterna på ersättningen

8 § Skatten och avgifterna på ersättningen för arbetet ska anses motsvara högst 60 procent av ersättningen.

Om mottagaren i sin tur betalar ersättning till den som utför arbetet, avses med skatten och avgifterna på ersättningen i stället skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på den ersättningen.

Andra stycket gäller inte om mottagaren är ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som i sin tur betalar ersättning till en delägare.

Regressrätt

9 § En utbetalare som har betalat skatt eller avgift enligt 7 § har rätt att kräva mottagaren på beloppet.

Om arbetet har utförts av någon annan än mottagaren och skatteavdrag inte gjordes med rätt belopp när ersättningen betalades ut till den som utförde arbetet, får också denne krävas på beloppet till den del det avser skatteavdrag.

Betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter

10 § Skatteverket får besluta att den som i sin näringsverksamhet har tagit emot ersättning för arbete ska betala arbetsgivaravgifter för ersättningen om

1. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt 60 kap. 1 §,
2. mottagaren inte är godkänd för F-skatt, och
3. det måste anses uppenbart för mottagaren att utbetalaren inte insåg att han eller hon var skyldig att betala arbetsgivaravgifter och saknade anledning att räkna med det.

Ett beslut om ansvar ska meddelas samtidigt med beslutet om befrielse.

Ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag

11 § Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatter och avgifter enligt denna lag.

Ett beslut om ansvar får inte fattas om statens fordran mot handelsbolaget har preskriberats.

Företrädaransvar

Förutsättningar för företrädaransvar

12 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort skatteavdrag med rätt belopp eller anmälan om F-skatt enligt 10 kap. 14 §, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala det belopp som den juridiska personen har gjorts ansvarig för.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha dragits av eller anmälan skulle ha gjorts.

13 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken skatten eller avgiften ursprungligen skulle ha betalats.

Om Skatteverket enligt 66 kap. 35 § har hänfört skatt eller avgift som avser flera redovisningsperioder till en period, avses med ursprunglig tidpunkt för betalning förfallodagen för skatt eller avgift som redovisas i den perioden.

14 § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den

juridiska personen har tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet. Detsamma gäller om de oriktiga uppgifterna har lett till att ingående mervärdesskatt eller punktskatt har betalats tillbaka med ett för högt belopp.

15 § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldigheten.

Förfarandet

16 § Förvaltningsrätten beslutar om företrädaransvar på ansökan av Skatteverket.

Ansökan ska göras hos den förvaltningsrätt som enligt 67 kap. är behörig att pröva ett överklagande av beslutet om den skatt eller avgift som ansvaret gäller.

17 § Skatteverket får inte ansöka om företrädaransvar om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om det finns en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 19 §.

18 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om företrädaransvar om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om betalningsskyldighet inte kommer att fastställas.

Företrädaren ska upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling.

Överenskommelse om företrädaransvar

19 § Skatteverket får träffa en överenskommelse med företrädaren om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt.

Om talan om företrädaransvar har väckts vid domstol när överenskommelsen träffas, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet har återkallats och målet avskrivits.

20 § Om en överenskommelse fullföljs inom rätt tid, ska staten avstå från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende de skulder som omfattas av överenskommelsen.

En överenskommelse som inte fullföljs inom rätt tid upphör att gälla. Belopp som företrädaren har betalat in till Skatteverket på grund av överenskommelsen ska då tillgodoräknas företrädaren. Den juridiska personens skulder ska ökas med motsvarande belopp.

Regressrätt

21 § En företrädare som har betalat skatt eller avgift på grund av företrädaransvar har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet.

Ansvar för redare

22 § Om den som betalar ut ersättning för arbete till sjömän har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren för att utbetalaren fullgör sina förpliktelser som om redaren själv har haft förpliktelserna.

En redare som har betalat skatt eller avgift enligt första stycket har rätt att kräva utbetalaren på beloppet.

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

23 § Om huvudmannen för en mervärdesskattegrupp inte har fullgjort skyldigheten att betala mervärdesskatt, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med huvudmannen skyldig att betala skatten till den del skatten hänför sig till verksamhet som gruppen har bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen.

Ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag

24 § Om Skatteverket inte har beslutat om att säkerhet för slutlig skatt ska ställas enligt 58 kap. 1 §, är den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person, är den som har avyttrat andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt.

Betalningsansvar för den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten får uppgå högst till det belopp som säkerhet skulle ha ställts för om sådan hade beslutats.

Om säkerhet för slutlig skatt har ställts, ska den tas i anspråk innan Skatteverket beslutar om betalningsskyldighet för den som har avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten.

25 § *Har upphävts genom lag (2011:1289).*

Indrivning och preskription

26 § En regressfordran får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatter och avgifter.

27 § Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller för en regressfordran.

60 kap. Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

1 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer helt eller delvis medge befrielse från

1. betalningsskyldigheten enligt 59 kap. 2 § för den som inte har gjort skatteavdrag med rätt belopp, och
2. skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges från förseningsavgift, skattetillägg och ränta.

AVDELNING XIV. BETALNING OCH ÅTERBETALNING AV SKATTER OCH AVGIFTER

61 kap. Skattekonton

Vad ska registreras på ett skattekonto?

1 § På ett skattekonto ska Skatteverket registrera

1. skatter och avgifter som ska betalas eller tillgodoräknas,
2. belopp som ska dras ifrån eller läggas till slutlig skatt enligt 56 kap. 9 §, samt
3. inbetalningar och utbetalningar.

Skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. ska dock inte registreras. Ersättningar ska inte heller registreras.

När ska registreringen på skattekontot göras?

Huvudregeln

2 § Belopp som ska betalas ska registreras på förfallodagen. Belopp som ska tillgodoräknas ska registreras så snart det finns underlag.

Anstånd

3 § Om anstånd med att betala skatt eller avgift har beviljats före skattens eller avgiftens förfallodag, ska anståndet registreras på förfallodagen.

Överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt

4 § Om överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt redovisas i månaden efter redovisningsperioden, ska den registreras den 12, i januari den 17, i denna månad. Överskjutande skatt som redovisas senare ska registreras den dag då redovisningen senast ska lämnas.

Årlig registrering av slutlig skatt m.m.

5 § Slutlig skatt och belopp som avses i 56 kap. 9 § ska registreras samtidigt. Beloppen ska registreras

1. på förfallodagen för slutlig skatt, om beräkningen enligt 56 kap. 9 § visar att slutlig skatt ska betalas, eller
2. så snart det finns underlag, om beräkningen visar att skatt ska tillgodoräknas.

6 § Registreringen ska göras så snart det finns underlag även om slutlig skatt ska betalas, om

1. det finns ett överskott på skattekontot som täcker den skatt som ska betalas, och
2. kontohavaren inte
 - a) har F-skatt eller särskild A-skatt och inte heller har varit skyldig att lämna annan skattedeklaration än förenklad arbetsgivardeklaration under det innevarande beskattningsåret, eller
 - b) har en skatt eller avgift att betala med förfallodag före förfalldagen för den slutliga skatten.

När ska skattekontot stämmas av?

7 § Skatteverket ska stämma av skattekontot varje månad om något annat belopp än ränta har registrerats.

62 kap. Betalning av skatter och avgifter

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- inbetalning till det särskilda kontot för skattebetalningar (2 §),
 - när skatter och avgifter som redovisas i en skattedeclaration ska betalas (3 §),
 - när F-skatt och särskild A-skatt ska betalas (4–7 §§),
 - när övriga skatter och avgifter ska betalas (8 och 9 §§),
 - betalning från kommuner och landsting (10 §),
 - avräkning (11–14 §§),
 - vilken skatt eller avgift som är betald (15 och 16 §§),
 - ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift (17 och 18 §§),
- samt
- inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon (19 §).

Inbetalning till det särskilda kontot för skattebetalningar

2 § Skatter och avgifter ska betalas in till Skatteverkets särskilda konto för skattebetalningar.

Skatten eller avgiften är betald den dag betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

När ska skatter och avgifter som redovisas i en skattedeclaration betalas?

3 § Skatter och avgifter som ska redovisas i en skattedeclaration ska vara betalda senast den dag då deklARATIONEN ska ha kommit in till Skatteverket.

För den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, är förfallodagen för skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna i stället den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

När ska F-skatt och särskild A-skatt betalas?

Huvudregeln

4 § F-skatt och särskild A-skatt ska betalas med lika stora belopp varje månad. Betalning ska göras från och med beskattningsårets andra månad till och med månaden efter beskattningsårets utgång.

Förfallodagarna är

- den 17 i januari och augusti, och
- den 12 i övriga månader.

I augusti är förfallodagen dock den 12 för den som redovisar mervärdeskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor.

Kortare betalningsperiod för skatt som beslutas sent

5 § För F-skatt och särskild A-skatt som beslutas under perioden från och med den 21 i beskattningsårets första månad till och med den 20 i beskattningsårets sista månad gäller följande.

Om beslutet fattas

1. senast den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfallodagen i månaden efter beslutet, och

2. efter den 20 i en månad, ska den första betalningen göras senast på förfallodagen i den andra månaden efter beslutet.

Om F-skatt och särskild A-skatt beslutas efter den 20 i beskattningsårets sista månad, ska hela skatten betalas på den förfallodag som gäller enligt första stycket.

Säsongverksamhet

6 § Skatteverket får besluta att F-skatt och särskild A-skatt ska betalas bara under vissa kalendermånader om

1. den som ska betala skatten begär det, och

2. näringsverksamheten pågår bara under en del av beskattningsåret.

Nystartad verksamhet

7 § Om den som startar en näringsverksamhet begär det, ska Skatteverket besluta att den första betalningen av F-skatt eller särskild A-skatt ska senareläggas med tre månader.

Första stycket gäller inte om

1. beslutet om F-skatt eller särskild A-skatt fattas efter beskattningsårets utgång,

2. näringsverksamheten har övertagits från någon annan,

3. den som startar näringsverksamheten redan bedriver näringsverksamhet, eller

4. särskilda skäl talar emot det.

När ska övriga skatter och avgifter betalas?

8 § Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

9 § De förfallodagar som avses i 8 § är

– i januari den 17 och 26,

– i februari–juli den 12 och 26,

– i augusti den 12, 17 och 26,

– i september–november den 12 och 26, samt

– i december den 12 och 27.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en annan förfallodag ska gälla.

Kommuner och landsting

10 § Betalning av skatt och avgift enligt denna lag från kommuner och landsting ska göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Detsamma gäller sådan ersättning eller sådant justeringsbelopp som har debiterats enligt 17 b § lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, landsting, kommunalförbund och samordningsförbund. *Lag (2012:387).*

Intill den 1 juli 2012 hade 10 § följande lydelse:

Betalning av skatt och avgift enligt denna lag från kommuner och landsting ska göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Detsamma gäller sådan ersättning eller sådant justeringsbelopp som har debiterats enligt 17 b § lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting. *Lag (2011:1244).*

Avräkning

Huvudregeln

11 § Inbetalda och andra tillgodoräknade belopp ska i första hand räknas av från den del av betalarens sammanlagda skuld för skatter och avgifter (*sammanlagd skatteskuld*) som inte har lämnats för

indrivning och i andra hand från den del av skulden som har lämnats för indrivning.

Betalning av någon annans skatter eller avgifter

12 § Om betalaren är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 59 kap., ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp i första hand räknas av från den egna skulden.

Inbetalda belopp ska dock räknas av från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter om betalaren i samband med inbetalningen begär det.

13 § Den som är betalningsskyldig för någon annans skatter eller avgifter enligt 5 kap. får bestämma om ett inbetalt belopp ska räknas av från den egna skulden eller från den skuld som avser någon annans skatter eller avgifter.

Andra tillgodoräknade belopp än inbetalningar ska i första hand räknas av från skulden för den verksamhet som beloppet hör till.

Överskjutande ingående mervärdesskatt som tillgodoräknas en grupp huvudman ska dock räknas av från grupp huvudmannens egen skuld eller andra gruppmedlemmars skulder i den ordning som grupp huvudmannen bestämmer.

Avräkning efter ackord

14 § Om en skatt eller avgift som omfattas av ett villkor om avräkning i ett beslut om ackord sätts ned, ska det tillgodoräknade beloppet i första hand räknas av mot den skuld som ackordet avsåg.

Vilken skatt eller avgift är betald?

15 § Om det behöver anges om en skatt eller avgift är betald, ska inbetalda och andra tillgodoräknade belopp fördelas proportionellt mellan samtliga skatter och avgifter som har registrerats under den aktuella avstämningsperioden. Anstånd med betalning eller nedsättning av skatt eller avgift som har tillgodoräknats under perioden ska dock beaktas bara om beloppet avser en skatt eller avgift som har betalats under en tidigare period. Den skatt eller avgift som ett anstånd eller en nedsättning avser ska inte beaktas.

Första stycket gäller inte om annat följer av 12, 13 eller 14 § eller av bestämmelser i annan lag.

16 § Om en säkerhet som har ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi ska tas i anspråk, ska obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som har bestämts enligt 15 § fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas.

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift

17 § Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 61 kap. socialförsäkringsbalken anses den ålderspensionsavgift och allmänna pensionsavgift som den fysiska personen ska betala själv vara helt betald om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten.

Om den betalda preliminära skatten understiger den slutliga skatten, anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under beskattningsåret och fram till den dag då beslut om slutlig skatt fattas ska beaktas.

Belopp som betalas senare, men före utgången av juni månad andra året efter beskattningsåret, anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den fysiska personens sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgifterna beslutas på annat sätt än genom ett beslut om slutlig skatt, dock bara i fråga om belopp som betalas före utgången av den fjärde månaden efter den månad då skatten beslutades.

Avgifter som inte har betalats inom den tid som sägs i tredje stycket tas inte ut.

18 § En fysisk person anses ha betalat ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift med de belopp som har beräknats enligt 17 § även om avgifterna för beskattningsåret sätts ned.

Inbetalda belopp som inte har kunnat tillgodoräknas någon

19 § Ett inbetalt skattebelopp eller avgiftsbelopp tillfaller staten om det på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes.

63 kap. Anstånd med betalning av skatter och avgifter

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- ansökan om anstånd (2 §),
 - deklarationsanstånd (3 §),
 - ändringsanstånd (4 §),
 - anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
 - anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
 - anstånd med att betala skattetillägg och kontrollavgift (7 §),
 - säkerhet (8–10 §§),
 - anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),

- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 §§),
- ändrade förhållanden (22 §), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

Ansökan om anstånd

2 § Anstånd med betalning av skatt eller avgift kan beviljas efter ansökan. Skatteverket får dock bevilja anstånd enligt 23 § utan ansökan.

Deklarationsanstånd

3 § Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna skattedeklaration enligt 36 kap. 5 §, får verket också bevilja motsvarande anstånd med betalning av den skatt och de avgifter som ska redovisas i deklarationen.

Ändringsanstånd

4 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skatt eller avgift, om det är tveksamt hur stort belopp som kommer att behöva betalas.

Vid handläggning av ärende enligt skatteavtal får regeringen, eller den myndighet som regeringen har bestämt att handlägga sådant ärende, bevilja anstånd med betalning av den skatt som ärendet gäller.

Anstånd för att undvika betydande skada

5 § Om den som är skyldig att betala skatt eller avgift har begärt omprövning av eller överklagat beslutet och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den betalningsskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten eller avgiften, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalningen.

Anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§

6 § Anståndstiden ska i de fall som avses i 4 och 5 §§ bestämmas till längst tre månader efter dagen för beslutet i den fråga som har föranlett anståndet.

Anstånd med att betala skattetillägg och kontrollavgift

7 § Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg eller kontrollavgift, eller
2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

Säkerhet

Säkerhet som villkor för anstånd

8 § Om det i de fall som avses i 4 eller 5 § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

9 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden har gått ut.

Ersättning för säkerhet som inte behöver tas i anspråk

10 § Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska Skatteverket efter ansökan besluta om skälig ersättning för kostnaden att ställa säkerhet.

En ansökan om ersättning ska ha kommit in till Skatteverket senast en månad efter den dag då anståndstiden gick ut. Om en ansökan kommer in för sent och förseningen är ursäktlig, får ansökan ändå prövas.

Anstånd vid avyttring av tillgångar

11 § Den som är skyldig att betala inkomstskatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) på grund av att tillgångar har avyttrats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl och

1. ersättningen för den avyttrade tillgången ska betalas under minst tre år, eller

2. det är tveksamt om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. Anstånd enligt första stycket 2 får dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då det blev klart att avyttringen skulle bestå.

Anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager

12 § Den som är skyldig att betala punktskatt för lager av varor på grund av att den skattepliktiga verksamheten har upphört eller på grund av att godkännandet som upplagshavare eller lagerhållare har återkallats, ska beviljas anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast ska betalas.

Anstånd vid totalförsvarstjänstgöring

13 § Den som har nedsatt betalningsförmåga på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt under minst 60 dagar, ska beviljas anstånd med betalning av skatt eller avgift som ska betalas under tjänstgöringstiden eller under någon av de tre närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal, samt
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst fyra månader efter den dag då tjänstgöringen upphörde.

Anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning

14 § Skatteverket ska bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med betalning av slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen,

2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

3. tillgången ingår i en näringsverksamhet inom EES, och

4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört.

Anståndstiden ska bestämmas till ett år efter den dag då skatten senast ska betalas. Om ett nytt anstånd beviljas, ska anståndstiden bestämmas till ett år efter den dag då föregående anståndstid löper ut.

Anstånd på grund av synnerliga skäl

15 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket bevilja anstånd med betalning av skatt eller avgift även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 3–8 och 11–14 §§.

Anståndsbeloppet

16 § Anstånd beviljas, om inte annat följer av 17–21 §§, med skäligt belopp. I de fall som avses i 7 § ska anstånd dock beviljas med det belopp som begäran om omprövning eller överklagandet gäller.

17 § Anstånd enligt 14 § beviljas högst med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den slutliga skatt som har bestämts för det beskattningsår då inkomsten på grund av uttaget togs med vid beräkningen av inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet, och den slutliga skatt som skulle ha bestämts om denna inkomst inte hade tagits med vid beräkningen.

Anståndsbeloppet får inte överstiga den slutliga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Den slutliga skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen.

18 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som har anskaffats eller tillverkats senast.

19 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 21 §.

20 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten.

21 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller dock att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas.

Ändrade förhållanden

22 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket

1. återkalla anståndet,
2. sätta ned anståndsbeloppet, eller
3. i de fall som avses i 4 eller 5 § kräva säkerhet för fortsatt anstånd.

Första stycket gäller även om anstånd har beviljats på grund av att sökanden har lämnat felaktiga uppgifter.

Anstånd som är till fördel för det allmänna

23 § Om det kan antas vara till fördel för det allmänna, får Skatteverket bevilja anstånd med betalning av skatt eller avgift.

64 kap. Återbetalning av skatter och avgifter

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- återbetalning vid avstämning av skattekonto (2 §),
 - förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt (3 §),
 - hinder mot återbetalning (4 §),
 - förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt (5 §),
 - återbetalning vid skattefrihet (6 §),
 - överföring av skatt till en annan stat (7 och 8 §§), och
 - överskott som inte har kunnat betalas tillbaka (9 och 10 §§).

Återbetalning vid avstämning av skattekonto

2 § Om en avstämning av skattekontot visar att det finns ett överskott på kontot, ska beloppet betalas tillbaka om

1. kontohavaren begär det,

2. överskottet grundas på
 - a) en slutskatteberäkning enligt 56 kap. 9 §,
 - b) ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
 - c) ett beslut om överskjutande punktskatt,
 - d) ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, eller
3. kontohavaren är en kommun eller ett landsting.

En automatisk återbetalning enligt första stycket 2 ska dock göras bara om beloppet är minst 2 000 kronor eller återbetalningen kan göras till ett konto hos bank- eller kreditmarknadsföretag.

Förtidsåterbetalning av mervärdesskatt och punktskatt

3 § Överskjutande ingående mervärdesskatt och överskjutande punktskatt som har redovisats före den tid som anges i 26 kap. 26, 27, 28 eller 30 §, ska betalas tillbaka först när samtliga arbetsgivar-, mervärdesskatte- och punktskattedeclarationer har lämnats för skatter och avgifter som ska redovisas senast den månad då den överskjutande skatten redovisades. Det gäller dock inte deklarerationer för redovisningsperioder som omfattas av ett omprövningsbeslut.

Första stycket gäller inte kommuner och landsting.

Hinder mot återbetalning

4 § En återbetalning enligt 2 eller 3 § ska inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor om det inte finns särskilda skäl för återbetalning,
2. behövs för avräkning enligt 62 kap. 11–14 §§,
3. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt eller avgift som
 - a) har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
 - b) inte har beslutats men kan antas komma att beslutas,
4. kan antas komma att föras över till en annan stat, eller
5. enligt kontohavarens begäran ska användas för betalning av framtida skatteskulder eller avgiftsskulder.

Förtidsåterbetalning av preliminär A-skatt

5 § Belopp som motsvarar ännu inte tillgodoräknad preliminär A-skatt ska betalas tillbaka om kontohavaren begär det och

1. det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter slutskatteberäkningen enligt 56 kap. 9 §, och
2. det är oskäligt att vänta med återbetalningen.

Vid bedömningen av om återbetalning kan göras till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare.

Återbetalning till ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person med fast driftställe i Sverige ska göras

till delägars skattekonto om det inte finns särskilda skäl för återbetalning direkt till handelsbolaget eller den juridiska personen.

Återbetalning vid skattefrihet

6 § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock inte om någon av följande bestämmelser om återbetalning av skatt är tillämplig på förvärvet:

- 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200),
- 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
- 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, eller
- 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Överföring av skatt till en annan stat

7 § Om skatt har betalats genom skatteavdrag i Sverige för en inkomst som ska beskattas i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt, får Skatteverket besluta att skatten ska föras över till den andra staten.

8 § Om en inkomst har beskattats både i Sverige och i en stat som Sverige har träffat skatteavtal med, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten.

En överföring enligt första stycket får bara göras till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

Överskott som inte har kunnat betalas tillbaka

9 § Om ett överskott på ett skattekonto inte har kunnat betalas tillbaka på grund av att kontohavarens adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på kontohavaren, ska beloppet stå kvar på skattekontot.

10 § Ett överskott som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten.

Om överskottet, utan hänsyn till intäktsränta, understiger 100 kronor, ska det dock tillfalla staten efter tre år om inga andra registreringar än ränta har gjorts på skattekontot under den tiden och ett försök att betala tillbaka beloppet har misslyckats.

Om ett överskott ska tillfalla staten, gäller det även intäktsräntan.

65 kap. Räkta

Innehåll

- 1 §** I detta kapitel finns bestämmelser om
- grunder för ränteberäkningen (2–4 §§),
 - kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt (5 §),
 - kostnadsränta på slutlig skatt (6 §),
 - kostnadsränta vid anstånd (7 §),
 - kostnadsränta vid omprövning och överklagande (8–11 §§),
 - kostnadsränta när befrielse från skatt på energi upphör (12 §),
 - kostnadsränta vid för sen betalning (13 §),
 - minskning av och befrielse från kostnadsränta (14 och 15 §§),
 - intäktsränta (16 och 17 §§),
 - en annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg (18 §),
- och
- ränteberäkning utanför skattekotot (19 och 20 §§).

Grunder för ränteberäkningen

2 § Räkta ska beräknas dagligen på skattekotots saldo. Räkta som ska påföras (*kostnadsränta*) ska beräknas när det finns ett underskott på skattekotot och ränta som ska tillgodoräknas (*intäktsränta*) när kotot uppvisar ett överskott.

Räkta på skatt eller avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. ska dock beräknas utan hänsyn till skattekotots saldo enligt bestämmelserna i 19 och 20 §§.

Räkta ska påföras eller tillgodoräknas varje månad.

3 § Räkta ska beräknas med utgångspunkt i en basränta. Basräntan ska fastställas på grundval av 125 procent av räntesatsen för sexmånaders statsskuldväxlar och gälla från och med kalendermånaden närmast efter fastställandet. Basräntan får dock beräknas till lägst 1,25 procent.

4 § Kostnadsränta beräknas, om inte annat föreskrivs, efter en räntesats som motsvarar basräntan.

På debiterad preliminär skatt som ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare beräknas inte kostnadsränta från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den 3 i femte månaden efter beskattningsåret på belopp till och med 30 000 kronor. Detsamma gäller slutlig skatt som ska betalas.

Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 procent av basräntan.

Kostnadsränta på sent debiterad preliminär skatt

5 § Om debiterad preliminär skatt ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare, ska kostnadsränta, om inte annat följer av 4 § andra stycket, beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Kostnadsränta på slutlig skatt

6 § Om en slutskatteberäkning enligt 56 kap. 9 § visar att slutlig skatt ska betalas, ska kostnadsränta, om inte annat följer av 4 § andra stycket, beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Innan kostnadsräntan beräknas ska avräkning göras för

1. särskilda avgifter, och *Lag (2011:1244)*.
2. skatt enligt 2 § första stycket 6–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. *Lag (2011:1289)*.

Kostnadsränta vid anstånd

7 § Om anstånd med betalning av skatt eller avgift har beviljats och anståndsbeloppet ska betalas när anståndstiden har gått ut, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Vid anstånd enligt 63 kap. 13 eller 15 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den dag då anståndet beviljades.

Vid anstånd enligt 63 kap. 14 § tas anståndsränta inte ut. Om beslutet om anstånd genom omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas dock kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som har föranlett omprövningen inträffade.

Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då anståndsbeloppet senast ska vara inbetalt.

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande

Huvudregeln

8 § Om skatt eller avgift ska betalas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag. Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Sent debiterad preliminär skatt och slutlig skatt

9 § Om debiterad preliminär skatt ska betalas den 12 i andra månaden efter beskattningsåret eller senare eller slutlig skatt ska betalas, ska kostnadsränta beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret, om inte annat följer av 4 § andra stycket. *Lag (2011:1244)*.

För skatt enligt 2 § första stycket 6–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel gäller dock 8 §. *Lag (2011:1289)*.

Överskjutande ingående mervärdesskatt och överskjutande punktskatt

10 § Om skatt ska betalas på grund av att överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt har satts ned, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten registrerades.

Skönsbeskattning

11 § Om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning som har fattats på grund av att skatten inte har redovisats, ska kostnadsräntan beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter.

Första stycket gäller även särskild inkomstskatt som ska betalas enligt ett beslut om skönsbeskattning på grund av att skatten inte har redovisats i en sådan särskild skattedeclaration som avses i 26 kap. 9 §.

Kostnadsränta när befrielse från skatt på energi upphör

12 § Om punktskatt ska betalas på grund av att Skatteverket enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi har beslutat att förutsättningarna för skattebefrielse för energieffektivisering inte är uppfyllda, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då skatten senast skulle ha betalats om befrielse aldrig hade medgetts.

Har skattebefrielsen medgetts genom återbetalning, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då återbetalningen beslutades.

Kostnadsränta ska beräknas till och med den dag då betalning senast ska ske.

Kostnadsränta vid för sen betalning

13 § Om skatt eller avgift inte betalas i rätt tid, ska kostnadsränta beräknas från och med dagen efter den dag då beloppet senast skulle ha betalats.

Kostnadsränta ska beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter till och med den dag då ett beslut om att lämna beloppet till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet av betalningssäkring registreras i utsöknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. Därefter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan.

Minskning av och befrielse från kostnadsränta

14 § Om den betalningsskyldige betalar en del av skulden, ska betalningen anses minska den del av skulden som den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats på.

15 § Om det finns synnerliga skäl, ska Skatteverket besluta om befrielse från kostnadsränta.

Intäktsränta

Omprövning och överklagande

16 § Om skatt eller avgift ska tillgodoräknas på grund av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, ska intäktsränta beräknas från och med dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag till och med den dag då tillgodoräkandet registreras på skattekontot.

Första stycket gäller inte skatt som till följd av ett beslut enligt 64 kap. 8 § ska föras över till en annan stat för att där tillgodoräknas den som beslutet gäller.

Slutlig skatt och återbetalning av preliminär A-skatt

17 § Intäktsränta ska beräknas från och med den 13 i andra månaden efter beskattningsåret till och med den dag då skatt tillgodoräknas eller betalas tillbaka om

1. en beräkning enligt 56 kap. 9 § visar att skatt ska tillgodoräknas, eller
2. preliminär A-skatt ska betalas tillbaka i förtid enligt 64 kap. 5 §.

En annan startdag för ränteberäkningen på grund av helg

18 § Om den 12 i andra månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 13 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 i femte månaden efter beskattningsåret är en lördag eller söndag, ska ränta som ska beräknas från och med den 4 i den månaden i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Ränteberäkning utanför skattekontot

Kostnadsränta

19 § Om skatt eller avgift ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap., ska kostnadsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter beslutet till och med den dag då betalning sker.

Intäktsränta

20 § Om den som ett beslut om ansvar enligt 59 kap. gäller ska tillgodoräknas belopp på grund av att ansvarsbeslutet har ändrats, ska intäktsränta beräknas på beloppet från och med dagen efter den dag då betalningen gjordes till och med den dag då beloppet tillgodoräknas.

AVDELNING XV. OMRÖVNING SAMT ÖVER- KLAGANDE OCH ÄNDRING I BESLUT PÅ GRUND AV SKATTEAVTAL

66 kap. Omprövning

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut (2–4 §§),
- särskilt kvalificerad beslutsfattare (5 §),
- omprövning på begäran av den som beslutet gäller (6–18 §§),
- omprövning till fördel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (19 §),
- omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket (20–34 §§), och
- omprövning av flera redovisningsperioder (35 §).

Skatteverkets skyldighet att ompröva beslut

2 § Skatteverket ska ompröva sina beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna om

1. den som beslutet gäller begär omprövning,
2. den som beslutet gäller eller företrädaren enligt 67 kap. 4 § överklagar, eller
3. det finns andra skäl.

Om Skatteverket ska besluta i en fråga inom viss tid och inte har gjort det, får verket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

3 § Skatteverket får inte ompröva beslut i frågor som har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol.

Skatteverket får dock på begäran av den som beslutet gäller ompröva en fråga som har avgjorts av förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som har fått laga kraft om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande från Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats senare.

4 § Om den som ett beslut gäller varken har begärt omprövning eller överklagat, får Skatteverket avstå från att besluta om omprövningar som avser mindre belopp.

Särskilt kvalificerad beslutsfattare

5 § Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

Omprövning på begäran av den som beslutet gäller

Hur omprövning begärs

6 § En begäran om omprövning ska vara skriftlig.

Om en begäran om omprövning inte är undertecknad, får Skatteverket förelägga den som har begärt omprövningen att underteckna

begäran. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att omprövning annars inte kommer att ske.

Tiden för begäran om omprövning – huvudregeln

7 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
4. föreläggande,
5. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
6. tvångsåtgärder,
7. kontrollavgift,
8. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
9. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
10. verkställighet, eller
11. avvísning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för omprövning av beslut som meddelas sent

8 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober månad samma år, får en begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för omprövning av beslut om skattetillägg

9 § Omprövning av ett beslut om skattetillägg får begäras så länge beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förlängd tid för omprövning av skatt på ackumulerad inkomst

10 § En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Förlängd tid för omprövning av inkomstskatt för utomlands bosatta

11 § En begäran om omprövning som avser tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller 5 a § första stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Förlängd tid för omprövning av prissättning av internationella transaktioner

12 § En begäran om omprövning som avser prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, får komma in inom ett år från den dag då beslutet meddelades.

Omprövning av beslut om preliminär skatt

13 § En begäran om omprövning av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får begäran om omprövning komma in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

14 § En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om den gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,
2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 eller 10 §, eller
3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

15 § Om den som ett beslut om preliminär A-skatt gäller är försatt i konkurs, får konkursboet begära omprövning. Begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sådan tid som anges i 14 §.

Om ett beslut om preliminär A-skatt omfattar ersättning som ska utmätas, får även Kronofogdemyndigheten begära omprövning. Begäran ska ha kommit in till Skatteverket inom sådan tid som anges i 14 §.

Omprövning av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

16 § En begäran om omprövning av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning eller befrielse från skatteavdrag för särskild

inkomstskatt enligt 13 kap. 5 § första stycket 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Omprövning av beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

17 § En begäran om omprövning av ett beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, som har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till, ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för begäran om omprövning av avgörandet i ärendet. I annat fall ska en begäran ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Begäran om omprövning som lämnas till domstol

18 § Om en begäran om omprövning kommer in till allmän förvaltningsdomstol i stället för till Skatteverket, ska domstolen sända begäran till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag den kom in till domstolen.

En begäran om omprövning som kommer in för sent till Skatteverket ska inte avvisas om den har kommit in till allmän förvaltningsdomstol i rätt tid.

Omprövning till fördel på initiativ av Skatteverket

19 § Skatteverket får på eget initiativ ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller.

Omprövning till nackdel på initiativ av Skatteverket

Beslut som inte får omprövas till nackdel

20 § Följande beslut får inte omprövas till nackdel för den som beslutet gäller:

1. beslut om ansvar för skatt eller avgift enligt 59 kap., och
2. beslut om skattetillägg när skatteavdrag inte har gjorts.

Beslut som är möjliga att återkalla får inte heller omprövas till nackdel för den som beslutet gäller.

Omprövningstiden – huvudregeln

21 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*tvåårsfristen*).

Förlängd omprövningstid på grund av för sen eller utebliven deklARATION

22 § Om den som är deklARATIONsskyldig lämnar deklARATION efter utgången av året efter det kalenderår då beskATTningsåret har gått ut, får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller meddelas inom ett år från den dag då deklARATIONen kom in till Skatteverket. Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskATTningsåret har gått ut.

Om den deklARATIONsskyldige inte har lämnat någon deklARATION, får beslutet meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskATTningsåret har gått ut.

Första och andra styckena gäller inte beslut om förseningsavgift.

Förseningsavgift – annan utgångspunkt för omprövningstiden

23 § Om beslutet avser förseningsavgift, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts.

Kontrollavgift – annan utgångspunkt för omprövningstiden

24 § Om beslutet avser kontrollavgift enligt 50 kap. 1 eller 3 §, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Om beslutet avser kontrollavgift enligt 50 kap. 7 §, ska tvåårsfristen för omprövning räknas från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts.

Omprövning till nackdel av beslut om ersättning för kostnader

25 § Ett beslut om ersättning för kostnader i ett ärende hos Skatteverket får omprövas till nackdel för den som beslutet gäller bara om

1. ersättningen har beslutats med för högt belopp på grund av att den som beslutet gäller har lämnat felaktiga uppgifter, eller
2. det finns särskilda skäl.

Tvåårsfristen för omprövning ska räknas från den dag då beslutet om ersättning meddelades.

Omprövning till nackdel av beslut om debitering av preliminär skatt

26 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller som avser debitering av preliminär skatt ska meddelas inom sex månader från utgången av beskATTningsåret.

Efterbeskattning – omprövning till nackdel efter tvåårsfristen

27 § Ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller av ett beslut om skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 § får meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (*efterbeskattning*) om

1. ett beslut har blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den uppgiftsskyldige

a) under förfarandet har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning,

b) har lämnat oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning,

c) inte har lämnat en deklaration eller låtit bli att lämna en begärd uppgift, eller

d) inte har lämnat begärt varuprov,

2. en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende ska rättas,

3. kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande har saknats eller varit felaktig och den som uppgiften ska lämnas för inte har varit skyldig att lämna inkomstdeklaration,

4. det föranleds av ett beslut i ett ärende eller mål

a) om en annan skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, eller samma skatt eller avgift som avses i 2 kap. 2 §, men för en annan redovisningsperiod, ett annat beskattningsår eller en annan person,

b) om fastighetstaxering,

c) om utländsk skatt eller om obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229), *Lag (2011:1244)*.

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner, landsting, kommunalförbund och samordningsförbund, *Lag (2012:387)*.

e) om huruvida en inkomst ska beskattas enligt inkomstskattelagen eller enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., eller

f) om Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked,

5. en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som föreskrivs i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen eller inte har följt ett annat villkor i beslutet, eller

6. det föranleds av en uppgift om skalbolag enligt 31 kap. 14 §. *Lag (2011:1244)*.

Intill den 1 juli 2012 hade 27 § punkten 4 d följande lydelse:

d) enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och landsting, *Lag (2011:1244)*.

När efterbeskattning inte får beslutas

28 § Efterbeskattning får inte beslutas om

1. Skatteverket tidigare har beslutat om efterbeskattning avseende samma fråga, eller

2. det är uppenbart oskäligt.

Efterbeskattning enligt 27 § 1–3 får inte heller beslutas om den avser ett obetydligt skattebelopp eller avgiftsbelopp.

Förkortad tid för efterbeskattning vid dödsfall

29 § Om den som en efterbeskattning gäller har avlidit, får beslut om efterbeskattning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

Förlängd tid för efterbeskattning

30 § Beslut om efterbeskattning enligt 27 § 4 får meddelas inom sex månader från den dag då det beslut som föranleder ändringen meddelades.

Om anstånd med betalning av skatt eller avgift har beviljats i avvaktan på beslut av kammarrätten eller Högsta förvaltningsdomstolen med anledning av ett överklagande, får beslut om efterbeskattning som avser skatteavdrag meddelas senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades.

31 § Beslut om efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om skatt eller avgift får meddelas inom ett år från utgången av den månad då beslutet i ärendet eller målet har fått laga kraft.

32 § Ett beslut om efterbeskattning får meddelas inom ett år från utgången av det kalenderår då

1. den som efterbeskattningen gäller

a) delgavs underrättelse om misstanke om brott som avser hans eller hennes beskattning på sådant sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69),

b) åtalades för sådant brott enligt skattebrottslagen, eller

c) vidtog en åtgärd på eget initiativ enligt 12 § skattebrottslagen, eller

2. det beslutades enligt 14 a § skattebrottslagen om förlängning av tiden för att döma den som efterbeskattningen gäller till påföljd.

Om den som efterbeskattningen gäller har avlidit, får beslutet dock inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet.

33 § Ett beslut om efterbeskattning enligt 32 § första stycket 1 a, b eller 2 ska undanröjas, om

1. åtal inte väcks på grund av den förundersökning som har föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning, eller
2. åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del.

34 § Ett beslut om efterbeskattning som gäller en juridisk person får meddelas inom den tid som anges i 32 § eller undanröjas enligt 33 §, om det som föreskrivs där gäller den som har företrätt den juridiska personen.

Omprövning av flera redovisningsperioder

35 § Om en omprövning av ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt avser flera redovisningsperioder och det inte framgår vilka perioder skatten eller avgiften ska hänföras till, får en omprövning som beslutas under beskattningsåret hänföras till den senaste redovisningsperioden. Beslutas omprövningen efter beskattningsårets utgång, får ändringen hänföras till beskattningsårets sista period.

67 kap. Överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- överklagande av Skatteverkets beslut (2–11 §§),
- överklagande av den som beslutet gäller (12–22 §§),
- det allmänna ombudets överklagande (23–25 §§),
- överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut (26–30 §§),
- handläggning vid domstol (31–37 §§),
- ändring i beslut om skatt på grund av skatteavtal (38 §), och
- beslut av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer (39 §).

Överklagande av Skatteverkets beslut

Beslut som får överklagas och vem som får överklaga

2 § Skatteverkets beslut i en fråga som har betydelse för beskattningen eller något annat förhållande mellan en enskild och det allmänna får överklagas av den som beslutet gäller.

Den som beslutet gäller får överklaga även om beslutet inte är till nackdel för denne.

3 § Hos Skatteverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

Det allmänna ombudet får överklaga beslut som avses i 2 §.

4 § Om Skatteverket har ansökt om företrädaransvar enligt 59 kap. 16 §, får företrädaren överklaga beslut som omfattas av ansökan inom den tid och på det sätt som gäller för den juridiska personen.

Beslut som inte får överklagas

5 § Följande beslut får inte överklagas. Beslut som avser

1. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 10 § eller 13 kap. 5 § första stycket 1,
2. föreläggande utan vite,
3. revision,
4. tillsyn över kassaregister,
5. kontrollbesök, eller
6. anstånd enligt 63 kap. 23 §.

En granskningsledares beslut om bevissäkring enligt 45 kap. 14 § första stycket eller beslut om att ta egendom i förvar enligt 46 kap. 16 § första stycket får inte överklagas.

Skatteverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten med ett undantag

6 § Skatteverkets beslut överklagas till förvaltningsrätten. Skatteverkets eller en annan myndighets beslut om befrielse från betalnings-skyldighet enligt 60 kap. 1 § överklagas dock till regeringen.

Behörig förvaltningsrätt för fysiska personer

7 § Ett beslut som gäller en fysisk person överklagas till den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.

Behörig förvaltningsrätt för juridiska personer

8 § Beslut som gäller juridiska personer överklagas enligt följande uppställning:

<i>Beslut som gäller</i>	<i>överklagas till den förvaltningsrätt</i>
1. ett svenskt handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
3. en europeisk gruppering för territoriellt samarbete	inom vars domkrets grupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades
4. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som gällde den avlidne
5. någon annan juridisk person än som avses i 1–4	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
6. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
7. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig.

9 § Följande beslut får överklagas till den förvaltningsrätt som ska pröva moderföretagets eller den juridiska personens överklagande. Beslut som gäller

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
4. två eller flera delägare i en juridisk person.

Första stycket gäller bara om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund.

10 § Bestämmelserna i 7 och 8 §§ gäller inte, om regeringen har meddelat föreskrifter om att beslut i vissa ärenden ska tas upp av någon annan förvaltningsrätt.

Skatteverket eller det allmänna ombudet är motpart

11 § Skatteverket är klagandens motpart efter det att handlingarna i målet har överlämnats till förvaltningsrätten.

Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga, förs dock det allmännas talan av ombudet. Det allmänna ombudet för även det allmännas talan i mål om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning om ombudet har överklagat beslutet i den fråga som kostnaderna hänför sig till.

Överklagande av den som beslutet gäller

Tiden för överklagande – huvudregeln

12 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
4. deklarationsombud,
5. tvångsåtgärder,
6. kontrollavgift,
7. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
8. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
9. verkställighet, eller
10. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Förlängd tid för överklagande av beslut som meddelas sent

13 § Om ett beslut har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut och den som beslutet gäller har fått del av det efter utgången av oktober månad samma år, får ett överklagande komma in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Förlängd tid för överklagande av beslut om skattetillägg

14 § Ett beslut om skattetillägg får överklagas så länge beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Överklagande av beslut om preliminär skatt

15 § Ett överklagande av ett beslut om debitering av preliminär skatt ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av den sjätte månaden efter beskattningsåret.

Om beslutet meddelas efter utgången av den fjärde månaden efter beskattningsåret, får överklagandet komma in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

16 § Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om det gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,
2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 eller 10 §, eller
3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

Överklagande av beslut om särskild inkomstskatteredovisning

17 § Ett överklagande av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning eller befrielse från skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt 13 kap. 5 § första stycket 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Överklagande av beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning

18 § Ett överklagande av ett beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, som har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till, ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för överklagande av avgörandet i ärendet. I annat fall ska ett överklagande ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Överklagande som lämnas till domstol och rättidsprövning

19 § Om ett överklagande kommer in till allmän förvaltningsdomstol i stället för till Skatteverket, ska domstolen sända överklagandet till Skatteverket och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till domstolen.

Skatteverket ska pröva om ett överklagande har kommit in i rätt tid. Om ett överklagande har kommit in för sent, ska Skatteverket avvisa det.

Ett överklagande ska dock inte avvisas om

1. förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den som beslutet gäller en felaktig underrättelse om hur man överklagar, eller
2. det i rätt tid har kommit in till en allmän förvaltningsdomstol.

Omprövning av det överklagade beslutet

20 § Om överklagandet inte ska avvisas och det inte finns hinder mot omprövning, ska Skatteverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

21 § Ett överklagande förfaller om Skatteverket ändrar det överklagade beslutet så som den klagande begär. Om Skatteverket ändrar beslutet på något annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Detsamma gäller om Skatteverket på eget initiativ omprövar det överklagade beslutet i en fråga som omfattas av överklagandet till nackdel för den som beslutet gäller.

Överlämnande av handlingar till förvaltningsrätten

22 § Om ett överklagande varken avvisas eller förfaller, ska Skatteverket överlämna handlingarna i ärendet till förvaltningsrätten.

Det allmänna ombudets överklagande

23 § Ett överklagande från det allmänna ombudet ska ha kommit in till Skatteverket inom den tid som gäller för omprövning på initiativ av Skatteverket eller, om den tiden har gått ut, inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 19 och 22 §§ gäller när det allmänna ombudet överklagar.

24 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut om efterbeskattning eller ett beslut om skattetillägg som har meddelats samtidigt och yrkar ändring till nackdel för den som beslutet gäller, ska överklagandet ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då beslutet meddelades. Detsamma gäller om det allmänna ombudet yrkar att skattetillägg ska tas ut.

25 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut i en fråga som har föranlett att skattetillägg har tagits ut och överklagandet är till nackdel för den som beslutet gäller, ska ombudet samtidigt även ta upp frågan om skattetillägg.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

Beslut som inte får överklagas

26 § Följande beslut av förvaltningsrätten får inte överklagas:

1. beslut som avser Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning som har kommit in för sent, och

2. beslut som avser särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 26 kap. 38 §.

Prövningstillstånd i kammarrätten

27 § Det krävs prövningstillstånd för att kammarrätten ska pröva ett överklagande om förvaltningsrättens beslut avser

1. registrering,
2. preliminär skatt,
3. särskild inkomstskatteredovisning,
4. anstånd med att lämna deklaration eller särskild uppgift,
5. undantag från skyldigheten att använda kassaregister enligt 39 kap. 9 §,
6. deklarationsombud,
7. kontrollavgift,
8. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift med undantag för beslut om återbetalning på grund av skattefrihet enligt 64 kap. 6 §, eller
9. ersättning för kostnader för ställd säkerhet enligt 58 kap. 4 § eller 63 kap. 10 §.

Tiden för överklagande

28 § Ett överklagande av förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. deklarationsombud,
2. tvångsåtgärder, eller
3. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning om beslutet inte har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till.

Om Skatteverket eller det allmänna ombudet överklagar, ska tiden för överklagande räknas från den dag då beslutet meddelades.

Anslutningsöverklagande

29 § Om någon som var part i förvaltningsrätten eller kammarrätten överklagar, får också motparten komma in med ett överklagande även om tiden för överklagande har gått ut. Ett sådant överklagande ska ha kommit in inom en månad från utgången av tiden för överklagande för den som överklagade först.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom en vecka från utgången av tiden för den som överklagade först om beslutet avser

1. deklarationsombud,
2. tvångsåtgärder, eller

3. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning om beslutet inte har meddelats i samband med avgörandet av det ärende som kostnaderna hänför sig till.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet, förfaller även det senare överklagandet.

Det allmänna får överklaga till fördel för den som beslutet gäller

30 § Skatteverket och det allmänna ombudet får överklaga till fördel för den som ett beslut gäller.

Handläggning vid domstol

Ändring av talan

31 § Den som har överklagat får inte ändra sin talan i andra fall än som anges i 32 och 33 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när klaganden

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

32 § Den som har överklagat får yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som har överklagat ta upp en ny fråga om

1. det görs före utgången av överklagandetiden,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och
3. förvaltningsrätten anser att den nya frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

33 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har föranlett skattetillägg får även ta upp frågan om skattetillägg om domstolen anser att skattetillägget utan olägenhet kan prövas i målet.

34 § Om en domstol inte prövar en ny fråga eller en fråga om skattetillägg, ska domstolen överlämna frågan till Skatteverket för omprövning.

Deldom

35 § Om det finns flera frågor i ett mål, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

Mellandom

36 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller

2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

37 § Förvaltningsrätt och kammarrätt ska hålla muntlig förhandling i ett mål om särskilda avgifter om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om avgift inte kommer att tas ut.

Ändring i beslut om skatt på grund av skatteavtal

38 § Om en bestämmelse i ett skatteavtal som Sverige har ingått med en annan stat leder till att ett beslut om skatt ska ändras, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer vidta sådan ändring.

Beslut av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer

39 § Beslut som meddelas av regeringen får inte överklagas. Det samma gäller beslut enligt 38 § och 63 kap. 4 § andra stycket som meddelas av den myndighet som regeringen bestämmer.

AVDELNING XVI. VERKSTÄLLIGHET

68 kap. Besluts verkställbarhet

Huvudregeln

1 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart.

Undantagen

2 § Ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, eller ställande av säkerhet får inte betalas ut förrän beslutet har fått laga kraft mot Skatteverket.

3 § Om det anges i beslutet, gäller följande beslut inte omedelbart:

1. beslut om återkallelse av godkännande som deklara^onsombud enligt 6 kap. 8 §,
2. beslut om bevissäkring, och
3. beslut om att undanta uppgift eller handling från kontroll.

69 kap. Verkställighet av beslut om bevissäkring och betalningssäkring

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- bevissäkring (2–12 §§),
- betalningssäkring (13–15 §§),
- ställande av säkerhet (16 §),
- när ställd säkerhet får tas i anspråk (17 §), och
- överklagande (18 §).

Bevissäkring

2 § Ett beslut om bevissäkring upphör att gälla om verkställigheten inte påbörjas inom en månad från dagen för beslutet.

3 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om bevissäkring på begäran av granskningsledaren. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om bevissäkring i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

4 § Verkställighet av beslut om bevissäkring ska genomföras så att den inte vållar den som beslutet gäller större kostnader eller olä-

genheter än vad som är nödvändigt. Utan särskilda skäl får ett beslut inte verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 8.00.

Förutsättningar för verkställighet

5 § Följande beslut om bevissäkring får verkställas utan att den som beslutet gäller har underrättats om beslutet:

1. beslut att ta om hand handlingar enligt 45 kap. 4 eller 5 §, och
2. beslut om försegling enligt 45 kap. 12 §.

Om den som beslutet gäller inte har underrättats om beslutet innan det verkställs, ska underrättelse lämnas omedelbart efter verkställigheten.

6 § Andra beslut om bevissäkring än de som anges i 5 § får inte verkställas förrän den som beslutet gäller har underrättats om beslutet.

Om det finns synnerliga skäl, får dock beslutet verkställas även om den som beslutet gäller inte har gått att nå.

7 § Den som ska underrättas om ett beslut om bevissäkring innan det verkställs ska ges skälig tid att inställa sig och tillkalla ombud eller biträde. Det gäller dock inte om

1. bevissäkringen därigenom fördröjs väsentligt, eller
2. det finns en påtaglig risk för att ändamålet med bevissäkringen annars inte uppnås.

Befogenheter och begränsningar vid verkställigheten

8 § När en handling tas om hand får även pärm, mapp eller liknande förvaringsmaterial tas med.

Om en upptagning som kan uppfattas bara med tekniska hjälpmedel tas om hand, ska ett exemplar lämnas kvar om det är möjligt.

9 § Tekniska hjälpmedel som finns där beslutet verkställs får användas om det är nödvändigt.

Om det finns synnerliga skäl får tekniska hjälpmedel tas om hand.

10 § Vid verkställighet som avser upptagning som kan uppfattas bara med tekniska hjälpmedel gäller de begränsningar som anges i 41 kap. 10 § fjärde stycket.

Kronofogdemyndighetens befogenhet att använda tvång

11 § Kronofogdemyndigheten får genomsöka en lokal, en förvaringsplats eller ett annat utrymme.

Om ett utrymme som behöver genomsökas är tillslutet, får Kronofogdemyndigheten öppna lås eller ta sig in på annat sätt. Myndigheten

får även i övrigt använda tvång om det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna.

Våld mot person får dock användas bara om Kronofogdemyndigheten möter motstånd och det med hänsyn till ändamålet med beslutet om bevissäkring kan anses försvarligt.

Återlämnande av handlingar

12 § Granskningsledaren ska lämna tillbaka handlingar och annat som har tagits om hand så snart de inte längre behövs.

Om den som beslutet om bevissäkring gäller har försatts i konkurs när handlingarna ska lämnas tillbaka, ska granskningsledaren

1. överlämna handlingarna till konkursförvaltaren, och
2. underrätta den som beslutet om bevissäkring gäller om att handlingarna har överlämnats till konkursförvaltaren.

Betalningssäkring

13 § Kronofogdemyndigheten verkställer beslut om betalningssäkring på begäran av Skatteverket.

14 § Om ett beslut om betalningssäkring upphävs, ska den egendom som beslutet avser omedelbart lämnas tillbaka. Förvaltningsrätten eller kammarrätten får dock besluta att egendomen ska omfattas av betalningssäkring till dess att beslutet om upphävande har fått laga kraft.

15 § I fråga om verkställigheten tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om

- exekutiv myndighet m.m. i 1 kap.,
- förfarandet hos Kronofogdemyndigheten i 2 kap.,
- utmätning i 4 kap. 2–9 och 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24 och 25 §§, 29 § andra stycket, 31 och 33–35 §§,
- undantag från utmätning i 5 kap.,
- säkerställande av utmätning i 6 kap.,
- beskrivning och värdering av utmätt fastighet m.m. i 12 kap. 3–5 §§,
- förvaltning av utmätt fastighet i 12 kap. 6–10 §§,
- verkställighet av beslut om kvarstad för fordran i 16 kap. 14 § första och tredje styckena samt 15 §, och
- förrättningskostnader i 17 kap. 9 § första stycket.

Ställande av säkerhet

16 § Om ett beslut om betalningssäkring har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet, får myndigheten ta emot säkerhet som den betalningsskyldige eller, där den betalningsskyldige kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

När ställd säkerhet får tas i anspråk

17 § Ställd säkerhet får tas i anspråk när den tidsperiod som betalningsskyldigheten avser har gått ut eller vid den senare tidpunkt som Kronofogdemyndigheten har medgett.

Överklagande

18 § I fråga om överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut tillämpas bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken.

70 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Om ett skattebelopp eller avgiftsbelopp inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om

1. det obetalda beloppet uppgår till
 - a) minst 10 000 kronor för en betalningsskyldig som ska lämna skattedeklaration eller är godkänd för F-skatt,
 - b) minst 2 000 kronor för andra betalningsskyldiga, och
2. den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

En fordran på en betalningsskyldig som avses i första stycket 1 a ska också lämnas för indrivning, om ett belopp på minst 2 000 kronor har varit obetalt under en längre tid trots att den betalningsskyldige har uppmanats att betala beloppet.

2 § Om det finns särskilda skäl får Skatteverket

1. avstå från att lämna en fordran för indrivning, och
2. lämna en fordran för indrivning även om förutsättningarna enligt 1 § inte är uppfyllda.

3 § Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Ränta

4 § Om en fordran på skatt eller avgift har lämnats för indrivning, ska Kronofogdemyndigheten beräkna räntan enligt 65 kap. 13 § andra stycket för tiden efter överlämnandet och driva in den.

Återtagande av en fordran från indrivning

5 § Skatteverket ska återta en fordran på skatt eller avgift från indrivning om

1. anstånd beviljas med betalningen, eller
2. fordran sätts ned eller undanröjs.

När underskott som inte lämnas för indrivning ska falla bort

6 § Ett underskott på ett skattekonto som, utan hänsyn till kostnadsränta, understiger 2 000 kronor ska falla bort om underskottet har varit obetalt i minst fem år och inga andra belopp än kostnadsränta har registrerats på kontot under samma tid.

Om ett underskott ska falla bort, gäller det även kostnadsräntan.

71 kap. Övriga bestämmelser om verkställighet

När säkerhet tas i anspråk

1 § Om Kronofogdemyndigheten beslutar att ställd säkerhet ska tas i anspråk enligt 46 kap. 18 § eller 69 kap. 17 §, ska 13 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas.

Detsamma gäller om Skatteverket beslutar att ställd säkerhet enligt 58 kap. 1 § eller 63 kap. 8 § ska tas i anspråk. Det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 13 § lagen om indrivning av statliga fordringar m.m. gäller då i stället Skatteverket.

Förbud mot överlåtelse

2 § En fordran på skatt eller avgift som ska betalas tillbaka eller ersättning för kostnader för ställande av säkerhet får inte överlåtas innan beloppet kan betalas ut.

En fordran på skatt som ska föras över till en annan stat enligt 64 kap. 7 eller 8 § får inte överlåtas.

3 § En fordran som avses i 2 § första stycket får utmätas trots att den inte får överlåtas.

Om fordran avser skatt eller avgift som ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 a, får utmätning dock göras först efter det att Kronofogdemyndigheten har fått tillfälle att ta fordran i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter.

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsköningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatter eller avgifter som ska betalas tillbaka.

Förbud mot kvittning

4 § Skatteverket får inte fullgöra skyldigheten att betala ut beviljad ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning genom

att kvitta fordran på ersättning mot den enskildes sammanlagda skatteskuld.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. Lagen tillämpas första gången enligt följande uppställning:

När det gäller	tillämpas lagen första gången på
a) <i>F-skatt, särskild A-skatt och slutlig skatt</i>	skatt som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
b) <i>arbetsgivaravgifter</i>	avgifter som avser redovisningsperioden januari 2012
c) <i>skatteavdrag</i>	skatt som ska dras av från ersättningar som betalas ut efter utgången av 2011
d) <i>mervärdesskatt och punkt-skatt:</i>	
– för redovisningsperioder	skatt som avser redovisningsperioder som börjar den 1 januari 2012 eller, om redovisningsperioden är ett beskattningsår, den redovisningsperiod som börjar den 1 februari 2012
– för förvärv och händelser som medför skattskyldighet och som inte ska hänföras till redovisningsperioder	skatt som avser förvärv och händelser som genomförs respektive inträffar efter utgången av 2011
e) <i>särskild inkomstskatt</i>	inkomster som kommer den skattskyldige till del efter utgången av 2011
f) <i>kontrolluppgifter och informationsuppgifter Lag (2011:1244).</i>	uppgifter som avser kalenderåret 2013 <i>Lag (2011:1244).</i>
g) <i>åtagande:</i>	
– enligt 23 kap. 6 §	pensionsförsäkringsavtal och avtal om tjänstepension som har ingåtts efter utgången av 2012
– enligt 23 kap. 7 § <i>Lag (2011:1289).</i>	åtaganden som lämnas efter utgången av 2012 <i>Lag (2011:1289).</i>
h) <i>särskilda uppgifter:</i>	
– enligt 33 kap. 8 §	uppgifter som avser kalenderåret 2013
– enligt 33 kap. 9 §	uppgifter som avser beslut som meddelas efter utgången av 2012

När det gäller	tillämpas lagen första gången på
– övriga särskilda uppgifter	uppgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
i) <i>periodiska sammanställningar</i>	uppgifter som avser första kalendermånaden 2012 eller första kalenderkvartalet 2012
j) <i>ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning Lag (2011:1244).</i>	kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011. <i>Lag (2011:1244).</i>

2. Den som vid utgången av 2011 har ett skattekonto enligt skattebetalningslagen (1997:483) ska vid ingången av 2012 anses ha ett skattekonto enligt skatteförfarandelagen. Ingående saldo enligt skatteförfarandelagen är utgående saldo enligt skattebetalningslagen. *Lag (2011:1244).*

3. Den som vid utgången av 2011 har en sammanlagd skatteskuld enligt 16 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) ska vid ingången av 2012 anses ha en lika stor sammanlagd skatteskuld enligt 62 kap. 11 §. *Lag (2011:1244).*

4. På ett skattekonto enligt skatteförfarandelagen ska även registreringar enligt skattebetalningslagen (1997:483) göras. *Lag (2011:1244).*

5. Den som vid utgången av 2011 är registrerad som deklarationsombud enligt 5 § lagen (2005:1117) om deklarationsombud ska vid ingången av 2012 anses vara godkänd som deklarationsombud enligt 6 kap. 6 §. *Lag (2011:1244).*

6. Den som vid utgången av 2011 har en F-skattsedel ska vid ingången av 2012 anses vara godkänd för F-skatt enligt 9 kap. 1 §. Om F-skattsedeln har utfärdats under villkor att den får återopas bara i personens näringsverksamhet, ska personen anses vara godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 §. *Lag (2011:1244).*

7. Ett innehav av F-skattsedel före den 1 januari 2012 ska vid tillämpningen av skatteförfarandelagen anses vara ett godkännande för F-skatt under samma tid. *Lag (2011:1244).*

8. Vid beräkningen av F-skatt och särskild A-skatt enligt 55 kap. 3 § ska skatten för det beskattningsår som börjar den 1 februari 2012 beräknas med utgångspunkt i den slutliga skatten vid 2011 års taxering. För beskattningsår som börjar den 1 januari 2013 ska skatten beräknas med utgångspunkt i den slutliga skatten vid 2012 års taxering. *Lag (2011:1244).*

9. Den som vid utgången av 2011 har ett undantag som avses i 30 § lagen (2007:592) om kassaregister m.m. ska vid ingången av 2012 anses ha motsvarande undantag från skyldigheten att använda kassaregister enligt 39 kap. 9 §. *Lag (2011:1244)*.

10. Följande bestämmelser om särskilda avgifter ska tillämpas från och med ikraftträdandet i fråga om uppgifter som ska lämnas efter ikraftträdandet:

- a) 49 kap. 10 § 1,
- b) 49 kap. 15 § första stycket 1 b, och
- c) 51 kap. 1 §.

Bestämmelsen i 49 kap. 10 § 2 ska tillämpas på åtgärder som den uppgiftsskyldige vidtar efter ikraftträdandet.

Det som föreskrivs i första stycket c gäller även skattetillägg på grund av att skatteavdrag, som ska göras efter utgången av 2011, inte har gjorts. *Lag (2011:1244)*.

11. Bestämmelserna om skattekonton i 61 kap. 3 och 7 §§, om betalning av skatter och avgifter i 62 kap. 10–16 §§, om anstånd med betalning av skatter och avgifter i 63 kap., om återbetalning av skatter och avgifter i 64 kap. och om återtagande av fordran från indrivning i 70 kap. 5 § ska tillämpas från och med ikraftträdandet. *Lag (2011:1244)*.

12. Bestämmelserna om ränta i 65 kap. ska tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. Bestämmelserna i 65 kap. 2 § andra stycket samt 19 och 20 §§ om ränta vid beslut om ansvar enligt 59 kap. ska dock tillämpas från och med ikraftträdandet.

För ränta som hänför sig till tid före den 1 januari 2013 gäller bestämmelserna om ränta i 19 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Bestämmelserna om kostnadsränta i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen ska även tillämpas i fråga om anstånd enligt 63 kap. 23 §. *Lag (2011:1244)*.

13. Den som under tiden den 1 januari 2008–den 31 december 2009 har avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om eget och närståendes, direkta eller indirekta, innehav, förvärv och om inflytande som avses i punkterna 4, 5, 7 och 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:1251) om ändring i inkomstskattelagen. Uppgift ska också lämnas om verksamheten inte drivs vidare på sätt som anges i punkt 9 andra stycket i övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

Det som sägs i första stycket gäller även för den som under 2007 har avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen och som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag om ändring i inkomstskattelagen har begärt att punkterna 3–10 i övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

En fysisk person som är uppgiftsskyldig enligt första eller andra stycket ska lämna en inkomstdeklaration enligt 30 kap. Detta gäller även ett dödsbo som är uppgiftsskyldigt enligt första eller andra

stycket. Uppgift enligt första och andra styckena ska lämnas när skyldigheten att lämna inkomstdeklaration fullgörs för det beskattningsår då sådan omständighet har inträffat som utlöser uppgiftsskyldigheten.

Om en ändring i ett beslut om slutlig skatt föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt första och andra styckena, får efterbeskattning ske enligt 66 kap. 27–34 §§. *Lag (2011:1244)*.

14. Lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för betalningssäkring som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången. Den upphävda lagen gäller också fortfarande för skatter, tullar, avgifter, särskilda avgifter och ränta som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen och som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före utgången av 2011. *Lag (2011:1244)*.

15. Lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om kostnader i ärenden och mål som har inletts före utgången av 2011. *Lag (2011:1244)*.

16. Taxeringslagen (1990:324) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkten 10, för 2013 och tidigare års taxeringar.

Bestämmelserna om skattenämnd och dess medverkan i skatteärenden gäller dock inte efter utgången av 2011. I stället gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare i 66 kap. 5 §.

Överklagandeförbudet i 6 kap. 2 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart. *Lag (2011:1244)*.

17. Lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för tvångsåtgärder som avser

a) beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv, skattepliktiga händelser och anteckningsskyldigheter som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången, och

b) kontroller enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. som har inletts före utgången av 2011.

Den upphävda lagen gäller också fortfarande för tvångsåtgärder som avser skatt, tull och avgift som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen för beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före utgången av 2011. *Lag (2011:1244)*.

18. Skattebetalningslagen (1997:483) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkterna 2–4, 10 och 11, för beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandelagen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången.

Överklagandeförbudet i 22 kap. 2 § första stycket 4 den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. *Lag (2011:1244)*.

19. F-skatt och särskild A-skatt som enligt 11 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) ska debiteras senast den 18 januari 2012 ska för den som har ett brutet räkenskapsår som beskattningsår avse perioden från och med den 1 januari 2012 till och med beskattningsårets sista dag (förkortat inkomstår).

Skatten ska beräknas till en andel av den senast debiterade preliminära skatten som motsvarar det förkortade inkomstårets andel av ett helt inkomstår. Om den skattskyldige inte har debiterats någon preliminär skatt för inkomståret 2011 eller om det finns synnerliga skäl, ska beräkningen göras enligt preliminär taxering enligt 6 kap. 3 och 4 §§ skattebetalningslagen.

Skatten ska betalas med lika stora belopp varje månad från och med det förkortade inkomstårets andra månad till och med månaden efter det förkortade inkomstårets utgång. De förfallodagar som anges i 16 kap. 5 § första stycket skattebetalningslagen ska gälla som sista dag för betalningen. *Lag (2011:1244)*.

20. Skattebetalningslagen (1997:483) ska fortfarande tillämpas i fråga om skatt enligt lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel som hänförs sig till tiden före den 1 januari 2010. *Lag (2011:1244)*.

21. Lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher och lagen (2007:592) om kassaregister m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. De upphävda lagarna gäller dock fortfarande för kontroller som har inletts före utgången av 2011.

Överklagandeförbuden i 7 § andra stycket lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., 19 § första stycket lagen om särskild skattekontroll i vissa branscher och 32 § första stycket lagen om kassaregister m.m. gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart. *Lag (2011:1244)*.

22. Lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.

Överklagandeförbudet i 19 kap. 3 § den upphävda lagen gäller inte vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. Vitesförelägganden som meddelas efter den tidpunkten gäller omedelbart.

Den som före utgången av 2012 har gett in en skriftlig förbindelse enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 även anses ha gett in en förbindelse enligt 23 kap. 5 §. *Lag (2011:1244)*.

Den som före utgången av 2012 har gett in ett åtagande enligt 13 kap. 2 eller 2 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska vid ingången av 2013 även anses ha gett in ett åtagande enligt 23 kap. 6 respektive 7 §. *Lag (2011:1289)*.

Skyldigheten att lämna uppgifter enligt 3 kap. 17 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter gäller inte vid 2013 års taxering. *Lag (2012:760)*.

23. Lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Lagen gäller dock fortfarande för beslut som ska överklagas enligt äldre bestämmelser. *Lag (2011:1244)*.

24. Lagen (2005:1117) om deklarationsombud ska upphöra att gälla vid utgången av 2011.

För beslut som ska överklagas enligt den upphävda lagen gäller 3 kap. 10 § samt 67 kap. 7–10 §§, 12 § andra stycket 1 och 19–22 §§. *Lag (2011:1244)*.

25. Vid tillämpningen av punkterna 1, 8, 16, 19 och 22 ska det som sägs om beskattningsår och redovisningsperioder som är brutna räkenskapsår även gälla beskattningsår och redovisningsperioder som består av ett räkenskapsår som är längre eller kortare än tolv månader. *Lag (2011:1244)*.

26. Skatteförfarandelagen ska tillämpas på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012. Detsamma gäller förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. I detta fall ska dock bestämmelserna om när en inkomstdeklaration ska lämnas i 32 kap. och betalning av slutlig skatt i 62 kap. tillämpas som om räkenskapsåret hade avslutats den 30 april 2013. *Lag (2011:1244)*.

Förteckning över ändringar i skatteförfarandelagen (2011:1244)

**SFS 2011:1289, prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, rskr.
2011/12:32**

den 1 december 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 59 kap. 25 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 59 kap. 25 § ska utgå,
dels att 14 kap. 1 §, 17 kap. 4 §, 19 kap. 4 §, 20 kap. 3, 5 och 6 §§, 21 kap. 3–5 §§, 22 kap. 1 och 12 §§, 23 kap. 2 §, 29 kap. 1 §, 30 kap. 1, 3 och 4 §§, 31 kap. 1 och 33 §§, 34 kap. 9 och 10 §§, 38 kap. 1 §, 56 kap. 3 §, 59 kap. 1 §, 65 kap. 6 och 9 §§, rubrikerna närmast före 23 kap. 5 § och 31 kap. 33 § samt punkterna 1 och 22 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas nio nya paragrafer, 22 kap. 16–22 §§, 23 kap. 7 § och 34 kap. 8 a §, samt närmast före 22 kap. 16, 17 och 22 §§ samt 34 kap. 8 a § nya rubriker av följande lydelse.

**SFS 2011:1512, prop. 2011/12:17, bet. 2011/12:SkU6, rskr.
2011/12:70**

den 15 december 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 27 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 2 januari 2012 och tillämpas på avyttringar som skett under beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012.

**SFS 2011:1545, prop. 2011/12:15, bet. 2011/12:SkU7, rskr.
2011/12:71**

Jfr rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1, Celex 32010L0024).

den 15 december 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 46 kap. 4 § samt rubriken närmast före 46 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

SFS 2012:136, prop. 2011/12:51, bet. 2011/12:KU11, rskr. 2011/12:159

den 22 mars 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 56 kap. 6 och 8 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

SFS 2012:227, prop. 2011/12:80, bet. 2011/12:TU8, rskr. 2011/12:195

den 26 april 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 39 kap. 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2012.

SFS 2012:343, prop. 2011/12:94, bet. 2011/12:SkU18, rskr. 2011/12:207

den 31 maj 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 31 kap. 1 § och 59 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

SFS 2012:387, prop. 2011/12:132, bet. 2011/12:FiU46, rskr. 2011/12:237

den 7 juni 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 62 kap. 10 § och 66 kap. 27 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

SFS 2012:682, prop. 2011/12:155, bet. 2012/13:SkU2, rskr. 2012/13:5

den 15 november 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 7 kap. 1 § och 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2012:760, prop. 2012/13:1, bet. 2012/13:FiU1, rskr. 2012/13:37

den 22 november 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 31 kap. 26 § ska upphöra att gälla,

dels att 58 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att punkt 22 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

2. Bestämmelserna i 58 kap. 2 § i sin nya lydelse tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter utgången av 2012. Om skalbolagsdeklarationen till någon del avser tid före ikraftträdandet, ska dock vid beräkningen av säkerhetens storlek enligt 58 kap. 2 § första stycket procenttalet 26,3 användas i stället för 22. Äldre bestämmelser i 58 kap. 2 § gäller i fråga om avyttringar som har skett före ikraftträdandet.

SFS 2012:835, prop. 2012/13:18, bet. 2012/13:SfU4, rskr. 2012/13:79

den 6 december 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 7 kap. 2 §, 15 kap. 2 och 9 §§, 30 kap. 1 och 5 §§ samt 31 kap. 25 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 5 kap. 5 §, samt närmast före 5 kap. 5 § en ny rubrik av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på sådan ersättning som betalas ut respektive inkomst som upp bärs efter den 31 december 2012.

2. En sådan mottagare av ersättning som avses i 5 kap. 5 § och som före ikraftträdandet har ingått ett socialavgiftsavtal, ska anmäla sig för registrering hos Skatteverket senast den 1 februari 2013.

SFS 2012:847, prop. 2012/13:4, bet. 2012/13:SkU8, rskr. 2012/13:76

Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1, Celex 32011L0016).

den 6 december 2012

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 37 kap. 1 §, 41 kap. 1 och 4 §§, 43 kap. 1 § och 47 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 37 kap. 11 § och 41 kap. 2 a §, samt närmast före 37 kap. 11 § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Skatteförfarandeförordning (2011:1261)

den 1 december 2011

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Tillämpningsområde och betydelse av termer och uttryck

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av skatteförfarandelagen (2011:1244).

Innehållet i förordningen är uppdelat enligt följande.

1 kap. – Tillämpningsområde och betydelse av termer och uttryck

2 kap. – Registrering

3 kap. – Preliminär skatt

4 kap. – Särskild inkomstskatt

5 kap. – Kontrollavgifter

6 kap. – Deklarationer

7 kap. – Övriga avgifter

8 kap. – Föreläggande

9 kap. – Dokumentation

10 kap. – Utredning och kontroll

11 kap. – Betalningssäkring

12 kap. – Undantag från kontroll

13 kap. – Beslut om skatter och avgifter

14 kap. – Betalning och återbetalning av skatter och avgifter

15 kap. – Omprövning och överklagande

16 kap. – Verkställighet

17 kap. – Underrättelse om beslut m.m.

18 kap. – Skatteverkets skyldigheter mot kommuner, landsting, myndigheter och andra menigheter

19 kap. – Myndigheters skyldigheter mot Skatteverket

20 kap. – Uppgifter och handlingar hos Skatteverket och andra myndigheter

21 kap. – Avgifter

22 kap. – Övrigt.

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skatteförfarandelagen (2011:1244).

2 kap. Registrering

1 § En anmälan för registrering enligt 7 kap. 2 eller 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska göras enligt ett fastställt formulär.

2 § Den som registreras för mervärdesskatt enligt 7 kap. 1 § första stycket 3, 4, 5, 6, 7 eller 8 eller andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt.

Skatteverket får meddela föreskrifter om registreringsnumrens utformning.

3 § Skatteverket ska utfärda en särskild handling om beslutad registrering enligt ett fastställt formulär. Om grunden för registreringen är en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska en handling utfärdas bara om den registrerade begär det.

3 kap. Preliminär skatt

Godkännande för F-skatt

1 § En ansökan om godkännande för F-skatt enligt 9 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska göras enligt ett fastställt formulär.

Skatteavdrag för preliminär skatt

Mottagare som är godkänd för F-skatt

2 § En sådan handling som avses i 10 kap. 12 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande identifikationsuppgifter för utbetalaren och mottagaren:

1. namn,
2. postadress.

Handlingen ska även innehålla uppgift om mottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Utländsk valuta

3 § Om ersättning för arbete betalas ut i utländsk valuta och skatteavdraget har beräknats på ersättning som har räknats om enligt en annan valutakurs än kursen vid utbetalningstillfället, ska uppgift om skatteavdragets belopp som ska lämnas till mottagaren enligt 10 kap. 19 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) anges i den utländska valutan.

4 § Om uppgift om skatteavdragets belopp enligt 3 § har lämnats i utländsk valuta, ska skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället.

Beräkning av skatteavdrag för preliminär skatt

Värdering av förmåner

5 § Skatteverket får meddela föreskrifter om värdering av bilförmån vid underlag för beräkning av skatteavdrag.

Skattetabeller

6 § Skatteverket ska fastställa sådana allmänna och särskilda skattetabeller som avses i 12 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

7 § Skattetablerna ska ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas efter en sammanlagd skatte- och avgiftssats i hela krontal.

4 kap. Särskild inkomstskatt

1 § Om ersättning som är skattepliktig inkomst enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. betalas ut i utländsk valuta, ska uppgift om skatteavdragets belopp som ska lämnas till mottagaren till följd av 13 kap. 5 § första stycket 2 skatteförfarandelagen (2011:1244) anges i den utländska valutan.

2 § Om uppgift om skatteavdragets belopp enligt 1 § har lämnats i utländsk valuta, ska skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället.

5 kap. Kontrolluppgifter

Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst

1 § I en kontrolluppgift enligt 15 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om intäkt i inkomstslaget tjänst ska följande uppgifter lämnas:

1. bruttolönen,
2. det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån, och
3. förmån av fri parkering.

2 § I en kontrolluppgift enligt 15 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska följande uppgifter om bilförmån lämnas:

1. bilmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att mottagaren har utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av drivmedel enligt 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

3 § I en kontrolluppgift enligt 15 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska uppgift lämnas om huruvida bostadsförmån i Sverige avser en bostad som är belägen på en småhusenhet. Det gäller dock inte om det är fråga om förmån av semesterbostad.

Kontrolluppgift om intäkt och avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet

4 § Skatteverket får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift enligt 16 kap. 3 § 3 skatteförfarandelagen (2011:1244) om sådant utbetalt stöd eller efterskönt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift om tomträttsavgäld

5 § I en kontrolluppgift enligt 18 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om tomträttsavgäld ska uppgift lämnas om fastighetens beteckning.

Kontrolluppgift om avyttring av andelar i investeringsfonder och fondföretag

6 § I en kontrolluppgift enligt 20 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett fondföretag ska uppgift lämnas om fondens eller fondföretagets namn.

ISIN-nummer

7 § Skatteverket får meddela föreskrifter om att en kontrolluppgift enligt 17–21 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla uppgift om fordringsrättens eller delägarrättens ISIN-nummer (International Security Identification Number).

Kontrolluppgift om utländska förhållanden

Begränsat skattskyldiga

8 § I en kontrolluppgift för någon som är begränsat skattskyldig ska uppgift lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för den som kontrolluppgiften avser. Om kontrolluppgiften avser intäkt i inkomstslaget tjänst, ska den även innehålla uppgift om medborgarskap.

Om kontrolluppgiften lämnas för en fysisk person, behöver uppgift om skatteregistreringsnummer bara lämnas för

1. avtalsförbindelser som har upprättats den 1 januari 2004 eller senare, eller

2. transaktioner som har utförts den 1 januari 2004 eller senare, om det saknas avtalsförbindelser.

Åtagande att lämna kontrolluppgift

9 § Ett åtagande enligt 23 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring ska innehålla följande identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet, försäkringstagaren och den försäkrade:

1. namn,

2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt

3. postadress.

Åtagandet ska även innehålla identifikationsuppgifter för avtalet om pensionsförsäkring eller tjänstepension i form av försäkringsnummer eller motsvarande.

10 § Ett åtagande enligt 23 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om att lämna kontrolluppgifter om gåva ska innehålla följande identifikationsuppgifter för gåvomottagaren:

1. namn,

2. organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt

3. postadress.

Övriga bestämmelser om kontrolluppgifter

Identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla

11 § En kontrolluppgift ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och
3. postadress.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 17 eller 18 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort.

12 § En kontrolluppgift enligt 22 kap. 9–11 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska i stället för vad som anges i 11 § innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige, den som kontrolluppgiften lämnas för, försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller det mottagande tjänstepensionsinstitutet:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress.

13 § Skatteverket får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta att en viss identifikationsuppgift inte behöver lämnas i en kontrolluppgift om verket ändå kan fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

Sammandrag av kontrolluppgifter

14 § Den som lämnar kontrolluppgifter på papper ska även lämna ett sammandrag av kontrolluppgifterna.

15 § Ett sammandrag av kontrolluppgifter ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress.

Sammandraget ska även innehålla uppgift om antalet lämnade kontrolluppgifter.

16 § Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna sammandrag av kontrolluppgifterna och om innehållet i dem.

Undantag från kontrolluppgiftsskyldighet

17 § Skatteverket får meddela föreskrifter om tillämpningen av bestämmelserna i 25 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om undantag från skyldigheten att lämna kontrolluppgifter.

6 kap. Deklarationer

Skattedeklaration

1 § En skattedeklaration enligt 26 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och
3. postadress.

En förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen ska även innehålla motsvarande identifikationsuppgifter för betalningsmottagaren.

En mervärdesskattedeklaration enligt 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen ska även innehålla uppgift om registreringsnummer för mervärdesskatt.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter en förenklad arbetsgivardeklaration ska innehålla.

2 § Om en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) avser en betalningsmottagare som är begränsat skattskyldig, ska deklarationen även innehålla uppgift om mottagarens

1. utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande, och
 2. medborgarskap.
- Första stycket gäller inte om uppgiften saknar betydelse för
1. bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt de lagar som anges i 14 kap. 1 § 1 skatteförfarandelagen,
 2. bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
 3. registrering av skatteavdrag,
 4. bestämmande av skattereduktion,
 5. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,
 6. beskattning enligt
 - a) lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och
 - b) lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
 7. Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.

Skatteverket får meddela föreskrifter om tillämpningen av andra stycket.

3 § Den som i en arbetsgivardeklaration ska redovisa skatteavdrag för skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska i en bilaga till deklarationen lämna följande identifikationsuppgifter för betalningsmottagaren:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
3. postadress,
4. hemvistland, och
5. sådana identifikationsuppgifter som anges i 2 §.

Bilagan ska även innehålla uppgift om

1. skattepliktig ersättning som har betalats ut till varje mottagare,
2. tid och plats för den verksamhet som skattepliktig ersättning har betalats ut för samt verksamhetens art,
3. tidpunkt för när ersättningen betalades ut, och
4. skatteavdrag för varje betalningsmottagare.

Första och andra styckena gäller även inkomst som är undantagen från skatteplikt på grund av skatteavtal enligt 8 § första stycket 4 lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

4 § En sådan särskild skattedeklaration som avses i 26 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244) och som avser skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska även innehålla uppgift om tid och plats för de tillställningar som redovisningen lämnas för.

5 § I en mervärdesskattedeklaration ska utgående skatt som avser sådana unionsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) redovisas särskilt.

Inkomstdeklaration

Underrättelse till fysiska personer och dödsbon

6 § En underrättelse enligt 31 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla

1. sådana identifikationsuppgifter som anges i 7 §,
2. uppgifter om intäkter i inkomstslaget tjänst samt intäkter och kostnader i inkomstslaget kapital,
3. uppgifter om avdrag för avgift för pensionsförsäkring och för inbetalning på pensionssparkonto,
4. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. uppgift om underlag för skattereduktion för förmån av hushållsarbete och gåva enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), och
6. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

Underrättelsen ska ske genom att uppgifterna anges i det fastställda formuläret för inkomstdeklarationen.

Identifikationsuppgifter

7 § En inkomstdeklaration ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den deklarationsskyldige:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, och
3. postadress.

En inkomstdeklaration som avser en utländsk juridisk person ska även innehålla uppgift om det land där styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades vid beskattningsårets utgång.

Begränsat skattskyldiga

8 § Den som har varit begränsat skattskyldig under mindre än hela beskattningsåret ska lämna uppgift om den tid han eller hon har varit obegränsat skattskyldig.

Inkomstslaget näringsverksamhet

9 § Den som i sin inkomstdeklaration ska lämna uppgifter om näringsverksamhet ska för varje näringsverksamhet lämna följande uppgifter från bokföringen:

1. intäkter och kostnader,
2. bokslutsdispositioner,
3. skatter och skattemässiga avsättningar,
4. tillgångar och skulder,
5. avsättningar och obeskattade reserver, samt
6. eget kapital.

10 § Den som i sin inkomstdeklaration ska lämna uppgifter om näringsverksamhet ska även för varje näringsverksamhet lämna uppgifter om

1. arten och omfattningen av verksamheten,
2. hur värdesättningen på lager och fordringar har skett,
3. hur det bokföringsmässiga resultatet har justerats för att stämma överens med bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. hur avdrag för värdeminskning har beräknats,
5. den deklarationsskyldiges tillskott till eller uttag ur näringsverksamheten och andra förmåner som den deklarationsskyldige har fått av verksamheten,
6. ändrade redovisningsprinciper, samt
7. värdet av inventarier som har anskaffats och avyttrats under året.

11 § Fysiska personer och dödsbon som i sin inkomstdeklaration ska lämna uppgifter om näringsverksamhet ska även lämna uppgift om kapital underlaget för räntefördelning enligt 33 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229). Uppgiften ska avse kapitalunderlagets belopp vid utgången av närmast föregående beskattningsår och motsvarande belopp vid beskattningsårets utgång.

12 § Företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag ska, i stället för att lämna sådana uppgifter som anges i 9 och 10 §§, tillsammans med inkomstdeklarationen ge in sin årsredovisning.

Ett svenskt skadeförsäkringsföretag ska tillsammans med inkomstdeklarationen ge in en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt har fastställts samt hur vinsten för samma år har disponerats.

13 § Ett utländskt försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige ska, i stället för vad som anges i 9–12 §§, tillsammans med inkomstdeklarationen ge in sitt årsbokslut.

14 § I inkomstdeklarationen ska uppgifter om sådana pensionsutfästelser som är tryggade med avdragsrätt lämnas av den som

1. har intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet, och

2. för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. redovisar pensionsutfästelse i sin balansräkning under rubriken Avsatt till pensioner eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag.

Uppgifterna ska avse förhållandena både vid beskattningsårets ingång och utgång.

Den som enligt 16 kap. 14 § eller 28 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) har gjort avdrag för medel som har avsatts till personalstiftelse eller pensionsstiftelse ska lämna uppgift om namn och organisationsnummer för stiftelsen.

Sammansatta poster

15 § Skatteverket får meddela föreskrifter om att den som ska lämna uppgifter från bokföringen i särskilda fall får lämna sådana uppgifter som avses i 9 § 1–3 i sammansatta poster om verket ändå kan fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

Betalning till utlandet

16 § En uppgift om utgift enligt 31 kap. 31 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska avse ersättningsarnas sammanlagda belopp för varje land.

Bemyndigande

17 § Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen för att verket ska kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

Anstånd med att lämna inkomstdeklaration

18 § Om anstånd med att lämna inkomstdeklarationer för fysiska personer och dödsbon har beviljats enligt 36 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska deklARATIONERNA lämnas enligt en tidsplan som beslutas av Skatteverket.

7 kap. Övriga uppgifter

Särskilda uppgifter

Redare

1 § Skatteverket får meddela föreskrifter om vilka särskilda uppgifter som en redare ska lämna enligt 33 kap. 8 § 3 skatteförfarandelagen (2011:1244) för att verket ska kunna bestämma vilka fartområden fartygen avses gå i.

Nedsättning av utländsk skatt

2 § Den som ska lämna särskilda uppgifter om nedsättning av utländsk skatt enligt 33 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska tillsammans med de särskilda uppgifterna ge in beslutet om nedsättningen av den utländska skatten i original eller i bestyrkt kopia.

Informationsuppgifter

3 § Identifikationsuppgifter enligt 5 kap. 11 eller 12 § måste alltid lämnas i sådan informationsuppgift som avses i 34 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Detta gäller även om Skatteverket enligt 5 kap. 13 § har meddelat föreskrifter om eller i enskilda fall beslutat att en viss identifikationsuppgift inte behöver lämnas i en kontrolluppgift.

4 § Den som enligt 34 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige om en betalning till eller från utlandet ska lämna följande uppgifter:

1. betalningens belopp i använd valuta,

2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land betalningen går till eller kommer från.

Den som har gjort en betalning till utlandet ska även uppge vad betalningen avser och betalningsmottagarens namn.

Periodiska sammanställningar

5 § Skatteverket får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en periodisk sammanställning. Sådana föreskrifter får innehålla bestämmelser om att en periodisk sammanställning ska lämnas även för varuöverföringar för vilka det inte finns någon redovisningsskyldighet.

8 kap. Föreläggande

1 § Den som föreläggs enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska få minst fem dagar på sig att följa föreläggandet. Detta gäller dock inte den som föreläggs enligt 44 kap. 1 eller 2 § skatteförfarandelagen.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda ett föreläggande enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), ska en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite.

9 kap. Dokumentation

Generell dokumentationsskyldighet

1 § Sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Underlag för att kunna fullgöra skyldigheten att jämkas enligt 8 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) ska dock bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då korrigeringsstiden löpte ut.

Kassaregister

2 § Ett kassaregister som enligt 39 kap. 8 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska vara certifierat, ska certifieras av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av

produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93¹ och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Certifiering får även utföras av ett organ från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller från ett land utanför EES som Europeiska unionen har träffat avtal med om ömsesidigt erkännande.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om certifiering.

¹ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30 (Celex 32008R0765).

3 § Skatteverket får i fråga om sådana kassaregister som avses i skatteförfarandelagen (2011:1244) meddela ytterligare föreskrifter om

1. krav på kassaregister,
2. teknisk kontroll av kassaregister,
3. användning av kassaregister, och
4. undantag från skyldigheter som gäller kassaregister.

4 § Sådana uppgifter på kontrollremsa, i journalminne eller på tömningskvitto som avses i 42 kap. 7 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska bevaras under två månader efter utgången av den kalendermånad då uppgifterna registrerades i kassaregistret. Det gäller dock inte om uppgifterna utgör räkenskapsinformation enligt bokföringslagen (1999:1078).

Personalliggare

5 § En personalliggare enligt 39 kap. 11 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande uppgifter:

1. näringsidkarens namn och personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
2. namn och personnummer eller samordningsnummer för personer som är verksamma i näringsverksamheten, samt
3. tidpunkten då respektive persons arbetspass påbörjas och avslutas.

Uppgifterna i första stycket 2 och 3 ska avse varje verksamhetsdag och ska dokumenteras i omedelbar anslutning till att arbetspasset påbörjas och avslutas.

Uppgifterna ska bevaras under två år efter utgången av det kalenderår då det för näringsverksamheten gällande beskattningsåret har gått ut.

6 § Skatteverket får meddela föreskrifter om hur en personalliggare ska vara utformad och om hur den ska föras.

Torg- och marknadshandel

7 § Sådan dokumentation om upplåtelse av en plats för torg- och marknadshandel som avses i 39 kap. 13 § skatteförfarandelagen

(2011:1244) ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare:

1. namn eller, om det är fråga om en juridisk person, firma,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
3. postadress, och
4. telefonnummer.

Om en kopia av ett beslut om godkännande för F-skatt har överlämnats till platsupplåtaren, behöver denne inte dokumentera uppgifter enligt första stycket för den som godkännandet gäller.

Uppgifterna ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då upplåtelsen av platsen för torg- och marknadshandel skedde.

Omsättning av investeringsguld

8 § Sådan dokumentation om omsättning av investeringsguld som avses i 39 kap. 14 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande uppgifter:

1. vad transaktionen avser,
2. köparens namn eller, om det är fråga om en juridisk person, firma,
3. köparens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
4. köparens postadress, och
5. köparens telefonnummer.

Om en kopia av ett beslut om godkännande för F-skatt har överlämnats till säljaren, behöver denne inte dokumentera uppgifter enligt första stycket för den som godkännandet gäller.

Uppgifterna ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då uppgifterna dokumenterades.

Internprissättning

9 § Sådan dokumentation om internprissättning som avses i 39 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla

1. en beskrivning av företaget, organisationen och verksamheten,
2. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
3. en funktionsanalys,
4. en beskrivning av vald prissättningsmetod, och
5. en jämförbarhetsanalys.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i dokumentationen.

10 kap. Utredning och kontroll

Kontroll av skatte- och avgiftsredovisning

1 § Skatteverket ska snarast efter det att verket har underrättats om ett konkursbeslut enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) kontrollera skatte- och avgiftsredovisningen för den som beslutet gäller.

2 § Om det kan antas att den som enligt 7 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska vara registrerad är på obestånd eller har försummat att betala skatt eller avgift, ska Skatteverket så snart som möjligt kontrollera den personens skatte- och avgiftsredovisning.

Revision

3 § Den som ska utföra, biträda vid eller leda en revision ska innan han eller hon för första gången utför ett sådant arbete upplysas om gällande bestämmelser om sekretess. Detsamma gäller den som har förordnats enligt 4 § att delta vid en revision. Den som har tagit emot en sådan upplysning ska skriftligen bekräfta detta.

4 § Skatteverket får förordna deltagare i utbytesprogram inom skatte- och avgiftsområdet att delta vid en revision, om utbytesprogrammet sker inom ramen för samarbete i Europeiska unionen eller Nordiska ministerrådet eller annars följer av en överenskommelse som Sverige har ingått med en annan stat.

5 § Räkenskapsmaterial och andra handlingar som har överlämnats för revision får inte hållas tillgängliga för någon annan än

1. revisorn,
2. den som biträder revisorn,
3. den tjänsteman som leder revisionsarbetet,
4. granskningsledaren, och
5. den som har förordnats enligt 4 §.

6 § Anmälningsskyldigheten i 36 § första stycket personuppgiftslagen (1998:204) gäller inte för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den reviderade.

11 kap. Betalningssäkring

Skyldighet för myndighet att hålla sig underrättad

1 § Förvaltningsrätten ska hålla sig underrättad om den betalningsskyldighet som ett beslut om betalningssäkring avser till dess att det belopp som betalningssäkringen gäller får drivas in.

2 § Skatteverket ska hålla sig underrättat om den betalningsskyldighet som ett beslut om betalningssäkring avser så länge beslutet gäller och till dess att det belopp som betalningssäkringen gäller får drivas in. Om beslutet bör upphävas helt eller delvis, ska Skatteverket begära det hos förvaltningsrätten.

Om Kronofogdemyndigheten enligt 46 kap. 17 § eller 69 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har tagit emot säkerhet för en betalningsskyldighet som inte är fastställd, ska Skatteverket hålla sig underrättat om betalningsskyldigheten till dess att det belopp som betalningssäkringen gäller får drivas in och upplysa Kronofogdemyndigheten om förhållanden som är av betydelse för säkerheten.

Säkerhet

3 § Skatteverket får meddela föreskrifter om sådan säkerhet som avses i 46 kap. 17 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Beslut om att ta egendom i förvar

4 § Kronofogdemyndigheten ska på begäran av granskningsledaren biträda denne när egendom ska tas i förvar enligt 46 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

5 § Den som ett beslut enligt 46 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller ska få ett bevis när egendom har tagits i förvar. Beviset ska utfärdas av granskningsledaren och innehålla följande uppgifter:

1. vad som har tagits i förvar, och
2. vilken betalningsskyldighet förvaret avser.

Beviset ska omedelbart lämnas till den som beslutet gäller eller, om det inte kan ske, skickas till denne.

6 § Kontanta medel som har tagits i förvar ska snarast placeras enligt 3 kap. 4 § kapitalförsörjningsförordningen (2011:210).

7 § Om egendom inte längre ska vara kvar i förvar, ska granskningsledaren omedelbart lämna tillbaka egendomen.

12 kap. Undantag från kontroll

1 § Om ett mål om undantag av uppgifter eller handlingar från kontroll avser uppgifter i en sådan upptagning som avses i 3 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244), bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt upptagningen ska tillhandahållas i målet.

13 kap. Beslut om skatter och avgifter

Beslut om särskild inkomstskatt

1 § Den som enligt 54 kap. 3 eller 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244) skriftligen ansöker om att få tillgodoräknas särskild inkomstskatt ska tillsammans med ansökan ge in en utredning som visar att särskild inkomstskatt har betalats respektive den utländska skatt som har betalats.

Beslut om preliminär skatt

2 § Om den preliminära skatten ska sättas ned för den som har meddelats både ett beslut om debitering av preliminär skatt enligt 55 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) och ett beslut om preliminär A-skatt enligt 55 kap. 6 eller 7 § skatteförfarandelagen, ska i första hand beslutet om debitering av preliminär skatt ändras. I andra hand ska beslutet om preliminär A-skatt ändras.

Om även beslutet om preliminär A-skatt behöver ändras, ska ändringen avse skatteavdrag i följande ordning:

1. skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras enligt skattetabell enligt 11 kap. 17, 18, 19 eller 21 § skatteförfarandelagen,
2. skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras med 30 procent enligt 11 kap. 20 eller 24 § skatteförfarandelagen,
3. skatteavdrag som ska göras från ränta, utdelning och annan avkastning enligt 11 kap. 25 eller 26 § skatteförfarandelagen.

3 § Om den preliminära skatten ska höjas för den som har meddelats både ett beslut om debitering av preliminär skatt enligt 55 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) och ett beslut om preliminär A-skatt enligt 55 kap. 6 eller 7 § skatteförfarandelagen, ska i första hand beslutet om preliminär A-skatt ändras i den del det avser skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras enligt skattetabell enligt 11 kap. 17, 18, 19 eller 21 § skatteförfarandelagen. Det gäller dock inte om det finns särskilda skäl för något annat. I andra hand ska beslutet om debitering av preliminär skatt ändras.

4 § Ett beslut om särskild beräkningsgrund enligt 55 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244) för den som inte har meddelats något beslut om debitering av preliminär skatt, ska i första hand avse skatteavdrag från den skatt- eller avgiftsskyldiges huvudinkomst. I andra hand ska beslutet avse skatteavdrag från ersättning för arbete som ska göras med 30 procent enligt 11 kap. 20 eller 24 § skatteförfarandelagen.

5 § Om det ingår öretal i summan av de skatte- och avgiftssatser som enligt 55 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller för den skatt- och avgiftsskyldige, tillämpas följande skattetabell. Är öretalet över femtio tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela

krontal. I annat fall tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal.

Beslut och besked om slutlig skatt

6 § Ett besked om slutlig skatt enligt 56 kap. 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande uppgifter:

1. fastställd och beskattningsbar förvärvsinkomst,
2. inkomst av kapital,
3. storleken på de skatter och avgifter som anges i 56 kap. 6 § skatteförfarandelagen,
4. summan av gjorda skattereduktioner enligt 56 kap. 7 § skatteförfarandelagen, samt
5. pensionsgrundande inkomst.

I beskedet för fysiska personer och dödsbon ska även skattesatserna för kommunal inkomstskatt anges.

7 § Den som bara har haft intäkt av kapital och som inte är skyldig att lämna en inkomstdeklaration ska underrättas om beslutet om slutlig skatt i beskedet om slutlig skatt, om

1. skatteavdrag har gjorts från intäkten enligt 10 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
2. det är fråga om schablonintäkt som kontrolluppgift har lämnats om enligt 22 kap. 16 § eller 17–21 §§ skatteförfarandelagen.

Beskedet om slutlig skatt ska då även innehålla uppgift om

1. intäkt av kapital,
2. varje utbetalares namn, utbetalt belopp och belopp för preliminär skatt i varje kontrolluppgift som har lämnats enligt 17 eller 19 kap. skatteförfarandelagen, samt
3. namnet på den som har lämnat kontrolluppgift om schablonintäkt och uträknad schablonintäkt för varje kontrolluppgift.

Skatteverket får meddela föreskrifter om att ytterligare uppgifter ska lämnas i beskedet.

8 § Om Skatteverket i ett beslut om slutlig skatt har avvikit från godkända eller lämnade uppgifter i en inkomstdeklaration, får den som beslutet gäller underrättas om beslutet i beskedet om slutlig skatt om avvikelsen leder till lägre beskattning och avser

1. uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i inkomstdeklarationen, eller
2. uppenbar felaktighet i fråga om intäkt som har uppburits i form av pension enligt socialförsäkringsbalken för tid då den som beslutet gäller inte har varit bosatt i Sverige.

Det gäller även om

1. avvikelsen föranleds av en kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),
2. avvikelsen innebär en rättelse av en uppgift som Skatteverket har angett i det fastställda formuläret för inkomstdeklarationen, och

3. den som beslutet gäller har fått tillfälle att yttra sig över innehållet i kontrolluppgiften och inte har haft något att invända mot uppgiften.

Om särskilda skäl talar emot det, ska dock den som beslutet om slutlig skatt gäller inte underrättas om beslutet i beskedet om slutlig skatt.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om underrättelse av beslut om slutlig skatt i beskedet om slutlig skatt.

Beslut om säkerhet för slutlig skatt för skalbolag

9 § Om Skatteverket enligt 58 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har beslutat att säkerhet ska ställas för slutlig skatt, ska verket underrätta den som har lämnat skalbolagsdeklarationen om den tid inom vilken säkerheten ska ställas för att undantag från skalbolagsbeskattning enligt 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tillämpas.

Skatteverket får meddela föreskrifter om sådan säkerhet som avses i 58 kap. 1 § skatteförfarandelagen.

Ansvar för skatter och avgifter

10 § Ett beslut enligt 59 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) om ansvar för den som har betalat ut ersättning utan att göra skatteavdrag med rätt belopp ska innehålla följande uppgifter för varje betalningsmottagare:

1. den skatt som ska betalas,
2. den redovisningsperiod då skatteavdraget skulle ha gjorts,
3. ersättningens storlek, och
4. namn eller firma och personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

11 § En överenskommelse om företrädaransvar enligt 59 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska innehålla följande uppgifter:

1. parternas namn eller firma och personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
2. datum för överenskommelsen,
3. den skatteskuld eller avgiftsskuld som överenskommelsen avser,
4. det belopp som företräddaren ska betala, och
5. den tidpunkt eller de tidpunkter när betalning senast ska ske.

Beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt

12 § Skatteverket ska meddela beslut om befrielse från skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt enligt 60 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

14 kap. Betalning och återbetalning av skatter och avgifter

Kontoutdrag

1 § När Skatteverket har gjort en avstämning av ett skattekonto enligt 61 kap. 7 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ett kontoutdrag skickas till kontohavaren.

Skatteverket får meddela föreskrifter om på vilket sätt och i vilken omfattning som kontoutdrag ska skickas.

Betalning av skatter och avgifter

2 § Den som inte använder ett fastställt formulär vid betalning av skatt eller avgift ska vid betalningen lämna följande identifikationsuppgifter om den som betalningen avser:

1. namn,
2. personnummer eller organisationsnummer, och
3. postadress.

Skatteverket får meddela föreskrifter om att den som gör betalningen i stället ska lämna andra identifikationsuppgifter.

3 § Den som för det särskilda konto för skattebetalningar som avses i 62 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska redovisa inbetald skatt eller avgift till Skatteverket.

Anstånd med betalning av skatter och avgifter

4 § Om Skatteverket har beslutat om säkerhet som villkor för anstånd enligt 63 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska verket underrätta den som har ansökt om anstånd om den tid inom vilken säkerheten ska ställas för att anstånd ska beviljas.

Skatteverket får meddela föreskrifter om sådan säkerhet som avses i 63 kap. 8 § skatteförfarandelagen.

Återbetalning av skatter och avgifter

5 § Återbetalning av skatter och avgifter enligt 64 kap. 2 eller 5 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska göras skyndsamt.

6 § Om ett överskott på skattekontot ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 a skatteförfarandelagen (2011:1244), ska beloppet betalas tillbaka senast den dag som besked om slutlig skatt ska skickas till kontohavaren.

7 § Om överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 b eller c skatteförfarandelagen (2011:1244), ska beloppet betalas tillbaka senast vid utgången av kalendermånaden efter den

kalendermånad då skattedeklaration senast ska lämnas för aktuell redovisningsperiod. Om skattedeklarationen lämnas senare, ska återbetalningen göras senast vid utgången av kalendermånaden efter den då deklarationen lämnades.

Om skattedeklarationen behöver kontrolleras, får Skatteverket besluta att återbetalningen ska skjutas upp. Ett sådant beslut får inte meddelas efter utgången av den tid för återbetalning som anges i första stycket.

Ett beslut om att skjuta upp en återbetalning för kontroll förfaller om Skatteverket inte beslutar om föreläggande eller revision inom en månad från dagen för beslutet om att skjuta upp återbetalningen.

8 § Belopp som ska betalas tillbaka ska sättas in på betalningsmottagarens bank- eller kreditmarknadsföretagskonto. Uppgift om sådant konto inhämtas från betalningsmottagaren eller, med mottagarens tillstånd, från bank eller kreditmarknadsföretag. Skatteverket får besluta om återbetalning på annat sätt om särskilda förhållanden föranleder det.

Beslut om sättet för återbetalning får inte överklagas.

9 § Skatteverket får meddela beslut om överföring av skatt till en annan stat enligt 64 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ränta

10 § Basräntan enligt 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska fastställas av Skatteverket. Basräntan ska räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden efter vägs samman till en genomsnittlig räntesats.

Om det uppkommer decimaler vid beräkningen av den genomsnittliga räntesatsen, ska den avrundas till närmaste hela procenttal. Om den ligger mitt emellan två hela procenttal, ska den avrundas nedåt.

15 kap. Omprövning och överklagande

1 § Om en omprövning av ett beslut om debitering av preliminär skatt innebär att den skatt som ska betalas för beskattningsåret sätts ned, ska nedsättningen i första hand avse den del av skatten som ännu inte ska ha betalats.

2 § Det allmänna ombudet hos Skatteverket får uppdra åt en tjänsteman vid Skatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

16 kap. Verkställighet

Bevissäkring

1 § Den som ett beslut om bevissäkring gäller och den som i övrigt berörs av verkställigheten ska få ett bevis över verkställigheten. Beviset ska utfärdas av den som har verkställt bevissäkringen och innehålla följande uppgifter:

1. när och var beslutet verkställdes,
2. vilka som var närvarande,
3. annat av betydelse som har förekommit vid verkställigheten, och
4. en förteckning över det som har tagits om hand.

Betalningssäkring

2 § Skatteverket får meddela föreskrifter om sådan säkerhet som avses i 69 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Indrivning

3 § Skatteverket får meddela föreskrifter om när en sådan fordran som avses i 70 kap. 1 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska lämnas för indrivning.

17 kap. Underrättelse om beslut m.m.

Underrättelse om beslut

1 § Den som ett beslut gäller ska underrättas om innehållet i beslut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller denna förordning, om det inte är uppenbart obehövligt.

Om beslutet är till nackdel för den som det gäller och det får omprövas eller överklagas, ska underrättelsen innehålla en upplysning om hur man begär omprövning eller överklagar.

2 § Om det behövs, ska även andra än den som ett beslut gäller underrättas om beslutet.

3 § En underrättelse om ett beslut ska innehålla uppgift om vem som har fattat beslutet och i förekommande fall vem som har varit föredragande i de fall underrättelsen avser ett

1. beslut om slutlig skatt där Skatteverket har avvikit från godkända eller lämnade uppgifter i en inkomstdeklaration i annat fall än som avses i 13 kap. 8 §,

2. skönsbeskattning på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,

210 Skatteförfarandeförordning

3. omprövningsbeslut,
4. beslut om särskilda avgifter, eller
5. beslut om ansvar för skatt.

Delgivning

4 § Om ett föreläggande har förenats med vite enligt 44 kap. 1 eller 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ska den som föreläggandet gäller delges detta.

5 § Ett beslut som har meddelats efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut ska delges den som beslutet gäller, om

1. beslutet innebär att en begäran om omprövning har avslagits helt eller delvis, eller
2. Skatteverket på eget initiativ har omprövat ett beslut till nackdel för den som beslutet gäller.

6 § Delgivning ska även användas i andra fall där det behövs bevis om att någon har fått del av en underrättelse.

7 § Kronofogdemyndigheten ska anlitas för delgivning, om

1. underrättelse av beslut om bevissäkring enligt 45 kap. 16 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ske först i samband med att beslutet verkställs, och

2. förvaltningsrätten har beslutat att delgivning ska användas.

Om granskningsledaren enligt 69 kap. 3 § skatteförfarandelagen ska verkställa beslutet, får i stället Skatteverket anlitas för delgivningen.

8 § Kronofogdemyndigheten ska anlitas för delgivning, om

1. underrättelse av beslut om betalningssäkring enligt 46 kap. 13 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ske först i samband med att beslutet verkställs, och

2. förvaltningsrätten har beslutat att delgivning ska användas.

Annat sätt än delgivning

9 § Om delgivning inte ska användas, bestämmer Skatteverket på vilket sätt en underrättelse ska ske.

18 kap. Skatteverkets skyldigheter mot kommuner, landsting, myndigheter och andra menigheter

Kommuner, landsting och andra menigheter

1 § Skatteverket ska lämna redovisningsräkning till kommuner, landsting, registrerade trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift

till registrerat trossamfund och huvudmän för begravningsverksamhet enligt begravningslagen (1990:1144).

I redovisningsräkningen ska Skatteverket lämna uppgift om de medel som tillkommer kommunen, landstinget, trossamfundet eller huvudmannen för begravningsverksamheten.

En redovisningsräkning ska upprättas för kalenderår och lämnas i två exemplar senast den 8 mars närmast följande kalenderår. Ett exemplar av redovisningsräkningen, försett med intyg om att räkningen har tagits emot, ska lämnas tillbaka till verket.

Försäkringskassan

2 § Skatteverket ska lämna följande uppgifter till Försäkringskassan:

1. summan av de sjukförsäkringsavgifter som har beslutats,
2. ålderspensionsavgift som vid tillämpning av 62 kap. 17 § skatteförfarandelagen (2011:1244) inte anses betald, och
3. sådan avgift som har betalats enligt 62 kap. 17 § tredje stycket skatteförfarandelagen.

Uppgifterna enligt första stycket 1 ska avse kalenderår och lämnas före utgången av närmast följande kalenderår.

Pensionsmyndigheten

3 § Skatteverket ska lämna följande uppgifter till Pensionsmyndigheten:

1. allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 62 kap. 17 § skatteförfarandelagen (2011:1244) inte anses betald, och
2. sådan avgift som har betalats enligt 62 kap. 17 § tredje stycket skatteförfarandelagen.

Kronofogdemyndigheten

4 § Skatteverket ska lämna Kronofogdemyndigheten uppgift om ett sådant överskott på ett skattekonto som ska betalas tillbaka enligt 64 kap. 2 § första stycket 2 a skatteförfarandelagen (2011:1244). Uppgift behöver bara lämnas om kontohavaren har en skuld som ska drivas in av Kronofogdemyndigheten.

5 § Om ett överskott på ett skattekonto ska betalas tillbaka i andra fall än som avses i 4 §, ska Skatteverket undersöka om kontohavaren har en skuld som ska drivas in av Kronofogdemyndigheten.

6 § Om ett beslut om betalningssäkring som har överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet upphävs helt eller delvis, ska Skatteverket underrätta Kronofogdemyndigheten om detta.

7 § Skatteverket ska underrätta Kronofogdemyndigheten om verket eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt eller avgift som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Åklagare

8 § Skatteverket ska, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra en anmälan till åklagare så snart det finns anledning att anta att någon har gjort sig skyldig till

1. brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551),
2. brott enligt 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
3. givande av muta enligt 10 kap. 5 b § eller grovt givande av muta enligt 10 kap. 5 c § brottsbalken, eller
4. bokföringsbrott eller grovt bokföringsbrott enligt 11 kap. 5 § brottsbalken.

En anmälan ska dock inte göras om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av något annat skäl inte behövs. *Förordning (2012:305)*.

En anmälan ska innehålla uppgift om de omständigheter som ligger till grund för misstanken om brott. *Förordning (2011:1261)*.

I andra fall än som avses i första stycket 3 får anmälan i stället göras till en sådan särskild enhet inom verket som ska medverka vid brottsutredning, om *Förordning (2012:305)*.

1. det inte finns skäl att anta att brottet kommer att leda till en annan påföljd än böter,
2. den misstänkte kan antas erkänna gärningen, och
3. den misstänkte har fyllt tjugoett år. *Förordning (2011:1261)*.

Intill den 1 juli 2012 hade 8 § första stycket och sista stycket inledningen följande lydelse:

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra en anmälan till åklagare så snart det finns anledning att anta att någon har begått brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller 11 kap. 5 § eller 17 kap. 7 § brottsbalken. En anmälan ska dock inte göras om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av något annat skäl inte behövs. *Förordning (2011:1261)*.

Anmälan enligt första stycket får, om det inte gäller brott enligt 17 kap. 7 § brottsbalken, i stället göras till en sådan särskild enhet inom verket som ska medverka vid brottsutredning, om *Förordning (2011:1261)*.

Statistiska centralbyrån

9 § Skatteverket ska under kalenderåret efter beskattningsåret till Statistiska centralbyrån lämna preliminära uppgifter om de beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för beskattnings-

året. Skatteverket bestämmer efter samråd med Statistiska centralbyrån vid vilka tidpunkter uppgifterna ska lämnas.

Skatteverket ska senast den 15 december efter beskattningsårets utgång lämna uppgifter till Statistiska centralbyrån om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna som har fastställts i beskattningsårets beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

19 kap. Myndigheters skyldigheter mot Skatteverket

Kronofogdemyndigheten

1 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta Skatteverket om det finns anledning att anta att ett godkännande för F-skatt ska återkallas.

2 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta Skatteverket om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av en sådan uppgift om överskott på ett skattekonto som avses i 18 kap. 4 §. Underrettelsen ska lämnas vid en tidpunkt som Skatteverket bestämmer.

3 § Kronofogdemyndigheten ska underrätta Skatteverket om resultatet av verkställighet av beslut om betalningssäkring. Myndigheten ska även underrätta Skatteverket om när säkerhet har tagits emot enligt 46 kap. 17 § eller 69 kap. 16 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Försäkringskassan

4 § Försäkringskassan ska lämna Skatteverket de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

Allmän förvaltningsdomstol

5 § En allmän förvaltningsdomstol ska underrätta Skatteverket om beslut i mål enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) även i de fall verket inte är part i målet.

Utlämnande av uppgifter på Skatteverkets begäran

6 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll eller beslut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska på Skatteverkets begäran lämnas till verket.

Första stycket gäller dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 15 kap. 1 eller 2 § eller 16 kap. 1 § offent-

lighets- och sekretesslagen (2009:400) eller en bestämmelse till vilken det hänvisas i någon av dessa paragrafer.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, är en myndighet uppgiftsskyldig bara om regeringen på ansökan av Skatteverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut.

20 kap. Uppgifter och handlingar hos Skatteverket och andra myndigheter

Förvaring och gallring

1 § Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) samt uppgifter som har lämnats till verket enligt 19 kap. 6 § ska förvaras hos verket på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra uppgifter. Detsamma gäller för uppgifter i handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

2 § Uppgifter och handlingar som avses i 1 § ska gallras sju år eller, i fråga om uppgifter och handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Uppgifter och handlingar som avser revision enligt 41 kap. 2 § första stycket 6 eller 7 skatteförfarandelagen (2011:1244) samt tillsyn eller kontrollbesök enligt 42 kap. skatteförfarandelagen ska dock gallras tre år efter utgången av det kalenderår då beslutet om revision, tillsyn eller kontrollbesök meddelades.

Uppgifter och handlingar ska dock inte gallras om de avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening vars styrelse hade sitt säte eller, om sådant saknas, vars förvaltning utövades i Göteborgs kommun eller en kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län den 1 november året före det år då beslut om slutlig skatt enligt 56 kap. 2 § skatteförfarandelagen fattades.

3 § Uppgifter och handlingar som avser revision enligt 41 kap. 2 § första stycket 1–5 skatteförfarandelagen (2011:1244) får bevaras under längre tid än vad som följer av 2 § om det behövs med hänsyn till omständigheterna.

Granskning av vissa tjänstemän

4 § Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 19 kap. 6 § tredje stycket får granskas bara av den tjänsteman som verket har utsett. Verket ska se till att tjänstemannen är lämplig

för uppdraget och upplysa honom eller henne om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas.

Uppgiftslämnande till myndigheter i andra stater

5 § Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) samt uppgifter som har lämnats till verket enligt 19 kap. 6 § får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden. Detsamma gäller för uppgifter i handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

Andra uppgifter än sådana som avses i första stycket som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skatteförfarandelagen har följts får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden.

21 kap. Avgifter

1 § Avgift tas ut när Skatteverket på begäran lämnar

1. bevis om särskild förhandsuträkning av skatt eller avgift eller annat dokument med motsvarande uppgifter om skatt eller avgift,
2. intyg om uppgifter i ett besked om slutlig skatt,
3. intyg om att skatt har betalats, eller
4. intyg om att en viss person inte har någon skatteskuld.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191). Avgiftsklass A ska då tillämpas.

En avgift ska tas ut för varje år och person som intyg enligt första stycket 2 begärs för. Avgift ska dock inte tas ut om intyget behövs för ansökan om särskild social förmån eller om det är en kommun som begär intyg.

22 kap. Övrigt

1 § Belopp som avser skatt eller avgift enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska anges i hela krontal så att öretal faller bort.

2 § Uppgifter om belopp som ska lämnas enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) och denna förordning ska, om inte annat föreskrivs, anges i svenska kronor.

3 § Skatteverket ska fastställa formulär enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) och denna förordning.

Skatteverket ska tillhandahålla fastställda formulär kostnadsfritt.

4 § Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av skatteförfarandelagen (2011:1244) och föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012. Förordningen tillämpas första gången enligt följande uppställning:

När det gäller	tillämpas förordningen första gången på
a) <i>F-skatt, särskild A-skatt och slutlig skatt</i>	skatt som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
b) <i>arbetsgivaravgifter</i>	avgifter som avser redovisningsperioden januari 2012
c) <i>skatteavdrag</i>	skatt som ska dras av från ersättningar som betalas ut efter utgången av 2011
d) <i>mervärdesskatt och punktskatt:</i>	
– för redovisningsperioder	skatt som avser redovisningsperioder som börjar den 1 januari 2012 eller, om redovisningsperioden är ett beskattningsår, den redovisningsperiod som börjar den 1 februari 2012
– för förvärv och händelser som medför skattskyldighet och som inte ska hänföras till redovisningsperioder	skatt som avser förvärv och händelser som genomförs respektive inträffar efter utgången av 2011
e) <i>särskild inkomstskatt</i>	inkomster som kommer den skattskyldige till del efter utgången av 2011
f) <i>kontrolluppgifter och informationsuppgifter</i>	uppgifter som avser kalenderåret 2013
g) <i>åtagande:</i>	
– enligt 5 kap. 9 §	pensionsförsäkringsavtal och avtal om tjänstepension som har ingåtts efter utgången av 2012
– enligt 5 kap. 10 §	åtaganden som lämnas efter utgången av 2012
h) <i>särskilda uppgifter:</i>	
– enligt 7 kap. 1 §	uppgifter som avser kalenderåret 2013

När det gäller	tillämpas förordningen första gången på
– enligt 7 kap. 2 §	uppgifter som avser beslut som meddelas efter utgången av 2012
– övriga särskilda uppgifter	uppgifter som avser beskattningsår som börjar den 1 februari 2012
i) <i>periodiska sammanställningar</i>	uppgifter som avser första kalendermånaden 2012 eller första kalenderkvartalet 2012
j) <i>ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning</i>	kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011.

2. Följande bestämmelser med bemyndiganden för Skatteverket att meddela föreskrifter och beslut samt fastställa skattetabeller, basränta och formulär ska tillämpas från och med ikraftträdandet:

- a) 2 kap. 2 § andra stycket,
- b) 3 kap. 5–7 §§,
- c) 5 kap. 4, 7, 13, 16 och 17 §§,
- d) 6 kap. 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket, 15 och 17 §§,
- e) 7 kap. 1 och 5 §§,
- f) 9 kap. 2 § tredje stycket, 3 och 6 §§ samt 9 § andra stycket,
- g) 11 kap. 3 §,
- h) 13 kap. 7 § tredje stycket, 8 § fjärde stycket, 9 § andra stycket och 12 §,
- i) 14 kap. 1 §, 2 § andra stycket, 4 § andra stycket, 9 och 10 §§,
- j) 16 kap. 2 och 3 §§, samt
- k) 22 kap. 3 och 4 §§.

3. Bestämmelserna om betalning och återbetalning av skatter och avgifter i 14 kap. 4 § första stycket och 5–8 §§ samt om uppgiftsskyldighet om överskott på skattekonto enligt 18 kap. 5 § ska tillämpas från och med ikraftträdandet.

4. Den som vid utgången av 2011 har en F-skattsedel ska vid ingången av 2012 anses vara godkänd för F-skatt vid tillämpningen av denna förordning.

Ett innehav av F-skattsedel före den 1 januari 2012 ska vid tillämpningen av 19 kap. 1 § anses vara ett godkännande för F-skatt under samma tid.

5. Basränta som fastställs enligt 14 kap. 10 § ska tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. För ränta som hänför sig till tid dessförinnan gäller 56 § skattebetalningsförordningen (1997:750).

6. Förordningen (1978:881) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upp-

hävda förordningen gäller dock fortfarande för betalningssäkring som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandeförordningen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången. Den upphävda förordningen gäller också fortfarande för skatter, tullar, avgifter, särskilda avgifter och ränta som inte ska tas ut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) och som avser beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före utgången av 2011.

7. Taxeringsförordningen (1990:1236) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.

Bestämmelsen om undertecknande av underrättelse om beslut i 9 § taxeringsförordningen gäller dock inte efter utgången av 2011. I stället gäller bestämmelsen om underrättelse om beslut i 17 kap. 3 §.

8. Skattebetalningsförordningen (1997:750) ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande, om inte annat följer av punkten 3, för beskattningsår, redovisningsperioder, förvärv och skattepliktiga händelser som har påbörjats, avslutats, genomförts respektive inträffat före den tidpunkt då skatteförfarandeförordningen enligt punkten 1 ska tillämpas för första gången.

9. Skattebetalningsförordningen (1997:750) ska fortfarande tillämpas i fråga om skatt enligt lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel som hänför sig till tid före den 1 januari 2010.

10. Förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för 2013 och tidigare års taxeringar.

11. Förordningen (2006:585) om personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher och förordningen (2007:597) om kassaregister m.m. ska upphöra att gälla vid utgången av 2011. De upphävda förordningarna gäller dock fortfarande för kontroller som har inletts före utgången av 2011.

12. Vid tillämpningen av punkterna 1, 7 och 10 ska det som sägs om beskattningsår och redovisningsperioder som är brutna räkenskapsår även gälla beskattningsår och redovisningsperioder som består av ett räkenskapsår som är längre eller kortare än tolv månader.

13. Skatteförfarandeförordningen ska tillämpas på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012. Detsamma gäller förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

Förteckning över ändringar i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

SFS 2012:305

den 24 maj 2012

Regeringen föreskriver att 18 kap. 8 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2012.

Paragrafnyckel – skatteförfarandelagen

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i skatteförfarandelagen vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätter. Skatteförfarandelagens första kapitel består av en innehållsförteckning till lagen och lämnas därför utanför sammanställningen.

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
2 kap.	
1 §	1 kap. 1 § TL, 1 kap. 1 och 2 a §§ SBL och 1 kap. 1–4 §§ LSK
2 §	1 kap. 1 § TL, 1 kap. 1 § SBL och 1 kap. 2 och 4 §§ LSK
3 §	1 kap. 2 b § SBL
4 §	–
5 §	–
3 kap.	
1 §	–
2 §	1 kap. 3 § TL, 1 kap. 3 § SBL, 1 kap. 5 § LSK och 3 § branschkontrollagen
3 §	1 kap. 3 § SBL och 1 kap. 6 § LSK
4 §	1 kap. 6 SBL och 21 § SINK
5 §	–
6 §	1 kap. 5 § SBL och 1 kap. 5 § LSK
7 §	1 kap. 5 § SBL
8 §	3 § TvL
9 §	3 kap. 11 § TL och 3 § TvL
10 §	22 kap. 1 a § SBL
11 §	1 kap. 3 § TL, 1 kap. 3 § SBL och 1 kap. 5 § LSK
12 §	1 kap. 4 § SBL
13 §	1 kap. 6 § SBL
14 §	1 kap. 6 § SBL
15 §	1 kap. 1 § SBL
16 §	–
17 §	1 kap. 1 § TL
18 §	3 § TvL, 4 § branschkontrollagen och 8 § kassaregisterlagen
4 kap.	
1 §	3 § lagen om deklarationsombud
2 §	7 kap. 3 § TL och 23 kap. 6 § SBL
5 kap.	
1 §	23 kap. 3 c § SBL och 2 kap. 7 § LSK
2 §	23 kap. 3 § SBL
3 §	23 kap. 3 a § SBL
4 §	23 kap. 3 d § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
6 kap.	
1 §	–
2 §	23 kap. 4 § SBL
3 §	23 kap. 4 § SBL
4 §	2 § lagen om deklarationsombud
5 §	1 och 2 §§ lagen om deklarationsombud
6 §	5 § lagen om deklarationsombud
7 §	4 § lagen om deklarationsombud
8 §	6 § lagen om deklarationsombud
7 kap.	
1 §	3 kap. 1 § SBL
2 §	3 kap. 2 § SBL
3 §	11 § kassaregisterlagen
4 §	3 kap. 3 § SBL och 11 § kassaregisterlagen
5 §	3 kap. 4 § SBL
6 §	7 § SBF
8 kap.	
1 §	4 kap. 1 § SBL
2 §	4 kap. 2 § SBL
3 §	4 kap. 4 § SBL
4 §	4 kap. 3 § SBL
5 §	4 kap. 5 § SBL
9 kap.	
1 §	4 kap. 7, 10, 11 och 13 §§ SBL
2 §	4 kap. 13 § SBL
3 §	4 kap. 9 § SBL
4 §	4 kap. 13 och 14 §§ SBL
10 kap.	
1 §	–
2 §	5 kap. 1 § SBL
3 §	5 kap. 2 § samt 8 kap. 19 och 20 §§ SBL
4 §	5 kap. 3 § SBL
5 §	5 kap. 3 och 4 §§ SBL
6 §	5 kap. 4 § SBL
7 §	5 kap. 4 § SBL
8 §	5 kap. 4 § SBL
9 §	5 kap. 10 och 11 §§ SBL
10 §	5 kap. 10 och 11 §§ SBL
11 §	5 kap. 5 § SBL
12 §	5 kap. 5 § SBL
13 §	5 kap. 6 § SBL
14 §	5 kap. 7 § SBL
15 §	5 kap. 8 § SBL
16 §	5 kap. 9 § SBL
17 §	5 kap. 9 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
18 §	5 kap. 9 § SBL
19 §	5 kap. 12 § SBL
20 §	5 kap. 14 § SBL
21 §	5 kap. 15 § SBL
11 kap.	
1 §	–
2 §	8 kap. 2 § SBL
3 §	8 kap. 7 § SBL
4 §	8 kap. 14 § SBL
5 §	8 kap. 14 § SBL
6 §	8 kap. 14 § SBL
7 §	8 kap. 14 § SBL
8 §	8 kap. 14 § SBL
9 §	8 kap. 17 § SBL
10 §	8 kap. 15 och 16 §§ SBL
11 §	8 kap. 16 § SBL
12 §	8 kap. 23 § SBL
13 §	8 kap. 24 § SBL
14 §	8 kap. 25 § SBL
15 §	8 kap. 22 § SBL
16 §	8 kap. 1 § SBL
17 §	8 kap. 2 och 8 §§ SBL
18 §	8 kap. 4 § SBL
19 §	8 kap. 5 § SBL
20 §	8 kap. 6, 8 och 9 §§ SBL
21 §	8 kap. 6 § SBL
22 §	8 kap. 7 § SBL
23 §	8 kap. 26 § SBL
24 §	8 kap. 8 § SBL
25 §	8 kap. 10 § SBL
26 §	8 kap. 10 § SBL
27 §	5 kap. 13 och 16 §§ SBL
12 kap.	
1 §	8 kap. 1 § SBL
2 §	8 kap. 3 § SBL
3 §	8 kap. 3 § SBL
4 §	8 kap. 4 § SBL
5 §	8 kap. 5 § SBL
6 §	–
13 kap.	
1 §	8 § SINK
2 §	10 § SINK
3 §	9 § SINK
4 §	12 § A-SINK
5 §	9, 12 och 14 §§ SINK samt 12 och 17 §§ A-SINK
6 §	9 b § SINK

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
7 §	6, 12 och 14 §§ A-SINK
14 kap.	
1 §	1 kap. 4 § LSK
15 kap.	
1 §	–
2 §	6 kap. 1, 5 a och 7 §§ LSK
3 §	6 kap. 2 § LSK
4 §	6 kap. 2 § LSK
5 §	6 kap. 2 § LSK
6 §	6 kap. 3 § LSK
7 §	6 kap. 4 § LSK
8 §	6 kap. 5 § LSK
9 §	6 kap. 6 § LSK
10 §	6 kap. 9 § LSK
11 §	6 kap. 10 § LSK
16 kap.	
1 §	7 kap. 1 § LSK
2 §	7 kap. 2 § LSK
3 §	7 kap. 3 § LSK
4 §	7 kap. 4 och 5 §§ LSK
5 §	7 kap. 4 och 5 §§ LSK
6 §	7 kap. 4 och 5 §§ LSK
17 kap.	
1 §	8 kap. 1 § LSK
2 §	8 kap. 2 § LSK
3 §	8 kap. 2 § LSK
4 §	8 kap. 4 § LSK
5 §	8 kap. 5 § LSK
6 §	8 kap. 6 § LSK
18 kap.	
1 §	8 kap. 7 § LSK
2 §	8 kap. 8 § LSK
3 §	8 kap. 8 § LSK
4 §	8 kap. 11 § LSK
5 §	8 kap. 10 § LSK
6 §	8 kap. 12 § LSK
19 kap.	
1 §	9 kap. 1 § LSK
2 §	9 kap. 2 § LSK
3 §	9 kap. 4 § LSK
4 §	9 kap. 5 § LSK
5 §	9 kap. 6 § LSK
6 §	9 kap. 7 § LSK
20 kap.	
1 §	10 kap. 1 § LSK

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
2 §	10 kap. 2 § LSK
3 §	10 kap. 3 § LSK
4 §	10 kap. 4 § LSK
5 §	10 kap. 5 § LSK
6 §	10 kap. 6 § LSK
21 kap.	
1 §	10 kap. 7 § LSK
2 §	10 kap. 8 § LSK
3 §	10 kap. 8 § LSK
4 §	–
5 §	10 kap. 9 § LSK
6 §	10 kap. 10 § LSK
7 §	10 kap. 11 § LSK
22 kap.	
1 §	–
2 §	11 kap. 2 § LSK
3 §	11 kap. 2 a § LSK
4 §	11 kap. 3 § LSK
5 §	11 kap. 4 § LSK
6 §	11 kap. 5 § LSK
7 §	11 kap. 6 § LSK
8 §	11 kap. 7 § LSK
9 §	11 kap. 7 a § LSK
10 §	11 kap. 7 b § LSK
11 §	11 kap. 7 c § LSK
12 §	11 kap. 8 a § LSK
13 §	11 kap. 9 § LSK
14 §	11 kap. 13 § LSK
15 §	11 kap. 15 § LSK
16 §	–
17 §	–
18 §	–
19 §	–
20 §	–
21 §	–
22 §	–
23 kap.	
1 §	12 kap. 1 § LSK
2 §	12 kap. 2 och 3 §§ LSK
3 §	12 kap. 2 och 3 §§ LSK
4 §	12 kap. 4 § LSK
5 §	13 kap. 1 § LSK
6 §	13 kap. 2 § LSK
7 §	–

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
24 kap.	
1 §	14 kap. 1 och 2 §§ LSK
2 §	14 kap. 1 § LSK
3 §	–
4 §	14 kap. 8 § LSK
25 kap.	
1 §	18 kap. 1 § LSK
26 kap.	
1 §	–
2 §	10 kap. 9 och 9 a §§ SBL
3 §	10 kap. 13 § SBL
4 §	10 kap. 13 a § SBL
5 §	10 kap. 13 § SBL
6 §	10 kap. 9 a och 13 §§ SBL
7 §	10 kap. 32 § SBL
8 §	10 kap. 32 a och 32 b §§ SBL
9 §	17 § SINK och 14 § A-SINK
10 §	10 kap. 14 § SBL
11 §	10 kap. 14 a, 15 och 31 §§ SBL
12 §	10 kap. 14 a § SBL
13 §	10 kap. 11 och 14 b §§ SBL
14 §	10 kap. 14 d § SBL
15 §	10 kap. 14 c § SBL
16 §	–
17 §	10 kap. 16 a § SBL
18 §	10 kap. 17–17 b §§ SBL
19 §	10 kap. 17 § SBL
20 §	10 kap. 17 a § SBL
21 §	10 kap. 17 § SBL
22 §	10 kap. 17 b § SBL
23 §	10 kap. 30 a § SBL
24 §	–
25 §	–
26 §	10 kap. 18 § SBL
27 §	10 kap. 18 § SBL
28 §	10 kap. 18 § SBL
29 §	10 kap. 18 § SBL
30 §	10 kap. 19 § SBL
31 §	10 kap. 21 § SBL
32 §	10 kap. 22 § SBL
33 §	10 kap. 22 a § SBL
34 §	10 kap. 23 § SBL
35 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
36 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
37 §	10 kap. 32–32 b §§ SBL, 17 § SINK och 14 § A-SINK
38 §	10 kap. 12 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
39 §	10 kap. 28 § SBL
27 kap.	
1 §	10 kap. 8 a § SBL
2 §	10 kap. 8 a § SBL
3 §	10 kap. 8 c § SBL
4 §	10 kap. 8 b § SBL
28 kap.	
1 §	–
2 §	10 kap. 1 och 6 §§ SBL
3 §	10 kap. 1 och 6 §§ SBL
4 §	10 kap. 1, 3, 4 och 6 §§ SBL
5 §	10 kap. 2 § SBL
6 §	10 kap. 7 § SBL
29 kap.	
1 §	1 kap. 2 § LSK
30 kap.	
1 §	2 kap. 2 § LSK
2 §	2 kap. 5 § LSK
3 §	2 kap. 4 § LSK
4 §	2 kap. 7 § LSK
5 §	2 kap. 8 § LSK
31 kap.	
1 §	–
2 §	3 kap. 1 och 5 §§ LSK
3 §	3 kap. 1 och 5 §§ LSK
4 §	4 kap. 2 § LSK
5 §	3 kap. 3 § LSK
6 §	3 kap. 4 § LSK
7 §	3 kap. 5 och 9 §§ LSK
8 §	3 kap. 5 § LSK
9 §	3 kap. 5 a § LSK
10 §	3 kap. 6 § LSK
11 §	3 kap. 7 § LSK
12 §	3 kap. 7 a § LSK
13 §	3 kap. 8 § LSK
14 §	3 kap. 9 a § LSK
15 §	3 kap. 9 b § LSK
16 §	3 kap. 10 § LSK
17 §	3 kap. 11 § LSK
18 §	3 kap. 11 a § LSK
19 §	3 kap. 12 § LSK
20 §	3 kap. 13 § LSK
21 §	3 kap. 15 § LSK
22 §	3 kap. 15 a § LSK
23 §	3 kap. 16 § LSK

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
24 §	3 kap. 16 a § LSK
25 §	3 kap. 17 § LSK
26 §	3 kap. 17 a § LSK
27 §	3 kap. 20 § LSK
28 §	3 kap. 22 § LSK
29 §	3 kap. 21 § LSK
30 §	3 kap. 21 § LSK
31 §	3 kap. 23 § LSK
32 §	3 kap. 25 § LSK
33 §	3 kap. 26 § LSK
34 §	3 kap. 27 § LSK
32 kap.	
1 §	4 kap. 5 § LSK
2 §	4 kap. 5 § LSK
3 §	4 kap. 6 § LSK
33 kap.	
1 §	–
2 §	1 kap. 3 § LSK
3 §	5 kap. 1 § LSK
4 §	18 kap. 2 § LSK
5 §	–
6 §	3 kap. 18–19 a §§ och 5 kap. 2 § LSK
7 §	5 kap. 2 a § LSK
8 §	5 kap. 3 § LSK
9 §	15 kap. 8 § LSK
10 §	5 kap. 4 § LSK
11 §	5 kap. 4 § och 15 kap. 8 § LSK samt 14 § A-SINK
12 §	5 kap. 4 § LSK
34 kap.	
1 §	–
2 §	–
3 §	15 kap. 1 § LSK
4 §	15 kap. 2 § LSK
5 §	15 kap. 3 § LSK
6 §	15 kap. 4 § LSK
7 §	15 kap. 4 § LSK
8 §	–
8 a §	–
9 §	15 kap. 7 § LSK
10 §	15 kap. 5 § LSK
11 §	15 kap. 6 § LSK
35 kap.	
1 §	–
2 §	10 kap. 33 § SBL
3 §	10 kap. 35 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
4 §	10 kap. 35 a § SBL
5 §	10 kap. 35 b § SBL
6 §	10 kap. 35 c § SBL
7 §	10 kap. 35 d § SBL
8 §	10 kap. 35 e § SBL
9 §	10 kap. 36 § SBL
36 kap.	
1 §	10 kap. 24 § SBL och 16 kap. 1–3 §§ LSK
2 §	16 kap. 1 och 3 §§ LSK
3 §	16 kap. 2 § LSK
4 §	16 kap. 1 och 3 §§ LSK
5 §	10 kap. 24 § SBL
37 kap.	
1 §	–
2 §	10 kap. 27 och 36 a §§ SBL samt 17 kap. 1 § LSK
3 §	7 § lagen om deklarationsombud
4 §	10 kap. 5 och 10 §§ SBL samt 17 kap. 2 § LSK
5 §	10 kap. 8 § SBL
6 §	3 kap. 5 § TL och 14 kap. 3 § SBL
7 §	3 kap. 5 § TL och 14 kap. 3 § SBL
8 §	17 kap. 3 § LSK
9 §	14 kap. 4 § SBL och 17 kap. 4 § LSK
10 §	14 kap. 4 § SBL och 17 kap. 5 § LSK
38 kap.	
1 §	10 kap. 9 a, 13 a, 25, 32 c och 34 §§ SBL samt 4 kap. 1 §, 5 kap. 4 §, 13 kap. 3 §, 14 kap. 7 § och 15 kap. 8 § LSK
2 §	10 kap. 9 a, 13 a, 25 och 32 c §§ SBL samt 4 kap. 3 § och 5 kap. 4 § LSK
3 §	10 kap. 25 § SBL och 4 kap. 3 § LSK
39 kap.	
1 §	–
2 §	2 § branschkontrollagen, 1 § torgkontrollagen samt 5 och 6 §§ kassaregisterlagen,
3 §	14 kap. 2 § SBL och 19 kap. 2 § LSK
4 §	2 och 6 §§ kassaregisterlagen
5 §	3 § kassaregisterlagen
6 §	4 § kassaregisterlagen
7 §	9 § kassaregisterlagen
8 §	10 och 12 §§ kassaregisterlagen
9 §	30 § kassaregisterlagen
10 §	31 § kassaregisterlagen
11 §	5 och 6 §§ branschkontrollagen
12 §	7 § branschkontrollagen
13 §	2 § torgkontrollagen
14 §	14 kap. 1 a § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
15 §	19 kap. 2 a § LSK
16 §	19 kap. 2 b § LSK
17 §	11 § branschkontrollagen och 19 § kassaregisterlagen
40 kap.	
1 §	3 kap. 1 § TL
2 §	3 kap. 2 § TL och 14 kap. 1 § SBL
3 §	3 kap. 2 § TL och 14 kap. 1 § SBL
4 §	3 kap. 3 § TL
41 kap.	
1 §	–
2 §	3 kap. 8 § TL, 14 kap. 7 § SBL och 3 § torgkontrollagen
3 §	3 kap. 8 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
4 §	3 kap. 9 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
5 §	3 kap. 9 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
6 §	3 kap. 10 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
7 §	3 kap. 11 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
8 §	3 kap. 10 och 12 §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
9 §	3 kap. 10 och 12 §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen.
10 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
11 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
12 §	3 kap. 12 § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
13 §	3 kap. 12 a § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
14 §	3 kap. 12 a § TL, 14 kap. 7 a § SBL och 3 § torgkontrollagen
42 kap.	
1 §	–
2 §	7 § kassaregisterlagen
3 §	15 § kassaregisterlagen
4 §	17 och 20 §§ kassaregisterlagen
5 §	18 och 19 §§ kassaregisterlagen
6 §	21 § kassaregisterlagen
7 §	23 § kassaregisterlagen
8 §	9 § branschkontrollagen
9 §	4 § torgkontrollagen

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
10 §	9 § branschkontrollagen samt 15 och 21 §§ kassaregisterlagen
11 §	10 § branschkontrollagen samt 16 och 22 §§ kassaregisterlagen
43 kap.	
1 §	1 och 3 §§ ersättningslagen
2 §	4 § ersättningslagen
3 §	4 § ersättningslagen
4 §	5 § ersättningslagen
5 §	5 § ersättningslagen
6 §	7 § ersättningslagen
7 §	9 § ersättningslagen
44 kap.	
1 §	3 kap. 12 § TL och 29 § kassaregisterlagen
2 §	3 kap. 6 § TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 8 § LSK, 18 § branschkontrollagen, 29 § kassaregisterlagen och 8 § lagen om deklarationsombud
3 §	3 kap. 6 och 12 §§ TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 9 § LSK, 18 § branschkontrollagen, 29 § kassaregisterlagen och 8 § lagen om deklarationsombud
4 §	7 kap. 2 § TL, 23 kap. 2 § SBL, 17 kap. 8 § LSK, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
45 kap.	
1 §	–
2 §	2 § TvL
3 §	5 § TvL
4 §	6 § TvL
5 §	6 § TvL
6 §	7 § TvL
7 §	8 § TvL
8 §	9 § TvL
9 §	10 § TvL
10 §	11 § TvL
11 §	12 § TvL
12 §	13 § TvL
13 §	14 § TvL
14 §	15 och 32 §§ TvL
15 §	20 § TvL
16 §	5, 7, 8 och 20 §§ TvL
17 §	28 § TvL
46 kap.	
1 §	–
2 §	1 och 2 §§ BtSL
3 §	–
4 §	2 § BtSL
5 §	3 § BtSL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
6 §	4 § BtSL
7 §	1 § BtSL
8 §	4 § BtSL
9 §	6 § BtSL
10 §	6 § BtSL
11 §	6 § BtSL
12 §	8 § BtSL
13 §	9 § BtSL
14 §	7 § BtSL
15 §	7 § BtSL
16 §	16 och 17 §§ BtSL
17 §	18 § BtSL
18 §	18 § BtSL
19 §	20 § BtSL
20 §	21 § BtSL
21 §	22 § BtSL
22 §	–
47 kap.	
1 §	3 kap. 13 § TL, 14 kap. 5 § SBL och 17 kap. 7 § LSK
2 §	3 kap. 13 och 14 b §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL, 3 § torgkontrollagen samt 16 och 17 §§ TvL
3 §	3 kap. 13 och 14 b §§ TL, 14 kap. 7 a § SBL, 3 § torg- kontrollagen samt 16 och 17 §§ TvL
4 §	3 kap. 14 § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen samt 17 och 28 §§ TvL
5 §	3 kap. 14 a § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 18 § TvL
6 §	3 kap. 14 b § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 17 § TvL
7 §	3 kap. 14 c § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 3 § torgkontrollagen och 19 § TvL
48 kap.	
1 §	5 kap. 9 och 13 §§ TL samt 15 kap. 8 § SBL
2 §	5 kap. 9 och 13 §§ TL
3 §	–
4 §	5 kap. 12 § TL
5 §	–
6 §	5 kap. 10 och 13 §§ TL samt 15 kap. 8 § SBL
7 §	5 kap. 11 § TL
49 kap.	
1 §	–
2 §	–
3 §	–
4 §	5 kap. 1 § TL och 15 kap. 1 § SBL
5 §	5 kap. 1 § TL och 15 kap. 1 § SBL
6 §	5 kap. 2 § TL och 15 kap. 2 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
7 §	5 kap. 3 § TL och 15 kap. 3 § SBL
8 §	–
9 §	–
10 §	5 kap. 8 § TL och 15 kap. 7 § SBL
11 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
12 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
13 §	5 kap. 4 § TL och 15 kap. 4 § SBL
14 §	5 kap. 6 § TL
15 §	5 kap. 5 § TL och 15 kap. 5 § SBL
16 §	5 kap. 6 § TL
17 §	–
18 §	–
19 §	5 kap. 7 § TL och 15 kap. 6 § SBL
20 §	–
21 §	5 kap. 23 § TL
50 kap.	
1 §	24 § kassaregisterlagen
2 §	24–26 §§ kassaregisterlagen
3 §	12 § branschkontrollagen
4 §	12–15 §§ branschkontrollagen
5 §	17 § branschkontrollagen och 28 § kassaregisterlagen
6 §	14 § branschkontrollagen och 25 § kassaregisterlagen
7 §	15 kap. 9 § SBL och 5 § torgkontrollagen
51 kap.	
1 §	5 kap. 14 § TL, 15 kap. 10 och 11 §§ SBL, 5 § torgkontrollagen, 16 § branschkontrollagen samt 27 § kassaregisterlagen
52 kap.	
1 §	–
2 §	–
3 §	–
4 §	–
5 §	–
6 §	5 kap. 18 § TL
7 §	5 kap. 18 § TL och 15 kap. 13 § SBL
8 §	–
9 §	–
10 §	5 kap. 20 § TL och 15 kap. 15 § SBL
11 §	5 kap. 20 § TL, 12 § branschkontrollagen och 24 § kassaregisterlagen
53 kap.	
1 §	11 kap. 2 § SBL
2 §	11 kap. 16 och 18 a §§ SBL
3 §	11 kap. 17 § SBL
4 §	11 kap. 18 § SBL
5 §	11 kap. 1 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
54 kap.	
1 §	17 § SINK
2 §	–
3 §	19 och 20 §§ SINK samt 20 § A-SINK
4 §	20 § SINK
55 kap.	
1 §	–
2 §	11 kap. 3 och 4 §§ SBL
3 §	6 kap. 1 § och 7 kap. 1 § SBL
4 §	6 kap. 3 § SBL
5 §	6 kap. 6 § SBL
6 §	11 kap. 6 § SBL
7 §	–
8 §	11 kap. 6 § SBL
9 §	8 kap. 11, 13 och 29 §§ SBL
10 §	8 kap. 12 § SBL
11 §	8 kap. 12, 27 och 29 §§ SBL
12 §	8 kap. 17 § SBL
13 §	–
14 §	6 kap. 4 §, 8 kap. 11 § samt 11 kap. 8 § SBL
56 kap.	
1 §	–
2 §	4 kap. 2 § TL och 11 kap. 9 § SBL
3 §	1 kap. 1 § TL
4 §	4 kap. 5 § TL
5 §	4 kap. 6 § TL
6 §	11 kap. 10 § SBL
7 §	11 kap. 9 § SBL
8 §	11 kap. 11 § SBL
9 §	11 kap. 14 § SBL
10 §	11 kap. 15 § SBL
57 kap.	
1 §	4 kap. 3 § TL och 11 kap. 19 § SBL
2 §	–
3 §	11 kap. 19 § SBL
58 kap.	
1 §	11 kap. 11 a § SBL
2 §	11 kap. 11 a § SBL
3 §	11 kap. 12 § SBL
4 §	11 kap. 12 § SBL
59 kap.	
1 §	–
2 §	12 kap. 1 § SBL, 9 a § SINK och 19 § A-SINK
3 §	12 kap. 1 § SBL
4 §	19 § A-SINK

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
5 §	12 kap. 10 § SBL, 9 a § SINK och 23 § A-SINK
6 §	–
7 §	12 kap. 3 och 4 §§ SBL
8 §	12 kap. 3 § SBL
9 §	12 kap. 11 § SBL
10 §	12 kap. 5 § SBL
11 §	12 kap. 8 a § SBL
12 §	12 kap. 6 § SBL
13 §	12 kap. 6 § SBL
14 §	12 kap. 6 a § SBL
15 §	12 kap. 6 b § SBL
16 §	12 kap. 7 § SBL
17 §	12 kap. 7 § SBL
18 §	12 kap. 7 a § SBL
19 §	12 kap. 7 c § SBL
20 §	12 kap. 7 e § och 18 kap. 4 a § SBL
21 §	12 kap. 12 § SBL
22 §	12 kap. 8 och 12 §§ SBL
23 §	12 kap. 8 b § SBL
24 §	12 kap. 8 c § SBL
26 §	12 kap. 13 § SBL
27 §	12 kap. 13 § SBL
60 kap.	
1 §	13 kap. 1 § SBL
61 kap.	
1 §	3 kap. 5 § SBL
2 §	3 kap. 5 § SBL
3 §	–
4 §	16 kap. 7 § SBL
5 §	–
6 §	–
7 §	3 kap. 6 § SBL
62 kap.	
1 §	–
2 §	16 kap. 2 och 3 §§ SBL
3 §	16 kap. 4 § SBL
4 §	11 kap. 5 § och 16 kap. 5 § SBL
5 §	16 kap. 5 § SBL
6 §	11 kap. 5 § SBL
7 §	11 kap. 5 § SBL
8 §	16 kap. 6 § SBL
9 §	16 kap. 6 § SBL
10 §	16 kap. 8 § SBL
11 §	16 kap. 9 § SBL
12 §	16 kap. 10 § SBL
13 §	18 kap. 7 a § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
14 §	18 kap. 7 § SBL
15 §	16 kap. 11 § SBL
16 §	16 kap. 11 § SBL
17 §	16 kap. 12 § SBL
18 §	16 kap. 12 § SBL
19 §	16 kap. 13 § SBL
63 kap.	
1 §	–
2 §	17 kap. 8 § SBL
3 §	17 kap. 1 § SBL
4 §	17 kap. 2 och 6 §§ SBL
5 §	17 kap. 2 § SBL
6 §	17 kap. 2 och 6 §§ SBL
7 §	17 kap. 2 a § SBL
8 §	17 kap. 3 § SBL
9 §	17 kap. 3 § SBL
10 §	17 kap. 3 § SBL
11 §	17 kap. 4 § SBL
12 §	17 kap. 4 a § SBL
13 §	17 kap. 5 § SBL
14 §	17 a kap. 1, 2 och 8 §§ SBL
15 §	17 kap. 7 § SBL
16 §	17 kap. 9 § SBL
17 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
18 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
19 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
20 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
21 §	17 a kap. 3–7 §§ SBL
22 §	17 kap. 11 § och 17 a kap. 9 § SBL
23 §	–
64 kap.	
1 §	–
2 §	18 kap. 1 och 2 §§ SBL
3 §	10 kap. 20 och 23 §§ samt 18 kap. 4 § SBL
4 §	18 kap. 7 § SBL
5 §	18 kap. 3 § SBL
6 §	18 kap. 4 b § SBL
7 §	18 kap. 5 § SBL och 14 § SINK
8 §	18 kap. 5 § SBL
9 §	18 kap. 10 § SBL
10 §	18 kap. 10 § SBL
65 kap.	
1 §	–
2 §	19 kap. 1, 2, 10 och 14 §§ SBL
3 §	19 kap. 3 § SBL
4 §	19 kap. 5–7 a och 14 §§ SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
5 §	19 kap. 4 § SBL
6 §	19 kap. 5 § SBL
7 §	19 kap. 6 och 6 a §§ SBL
8 §	19 kap. 7 § SBL
9 §	19 kap. 2 och 4 §§ SBL
10 §	19 kap. 7 § SBL
11 §	19 kap. 7 § SBL
12 §	19 kap. 7 a § SBL
13 §	19 kap. 8 och 9 §§ SBL
14 §	19 kap. 10 § SBL
15 §	19 kap. 11 § SBL
16 §	18 kap. 6 § och 19 kap. 12 § SBL
17 §	19 kap. 13 § SBL
18 §	19 kap. 16 § SBL
19 §	–
20 §	–
66 kap.	
1 §	–
2 §	4 kap. 7 § TL och 21 kap. 1 § SBL
3 §	4 kap. 8 och 12 §§ TL samt 21 kap. 3 § SBL
4 §	4 kap. 7 § TL och 21 kap. 1 § SBL
5 §	–
6 §	4 kap. 9 och 10 §§ TL samt 21 kap. 4 och 6 §§ SBL
7 §	4 kap. 9 § TL samt 21 kap. 4 och 5 §§ SBL
8 §	4 kap. 9 § TL och 21 kap. 4 § SBL
9 §	4 kap. 11 § TL och 21 kap. 7 § SBL
10 §	4 kap. 11 a § TL
11 §	4 kap. 11 a § TL och 21 kap. 7 a § SBL
12 §	4 kap. 11 a § TL
13 §	21 kap. 5 § SBL
14 §	21 kap. 5 § SBL
15 §	–
16 §	–
17 §	–
18 §	4 kap. 9 § TL och 2 kap. 6 § SBL
19 §	4 kap. 13 § TL och 21 kap. 8 § SBL
20 §	–
21 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
22 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
23 §	4 kap. 14 § TL och 21 kap. 9 § SBL
24 §	21 kap. 9 § SBL
25 §	–
26 §	11 kap. 3 § SBL
27 §	4 kap. 15–17 och 19 §§ TL samt 21 kap. 10–12 och 14 §§ SBL
28 §	4 kap. 18 § TL och 21 kap. 13 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
29 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 17 § SBL
30 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 15 § SBL
31 §	4 kap. 20 § TL och 21 kap. 16 § SBL
32 §	4 kap. 21 § TL samt 21 kap. 18 och 19 §§ SBL
33 §	4 kap. 21 § TL och 21 kap. 19 § SBL
34 §	4 kap. 22 § TL och 21 kap. 20 § SBL
35 §	11 kap. 2 § SBL
67 kap.	
1 §	–
2 §	6 kap. 1 och 3 §§ TL, 22 kap. 1 och 3 §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
3 §	1 § lagen om allmänt ombud, 6 kap. 1 § TL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
4 §	6 kap. 1 § TL och 22 kap. 15 § SBL
5 §	6 kap. 2 § TL, 22 kap. 2 § SBL, 19 kap. 3 § LSK, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
6 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
7 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen, 10 ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
8 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
9 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
10 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 a–1 d §§ SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 10 § ersättningslagen, 20 § BtSL, 29 § TvL och 9 § lagen om deklarationsombud
11 §	6 kap. 1 § TL, 22 kap. 1 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 2 § ersättningslagen
12 §	6 kap. 3 § TL, 22 kap. 3 och 4 §§ SBL och 9 § lagen om deklarationsombud
13 §	6 kap. 3 § TL och 22 kap. 3 § SBL
14 §	6 kap. 4 § TL och 22 kap. 5 § SBL
15 §	22 kap. 4 § SBL
16 §	22 kap. 4 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
17 §	–
18 §	11 § ersättningslagen
19 §	6 kap. 5 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
20 §	6 kap. 6 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
21 §	6 kap. 6 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
22 §	6 kap. 7 § TL, 22 kap. 6 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
23 §	6 kap. 8 § TL, 22 kap. 7 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
24 §	6 kap. 8 § TL och 22 kap. 7 § SBL
25 §	6 kap. 9 § TL och 22 kap. 8 § SBL
26 §	6 kap. 10 § TL samt 22 kap. 10 och 13 §§ SBL
27 §	22 kap. 11 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen och 9 § lagen om deklarationsombud
28 §	6 kap. 13 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
29 §	6 kap. 14 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
30 §	6 kap. 17 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen, 32 § kassaregisterlagen, 30 § TvL och 2 § ersättningslagen
31 §	6 kap. 18 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
32 §	6 kap. 19 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
33 §	6 kap. 20 § TL och 22 kap. 13 § SBL
34 §	6 kap. 21 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
35 §	6 kap. 22 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
36 §	6 kap. 23 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
37 §	6 kap. 24 § TL, 22 kap. 13 § SBL, 7 § torgkontrollagen, 19 § branschkontrollagen och 32 § kassaregisterlagen
38 §	7 kap. 4 § TL
39 §	7 kap. 4 § TL och 22 kap. 2 § SBL

SFL	SBL/TL/LSK m.fl. författningar
68 kap.	
1 §	3 kap. 14 c § TL, 14 kap. 5 och 7 a §§ samt 23 kap. 7 och 8 §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK, 21 § TvL, 10 § BtSL samt 3 § torgkontrollagen
2 §	6 § ersättningslagen samt 11 kap. 12 § och 17 kap. 3 § SBL
3 §	3 kap. 14 c § TL, 21 § TvL, 14 kap. 5 och 7 a §§ SBL, 17 kap. 7 § LSK samt 3 § torgkontrollagen
69 kap.	
1 §	–
2 §	21 § TvL
3 §	21 § TvL
4 §	21 och 23 §§ TvL
5 §	22 § TvL
6 §	22 § TvL
7 §	22 § TvL
8 §	24 § TvL
9 §	24 och 25 §§ TvL
10 §	25 § TvL
11 §	23 § TvL
12 §	26 och 32 §§ TvL
13 §	10 § BtSL
14 §	10 § BtSL
15 §	11, 12 och 14 §§ BtSL
16 §	18 § BtSL
17 §	18 § BtSL
18 §	13 § BtSL och 31 TvL
70 kap.	
1 §	20 kap. 1–3 §§ SBL
2 §	20 kap. 1–3 §§ SBL
3 §	20 kap. 4 § SBL
4 §	20 kap. 6 § SBL
5 §	–
6 §	–
71 kap.	
1 §	11 kap. 12 § och 17 kap. 3 § SBL samt 18 § BtSL
2 §	11 kap. 12 §, 17 kap. 3 § samt 18 kap. 6 och 8 §§ SBL
3 §	11 kap. 12 §, 17 kap. 3 § och 18 kap. 9 § SBL samt 6 § ersättningslagen
4 §	–

Paragrafnyckel – taxeringslagen

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i taxeringslagen (1990:324) vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförfarandelagen. Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen, förkortade öb.

TL	SFL
1 kap.	
1 §	2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 17 § samt 56 kap. 3 §
2 §	–
3 §	3 kap. 2 och 11 §§
4 §	–
2 kap.	
1 §	–
2 §	–
3 §	–
4 §	–
5 §	–
6 §	–
7 §	–
3 kap.	
1 §	40 kap. 1 §
2 §	40 kap. 2 och 3 §§
3 §	40 kap. 4 §
4 §	–
5 §	37 kap. 6 och 7 §§
6 §	44 kap. 2 och 3 §§
7 §	–
8 §	41 kap. 2 och 3 §§
9 §	41 kap. 4 och 5 §§
10 §	41 kap. 6, 8 och 9 §§
11 §	3 kap. 9 § och 41 kap. 7 §
12 §	41 kap. 8–12 §§ samt 44 kap. 1 och 3 §§
12 a §	41 kap. 13 och 14 §§
13 §	47 kap. 1–3 §§
14 §	47 kap. 4 §
14 a §	47 kap. 5 §
14 b §	47 kap. 2, 3 och 6 §§
14 c §	47 kap. 7 § samt 68 kap. 1 och 3 §§
16 §	–
17 §	–
4 kap.	
1 §	–
2 §	56 kap. 2 §

TL	SFL
2 a §	–
3 §	57 kap. 1 §
5 §	56 kap. 4 §
6 §	56 kap. 5 §
7 §	66 kap. 2 och 4 §§
8 §	66 kap. 3 §
9 §	66 kap. 6–8 och 18 §§
10 §	66 kap. 6 §
11 §	66 kap. 9 §
11 a §	66 kap. 10–12 §§
11 b §	öb
12 §	66 kap. 3 §
13 §	66 kap. 19 §
14 §	66 kap. 21–23 §§
15 §	66 kap. 27 §
16 §	66 kap. 27 §
17 §	66 kap. 27 § och öb
18 §	66 kap. 28 §
19 §	66 kap. 27 §
20 §	66 kap. 29–31 §§
21 §	66 kap. 32 och 33 §§
22 §	66 kap. 34 §
23 §	–
5 kap.	
1 §	49 kap. 4 och 5 §§
2 §	49 kap. 6 §
3 §	49 kap. 7 §
4 §	49 kap. 11–13 §§
5 §	49 kap. 15 §
6 §	49 kap. 14 och 16 §§
7 §	49 kap. 19 §
8 §	49 kap. 10 §
9 §	48 kap. 1 och 2 §§
10 §	48 kap. 6 §
11 §	48 kap. 7 §
12 §	48 kap. 4 §
13 §	48 kap. 1, 2 och 6 §§
14 §	51 kap. 1 §
15 §	–
16 §	–
17 §	–
18 §	52 kap. 6 och 7 §§
19 §	–
20 §	52 kap. 10 och 11 §§
21 §	–
22 §	–

TL	SFL
23 §	49 kap. 21 §
6 kap.	
1 §	67 kap. 2–4 och 6–11 §§
2 §	67 kap. 5 §
3 §	67 kap. 12 och 13 §§
4 §	67 kap. 14 §
5 §	67 kap. 19 §
6 §	67 kap. 20 och 21 §§
7 §	67 kap. 22 §
8 §	67 kap. 23 och 24 §§
9 §	67 kap. 25 §
9 a §	–
10 §	67 kap. 26 §
13 §	67 kap. 28 §
14 §	67 kap. 29 §
17 §	67 kap. 30 §
18 §	67 kap. 31 §
19 §	67 kap. 32 §
20 §	67 kap. 33 §
21 §	67 kap. 34 §
22 §	67 kap. 35 §
23 §	67 kap. 36 §
24 §	67 kap. 37 §
7 kap.	
1 §	–
2 §	44 kap. 4 §
3 §	4 kap. 2 §
4 §	67 kap. 39 §
5 §	–
6 §	–
7 §	–
8 §	–

Paragrafnyckel – skattebetalningslagen

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i skattebetalningslagen (1997:483) vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförfarandelagen. Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i mervärdesskattelagen (1999:200) och socialavgiftslagen (200:980). Bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen ersätts av lagen (2011:1245) om redovisning, betalning och kontroll av mervärdesskatt för elektroniska tjänster från tredjeland.

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
1 kap.	
1 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 3 kap. 15 §
2 §	–
2 a §	2 kap. 1 §
2 b §	2 kap. 3 §
3 §	3 kap. 2, 3 och 11 §§
4 §	3 kap. 12 §
5 §	3 kap. 6 och 7 §
6 §	3 kap. 4, 13 och 14 §§
7 §	–
2 kap.	
1 §	–
6 §	66 kap. 18 §
8 §	–
3 kap.	
1 §	7 kap. 1 §
2 §	7 kap. 2 §
3 §	7 kap. 4 §
4 §	7 kap. 5 §
5 §	61 kap. 1 och 2 §§
6 §	61 kap. 7 §
4 kap.	
1 §	8 kap. 1 §
2 §	8 kap. 2 §
3 §	8 kap. 4 §
4 §	8 kap. 3 §
5 §	8 kap. 5 §
6 §	–
7 §	9 kap. 1 §
8 §	–
9 §	9 kap. 3 §
10 §	9 kap. 1 §
11 §	9 kap. 1 §
12 §	–

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
13 §	9 kap. 1, 2 och 4 §§
14 §	9 kap. 4 §
15 §	–
16 §	–
5 kap.	
1 §	10 kap. 2 §
2 §	10 kap. 3 §
3 §	10 kap. 4 och 5 §§
4 §	10 kap. 5–8 §§
5 §	10 kap. 11 och 12 §§
6 §	10 kap. 13 §
7 §	10 kap. 14 §
8 §	10 kap. 15 §
9 §	10 kap. 16–18 §§
10 §	10 kap. 9 och 10 §§
11 §	10 kap. 9 och 10 §§
12 §	10 kap. 19 §
13 §	11 kap. 27 §
14 §	10 kap. 20 §
15 §	10 kap. 21 §
16 §	11 kap. 27 §
6 kap.	
1 §	55 kap. 3 §
2 §	–
3 §	55 kap. 4 §
4 §	55 kap. 14 §
5 §	–
6 §	55 kap. 5 §
7 kap.	
1 §	55 kap. 3 §
8 kap.	
1 §	11 kap. 16 § och 12 kap. 1 §
2 §	11 kap. 2 och 17 §
3 §	12 kap. 2 och 3 §§
4 §	11 kap. 18 § och 12 kap. 4 §
5 §	11 kap. 19 § och 12 kap. 5 §
6 §	11 kap. 21 §
7 §	11 kap. 3 och 22 §§
8 §	11 kap. 17, 20 och 24 §§
9 §	11 kap. 20 §
10 §	11 kap. 25 och 26 §§
11 §	55 kap. 9 och 14 §§
12 §	55 kap. 10 och 11 §§
13 §	55 kap. 9 §
14 §	11 kap. 4–8 §§

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
15 §	11 kap. 10 §
16 §	11 kap. 10 och 11 §§
17 §	11 kap. 9 § och 55 kap. 12 §
18 §	–
19 §	10 kap. 3 §
20 §	10 kap. 3 §
21 §	–
22 §	11 kap. 15 §
23 §	11 kap. 12 §
24 §	11 kap. 13 §
25 §	11 kap. 14 §
26 §	11 kap. 23 §
27 §	55 kap. 11 §
28 §	–
29 §	55 kap. 9 och 11 §§
30 §	–
9 kap.	
1 §	–
2 §	2 kap. 10 a–10 d och 24 §§ SAL
3 §	2 kap. 21 § SAL
10 kap.	
1 §	28 kap. 2–4 §§
2 §	28 kap. 5 §
3 §	28 kap. 4 §
4 §	28 kap. 4 §
5 §	37 kap. 4 §
6 §	28 kap. 2–4 §§
7 §	28 kap. 6 §
8 §	37 kap. 5 §
8 a §	27 kap. 1 och 2 §§
8 b §	27 kap. 4 §
8 c §	27 kap. 3 §
9 §	26 kap. 2 §
9 a §	26 kap. 2 och 6 §§ samt 38 kap. 1 och 2 §§
10 §	37 kap. 4 §
11 §	26 kap. 13 §
12 §	26 kap. 38 §
13 §	26 kap. 3, 5 och 6 §§
13 a §	26 kap. 4 § samt 38 kap. 1 och 2 §§
14 §	26 kap. 10 §
14 a §	26 kap. 11 och 12 §§
14 b §	26 kap. 13 §
14 c §	26 kap. 15 §
14 d §	26 kap. 14 §
15 §	26 kap. 11 §
16 §	–

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
16 a §	26 kap. 17 §
17 §	26 kap. 18, 19 och 21 §§
17 a §	26 kap. 18 och 20 §§
17 b §	26 kap. 18 och 22 §§
18 §	26 kap. 26–29 §§
19 §	26 kap. 30 §
20 §	64 kap. 3 §
21 §	26 kap. 31 §
22 §	26 kap. 32 §
22 a §	26 kap. 33 §
23 §	26 kap. 34 § och 64 kap. 3 §
24 §	36 kap. 1 och 5 §§
25 §	38 kap. 1–3 §§
26 §	–
27 §	37 kap. 2 §
28 §	26 kap. 39 §
29 §	–
30 §	–
30 a §	26 kap. 23 §
31 §	26 kap. 11 §
32 §	26 kap. 7 och 35–37 §§
32 a §	26 kap. 8 och 35–37 §§
32 b §	26 kap. 8 och 35–37 §§
32 c §	38 kap. 1 och 2 §§
33 §	35 kap. 2 §
34 §	38 kap. 1 §
35 §	35 kap. 3 §
35 a §	35 kap. 4 §
35 b §	35 kap. 5 §
35 c §	35 kap. 6 §
35 d §	35 kap. 7 §
35 e §	35 kap. 8 §
36 §	35 kap. 9 §
36 a §	37 kap. 2 §
37 §	–
10 a kap.	
1 §	2 § Lag (2011:1245)
2 §	4 § Lag (2011:1245)
3 §	5 § Lag (2011:1245)
4 §	6 § Lag (2011:1245)
5 §	7 § Lag (2011:1245)
6 §	8 § Lag (2011:1245)
7 §	9 § Lag (2011:1245)
8 §	10 § Lag (2011:1245)
9 §	11 § Lag (2011:1245)
10 §	12 § Lag (2011:1245)

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
11 §	13 § Lag (2011:1245)
12 §	14 § Lag (2011:1245)
13 §	15 § Lag (2011:1245)
14 §	16 § Lag (2011:1245)
15 §	17 § Lag (2011:1245)
16 §	18 § Lag (2011:1245)
17 §	19 § Lag (2011:1245)
18 §	20 § Lag (2011:1245)
19 §	21 § Lag (2011:1245)
20 §	22 § Lag (2011:1245)
21 §	23 § Lag (2011:1245)
22 §	25 § Lag (2011:1245)
11 kap.	
1 §	53 kap. 5 §
2 §	53 kap. 1 § och 66 kap. 35 §
3 §	55 kap. 2 § och 66 kap. 26 §
4 §	55 kap. 2 §
5 §	62 kap. 4, 6 och 7 §§
6 §	55 kap. 6 och 8 §§
7 §	–
8 §	55 kap. 14 §
9 §	56 kap. 2 och 7 §§
10 §	56 kap. 6 §
11 §	56 kap. 8 §
11 a §	58 kap. 1 och 2 §§
12 §	58 kap. 3 och 4 §§, 68 kap. 2 § samt 71 kap. 1–3 §§
13 §	–
14 §	56 kap. 9 §
15 §	56 kap. 10 §
16 §	53 kap. 2 §
17 §	53 kap. 3 §
18 §	53 kap. 4 §
18 a §	53 kap. 2 §
19 §	57 kap. 1 och 3 §§
20 §	–
12 kap.	
1 §	59 kap. 2 och 3 §§
2 §	–
3 §	59 kap. 7 och 8 §§
4 §	59 kap. 7 §
5 §	59 kap. 10 §
6 §	59 kap. 12 och 13 §§
6 a §	59 kap. 14 §
6 b §	59 kap. 15 §
7 §	59 kap. 16 och 17 §§
7 a §	59 kap. 18 §

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
7 b §	–
7 c §	59 kap. 19 §
7 d §	–
7 e §	59 kap. 20 §
8 §	59 kap. 22 §
8 a §	59 kap. 11 §
8 b §	59 kap. 23 §
8 c §	59 kap. 24 §
9 §	–
9 a §	–
10 §	59 kap. 5 §
11 §	59 kap. 9 §
12 §	59 kap. 21 och 22 §§
13 §	59 kap. 26 och 27 §§
13 kap.	
1 §	60 kap. 1 §
2 §	–
14 kap.	
1 §	40 kap. 2 och 3 §§
1 a §	39 kap. 14 §
2 §	39 kap. 3 §
2 a §	11 kap. 12 § ML
2 b §	11 kap. 13 § ML
3 §	37 kap. 6 och 7 §§
4 §	37 kap. 9 och 10 §§
5 §	47 kap. 1 och 4–7 §§ samt 68 kap. 1 och 3 §§
6 §	–
7 §	41 kap. 2 §
7 a §	41 kap. 3–14 §§, 47 kap. 2–7 §§ samt 68 kap. 1 och 3 §§
8 §	–
15 kap.	
1 §	49 kap. 4 och 5 §§
2 §	49 kap. 6 §
3 §	49 kap. 7 §
4 §	49 kap. 11–13 §§
5 §	49 kap. 15 §
6 §	49 kap. 19 §
7 §	49 kap. 10 §
8 §	48 kap. 1 och 6 §§
9 §	50 kap. 7 §
10 §	51 kap. 1 §
11 §	51 kap. 1 §
12 §	–
13 §	52 kap. 7 §
14 §	–

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
15 §	52 kap. 10 §
16 §	–
16 kap.	
2 §	62 kap. 2 §
3 §	62 kap. 2 §
4 §	62 kap. 3 §
5 §	62 kap. 4 och 5 §§
6 §	62 kap. 8 och 9 §§
7 §	61 kap. 4 §
8 §	62 kap. 10 §
9 §	62 kap. 11 §
10 §	62 kap. 12 §
11 §	62 kap. 15 och 16 §§
12 §	62 kap. 17 och 18 §§
13 §	62 kap. 19 §
17 kap.	
1 §	63 kap. 3 §
2 §	63 kap. 4–6 §§
2 a §	63 kap. 7 §
3 §	63 kap. 8–10 §§, 68 kap. 2 § samt 71 kap. 1–3 §§
3 a §	–
4 §	63 kap. 11 §
4 a §	63 kap. 12 §
5 §	63 kap. 13 §
6 §	63 kap. 4 och 6 §§
7 §	63 kap. 15 §
8 §	63 kap. 2 §
9 §	63 kap. 16 §
10 §	24 § Lag (2011:1245)
11 §	63 kap. 22 §
17 a kap.	
1 §	63 kap. 14 §
2 §	63 kap. 14 §
3 §	63 kap. 17–21 §§
4 §	63 kap. 17–21 §§
5 §	63 kap. 17–21 §§
6 §	63 kap. 17–21 §§
7 §	63 kap. 17–21 §§
8 §	63 kap. 14 §
9 §	63 kap. 22 §
18 kap.	
1 §	64 kap. 2 §
2 §	64 kap. 2 §
3 §	64 kap. 5 §
4 §	64 kap. 3 §

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
4 a §	59 kap. 20 §
4 b §	64 kap. 6 §
5 §	64 kap. 7 och 8 §§
6 §	65 kap. 16 § och 71 kap. 2 §
7 §	62 kap. 14 § och 64 kap. 4 §
7 a §	62 kap. 13 §
8 §	71 kap. 2 §
9 §	71 kap. 3 §
10 §	64 kap. 9 och 10 §§
19 kap.	
1 §	65 kap. 2 §
2 §	65 kap. 2 och 9 §§
3 §	65 kap. 3 §
4 §	65 kap. 5 och 9 §§
5 §	65 kap. 4 och 6 §§
6 §	65 kap. 4 och 7 §§
6 a §	65 kap. 4 och 7 §§
7 §	65 kap. 4, 8, 10 och 11 §§
7 a §	65 kap. 4 och 12 §§
8 §	65 kap. 13 §
9 §	65 kap. 13 §
10 §	65 kap. 2 och 14 §§
11 §	65 kap. 15 §
12 §	65 kap. 16 §
13 §	65 kap. 17 §
14 §	65 kap. 2 och 4 §§
15 §	–
16 §	65 kap. 18 §
20 kap.	
1 §	70 kap. 1 och 2 §§
2 §	70 kap. 1 och 2 §§
3 §	70 kap. 1 och 2 §§
4 §	70 kap. 3 §
5 §	–
6 §	70 kap. 4 §
21 kap.	
1 §	66 kap. 2 och 4 §§
2 §	–
3 §	66 kap. 3 §
4 §	66 kap. 6–8 §§
5 §	66 kap. 7, 13 och 14 §§
6 §	66 kap. 6 §
7 §	66 kap. 9 §
7 a §	66 kap. 11 §
8 §	66 kap. 19 §
9 §	66 kap. 21–24 §§

SBL	SFL/SAL/ML/Lag (2011:1245)
10 §	66 kap. 27 §
11 §	66 kap. 27 §
12 §	66 kap. 27 §
13 §	66 kap. 28 §
14 §	66 kap. 27 §
15 §	66 kap. 30 §
16 §	66 kap. 31 §
17 §	66 kap. 29 §
18 §	66 kap. 32 §
19 §	66 kap. 32 och 33 §§
20 §	66 kap. 34 §
22 kap.	
1 §	67 kap. 2, 6 och 11 §§
1 a §	3 kap. 10 § och 67 kap. 7–10 §§
1 b §	67 kap. 7–10 §§
1 c §	67 kap. 7–10 §§
1 d §	67 kap. 7–10 §§
2 §	67 kap. 5 och 39 §§
3 §	67 kap. 2, 12 och 13 §§
4 §	67 kap. 12, 15 och 16 §§
5 §	67 kap. 14 §
6 §	67 kap. 19–22 §§
7 §	67 kap. 23 och 24 §§
8 §	67 kap. 25 §
9 §	–
10 §	67 kap. 26 §
11 §	67 kap. 27 §
13 §	67 kap. 26 och 28–37 §§
14 §	–
15 §	67 kap. 4 §
23 kap.	
1 §	–
2 §	44 kap. 2–4 §§
3 §	5 kap. 2 §
3 a §	5 kap. 3 §
3 b §	–
3 c §	5 kap. 1 §
3 d §	5 kap. 4 §
4 §	6 kap. 2 och 3 §§
5 §	–
6 §	4 kap. 2 §
7 §	68 kap. 1 §
8 §	68 kap. 1 §
9 §	–

Paragrafnyckel – lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Paragrafnyckeln anger för varje paragraf i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter vilken eller vilka bestämmelser som paragrafen ersätts med i skatteförfarandelagen. Några paragrafer har ersatts med bestämmelser i inkomstskattelagen (1999:1229), respektive övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

LSK	SFL/IL
1 kap.	
1 §	2 kap. 1 §
2 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 29 kap. 1 §
3 §	2 kap. 1 § och 33 kap. 2 §
4 §	2 kap. 1 och 2 §§ samt 14 kap. 1 §
5 §	3 kap. 2, 6 och 11 §§
6 §	3 kap. 3 §
7 §	–
9 §	–
2 kap.	
1 §	–
2 §	30 kap. 1 § och öb
4 §	30 kap. 3 §
5 §	30 kap. 2 §
7 §	5 kap. 1 § och 30 kap. 4 §
8 §	30 kap. 5 §
3 kap.	
1 §	31 kap. 2 och 3 §§
3 §	31 kap. 5 §
4 §	31 kap. 6 §
5 §	31 kap. 2, 3, 7 och 8 §§
5 a §	31 kap. 9 §
6 §	31 kap. 10 §
7 §	31 kap. 11 §
7 a §	31 kap. 12 §
8 §	31 kap. 13 §
9 §	31 kap. 7 §
9 a §	31 kap. 14 §
9 b §	31 kap. 15 § och 39 a kap. 11 § IL
9 c §	39 a kap. 11 § IL
10 §	31 kap. 16 §
11 §	31 kap. 17 §
11 a §	31 kap. 18 §
12 §	31 kap. 19 §
13 §	31 kap. 20 §

LSK	SFL/IL
14 §	–
15 §	31 kap. 21 §
15 a §	31 kap. 22 §
16 §	31 kap. 23 §
16 a §	31 kap. 24 §
17 §	31 kap. 25 §
17 a §	31 kap. 26 §
18 §	33 kap. 6 §
19 §	33 kap. 6 §
19 a §	33 kap. 6 §
20 §	31 kap. 27 §
21 §	31 kap. 29 och 30 §§
21 a §	öb
22 §	31 kap. 28 §
23 §	31 kap. 31 §
24 §	–
25 §	31 kap. 32 §
26 §	31 kap. 33 §
27 §	31 kap. 34 §
4 kap.	
1 §	38 kap. 1 §
2 §	31 kap. 4 §
3 §	38 kap. 2 och 3 §§
4 §	–
5 §	32 kap. 1 och 2 §§
6 §	32 kap. 3 §
5 kap.	
1 §	33 kap. 3 §
2 §	33 kap. 6 §
2 a §	33 kap. 7 §
3 §	33 kap. 8 §
4 §	33 kap. 10–12 §§ samt 38 kap. 1 och 2 §§
6 kap.	
1 §	15 kap. 2 §
2 §	15 kap. 3–5 §§
3 §	15 kap. 6 §
4 §	15 kap. 7 §
5 §	15 kap. 8 §
5 a §	15 kap. 2 §
6 §	15 kap. 9 §
7 §	15 kap. 2 §
8 §	–
9 §	15 kap. 10 §
10 §	15 kap. 11 §

LSK	SFL/IL
7 kap.	
1 §	16 kap. 1 §
2 §	16 kap. 2 §
3 §	16 kap. 3 §
4 §	16 kap. 4–6 §§
5 §	16 kap. 4–6 §§
8 kap.	
1 §	17 kap. 1 §
2 §	17 kap. 2 och 3 §§
4 §	17 kap. 4 §
5 §	17 kap. 5 §
6 §	17 kap. 6 §
7 §	18 kap. 1 §
8 §	18 kap. 2 och 3 §§
10 §	18 kap. 5 §
11 §	18 kap. 4 §
12 §	18 kap. 6 §
9 kap.	
1 §	19 kap. 1 §
2 §	19 kap. 2 §
4 §	19 kap. 3 §
5 §	19 kap. 4 §
6 §	19 kap. 5 §
7 §	19 kap. 6 §
10 kap.	
1 §	20 kap. 1 §
2 §	20 kap. 2 §
3 §	20 kap. 3 §
4 §	20 kap. 4 §
5 §	20 kap. 5 §
6 §	20 kap. 6 §
7 §	21 kap. 1 §
8 §	21 kap. 2 och 3 §§
9 §	21 kap. 5 §
10 §	21 kap. 6 §
11 §	21 kap. 7 §
11 kap.	
2 §	22 kap. 2 §
2 a §	22 kap. 3 §
3 §	22 kap. 4 §
4 §	22 kap. 5 §
5 §	22 kap. 6 §
6 §	22 kap. 7 §
7 §	22 kap. 8 §
7 a §	22 kap. 9 §

LSK	SFL/IL
7 b §	22 kap. 10 §
7 c §	22 kap. 11 §
8 a §	22 kap. 12 §
9 §	22 kap. 13 §
13 §	22 kap. 14 §
15 §	22 kap. 15 §
12 kap.	
1 §	23 kap. 1 §
2 §	23 kap. 2 och 3 §§
3 §	23 kap. 2 och 3 §§
3 a §	–
4 §	23 kap. 4 §
13 kap.	
1 §	23 kap. 5 §
2 §	23 kap. 6 §
3 §	38 kap. 1 §
14 kap.	
1 §	24 kap. 1 och 2 §§
2 §	24 kap. 1 §
7 §	38 kap. 1 §
8 §	24 kap. 4 §
9 §	–
10 §	–
11 §	–
12 §	–
15 kap.	
1 §	34 kap. 3 §
2 §	34 kap. 4 §
3 §	34 kap. 5 §
4 §	34 kap. 6 och 7 §§
5 §	34 kap. 10 §
6 §	34 kap. 11 §
7 §	34 kap. 9 §
8 §	33 kap. 9 och 11 §§ samt 38 kap. 1 §
16 kap.	
1 §	36 kap. 1, 2 och 4 §§
2 §	36 kap. 1 och 3 §§
3 §	36 kap. 1, 2 och 4 §§
17 kap.	
1 §	37 kap. 2 §
2 §	37 kap. 4 §
3 §	37 kap. 8 §
4 §	37 kap. 9 §
5 §	37 kap. 10 §
6 §	–

LSK	SFL/IL
7 §	47 kap. 1 och 4–7 §§
8 §	44 kap. 2 och 4 §§
9 §	44 kap. 3 §
18 kap.	
1 §	25 kap. 1 §
2 §	33 kap. 4 §
3 §	39 a kap. 11 § IL
19 kap.	
1 §	–
2 §	39 kap. 3 §
2 a §	39 kap. 15 §
2 b §	39 kap. 16 §
3 §	67 kap. 5 §
4 §	–

Förordning om fullgörande av deklarations- skyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. (1957:515)

den 27 juni 1957

1 § 1 mom. Om staten, landsting, kommun eller annan liknande menighet enligt bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) är skyldig att lämna deklARATION, ska skyldigheten fullgöras av den förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och inseendet över den fastighet eller som har handhaft den rörelse, som omfattas av deklarationsskyldigheten.

Om en fond som förvaltas av en statlig myndighet är skyldig att lämna deklARATION, ska skyldigheten fullgöras av denna myndighet. *Förordning (2011:1438).*

Intill den 1 januari 2012 hade 1 § följande lydelse:

1 mom. Där staten, landsting, kommun eller annan dylik menighet enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklARATION och kontrolluppgifter är skyldig att lämna självdeklARATION skall skyldigheten fullgöras av förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och inseendet över den fastighet eller som handhaft den rörelse, som omfattas av deklarationsskyldigheten. Om en fond som förvaltas av en statsmyndighet är skyldig att lämna självdeklARATION, skall skyldigheten fullgöras av denna myndighet. *Förordning (2001:1246).*

Intill den 1 januari 2002 hade 1 § 1 mom. följande lydelse:

1 mom. Där staten, landstingskommun, kommun eller annan dylik menighet enligt bestämmelserna i lagen (1990:325) om självdeklARATION och kontrolluppgifter är skyldig avgiva deklARATION till ledning för taxering skall – såvitt ej nedan annorlunda stadgas – skyldigheten fullgöras av förvaltningsmyndighet eller annan, som utövar vården och inseendet över den fastighet eller som handhaft den rörelse, varom fråga är. Åligger deklarationsskyldighet fond, som av statsmyndighet förvaltas, skall skyldigheten fullgöras av denna myndighet. *Förordning (1990:1248).*

Intill den 1 januari 2000 (Förordning 1999:925) hade 1 § ett 2 mom. med följande lydelse:

2 mom. I fråga om kyrklig jord fullgörs deklarationsskyldigheten

för

av

1. löneboställe	kyrkorådet i pastoratet
2. prästgård	kyrkorådet i pastoratet
3. församlingskyrkas fastighet	kyrkorådet i pastoratet
4. prästlönefondsfastighet	egendomsnämnden
5. kyrkofondsfastighet	kammarkollegiet
6. domkyrkas fastighet	
– i Uppsala stift	domkapitlet i Uppsala
– i Lunds stift	domkyrkorådet i Lund
– i övriga stift	egendomsnämnden
7. biskopsgård	egendomsnämnden <i>Förordning (1989:250).</i>

2 § Den myndighet som enligt 1 § ska fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond som förvaltas av statlig myndighet, ska se till att det allmännas rätt tillvaratas i det beslut om skatt eller avgift som fattas på grundval av den deklaration som ska lämnas. Myndigheten får för det allmännas räkning överklaga beslutet om skatt eller avgift.

Skyldigheterna enligt första stycket innebär inte någon inskränkning i annan myndighets rätt och skyldighet enligt andra föreskrifter att bevaka det allmännas intresse. *Förordning (2011:1438)*.

Intill den 1 januari 2012 hade 2 § följande lydelse:

Det åligger den myndighet, som enligt 1 § har att fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statsmyndighet, att beträffande taxering, som deklarationen skall avse, tillse att det allmännas rätt iakttas vid taxeringen. Myndigheten får för det allmännas räkning hos förvaltningsrätten överklaga Skatteverkets beslut rörande taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. *Förordning (2009:874)*.

Härigenom sker ej inskränkning i den rätt och skyldighet att i förevarande avseenden bevaka det allmännas intresse, som enligt eljest gällande föreskrifter kan tillkomma annan myndighet än ovan angivits. *Förordning (1993:1198)*.

Intill den 15 februari 2010 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Det åligger den myndighet, som enligt 1 § har att fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statsmyndighet, att beträffande taxering, som deklarationen skall avse, tillse att det allmännas rätt iakttas vid taxeringen. Myndigheten får för det allmännas räkning hos länsrätten överklaga Skatteverkets beslut rörande taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. *Förordning (2003:901)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Det åligger den myndighet, som enligt 1 § har att fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statsmyndighet, att beträffande taxering, som deklarationen skall avse, tillse att det allmännas rätt iakttas vid taxeringen. Myndigheten får för det allmännas räkning hos länsrätten överklaga skattemyndighets beslut rörande taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. *Förordning (1999:925)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Det åligger den myndighet, som enligt 1 § har att fullgöra deklarationsskyldighet för staten eller för fond, som förvaltas av statsmyndighet, eller för kyrklig jord, att beträffande taxering, som deklarationen skall avse, tillse att det allmännas rätt iakttas vid taxeringen. Myndigheten får för det allmännas räkning hos länsrätten överklaga skattemyndighets beslut rörande taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. *Förordning (1993:1198)*.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1958. *Kungörelse (1957:515)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1989. *Förordning (1989:250)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991. *Förordning (1990:1248)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1993 och tillämpas på beslut som meddelats efter ikraftträdandet. *Förordning (1993:1198)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången vid 2001 års taxering. *Förordning (1999:925)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering. *Förordning (2001:1246)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 2 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. *Förordning (2003:901)*.

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2010. *Förordning (2009:874)*.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Förordningen tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Förordningen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. *Förordning (2011:1438)*.

Skattebrottslag (1971:69)

2 april 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1971:10, SkU 16, rskr 72.

1 § Denna lag gäller i fråga om skatt och, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt.

Lagen tillämpas inte i fråga om

1. gärningar som är belagda med straff i lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror, och

2. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift.

I lagen om straff för smuggling finns särskilda bestämmelser om förundersökning, tvångsmedel och åtal vid brott som avses i 2–4 §§, om brottet rör skatt enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2005:457)*.

Lag (2005:457) har trätt i kraft den 1 juli 2005.

2 § Den som på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till myndighet eller underlåter att till myndighet lämna deklARATION, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för *skattebrott* till fängelse i högst två år. *Lag (1996:658)*.

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

3 § Om brott som avses i 2 § är att anse som ringa, döms för *skatteförseelse* till böter. *Lag (1996:658)*.

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

4 § Om brott som avses i 2 § är att anse som grovt, döms för *grovt skattebrott* till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömande om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det rör mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art. *Lag (1996:658)*.

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

5 § Den som på annat sätt än muntligen av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till myndighet och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan döms för *vårdslös skatteuppgift* till böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till skattebeloppet och övriga omständigheter är av mindre allvarlig art, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. *Lag (1996:658).*

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

6 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet att göra skatteavdrag på sätt som föreskrivs i skatteförfarandelagen (2011:1244) döms för *skatteavdragsbrott* till böter eller fängelse i högst ett år.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar enligt första stycket. *Lag (2011:1247).*

Lag (2011:1247) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet

7 § Den som, i annat fall än som avses i 2 §, på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt,

döms för *skatteredovisningsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen underlåter att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften ska lämnas utan föreläggande eller anmaning och inte avser egen inkomstdeklaration.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket. *Lag (2011:1247).*

Lag (2011:1247) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet. Den nya bestämmelsen i 7 § andra stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Bestämmelsen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

8 § Den som av grov oaktsamhet begår gärning som avses i 7 § första stycket 2 eller andra stycket döms för *vårdslös* skatteredovisning till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket. *Lag (1996:658).*

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

9 § [9 § har upphört att gälla genom lag (1996:658), som har trätt i kraft den 1 juli 1996.]

10 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldighet eller sådan skyldighet att föra och bevara räkenskaper, som föreskrivs för vissa uppgiftsskyldiga och därigenom ger upphov till fara för att myndighets kontrollverksamhet vid beräkning eller uppbörd av skatt eller avgift allvarligt försvåras, döms för *försvårande av skattekontroll* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

I ringa fall döms ej till ansvar enligt första stycket. *Lag (1996:658).*

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

11 § För förberedelse till grovt skattebrott döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken. *Lag (2011:513).*

Lag (2011:513) har trätt i kraft den 1 juli 2011.

12 § Den som frivilligt vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som frivilligt uppfyller skyldighet som där avses. *Lag (2011:1247).*

Lag (2011:1247) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet. Bestämmelserna i 12 § i dess nya lydelse tillämpas på åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet, oavsett när gärningen har begåtts.

13 § Bestämmelserna om förverkande i 36 kap. 1 § brottsbalken ska inte tillämpas i fråga om brott enligt denna lag.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte utbyte av förberedelse till grovt skattebrott eller vad som därvid har tagits emot som ersättning för kostnader. *Lag (2011:513).*

Lag (2011:513) har trätt i kraft den 1 juli 2011.

13 a § Bestämmelserna om förverkande i 36 kap. 1 § brottsbalken skall inte tillämpas i fråga om brott enligt denna lag.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte utbyte av förberedelse till grovt skattebrott eller vad som därvid har tagits emot som ersättning för kostnader. *Lag (2011:513)*.

Lag (2011:513) har trätt i kraft den 1 juli 2011.

14 § Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt 3 eller 5–8 §§ ådömas, om den misstänkte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år från brottet. Har vid brott som avses i 10 § den misstänkte blivit föremål för revision av Skatteverket inom fem år från brottet, ska de i 35 kap. 1 § brottsbalken angivna tiderna räknas från den dag då revisionen beslutades.

Påföljd får ådömas för brott enligt denna lag utan hinder av att den misstänkte inte erhållit del av åtal för brottet inom den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken eller första stycket denna paragraf, om den misstänkte inom samma tid har delgetts underrättelse om att han är skäligen misstänkt för brottet. Underrättelsen ska ha skett under en förundersökning som sedermera lett till allmänt åtal mot den misstänkte för brottet. Den ska ha utfärdats av åklagaren och ange de omständigheter som utgör grund för misstanken. Delgivningen ska ha skett på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål. Avvisas eller avskrivs mål mot någon om brott som han delgetts misstanke om enligt detta stycke ska i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så anses som om delgivning av underrättelsen inte skett. *Lag (2011:1247)*.

Lag (2011:1247) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet.

14 a § För brott enligt 2 eller 4 § får rätten på ansökan av åklagaren besluta om förlängning av den tid som anges i 35 kap. 1 § brottsbalken. Beslut om förlängning får meddelas, om stämning eller underrättelse enligt 14 § andra stycket avseende sådant brott inte har kunnat delges den misstänkte på grund av att han

1. har saknat känt hemvist och inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig,

2. inte har kunnat anträffas på känt hemvist inom riket och det inte har kunnat klarläggas var han uppehållit sig samt det kan antas att han hållit sig undan eller

3. har stadigvarande vistats utomlands.

Förlängningstiden skall bestämmas med hänsyn till vad som kan antas behövas för att delgivning skall ske med den misstänkte, dock till minst sex månader. Visar det sig att den bestämda tiden är otillräcklig, får rätten på ansökan av åklagaren medge ytterligare förlängning.

Förlängning enligt denna paragraf får inte omfatta längre tid än sammanlagt fem år. *Lag (1996:658)*.

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

14 b § En ansökan enligt 14 a § skall ha kommit in till tingsrätten före utgången av den tid som begärs förlängd.

Har ansökningen getts in i rätt tid, bortfaller möjligheten att ådöma påföljd för brottet tidigast när beslut på grund av ansökningen föreligger. Om ansökningen inte bifalls, skall i fråga om möjligheten att ådöma påföljd så anses som om någon ansökan inte har gjorts. *Lag (1985:105).*

Lag (1985:105) har trätt i kraft den 1 juli 1985.

14 c § Tingsrättens handläggning av mål enligt 14 a § är skriftlig. I handläggningen får ingå muntlig förhandling när det kan antas vara till fördel för utredningen. Den misstänkte och hans försvarare skall beredas tillfälle att yttra sig över åklagarens ansökan om så kan ske.

Beslut varigenom en domstol lämnat en ansökan enligt 14 a § utan bifall får inte överklagas. Beslut av tingsrätt att medge förlängning enligt 14 a § får överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom två veckor från den dag då den misstänkte, på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål, delgavs beslutet.

I övrigt skall vad som är föreskrivet i rättegångsbalken rörande brottmål gälla i tillämpliga delar. *Lag (1996:658).*

Lag (1996:658) har trätt i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet.

15 § Har ett mål om brott enligt denna lag samband med en fråga om skatt eller avgift som är anhängig vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, får handläggningen av brottmålet vila i avvaktan på utgången i skatte- eller avgiftsfrågan endast om det är av avgörande betydelse för prövningen av målet att den frågan avgörs först.

I mål som avses i första stycket skall rätten samråda med förvaltningsdomstolen eller förvaltningsmyndigheten rörande målets handläggning, om det inte är obehövt. *Lag (1985:416).*

Lag (1985:416) har trätt i kraft den 1 juli 1985.

16 § En fråga om skatt eller avgift som är anhängig vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet skall där handläggas med förtur, om handläggningens resultat är av väsentlig betydelse för en förundersökning angående brott enligt denna lag eller ett åtal för sådant brott.

Åklagaren skall se till att den domstol eller myndighet som avses i första stycket underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för frågan om förtursbehandling. *Lag (1983:460).*

Lag (1983:460) har trätt i kraft den 1 juli 1983.

17 § Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter skall göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att

anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. Skatteverket får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom verket som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuugoett år.

Har i lag eller i förordning meddelats bestämmelse som avviker från föreskrifterna i första stycket gäller den bestämmelsen. *Lag (2003:682)*.

Lag (2003:682) har trätt i kraft den 1 januari 2004.

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1972, då skattestrafflagen (1943:313) har upphört att gälla. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om gärning som begåtts före ikraftträdandet. (*Lag 1971:69*).

Prop. 1971:10, SkU 16, rskr 72

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976. Äldre lydelse av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om gärning som begåtts före ikraftträdandet. *Lag (1975:1180)*.

Prop. 1975/76:70, SkU 1975/76:18, rskr 1975/76:71

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Den äldre lydelsen av 1 § gäller fortfarande i fråga om skatter och avgifter som belöper på tid före ikraftträdandet. *Lag (1981:1157)*.

Prop. 1981/82:10, SkU 1981/82:9, rskr 1981/82:51

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag då lagen enligt uppgift på den kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. Den äldre lydelsen av 1 § gäller fortfarande i fråga om skatter och avgifter som belöper på tid före ikraftträdandet. *Lag (1983:220)*.

Prop. 1982/83:102, SkU 1982/83:40, rskr 1982/83:259

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984. Den äldre lydelsen av 1 § gäller fortfarande i fråga om skatt som belöper på tid före ikraftträdandet. *Lag (1984:169)*.

Prop. 1983/84:71, SkU 1983/84:22, rskr 1983/84:145

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1982:1194) om hyreshusavgift. *Lag (1984:1059)*.

Prop. 1983/84:178, 1984/85:18, SkU 1983/84:40, 1984/85:17, 1984/85:24, rskr 1984/85:90

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985.

De nya bestämmelserna i 14 § andra stycket och 14 a § tillämpas även på brott som har begåtts före ikraftträdandet, om inte möjligheten att ådöma påföljd har bortfallit dessförinnan enligt äldre bestämmelser. Såvitt gäller underrättelse om brottsmisstanke tillämpas de nya bestämmelserna endast på underrättelser som delges efter ikraftträdandet. *Lag (1985:105)*.

Prop. 1984/85:47, JuU 1984/85:14, rskr 1984/85:142

Denna lag träder i kraft, i fråga om 1 § första stycket 1 avseende lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader den 1 juli 1991, och i övrigt den 1 januari 1992. *Lag (1991:700)*.

Prop. 1990/91:166, 1990/91:SkU29, rskr 1990/91:289

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om restavgift. *Lag (1992:629)*.

Prop. 1991/92:93, 1991/92:SkU19, rskr 1991/92:269

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om mervärdesskatt som belöper på tid före ikraftträdandet. *Lag (1994:207)*.

Prop. 1993/94:99, bet. 1993/94:SkU29, rskr. 1993/94:170

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 såvitt avser 1 § första stycket 3 och i övrigt samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Den äldre lydelsen av 1 § första stycket 3 gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet. *Lag (1994:1787)*.

Prop. 1994/95:41, 1994/95:56, 1994/95:99, bet. 1994/95:SfU6, 1994/95:SkU17, 1994/95:AU5, rskr. 1994/95:160

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet. *Lag (1995:1669)*.

Prop. 1995/96:87, bet. 1995/96:SkU18, rskr. 1995/96:122

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996. Äldre bestämmelser tillämpas dock fortfarande i fråga om gärningar som begåtts före ikraftträdandet. *Lag (1996:658)*.

Prop. 1995/96:170, bet. 1995/96:JuU23, rskr. 1995/96:277

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år. *Lag (1997:486)*.

Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23, rskr. 1996/97:276

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *Lag (2003:805)*.

Prop. 2003/04:1, bet. 2003/04:FiU1, rskr. 2003/04:42

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om gärningar som har begåtts före ikraftträdandet.
 3. Den nya bestämmelsen i 7 § andra stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Bestämmelsen tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.
 4. Bestämmelserna i 12 § i dess nya lydelse tillämpas på åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet, oavsett när gärningen har begåtts. *Lag (2011:1247)*.

Prop. 2010/11:165, bet. 2011/12:SkU3, rskr. 2011/12:28

Lag om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde i vissa fall* (1985:354)

23 maj 1985

Prop. 1984/85:90, NU 19, rskr 243.

* Rubriken ändrad genom lag 2001:367.

Inledande bestämmelse

1 § Med juridiskt eller ekonomiskt biträde avses i denna lag yrkesmässig rådgivning eller annat yrkesmässigt biträde som lämnas åt någon annan och som är av juridiskt eller ekonomiskt slag. *Lag (2001:367).*

Lag (2001:367) har trätt i kraft den 1 juli 2001.

Ansvar

2 § Den som lämnar juridiskt eller ekonomiskt biträde och därvid av grov oaktsamhet främjar en straffbelagd gärning, döms för vårdslöst biträde till böter eller fängelse i högst två år. Straffet får dock inte sättas högre än vad som är föreskrivet för den gärning som främjats. I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Första stycket gäller inte, om främjandet utgör medverkan till brott enligt 23 kap. brottsbalken. Det gäller inte heller, om enligt särskild föreskrift straff ej kan följa på medverkan till den gärning som har främjats. *Lag (2001:367).*

Lag (2001:367) har trätt i kraft den 1 juli 2001.

Åläggande av förbud

3 § Förbud att lämna juridiskt eller ekonomiskt biträde får meddelas den som när sådant biträde lämnats har gjort sig skyldig till brott, som inte är ringa. Förbud får meddelas fören tid av högst tio år.

Vid bedömningen av om förbud bör meddelas skall rätten särskilt beakta brottslighetens straffvärde och om den som förbudstalan avser tidigare har gjort sig skyldig till brott i samband med juridiskt eller ekonomiskt biträde.

Har den som förbudstalan avser gjort sig skyldig till brott för vilket det lägsta föreskrivna straffet är fängelse i sex månader, skall förbud meddelas, om inte särskilda skäl talar mot det.

Meddelas förbud, omfattar det även medverkan i juridiskt eller ekonomiskt biträde som någon annan lämnar.

Om det finns särskilda skäl till det, får visst slag av juridiskt eller ekonomiskt biträde eller medverkan i sådant biträde undantas från förbudet. I ett beslut om förbud får fastställas en senare dag från vilken förbudet skall gälla. *Lag (2001:367).*

Lag (2001:367) har trätt i kraft den 1 juli 2001. Vid prövning av frågor om förbud enligt 3 § på grund av brott som har begåtts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Förfarandet vid prövning av frågor om förbud

4 § Talan om förbud enligt 3 § förs av allmän åklagare vid tingsrätt. Angående utredningen och förfarandet i sådana mål skall, om inte annat föreskrivs i denna lag, i tillämpliga delar gälla vad som i allmänhet är föreskrivet om mål som rör allmänt åtal för brott för vilket är stadgat fängelse i högst ett år.

Talan mot en advokat får väckas endast efter hörande av Sveriges advokatsamfund. Talan mot en godkänd eller auktoriserad revisor får väckas endast efter hörande av Revisorsnämnden.

Bestämmelserna i 24 och 25 kap. rättegångsbalken skall inte tillämpas vid förbudstalan

Talan om förbud skall väckas inom fem år från det att brottet begicks. *Lag (1995:535).*

Lag (1995:535) har trätt i kraft den 1 juli 1995.

5 § I samband med att förbud åläggs får rätten förordna att förbudet skall gälla utan hinder av att domen inte har vunnit laga kraft.

Överklagas ett förbud, får högre rätt omedelbart besluta att förordnande enligt första stycket tills vidare inte skall gälla.

Frikänns den tilltalade i högre rätt för brott som ligger till grund för en lagakraftvunnen dom om förbud, skall rätten samtidigt upphäva förbudet. Frikänns den tilltalade endast beträffande viss del av den förbudsgrundande brottsligheten eller hänför den högre rätten denna under en mildare straffbestämmelse än den som tillämpats, skall rätten besluta i vilken utsträckning förbudet fortfarande skall gälla. I fall som avses nu får den högre rätten också upphäva eller ändra ett i samband med domen om förbud meddelat beslut om skyldighet att svara för rättegångskostnader. Verkan av att ett förbud upphävs eller ändras enligt detta stycke inträder utan hinder av att domen inte har vunnit laga kraft.

Hävande av förbud

6 § Ett lagakraftvunnet beslut om förbud enligt 3 § kan på ansökan av den som förbudet avser hävas helt eller delvis, när ändrade förhållanden eller något annat särskilt skäl föranleder det.

Beträffande mål om hävande av förbud gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet i 4 § första och tredje styckena om talan om förbud. Mål om hävande av förbud tas upp av den tingsrätt som tidigare har handlagt målet om förbud eller, om det med hänsyn till utredningen samt kostnader och andra omständigheter är lämpligt, av rätten i den ort där sökanden har sitt hemvist.

Mål om hävande av förbud får avgöras utan huvudförhandling, om saken är uppenbar.

Register

7 § Bolagsverket skall föra ett register över förbud enligt 3 §. *Lag (2004:248)*.

Lag (2004:248) har trätt i kraft den 1 juli 2004

7 a § Bolagsverket skall kungöra ett beslut om förbud enligt 3 § när beslutet har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om ett förbud har upphävts, ändrats eller förlängts.

Om rätten har beslutat att förbudet skall gälla trots att domen inte vunnit laga kraft, skall beslutet kungöras omedelbart. *Lag (2004:248)*.

Lag (2004:248) har trätt i kraft den 1 juli 2004.

Överträdelse av förbud m.m.

8 § Den som överträder ett förbud enligt 3 § döms till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Överträds ett förbud enligt 3 § skall det förlängas med högst fem år, om inte särskilda skäl talar mot det. Sker flera förlängningar, får den sammanlagda tiden för förlängning inte vara mer än fem år. Talan om förlängning skall väckas innan tiden för förbudet har gått ut. Beträffande förfarandet i mål om förlängning av förbud och verkan av prövning i högre rätt av fråga om ansvar för överträdelse av förbud tillämpas 4 § första och tredje styckena samt 5 §. *Lag (2001:367)*.

Lag (2001:367) har trätt i kraft den 1 juli 2001. Vid prövning av frågor om förbud enligt 3 § på grund av brott som har begåtts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

9 § Om den som har meddelats förbud åläggs ett nytt förbud medan det gamla ännu gäller, skall rätten upphäva det tidigare meddelade förbudet.

Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1985. *Lag (1985:354)*.

Prop. 1984/85:90, NU 1984/85:19, rskr 1984/85:243

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

2. Vid prövning av frågor om förbud enligt 3 § på grund av brott som har begåtts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. *Lag (2001:367)*.

Prop. 2000/01:105, bet. 2000/01:LU21, rskr. 2000/01:246

Denna lag träder i kraft 1 juli 2004. *Lag (2004:248)*.

Prop. 2003/04:34, bet. 2003/04:NU7, rskr. 2003/04:172

Lag om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (1990:226)

3 maj 1990

Prop. 1989/90:98, SkU 28, rskr 175

Det avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden som Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar undertecknade den 7 december 1989 skall i originaltexternas lydelse gälla som lag här i landet. Avtalet är avfattat på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken. På svenska språket finns två texter, en för Finland och en för Sverige. Alla originaltexterna skall ha samma giltighet.

Den för Sverige avfattade texten är intagen som en bilaga till denna lag. *De övriga texterna finns tillgängliga hos utrikesdepartementet.*

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på ärenden som efter ikraftträdandet av det den 7 december 1989 undertecknade avtalet inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats. *Lag (1990:226).*

Prop. 1989/90:98, 1989/90:SkU28, rskr 1989/90:175

Bilaga

Avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre och Grönlands landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar som önskar ingå ett avtal om handräckning i skatteärenden, som konstaterar att i fråga om Färöarna och Grönland handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas och Grönlands självstyrelsekompetens, har kommit överens om följande:

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

De avtalsslutande staterna förbinder sig att lämna varandra handräckning i skatteärenden enligt detta avtal i fråga om:

- a) delgivning av handlingar,
- b) utredning i skatteärenden, såsom införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet,
- c) tillhandahållande av deklarationsblanketter och andra skatteblanketter,
- d) åtgärder för att undvika att preliminär skatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat,
- e) uppbörd av skatt,
- f) överföring av skatt, och
- g) indrivning av skatt och säkerställande av betalning för fordran på skatt.

Artikel 2

1. De för närvarande utgående skatter på vilka detta avtal tillämpas, är:

a) i Danmark

- 1) inkomstskatten till staten,
- 2) den kommunala inkomstskatten,
- 3) den amtskommunala inkomstskatten,
- 4) den särskilda inkomstskatten,
- 5) kyrkoskatten,
- 6) utdelningsskatten,
- 7) ränteskatten,
- 8) royaltyskatten,
- 9) skatterna enligt kolväteskattelagen,
- 10) förmögenhetsskatten till staten, och
- 11) sjömansskatten;

b) på Färöarna

- 1) skatten till landskassan,
- 2) skatten till kommunerna,
- 3) kyrkoskatten,
- 4) utdelningsskatten, och
- 5) royaltyskatten;

c) på Grönland

- 1) landsskatten,
- 2) den särskilda landsskatten,
- 3) kommunskaften,
- 4) utdelningsskatten,
- 5) den gemensamma kommunala skatten, och
- 6) skatterna enligt kolväteskattelagen;

d) i Finland

- 1) den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten,
- 2) kommunalskatten,
- 3) kyrkoskatten, och

4) källskatten;

e) i Island

- 1) den statliga inkomstkatten,
- 2) den kommunala inkomstkatten, och
- 3) den statliga förmögenhetsskatten;

f) i Norge

- 1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,
- 2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,
- 3) inkomstkatten till fylkena,
- 4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,
- 5) skatterna enligt petroleumskattelagen,
- 6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister, och
- 7) sjömansskatten;

g) i Sverige

- 1) den statliga inkomstkatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,
- 2) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- 3) ersättningskatten,
- 4) utskiftningsskatten,
- 5) vinstdelningsskatten,
- 6) den kommunala inkomstkatten, och
- 7) den statliga förmögenhetsskatten;

h) i samtliga avtalsslutande stater

- 1) skatt på arv och på gåva,
- 2) motorfordonsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
- 3) mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20,
- 4) punktskatter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20, och
- 5) socialförsäkringsavgifter och andra offentliga avgifter, i den omfattning som anges i överenskommelse enligt artikel 20.

2. Med skatt likställs förskott på sådan skatt och avgift som avses i punkt 1 a)–g).

3. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

Artikel 3

Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) uttrycket ”avtalsslutande stat” åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; vid tillämpningen av detta avtal omfattar uttrycket också de i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna och Grönland;

b) ”behörig myndighet” åsyftar

1) i Danmark: skatteministeriet,

2) på Färöarna: Färöarnas ligningsråd,

3) på Grönland: skattedirektoratet, 290 Handräckning mellan de nordiska länderna, förordning

4) i Finland: finansministeriet,

5) i Island: finansministeriet,

6) i Norge: finans- och tulldepartementet,

7) i Sverige: finansdepartementet,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att i ovannämnda myndigheters ställe handha frågor enligt avtalet;

c) ”nordiskt dubbelbeskattningsavtal” åsyftar avtalet den 12 september 1989 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet och avtalet den 12 september 1989 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning

beträffande skatter på arv och på gåva samt motsvarande avtal mellan nordiska länder som efter undertecknandet av förevarande avtal ingås vid sidan av eller i stället för dessa avtal.

Artikel 4

1. En avtalsslutande stat är skyldig lämna handräckning enligt artikel 1 i alla de skatteärenden och i fråga om alla de skatteanspråk som uppkommit i annan avtalsslutande stat i enlighet med dess lagstiftning beträffande de skatter och avgifter som omfattas av artikel 2.

2. Handräckning får avse åtgärd inte endast mot skattskyldig utan också mot annan som enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken ansökningen är riktad är skyldig att lämna bistånd till skattemyndigheterna.

3. Framställning om handräckning får göras endast om den begärda åtgärden inte kan vidtas i den egna staten utan väsentliga svårigheter och om den avtalsslutande stat som gör framställningen enligt sin egen lagstiftning kan på begäran av den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats verkställa motsvarande handräckning.

4. Framställning om handräckning och skriftväxling mellan de avtalsslutande staterna enligt detta avtal ombesörjs av behörig myndighet i dessa stater.

Artikel 5

1. Framställningar och andra handlingar i ärenden angående handräckning skall vara avfattade på danska, norska eller svenska språket eller vara åtföljda av en översättning till något av dessa språk. Beträf-

fande ärenden om delgivning gäller detta dock endast framställningen om delgivning.

2. I framställning om handräckning skall anges den myndighet som i första hand begärt handräckningen samt namn, yrke eller titel, adress, födelsedata och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort beträffande den person saken gäller. Framställningen bör vidare innehålla uppgift om övriga omständigheter som kan tjäna till ledning för att identifiera denna person.

Artikel 6

1. Framställning om handräckning kan avböjas, om den avtalslutande stat hos vilken handräckningen begärts, anser denna ägnad att strida mot dess allmänna intresse.

2. När fråga om tillämpning av bestämmelse i något av de nordiska dubbelbeskattningsavtalen är anhängig hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts, kan denna stat efter samråd med den avtalsslutande stat som begärt handräckningen förklara framställning om handräckning för indrivning av skatt vilande.

Artikel 7

1. Efterkoms inte framställning om handräckning, skall den avtalslutande stat som begärt handräckningen så snart som möjligt underättas om beslutet och skälen för detta.

2. Verkställs handräckning, skall den avtalsslutande stat hos vilken handräckningen begärts snarast underrätta den andra avtalsslutande staten om resultatet av handräckningen.

3. I underrättelse enligt denna artikel skall också anges sådana omständigheter som kan vara av betydelse för vidare åtgärder i skatteärendet.

Artikel 8

Handling som utfärdats eller bestyrkts av domstol eller förvaltningsmyndighet i en avtalsslutande stat behöver inte legaliseras för att användas i skatteärende inom annan avtalsslutande stats område.

Motsvarande gäller i fråga om handling som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, om sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat domstolen eller myndigheten tillhör.

Delgivning av handlingar

Artikel 9

1. Delgivning enligt detta avtal skall ske i den ordning som för liknande delgivning tillämpas enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts. Begäran om delgivning av handling skall innehålla kort uppgift om handlingens innehåll.

2. Om den avtalsslutande stat som begär delgivningen så önskar, kan delgivningen ske i särskild form, i den mån det begärda förfarandet står i överensstämmelse med lagstiftningen i den avtalsslutande stat i vilken delgivningen skall ske.

3. Såsom bevis om delgivning skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt erkännande av den, med vilken delgivningen skett, eller ett intyg av vederbörande myndighet i den avtalsslutande stat hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

Införskaffande av uppgifter m.m.

Artikel 10

1. Uppgifter skall införskaffas i enlighet med lagstiftningen i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktats.

2. Framställning om införskaffande av uppgifter kan avböjas, om affärs-, fabrikations- eller yrkeshemlighet skulle yppas om framställningen efterkoms.

Artikel 11

1. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall, i den mån det kan ske på grundval av tillgängliga kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår, utan särskild framställning, tillställa behörig myndighet i envar av de andra avtalsslutande staterna upplysningar i fråga om i denna stat bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer beträffande

- a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,
- b) räntor på obligationer och liknande värdepapper,
- c) tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar samt räntor på sådana tillgodohavanden,
- d) innehav av fast egendom,
- e) royalty och annan periodisk avgift för utnyttjande av upphovs rätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom,
- f) löner, arvoden, pensioner och livräntor,
- g) skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet, och

h) andra inkomster eller tillgångar, i den mån överenskommelse träffats därom enligt artikel 20.

2. Behörig myndighet i en avtalsslutande stat skall verka för att uppgifter, som framkommer vid utredning i denna stat i ärende angående skatt och som kan antas vara av intresse för annan avtalsslutande stat, snarast överlämnas till den behöriga myndigheten i denna andra stat.

3. Om det i den avtalsslutande stat som tagit emot upplysningarna framkommer att upplysningarna icke motsvarar de verkliga förhållandena, skall den behöriga myndigheten i denna stat på lämpligt sätt underrätta den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som lämnat upplysningarna om förhållandet.

4. Då person bosatt i en avtalsslutande stat avlidit och efterlämnat fast egendom i annan avtalsslutande stat eller tillgångar nedlagda i rörelse där, skall den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten, så snart kännedom vunnits om förhållandet, underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten därom.

Artikel 12

1. Efter framställning av en avtalsslutande stat skall två eller flera avtalsslutande stater samråda för att bestämma föremål och tillvägagångssätt för samtidiga skatteutredningar. Varje avtalsslutande stat avgör själv om den vill medverka vid viss samtidig skatteutredning.

2. Med samtidig skatteutredning i punkt 1 förstås en överenskommelse mellan två eller flera avtalsslutande stater, enligt vilken var och en inom sitt område föranstaltar om en samtidig undersökning av skatteförhållanden beträffande en person av gemensamt eller komplementärt intresse i syfte att utbyta de upplysningar av betydelse som därvid framkommer.

Artikel 13

1. Företrädare för myndighet i en avtalsslutande stat kan i skatteärende av väsentligt intresse för denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i samma stat tillåtas närvara vid utredning i sådant skatteärende i annan avtalsslutande stat. Framställning härom prövas av den behöriga myndigheten i denna andra stat, som snarast underrättar den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten om sitt beslut. Bifalls framställningen, anges i underrättelsen tid och plats för utredningen samt de övriga uppgifter som bedöms erforderliga för den behöriga myndighet som gjort framställningen.

2. Företrädare som avses i punkt 1 får inte fatta beslut i frågor som gäller utredningen men kan framföra förslag i sådana frågor till myndighet eller tjänsteman åt vilken uppdragits att verkställa utredningen. Beslut i anledning av sådant förslag fattas av myndigheten eller tjänstemannen.

3. Upplysningar som kommit fram vid utredning som avses i punkt 1 skall behandlas såsom hemliga och får inte yppas för andra personer

eller myndigheter, häri inbegripna personer som tjänstgör vid domstolar och andra judiciella myndigheter, än dem som handlägger taxering, uppbörd eller indrivning av skatter som avses i detta avtal eller avgör besvär eller frågor om åtal i anslutning härtill.

4. Avslås framställning som avses i punkt 1, äger bestämmelserna i artikel 7 punkt 1 motsvarande tillämpning.

Indrivning av skatt

Artikel 14

1. Beslut i skatteärende som enligt lagstiftningen i en avtalslutande stat är exigibelt i denna stat skall erkännas som exigibelt i annan avtalslutande stat.

2. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken skattefordran inte kan verkställas skall lagstiftningen i den ansökande staten tillämpas.

3. Indrivningsåtgärder som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 2 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.

4. Den myndighet som i första hand begär handräckning för indrivning skall i framställningen intyga att beslutet är exigibelt samt ange den tidpunkt då rätten att ta ut skatten helt eller delvis upphör på grund av preskription. Denna myndighets behörighet skall bestyrkas av myndighet som avses i artikel 3.

Artikel 15

Har skattskyldig eller annan som avses i artikel 4 punkt 2 avlidit, får indrivning inte ske med belopp överstigande värdet av tillgångarna i dödsboet. Är boet skiftat, får av arvinge eller annan som förvärvat egendom på grund av dödsfallet icke drivas in mer än som motsvarar värdet av egendomen vid tiden för förvärvet.

Artikel 16

1. För skatt som skall drivas in enligt detta avtal åtnjuts inte i den avtalslutande stat hos vilken handräckning begärts sådan särskild förmånsrätt som där kan gälla för dess egna skatter.

2. I ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal får åtgärd för att inleda rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande inte vidtas i den avtalslutande stat hos vilken indrivningen begärts, med mindre den behöriga myndigheten i denna stat efter framställning av den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat som gjort framställningen, uttryckligen samtycker till sådan åtgärd.

Artikel 17

1. Upphör, innan ärende angående indrivning av skatt enligt detta avtal avslutats, rätten att ta ut skatten helt eller delvis enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat som begärt handräckningen på grund av betalning, nedsättning eller undanröjande av taxering, avkortning eller annan anledning, skall den behöriga myndigheten i denna stat snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall äga motsvarande tillämpning i fall då anstånd med betalning av skatten medgivits.

Artikel 18

När indrivning enligt detta avtal skett i en avtalsslutande stat och indrivet belopp kommit indrivningsmyndighet i denna stat till handa, är denna stat ansvarig gentemot den avtalsslutande stat som begärt indrivningen för det indrivna beloppet.

Säkerställande av betalning för fordran på skatt

Artikel 19

1. Säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal skall ske enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den avtalsslutande stat hos vilken säkerställande begärts. Sådant säkerställande kan ske också om fordran inte är fastställd.

2. Bortfaller fordran på skatt helt eller delvis sedan åtgärd för säkerställande enligt detta avtal vidtagits, skall den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som gjort framställningen snarast möjligt anmäla det inträffade till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten.

3. Bestämmelserna i artiklarna 14–18 skall i tillämpliga delar gälla även beträffande säkerställande av betalning för fordran på skatt enligt detta avtal.

Särskilda bestämmelser

Artikel 20

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse för att genomföra bestämmelserna i detta avtal. De kan särskilt komma överens om utbyte av upplysningar enligt artikel 11 punkt 1 h), om minsta belopp som framställning om indrivning får avse, om handräckning beträffande skatter och avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 2–5, om åtgärder för att undvika att preliminärskatt tas ut i mer än en avtalsslutande stat, om uppbörd av skatt eller om överföring av skatt samt beträffande räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande belopp som utgår i samband med beskattning eller indrivning,

om fastställande av kurs för omräkning av belopp som skall drivas in, samt om redovisning av indrivna belopp.

2. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan två eller flera avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. Resultatet av sådana överläggningar skall snarast delges de behöriga myndigheterna i övriga avtalsslutande stater.

3. Finner den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat att överläggningar i fråga som avses i punkt 2 bör ske mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall sådana överläggningar äga rum på begäran av denna stat.

4. Om ansökan om handräckning för indrivning av ett skattekrav avser inkomst som har beskattats i annan avtalsslutande stat än den som begär handräckningen, och sådan dubbelbeskattning inte har reglerats i avtal för att undvika dubbelbeskattning, kan den behöriga myndigheten i den anmodade staten ta upp ärendet med den behöriga myndigheten i den ansökande staten i syfte att genom ömsesidig överenskommelse söka undvika att inkomsten dubbelbeskattas. Indrivningen av skattekravet kan inställas till dess sådan överenskommelse har träffats.

Artikel 21

Beträffande förfrågningar, upplysningar, uppgifter och andra meddelanden, som enligt detta avtal inkommer till en avtalsslutande stat, tillämpas de sekretessbestämmelser som gäller enligt lagstiftningen i denna stat.

Artikel 22

För handräckning enligt detta avtal är den avtalsslutande stat som begärt handräckningen skyldig ersätta kostnad endast för sådant rättegångsförfarande vid annan domstol än förvaltningsdomstol eller konkursförfarande i den andra avtalsslutande staten som föranleds av handräckningen.

Artikel 23

Detta avtal tillämpas inte på Svalbard och Jan Mayen samt de norska besittningarna utanför Europa.

Artikel 24

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det danska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det danska utrikesministeriet underrättar de

övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan detta avtal har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

3. Avtalet den 9 november 1972 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, med senare ändringar, upphör att gälla och tillämpas sista gången i fråga om ärenden som före ikraftträdandet av detta avtal har inkommit till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen har riktats.

4. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av avtalet den 18 oktober 1979 mellan den danska regeringen och Grönlands landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. samt överenskommelsen enligt punkt 20 i bilagan till det sistnämnda avtalet.

5. Detta avtal begränsar inte och begränsas inte av bestämmelserna om handräckning i avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m.

Artikel 25

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår säga upp avtalet genom skriftligt meddelande härom till det danska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater vid kalenderårets utgång.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det danska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Köpenhamn den 7 december 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden (1990:314)

23 maj 1990

Prop. 1989/90:14, SkU17, rskr. 216

Inledande bestämmelser

1 § Vad i denna lag sägs om skatt gäller även allmän avgift samt ränta på skatt eller allmän avgift och administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning.

2 § I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av utländsk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller endast 1 och 3–5 §§, 6 § första stycket och 7, 10 och 16 §§. Det som sägs i dessa bestämmelser om Skatteverket ska då i stället gälla Tullverket. Vidare ska, vid tillämpning av ett avtal om tullsamarbete, det som sägs i dessa bestämmelser om Kronofogdemyndigheten i stället gälla Tullverket. *Lag(2011:1538)*.

Lag(2011:1538) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 § Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtida skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2. samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning,
2. Skatteverket i övriga fall. *Lag(2006:708)*.

Lag(2006:708) har trätt i kraft den 1 juli 2006. Ärenden som avses i 3 § andra stycket 1 och som handläggs av Skatteverket, skall vid ikraftträdandet överlämnas till Kronofogdemyndigheten.

3 a § Bestämmelserna i denna lag gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt överenskommelse med utländsk jurisdiktion.

Bestämmelserna i denna lag, utom 22 §, gäller på motsvarande sätt i tillämpliga delar också vid utbyte av upplysningar enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. *Lag(2008:1305)*.

Paragrafen infördd genom lag(2008:1305), som trätt i kraft den 1 januari 2009.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

4 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat ska utländsk myndighet lämnas biträde med handräckning i skatteärende.

Den behöriga myndigheten förordnar om handräckning i varje särskilt fall. Om handräckningen inte sker genom den behöriga myndighetens försorg, uppdrar denna åt vederbörande svenska myndighet att ombesörja handräckningen. *Lag (2008:1305).*

Lag (2008:1305) har trätt i kraft den 1 januari 2009.

5 § Handräckning ska, om inte annat följer av 10 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser. *Lag (2008:1305).*

Lag (2011:1538) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

6 § Handräckning får inte innefatta att svensk myndighet skall

1. vidta åtgärd som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. vidta åtgärd som strider mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen,

3. lämna handräckning, om och i den mån beskattningen i den stat som begär handräckningen strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper eller mot bestämmelserna i en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning eller i annan överenskommelse med den främmande staten.

Handräckning får inte heller innefatta att svensk myndighet skall

1. lämna upplysning som inte är tillgänglig enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige,

2. lämna upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. lämna upplysning, om det skulle strida mot allmän hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

7 § Föranleder handräckning talan inför svensk domstol eller myndighet, äger den behöriga myndigheten ta emot stämning samt själv eller genom ombud föra talan. *Lag (2006:708).*

Lag (2006:708) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Utredning i Sverige

8 § Skatteverket kan, efter framställning från den behöriga myndigheten i den främmande staten, medge företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige.

Företrädare som avses i första stycket får inte fatta beslut i frågor som rör utredningen i Sverige. *Lag (2003:697).*

Lag (2003:697) har trätt i kraft den 1 januari 2004.

9 § I fall då svensk myndighet, efter begäran från utländsk myndighet eller i anledning av vad som framkommit vid revision eller annan granskning, till utländsk myndighet översänder uppgift rörande skatt skall uppgiften även tillställas den som berörs därav för kännedom. I sådan underrättelse skall anges till vilken utländsk myndighet uppgiften översänts.

Underrättelse enligt första stycket får underlåtas, om underrättelsen är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets utredning eller beslut i skatteärende.

Indrivning i Sverige

10 § I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den stat som begärt handräckningen.

11 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2006:708).]*

12 § *[Paragrafen har upphört att gälla genom lag 2003:539, som trätt i kraft den 1 juli 2004. Den upphävda paragrafen gäller dock i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas]*

Delgivning av handlingar i Sverige

13 § Handling i ärende rörande utländsk skatt delges enligt delgivningslagen (2010:1932). *Lag (2010:1956).*

Lag (2010:1956) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Handräckning i främmande stat

Allmänna bestämmelser

14 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten begära biträde i

den främmande staten med handräckning i skatteärende. *Lag (1993:495)*.

Lag (1993:495) har trätt i kraft den 1 juli 1993.

15 § Framställning enligt 14 § får göras endast under förutsättning att

1. motsvarande handräkningsåtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende,

2. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet,

3. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

16 § Uppgift som erhållits med stöd av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får ej användas för att ändra eller söka ändring av svensk skatt, om detta skulle strida mot avtalet i fråga.

Utbyte av upplysningar

17 § Svensk myndighet får hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för att få del av deklARATIONER och andra uppgifter som erfordras i ett svenskt skatteärende.

I skatteärende som är av väsentligt intresse för beskattningen i Sverige får svensk myndighet hos Skatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat som innebär att företrädare för verket eller myndigheten får närvara vid skatteutredning i den främmande staten. *Lag (2003:697)*.

Lag (2003:697), har trätt i kraft den 1 januari 2004.

Indrivning i främmande stat

18 § Begäran om handräckning i främmande stat för indrivning av svensk skatt får göras endast om beslutet i skatteärendet är verkställbart i Sverige och fordringen inte kan drivas in i Sverige utan väsentlig svårighet. Begäran får avse indrivning inte bara hos den skattskyldige utan även hos arbetsgivare eller någon annan som är betalningsskyldig enligt svensk lagstiftning. *Lag (2006:708)*.

Lag (2006:708) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

19 § Svensk skatt som har tagits ut genom handräckning i främmande stat anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit den behöriga myndigheten till handa vid tidpunkten för uttagandet. *Lag (1993:495)*.

Lag (1993:495) har trätt i kraft den 1 juli 1993.

Delgivning av handlingar i främmande stat

20 § Om den behöriga myndigheten önskar delgivning i främmande stat av handling rörande svensk skatt, får den begära handräckning för sådan delgivning.

I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får svensk myndighet, utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket, se till att delgivning sker med person i den främmande staten genom att sända handlingen med posten enligt 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932). *Lag (2010:1956)*.

Lag (2010:1956) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Handräckning inom Europeiska unionen

21 § Bestämmelser om sådan handräckning i skatteärende som avses i 3 § första stycket 1 och 3 finns

– såvitt avser mervärdesskatt, i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, och

– såvitt avser punktskatter, i rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter.

Bestämmelser om handräckning som avses i rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder finns i lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen.

Bestämmelser om handräckning som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning finns i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. *Lag (2012:844)*.

Lag (2012:844) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande till och med utgången av 2014 för automatiskt informationsutbyte som avses i artikel 3 i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier.

Gemensamma bestämmelser

22 § Om ett ärende enligt denna lag är av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall den behöriga myndigheten med eget yttrande överlämna ärendet dit. *Lag (2006:708)*.

Lag (2006:708) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

23 § Den behöriga myndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag (1994:1654).*

Lag (1994:1654) har trätt i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 22 §.*

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag (1994:2028) om ändring i lagen (1994:1654).*

24 § Har en svensk myndighet fått upplysningar från en främmande stat i ett skatteärende och gäller på grund av överenskommelse med den främmande staten villkor som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningarna, skall svenska myndigheter följa villkoren oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. *Lag (1994:1654).*

Lag (1994:1654) som trätt i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Genom förordning 1994:2063 föreskriver regeringen att lagen 1994:1500 skall träda i kraft den 1 januari 1995. Paragrafen tidigare betecknad 22 §.*

** Ikraftträdandebestämmelsen ändrad genom lag 1994:2028 om ändring i lagen (1994:1654).*

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

2. Genom lagen upphävs lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende.

3. Genom lagen upphävs vidare

- kungörelsen (1941:999) angående särskilt förfarande för erhållande av handräckning i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,

- kungörelsen (1941:1000) angående handräckning på begäran av myndighet i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,

- kungörelsen (1958:381) angående förfarandet för erhållande av handräckning för indrivning i Belgien av svensk skatt,

- kungörelsen (1958:382) angående handräckning åt belgisk myndighet i beskattningsärende,

- förordningen (1973:630) om handläggningen av vissa handräckningsärenden, samt

- förordningen (1978:724) om tillämpning av avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden.

4. Vad i lagen sägs om överenskommelse med främmande stat gäller inte, förutom bestämmelserna i 4, 14, 21 och 22 §§, avtalet den 14 maj 1935 med Tyska Riket angående handräckning i beskattningsärenden. *Lag (1990:314).*

Prop. 1989/90:14, 1989/90:SkU17, rskr 1989/90:216

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

2. Den upphävda paragrafen gäller dock i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas. *Lag (2003:539)*.

Prop. 2002/03:49, bet. 2002/03:LU17, rskr. 2002/03:222

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas från och med den 1 januari året efter det år då lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst träder i kraft. *Lag (2004:984)*.

Prop. 2004/05:12, bet. 2004/05:SkU8, rskr. 2004/05:36

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. Ärenden som avses i 3 § andra stycket 1 och som handläggs av Skatteverket, skall vid ikraftträdandet överlämnas till Kronofogdemyndigheten. *Lag (2006:708)*.

Prop. 2005/06:200, bet. 2005/06:SkU35, rskr. 2005/06:356

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt. *Lag (2010:1956)*.

Prop. 2009/10:237, bet. 2010/11:JuU2, rskr. 2010/11:30

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sådana ärenden om handräckning som har inletts före ikraftträdandet.

3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande till och med utgången av 2014 för automatiskt informationsutbyte som avses i artikel 3 i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier. *Lag (2012:844)*.

Prop. 2012/13:4, bet. 2012/13:SkU8, rskr. 2012/13:76, EUTL64/2011 s1, EGTL336/1977 s15

32011L0016, 1977L0799

Förordning om ömsesidig handräckning i skatteärenden (1990:320)

23 maj 1990

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid handräckning enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

2 § [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning (2006:767).]

Utredning i Sverige

3 §* Om en svensk myndighet vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgifter som kan antas beröra något skatteärende i en främmande stat, skall myndigheten snarast anmäla detta till Skatteverket. *Förordning (2003:946)*.

Förordning (2003:946) har trätt i kraft den 1 januari 2004.

4 § Om Skatteverket enligt 8 § första stycket lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden medger företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige, skall verket förordna sådan företrädare. *Förordning (2003:946)*.

Förordning (2003:946) har trätt i kraft den 1 januari 2004.

Indrivning i Sverige

5 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). *Förordning (1993:1254)*.

Förordning (1993:1254) har trätt i kraft den 1 januari 1994.

6 § [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning (2006:767).]

7 § Belopp för vilket indrivning begärts skall, såvida inte annat föreskrivs i avtal eller överenskommelse med främmande stat, räknas om till svenska kronor enligt den växelkurs som Kronofogdemyndigheten har fastställt för varje tidpunkt.

Betalningen får dock alltid ske i den ansökande statens myntslag. *Förordning (2006:767)*.

290 Förordning, ömsesidig handräckning i skatteärenden

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

8 § [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]

Handräckning i främmande stat

Utbyte av upplysningar

9 § Hemställan enligt 17 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden skall innehålla utredning om att de i 15 § samma lag angivna förutsättningarna för handräckning föreligger. I hemställan skall vidare anges namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun för den person som saken gäller. Av hemställan skall också framgå att det är fråga om ett skatteärende.

Hemställan enligt 17 § andra stycket samma lag skall därjämte innehålla en kort redogörelse för det svenska skatteärendet och skälet för hemställan.

Indrivning i främmande stat

10 § Begäran om handräckning för indrivning skall innehålla utredning om att de i 15 § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden angivna förutsättningarna för handräckning föreligger.

Till begäran skall fogas det beslut på vilket anspråket grundas i original eller kopia. Om det följer av överenskommelse med den främmande staten får till begäran i stället fogas utdrag ur restlängd eller utsöknings- och indrivningsdatabasen eller annan handling där grunden för anspråket framgår. *Förordning (2006:767).*

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

11 § Om en fråga om någon åtgärd som avses i lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter tas upp av den anmodade myndigheten i en främmande stat, ska Kronofogdemyndigheten inhämta Skatteverkets synpunkter och vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Skatteverket ansvarar för kostnader som en svensk myndighet kan vara skyldig att betala på grund av åtgärder som avses i första stycket. *Lag (2011:1548).*

Paragrafen införd genom lag (2011:1548) som har trätt i kraft den 1 januari 2012.

12 § [Paragrafen har upphört att gälla genom förordning 2006:767, som trätt i kraft den 1 juli 2006.]

13 § Om det uppkommer rest på grund av omväxling till svenskt mynt av ett belopp som varit avsett att täcka en fordran som är föremål för handräckning eller därför att en myndighet i den främmande

staten eller bank eller annan som förmedlat betalningen har gjort avdrag för kostnader, faller restbeloppet bort. *Förordning (2006:767)*.

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Delgivning av handling i främmande stat

14 § Begäran om delgivning i främmande stat av handlingar i ett svenskt skatteärende skall innehålla uppgift om mottagarens namn, personnummer eller organisationsnummer, adress och hemortskommun samt om handlingens innehåll. *Förordning (2006:767)*.

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

15 § Den behöriga myndigheten får begära att delgivningen sker på visst sätt som kan vara föreskrivet enligt lagstiftningen i den stat där delgivningen skall äga rum. *Förordning (2006:767)*.

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Bemyndigande

16 § Om det finns avtal om utbyte av upplysningar, bistånd med indrivning eller delgivning av handlingar mellan Sverige och främmande stat får den behöriga myndigheten ingå överenskommelse med myndighet i den främmande staten om det sätt på vilket utbytet av upplysningar, biståndet med indrivning respektive delgivningen av handlingar skall genomföras såsom frågor om samordnade skatteutredningar, automatiskt utbyte av kontrolluppgifter, spontant utbyte av upplysningar, liksom frågor om blanketter och vilket minsta belopp en hemställan om indrivning bör avse. *Förordning (2006:767)*.

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

17 § Den behöriga myndigheten får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden. *Förordning (2006:767)*.

Förordning (2006:767) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1990. *Lag (1990:320)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1993. *Lag (1993:510)*.

Jfr prop. 1992/93:196, bet. 1992/93:SkU28, rskr. 1992/93:336

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994. *Lag (1993:1254)*.

Jfr prop. 1992/93:196, bet. 1992/93:SkU28, rskr. 1992/93:336

292 *Förordning, ömsesidig handräckning i skatteärenden*

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1994. *Lag (1993:1257)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1995. *Lag (1995:487)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001. *Lag (2001:595)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. *Lag (2003:946)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006. *Lag (2006:767)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012. *Lag (2011:1548)*.

**Förordning om avtal mellan de nordiska länderna
om handräckning i skatteärenden (1991:171)**

11 april 1991

Lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall träda i kraft den 1 maj 1991 och tillämpas på ärenden som från annan avtalsslutande stat kommit in till Skatteverket efter den 8 maj 1991. *Förordning (2003:950)*.

Förordning (2003:950) har trätt i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som kommit in före ikraftträdandet.

Denna förordning har trätt ikraft 1 maj 1991. *Förordning (1991:171)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som kommit in före ikraftträdandet. *Förordning (2003:950)*.

Förordning om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna (1997:1157)

4 december 1997

Vid tillämpningen av lagen (1990:226) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna skall de överenskommelser, som träffats med stöd av artikel 20 i avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, i de för Sverige avfattade originaltexternas lydelse gälla som förordning här i landet. Texterna är intagna i bilagorna 1 och 2 till denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998. Genom förordningen upphävs förordningen (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Den upphävda förordningen tillämpas dock på ärenden som har kommit in före ikraftträdandet av denna förordning. *Förordning (1997:1157)*.

Bilaga 1

Överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden, vilket omfattar Danmark, Färöarna, Grönland, Finland, Island, Norge och Sverige, har överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats om följande bestämmelser.

1. Med uttrycket ”införskaffande av deklARATIONER eller andra uppgifter” i artikel 1 b) i avtalet avses införskaffande av deklARATIONER eller annan uppgift för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat som begär handräckning. Uttrycket avser även tillhandahållande av deklARATIONER eller andra handlingar, i original eller kopia, som avgetts för taxering (beskattning) eller annan åtgärd i ärende angående skatt i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas.

2. Med skatter för vilka handräckning skall medges likställs,

a) dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat intill den tidpunkt då fordringen överlämnas för indrivning i den andra avtalsslutande staten eller vid försummelse av uppgifts- eller redovisningsskyldighet i fråga om skatt eller offentlig avgift (förseningsavgift, avgiftstillägg etc.);

b) sådan dröjsmålsränta samt restavgift eller annan avgift som utgår på grund av försummad inbetalning av skatt i en avtalsslutande stat efter den tidpunkt då fordringen har överlämnats för indrivning i

den andra avtalsslutande staten och för vilka handräckning begärs i särskild framställning; och

c) ersättning för indrivningskostnad samt vite i den mån kostnaden respektive vitet inte har samband med rättegångsförfarande vid domstol.

3. A. Med ”motorfordonsskatt” enligt artikel 2 punkt 1 h) 2) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: registreringsavgift för motorfordon enligt lagen nr 221 den 26 maj 1971, viktavgift för motorfordon enligt lagen nr 99 den 28 mars 1962 samt avgift enligt lagen nr 956 den 25 november 1994 om avgift för väganvändning;

b) för Finlands del: skatt enligt lagen om skatt på motorfordon (722/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: registreringsavgift enligt lagtingslagen nr 175 den 18 december 1992 om registrering av motorfordon och viktavgift enligt lagtingslagen nr 38 den 31 mars 1982;

d) för Grönlands del: avgift enligt landstingslagen nr 3 den 16 juni 1987 om avgift för motorfordon;

e) för Islands del: fast avgift eller kilometeravgift (viktavgift) på icke bensindrivna motorfordon enligt lagen nr 3/1987, om finansiering av väganläggningar och avgift på motorfordon enligt lagen nr 39/1988;

f) för Norges del: följande avgifter enligt lagen den 19 juni 1959 nr 2, nämligen engångsavgift på motorfordon m.m., sammansättningsavgift, årsavgift, viktårsavgift och omregistreringsavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt lagen (1976:339) om saluvagnsskatt, fordonsskattelagen (1988:327) och lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon.

B. Med ”mervärdesskatt och annan allmän omsättningsskatt” i artikel 2 punkt 1 h) 3) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: avgift enligt lagen nr 375 den 18 maj 1994 om mervärdeavgift (momslagen);

b) för Finlands del: skatt enligt omsättningsskattelagen (559/1991) samt skatt enligt mervärdesskattelagen (1501/1993);

c) för Färöarnas del: avgift enligt lagtingslagen nr 136 den 8 september 1992 om mervärdeavgift;

d) för Grönlands del: (utgår inte för närvarande);

e) för Islands del: skatt enligt lagen om mervärdeavgift nr 50/1988;

f) för Norges del: avgift enligt lagen den 19 juni 1969 om mervärdeavgift; samt

g) för Sveriges del: skatter enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

C. Med ”punktskatter” enligt artikel 2 punkt 1 h) 4) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: lagen nr 414 den 18 december 1968 om avgift på choklad och sötsaker m.m., lagen nr 153 den 6 maj 1980 om avgift på sprit m.m., lagen nr 174 den 7 maj 1975 om avgift på ansvarsförsäkringar för motorfordon m.m., lagen nr 607 den 21 december 1946 om avgift på glass, lagen nr 413 den 20 augusti 1976 om avgift

på nöjesbåtförsäkringar, lagen nr 634 den 21 december 1977 om avgift på vissa detaljhandelsförpackningar och vissa påsar av papper och plast m.m., lagen nr 265 den 9 juni 1982 om avgift på stenkol, brunkol och koks m.m., lagen nr 607 den 12 december 1984 om avgift på mineralvatten m.m., lagen nr 89 den 9 mars 1977 om avgift på elektricitet, lagen nr 174 den 30 april 1969 om stämpelavgift, lagen nr 228 den 22 april 1987 om avgift på överlåtelse av aktier m.m. (aktieavgiftslagen), lagen nr 575 den 25 november 1977 om avgift på förstagångsöverlåtelse av vissa ägarlägenheter, lagen nr 832 den 21 december 1988 om avgift på vissa klorfluorkarboner och haloner (CFC-avgift), lagen nr 834 den 21 december 1988 om vissa miljöavgifter, lagen nr 838 den 19 december 1989 om avgift på avfall och råvaror, lagen nr 830 den 19 december 1989 om avgift på lönesumman m.m., lagen nr 44 den 14 mars 1955 om olika förbrukningsavgifter, lagen nr 389 den 6 juni 1991 om avgift på vissa flygresor, lagen nr 888 den 21 december 1991 om koldioxidavgift på vissa mineralolja produkter, lagen nr 1015 den 19 december 1992 om avgift på öl, vin och fruktvin m.m., lagen nr 1016 den 19 december 1992 om avgift på tobak, lagen nr 1029 den 19 december 1992 om energiavgift på energiprodukter m.m., lagen nr 492 den 30 juni 1993 om avgift på ledningsfört vatten, lagen nr 414 den 14 juni 1995 om avgift på hermetiskt förseglade nickel-kadmiumbatterier (stängda nickelkadmiumbatterier), lagen nr 415 den 14 juni 1995 om avgift på vissa klorerade lösningsmedel, lagen nr 416 den 14 juni 1995 om avgift på bekämpningsmedel, lagen nr 419 den 14 juni 1995 om avgift på naturgas och stadsgas, lagen nr 421 den 14 juni 1995 om avgift på svavel och lagen nr 490 den 12 juni 1996 om avgift på spillvatten;

b) för Finlands del: skatter och avgifter enligt lagen om tobaksaccis (1470/1994), lagen om sötsaks- och läskedrycksaccis (1474/1994), lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), lagen om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996), lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), lagen om oljeavfallsavgift (894/1986), lagen om oljeskyddsfonden (379/1974), lotteriskattelagen (552/1992), lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), lagen angående stämpelskatt (662/1943), lagen om överlåtelseskatt (931/1996), lagen om skatt på motorfordon (772/1966) och bilskattelagen (1482/1994);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 120 den 23 december 1991 om tillverknings- och importavgift, lagtingslagen nr 121 den 23 december 1991 om tull, lagtingslagen nr 179 den 18 december 1992 om särskild avgift på bränsleolja, lagtingslagen nr 75 den 13 maj 1992 om miljöavgift på smörjolja, lagtingslagen nr 37 den 26 maj 1988 om reseavgift och lagtingslagen nr 11 den 9 april 1968 om avgift vid utlottning;

d) för Grönlands del: avgifter enligt landstingslagen nr 18 den 30 oktober 1992 om import och export av varor, landstingslagen nr 19 den 30 oktober 1992 om importavgifter, landstingslagen nr 7 den 31 oktober 1987 om lotteriavgift, landstingslagen nr 8 den 31 oktober 1987 om stämpelavgift, landstingslagen nr 3 den 17 maj 1990 om avgift på automatspel och landstingslagen nr 20 den 25 oktober 1990 om avgift på räkor;

e) för Islands del: lagen om varuavgift nr 97/1987, lagen om finansiering av väganläggningar nr 3/1987, lagen om nöjesskatt nr 58/1970, lagen om varuavgift på motorfordon, bränslen m.m. nr 29/1993, lagen om alkoholavgift nr 96/1995, lagen om stämpelavgift nr 36/1978, flygplatsavgift enligt lagen nr 31/1987 om luftfartyg och finansiering av luftfartsanläggning, returavgift enligt lagen nr 52/1989 om åtgärder mot miljöföroreningar på grund av engångsemballage för drycker och avgift på tele- och radiokommunikationsdrift enligt lagen nr 147/1996;

f) för Norges del: avgift på brännvin och vin m.m. och avgift på alkohol i essenser m.m. som importeras (lag den 19 juni 1964 nr 1), avgift på öl (lag den 28 juni 1912 nr 4), grundavgift på engångsemballage för drycker, avgift på tobaksvaror, avgift på bensen, autodieselavgift, avgift på båtmotorer, förbrukningsavgift på elektrisk kraft, avgift på mineralolja, avgift på smörjolja m.m., avgift på kol och koks m.m., avgift på choklad och sötsaker m.m., avgift på alkoholfria drycker m.m. (utan kolsyra och med kolsyra), miljöavgift på emballage för drycker, avgift på socker, avgift på flygning av passagerare, avgift på kassetter, avgift på radio- och televisionsmaterial m.m. (lag den 19 maj 1933 nr 11), de motorfordonsavgifter som är nämnda under punkt 3A bokstav f (lag den 19 juni 1959 nr 2), produktionsavgift på elektrisk kraft (lag den 8 januari 1993 nr 3), avgift på honorar till utländska konstnärer m.m. (lag den 5 april 1963 nr 10) och dokumentavgift (lag den 12 december 1975 nr 59); samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, bilskrotninglagen (1975:343), lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel, lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensen, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1704) om lageravgift på vissa jordbruksprodukter, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (1995:1132) om lagerskatt på dieselolja för förbrukning i vissa motordrivna fordon och lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus.

D. Såsom avgifter enligt artikel 2 punkt 1 h) 5) i avtalet avses skatter och avgifter som för närvarande utgår enligt följande lagar med ändringar:

a) för Danmarks del: arbetsgivarbidrag till dagpenningfonden, jfr 41 § fjärde stycket, samt 11, 13 §§ och 15 § andra stycket lagen nr 262 den 7 juni 1972 om dagpenning vid sjukdom och barnsbörd, bidrag till frivillig försäkring enligt 27 § lagen nr 852 den 20 december 1989 om dagpenning vid sjukdom eller barnsbörd, redarbidrag, jfr 21 § fjärde stycket lagen nr 311 den 9 juni 1971 om

offentlig sjukförsäkring, obetalda arbetsgivarbidrag enligt de till den 1 januari 1988 gällande reglerna, jfr 72 a § lagen nr 612 den 24 juni 1996 om social pension, försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkringsbolag eller försäkringsförbund, jfr 42, 43 och 44 §§ Socialministeriets kungörelse den 25 juni 1987 om arbetsskadeförsäkringslagen, bidrag enligt lagen nr 46 den 7 mars 1964 om arbetsmarknadens tilläggs-pension, kap. V (ATP), försäkringspremier m.m. som en försäkrings-skyldig arbetsgivare skall inbetala till särskilt godkänt försäkringsbolag, jfr 46, 47 och 48 §§ Socialministeriets lagkungörelse nr 789 den 28 augusti 1996 och bidrag enligt lagen nr 448 den 30 juni 1993 om arbetsmarknadsfonder;

b) för Finlands del: avgifter och premier enligt folkpensionslagen (347/1956), sjukförsäkringslagen (364/1963), lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) och lagen om skogsvårdsföreningar (558/1950);

c) för Färöarnas del: lagtingslagen nr 193 den 10 december 1993 om avgift på lönesumma, lagtingslagen nr 87 den 5 juni 1992 om ränteskatt, lagtingslagen nr 15 den 1 februari 1995 om ränteavgift på finansiella tillgångar, lagtingslagen nr 115 den 21 maj 1993 om offentlig sjukförsäkring, lagtingslagen nr 62 den 20 maj 1996 om avgifter vid utmätning för skatt m.m. och lagtingslagen nr 93 den 11 maj 1993 om avgifter i samband med uppbörd av skuld till landskassan;

d) för Grönlands del: försäkringspremie, som en försäkringsskyldig arbetsgivare skall inbetala till erkända försäkringsbolag, jfr 51, 52 och 53 §§ enligt förordningen nr 818 den 11 september 1996 om ikraftträdande av lagen om försäkring mot följder av arbetsskada i Grönland och arbetsgivarbidrag enligt landstingslagen nr 16 den 23 november 1989 om arbetsgivares yrkesutbildningsbidrag (AEB);

e) för Islands del: avgifter enligt lagen om folkförsäkring nr 117/1993, lagen om social försäkringsavgift nr 113/1990, lagen om Industrilånefonden nr 76/1987, industriavgift enligt lagen om industriavgift nr 134/1993, lagen om ansvarsfonden för lön i samband med konkurs nr 53/1993 och marknadsavgift enligt lagen nr 114/1990 om Islands Exportråd;

f) för Norges del: avgifter enligt lagen den 17 juni 1966 om folkförsäkring och lagen den 19 juni 1969 om avgift på investeringar m.m. samt avgift enl. kgl. res. den 17 december 1971 med bestämmelser om överlastavgift; samt

g) för Sveriges del: lagen (1972:435) om överlastavgift, lagen (1981:691) om socialavgifter, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, lagen (1990:661) om avkastnings-skatt på pensionsmedel, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för gruppliv-försäkring, m.m., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och skattebetalningslagen (1997:483).

E. Överenskommelsen tillämpas också på skatter och avgifter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som nämns i punkterna A–D, som före undertecknandet av överenskommelsen har påförts eller efter undertecknandet kan komma att påföras vid sidan av eller i stället för ovannämnda skatter och avgifter.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall snarast möjligt meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive lagstiftning.

4. Skyldighet att lämna uppgift enligt artikel 11 i avtalet avser också uppgift om utbetalat periodiskt understöd.

5. Vid framställning om handräckning för indrivning skall fogas, i original eller kopia, det beslut på vilket skatteanspråket grundas eller officiellt utdrag ur restlängd eller annan handling av vilket anspråket framgår.

I framställningen skall anges:

- a) den myndighet som begär handräckningen;
- b) beträffande betalningsskyldig fysisk person: namn, bostadsadress, födelsedata (personnummer) och hemortskommun samt, om möjligt, arbetsplats och vistelseort;
- c) beträffande betalningsskyldig juridisk person: juridisk karaktär, namn och adress;
- d) i förekommande fall, ort i den stat hos vilken indrivningen begärs där betalningsskyldig tillhörig egendom finns samt egendomens beskaffenhet;
- e) anspråkets art och belopp, däri inbegripet upplupen ränta, den tid anspråket avser samt tidpunkt då anspråket helt eller delvis preskriberas enligt den egna statens lagstiftning;
- f) grund för beräkning av ränta eller avgift enligt punkt 2 a) eller b); samt
- g) annan omständighet som kan underlätta eller påskynda indrivning av fordringen.

Motsvarande uppgifter skall lämnas i framställning om handräckning för säkerställande av betalning för fordran på skatt.

6. Framställning om handräckning för indrivning av skatt får göras endast om det sammanlagda betalningsanspråket, däri inte inräknat belopp som avses i punkt 2 a), uppgår till minst 2 500 danska kronor, 1 500 finska mark, 25 000 isländska kronor, 2 500 norska kronor eller 2 500 svenska kronor.

7. Indrivning sker i den avtalsslutande stats myntslag hos vilken indrivning begärs. Vederbörande myndighet i denna stat skall snarast möjligt efter det handräckningsframställningen har inkommit omräkna det belopp framställningen avser till den statens myntslag enligt av centralbanken rekommenderad kurs som gällde den dag då framställningen kom in och skall indrivningen avse det sålunda framräknade beloppet. Vid omräkningen får tillämpas de bestämmelser om avrundning till jämnt belopp som kan gälla enligt lagstiftningen i denna stat.

Om förändring i växelkurs äger rum under indrivningsförfarandet kan den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat i vilken indrivning begärs, efter hörande av centralbanken i denna stat, besluta om den växelkurs som skall tillämpas i ärendet på grund av förändringen.

Utan hinder av föregående bestämmelser i denna punkt kan betalning av det belopp framställningen avser ske i den avtalsslutande stats myntslag som begär indrivning.

För Färöarnas och Grönlands del används som myntslag danska kronor.

8. Belopp, som flutit in på grund av handräckning enligt detta avtal, skall indrivningsmyndigheten snarast möjligt betala in hos centralbanken i den egna staten på ett konto som innehas av centralbanken i den avtalsslutande stat för vars räkning indrivningen skett.

I samband med inbetalningen skall uppgift lämnas om namn och adress på den indrivningsmyndighet som äger uppbära beloppet samt om det skattekrav till vilket beloppet är att hänföra.

Influtet belopp kan även sättas in på postgirokonto som tillhör den indrivningsmyndighet som har begärt handräckningen.

I förekommande fall avräknas rättegångs- och konkurskostnader från influtet belopp (artikel 22 i avtalet).

Med ”indrivningsmyndighet” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Told- og Skattestyrelsen,
för Finlands del:	skatteverk, distriktstullkammare och fordonsförvaltningscentralen,
för Färöarnas del:	Färöarnas uppbördskontor,
för Grönlands del:	Skattedirektoratet,
för Islands del:	Tulldirektören i Reykjavik,
för Norges del:	Skattefogden i Oslo, och
för Sveriges del:	kronofogdemyndighet.

Med ”centralbank” avses i denna punkt,

för Danmarks del:	Danmarks Nationalbank,
för Finlands del:	Finlands Bank,
för Färöarnas del:	Färöarnas Landsbank,
för Grönlands del:	GrönlandsBANKEN,
för Islands del:	Islands Sedelbank,
för Norges del:	Norges Bank, och
för Sveriges del:	Sveriges Riksbank.

9. Överföring av valuta för skattebetalning från en avtalsslutande stat till annan avtalsslutande stat sker inom ramen för gällande betalningsöverenskommelse mellan dessa stater.

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas på ärenden som har kommit in efter ikraftträdandet till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat till vilken framställningen riktas. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 enligt artikel 20 i avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Denna överenskommelse är utfärdad i åtta exemplar på danska, färöiska, grönländska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Bilaga 2

Överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt

För att genomföra avtalet den 7 december 1989 mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden har följande överenskommelse enligt artikel 20 i avtalet träffats mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Färöarna, Finland, Island, Norge och Sverige.

I. Inledande bestämmelser

Artikel 1

Skatter som omfattas av överenskommelsen

Denna överenskommelse tillämpas på inkomstskatter som omfattas av avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt "dubbelbeskattningsavtalet").

Artikel 2

Definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av denna överenskommelse följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "pension" avser utbetalningar enligt bestämmelserna i artikel 18 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande artikel i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1;

b) "skatt" avser slutlig skatt eller preliminär skatt som skall erläggas i avräkning på slutlig skatt. Om endast slutlig skatt eller endast preliminär skatt avses används uttrycket "slutlig skatt" respektive "preliminär skatt", varvid källskatt på inkomst av arbete och pension likställs med såväl "slutlig skatt" som "preliminär skatt";

c) "hemviststaten" avser den avtalsslutande stat där en person har hemvist;

d) "arbetsstaten" avser sådan annan avtalsslutande stat än hemviststaten där en person utför arbete som avses i denna överenskommelse;

e) "den ansökande staten" avser en avtalsslutande stat som till annan avtalsslutande stat gör framställning om överföring av skatt;

f) "den anmodade staten" avser en avtalsslutande stat som från annan avtalsslutande stat tar emot framställning om överföring av skatt.

2. I denna överenskommelse förstås med att preliminär skatt har erlagts att skatten har betalats eller innehållits genom avdrag från en arbetstagares lön eller från pension.

Detta gäller även i fall då skatten är innehållen och gottskriven den skattskyldige, men inte är inbetald till skattemyndigheten i den anmodade staten.

3. Övriga uttryck, som förekommer i denna överenskommelse och som även förekommer i dubbelbeskattningsavtalet, skall ha den betydelse som uttrycket har enligt nämnda avtal.

4. Då en avtalsslutande stat tillämpar denna överenskommelse vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck, som inte omfattas av punkterna 1–3, ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka överenskommelsen tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

II. Uppbörd av skatt på arbetsinkomst

Artikel 3

Stat i vilken preliminär skatt kan krävas

1. När en person med hemvist i en avtalsslutande stat har inkomst av arbete som utförs i en annan avtalsslutande stat och hemviststaten finner att arbetet kommer att pågå under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte kommer att överstiga 183 dagar under en tolv-månadersperiod samt att ersättningen betalas av eller för arbetsgivare med hemvist i denna stat, skall preliminär skatt erläggas till hemviststaten. Skattemyndighet i arbetsstaten skall i sådant fall inte kräva preliminär skatt, om det genom skriftligt meddelande från skattemyndighet i hemviststaten visas att avdrag för preliminär skatt sker där. Godtar arbetsstaten hemviststatens bedömning enligt första meningen, kan arbetsstaten underlåta att kräva preliminär skatt även om meddelande enligt andra meningen inte lämnats. Om avdrag för preliminär skatt inte längre görs i hemviststaten, skall skattemyndigheten där, så snart den fått kännedom om detta, underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om skattemyndighet i hemviststaten finner att utgiven ersättning rätteligen skall belasta fast driftställe eller stadigvarande anordning i arbetsstaten. Görs därför inte längre avdrag för preliminär skatt i hemviststaten, skall skattemyndigheten där snarast underrätta skattemyndigheten i arbetsstaten.

3. Framgår av underrättelse från arbetsgivaren eller på annat sätt att förutsättningar för skatteavdrag i hemviststaten i enlighet med punkt 1 inte längre föreligger eller att sådant avdrag inte görs, kan avdrag för preliminär skatt krävas i arbetsstaten. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall innan sådant avdrag sker underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om de ändrade förhållandena och att sådan skatt kommer att krävas i arbetsstaten.

Artikel 4

Krav på preliminär skatt i arbetsstaten

1. I fall då ersättningen skall beskattas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i artikel 21 punkt 7 i 1996 års dubbelbeskattningsavtal eller motsvarande bestämmelser i annat dubbelbeskattningsavtal som avses i artikel 1, får preliminär skatt krävas i denna stat. Detsamma gäller i fall då ersättning som avses i artikel 3 punkt 1 betalas av eller för arbetsgivare som varken har hemvist i arbetsstaten eller i arbetstagarens hemviststat.

2. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att preliminär skatt erläggs eller kommer att erläggas i arbetsstaten enligt bestämmelserna i denna artikel, skall denna myndighet underrätta skattemyndigheten i arbetstagarens hemviststat om nämnda förhållande. Sedan sistnämnda skattemyndighet tagit emot sådan underrättelse, skall preliminär skatt inte längre krävas i arbetstagarens hemviststat.

Artikel 5

Uthyrning av arbetskraft

1. Finner skattemyndigheten i arbetsstaten att fråga är om uthyrning av arbetskraft, kan preliminär skatt tas ut där. Arbetstagare som avses i artikel 3 punkt 1 anses uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans verksamhet i arbetsstaten (uppdragsgivare), förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i arbetsstaten och uthyraren inte har ansvar och inte heller står risken för arbetsresultatet.

2. Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning, varvid särskilt beaktas om

- a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,
- d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och
- e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

3. Skattemyndigheten i arbetsstaten skall underrätta skattemyndigheten i hemviststaten om att preliminär skatt betalas i arbetsstaten. Har sådan underrättelse tagits emot, skall hemviststaten inte kräva preliminär skatt på inkomsten.

Artikel 6

Ömsesidig överenskommelse vid tvist om uttagande av preliminär skatt

1. Om skattemyndigheten i en avtalsslutande stat, som enligt bestämmelserna ovan skall avstå från att kräva preliminär skatt, inte godtar beslut av skattemyndighet i annan avtalsslutande stat, skall frågan lösas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i dessa avtalsslutande stater.

2. Om de behöriga myndigheterna inte kommer överens om annat skall, till dess frågan är avgjord, skatt inte krävas i

a) arbetsstaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 3,

b) hemviststaten, i fall då frågan skall avgöras enligt bestämmelserna i artikel 4 eller artikel 5.

Artikel 7

Gränsgångare

Om dubbelbeskattningsavtalet eller särskild överenskommelse mellan avtalsslutande stater innehåller bestämmelser om beskattning av inkomst som s.k. gränsgångare med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar på grund av personligt arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, skall bestämmelserna i artiklarna 3–6 inte tillämpas i fråga om sådan inkomst.

III. Överföring av inkomstskatt

Artikel 8

Allmänt om överföring av skatt

Har skatt på arbetsinkomst, pension eller inkomst av näringsverksamhet erlagts i en avtalsslutande stat kan den erlagda skatten, efter framställning av den behöriga myndigheten i annan avtalsslutande stat, överföras till denna andra stat för att där gottskrivas den skattskyldige som skatt på sådan inkomst.

Artikel 9

Framställning om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension på preliminärskattestadiet

1. Har preliminär skatt erlagts på arbetsinkomst eller pension i annan avtalsslutande stat än den som enligt dubbelbeskattningsavtalet har rätt att kräva slutlig skatt, skall, på framställning av den sistnämnda staten, skatten överföras till denna stat.

2. Framställning enligt punkt 1 skall ha kommit in till behörig myndighet, i Danmark och Färöarna senast den 1 februari, i Norge senast den 1 april och i Finland, Island och Sverige senast den 31 maj under året efter inkomståret.

3. Överföring skall inte ske med högre belopp än det som med hänsyn till den skattskyldiges inkomstförhållanden borde ha erlagts som preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen enligt lagstiftningen i den ansökande staten. Inte heller skall högre belopp överföras än det som har erlagts i preliminär skatt på arbetsinkomsten eller pensionen i den anmodade staten. Undantas arbetsinkomst eller pension från beskattning i den anmodade staten, hindrar detta inte överföring av preliminär skatt som enligt vad som var känt vid tidpunkten för uppbörden borde ha erlagts i denna stat.

Artikel 10

Framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstårets utgång

1. Görs framställning om överföring av skatt inom tre år efter inkomstårets utgång, skall, med de begränsningar som följer av punkt 2, skatt som har erlagts för inkomsten i den anmodade staten överföras till den stat som enligt dubbelbeskattningsavtalet i första hand har rätt att beskatta inkomsten. I fråga om överföring av skatt på arbetsinkomst eller pension gäller detta endast om framställningen görs efter tidpunkt som anges i artikel 9 men inom tre år efter inkomstårets utgång.

2. Den anmodade staten får begränsa överföringen till belopp med vilket den i denna stat erlagda skatten överstiger det på inkomståret belöpande skattekrav som kvarstår sedan inkomsten undantagits från beskattning eller, sedan avräkning medgetts för slutlig skatt på inkomsten i den ansökande staten. Avräkningsbeloppet får dock begränsas till den del av inkomstskatten (beräknad utan avräkning) i den anmodade staten som belöper på den inkomst som får beskattas i den ansökande staten.

Artikel 11

Framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång

Görs framställning om överföring av skatt sedan tre år förflutit efter inkomstarets utgång, kan överföring ske enligt bestämmelserna i artikel 10. Överföringsbeloppet får emellertid i sådant fall begränsas även med hänsyn till andra krav som den anmodade staten har på sådana skatter och avgifter som inte belöper på inkomstarets. Denna kvittningsrätt är inte begränsad till skatter och avgifter som avses i handräckningsavtalet den 7 december 1989. Den anmodade staten är i stället berättigad att enligt sin egen lagstiftning använda skattebeloppet för kvittning mot varje vid omdebiteringstillfället föreliggande fordran mot den skattskyldige.

Artikel 12

Återbetalning

1. Har preliminär skatt erlagts för samma inkomst i flera avtalslutande stater, skall den stat, som enligt bestämmelserna i artikel 6 inte skall kräva skatt, återbetala skatten.

2. Uppkommer i en avtalslutande stat fråga om återbetalning av skatt, skall återbetalningen, om annan avtalslutande stat har anmält ett anspråk på skatten, anstå i avvaktan på att den sistnämnda staten gör framställning om överföring av skatten inom tid som anges i artikel 9 punkt 2. Om den skattskyldige själv begär återbetalning av skatt, tillämpas punkt 3 i denna artikel.

3. Skall återbetalning av för mycket erlagd skatt ske i en avtalslutande stat på inkomst förvärvat i annan avtalslutande stat och har denna andra stat inte framställt krav på överföring av skatt, skall, innan återbetalning sker, denna stat underrättas härom. Har den förstnämnda staten inte inom 30 dagar efter det sådana underrättelse avsänts tagit emot sådant krav på överföring, får återbetalning ske.

Artikel 13

Ränta

Den anmodade staten är inte skyldig att erlagga ränta på skattebelopp som överförs enligt artiklarna 8–11. Den ansökande staten får inte heller kräva ränta på sådant belopp.

IV. Övriga bestämmelser

Artikel 14

Underrättelser och framställningar

1. Underrättelse enligt artiklarna 3–6 skall innehålla uppgift om
 - a) arbetstagarens namn och födelsedatum samt adress och beskattningsort i båda staterna,
 - b) arbetsgivarens namn och adress i båda staterna, och
 - c) tid för vilken preliminär skatt har erlagts.Finner skattemyndigheten att de uppgifter som lämnats inte är tillräckliga som underlag för beslut om att preliminärskatteavdrag inte skall ske, skall skattemyndigheten i den andra staten omedelbart underrättas om detta.
2. Underrättelser enligt artikel 12 punkt 3 skall innehålla uppgift om
 - a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i båda staterna, och
 - b) den inkomst och inkomstperiod som återbetalningen avser, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
 - c) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna, och
 - d) den skattskyldiges civilstånd.
3. Framställning om överföring av skatt enligt artiklarna 9–11 skall innehålla uppgift om
 - a) den skattskyldiges namn och födelsedatum/identifikationsnummer samt adress i den anmodade staten,
 - b) inkomst och inkomstperiod som skatten avser, och
 - c) belopp, som skall överföras, samt i det fall fråga är om arbetsinkomst eller pension
 - d) arbetsgivarens/utbetalarens namn och adress, om möjligt i båda staterna.
4. Underrättelse skall såvitt möjligt även innehålla arbetstagarens personnummer i båda staterna samt arbetsgivarens identifikationsnummer i båda staterna.
5. Underrättelser och framställningar enligt denna överenskommelse sänds genom behörig myndighet.

Artikel 15

Närmare tillämpning

De behöriga myndigheterna kan komma överens om den närmare tillämpningen av bestämmelserna i denna överenskommelse.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna överenskommelse träder i kraft den 1 januari 1998. Genom denna överenskommelse upphävs överenskommelsen den 19 juni 1991 om uppbörd och överföring av skatt.

Sedan denna överenskommelse har trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser på ärenden som efter ikraftträdandet har kommit in till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

Denna överenskommelse är utfärdad i sju exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

Lag om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar (1997:1024)

4 december 1997

Prop. 1997/98:10, bet. 1997/98:SkU10, rskr. 1997/98:70

Inledande bestämmelser

1 § Skatteverkets verksamhet enligt denna lag omfattar brott enligt

1. skattebrottslagen (1971:69),
2. 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551),
3. 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
4. folkbokföringslagen (1991:481),
5. 11 kap. 5 § brottsbalken, samt
6. lagen (1986:436) om näringsförbud.

Skatteverket får medverka vid undersökning också i fråga om annat brott än som anges i första stycket, om åklagaren finner att det finns särskilda skäl för detta. *Lag (2006:580).*

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Förundersökning

2 § Åklagare som leder förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken får vid undersökningens verkställande anlita biträde av Skatteverket.

Åklagaren får begära biträde av Skatteverket också i fråga om utredning av brott innan förundersökning har inletts.

Skatteverket får, utöver vad som följer av 3 och 4 §§, inte verkställa beslut om tvångsmedel. *Lag (2006:580).*

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Tvångsmedel

3 § Skatteverket får verkställa beslut om beslag enligt 27 kap. 1 § rättegångsbalken i de fall våld mot person inte behöver användas. *Lag (2006:580).*

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

4 § Om husrannsakan verkställs av en polisman, får åklagaren uppdra åt Skatteverket att medverka vid förrättningen. Skatteverket får då genomsöka de utrymmen som är föremål för husrannsakan. *Lag (2006:580).*

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Förenklad brottsutredning

5 § Skatteverket får, utan att biträde begärs av åklagare, i fall som avses i 23 kap. 22 § rättegångsbalken utreda sådan brottslighet som anges i 1 § första stycket, om den misstänkte kan antas erkänna gärningen.

Första stycket gäller endast om den misstänkte fyllt tjuugoett år. *Lag (2006:580)*.

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Spaning m.m.

6 § Skatteverket får i fråga om brott som avses i 1 § första stycket bedriva

1. spaning och

2. verksamhet som består i att samla, bearbeta och analysera information för att klarlägga om brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och som inte utgör förundersökning enligt 23 kap. rättegångsbalken.

Skatteverket skall verka för att förebygga brottslighet som avses i 1 § första stycket. *Lag (2006:580)*.

Lag (2006:580) har trätt i kraft den 1 juli 2006.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 1998. *Lag (1997:1024)*.

Prop. 1997/98:10, bet. 1997/98:SkU10, rskr. 1997/98:70

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *Lag (1998:517)*.

Prop. 1997/98:100, bet. 1997/98:SkU28, rskr. 1997/98:312

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

2. I fråga om utredning om brott enligt 19 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (1975:1385) tillämpas 1 § i sin äldre lydelse. *Lag (2005:924)*.

Prop. 2005/06:25, bet. 2005/06:LU5, rskr. 2005/06:74

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. *Lag (2006:580)*.

Prop. 2005/06:169, bet. 2005/06:SkU29, rskr. 2005/06:349

Lag om förhandsbesked i skattefrågor (1998:189)

den 29 april 1998

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:65; bet. 1997/98:SkU19, rskr. 1997/98:194.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förhandsbesked om *Lag (1998:189)*.

1. skatt eller avgift som avses i

a) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, *Lag (2011:1254)*.

b) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för dem som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–10 i den lagen, *Lag (2011:1283)*.

c) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

d) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,

e) inkomstskattelagen (1999:1229), och

f) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,

2. punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244), *Lag (2011:1254)*.

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). *Lag (1998:189)*.

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. *Lag (2003:666)*.

Intill den 1 januari 2012 hade 1 § första stycket punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), *Lag (1998:189)*.

2. punktskatt som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483), *Lag (2002:1008)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller Riksskatteverket. *Lag (2001:336)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § första stycket punkten 2 följande lydelse:

2. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, *Lag (1998:189)*.

Intill den 1 juli 2001 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild. Förhandsbesked enligt första stycket 1, 3 och 4 lämnas även efter ansökan av Riksskatteverket. *Lag (2000:488)*.

Intill den 1 juli 2000 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller Riksskatteverket. *Lag (1998:189)*.

Skatterättsnämndens sammansättning m.m.

2 § Skatterättsnämnden består av högst fjorton ledamöter och högst tio ersättare. Ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för högst fyra år i taget.

Skatterättsnämnden sammanträder på två avdelningar, en för direkt skatt och en för indirekt skatt. Regeringen bestämmer ledamöternas och ersättarnas fördelning på avdelningarna och utser bland ledamöterna en ordförande och en vice ordförande på varje avdelning.

3 § Skatterättsnämnden är beslutför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

4 § Om det framkommer skiljaktiga meningar vid överläggningen i Skatterättsnämnden tillämpas bestämmelserna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål.

Förutsättningar för förhandsbesked

5 § Efter ansökan av en enskild får förhandsbesked lämnas i en fråga som avser sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Första stycket gäller även den som

1. avser att beställa en trycksak av en skattskyldig om frågan gäller skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam eller

2. i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen om frågan rör beskattning enligt lagen (1994: 1776) om skatt på energi.

6 § I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om

1. frågan angår en enskild och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos Skatteverket,

2. Skatteverket har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt *Lag (2003:666)*.

3. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. *Lag (1998:189)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § inledningen samt punkterna 1 och 2 följande lydelse:

I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av Riksskatteverket endast om *Lag (2001:336)*.

1. frågan angår en enskild och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos skattemyndigheten,
2. skattemyndigheten har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt *Lag (1998:189)*.

Intill den 1 juli 2001 hade 6 § inledningen följande lydelse:

Efter ansökan av Riksskatteverket får förhandsbesked lämnas om *Lag (1998:189)*.

6 a § I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket endast om *Lag (2003:666)*.

1. frågan angår en enskild, *Lag (2001:336)*.

2. Skatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, Tullverket har fattat ett beslut i saken, *Lag (2007:464)*.

3. beslutet gått den enskilde emot, och

4. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas. *Lag (2001:336)*.

Intill den 1 juli 2007 6 a § punkten 2 följande lydelse:

2. Skatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, Tullverket har fattat ett beslut i saken, *Lag (2003:666)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 a § inledningen och punkten 2 följande lydelse:

I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av Riksskatteverket endast om *Lag (2001:336)*.

2. skattemyndigheten, Riksskatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, Tullverket har fattat ett beslut i saken, *Lag (2001:336)*.

Hur ärendet inleds i Skatterättsnämnden, m.m.

7 § En ansökan om förhandsbesked skall vara skriftlig.

I ansökan skall sökanden lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna lämnas.

8 § Skatterättsnämnden får anmoda sökanden att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked.

Skatterättsnämnden får i fråga som avses i 1 § första stycket 2 begära varuprov av sökanden.

Tidsfrister

9 § En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast ska lämnas till ledning för det beslut om slutlig skatt eller den taxering som frågan avser.

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder ska ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast ska lämnas. *Lag (2011:1254).*

Intill den 1 januari 2012 hade 9 § följande lydelse:

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden senast den dag då deklaration senast skall lämnas till ledning för den taxering som frågan avser

En enskilds ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden innan den första redovisningsperiod som berörs av den fråga som ansökan avser har börjat. Om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder skall ansökan ha kommit in senast den dag då deklaration senast skall lämnas. *Lag (1998:189).*

10 § En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av det andra året efter det år beskattningsåret löpte ut eller före utgången av året efter taxeringsåret.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 ska ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (2011:1254).*

Intill den 1 januari 2012 hade 10 § följande lydelse:

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (2003:666).*

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § följande lydelse:

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret. *Lag (1998:189).*

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (2001:336).*

Intill den 1 juli 2001 hade 10 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller,

om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (2000:488)*.

Intill den 1 juli 2000 hade 10 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. *Lag (1998:189)*.

Motpart

11 § Om en enskild ansöker om förhandsbesked är Skatteverket motpart i ärendet.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet. *Lag (2003:666)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § följande lydelse:

Om en enskild ansöker om förhandsbesked är Riksskatteverket motpart i ärendet.

Om Riksskatteverket ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet. *Lag (1998:189)*.

Hinder mot att pröva ansökan

12 § Finner Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll att förhandsbesked inte bör lämnas skall ansökan avvisas. Detsamma gäller om ansökan kommit in för sent. *Lag (1998:189)*.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Skatteverket skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överklagande har anhängiggjorts vid allmän förvaltningsdomstol innan ansökan kommit in till Skatterättsnämnden. *Lag (2003:666)*.

En ansökan får avvisas utan att den som är motpart ges tillfälle att yttra sig i ärendet. *Lag (1998:189)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverkets ansökan skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överklagande har anhängiggjorts vid allmän förvaltningsdomstol innan ansökan kommit in till Skatterättsnämnden. *Lag (1998:189)*.

13 § Om motparten till det allmänna ombudet hos Skatteverket inte längre vidhåller det yrkande eller den ansökan som han framställt hos Skatteverket, förfaller ärendet om förhandsbesked. *Lag (2003:666)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 13 § följande lydelse:

Om Riksskatteverkets motpart inte längre vidhåller det yrkande eller den ansökan som han framställt hos skattemyndigheten förfaller förhandsbeskedsärendet. *Lag (1998:189)*.

Handläggning

14 § Om ansökan inte omedelbart avvisas skall Skatterättsnämnden ge motparten tillfälle att yttra sig skriftligen.

Skatterättsnämnden kan bereda parterna tillfälle att muntligen lämna upplysningar inför nämnden.

Förhandsbeskedet

15 § I förhandsbeskedet skall Skatterättsnämnden i den omfattning som nämnden anser lämplig ange hur den fråga som förhandsbeskedet avser skall bedömas.

Förhandsbeskedet skall delges parterna.

16 § Ett förhandsbesked som vunnit laga kraft är bindande för Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det. *Lag (2003:666)*.

Förhandsbeskedet är dock inte bindande om en författningsändring påverkar den fråga som beskedet avser. *Lag (1998:189)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § första stycket följande lydelse:

Ett förhandsbesked som vunnit laga kraft är bindande för skattemyndigheten och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det. *Lag (1998:189)*.

Avgift, kostnad och ersättning

17 § För ett förhandsbesked rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 får Skatterättsnämnden ta ut en avgift av en enskild sökande enligt föreskrifter som regeringen meddelar. *Lag (1998:189)*.

Om Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer ett förhandsbesked på grund av att det inte borde ha lämnats, ska avgiften betalas tillbaka. *Lag (2010:1452)*.

Intill den 1 januari 2011 hade 17 § andra stycket följande lydelse:

Om Regeringsrätten undanröjer ett förhandsbesked på grund av att det inte borde ha lämnats, skall avgiften betalas tillbaka. *Lag (1998:189)*.

18 § Om Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen gör en undersökning eller anlitar en sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet ska sökanden betala för detta om inte nämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen medger undantag. *Lag (2010:1452)*.

Intill den 1 januari 2011 hade 18 § följande lydelse:

Om Skatterättsnämnden eller Regeringsrätten gör en undersökning eller anlitar en sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet skall sökanden betala för detta om inte nämnden eller Regeringsrätten medger undantag. *Lag (1998:189)*.

19 § Avgift enligt 17 § och kostnad enligt 18 § som inte betalats inom den tid Skatterättsnämnden angett får tas ut genom indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utskökningsbalken ske.

20 § I ärenden och mål om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om gäller bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1254).*

Intill den 1 januari 2012 hade 20 § följande lydelse:

Bestämmelser om ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader i ärenden om sådana förhandsbesked som det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. *Lag (2003:666).*

Intill den 1 januari 2004 hade 20 § följande lydelse:

Bestämmelser om ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader i ärenden om sådana förhandsbesked som Riksskatteverket ansökt om finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. *Lag (1998:189).*

Vilandeförklaring

21 § Om en fråga i ett mål vid en allmän förvaltningsdomstol har samband med en fråga om förhandsbesked som är anhängig i Skatterättsnämnden eller Högsta förvaltningsdomstolen, får domstolen förordna att målet helt eller delvis ska vila till dess att förhandsbeskedet vunnit laga kraft. *Lag (2010:1452).*

Intill den 1 januari 2011 hade 21 § följande lydelse:

Om en fråga i ett mål vid en allmän förvaltningsdomstol har samband med en fråga om förhandsbesked som är anhängig i Skatterättsnämnden eller Regeringsrätten, får domstolen förordna att målet helt eller delvis skall vila till dess att förhandsbeskedet vunnit laga kraft. *Lag (1998:189).*

Överklagande

22 § Ett förhandsbesked och Skatterättsnämndens beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av förhandsbeskedet eller, om överklagandet gäller ett beslut om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. *Lag (2011:1254).*

Om en enskild ansöker om förhandsbesked, får Skatteverket överklaga förhandsbeskedet oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas. Om det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, har ombudet samma rätt. *Lag (2003:666).*

Intill den 1 januari 2012 hade 22 § första och andra styckena följande lydelse:

Ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av förhandsbeskedet. *Lag (2010:1452).*

318 Lag om förhandsbesked i skattefrågor

Intill den 1 januari 2011 hade 22 § första och andra styckena följande lydelse:

Ett förhandsbesked får överklagas hos Regeringsrätten.

Ett överklagande skall ha kommit in till Skatterättsnämnden inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av förhandsbeskedet. *Lag (1998:189).*

Intill den 1 januari 2004 hade 22 § tredje stycket följande lydelse:

Riksskatteverket får överklaga ett förhandsbesked oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas. *Lag (1998:189).*

23 § Beslut om avvisande av ansökan enligt 12 §, avgift enligt 17 §, kostnad enligt 18 § eller vilandeförklaring enligt 21 § får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998, då lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor skall upphöra att gälla.

2. Den nya lagen gäller, om inte annat sägs i 3 eller 4, även vid handläggningen av ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden före ikraftträdandet men då ännu inte prövats.

3. Bestämmelsen i 19 § tillämpas, när det gäller kostnad enligt 18 §, endast på ansökningar som kommit in till Skatterättsnämnden efter ikraftträdandet.

4. Om Skatterättsnämnden har lämnat ett förhandsbesked före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser i fråga om tidsfristen för ett överklagande. *Lag (1998:189).*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Vid begäran om förhandsbesked i en fråga där skattemyndigheten fattat beslut före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser. *Lag (2000:488).*

Prop. 1999/2000:105, bet. 1999/2000:SkU22, rskr. 1999/2000:246.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001. *Lag (2001:336).*

Prop. 2000/01:110, bet. 2000/01:SkU23, rskr. 2000/01:243.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. *Lag (2002:425).*

Prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU27, rskr. 2001/02:273.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor i stället för dess lydelse enligt lagen (2002:425) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse. *Lag (2002:1008).*

Prop. 2002/03:5, bet. 2002/03:SkU2, rskr. 2002/03:41.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Äldre föreskrifter i 1 § andra stycket samt 6 och 6 a §§ gäller fortfarande om skattemyndighet har fattat ett beslut i saken. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

3. Äldre föreskrifter i 12 § gäller fortfarande om ansökningen har gjorts av Riksskatteverket. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

4. Föreskrifterna i 13 § gäller även om yrkande eller ansökan har framställts till skattemyndighet.

5. Äldre föreskrifter i 11 och 20 §§ skall gälla för ansökan som har gjorts före ikraftträdandet. Vad som i 11 § sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

6. Skatteverket får överklaga ett förhandsbesked enligt föreskrifterna i 22 § även om Riksskatteverket varit part i ärendet hos Skatterättsnämnden. *Lag (2003:666)*.

Prop. 2002/03:99, bet. 2003/04:SkU2, rskr. 2003/04:17.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007. *Lag (2007:464)*.

Prop. 2006/07:96, bet. 2006/07:SkU22, rskr. 2006/07:198.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. *Lag (2010:1452)*.

Prop. 2009/10:181, bet. 2010/11:JuU3, rskr. 2010/11:31.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012.

2. De nya bestämmelserna i 9 § första stycket och 10 § första stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Bestämmelserna tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.

3. De nya bestämmelserna om ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 20 och 22 §§ tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011. *Lag (2011:1254)*.

Prop. 2010/11:165, bet. 2011/12:SkU3, rskr. 2011/12:28.

Lagen 2011:1254 har ändrats genom lag (2011:1283).

Prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, rskr. 2011/12:32.

Lag om kreditering på skattekonto av vissa stöd beslutade av arbetsmarknadsmyndighet och Rederinnämnden (1999:591)*

10 juni 1999

* Rubriken ändrad genom lag 2003:494

Prop. 1998/99:100, bet. 1998/99:FiU27, rskr 1998/99:249

Anställningsstöd, stöd till utbildningsvikariat och stöd till skyddat arbete hos en offentlig arbetsgivare som beslutats av arbetsmarknadsmyndighet samt sjöfartsstöd som beslutats av Rederinnämnden får tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka stöd som ska krediteras skattekontot. *Lag (2011:1396)*.

Lag (2011:1396) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999. *Lag (1999:591)*.

Prop. 1998/99:100, bet. 1998/99:FiU27, rskr. 1998/99:249.

Förordning om sjöfartsstöd (2001:770)

1 november 2001

Prop. 2000/01:127

Allmän bestämmelse

1 § Sjöfartsstöd lämnas enligt denna förordning till arbetsgivare för skatt på sjöinkomst och för arbetsgivarens kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift.

När det gäller sjömän anställda för arbete ombord på fartyg som bedriver regelbunden persontransport mellan hamnar i Europeiska unionen (EU) lämnas sjöfartsstöd endast i fråga om medborgare i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Desamma gäller sjömän anställda på ro-ro passagerarfartyg. Med ro-ro passagerarfartyg avses desamma som anges i artikel 2 a i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik¹, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.²

Beslut om sjöfartsstöd fattas av Trafikverket. *Förordning (2010:1833)*.

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

Villkor för sjöfartsstöd

2 § Sjöfartsstöd lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på svenskregistrerade last- och passagerarfartyg under förutsättning att

- fartyget i sin näringsverksamhet utför transporter av gods eller passagerare,
- fartyget inte är registrerat i något annat register än det svenska,
- fartyget huvudsakligen används i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten,
- utbildningsplatser ställs till förfogande ombord på fartyget enligt Transportstyrelsens föreskrifter eller beslut i enskilda fall, och
- det finns tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning (2011:1223)*.

Förordning (2011:1223) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

3 § Om det finns synnerliga skäl får Trafikverket bifalla en ansökan om sjöfartsstöd även om kravet som ställs i 2 § om att fartyget huvudsakligen ska användas i utrikestrafik av betydelse för den svenska utrikeshandeln eller den svenska tjänsteexporten inte är uppfyllt.

¹ EGT L 138, 1.6.1999, s. 1 (Celex 31999L0035)

² EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084)

322 Förordning om sjöfartsstöd

Om Trafikverket bedömer att beredskapsskäl ska läggas till grund för ett beslut om att bevilja stöd enligt första stycket, ska verket först samråda med Sjöfartsverket. *Förordning (2010:1833)*.

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

3 a § Sjöfartsstöd får även lämnas till fysiska och juridiska personer samt till partrederier som har eller har haft sjömän anställda för arbete ombord på last- och passagerarfartyg som används i inrikestrafik om trafiken är upphandlad av staten. Fartygen får inte vara registrerade i något annat register än det svenska.

Sjöfartsstöd lämnas endast till den som har tillräckliga försäkringar för fartyget och dess drift. *Förordning (2007:1107)*.

Förordning (2007:1107) vilken ändrar förordning 2007:6, har trätt i kraft den 1 januari 2009. En ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd för år 2009 enligt den nya 3 a § skall ges in till Rederinämnden senast den 15 januari 2009.

4 § Innan sjöfartsstöd lämnas ska Trafikverket ha förklarat arbetsgivaren som stödberättigad enligt 2, 3 eller 3 a §.

Om Trafikverket finner det uppenbart att det skulle strida mot syftet med sjöfartsstödet att bevilja stöd, får verket avslå en ansökan om en förklaring enligt första stycket trots att de formella kraven är uppfyllda *Förordning (2010:1833)*.

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

Sjöfartsstödet storlek

5 § Sjöfartsstöd lämnas för sjömän med ett belopp som motsvarar det skatteavdrag enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som arbetsgivaren gjort på sjöinkomster samt kostnader för arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) och allmän löneavgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på dessa inkomster. *Förordning (2011:1462)*.

Förordning (2011:1462) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag som görs från lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av 2011.

Ansökan och beslut

6 § En arbetsgivare som önskar sjöfartsstöd under ett år ska senast den 1 november året dessförinnan till Trafikverket komma in med en ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd under det kommande kalenderåret. Om det finns särskilda skäl, får en ansökan ges in vid en senare tidpunkt.

Trafikverkets beslut att förklara en arbetsgivare berättigad till sjöfartsstöd ska förenas med en skyldighet för arbetsgivaren att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd. Ett beslut ska omprövas vid ändrade förhållanden. *Förordning (2010:1833)*.

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

7 § I en ansökan enligt 6 § ska sökanden ange vilka fartyg ansökan omfattar och hur många utbildningsplatser som kan erbjudas på de fartyg ansökan avser. Sökanden ska också ange vilka försäkringar som gäller för fartygen och driften av dessa. Trafikverket får begära de ytterligare uppgifter av sökanden som behövs för prövning av ansökan.

Trafikverket ska årligen ta ut en avgift på 4 000 kronor för varje fartyg som omfattas av ansökan.

Om ansökan är ofullständig eller om sökanden inte betalar ansökningsavgift ska Trafikverket förelägga sökanden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att ansökan annars inte tas upp till prövning. Om sökanden inte avhjälper bristen inom föreskriven tid ska ansökan avvisas, dock bara om bristen är så väsentlig att ansökan inte kan ligga till grund för prövning av ärendet eller om sökanden inte har betalat ansökningsavgift. *Förordning (2010:1833).*

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

8 § Efter en förklaring enligt 6 § beslutas sjöfartsstöd, efter särskild ansökan, per kalendermånad. Den särskilda ansökan om sjöfartsstöd ska ha kommit in till Trafikverket senast sju dagar innan stödet ska krediteras arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket. Trafikverket ska fatta ett preliminärt beslut om det sjöfartsstöd som ska tillgodoföras under månaden.

Sjöfartsstöd får beviljas även om ansökan kommer senare än den tid som anges i första stycket. En ansökan ska dock senast ha kommit in inom tre månader efter den månad som stödet avser. *Förordning (2010:1833).*

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

9 § Senast inom sju dagar efter det att stödet krediterats arbetsgivarens skattekonto enligt 10 § andra stycket ska denne komma in med underlag för slutligt fastställande av stödbelopp. Underlaget ska innehålla uppgifter om

1. den tid som arbetsgivaren bemannat fartyget,

2. kontant bruttolön inklusive skattepliktiga förmåner, det skatteavdrag enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) som arbetsgivaren gjort samt de avgifter som arbetsgivaren är skyldig att betala enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

3. antal avlönade dagar.

Underlaget ska vara undertecknat av arbetsgivaren samt vara granskat och godkänt av en auktoriserad eller godkänd revisor.

Om underlaget inte lämnas in inom den tid som anges i första stycket förlorar arbetsgivaren rätt till stödbeloppet, om inte Trafikverket medger annan tid för att ge in underlaget. *Förordning (2011:1462).*

324 Förordning om sjöfartsstöd

Förordning (2011:1462) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag som görs från lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av 2011.

Hur sjöfartsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

10 § Sjöfartsstöd tillgodoförs en arbetsgivare genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Trafikverket ska lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för krediteringen.

Stödet krediteras arbetsgivarens skattekonto den 12 i den månad då preliminärt beslut om stöd fattas enligt 8 §, med undantag för januari då stödet i stället krediteras den 17.

Om det stödbelopp som slutligt fastställs enligt 9 § är högre än det belopp som fastställts genom det preliminära beslutet ska mellanskillnaden krediteras arbetsgivarens skattekonto i den därpå följande månaden vid de datum som anges i andra stycket. *Förordning (2011:1462).*

Förordning (2011:1462) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

Övriga bestämmelser

11 § Om någon har fått sjöfartsstöd på felaktiga grunder, inte kommer in med underlag enligt 9 § eller om stöd av annan anledning har betalats ut med för högt belopp ska det som mottagaren fått för mycket betalas tillbaka. Det belopp som ska återbetalas får dras av från stödbelopp som den återbetalningsskyldige därefter har rätt till.

Om det finns särskilda skäl får Trafikverket helt eller delvis befria den som tagit emot stödet från återbetalningsskyldigheten. *Förordning (2010:1833).*

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

12 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Trafikverkets preliminära beslut om sjöfartsstöd enligt 8 § får inte överklagas. *Förordning (2010:1833).*

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

13 § Skatteverket ska, på begäran av Trafikverket, lämna ut sådant underlag som är av betydelse för tillämpningen av denna förordning. *Förordning (2003:1031).*

Förordning (2003:1031) har trätt i kraft den 1 januari 2004.

14 § Trafikverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning (2010:1833).*

Förordning (2010:1833) har trätt i kraft den 1 januari 2011.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2001, då förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart skall upphöra att gälla. Den nya förordningen skall tillämpas i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning för tiden från och med den 1 oktober 2001.

2. För år 2001 skall dock en arbetsgivare som under året beviljats stöd enligt förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart anses berättigad till stöd och behöver därför inte ansöka om att förklaras som stödberättigad enligt 6 §.

För år 2002 skall den frist som stadgas i 6 § vara den 15 december 2001.

3. Äldre föreskrifter gäller i fråga om bidrag till skatt på sjöinkomst och kostnader för socialavgifter avseende lön och annan ersättning för tiden före den 1 oktober 2001 som utbetalas senast den 31 december 2002. Underlag för bidrag enligt äldre föreskrifter skall redovisas till Rederinämnden senast den 31 mars 2003. När det gäller hur arbetsgivaren skall tillgodoföras dessa bidrag skall 10 § första stycket denna förordning tillämpas i stället för 11 § förordningen (1996:1559) om statligt bidrag till svensk sjöfart. Punkten 3 ändrad genom förordning 2002:796, som trätt i kraft den 1 december 2002. *Förordning (2001:770)*.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

2. En ansökan om att förklaras vara berättigad till sjöfartsstöd för år 2009 enligt den nya 3 a § skall ges in till Rederinämnden senast den 15 januari 2009. *Förordning (2007:6)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2007. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ i sin nya lydelse tillämpas första gången i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning som betalats ut efter den 1 september 2007. *Förordning (2007:657)*.

EGTL138/1999 s1, EGTL324/2002 s53

1. Denna förordning träder i kraft den 1 september 2009.

2. Förordningen tillämpas första gången i fråga om stöd till skatt på sjöinkomst och kostnader för arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift som avser lön eller annan ersättning som betalats ut efter den 1 september 2009. *Förordning (2009:902)*.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2012.

2. De nya lydelsena av 5 och 9 §§ tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag som görs från lön eller annan ersättning som betalats ut efter utgången av 2011. *Förordning (2011:1462)*.

Lag med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol (2006:502)

den 24 maj 2006

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2005/06:157, bet. 2005/06:JuU39, rskr. 2005/06:274.

Intill den 1 juli 2010 (Lag 2010:581) hade lagens rubrik följande lydelse:

Lag med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från EG-domstolen
[Lag (2006:502).]

Redovisning av ställningstagande

1 § Om en part i ett mål eller ärende vid en domstol eller myndighet, som omfattas av skyldigheten att inhämta förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol, har yrkat att ett förhandsavgörande ska inhämtas eller på annat sätt väckt frågan om en sådan åtgärd, ska domstolen eller myndigheten, i de fall den beslutar att inte inhämta ett förhandsavgörande, i sitt beslut ange skälen till detta. *Lag (2010:581).*

Första stycket gäller inte vid tillämpningen av 58 eller 59 kap. rättegångsbalken, 37 b eller 37 c § förvaltningsprocesslagen (1971:291) eller 42 § lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2006:502).*

Intill den 1 juli 2010 hade 1 § första stycket följande lydelse:

Om en part i ett mål eller ärende vid en domstol eller myndighet, som omfattas av skyldigheten att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen, har yrkat att ett förhandsavgörande skall inhämtas eller på annat sätt väckt frågan om en sådan åtgärd, skall domstolen eller myndigheten, i de fall den beslutar att inte inhämta ett förhandsavgörande, i sitt beslut ange skälen till detta. *Lag (2006:502).*

Förhandsavgörande enligt vissa internationella överenskommelser

2 § En domstol ska eller får inhämta förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol om tolkningen av en bestämmelse i en internationell överenskommelse, som Sverige har tillträtt och som har ingåtts inom ramen för samarbete i Europeiska unionen, i den omfattning som Sverige enligt överenskommelsen har åtagit sig att ålägga domstol sådan skyldighet eller att ge domstol sådan behörighet.

Om en annan lag innehåller någon bestämmelse om domstols rätt eller skyldighet att begära förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol, gäller den bestämmelsen. *Lag (2010:581).*

Regeringen ger i Svensk författningssamling till kända åtaganden enligt första stycket och bestämmelser enligt andra stycket. *Lag (2006:502)*.

Intill den 1 juli 2010 hade 2 § första och andra styckena följande lydelse:

En domstol skall eller får inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen om tolkningen av en bestämmelse i en internationell överenskommelse, som Sverige har tillträtt och som har ingåtts inom ramen för samarbete i Europeiska unionen, i den omfattning som Sverige enligt överenskommelsen har åtagit sig att ålägga domstol sådan skyldighet eller att ge domstol sådan behörighet.

Om en annan lag innehåller någon bestämmelse om domstols rätt eller skyldighet att begära förhandsavgörande från EG-domstolen, gäller den bestämmelsen. *Lag (2006:502)*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006, då lagen (1997:895) om rätt för svensk domstol att begära förhandsavgörande från Europeiska gemenskapernas domstol i vissa fall skall upphöra att gälla. *Lag (2006:502)*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010. *Lag (2010:581)*.

Prop. 2009/10:182, bet. 2009/10:JuU23, rskr. 2009/10:293.

[Regeringen har i tillkännagivande (2010:584) enligt lagen (2006:502) med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol tillkännagivit åtaganden enligt 2 §.]

Lag om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb (2006:1494)

14 december 2006

Prop. 2006/07:7, bet. 2006/07:SkU3, rskr. 2006/07:42.

1 § Stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb som har beslutats av Arbetsförmedlingen och som avser avtal om anställning som träffats efter utgången av år 2006 får tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244). *Lag (2011:1419).*

Lag (2011:1419) har trätt i kraft den 1 januari 2012.

2 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter om den stimulans enligt 1 § som får krediteras skattekontot.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. *Lag (2006:1494).*

Prop. 2006/07:7, bet. 2006/07:SkU3, rskr. 2006/07:42

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2012. *Lag (2011:1419).*

Prop. 2010/11:166, bet. 2011/12:SkU4, rskr. 2011/12:29

Lag om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen (2008:206)

24 april 2008

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:48, bet. 2007/08:SfU7, rskr. 2007/08:166

1 § Denna lag gäller sådana bidrag, ersättningar och lån för personligt ändamål (ekonomiska förmåner) som enligt lag eller förordning beslutas av Migrationsverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Centrala studiestödsnämnden, Arbetsförmedlingen, kommunerna eller arbetslöshetskassorna. *Lag (2009:1015)*.

Lag (2009:1015) har trätt i kraft den 1 januari 2010

2 § Underrättelseskyldighet enligt lagen gäller för Migrationsverket, Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Centrala studiestödsnämnden, Arbetsförmedlingen och arbetslöshetskassorna. Skyldigheten gäller dock inte i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet. *Lag (2009:1015)*.

Lag (2009:1015) har trätt i kraft den 1 januari 2010

3 § Om det finns anledning att anta att en ekonomisk förmån har beslutats eller betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp, ska underrättelse om detta lämnas till den myndighet eller organisation som har fattat beslutet. Har förmån beslutats efter överklagande ska underrättelse i stället lämnas till den myndighet eller organisation som följer av 1 §.

Underrättelseskyldigheten gäller inte om det finns särskilda skäl.

4 § Av underrättelsen ska det framgå vilka omständigheter som ligger till grund för antagandet att en ekonomisk förmån har beslutats eller betalats ut felaktigt eller med ett för högt belopp.

Denna lag har trätt i kraft den 1 juni 2008. *Lag (2008:206)*.

Prop. 2007/08:48, bet. 2007/08:SfU7, rskr. 2007/08:166

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2010. *Lag (2009:1015)*.

Prop. 2008/09:202, bet. 2009/10:SfU3, rskr. 2009/10:4

Lag om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (2012:843)

den 6 december 2012

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2012/13:4, bet. 2012/13:SkU8, rskr. 2012/13:76. Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1, Celex 32011L0016).

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning¹.

¹ EUT L 64, 11.3.2011, s. 1 (Celex 32011L0016).

2 § Denna lag gäller för alla typer av skatter som tas ut på de territorier där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen. Lagen gäller dock inte för sådana punktskatter som omfattas av annan unionslagstiftning om administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och inte heller för mervärdesskatt. Lagen gäller inte heller för obligatoriska sociala avgifter eller tullar.

3 § Följande avgifter ska vid tillämpningen av denna lag inte i något fall anses vara skatter:

1. avgifter för intyg och andra handlingar som utfärdas av myndigheter,
2. avgifter av avtalsmässig karaktär såsom ersättning för allmännyttiga tjänster, eller
3. andra liknande avgifter.

Allmänna bestämmelser

4 § Skatteverket är behörig myndighet i Sverige vid samarbete enligt denna lag.

5 § Skatteverket ska, i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, på begäran av en behörig myndighet i en annan medlemsstat – utbyta upplysningar (8–11 §§),

– medge närvaro vid administrativa myndigheter och medverka i utredningar (17 §), och

– utföra delgivning (18 och 19 §§).

Skatteverket ska även, i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag,

– automatiskt utbyta upplysningar (12 och 13 §§), och

– lämna upplysningar utan föregående begäran (14 §).

6 § Skatteverket får, med den begränsning som anges i 19 § andra stycket, begära att åtgärder enligt 5 § första stycket vidtas av en behörig myndighet i en annan medlemsstat om det kan göras utan att det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs och utan att det medför utlämnande av upplysningar som det skulle strida mot allmänna hänsyn att lämna.

Definitioner

7 § I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

- om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller
- varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för.

Utbyte av upplysningar

Utbyte av upplysningar på begäran

8 § Skatteverket ska på begäran av en behörig myndighet i en annan medlemsstat lämna alla sådana upplysningar

1. som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av den andra medlemsstatens lagstiftning i fråga om de skatter som denna lag gäller för, och
2. som Skatteverket har tillgång till eller inhämtar genom utredningar.

9 § Skatteverket ska utföra de utredningar som krävs för att få fram de upplysningar som avses i 8 § och tillämpa samma förfarande som i egna skatteärenden.

Skatteverket är inte skyldigt att utföra utredningar som det skulle strida mot lag att utföra för svenska beskattningsändamål.

10 § Skatteverket är inte skyldigt att lämna upplysningar om

1. det framgår att den begärande myndigheten inte har uttömt sina vanliga informationskällor för att inhämta de begärda upplysningarna, och att den hade kunnat göra det utan att riskera det önskade resultatet,
2. det skulle strida mot lag att för svenska beskattningsändamål inhämta de begärda upplysningarna,
3. det framgår att den begärande myndigheten av rättsliga skäl inte får lämna liknande upplysningar, eller
4. det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt röjs, eller om det gäller upplysningar som det skulle strida mot allmänna hänsyn att lämna.

11 § Bestämmelserna i 9 § andra stycket och 10 § 2–4 medför inte rätt för Skatteverket att vägra lämna upplysningar eller utföra utredningar enbart därför att svenska myndigheter inte har något eget intresse av informationen.

Bestämmelserna i 10 § 2 och 4 medför inte heller rätt för Skatteverket att vägra lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna

1. innehas av en bank, en annan finansiell institution, ett ombud, en representant eller en förvaltare, eller

2. rör ägarintressen i en person.

Automatiskt utbyte av upplysningar

12 § Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU,
4. pensioner, och
5. ägande av och inkomster från fastighet.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

13 § Skatteverket ska överföra upplysningar enligt 12 § till en medlemsstat endast om den staten har meddelat Europeiska kommissionen att den har upplysningar tillgängliga beträffande minst en av de inkomster och tillgångar som avses i 12 §.

Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har meddelat att den inte önskar få vissa upplysningar enligt 12 § första stycket, ska Skatteverket inte överföra sådana upplysningar till den medlemsstaten.

Utbyte av upplysningar utan föregående begäran

14 § Skatteverket ska lämna sådana upplysningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som denna lag gäller för till den behöriga myndigheten i varje annan berörd medlemsstat i följande fall:

1. Skatteverket har skäl att anta att det kan uppstå ett skattebortfall i en annan medlemsstat,
2. en skattskyldig får en skattenedsättning eller skattebefrielse i Sverige som kan föranleda en ökning av skatten eller leda till skattskyldighet i en annan medlemsstat,
3. affärstransaktioner mellan en skattskyldig i Sverige och en skattskyldig i en annan medlemsstat genomförs genom ett eller flera länder på ett sådant sätt att det kan leda till skattebortfall i Sverige eller den andra medlemsstaten eller i båda,
4. Skatteverket har skäl att anta att ett skattebortfall kan bli följden av artificiella överföringar av vinster inom koncerner, eller
5. upplysningar som har lämnats till Sverige av en annan medlemsstats behöriga myndighet har gjort det möjligt att få upplysningar som kan vara relevanta för fastställande av skattskyldighet i den andra medlemsstaten.

Utan föregående begäran får Skatteverket till de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna även lämna alla upplysningar som kan vara användbara för dem och som verket har kännedom om.

Upplysningar som härrör från ett land utanför Europeiska unionen

15 § Vid tillämpning av 8, 12 och 14 §§ får Skatteverket lämna upplysningar som härrör från ett land utanför Europeiska unionen endast om det enligt ett avtal med det landet är tillåtet att vidarebefordra upplysningarna.

Underrättelse till den enskilde

16 § Om Skatteverket lämnar upplysningar till en myndighet i en annan medlemsstat enligt 8 eller 14 § ska den som upplysningarna avser underrättas om detta. I underrättelsen ska det anges till vilken myndighet upplysningarna översänts.

Underrättelse enligt första stycket behöver inte lämnas om den är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att en underrättelse skulle försvåra genomförandet av den andra myndighetens utredning eller beslut i skatteärende.

Vissa andra former av administrativt samarbete

Närvaro av tjänsteman från en annan medlemsstat

17 § Efter överenskommelse mellan Skatteverket och den begärande myndigheten får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i enlighet med de villkor som Skatteverket bestämmer, närvara vid Skatteverkets kontor och vid sådana utredningar som verket utför enligt 9 §.

Delgivning av handlingar

18 § Delgivning på begäran av en annan medlemsstat sker enligt delgivningslagen (2010:1932).

19 § Skatteverket får delge en person i en annan medlemsstat i enlighet med 16–18 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Skatteverket får begära bistånd med delgivning i en annan medlemsstat om det inte är möjligt eller medför orimliga svårigheter att delge personen i Sverige.

Användning och vidarebefordran av upplysningar m.m.

20 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inlett på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få återopas eller användas som bevisning.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

21 § Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom tio arbetsdagar från den dag då den tog emot underrättelsen.

22 § Upplysningar som Skatteverket tagit emot vid samarbete enligt denna lag får lämnas till länder utanför Europeiska unionen endast om

1. den behöriga myndigheten i den medlemsstat som upplysningarna härrör från har samtyckt till att de vidarebefordras, och
2. det berörda landet utanför Europeiska unionen har åtagit sig att samarbeta för insamling av bevisning avseende transaktioner som verkar strida mot eller utgöra en överträdelse av skattelagstiftningen.

23 § Sådana rapporter och dokument som utarbetats av Europeiska kommissionen och som avses i artikel 23.6 i direktiv 2011/16/EU får användas endast för analysändamål.

Överklagande

24 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Ytterligare föreskrifter

25 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om Skatteverkets uppgifter enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015 i fråga om 12 och 13 §§ samt i övrigt den 1 januari 2013.

2. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ tillämpas första gången i fråga om upplysningar som avser

– kalenderåret 2014, när de erhållits i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter, och

– beskattningsår som avslutas efter den 31 december 2013, när de erhållits i form av uppgifter i inkomstdeklarationer. *Lag (2012:843)*.

Prop. 2012/13:4, bet. 2012/13:SkU8, rskr. 2012/13:76, EUTL64/2011
s1

Förordning om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning (2012:848)

den 6 december 2012

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpningen av lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

De termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse i lagen.

2 § I denna förordning avses med

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

Organisation

3 § Skatteverket ska utse ett centralt kontaktkontor som ska ha huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater i ärenden enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning och denna förordning. Skatteverket ska underrätta Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Det centrala kontaktkontoret får också utses som ansvarigt för kontakterna med Europeiska kommissionen. Skatteverket ska underrätta kommissionen om detta.

4 § Skatteverket får även utse kontaktorgan och behöriga tjänstemän.

De tjänstemän som medverkar i det administrativa samarbetet ska alltid anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av Skatteverket.

5 § När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som avses i 4 § skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om samarbete, ska de underrätta det centrala kontaktkontoret om detta.

Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran som inte omfattas av den behörighet som Skatteverket fastställt för dem, ska de snarast överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret och underrätta den begärande myndigheten om detta. Tidsfristerna som anges i 11–15 §§ börjar i så fall löpa dagen efter att begäran om samarbete överlämnas till det centrala kontaktkontoret.

6 § Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningar över kontaktorganen och de behöriga tjänstemännen aktuella och ställa dem till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna och för Europeiska kommissionen.

Utbyte av upplysningar på begäran

7 § När Skatteverket begär utbyte av upplysningar får verket även begära att en särskild utredningsåtgärd vidtas. En sådan begäran ska motiveras.

Om Skatteverket har tagit emot en begäran om en särskild utredningsåtgärd men anser att en sådan inte behövs, ska verket omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

8 § Om den begärande myndigheten särskilt begär det, ska Skatteverket tillhandahålla originalhandlingar, förutsatt att detta inte strider mot bestämmelser i någon annan författning.

Automatiskt utbyte av upplysningar

9 § Skatteverket får meddela andra medlemsstaters behöriga myndigheter att verket inte önskar få upplysningar genom automatiskt utbyte

1. beträffande någon eller några av de kategorier av inkomster och tillgångar som avses i 12 § första stycket lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, eller

2. om inkomster eller tillgångar som inte överstiger ett visst tröskelvärde.

Skatteverket ska i så fall underrätta Europeiska kommissionen om detta.

Återkoppling

10 § Skatteverket ska på begäran ge återkoppling till en behörig myndighet som lämnat upplysningar på begäran eller utan föregående begäran.

Skatteverket ska en gång om året ge återkoppling som rör det automatiska utbytet av upplysningar till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Tidsfrister vid utbyte av upplysningar och återkoppling

Utbyte av upplysningar på begäran

11 § Skatteverket ska snarast möjligt, men senast inom sex månader från det att en begäran har tagits emot, lämna de upplysningar som avses i 8 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Om Skatteverket redan har tillgång till upplysningarna ska de dock lämnas inom två månader.

Skatteverket och den begärande myndigheten får komma överens om andra tidsfrister än de som anges i första stycket.

12 § Skatteverket ska snarast möjligt, men senast inom sju arbetsdagar från mottagandet bekräfta för den begärande myndigheten att verket har tagit emot begäran. Om det är möjligt, ska detta ske på elektronisk väg.

13 § Om Skatteverket har tagit emot en bristfällig begäran eller av andra skäl behöver ytterligare bakgrundsinformation, ska verket inom en månad från mottagandet underrätta den begärande myndigheten om detta. I så fall ska de tidsfrister som anges i 11 § första stycket börja löpa dagen efter det att Skatteverket har fått den ytterligare information som behövs.

14 § Om Skatteverket inte kan besvara begäran inom den angivna tidsfristen, ska verket snarast möjligt, men senast inom tre månader från mottagandet av begäran underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta och om den dag som verket anser sig kunna besvara begäran.

15 § När Skatteverket inte har tillgång till de begärda upplysningarna, ska verket snarast möjligt, men senast inom en månad från mottagandet av begäran, underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta. Detsamma gäller om Skatteverket inte kan besvara begäran om upplysningar eller vägrar att göra det av ett skäl som anges i 9 eller 10 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Automatiskt utbyte av upplysningar

16 § Upplysningar som avses i 12 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska överföras inom sex månader från utgången av det beskattningsår då de blev tillgängliga.

Utbyte av upplysningar utan föregående begäran

17 § När sådana upplysningar som avses i 14 § första stycket lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning blir tillgängliga för Skatteverket, ska de överlämnas till den behöriga myndigheten i varje annan berörd medlemsstat snarast möjligt, men senast inom en månad.

18 § När Skatteverket tar emot upplysningar från en behörig myndighet i en annan medlemsstat utan att verket begärt upplysningarna, ska verket snarast möjligt, men senast inom sju arbetsdagar bekräfta mottagandet av uppgifterna för den myndighet som tillhandahöll dem. Om det är möjligt, ska detta ske på elektronisk väg.

Återkoppling

19 § Återkoppling enligt 10 § första stycket ska ges så snart som möjligt men senast inom tre månader efter det att resultatet av användningen av de begärda upplysningarna har blivit känt.

Närvaro i en annan medlemsstat

20 § Om Skatteverket har utsett en tjänsteman att närvara vid en myndighet eller utredning i en annan medlemsstat, ska verket utfärda en skriftlig fullmakt för tjänstemannen. Fullmakten ska innehålla uppgifter om tjänstemannens identitet och befattning.

Närvaro i Sverige av tjänsteman från en annan medlemsstat

21 § Vid närvaro i Sverige av en tjänsteman från en annan medlemsstat ska han eller hon, få kopior av den dokumentation av de begärda upplysningarna som finns hos Skatteverket.

Samtidiga kontroller

22 § Om Skatteverket, i syfte att utbyta upplysningar, avser att föreslå samtidiga kontroller i Sverige och i en eller flera andra medlemsstater av en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för Skatteverket och de andra behöriga myndigheterna, ska verket identifiera dessa personer. Verket ska underrätta de andra behöriga myndigheterna och motivera sitt val av ärenden som kontrollerna ska gälla, samt ange under vilken tidsperiod kontrollerna ska utföras.

23 § Om en behörig myndighet i en annan medlemsstat har föreslagit sådana samtidiga kontroller som avses i 22 §, ska Skatteverket avgöra om verket önskar delta i kontrollerna och underrätta den andra

myndigheten om sitt beslut. Om verket beslutar att inte delta, ska den andra behöriga myndigheten underrättas om skälen för beslutet.

24 § Vid samtidiga kontroller enligt 22 och 23 §§ ska Skatteverket utse en företrädare med ansvar för att övervaka och samordna kontrollen.

Delgivning av handlingar

25 § Om Skatteverket begär delgivning enligt 19 § andra stycket lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, ska begäran innehålla uppgifter om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges och om mottagarens namn och adress samt all annan information som kan underlätta identifieringen av mottagaren.

26 § Om Skatteverket har tagit emot en begäran om delgivning enligt 18 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, ska verket omedelbart underrätta den begärande myndigheten om de åtgärder som vidtas med anledning av begäran och särskilt ange vilken dag delgivningen skett.

Praktiska arrangemang

27 § Skatteverket ansvarar för den utveckling av sina system som behövs för att upplysningar ska kunna utbytas enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning med hjälp av CCN-nätet.

Utvärdering

28 § Skatteverket ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbetet enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning och denna förordning fungerar.

29 § Skatteverket ska till Europeiska kommissionen lämna alla relevanta upplysningar som krävs för att utvärdera hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet är när det gäller att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt.

30 § Skatteverket ska till Europeiska kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar samt det praktiska resultat som uppnåtts.

Bemyndigande

31 § Skatteverket får meddela

1. de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, och
2. föreskrifter för verkställigheten av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015 i fråga om 9, 16 och 30 §§ samt i övrigt den 1 januari 2013. *Förordning (2012:848)*.

Upphävda författningar

I det följande finns författningar avseende skatteförfarandet som givits ut i svensk författningssamling och som upphävts vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen respektive skatteförfarandeförordningen.

Lag om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (1978:880)

den 14 december 1978 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1978/79:28, SkU 1978/79:13, rskr 1978/79:83.

Inledande bestämmelser

1 §* För att säkerställa betalning av fordran på skatt, tull eller avgift får enligt bestämmelserna i denna lag genom betalningssäkring tas i anspråk så mycket av gäldenärens egendom som svarar mot fordringen.

Är det fråga om en fordran som inte är fastställd, får betalningssäkring ske endast om det finns sannolika skäl för att fordringen kommer att fastställas. I sådant fall får betalningssäkring avse högst det belopp till vilket fordringen med hänsyn till omständigheterna sannolikt kommer att bli fastställd. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

2 §* Betalningssäkring får användas i fråga om fordran på

1. skatt och tull samt, om så särskilt föreskrivs, annan avgift till det allmänna som inte betecknas som skatt,

2. skattetillägg, ränta, dröjsmålsavgift, förseningsavgift eller liknande avgift, om den fordran som tillägget, räntan eller avgiften avser får betalningssäkras.

Betalningssäkring får användas också

1. om annan än den skatt- eller avgiftsskyldige är betalningsskyldig för belopp som avses i första stycket,

2. för sådan fordran på utländsk skatt, tull eller avgift, för vilken säkerställande av betalning får ske här i landet enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat. *Lag 1997:489, som trätt i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om avgiftstillägg för utgiftsåret 1997 och tidigare år.*

* Senaste lydelse 1996:685.

Beslut

3 §* Fråga om betalningssäkring prövas av förvaltningsrätt. Det allmännas talan i mål enligt denna lag förs, om inte annat följer av andra stycket, av Skatteverket.

I mål om betalningssäkring för tull eller annan skatt som ska tas ut för varor vid import eller tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller transporttillägg som beslutats av Tullverket enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter förs det allmännas talan av Tullverket. Bestämmelserna i 9 kap. 14 och 15 §§ tullagen gäller då också i mål om betalningssäkring.

Vad som i 10, 17 och 18 §§ föreskrivs om Skatteverket gäller i sådana mål som avses i andra stycket Tullverket. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2008:1317.

4 §* Beslut om betalningssäkring får fattas om det finns en påtaglig risk att gäldenären försöker undandra sig att betala fordringen och denna eller, om det finns flera fordringar mot samma gäldenär, de tillsammans uppgår till betydande belopp. Är fordringen att hänföra till viss tidsperiod får betalningssäkring beslutas endast om perioden har gått till ända eller fordringen dessförinnan har förfallit till betalning.

Beslut om betalningssäkring får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för gäldenären eller för något annat motstående intresse. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

5 §* Ett yrkande om betalningssäkring får inte bifallas utan att motparten har beretts tillfälle att yttra sig. Är det fara i dröjsmål, får dock åtgärden omedelbart beviljas att gälla till dess något annat har förordnats. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

6 §* Beslut om betalningssäkring skall hävas helt eller delvis i den mån skäl för beslutet inte längre föreligger eller beslutet av någon annan anledning inte längre bör kvarstå. Frågor om hävning prövas av förvaltningsrätten, om någon av parterna begär det eller om det annars finns skäl för det. Gäldenären skall upplysas om rätten att begära hävning.

Förvaltningsrätten kan helt eller delvis häva ett beslut om betalningssäkring, även om beslutet har överklagats.

Ett överklagande av förvaltningsrättens beslut om betalningssäkring förfaller, om förvaltningsrätten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. Ändrar förvaltningsrätten beslutet på ett annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

7 §* Avser ett beslut om betalningssäkring en fordran som inte är fastställd, skall förvaltningsrätten häva beslutet, om inte talan om fastställelse av fordringen eller av underlaget för den har väckts vid domstol inom sex månader från dagen för beslutet eller fordringen eller underlaget för den inom samma tid har fastställts i annan ordning. Förvaltningsrätten får medge förlängning av tidsfristen med tre månader i taget, om det finns särskilda skäl.

Har ett beslut om betalningssäkring hävts enligt första stycket, får ett nytt beslut om betalningssäkring på samma grund fattas endast om talan beträffande fordringen har väckts eller om fordringen eller underlaget för den har fastställts i annan ordning. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

8 §* Vid handläggning av frågor om betalningssäkring i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas, om gäldenären begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om det är uppenbart obehövt. Gäldenären skall upplysas om rätten till muntlig förhandling. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1000.

9 §* Beslut om betalningssäkring skall delges gäldenären.

Kan det befaras att genomförandet av beslutet skulle avsevärt försvåras genom att beslutet delges innan förrättning för verkställighet äger rum, behöver delgivning ej ske före förrättningen. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

Verkställighet

10 §* Beslut om betalningssäkring får genast verkställas.

Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av Skatteverket. Hävs ett beslut om betalningssäkring, skall vidtagna åtgärder genast återgå. I andra fall än som avses i 7 § första stycket kan dock rätten förordna att vidtagna åtgärder skall bestå till dess beslutet om hävning har vunnit laga kraft. *Lag 2003:649, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:372.

11 §* I fråga om verkställighet av beslut om betalningssäkring tillämpas 1 och 2 kap. utsökningebalken samt vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 2–9 §§, 11 § första stycket, 12–19 §§, 22 § första och tredje styckena, 24, 25 och 33–35 §§, 5 och 6 kap. och 12 kap. 3–5 §§ samma balk. Mål om verkställighet av beslut om betalningssäkring handläggs som allmänt mål.

Lön eller annan förmån som avses i 7 kap. utsköningsbalken får ej tas i anspråk genom betalningssäkring innan den har betalats ut och kan utmätas. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

12 §* Gälldenären får inte överlåta egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, eller till skada för borgenären förfoga över egendomen på annat sätt, om inte kronofogdemyndigheten medger det av särskilda skäl.

I fråga om verkan i övrigt av verkställd betalningssäkring gäller vad som föreskrivs om utmätning i 4 kap. 29 § andra stycket och 31 § och 12 kap. 6–10 §§ och om kvarstad i 16 kap. 15 § första stycket utsköningsbalken. I fråga om verkan av utmätning av egendom som tagits i anspråk genom betalningssäkring gäller vad som är föreskrivet i 16 kap. 15 § andra stycket utsköningsbalken om utmätning av egendom som belagts med kvarstad för fordran.

Om lös egendom, som har tagits i anspråk genom betalningssäkring, hastigt faller i värde eller kräver alltför kostsam vård, får den på begäran av någon av parterna säljas i den ordning som gäller för utmätt egendom. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. De äldre föreskrifterna tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring som verkställts före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

13 §* I fråga om talan mot beslut som rör verkställigheten tillämpas vad som enligt utsköningsbalken gäller beträffande kvarstad för fordran. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:880.

14 §* I fråga om förrättningskostnader vid verkställighet av beslut om betalningssäkring gäller vad som föreskrivs i 17 kap. 9 § första stycket utsköningsbalken. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990. Den nya bestämmelsen skall inte tillämpas på kostnader för verkställighet som har uppstått före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

15 § *Paragrafen har upphävts genom lag (1981:840).*

Tagande av egendom i förvar

16 §* Är fara att lös egendom, som kan bli föremål för betalningssäkring, undanskaffas, får i avvaktan på rättens beslut granskningsledare som avses i 3 § lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet ta egendomen i förvar. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

17 §* Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall Skatteverket, så snart det kan ske och senast fem dagar därefter, göra framställning om betalningssäkring hos förvaltningsrätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas sådan framställning utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas.

Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer *annat*, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2003:649.

Ställande av säkerhet

18 §* Har ett beslut om betalningssäkring överlämnats till Kronofogdemyndigheten för verkställighet, får myndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, annan erbjuder sig att ställa.

Tar Kronofogdemyndigheten emot säkerhet, skall förvaltningsrätten i motsvarande mån häva beslutet om betalningssäkring.

Är i annat fall fråga om betalningssäkring, får Kronofogdemyndigheten efter anvisning av Skatteverket ta emot säkerhet.

Säkerhet får tas i anspråk när fordringen har förfallit till betalning eller vid den senare tidpunkt som har medgivits.

I övrigt skall bestämmelserna i 10–13 §§ lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2006:694.

19 § *Paragrafen har upphävts genom lag (1989:1000).*

Behörig domstol m.m.

20 §* Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den förvaltningsrätt som då framställningen ombetalningssäkring görs är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt första stycket eller den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs. *Lag 2009:790, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:470.

Ersättning för skada

21 §* Har ett beslut om betalningssäkring meddelats för en fordran som inte är fastställd och blir fordringen senare inte slutligt fastställd eller fastställs den slutligt till ett väsentligt lägre belopp än det som har betalningssäkrats, har gäldenären rätt till ersättning av staten för ren förmögenhetsskada som därigenom har tillfogats honom.

Bestämmelser om ersättning för processkostnader finns i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. *Lag 1994:468, som trätt i kraft den 1 juli 1994. Äldre föreskrifter tillämpas fortfarande i fråga om betalningssäkring på grund av ansökan som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

22 §* Ersättning kan vägras eller sättas ned om gäldenären genom att lämna oriktig uppgift, underlåta att lämna uppgift som han var skyldig att lämna eller på annat sätt genom vållande har medverkat till skadan. Detsamma gäller i den mån det annars skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. *Lag 1989:1000, som trätt i kraft den 1 januari 1990. De nya bestämmelserna gäller inte i fall där framställningen om betalningssäkring kom in till länsrätten före ikraftträdandet.*

* Senaste lydelse 1978:880.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979. *Lag (1978:880).*

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 14 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Förordning om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter (1978:881)

den 14 december 1978 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver följande.

1 § *Paragrafen har upphävts genom förordning (1989:1003).*

2 § Granskningsledare skall utfärda bevis när egendom har tagits i förvar. Av beviset skall framgå vad som har tagits i förvar och för vilken eller vilka fordringar detta har skett. Beviset lämnas omedelbart till gäldenären. Kan detta inte ske sänds det till honom.

3 §* Kontanta medel som har tagits i förvar ska snarast placeras enligt 3 kap. 4 § kapitalförsörjningsförordningen (2011:210). *Förordning 2011:212, som trätt i kraft den 1 april 2011.*

* Senaste lydelse 1996:1203.

4 §* Granskningsledaren skall omedelbart återställa egendom som inte längre skall vara kvar i förvar. *Förordning 1989:1003, som trätt i kraft den 1 januari 1990.*

* Senaste lydelse 1978:881.

5 §* Förvaltningsrätten skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser till dess fordringen får drivas in. *Förordning 2009:1398, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 1989:1003.

6 § *Paragrafen har upphört genom förordning (2006:759).*

7 §* Skatteverket skall hålla sig underrättad om den fordran som ett beslut om betalningssäkring avser, så länge beslutet gäller och till dess fordringen får drivas in. Om beslutet bör hävas helt eller delvis, skall Skatteverket göra framställning därom hos förvaltningsrätten. Om ett beslut har hävts helt eller delvis, skall Skatteverket underrätta Kronofogdemyndigheten.

Om beslutet avser en fordran som inte har fastställts, skall Skatteverket genast underrätta förvaltningsrätten när talan beträffande fordringen har väckts vid domstol eller fordringen eller underlaget för fordringen har fastställts på annat sätt.

Om Kronofogdemyndigheten har tagit emot säkerhet för en fordran som inte har fastställts, skall Skatteverket hålla sig underrättad om fordringen till dess den får drivas in och upplysa Kronofogdemyndig-

heten om förhållanden som är av betydelse för säkerheten. *Förordning 2009:1398, som trätt i kraft den 15 februari 2010.*

* Senaste lydelse 2007:790.

8 §* Kronofogdemyndigheten skall på begäran av granskningsledaren biträda denne. *Förordning 2006:759 som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 1978:881.

9 §* Skall ett beslut om betalningssäkring enligt 9 § andra stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter inte delges innan förrättning för verkställighet äger rum, skall Kronofogdemyndigheten anlitas för delgivningen. *Förordning 2006:759 som trätt i kraft den 1 juli 2006.*

* Senaste lydelse 2003:924.

10 §* Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om resultatet av verkställighet av beslut om betalningssäkring. Under rättelse skall också lämnas när säkerhet har tagits emot enligt 18 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. *Förordning 2003:924, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1990:1264.

11 §* Skatteverket fastställer formulär till blanketter för mål och ärenden om betalningssäkring. *Förordning 2003:924, som trätt i kraft den 1 januari 2004.*

* Senaste lydelse 1978:881.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1979. *Förordning (1978:881).*

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 6 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.

Lag om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. (1989:479)

den 8 juni 1989 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1988/89:126, SkU 31, rskr. 301.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare. *Lag (2009:1290).*

Lag (2009:1290) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Ändringen av 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

2 § Det allmännas talan i en fråga om ersättning förs av samma myndighet eller allmänna ombud som för det allmännas talan i det ärende eller mål som kostnaden hänförs till.

Den som för det allmännas talan får även föra talan till den skattskyldiges förmån.

Förutsättningarna för ersättning, m.m.

3 § En skattskyldig som i ett ärende eller mål haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövs för att ta till vara hans rätt skall efter framställning beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i ärendet eller målet,
2. ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rätts-tillämpningen eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning. *Lag (1994:470).*

4 § Ersättning får inte beviljas för

1. kostnader som avser skyldigheten att lämna deklaration eller andra uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt, tull eller avgift,
2. kostnader som avser skyldigheten att i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att det finns sådant underlag som behövs dels för att den skattskyldige skall kunna deklarerera eller lämna uppgifter som han är skyldig att lämna, dels för att deklarationen och uppgifterna skall kunna kontrolleras,
3. den skattskyldiges eget arbete, tidsspillan eller i övrigt för kostnader för sådant som den skattskyldige själv utfört med anledning av ärendet eller målet. *Lag (1994:470).*

5 § När ersättningen bestäms, skall den minskas med annan ersättning som den skattskyldige har fått eller kan antas komma att få för samma kostnader enligt annan författning eller enligt avtal.

Ersättning får jämkas om den skattskyldige vinner bifall endast till en del av sina yrkanden i ärendet eller målet, såvida inte övriga yrkanden är av endast ringa betydelse.

Jämkning får också ske när den skattskyldige varit försumlig eller har orsakat att ärendet eller målet blivit mer omfattande än nödvändigt. *Lag (1994:470).*

6 § Ersättningen får inte betalas ut förrän ersättningsbeslutet vunnit laga kraft mot det allmänna.

En fordran på ersättning får inte överlätas innan ersättningen får betalas ut. Detta hindrar dock inte att en sådan fordran utmäts.

Förfarandet

7 § En framställning om ersättning för kostnader skall göras hos den myndighet eller den domstol där kostnaderna uppkommit. Framställningen skall ha kommit in innan myndigheten eller domstolen avgör ärendet eller målet. *Lag (1994:470).*

8 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (1994:470), som har trätt i kraft den 1 juli 1994.*

9 § Om den skattskyldige inte har kommit in i tid med en framställning om ersättning, får en senare inkommen framställning prövas endast under förutsättning att förseningen beror på något ursäktligt misstag. *Lag (1994:470).*

10 § Skatterättsnämndens beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen. Skatteverkets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483). En annan myndighets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslutet har fattats. *Lag (2010:1451).*

11 § Ett ersättningsbeslut som meddelas i samband med avgörandet i det ärende eller mål som kostnaderna hänför sig till, får överklagas inom den tid som gäller för överklagande av avgörandet i ärendet eller målet.

Ersättningsbeslut som meddelas av myndighet, får överklagas av den myndighet eller det allmänna ombud som får överklaga det ärende som kostnaderna hänför sig till. I sådant fall skall ersättningsbeslutet överklagas inom den tid som följer av första stycket, dock senast inom två månader från det att beslutet meddelades. *Lag (1994:470).*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989 och tillämpas i fråga om kostnader för åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet. *Lag (1989:479).*

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 15 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Taxeringslag (1990:324)

den 10 maj 1990 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:74, SkU 32, rskr. 217.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, 6–10 nämnda lag,
4. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
5. lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
6. lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som ska gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2011:1277).*

Lag (2011:1277) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 1 § första stycket 3 följande lydelse.

3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, 6–8 nämnda lag,

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:73), som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 1 § första stycket 3 följande lydelse.

3. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, 7–9 nämnda lag,

2 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift. *Lag (2007:1399).*

356 *Taxeringslag*

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna i 2 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 § följande lydelse.

2 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift. *Lag (1997:947).*

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i inkomstskattelagen (1999:1229).

Bestämmelserna om juridiska personer ska dock tillämpas också på handelsbolag och dödsbon.

Med kommun likställs i denna lag landsting och annan menighet som har beskattningsrätt. *Lag (2007:1399).*

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna i 2 § tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. Ändringen av 1 kap. 3 § första stycket innebär att "och lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt." togs bort.

4 § I lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om debitering, redovisning och betalning av skatt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2001:1231).*

2 kap. Taxeringsorganisationen

Skatteverket

1 § Skatteverket ansvarar för taxeringsarbetet i landet.

Vid Skatteverket finns skattekontor. Vid varje skattekontor finns en skattenämnd. *Lag (2003:655).*

2 § Beslut i taxeringsärende fattas av Skatteverket. *Lag (2003:655).*

Skattenämnden

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att en skattenämnd skall bestå av flera avdelningar. Bestämmelserna om skattenämnd gäller även avdelning.

4 § Taxeringsärende avgörs i skattenämnd, om ärendet

1. avser omprövning av en tvistig fråga och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis den skattskyldige åberopar,

2. avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige,
3. av någon annan särskild anledning bör prövas i nämnden.

5 § I skattenämnd finns ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Om nämnden består av flera avdelningar, skall det finnas en ordförande för varje avdelning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer antalet vice ordförande vid varje skattekontor.

6 § Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden skall vara tjänstemän vid Skatteverket. De förordnas av verket för högst fyra år i taget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som skall finnas vid varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 7 kap. 5–7 §§. *Lag (2003:655)*.

7 § Skattenämnden är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och tre övriga ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutför med tre ledamöter, bland dem ordföranden eller vice ordföranden, om de är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden eller vice ordföranden och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende. *Lag (1999:1055)*.

3 kap. Utredning i taxeringsärenden

Skatteverkets utredningsskyldighet

1 § Skatteverket skall se till att ärendena blir tillräckligt utredda. *Lag (2003:655)*.

2 § Den skattskyldige skall ges tillfälle att yttra sig innan hans ärende avgörs, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än honom själv och att få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

3 § Kan det antas att den skattskyldige inte är deklarationsskyldig enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får beslut om taxering fattas på grundval av kontrolluppgift om intäkter i inkomstslaget kapital utan att den skattskyldige underrättats om och fått tillfälle att yttra sig över kontrolluppgiften. *Lag (2001:1231)*.

4 § Vill den skattskyldige lämna upplysningar muntligt inför skattenämnden i ett taxeringsärende som angår honom och skall avgöras i nämnden, skall han få tillfälle till det om inte särskilda skäl talar emot det.

Föreläggande att lämna upplysningar eller visa upp handling

5 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att uppgifterna i hans självdeklaration är riktiga eller annars för hans taxering.

Skatteverket får också förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 19 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgörs. *Lag (2010:850)*.

6 § Ett föreläggande enligt 5 § får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Första stycket gäller inte, om det finns anledning att anta att den skattskyldige eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för den skattskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. *Lag (2003:211)*.

Taxeringsbesök

7 § Om några uppgifter i en självdeklaration behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med den skattskyldige om att sådan avstämning skall göras vid besök hos honom eller vid annat personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen. *Lag (2003:655)*.

Taxeringsrevision

8 § Skatteverket får besluta om taxeringsrevision för att kontrollera att deklara-tions- och annan uppgiftsskyldighet enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt eller att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skatteverket får besluta om taxeringsrevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Taxeringsrevision får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och hos annan juridisk person än dödsbo. *Lag (2003:655)*.

9 § Ett beslut om taxeringsrevision skall innehålla uppgift om ändamålet med revisionen och om möjligheten att undanta handlingar och uppgifter enligt 13 och 14 §§.

I ett beslut om revision som avses i 8 § andra stycket får Skatteverket, om det finns särskilda skäl, utesluta uppgift om vilken person eller rättshandling granskningen avser.

I ett beslut om taxeringsrevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen (revisor).

Den reviderade skall underrättas om beslutet innan revisionen verkställs. Är det av betydelse att vidta sådana åtgärder som avses i 11 § andra stycket, får dock underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs, om kontrollen annars kan mista sin betydelse. Även i fall där revisionen är begränsad till sådana handlingar som rör personalen och utförs i samband med kontroll enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher får underrättelse ske i samband med att revisionen verkställs. *Lag (2006:578)*.

10 § En taxeringsrevision skall bedrivas i samverkan med den reviderade och på ett sådant sätt att den inte onödigt hindrar verksamheten. För det fall den reviderade inte samverkar finns bestämmelser om vite i 12 § fjärde stycket och om andra tvångsåtgärder i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Revisionen får verkställas hos den reviderade om han medger det. Revisionen skall ske hos den reviderade om han begär det och revisionen kan göras där utan betydande svårighet.

Om revisionen inte verkställs hos den reviderade skall handlingarna på begäran överlämnas till revisorn mot kvitto. *Lag (1994:467)*.

11 § Vid taxeringsrevision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas om de inte skall undantas enligt 13 §.

Vid revision får revisorn inventera kassan, granska lager, maskiner och inventarier samt besiktiga lokaler och byggnader som används i verksamheten. Revisorn får också ta prov på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten samt prova kassaapparat, särskild räknarapparat, mätapparat och annan teknisk utrustning.

Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel. *Lag (1997:494)*.

12 § Vid taxeringsrevision skall den reviderade tillhandahålla revisorn de handlingar och lämna de upplysningar som behövs för revisionen. Han skall också lämna tillträde till utrymmen som huvudsakligen används i verksamheten för sådan åtgärd som avses i 11 § andra stycket och om möjligt ställa en ändamålsenlig arbetsplats till

förfogande. Den reviderade skall i övrigt ge den hjälp som behövs vid revisionen.

Revisorn skall på begäran ges tillfälle att själv använda terminal eller annat tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådant hjälpmedel, om inte den reviderade i stället tillhandahåller en kopia av upptagningen och denna utan svårighet kan granskas med annat tillgängligt tekniskt hjälpmedel. Revisorn får kontrollera att kopian stämmer överens med den upptagning som finns hos den reviderade.

Vid granskning av upptagning som avses i andra stycket får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas, som behövs för att tillgodose ändamålet med revisionen. Granskningen får inte verkställas via telenät.

Om den reviderade inte fullgör sina skyldigheter enligt första eller andra stycket, får Skatteverket förelägga honom vid vite att fullgöra dem. Finns det anledning att anta att den reviderade eller, om den reviderade är juridisk person, ställföreträdare för den reviderade har begått en gärning som är straffbelagd eller som kan leda till skatte-tillägg, får den reviderade inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. *Lag (2003:655)*.

12 a § En revision får inte pågå längre tid än nödvändigt. Räkenskapsmaterial och andra handlingar som överlämnats till revisorn skall så snart som möjligt och senast när revisionen avslutats återlämnas till den reviderade.

Har den reviderade försatts i konkurs när handlingarna skall återlämnas, skall Skatteverket överlämna handlingarna till konkursförvaltaren. Skatteverket skall underrätta den reviderade om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren.

Skatteverket skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den reviderade i de delar som rör honom. *Lag (2003:655)*.

Handlingar och uppgifter som skall undantas

13 § På den enskildes begäran skall från föreläggande eller revision undantas

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken,

2. annan handling med ett betydande skyddsintresse om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom.

Handling som avses i första stycket 2 får undantas endast om handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även föreläggande att lämna uppgifter. *Lag (1994:467)*.

14 § En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall

ges in till den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483), tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om Skatteverket anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten.

Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen. *Lag (2009:805).*

14 a § I fråga om upptagning, som avses i 11 § tredje stycket, bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Förvaltningsrätten får, i fråga om upptagning som avses i föregående stycke, besluta om sådana begränsningar i revisorns rätt att själv använda tekniska hjälpmedel som behövs för att uppgift, som skall undantas från granskning, inte skall bli tillgänglig för revisorn. *Lag (2009:805).*

14 b § Om den enskilde begär det, skall förvaltningsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling eller uppgift inte omfattas av kontrollen handläggs frågan om undantagande på sätt som anges i 14 och 14 a §§ samt i första stycket. *Lag (2009:805).*

14 c § Om en handling eller del av handling undantagits från kontroll, får dess innehåll inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskningen eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av förvaltningsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. *Lag (2009:805).*

15 § *Paragrafen samt rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2001:1231), som har trätt i kraft den 1 januari 2002.*

Utlämnande av uppgifter

16 § Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för taxering ska på Skatteverkets begäran tillhandahållas verket.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse, föreligger upp-

giftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av Skatteverket beslutar att uppgiften ska lämnas ut. *Lag (2009:443)*.

17 § Uppgifter i självdeklarationer och i andra handlingar som har upprättats eller för granskning omhändertagits vid taxeringskontroll eller lämnats till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får tillhandahållas myndighet i främmande stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i skatteärenden. *Lag (2003:655)*.

4 kap. Taxeringsbeslut

1 § Taxeringsbeslut är grundläggande beslut om årlig taxering, omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder efter domstols beslut.

Den skattskyldige skall utan dröjsmål underrättas om innehållet i ett taxeringsbeslut, om det inte är uppenbart obehövligt. Om beslutet är till den skattskyldiges nackdel skall han underrättas om hur han kan begära omprövning av eller överklaga beslutet.

Årlig taxering

2 § Skatteverket skall varje taxeringsår fatta taxeringsbeslut före utgången av november på grundval av de uppgifter som lämnats enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt vad som i övrigt framkommit vid utredning enligt 3 kap. *Lag (2003:655)*.

2 a § Grundläggande beslut om årlig taxering får fattas genom automatisk databehandling i det fall skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. *Lag (1994:766)*.

3 § Kan skatt eller underlag för att ta ut skatt inte beräknas tillförlitligt på grund av att den skattskyldige, trots att han varit skyldig att lämna självdeklaration, inte avgett någon sådan, eller på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, skall skatten eller underlaget för att ta ut skatt uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (sköns-taxering). *Lag (1992:1660)*.

4 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2001:1231), som har trätt i kraft den 1 januari 2002.*

5 § Skatteverket skall inte ta upp en inkomst till beskattning hos en skattskyldig för vilken grundläggande beslut om årlig taxering fattas senast den 15 augusti taxeringsåret om den skattskyldige gör sannolikt att det efter denna tidpunkt kommer att finnas förutsätt-

ningar för att han inte skall vara skattskyldig för inkomsten på grund av bestämmelserna i 3 kap. 9–13 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). I det fall grundläggande beslut fattas efter den 15 augusti gäller motsvarande om den skattskyldige gör sannolikt att nämnda förutsättningar kommer att finnas efter utgången av november taxeringsåret. *Lag (2003:655).*

6 § Skatteverket får avstå från att vid taxeringen avvika från en självdeklaration, om avvikelsen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag (2003:655).*

Omprövning

7 § Skatteverket skall ompröva ett taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna, om den skattskyldige begär det eller om det finns andra skäl. Att omprövning skall ske när den skattskyldige överklagat ett taxeringsbeslut framgår av 6 kap. 6 §.

Om något grundläggande beslut om årlig taxering inte har fattats får taxering ske genom omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp.

8 § Om en fråga som avses i 7 § har avgjorts av allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan. *Lag (2003:655).*

Omprövning på begäran av den skattskyldige

9 § Vill den skattskyldige begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett taxeringsbeslut som är till hans nackdel eller ett besked om den slutliga skatten eller annan handling med uppgift om skattens storlek, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har den skattskyldige inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. *Lag (2003:655).*

10 § Om en begäran om omprövning inte är egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller hans ombud, får Skatteverket utfärda föreläggande om att undertecknande skall ske med påföljd att omprövning annars inte görs. *Lag (2003:655).*

11 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg på begäran av den skattskyldige omprövas, så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

11 a § En begäran om omprövning får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om den avser

1. särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst och föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering,

2. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstolsbeslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten,

3. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten, eller

4. prissättning av internationella transaktioner och föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. *Lag (2009:1294).*

Lag (2009:1294) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 11 a § följande lydelse.

11 a § En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om denna begäran föranleds av Skatteverkets taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering. En sådan begäran skall ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades.

Vad som sägs i första stycket gäller även en begäran enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. *Lag (2004:1143).*

11 b § Om en skattskyldig enligt punkt 3 eller 4 av övergångsbestämmelserna till lagen (2002:1143) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) begär att reglerna om framskjuten beskattning vid andelsbyten i 48 a kap. och 57 kap. inkomstskattelagen skall tillämpas och detta medför att beslut avseende tidigare taxeringsår påverkas, får beslut avseende dessa taxeringsår omprövas även om tiden för omprövning gått ut enligt 9 § första stycket. *Lag (2005:1133).*

12 § Trots bestämmelsen i 8 § får en fråga som har avgjorts av förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som vunnit laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats därefter. *Lag (2010:1454).*

Omprövning på initiativ av Skatteverket

13 § Omprövar Skatteverket självmant ett taxeringsbeslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter utgången av det femte året efter taxeringsåret, om det föranleds av

1. Skatteverkets taxeringsbeslut eller allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,

2. allmän förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,

3. Skatteverkets beslut om fastighetstaxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

4. beslut om utländsk skatt eller om obligatoriska avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229),

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten,

6. Skatteverkets prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner eller beslut om ändring av sådant prissättningsbesked.

Även om tiden för omprövning enligt första stycket har gått ut får Skatteverket till den skattskyldiges fördel självmant ompröva ett beslut om skattetillägg så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft. *Lag (2009:1294).*

Lag (2009:1294) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 13 § 5 följande lydelse.

5. Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten.

14 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får, utom i fall som avses i andra stycket samt i 16 och 17 §§, inte meddelas efter utgången av året efter taxeringsåret.

Har den skattskyldige inte gett in självdeklaration i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till hans nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag självdeklarationen kom in till Skatteverket, dock senast före utgången av det femte året efter taxeringsåret. *Lag (2003:655).*

Eftertaxering

15 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i

14 § första stycket under de förutsättningar och på det sätt som anges i 16–22 §§ (*eftertaxering*). *Lag (2003:655)*.

16 § Eftertaxering får ske om den skattskyldige

1. i självdeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om taxering eller
3. underlåtit att lämna självdeklaration, uppgift eller infordrad upplysning trots att han är uppgiftspliktig och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett taxeringsbeslut avseende den skattskyldige eller hans make blivit felaktigt eller inte fattats.

Vad som avses med oriktig uppgift framgår av 5 kap. 1 § andra stycket. *Lag (2007:1399)*.

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 4 kap. 16 § första stycket följande lydelse.

16 § Eftertaxering får ske om den skattskyldige

1. i självdeklaration eller på annat sätt under förfarandet lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringen,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om taxering eller
3. underlåtit att lämna självdeklaration, uppgift eller infordrad upplysning trots att han är uppgiftspliktig och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett taxeringsbeslut avseende den skattskyldige eller hans make, eller, i fråga om förmögenhetsskatt, person som sambeskattas med honom blivit felaktigt eller inte fattats.

17 § Eftertaxering får också ske

1. vid rättelse av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
2. när kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig,
3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–6,
4. när en förening eller ett registrerat trossamfund inte har genomfört en investering inom den tid som har föreskrivits i ett sådant beslut som avses i 7 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller inte har iakttagit ett annat villkor i beslutet,
5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § första stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och
6. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift som har lämnats eller skulle ha lämnats enligt 3 kap. 21 a § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag (2009:1291)*.

Lag (2009:1291) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 kap. 17 § 3 och 5 följande lydelse.

3. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 13 § andra stycket 1–5,

[---]

5. när en ändring i ett taxeringsbeslut föranleds av en uppgift enligt 3 kap. 9 a §, 19 a § eller 5 kap. 2 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och

18 § Eftertaxering enligt 16 § samt 17 § 1 och 2 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse.

Eftertaxering får inte ske om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om eftertaxering avseende samma fråga. *Lag (2003:655).*

19 § Skatteverkets beslut om eftertaxering skall meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret om inte annat anges i 20–22 §§. *Lag (2003:655).*

20 § Beslut om eftertaxering enligt 17 § 3 får meddelas även efter den tid som anges i 19 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Beslut om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende eller mål om taxering får meddelas efter den tid som anges i 19 § men senast inom ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet vunnit laga kraft.

Om den skattskyldige har avlidit, får beslut om eftertaxering inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då bouppteckningen efter honom gavs in för registrering. *Lag (2003:655).*

21 § Har den skattskyldige på sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser hans beskattning eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beslut om eftertaxering för det år som brottet avser meddelas av Skatteverket även efter utgången av den tid som anges i 19 §. Detsamma gäller om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om eftertaxering får i fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 19 §.

Beslut enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit skall dock beslut om eftertaxering meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslut enligt första stycket skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag (2003:655).*

22 § Vad som sägs i 21 § tillämpas också beträffande en juridisk persons beskattning, om åtgärd som avses i 21 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om fall som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) föreligger beträffande honom.

Beslut om taxeringsåtgärder

23 § Skatteverket skall snarast efter det att en domstol meddelat beslut i ett mål om taxering fastställa den skattskyldiges beskattningsbara inkomst eller beskattningsbara förvärvsinkomst och överskott eller underskott i inkomstslaget kapital och vidta de taxeringsåtgärder i övrigt som föranleds av domstolens beslut. *Lag (2003:655).*

5 kap. Särskilda avgifter

Skattetillägg

Skattetillägg vid oriktig uppgift

1 § Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för taxeringen, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om taxering och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift skall anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för taxeringen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. *Lag (2003:211).*

Skattetillägg vid skönstaxering

2 § Skattetillägg skall tas ut om

1. avvikelse har skett från en självdeklaration genom skönstaxering, eller

2. skönstaxering har skett på grund av utebliven självdeklaration och en självdeklaration inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till den skattskyldige. *Lag (2003:211)*.

3 § Beslut om skattetillägg enligt 2 § 2 skall undanröjas om en självdeklaration har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom fyra månader från utgången av det år då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om ett beslut om skattetillägg eller ett besked om den slutliga skatten eller någon annan handling med uppgift om skattetilläggets storlek före utgången av det år då beslutet meddelades skall skattetillägget undanröjas, om en självdeklaration har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. *Lag (2004:499)*.

Beräkning av skattetillägg

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 och som, ifall den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make. I fråga om mervärdesskatt är skattetillägget tjugo procent av den skatt som felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

Skattetillägget skall beräknas efter tio procent eller, i fråga om mervärdesskatt, fem procent när den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för verket före utgången av november taxeringsåret.

Om den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel taxeringsår eller fel redovisningsperiod, ska skattetillägget beräknas efter tio procent eller, i fråga om mervärdesskatt, fem procent. *Lag (2007:1399)*.

Lag (2007:1399) har trätt i kraft den 1 januari 2008. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 5 kap. 4 § första stycket följande lydelse.

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1–5 och som, ifall den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, person som sambeskattas med den skattskyldige. I fråga om mervärdesskatt är skattetillägget tjugo procent av den skatt som felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige.

5 § Om avvikelser har skett från självdeklaration genom skönstaxering skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen påförs den skattskyldige utöver den skatt som annars skulle ha påförts honom.

Vid skönstaxering på grund av utebliven självdeklaration skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönstaxeringen

påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts vid taxeringen enligt de

1. uppgifter som den skattskyldige på annat sätt än muntligen har lämnat till ledning för taxeringen, och

2. kontrolluppgifter som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som har varit tillgängliga för Skatteverket före utgången av november taxeringsåret.

Vid beräkningen av skattetillägget skall bestämmelserna i 4 § första stycket tillämpas. I den utsträckningen en skönstaxering innefattar rättelse av en oriktig uppgift, skall tillägget dock beräknas enligt bestämmelserna i 4 § första–tredje styckena. *Lag (2003:655)*.

6 § Till den del en oriktig uppgift, ifall den hade godtagits, skulle ha medfört ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägget inte beräknas på sådan skatt som anges i 4 § första stycket utan på en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften har medfört.

Om en skönstaxering medfört minskning av ett sådant underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägget i stället för vad som anges i 5 § första och andra styckena beräknas på en fjärdedel av denna minskning.

Om en skönstaxering som avses i 2 § 2 innefattar att ett vid en tidigare taxering fastställt underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst utnyttjas helt eller delvis, skall skattetillägget beräknas på en fjärdedel av den del av underskottet som utnyttjas. *Lag (2003:211)*.

7 § Skattetillägget skall beräknas utan hänsyn till invändningar som går ut på att skatten skall påverkas först under kommande taxeringsår eller redovisningsperiod eller som i övrigt gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget. *Lag (2003:211)*.

Situationer där skattetillägg inte skall tas ut

8 § Skattetillägg skall inte tas ut

1. vid rättelse av en felräkning eller ett skrivfel som uppenbart framgår av självdeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,

2. om den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av en kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som har varit tillgänglig för Skatteverket före utgången av november taxeringsåret,

3. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,

4. om den skattskyldige frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften, eller

5. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. *Lag (2003:655)*.

Förseningsavgift

9 § Om den som är skyldig att lämna en självdeklaration inte har kommit in med en sådan inom föreskriven tid, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) tas ut.

En självdeklaration skall inte anses ha kommit in om innehållet är så bristfälligt att den uppenbarligen inte kan läggas till grund för taxering. *Lag (2003:211)*.

10 § Förseningsavgift tas ut med 5 000 kronor av aktiebolag och ekonomiska föreningar och med 1 000 kronor av andra deklarations-skyldiga. *Lag (2003:211)*.

11 § Om den deklarationsskyldige inte har kommit in med en självdeklaration inom tre månader från den tidpunkt då självdeklaration senast skulle ha lämnats, skall ytterligare en förseningsavgift tas ut.

Har därefter ytterligare två månader förflutit utan att självdeklarationen har kommit in, skall en tredje förseningsavgift tas ut. *Lag (2003:211)*.

12 § Om den deklarationsskyldige inom föreskriven tid har lämnat en deklarationshandling som inte är behörigen undertecknad, tas förseningsavgift ut endast om bristen inte har avhjälpits inom den tid som föreskrivits i ett föreläggande. *Lag (2003:211)*.

13 § Vad som sägs om en deklarationsskyldig och självdeklaration i 9–12 §§ gäller också för den som är skyldig att lämna särskild uppgift enligt 5 kap. 1, 2 eller 2 a § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Vad som sägs om en självdeklaration gäller då sådana särskilda uppgifter.

Förseningsavgift tas i dessa fall ut med samma belopp som för andra deklarationsskyldiga än aktiebolag och ekonomiska föreningar. *Lag (2006:1552)*.

Lag (2006:1522) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 13 § första stycket följande lydelse.

13 § Vad som sägs om en deklarationsskyldig och självdeklaration i 9–12 §§ gäller också för den som är skyldig att lämna särskild uppgift enligt 5 kap. 1 eller 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Vad som sägs om en självdeklaration gäller då sådana särskilda uppgifter.

Befrielse från särskild avgift

14 § Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, skall den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha

1. berott på den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande,

2. berott på att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena, eller

3. föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp skall det särskilt beaktas om

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten,

2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller

3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken. *Lag (2008:371)*.

Befrielse även när något yrkande inte framställts

15 § Bestämmelserna i 14 § skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts, om vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift ger anledning till det. *Lag (2003:211)*.

Beslut om särskild avgift

16 § Beslut om eftertaxering får inte avse enbart särskild avgift. *Lag (2003:211)*.

17 § Utöver vad som följer av bestämmelserna i 4 kap. får beslut om skattetillägg fattas på sätt som anges i 18 och 19 §§. *Lag (2003:211)*.

18 § Beslut efter utgången av året efter taxeringsåret om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende skall meddelas samtidigt med beslutet i omprövningsärendet.

Beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i mål om taxering får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vann laga kraft. *Lag (2003:211)*.

19 § Om ett taxeringsbeslut i en fråga som har föranlett skattetillägg ändras, skall Skatteverket göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya taxeringsbeslutet. *Lag (2004:129).*

Övriga bestämmelser om särskild avgift

20 § Särskilt avgift skall tillfalla staten.
Särskild avgift skall inte tas ut om den skattskyldige har avlidit.
Lag (2003:211).

21 § Vid tillämpning av 7 kap. 4 § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela befrielse från särskild avgift. *Lag (2003:211).*

22 § Bestämmelser om debitering och betalning av särskild avgift finns i skattebetalningslagen (1997:483). *Lag (2003:211).*

23 § Skall någon vid taxering till statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst påföras skattetillägg på undandragen skatt efter skilda procentsatser räknas först skatten ut på summan av de undanhållna beloppen. Skatten fördelas sedan vid tillämpningen av de skilda procentsatserna efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas också när skattetillägg ska tas ut efter skilda procentsatser på undandragen skatt i annat fall än som avses i första stycket. Vid beräkning av skattetillägg på minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst skall underlaget vid tillämpning av de skilda procentsatserna fördelas efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Skall skattetillägg tas ut efter skilda procentsatser och beräknas på såväl undandragen skatt som minskning av underskott av en näringsverksamhet eller i inkomstslaget tjänst, görs beräkningen med tillämpning av första och andra styckena på de båda underlagen var för sig. *Lag (2003:211).*

6 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

1 § Skatteverkets taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna får överklagas hos förvaltningsrätten av den skattskyldige, det allmänna ombudet hos Skatteverket och, i fråga om beslut om taxering till kommunal inkomstskatt, kommunen.

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket. Vad som nu sagts gäller också om en kommun överklagar ett beslut om taxering till kommunal inkomstskatt.

Den skattskyldige får också överklaga beslut att avvisa en begäran om omprövning av taxeringsbeslut.

Skatteverkets beslut enligt första eller andra stycket överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, har företrädaren rätt att föra talan beträffande den skattefordran som betalningsskyldigheten grundas på. Talan förs på det sätt som föreskrivs för den juridiska personen. *Lag (2009:805)*.

2 § Föreläggande vid vite och beslut om taxeringsrevision får inte överklagas.

Den skattskyldiges överklagande

3 § Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in före utgången av det femte året efter taxeringsåret. Om taxeringsbeslutet har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då den skattskyldige fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett taxeringsbeslut även om det inte gått honom emot.

4 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den taxeringsfråga som föranlett skattetillägget inte har vunnit laga kraft.

5 § Skatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall verket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. *Lag (2003:655)*.

6 § Skatteverket skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 5 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 4 kap. 8 §.

Ett överklagande förfaller, om Skatteverket ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om verket ändrar beslutet på annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får verket lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet. *Lag (2003:655).*

7 § Om överklagandet inte avvisas enligt 5 § eller förfaller enligt 6 §, skall Skatteverket överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till förvaltningsrätten utan föregående omprövning. *Lag (2009:805).*

Det allmänna ombudets eller kommuns överklagande

8 § Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:655).*

9 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett taxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt. *Lag (2003:655).*

9 a § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande även föra talan till den skattskyldiges förmån. Det allmänna ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag (2003:655).*

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

10 § Förvaltningsrättens beslut avseende Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen får inte överklagas. *Lag (2009:805).*

11–12 §§ *Paragraferna har upphört att gälla genom lag (2003:655), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

13 § Om den skattskyldige överklagar förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om förvaltningsrättens beslut överklagas av Skatteverket, det allmänna ombudet eller kommunen, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om verket, ombudet eller kommunen överklagar kammarrättens beslut. *Lag (2009:805)*.

14 § Om en part har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt, får även motparten ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare. *Lag (2009:805)*.

15–16 §§ *Paragraferna och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2003:655), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

17 § Skatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. Motsvarande gäller för det allmänna ombudet om ombudet fört det allmännas talan. *Lag (2003:655)*.

Handläggning vid domstol

18 § En talan får inte ändras i andra fall än som anges i 19 och 20 §§.

Som ändring av talan anses inte när klaganden inskränker sin talan eller, utan att frågan som är föremål för prövning ändras, åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan.

19 § Klaganden får framställa ett nytt yrkande om inte en ny fråga därigenom förs in i målet.

I mål i förvaltningsrätten får klaganden dessutom, inom den tid som gäller för överklagande, föra in en ny fråga som har samband med den fråga som skall prövas, om förvaltningsrätten finner att frågan utan olägenhet kan prövas i målet. *Lag (2009:805)*.

20 § I ett mål om taxering får klaganden föra in en fråga om skattetillägg som har föranletts av den taxeringsfråga som är föremål för prövning, om domstolen finner att skattetilläggsfrågan utan olägenhet kan prövas i målet.

21 § Om domstolen i fall som avses i 19 § andra stycket och 20 § inte tar upp den nya frågan till prövning får rätten överlämna den till Skatteverket för omprövning. *Lag (2003:655)*.

22 § Om det finns fler frågor i samma mål, får särskilt beslut meddelas i någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats.

23 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen, får särskilt beslut ges över en av flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet eller över hur en viss uppkommen fråga, som främst angår rättstillämpningen, skall bedömas vid avgörandet av saken.

När särskilt beslut meddelas bestämmer rätten med hänsyn till omständigheterna om talan mot beslutet skall föras särskilt eller endast i samband med talan mot rättsens slutliga avgörande i målet. Om rätten bestämmer att talan skall föras särskilt, får den förordna att målet i övrigt skall vila till dess det särskilda beslutet har vunnit laga kraft.

24 § Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt av mål om särskild avgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att avgift kommer att tas ut. *Lag (2009:805)*.

7 kap. Övriga bestämmelser

Vite

1 § Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten.

2 § Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag (2009:805)*.

Ställföreträdare

3 § Vid bedömningen av vem som är behörig ställföreträdare för skattskyldig enligt denna lag skall 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter tillämpas.

Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person, anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige. *Lag (2001:1231)*.

Ändring i taxeringsbeslut till följd av dubbelbeskattningsavtal

4 § Om en bestämmelse i avtal för att undvika eller lindra dubbelbeskattning som Sverige har träffat med någon annan stat leder

till att ändring skall vidtas i fråga om taxering som rör statlig eller kommunal skatt eller i fråga om någon annan åtgärd varigenom sådan skatt har påförts, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer vidta sådan ändring.

Val till skattenämnd

5 § Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor förrättas av landstingsfullmäktige i det landsting där skattekontoret är beläget. Val av ledamot i skattenämnd vid skattekontor i Gotlands län förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Om skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna inom flera landsting eller inom ett eller flera landsting och Gotlands kommun, skall ledamöter väljas av landstingsfullmäktige respektive kommunfullmäktige i proportion till folkmängden i de kommuner där skattekontorets beslutande arbetsenheter är belägna.

Valet skall vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om kvoten är ett brutet tal, skall den avrundas till närmast högre hela tal. I lagen (1992:339) om proportionellt valsätt finns särskilda föreskrifter om förfarandet.

Vid val av ledamöter skall eftersträvas att lekmanakåren får en allsidig sammansättning med hänsyn till ledamöternas ålder, kön och yrke. *Lag (2005:264)*.

6 § Valbar till ledamot i skattenämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Tjänsteman vid Skatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skatteverket skall pröva den valdes behörighet. *Lag (2003:655)*.

7 § Den som fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Skatteverket får entlediga en ledamot som visar giltigt hinder. Om en ledamot inte längre är valbar, upphör uppdraget.

När ett uppdrag blir ledigt, utses en ny ledamot för den tid som återstår. Om antalet valda ledamöter ändras, får en nytillträdande ledamot utses för kortare tid än fyra år. *Lag (2003:655)*.

8 § Landstingsfullmäktige får besluta att av landstingets medel skall till de landstingsvalda ledamöterna i skattenämnd betalas arvoden, reseersättningar, traktamenten och andra ekonomiska förmåner enligt de grunder som gäller enligt 4 kap. 14 § kommunallagen (1991:900). Kommunfullmäktige har motsvarande rätt i fråga om de kommunvalda ledamöterna. *Lag (1991:1682)*.

1. Denna lag träder i kraft den 30 juni 1990 då taxeringslagen (1956: 623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen tillämpas första gången på ärenden och mål som avser 1991 års taxering.

2. Den gamla lagen skall fortfarande tillämpas på ärenden och mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som i den gamla lagen sägs om länskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med 1 januari 1991 gälla skattemyndighet. Straffet för brott mot 120 § andra stycket i gamla lagen skall i stället för böter, högst femhundra kronor, vara penningböter. *Lag (1991:314)*.

3. Bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3 kap. 8 § i den nya lagen om vem som får besluta om taxeringsrevision tillämpas i fråga om beslut om taxeringsrevision som fattas från och med 1 januari 1991.

4. I mål som anhängiggörs hos regeringsrätten från och med 1 januari 1991 skall riksskatteverket föra det allmännas talan. Bestämmelserna i 6 kap. 13 § andra stycket, 16 § tredje stycket och 17 § i den nya lagen gäller därvid. *Lag (1991:695)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 16 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Taxeringsförordning (1990:1236)

den 29 november 1990 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver följande.

1 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (1997:803)*.

1 a § Beslut i ett ärende enligt taxeringslagen (1990:324) får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förordning (1994:1970)*.

Utredning i taxeringsärenden m.m.

2 § Självdeklarationer och andra handlingar som har lämnats till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter eller upprättats eller för granskning omhändertagits av Skatteverket vid taxeringskontroll, skall förvaras på sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra handlingar. *Förordning (2003:948)*.

3 § Handlingar som har tillhandahållits enligt 3 kap. 16 § tredje stycket taxeringslagen (1990:324) får granskas endast av tjänsteman som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2003:948)*.

4 § Den som skall utföra, biträda vid eller leda en taxeringsrevision skall, innan han första gången utför ett sådant arbete, upplysas om gällande bestämmelser om sekretess. Motsvarande gäller den som förordnats enligt 5 § att delta vid revision. Den som tagit emot en sådan upplysning skall skriftligen bekräfta detta. *Förordning (2001:338)*.

5 § Skatteverket får förordna deltagare i utbytesprogram inom skatteområdet att delta vid revisionen, om utbytesprogrammet sker inom ramen för samarbete i den Europeiska unionen, Nordiska ministerrådet eller annars följer av en överenskommelse som Sverige har ingått med en främmande stat. *Förordning (2003:948)*.

6 § Räkenskapsböcker och andra handlingar som överlämnats för taxeringsrevision får inte hållas tillgängliga för någon annan än revisorn, den som biträder denne, den tjänsteman som leder revisionsarbetet och i förekommande fall granskningsledare som förordnats

med stöd av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet samt den som förordnats enligt 5 § att delta vid revisionen. *Förordning (2003:948)*.

6 a § Vid taxeringsrevision som utförs med stöd av 3 kap. taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. gäller inte anmälningskyldigheten enligt 36 § första stycket personuppgiftslagen (1998:204) för Skatteverkets behandling av personuppgifter hos den granskade. Detsamma gäller sådan behandling som Skatteverket utför vid tillämpningen av lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet. *Förordning (2003:948)*.

Taxeringsbeslut

Underrättelse om beslut av skattemyndighet m.m.

7 § Underrättelse om taxeringsbeslut lämnas i besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) för skattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som endast har haft intäkt av kapital

1. från vilken det gjorts skatteavdrag enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen, eller

2. i form av schablonintäkt som kontrolluppgift har lämnats om enligt 11 kap. 10 § eller 16–20 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Underrättelsen ska då innehålla upplysning om

1. kontrolluppgifter enligt 8 och 9 kap. lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, såvitt avser utbetalarens namn, utbetalt belopp och belopp för preliminär skatt i fråga om varje kontrolluppgift,

2. kontrolluppgifter avseende schablonintäkt såvitt avser kontrolluppgiftslämnarens namn och uträknad schablonintäkt i fråga om varje kontrolluppgift, samt

3. intäkt av kapital.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om vilka upplysningar som ska lämnas i underrättelsen. *Förordning (2011:1293)*.

Förordning (2011:1293) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § För skattskyldig som endast haft intäkt av kapital från vilken det gjorts skatteavdrag enligt 5 kap. 8 § skattebetalningslagen (1997:483) och som inte är skyldig att lämna självdeklaration, skall underrättelse om taxeringsbeslut lämnas i besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen.

Underrättelsen skall innehålla upplysning om

1. kontrolluppgifter enligt 8 och 9 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, såvitt avser utbetalarens namn, utbetalt belopp och belopp för preliminär skatt i fråga om varje kontrolluppgift,

2. intäkt av kapital.

Skatteverket får bestämma att ytterligare upplysningar skall lämnas i underrättelsen. *Förordning (2003:948)*.

8 § *Paragrafen har upphört att gälla genom förordning (2000:516), som har trätt i kraft den 1 juli 2000.*

9 § Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från självdeklaration i annat fall än som avses i 10 § eller skönstaxering i avsaknad av självdeklaration samt omprövningsbeslut och beslut om särskild avgift skall undertecknas av den tjänsteman som fattat beslut i ärendet eller, om ärendet avgjorts i skattenämnd, av ordföranden eller föredraganden vid nämndens sammanträde. *Förordning (1994:1970)*.

10 § Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från en självdeklaration får ske genom anmärkning på beskedet om slutlig skatt, om avvikelsen leder till lägre taxering och avser uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i självdeklarationen eller uppenbar felaktighet i fråga om intäkt som uppburits i form av pension enligt socialförsäkringsbalken för tid, under vilken den skattskyldige inte varit bosatt i landet.

Underrättelse om taxeringsbeslut som innefattar avvikelse från en förenklad självdeklaration får ske genom anmärkning på beskedet om slutlig skatt under förutsättning att

1. avvikelsen föranleds av kontrolluppgift som ska lämnas utan föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

2. avvikelsen innebär rättelse av en uppgift som är förtryckt i deklarationen och

3. den skattskyldige getts tillfälle att yttra sig över innehållet i kontrolluppgiften och inte haft något att erinra mot denna.

En underrättelse enligt första eller andra stycket får inte ske om särskilda skäl talar emot det. Närmare föreskrifter om underrättelse får meddelas av Skatteverket. *Förordning (2010:1675)*.

11 § Underrättelse till den skattskyldige skall sändas i vanligt brev. Är det av betydelse att få bevis för att ett föreläggande eller annan handling kommer den skattskyldige eller annan till handa skall dock delgivning ske.

Har vite förelagts skall den som avses med föreläggandet delges detta.

Den skattskyldige skall delges ett beslut som meddelas efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser och som innebär att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att Skatteverket på eget initiativ omprövar beslut till den skattskyldiges nackdel. *Förordning (2003:948)*.

12–15 §§ *Paragraferna och rubriken närmast före har upphört att gälla genom förordning (1992:1670), som har trätt i kraft den 1 januari 1993.*

16 § *Paragrafen har upphört att gälla vid utgången av september 2001 genom förordning (2001:597).*

Övriga bestämmelser

Föreläggande

17 § Ett föreläggande enligt 3 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324) skall innehålla en uppmaning att följa förelägget inom viss, efter omständigheterna anpassad tid. Den skattskyldige skall dock få minst fem dagar på sig efter det att han fått förelägget.

17 a § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 3 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324), skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. *Förordning (2006:589).*

Underrättelse om beslut av domstol

18 § Allmän förvaltningsdomstol skall underrätta Skatteverket om beslut i mål enligt taxeringslagen (1990:324) även i de fall verket inte är part i målet. *Förordning (2003:948).*

19 § *Paragrafen har upphört att gälla genom förordning (2003:948), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

20 § Förvaltningsrätten skall underrätta kommunen om beslut i mål om taxering som innebär ändring i Skatteverkets beslut, om inte beslutet har fattats av en lagfaren domare ensam eller kommunen i egenskap av part skall underrättas om beslutet enligt 31 § förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Underrättelseskyldigheten enligt första stycket i fråga om beslut som fattats av kammarrätt skall fullgöras av Skatteverket. *Förordning (2009:880).*

21 § *Paragrafen har upphört att gälla genom förordning (2003:948), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

Anmälan om brott enligt skattebrottslagen m.m.

22 § Skatteverket skall, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att någon har begått brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., 11 kap. 5 § eller 17 kap. 7 § brottsbalken. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av annat

skäl inte behövs. I anmälan skall anges de omständigheter som utgjort grund för misstanken om brott.

Skatteverket får utom i fråga om brott enligt 17 kap. 7 § brottsbalken fullgöra anmälningsskyldigheten till sådan särskild enhet inom verket som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuogoett år. *Förordning (2005:564)*.

23 § Har mål om brott som avses i skattebrottslagen (1971:69) förklarats vilande i avvaktan på utgången i ärende eller mål om taxering, skall i taxeringsärendet eller taxeringsmålet åtgärder som ankommer på Skatteverket eller förvaltningsrätt vidtas snarast möjligt. På akten i taxeringsärendet eller taxeringsmålet skall på tydligt sätt utmärkas att utgången i taxeringsärendet eller taxeringsmålet är av betydelse för brottmål vid allmän domstol. *Förordning (2009:880)*.

Underrättelse till statistiska centralbyrån

24 § Skatteverket skall under taxeringsåret till Statistiska centralbyrån lämna preliminära uppgifter om de beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen under året. Skatteverket bestämmer efter samråd med Statistiska centralbyrån vid vilka tidpunkter uppgifterna skall översändas.

Skatteverket skall senast den 15 december under taxeringsåret till Statistiska centralbyrån översända uppgifter om de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna vid taxeringen under året. *Förordning (2003:948)*.

Verkställighetsföreskrifter m.m.

25 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs om verkställighet av taxeringslagen (1990:324). *Förordning (2003:948)*.

26 § Avgift tas ut för att Skatteverket efter begäran lämnar ut utdrag ur taxeringsuppgiftsregister eller annat bevis om åsatt taxering eller debitering av skatt. För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförordningen (1992:191). För varje år och person som avses med handlingen tas avgift ut enligt avgiftsklass A.

Någon avgift tas inte ut om handlingen behövs för ansökan om särskild social förmån eller utfärdas på begäran av en kommun. *Förordning (2003:948)*.

27 § Den som vill begära omprövning av eller överklaga Skatteverkets eller förvaltningsrätts beslut är berättigad till att kostnadsfritt få utdrag av protokoll eller annan expedition som bör utfärdas till följd av Skatteverkets eller förvaltningsrätts beslut. *Förordning (2009:880)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1991, då taxeringsförordningen (1957:513) skall upphöra att gälla. Bestämmelserna i 50 §, 51 § 1 mom. första stycket och 53 § i den gamla förordningen skall dock tillämpas vad gäller ärenden eller mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som sägs om lokal skattemyndighet skall då gälla skattemyndighet. *Förordning (1990:1236)*.

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 7 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.

Lag om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet (1994:466)

den 26 maj 1994 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1993/94:151, SkU 31, rskr. 335.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag tillämpas vid revision eller annan kontroll av att skatt eller avgift tas ut enligt bestämmelserna i

1. kupongskattelagen (1970:624),
2. vägtrafikskattelagen (2006:227) eller lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
3. taxeringslagen (1990:324),
4. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och
5. skattebetalningslagen (1997:483).

Lagen tillämpas även vid revision enligt tullagen (2000:1281) och lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknads-handel m.m. samt för kontroll av att föreläggande enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, 6 kap. 25 § tullagen eller 2 § lagen om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. fullgjorts riktigt och fullständigt. *Lag (2006:233)*.

2 § Åtgärder som får beslutas enligt denna lag är

1. revision i den reviderades verksamhetslokaler (5 §),
2. eftersökande och omhändertagande av handlingar (6–9 §§),
3. granskning utan föregående föreläggande om kontrolluppgift (10 §),
4. försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme (13 §).

3 § I denna lag förstås med

granskningsledare: den som särskilt förordnats att vara granskningsledare enligt lagen,

handling: framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel,

verksamhetslokal: utrymmen som huvudsakligen används i verksamhet som medför eller kan antas medföra bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som bedrivs av annan juridisk person än dödsbo. Med verksamhetslokal avses också markområden, transportmedel, förvaringsplatser och andra utrymmen som är eller kan antas vara disponerade i verksamheten. *Lag (1999:1104)*.

Proportionalitet

4 § Beslut om åtgärd enligt denna lag får fattas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den enskilde.

Revision i den reviderades verksamhetslokaler

5 § Revision får, i de delar den inte utan svårighet kan genomföras på någon annan plats, genomföras i den reviderades verksamhetslokaler även om den reviderade inte lämnat sitt medgivande till det. Detsamma gäller om den reviderade inte medverkar på föreskrivet sätt, eller om det finns en påtaglig risk att han kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras, besiktigas eller provas.

Om det finns en påtaglig risk att den reviderade kommer att undanhålla, förvanska eller förstöra det som får granskas, inventeras eller provas, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättats om att revision skall ske. *Lag (1997:503)*.

Eftersökande och omhändertagande av handlingar

6 § När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler med stöd av 5 §, får handling som omfattas av revisionen eftersökas där och omhändertas, om den inte tillhandahålls utan oskäligt dröjsmål eller om det finns en påtaglig risk att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

När revision genomförs i den reviderades verksamhetslokaler i annat fall får handling som påträffas eller granskas omhändertas om den behövs för revisionen. *Lag (1997:503)*.

7 § När revision inte genomförs i den reviderades verksamhetslokaler, får handling som omfattas av revisionen eftersökas i verksamhetslokalerna och omhändertas för granskning om

1. föreläggande att lämna ut handlingen inte följts eller
2. det finns en påtaglig risk för att handlingen undanhålls, förvanskas eller förstörs.

Om förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda, får åtgärden genomföras utan att den reviderade underrättats om att revision skall ske. *Lag (1997:503)*.

8 § Handlingar som omfattas av revision får, under de förutsättningar som anges i 7 §, eftersökas och omhändertas i lokal, på förvaringsplats eller i annat utrymme som inte utgör den reviderades verksamhetslokaler, om det finns särskild anledning att anta att handlingarna finns i lokalen, på förvaringsplatsen eller i utrymmet. I fall som avses i denna paragraf gäller 7 § andra stycket.

9 § I annat fall än som avses i 7 eller 8 § får handlingar som omfattas av ett föreläggande enligt någon av de i 1 § nämnda lagarna eftersökas och omhändertas för granskning, om föreläggandet inte följts och det finns särskild anledning att anta att den begärda handlingen finns hos den som förelagts.

Granskning utan föregående föreläggande om kontrolluppgift

10 § Hos den som inte kan bli föremål för revision enligt de i 1 § angivna lagarna, men som kan föreläggas att lämna kontrolluppgift om rättshandling enligt 3 kap. 5 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 6 kap. 26 § tullagen (2000:1281), 17 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter eller 14 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483), får handlingar som kan ha betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten granskas utan föregående föreläggande. Granskningen får göras endast om det finns särskild anledning att anta att handlingar av betydelse för kontrolluppgiftsskyldigheten kommer att påträffas och det finns en påtaglig risk att utredningen skulle försvåras av ett föreläggande samt det finns ett betydande utredningsintresse för kontrollen.

Åtgärd enligt första stycket omfattar även befogenhet att eftersöka och omhänderta handling som får granskas. *Lag (2001:1235).*

11 § Om det finns särskilda skäl behöver den som uppgifterna avser eller de uppgifter som söks inte anges i beslut om åtgärd enligt 10 §.

12 § Åtgärd enligt 10 § får inte beslutas för att samla in uppgifter som en förberedande åtgärd för kontroll av andra än den som granskas.

Förseglning av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme

13 § Vid revision får lokal, förvaringsplats eller annat utrymme förseglas, om de handlingar som skall granskas inte kan föras från platsen och det kan befaras att de annars undanhålls eller förvanskas. En sådan åtgärd får beslutas även då handlingar som skall omhändertas enligt 9 och 10 §§ inte omedelbart kan föras från platsen och det kan befaras att de annars undanhålls eller förvanskas.

Behörighet att fatta beslut m.m.

14 § Beslut om åtgärder enligt denna lag, utom sådan åtgärd som avses i 6 och 13 §§, fattas av förvaltningsrätten på ansökan av en granskningsledare.

Beslut enligt 6 och 13 §§ fattas av granskningsledaren. *Lag (2009:820).*

15 § Om det finns en påtaglig risk att handlingar som har betydelse för kontrollen eller det som får inventeras, besiktigas eller provas undanhålls förvanskas eller förstörs innan förvaltningsrätten kan fatta beslut, får granskningsledaren besluta om åtgärder enligt 5 och 7–9 §§. Beslutet får avse endast åtgärd i verksamhetslokaler och skall omedelbart underställas förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om beslutet skall bestå.

Om förvaltningsrätten finner att beslutet inte skall bestå skall rätten besluta att omhändertagna handlingar skall återlämnas och övriga insamlade uppgifter skall förstöras. *Lag (2009:820)*.

Handlingar som får undantas m.m.

16 § Åtgärder enligt denna lag omfattar på den enskildes begäran inte

1. handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken,

2. annan handling med ett betydande skyddsintresse, om handlingens innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till annans kännedom.

Handling som avses i första stycket 2 får undantas endast om handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

17 § Om den enskilde begär att en handling skall undantas, skall handlingen, om granskningsledaren anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen skall undantas från granskning.

I fråga om upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel bestämmer förvaltningsrätten i vilken form eller på vilket sätt den skall tillhandahållas i målet.

Om den enskilde begär det, skall förvaltningsrätten pröva om beslut kan fattas utan att rätten granskar handlingen.

Anser den enskilde att en handling inte omfattas av granskningen handläggs frågan om undantagande på motsvarande sätt. *Lag (2009:820)*.

18 § I fråga om upptagning som avses i 17 § andra stycket får förvaltningsrätten besluta om sådana begränsningar i rätten att använda tekniska hjälpmedel och sökbegrepp som behövs för att en upptagning som skall undantas från granskning inte blir tillgänglig för myndigheten. *Lag (2009:820)*.

19 § Om en handling eller en del av en handling undantagits från granskningen, får innehållet inte återges eller åberopas vid redogörelse för granskningen eller annars inför myndighet. Detta gäller även om en handling, utan beslut av förvaltningsrätten, återlämnats efter det att den begärts undantagen. *Lag (2009:820)*.

Beslut

20 § Till beslut om åtgärder enligt denna lag skall fogas upplysningar om möjligheterna att undanta handling samt vad som enligt 21–23 §§ gäller vid verkställighet. Den som berörs av beslutet skall omedelbart underrättas om detta, om det inte kan befaras att det däri-genom blir svårare att genomföra åtgärden.

Villkor för verkställighet m.m.

21 § Kronofogdemyndigheten får på begäran av granskningsledaren verkställa beslut om åtgärd enligt denna lag. Granskningsledaren får dock verkställa beslut om åtgärder i verksamhetslokaler, om det kan ske obehindrat.

Vid verkställighet av beslut om åtgärd som grundar sig på kontroll enligt tullagen (2000:1281) har Tullverket samma befogenheter som kronofogdemyndigheten.

Ett beslut i fråga om åtgärd enligt denna lag får, om inte något annat anges i beslutet, verkställas omedelbart. Ett sådant beslut får inte utan särskilda skäl verkställas mellan kl. 19.00 och kl. 08.00. Beslutet förfaller om verkställigheten inte påbörjats inom en månad.

Ett beslut i fråga om undantagande av handling eller uppgift gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet. *Lag (2000:1292)*.

22 § Den hos vilken ett beslut om åtgärd skall verkställas och annan som berörs av beslutet skall, om inte annat föreskrivits, ha underrättats om beslutet samt getts tillfälle att själv eller genom behörig företrädare närvara och att tillkalla ombud eller biträde innan beslutet verkställts.

Om den som skall underrättas om beslutet inte har kunnat nå med underrättelse, får beslutet verkställas endast om det finns synnerliga skäl. Verkställigheten får inte påbörjas förrän de som har rätt att närvara haft skälig tid att inställa sig. Detta gäller dock inte om åtgärden därigenom fördröjs i väsentlig omfattning eller om det finns en påtaglig risk att ändamålet med åtgärden annars inte uppnås.

Den som berörs av ett beslut enligt 6 § skall underrättas om beslutet omedelbart efter det att beslutet har verkställts.

23 § Åtgärder enligt denna lag skall genomföras så att de innebär minsta möjliga olägenhet för den som berörs av den. Kronofogdemyndigheten får genomsöka lokal, förvaringsplats eller annat utrymme och, om tillträde behövs till något utrymme som är tillslutet, låta öppna lås eller ta sig in på annat sätt. Kronofogdemyndigheten får även i övrigt använda tvång om det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna. Våld mot person får dock brukas endast om kronofogdemyndigheten möter motstånd och om det med hänsyn till ändamålet med åtgärden kan anses försvarligt.

24 § När en handling omhändertas på grund av ett beslut om åtgärd enligt denna lag, får även pärm, mapp eller dylikt förvaringsmaterial i vilken handlingen förvaras, tas med.

Tekniskt hjälpmedel får omhändertas endast om det finns synnerliga skäl för detta.

Om upptagning för automatisk databehandling omhändertas skall, om det är möjligt, exemplar lämnas kvar hos innehavaren.

25 § Vid verkställande av ett beslut om åtgärd som avser upptagning, får endast de tekniska hjälpmedel och sökbegrepp användas som behövs för att tillgodose ändamålet med åtgärden. Åtgärden får inte genomföras via telenät.

När åtgärden genomförs får, om det är nödvändigt, användas tekniskt hjälpmedel som disponeras av den granskade eller annan hos vilken en upptagning förvaras. *Lag (1999:99)*.

26 § Handlingar och annat som omhändertagits skall återlämnas så snart de inte längre behövs. Därvid skall även beaktas i vilken utsträckning de behövs i bevishänseende i ärende eller mål om skatt, tull eller avgift.

Beslut om återlämnande enligt första stycket fattas av granskningsledare.

27 § När ett beslut om åtgärd enligt denna lag verkställts skall bevis över verkställigheten utfärdas. Sådant bevis skall överlämnas till den hos vilken åtgärden genomförts och annan som berörs av åtgärden. Det skall innehålla uppgift om när och var beslutet verkställts, vilka som var närvarande samt annat av betydelse som förekommit vid verkställigheten. Har handlingar eller annat omhändertagits skall beviset även innehålla en förteckning över detta.

Behörig domstol

28 § Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483) då framställningen görs.

Om beslut om tull eller annan skatt skall meddelas av Tullverket, är den förvaltningsrätt behörig inom vars domkrets beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts. *Lag (2009:820)*.

Överklagande m.m.

29 § Granskningsledares beslut enligt 6, 13 och 26 §§ får överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om förvaltningsrätten ändrar ett beslut om åtgärd enligt denna lag helt eller delvis, skall rätten besluta att omhändertagna handlingar

392 *Lag, särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet*

skall återlämnas och övriga insamlade uppgifter skall förstöras. *Lag (2009:820)*.

30 § Skatteverket får överklaga förvaltningsrättens beslut enligt denna lag. Verket får därvid även föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag (2009:820)*.

31 § I fråga om överklagande av kronofogdemyndighetens beslut om åtgärd enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i utskökningsbalken om talan mot utmätning i allmänhet.

32 § Om den reviderade försatts i konkurs när omhändertagna handlingar skall återlämnas enligt 15 § andra stycket, 26 eller 29 §, skall handlingarna i stället överlämnas till konkursförvaltaren. Skatteverket skall underrätta den som handlingarna omhändertagits hos om att handlingarna överlämnats till konkursförvaltaren. *Lag (2003:660)*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Genom lagen upphävs bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte och avgiftsprocessen. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i fråga om säkringsåtgärd som har verkställts före ikraftträdandet av den nya lagen.

Denna lag tillämpas också vid revision eller annan kontroll av att skatt tagits ut enligt lagen (1968:430) om mervärdesskatt. Med person som avses i 10 § denna lag förstås därvid den som kan föreläggas enligt 27 § lagen om mervärdesskatt. *Lag (1994:466)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 17 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Skattebetalningslag (1997:483)

den 12 juni 1997 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23, rskr. 1996/97:276.

1 kap. Tillämpningsområde, definitioner och valuta

*Intill den 1 mars 2000 (Lag 2000:55) hade 1 kap. följande rubrik
Tillämpningsområde och definitioner [Lag (1997:483).]*

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av

1. sådan skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), *Lag (1997:483)*.

2. avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980), *Lag (2000:1302)*.

3. skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *Lag (1997:483)*.

4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), *Lag (1999:316)*.

5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) samt sådant belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket den lagen, *Lag (2007:1377)*.

6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trosamfund.

Lagen gäller även, om inte annat särskilt anges, vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av punktskatt. Med punktskatt avses i denna lag skatt enligt

1. lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

2. lagen (1972:820) om skatt på spel,

3. lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

4. lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel, *Lag (2002:400)*.

5. 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, *Lag (2011:75)*.

6. lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

7. lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

8. lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m.,

9. lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

10. lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

11. lagen (1994:1776) om skatt på energi,

12. lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, *Lag (2002:400)*.

13. lagen (1999:673) om skatt på avfall,

14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, och

15. lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. *Lag (2007:462)*.

Intill den 1 april 2011 hade 1 § andra stycket punkten 5 följande lydelse:

5. 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 1 § första stycket punkten 5 följande lydelse:

5. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (1999:316)*.

Intill den 1 juli 2007 hade 1 § andra stycket punkterna 13 och 14 följande lydelse:

13. lagen (1999:673) om skatt på avfall, och

14. lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § första stycket punkterna 6–9 och andra stycket följande lydelse:

6. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, *Lag (1999:316)*.

8. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–7, kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och *Lag (1999:641)*.

9. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1–8. *Lag (1999:316)*.

Om inte annat särskilt anges gäller lagen inte när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2000:1302)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 1 § första stycket punkten 2 och andra stycket följande lydelse:

2. avgift enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, *Lag (1997:483)*.

Om inte annat särskilt anges gäller lagen inte när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen vid import av varor. I sådant fall gäller tullagen (1994:1550). *Lag (1999:316)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 1 § första stycket punkten 8 följande lydelse:

8. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–7, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och *Lag (1999:316)*.

Intill den 1 juli 1999 hade 1 § första stycket punkterna 4–7 och andra stycket följande lydelse:

4. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

5. avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, *Lag (1997:483)*.

6. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–5, förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) samt kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och *Lag (1998:516)*.

7. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1–6. *Lag (1997:483)*.

Lagen gäller inte när skatt enligt mervärdesskattelagen skall tas ut för varor vid import. I sådant fall gäller tullagen (1994:1550). *Lag (1997:1032)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 1 § första stycket punkten 6 följande lydelse:

6. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1–5, samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), och *Lag (1997:483)*.

1 a § *Har upphävts genom lag (2006:1429).*

Intill den 1 januari 2007 hade 1 a § följande lydelse:

Lagen gäller vid debitering och betalning av avgift enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift. *Lag (2004:1345)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 1 a § följande lydelse:

Lagen gäller vid debitering och betalning av skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 1 a § följande lydelse:

Lagen gäller dessutom vid debitering och betalning av skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt samt vid bestämmande, debitering och betalning av ränta på sådan skatt och avgift. *Lag (2001:328)*.

1 b § *Har upphävts genom lag (2004:1142).*

Intill den 1 januari 2005 hade 1 b § följande lydelse:

Lagen gäller vid redovisning och betalning av skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. *Lag (2002:400)*.

2 § Lagen gäller vid bestämmande, debitering och betalning av *Lag (2002:400)*.

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 §, *Lag (2004:1142)*.

2. förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), *Lag (2002:400)*.

3. kontrollavgift enligt 15 kap. 9 §, *Lag (2004:127)*.

4. kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., *Lag (2006:579)*.

5. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, *Lag (2008:1318)*.

6. transporttillägg som avses i 4 kap. 9 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,

7. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m., och

8. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg, avgift och transporttillägg som avses i 1–7. *Lag (2008:1320)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 2 § punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. transporttillägg som avses i 4 kap. 9 a § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, och

7. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg, avgift och transporttillägg som avses i 1–6. *Lag (2008:1318)*.

Intill den 1 januari 2009 hade 2 § punkterna 5 och 6 följande lydelse:

5. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, och

6. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg och avgift som avses i 1–5. *Lag (2006:579).*

Intill den 1 januari 2007 hade 2 § punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. kontrollavgift enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., och *Lag (2002:400).*

5. ränta på skatt eller avgift som avses i 1 och 1 a §§ samt på skattetillägg och avgift som avses i 1–4. *Lag (2004:1142).*

Intill den 1 januari 2005 hade 2 § punkterna 1 och 5 följande lydelse:

1. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt eller avgift som avses i 1 och 1 b §§, *Lag (2002:400).*

5. ränta på skatt eller avgift som avses i 1–1 b §§ samt på skattetillägg och avgift som avses i 1–4. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 april 2004 hade 2 § punkten 3 följande lydelse:

3. kontrollavgift enligt 15 kap. 6 a §, *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 2 § följande lydelse:

Lagen gäller också vid redovisning och betalning av

1. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

2. skattetillägg och förseningsavgift i fråga om sådan skatt som avses i 1, och

3. ränta på skatt, skattetillägg eller avgift som avses i 1 och 2. *Lag (1997:483).*

2 a § Lagen gäller inte, om det inte särskilt anges, när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor eller när det är fråga om punktskatt som skall betalas till Tullverket enligt någon av de lagar som anges i 1 § andra stycket. I sådana fall gäller tullagen (2000:1281). *Lag (2002:400).*

2 b § Lagen gäller inte för skattepliktiga varor som *Lag (2002:400).*

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energi-produkter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energi-produkter. *Lag (2007:462).*

Om ett beslut som avses i första stycket upphävs, skall dock lagen anses ha varit tillämplig som om beslutet aldrig hade fattats. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 juli 2007 hade 2 b § första stycket punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. är omhändertagna med stöd av lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljepro-dukter, eller

2. omfattas av ett beslut om skatt enligt lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljepro-dukter. *Lag (2002:400).*

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar som anges i 1–2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Vidare avses med juridisk person också dödsbon och handelsbolag. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 3 § följande lydelse:

Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i de lagar som anges i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Vidare avses med juridisk person också dödsbon och handelsbolag. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 3 § följande lydelse:

Termer och uttryck som används i denna lag har samma innebörd som i de lagar som anges i 1 och 2 §§ samt i 1 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324), om inte annat anges i detta kapitel eller framgår av sammanhanget. Med arbetsgivaravgift avses dock även sådan särskild löneskatt och allmän löneavgift som en arbetsgivare är skyldig att betala enligt 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Lag (1997:483).*

4 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även

1. avgift och avgiftsskyldig, *Lag (1997:483).*

2. belopp som ska dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt *Lag (2007:1377).*

3. skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift, transporttillägg och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift, transporttillägg eller ränta. *Lag (2008:1318).*

Med skatt likställs *Lag (1997:483).*

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag,

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut ska betalas in igen till Skatteverket, och

3. belopp som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket mervärdesskatte-lagen (1994:200). *Lag (2007:1377).*

Med skattskyldig likställs

1. handelsbolag även om det inte är skyldigt att betala någon av de skatter som anges i 1 §, *Lag (1997:483).*

2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, *Lag (2007:1377)*.

3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §. *Lag (1997:1032)*.

4. den som Skatteverket enligt 23 kap. 3 § har beslutat ska svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi, *Lag (2007:1377)*.

5. den som är grupphuvudman enligt 6 §, *Lag (2001:328)*.

6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt, *Lag (2002:400)*.

7. den som har rätt till återbetalning enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt, *Lag (2004:1345)*.

8. den som har rätt till återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a, 9, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § tredje stycket samma lag,

9. den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 eller 6 a § eller som träffat överenskommelse enligt 12 kap. 7 c §, och

10. den som i egenskap av ombud för en generalrepresentation eller skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare är betalningsskyldig för skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §. *Lag (2007:462)*.

Intill den 1 januari 2009 hade 4 § första stycket punkten 3 följande lydelse:

3. skattetillägg, förseningsavgift, kontrollavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta. *Lag (1999:641)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 4 § första stycket punkten 2, andra stycket punkterna 1 och 2 samt tredje stycket punkterna 2 och 4 följande lydelse:

2. belopp som skall dras från ersättning för arbete, ränta eller utdelning för betalning av preliminär skatt (avdragen skatt) och den som är skyldig att göra sådant avdrag, samt *Lag (1997:483)*.

1. belopp som någon annan än den skattskyldige är betalningsskyldig för enligt denna lag eller, såvitt gäller belopp som har debiterats enligt denna lag, 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag, och *Lag (1997:483)*.

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till Skatteverket. *Lag (2003:747)*.

2. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (1997:483)*.

4. den som Skatteverket enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi, *Lag (2003:747)*.

Intill den 1 juli 2007 hade 4 § tredje stycket punkterna 8 och 9 följande lydelse:

8. den som har rätt till återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a, 9, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket samma lag, och

9. den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 eller 6 a § eller som träffat överenskommelse enligt 12 kap. 7 c §. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 4 § tredje stycket punkterna 7–10 följande lydelse:

7. dödsbo som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall förskjuta arvsskatt, *Lag (2002:400).*

8. den som har rätt till återbetalning enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

9. den som har rätt till återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2–6 §§ eller 8 a, 9, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket samma lag, och

10. den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsskyldig enligt 12 kap. 6 eller 6 a § eller som träffat överenskommelse enligt 12 kap. 7 c §. *Lag (2003:747).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § andra stycket punkten 2 och tredje stycket punkterna 4, 8 och 9 följande lydelse:

2. belopp som betalats tillbaka till den skattskyldige men som på grund av ett senare beskattningsbeslut skall betalas in igen till skattemyndigheten. *Lag (1997:483).*

4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi, *Lag (1998:347).*

8. den som har rätt till återbetalning enligt

a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller

d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och

9. den som har rätt till återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2–6 §§ eller 8 a, 9, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller omfattas av ett slutligt beslut om skattenedsättning enligt 9 kap. 9 b § andra stycket samma lag. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 4 § tredje stycket punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt, och

7. dödsbo som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall förskjuta arvsskatt. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 4 § tredje stycket punkterna 5 och 6 följande lydelse:

5. den som är grupphuvudman enligt 6 §, och

6. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt. *Lag (1998:347).*

Intill den 1 januari 2000 hade 4 § första stycket punkten 3 följande lydelse:

3. skattetillägg, förseningsavgift och ränta och den som är skyldig att betala skattetillägg, avgift eller ränta. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 1998 hade 4 § tredje stycket punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom enkelt bolag eller partrederi, och

5. delägare i handelsbolag som enligt 2 kap. 20 § lagen om handelsbolag och enkla bolag har ålagts betalningsskyldighet för skatt. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 1998 hade 4 § tredje stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. den som utan att vara skattskyldig här i landet har fått en F-skattsedel enligt 4 kap. 7 eller 8 §, och

4. den som skattemyndigheten enligt 23 kap. 3 § har beslutat skall svara för redovisning och betalning av skatt som hänför sig till verksamhet som bedrivs genom ett enkelt bolag eller partrederi. *Lag 1997:483).*

5 § Vad som sägs i denna lag om handelsbolag gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG). *Lag (1997:483).*

Vad som sägs i denna lag om ekonomiska föreningar gäller, om inte annat föreskrivs, även europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS). *Lag (2009:722).*

6 § I denna lag avses med

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete,

arbetstagare: den som tar emot ersättning för arbete, *Lag (1997:483).*

beskattningsår: i fråga om *Lag (2002:400).*

a) skatt som avses i inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader samt avgift som avses i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen, *Lag (2011:75).*

b) mervärdesskatt, beskattningsår enligt 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen (1994:200) eller, för förvärv av sådana varor som avses i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen, det kalenderår under vilket förvärvet skett,

c) punktskatt, samma beskattningsår som i 1 kap. 14 § mervärdesskattelagen eller, om skatteredovisningen inte sker för redovisningsperioder, det kalenderår under vilket den skattepliktiga händelsen inträffat, *Lag (2002:400).*

d) skatt som inte avses i a–c, det kalenderår för vilket skatten ska betalas, *Lag (2007:1405).*

grupphuvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp, *Lag (2002:400).*

inkomstår: kalenderåret före taxeringsåret,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkter i verksamheten enligt bestämmelserna i 13 kap. inkomstskattelagen räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget, *Lag (1999:1300).*

överskjutande ingående mervärdesskatt: den del av ingående mervärdesskatt som överstiger utgående mervärdesskatt. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 april 2011 hade 6 § tredje definitionen punkten a följande lydelse:

a) skatt som avses i inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (1984: 1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5 och lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader samt avgift som avses i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen, *Lag (2007:1405)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 6 § tredje definitionen punkterna a och d följande lydelse:

a) skatt som avses i inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, beskattningsår enligt 1 kap. 13–15 §§ inkomstskattelagen, *Lag (2002:400)*.

d) skatt som inte avses i a–c, det kalenderår för vilket skatten skall betalas, *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 6 § tredje och fjärde definitionerna följande lydelse:

beskattningsår: beskattningsår enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, ifråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas, *Lag (1999:1300)*.

grupphuvudman: den som enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) utsetts som huvudman för en mervärdesskattegrupp, *Lag (1998:347)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 6 § tredje och sjätte definitionerna följande lydelse:

beskattningsår: beskattningsår enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller mervärdesskattelagen (1994:200) eller, i fråga om skatt som inte avses i någon av de nämnda lagarna, kalenderåret för vilket skatten skall betalas,

näringsverksamhet: verksamhet av sådant slag att intäkt i verksamheten, om den är skattepliktig här i landet, enligt bestämmelserna i 22 § kommunalskattelagen eller 2 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt räknas till inkomstslaget näringsverksamhet för den som bedriver verksamheten eller, när verksamheten bedrivs av ett handelsbolag, för någon delägare i bolaget, *Lag (1997:483)*.

Valuta [*Lag (2000:55)*.]

7 § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 5 kap. 12 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. *Lag (2000:55)*.

2 kap. Beslutande myndighet

1 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § följande lydelse och rubrik:

Beslut som rör fysiska personer

Beslut enligt denna lag som rör en fysisk person fattas av skattemyndigheten i den region där den fysiska personen har sin hemortskommun det år då beslutet skall fattas.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen författningsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet skall fattas. För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut skall fattas men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet skall fattas.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 4–5 §§. Om behörig myndighet inte finns, fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholm. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 1 § följande lydelse:

Beslut enligt denna lag som rör en fysisk person fattas av skattemyndigheten i den region där den fysiska personen författningsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet skall fattas.

För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut skall fattas men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före fattas beslut av skattemyndigheten i den region där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats.

För den som skall anses bosatt här i landet på grund av sådan väsentlig anknytning som avses i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370), fattas beslut av skattemyndigheten i den region där den kommun ligger till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet skall fattas.

Första–tredje styckena gäller inte om annat följer av 3–5 §§. Om behörig myndighet inte finns, fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholm. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 januari 1999 hade 1 § följande lydelse:

Beslut enligt denna lag som rör en fysisk person fattas av skattemyndigheten i det län där den fysiska personen författningsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet skall fattas.

För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut skall fattas men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före fattas beslut av skattemyndigheten i det län där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats.

För den som skall anses bosatt här i landet på grund av sådan väsentlig anknytning som avses i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370), fattas beslut av skattemyndigheten i det län där den kommun ligger till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet skall fattas.

Första–tredje styckena gäller inte om annat följer av 3–5 §§. Om behörig myndighet inte finns, fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholms län. *Lag (1997:483).*

2 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § följande lydelse och rubrik:

Beslut som rör juridiska personer

Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i den region där bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet skall fattas.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i den region där intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet skall fattas. *Lag (1999:1300).*

Beslut som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket fattas av skattemyndigheten i den region inom vilken styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet skall fattas. Beslut som rör ett dödsbo fattas dock av den myndighet som senast var behörig att fatta beslut som rörde den avlidne. *Lag (2001:328).*

Om en juridisk person har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet skall fattas skall beslutet fattas av skattemyndigheten i den region där huvudkontoret eller sätet var beläget då den juridiska personen bildades. Om beslutet rör ett dödsbo och den avlidne hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsfallsåret skall beslut efter utgången av dödsfallsåret fattas av skattemyndigheten i den region där den avlidnes senaste rätta folkbokföringsort var belägen.

Första–fjärde styckena gäller inte om annat följer av 4–5 §§. Om en juridisk person har upplösts fattas beslut av den senast behöriga myndigheten. Om behörig myndighet inte finns fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholm. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 juli 2001 hade 2 § tredje stycket följande lydelse:

Beslut som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket fattas av skattemyndigheten i den region inom vilken styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet skall fattas. Beslut som rör en skattskyldigs dödsbo fattas dock av den myndighet som senast var behörig att fatta beslut som rörde den skattskyldige. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 2 § följande lydelse:

Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i den region där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i den region där intressegrupperingen har sitt säte.

Beslut som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket fattas av skattemyndigheten i den region inom vilket styrelsen eller förvaltningen har sitt säte. Beslut som rör en skattskyldigs dödsbo fattas dock av den myndighet som senast var behörig att fatta beslut som rörde den skattskyldige.

Första–tredje styckena gäller inte om annat följer av 3–5 §§. Om en juridisk person har upplösts fattas beslut av den senast behöriga myndigheten. Om behörig myndighet inte finns fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholm. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 januari 1999 hade 2 § följande lydelse:

Beslut som rör ett handelsbolag fattas av skattemyndigheten i det län där bolaget enligt uppgift i handelsregistret har sitt huvudkontor.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering fattas av skattemyndigheten i det län där intressegrupperingen har sitt säte.

Beslut som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket fattas av skattemyndigheten i det län inom vilket styrelsen eller förvalt-

404 Skattebetalningslag

ningen har sitt säte. Beslut som rör en skattskyldigs dödsbo fattas dock av den myndighet som senast var behörig att fatta beslut som rörde den skattskyldige. Första–tredje styckena gäller inte om annat följer av 3–5 §§. Om en juridisk person har upplösts fattas beslut av den senast behöriga myndigheten. Om behörig myndighet inte finns fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholms län. *Lag (1997:483)*.

3 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse och rubrik:

Beslut om punktskatt [*Lag (2002:400).*]

Beslut om punktskatt enligt denna lag fattas av Riksskatteverket. Vad som sägs i denna lag om skattemyndighet skall, när det gäller punktskatt, avse Riksskatteverket. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2000 (Lag 1999:1300) hade 3 § följande lydelse och rubrik:

Beslut som rör registrerade skattskyldiga

Beslut som rör en skattskyldig som registrerats enligt 3 kap. 1 § fattas av skattemyndigheten i den region där den skattskyldige är registrerad om inte annat följer av 5 §. *Lag (1998:232)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 3 § följande lydelse:

Beslut som rör en skattskyldig som registrerats enligt 3 kap. 1 § fattas av skattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad om inte annat följer av 5 §. *Lag (1997:483)*.

4 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § följande lydelse och rubrik:

Beslut i fråga om vissa gemenskapsinterna förvärv

Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Riksskatteverket. *Lag (2000:486)*.

Intill den 1 juli 2000 hade 4 § följande lydelse:

Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Skattemyndigheten i Gävle. *Lag (1998:232)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 4 § följande lydelse:

Beslut som rör den som är mervärdesskattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) fattas av Skattemyndigheten i Dalarnas län. *Lag (1997:483)*.

5 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § följande lydelse och rubrik:

Överflyttning av ärenden och uppgifter

En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten går med på det och om det inte medför avsevärda besvär för den som beslutet rör.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt denna lag skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet. *Lag (1997:483)*.

5 a § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 a § följande lydelse:

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta att uppgifter som enligt 3 § skall fullgöras av Riksskatteverket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet. *Lag (2002:400).*

6 § Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till verket med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § följande lydelse:

Om den skattskyldige har gett in en handling inom föreskriven tid till en annan skattemyndighet än rätt skattemyndighet, skall handlingen ändå anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall då omedelbart sändas över till rätt skattemyndighet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till den skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

Första stycket gäller även vid inbetalning av skatt. *Lag (1997:483).*

7 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § följande lydelse och rubrik:

Riksskatteverkets befogenheter

Riksskatteverket får överta de befogenheter som en skattemyndighet har enligt 14 kap. *Lag (1997:483).*

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 8 och 10 §§ som rör en periodisk sammanställning, om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. *Lag (2003:213).*

Intill den 1 juli 2003 hade 7 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverket har befogenhet att fatta sådana beslut om förseningsavgift enligt 15 kap. 6 och 7 §§ som rör en periodisk sammanställning, om sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. *Lag (1997:483).*

8 § Om ett beskattningsärende som avses i denna lag har ett nära samband med ett taxeringsärende som enligt 2 kap. 4 § taxeringslagen (1990:324) skall avgöras i en skattenämnd, får även beskattningsärendet avgöras i skattenämnden, om det är lämpligt att ärendena prövas i ett sammanhang.

Intill den 1 januari 2004 (Lag 2003:664) hade 8 § följande rubrik:

Avgörande i skattenämnd [*Lag (1997:483).*]

3 kap. Registrering och skattekonton

Registrering

1 § Skatteverket ska registrera *Lag (2009:1335)*.

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter, *Lag (1998:347)*.

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman, *Lag (2001:970)*.

4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9 och 11–13 §§ samma lag, *Lag (2009:1335)*.

5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,

5 a. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 2, 4 eller 5,

5 b. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, *Lag (2011:288)*.

6. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

7. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1972:820) om skatt på spel,

b) 4 § första stycket 1 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,

c) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

d) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

e) lagen (1991:1482) om lotteriskatt,

f) 10, 13 eller 15 § eller 16 § första stycket eller 38 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

g) 9, 12, 14 eller 15 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt, *Lag (2002:400)*.

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2009:1498)*.

i) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus, *Lag (2002:400)*.

j) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer, eller

l) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. *Lag (2007:462)*.

Om skatt ska betalas enligt 23 kap. 3 c eller 3 d § av ett ombud för en generalrepresentation eller av en skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare, ska ombudet respektive representanten registreras i stället för försäkringsgivaren. *Lag (2009:1335)*.

Intill den 15 april 2011 hade 3 § första stycket punkterna 5–5 b följande lydelse:

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen, *Lag (2002:400)*.
5 a. en utländsk företagare som är etablerad i ett annat EG-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 2, 4 eller 5,
5 b. en näringsidkare som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EG-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, *Lag (2009:1335)*.

Intill den 1 oktober 2010 hade 3 § första stycket punkten 7 h följande lydelse:

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 §, 12 § första stycket 1 eller 14 § eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2006:591)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 1 § första stycket inledningen och punkten 4 samt andra stycket följande lydelse:

Skatteverket skall registrera *Lag (2003:664)*.

4. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, *Lag (2002:400)*.

Om skatt skall betalas enligt 23 kap. 3 c eller 3 d § av ett ombud för en generalrepresentation eller av en skatterepresentant för en utländsk försäkringsgivare, skall ombudet respektive representanten registreras i stället för försäkringsgivaren. *Lag (2007:462)*.

Intill den 1 juli 2007 hade 1 § punkterna 7 j och k följande lydelse:

j) lagen (1999:673) om skatt på avfall, eller

k) lagen (2000:466) om skatt på termisk effekt i kärnkraftsreaktorer. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 1 § punkten 7 h följande lydelse:

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 9 § eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § första stycket inledningen, punkten 7 h följande lydelse, dessutom fanns andra–fjärde styckena med följande lydelse:

Skattemyndigheten skall registrera *Lag (1997:483)*.

h) 4 kap. 3, 6, 8 eller 10 § eller 12 § 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1 eller 2 lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2002:400)*.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första stycket är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 § första–fjärde styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen. *Lag (1999:1300)*.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registreringen skall ske hos den skattemyndighet som tar över behörigheten att fatta beslut. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § första stycket punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. den som har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen, samt *Lag (2002:391)*.

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen. *Lag (2001:970)*.

Intill den 1 juli 2002 hade 1 § första stycket punkten 4 följande lydelse:

4. den som omsätter varor enligt 3 kap. 30 a § första stycket 1 och 2 samt andra och fjärde styckena mervärdesskattelagen, samt *Lag (2001:970)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 1 § första stycket punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag, och

3. den som är grupphuvudman. *Lag (1998:347)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 1 § andra och tredje styckena följande lydelse:

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första–tredje styckena är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som den 1 november året före enligt 2 kap. 2 § första–tredje styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen. Om inte någon skattemyndighet var behörig att fatta beslut som rör den juridiska personen vid nämnda tidpunkt, skall registreringen ske hos den skattemyndighet som därefter först fick sådan behörighet. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 1 § första stycket punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter, och

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen. *Lag (1997:483)*.

Anmälan för registrering

2 § Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos Skatteverket. *Lag (2003:664)*.

Den som driver flera verksamheter som medför skattskyldighet för mervärdesskatt, skall göra en anmälan för varje verksamhet.

Om inte något hindrar det skall anmälan göras senast två veckor innan den verksamhet som medför anmälningsplikt påbörjas eller övertas. Den vars verksamhet är yrkesmässig endast enligt 4 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 och andra stycket mervärdesskattelagen (1994:200) och som enligt 10 kap. 31 § i denna lag skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen anses ha fullgjort anmälningskyldigheten genom att lämna deklarationen. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Den som avser att bedriva näringsverksamhet och som skall registreras enligt 1 § skall anmäla sig för registrering hos skattemyndigheten. *Lag (1997:483).*

3 § Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse:

Om ett förhållande som har tagits upp i en anmälan om registrering har ändrats, skall den som gjort anmälan underrätta skattemyndigheten om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade. *Lag (1997:483).*

Föreläggande

4 § Skatteverket får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får förelägga den som inte gör anmälan enligt 2 § eller inte lämnar underrättelse enligt 3 §, att fullgöra sin skyldighet eller att lämna sådana uppgifter som behövs för att avgöra om skyldighet att göra anmälan eller lämna underrättelse finns. *Lag (1997:483).*

Skattekonton

5 § Skatteverket skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag. *Lag (2003:747).*

Skatteverket får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. För en gruppövudman skall det upprättas ett särskilt skattekonto för registrering av mervärdesskattegruppens mervärdesskatt. Ett särskilt skattekonto skall upprättas även för ett sådant ombud eller en sådan skatterepresentant som skall svara för betalning av skatt enligt 23 kap. 3 c eller 3 d §. *Lag (2007:462).*

På skattekontot skall, om inte annat följer av fjärde stycket, Skatteverket registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen A-skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning. Belopp som skall betalas in registreras på förfallodagen. Belopp som skall tillgodoräknas registreras så snart underlag finns.

Belopp som har betalats av en företrädare för en juridisk person på grund av en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skall registreras på den juridiska personens skattekonto. *Lag (2003:747).*

410 Skattebetalningslag

Intill den 1 juli 2007 hade 5 § andra stycket följande lydelse:

Skatteverket får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. För en gruppövudman skall det upprättas ett särskilt skattekonto för registrering av mervärdesskattegruppens mervärdesskatt. *Lag (2003:747).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall upprätta ett skattekonto för varje person som är skattskyldig enligt denna lag. *Lag (1997:483).*

Skattemyndigheten får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. För en gruppövudman skall det upprättas ett särskilt skattekonto för registrering av mervärdesskattegruppens mervärdesskatt. *Lag (1998:347).*

På skattekontot skall skattemyndigheten registrera skatt som skall betalas in eller betalas tillbaka enligt ett beskattningsbeslut, avdragen A-skatt, gjorda inbetalningar och utbetalningar samt belopp som har lämnats för indrivning. Belopp som skall betalas in registreras på förfallodagen. Belopp som skall tillgodoräknas registreras så snart underlag finns. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 1998 hade 5 § andra stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta att en person skall ha fler än ett skattekonto. *Lag (1997:483).*

6 § Skatteverket skall dels årligen, dels månatligen stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts. *Lag (2003:664).*

En avstämning av skattekontot skall också göras när den skattskyldige begär det, om inte särskilda skäl talar mot det.

Den årliga avstämningen skall göras sedan den slutliga skatten har registrerats. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten skall dels årligen, dels månatligen stämma av inbetalda och andra tillgodoförda belopp mot påförda belopp. Någon avstämning behöver dock inte göras då inte något annat belopp än ränta har tillgodoförts eller påförts. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2008:6.

4 kap. Preliminär skatt och skattsedel på sådan skatt

Skyldighet att betala preliminär skatt

1 § Preliminär skatt för en skattskyldig skall betalas för inkomståret med belopp som så nära som möjligt kan antas motsvara den slutliga skatten enligt den årliga taxeringen året efter inkomståret.

2 § Den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag (*A-skatt*) eller enligt särskild debitering (*F-skatt* eller *särskild A-skatt*).

3 § Skatteavdrag görs av den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning enligt vad som anges i 5 kap.

4 § F-skatt betalas av den som har fått en F-skattsedel. Av 5 kap. framgår att skatteavdrag i vissa fall skall göras även för den som har fått en F-skattsedel.

5 § Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av Skatteverket. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel. *Lag (2003:664).*

Beslut om särskild A-skatt får meddelas under förutsättning att överensstämelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre än om endast skatteavdrag görs. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av skattemyndigheten. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 1998 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Särskild A-skatt betalas av den skattskyldige efter beslut av skattemyndigheten. Sådant beslut får meddelas endast beträffande den som inte har fått en F-skattsedel och tillämpas endast beträffande sådan ersättning för vilken det inte skall göras skatteavdrag enligt 5 kap. *Lag 1997:483).*

Skattsedel på preliminär skatt

6 § Skatteverket skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel och A-skattsedel*). *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall för varje inkomstår utfärda skattsedlar på preliminär skatt. För sådan skatt skall det finnas två slag av skattsedlar (*F-skattsedel och A-skattsedel*). *Lag (1997:483).*

Utfärdande av F-skattsedel

7 § En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, efter ansökan utfärdas för den som uppger sig bedriva eller har för avsikt att bedriva näringsverksamhet här i landet, såvida det inte finns skälig anledning att anta att näringsverksamhet varken bedrivs eller kommer att bedrivas. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 1998 hade 7 § följande lydelse:

En F-skattsedel skall, om inte annat följer av 8, 10 eller 11 §, efter ansökan utfärdas för den som bedriver eller kan antas komma att bedriva näringsverksamhet här i landet. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

8 § En F-skattsedel skall utan ansökan utfärdas för den som vid utgången av närmast föregående inkomstår hade en sådan skattsedel.

9 § Skatteverket får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den återopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får i fråga om fysiska personer besluta att en F-skattsedel skall utfärdas under villkor att den återopas endast i personens näringsverksamhet. Villkoret skall framgå av skattsedeln. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

10 § En F-skattsedel får inte utfärdas för en delägare i ett handelsbolag enbart på grund av delägarrens intäkter från bolaget.

11 § En F-skattsedel får inte utfärdas

1. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 3 eller 8 förrän två år efter återkallelsebeslutet,

2. för den som har fått en tidigare utfärdad F-skattsedel återkallad enligt 13 § 2, 4–7 eller 9, så länge grunden för återkallelsen finns kvar, eller

3. för den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 §.

För den som inte har haft någon F-skattsedel men som skulle ha fått en sådan skattsedel återkallad på grund av något förhållande som avses i 13 § 8 får en F-skattsedel inte utfärdas förrän två år efter det att företagets eller bolagets F-skattsedel återkallades eller företaget eller bolaget försattes i konkurs.

Om det finns särskilda skäl, får en F-skattsedel utfärdas trots vad som sägs i första och andra styckena.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

F-skattebevis

12 § För den som får en F-skattsedel skall Skatteverket också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § följande lydelse:

För den som får en F-skattsedel skall skattemyndigheten också utfärda ett F-skattebevis. Villkor enligt 9 § skall framgå av F-skattebeviset. *Lag (1997:483).*

Återkallelse av F-skattsedel

13 § Skatteverket skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren *Lag (2003:664)*.

1. begär att skattsedeln skall återkallas,
2. upphör att bedriva näringsverksamhet här i landet,
3. inte följer villkor som har meddelats enligt 9 § eller på annat sätt missbrukar sin F-skattsedel och missbruket inte är obetydligt, *Lag (1997:483)*.

4. inte följer ett föreläggande att lämna självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 3 kap. 18 eller 19 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering, *Lag (2001:1239)*.

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag eller motsvarande utländsk skatt i en utsträckning som inte är obetydlig, *Lag (2000:878)*.

6. har meddelats näringsförbud,

7. är i konkurs, *Lag (1997:483)*.

8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmanshandelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller

9. är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3–8. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 13 § inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten skall återkalla en F-skattsedel, om innehavaren *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 13 § punkten 4 följande lydelse:

4. inte följer ett föreläggande att lämna särskild självdeklaration eller, i fråga om handelsbolag, uppgifter som avses i 2 kap. 25 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller endast lämnar en handling med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen inte kan ligga till grund för taxering, *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 13 § punkten 5 följande lydelse:

5. brister i redovisning eller betalning av skatt enligt denna lag i en utsträckning som inte är obetydlig, *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 13 § punkterna 8 och 9 följande lydelse:

8. är eller har varit företagsledare i ett fåmansföretag eller i ett fåmansägt handelsbolag och det finns eller fanns förutsättningar att återkalla företagets eller bolagets F-skattsedel på grund av ett förhållande som kan hänföras till företagsledaren, eller

9. är ett fåmansföretag eller ett fåmansägt handelsbolag och en företagsledare i företaget eller bolaget har handlat på ett sådant sätt att en F-skattsedel inte får utfärdas för företagsledaren på grund av ett förhållande som avses i 3–8. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

414 Skattebetalningslag

14 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § följande lydelse:

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten avstå från återkallelse av en F-skattsedel trots vad som sägs i 13 §. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

15 § Om en F-skattsedel har återkallats, får Skatteverket förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till verket.

Skatteverket får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som verket känner till. *Lag (2004:127).*

Intill den 1 april 2004 hade 15 § följande lydelse:

Om en F-skattsedel har återkallats, får Skatteverket förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skatteverket får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 15 § följande lydelse:

Om en F-skattsedel har återkallats, får skattemyndigheten förelägga innehavaren att överlämna F-skattsedeln och F-skattebeviset till myndigheten.

Skattemyndigheten får lämna uppgift om återkallelsen till de berörda uppdragsgivare som myndigheten känner till. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

Utfärdande av A-skattsedel

16 § En A-skattsedel skall på begäran utfärdas för

1. skattskyldig som inte har en F-skattsedel, och
2. skattskyldig som har en F-skattsedel med villkor enligt 9 §.

5 kap. Skatteavdrag

Skyldighet att göra skatteavdrag

1 § Den som betalar ut sådan ersättning för arbete, ränta eller utdelning som skall tas upp som intäkt är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker. *Lag (2000:1164).*

Intill den 1 januari 2001 hade 1 § följande lydelse:

Den som betalar ut ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att göra skatteavdrag enligt bestämmelserna i detta kapitel vid varje tillfälle då utbetalning sker. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; RSV S 1998:8.

Skatteavdrag från ersättning för arbete

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 3–5 §§, göras från kontant ersättning för arbete.

Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. pension,
2. livränta som inte är ersättning för avyttrade tillgångar, *Lag (1997:483)*.
3. ersättning på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tecknats i samband med tjänst om ersättningen inte utgör livränta,
4. engångsbelopp på grund av personskada,
5. sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30, 31, 34 och 36 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),
6. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet,
7. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning som givaren enligt inkomstskattelagen skall dra av i inkomstslaget näringsverksamhet,
8. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord, och
9. annan kontant ersättning som utgår med anledning av tjänsten. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 2 § andra stycket punkterna 3–8 följande lydelse:

3. sådan ersättning vid sjukdom eller olycksfall som avses i 32 § 1 mom. första stycket e och g kommunalskattelagen (1928:370) samt ersättning som avses i tredje stycket samma moment,
4. sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § och punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen,
5. ersättning för förlorad arbetsförtjänst och för intrång i näringsverksamhet, *Lag (1997:483)*.
6. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning för vilken givaren enligt 23 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag,
7. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket i kommunalskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord, och
8. annan kontant ersättning som utgår med anledning av tjänsten. *Lag (1997:1032)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 2 § andra stycket punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. undantagsförmåner och sådant periodiskt understöd eller sådan liknande periodisk utbetalning för vilken givaren enligt 23 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag, och
7. behållning på pensionssparkonto som skall avskattas enligt 32 § 1 mom. första stycket j kommunalskattelagen på grund av att pensionssparavtalet har upphört att gälla eller att behållningen tagits i anspråk vid utmätning, konkurs eller ackord. *Lag (1997:483)*.

3 § Skatteavdrag ska inte göras, om *Lag (2010:1268)*.

1. ersättningen är mindre än 100 kronor,
2. det kan antas att det som utbetalaren kommer att betala ut till mottagaren under inkomståret inte uppgår till 1 000 kronor, *Lag (1997:483)*.
3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och
 - a) utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
 - b) ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet, *Lag (1999:1300)*.
 - c) utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 25 kap. 13 § 4 socialförsäkringsbalken, samt *Lag (2010:1268)*.
 - d) det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken, *Lag (1999:1300)*.
4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, *Lag (2010:1268)*.
5. ersättningen betalas ut av ett handelsbolag till en delägare i bolaget,
6. ersättningen är familjebidrag till någon som tjänstgör inom totalförsvaret, eller *Lag (1997:483)*.
7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2011 hade 3 § inledningen samt punkterna 3 c och 4 följande lydelse:

Skatteavdrag skall inte göras, om *Lag (1997:483)*.

c) utbetalaren och mottagaren inte har träffat en sådan överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § andra stycket 2 d lagen (1962:381) om allmän försäkring, samt *Lag (1999:1300)*.

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt prisbasbelopp enligt lagen om allmän försäkring, *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 3 § punkterna 3, 4 och 7 följande lydelse:

3. utbetalarens sammanlagda ersättning för arbete till mottagaren understiger 10 000 kronor under inkomståret och utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo samt vad som betalas ut inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet,

4. ersättningen betalas ut till en idrottsutövare av en sådan ideell förening som avses i 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet och ersättningen under inkomståret understiger ett halvt basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,

7. ersättningen är sjukpenning eller annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) till mottagare som debiterats preliminär skatt för inkomståret. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:31 och SKV M 2011:26.

4 § Skatteavdrag ska inte göras från ersättning som betalas ut till *Lag (2009:1063)*.

1. staten, landsting, kommuner eller kommunalförbund,
2. fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige, *Lag (1999:1300)*,
3. utländska juridiska personer, eller
4. mottagare som visar upp ett sådant beslut om befrielse från skatteavdrag som avses i 10 eller 11 §. *Lag (1997:483)*.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om
– ett sådant beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för mottagaren som avses i 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. har visats upp för utbetalaren eller denne fått kännedom om att ett sådant beslut finns, eller

– ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet.

Första stycket 2 gäller inte heller, om ersättningen
– ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 1 inkomstskattelagen (1999:1229), eller

– är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och skatteavdrag inte ska göras enligt den lagen. *Lag (2009:1063)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 4 § första stycket inledningen, andra och tredje styckena följande lydelse:

Skatteavdrag skall inte göras från ersättning som betalas ut till *Lag (1997:483)*.

Första stycket 2 och 3 gäller inte, om ersättningen betalas ut för näringsverksamhet som mottagaren bedriver från ett fast driftställe här i landet. *Lag (1997:483)*.

Första stycket 2 gäller inte heller, om ersättningen

– skall beskattas enligt inkomstskattelagen (1999:1229), eller

– är skattepliktig enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och skatteavdrag inte skall göras enligt den lagen. *Lag (2004:1142)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 4 § första stycket punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. staten, landsting, kommuner, kommunalförbund eller kyrkliga kommuner,

2. fysiska personer som inte är bosatta i Sverige, *Lag (1997:483)*.

5 § Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock

inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig. *Lag (1999:1058)*.

Om betalningsmottagaren har F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 §, får skatteavdrag underlåtas endast om F-skattsedeln åberopas skriftligen. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Skatteavdrag skall inte heller göras, om den som tar emot ersättningen har en F-skattsedel antingen när ersättningen för arbetet bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av F-skattsedel får godtas, om den lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av F-skattsedel får dock inte godtas, om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig. *Lag (1997:483)*.

6 § Även om mottagaren har F-skattsedel skall skatteavdrag göras från ersättning från semesterkassa samt från pension, sjukpenning och annan ersättning som avses i 2 § andra stycket.

Anmälningsskyldighet

7 § Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor, trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till Skatteverket. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § följande lydelse:

Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har eller åberopar en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor, trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten. *Lag (1997:1032)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 7 § följande lydelse:

Om den som tar emot ersättning för ett utfört arbete har en F-skattsedel utan villkor enligt 4 kap. 9 § eller åberopar en F-skattsedel med sådant villkor trots att det är uppenbart att arbetet har utförts under sådana förhållanden att den som utfört arbetet är att anse som anställd hos den som betalar ut ersättningen för arbetet, skall utbetalaren skriftligen anmäla detta till skattemyndigheten. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2006:6 och SKV M 2009:4.

Skatteavdrag från ränta och utdelning

8 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift

skall lämnas för enligt 8 eller 9 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag (2001:1239)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 8 § följande lydelse:

Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras från sådan ränta och utdelning som lämnas i pengar och som kontrolluppgift skall lämnas för enligt 3 kap. 22 och 23 §§ eller enligt 3 kap. 27 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. *Lag (1997:483)*.

9 § Skatteavdrag ska inte göras från *Lag (2011:75)*.

1. ränta på ett konto, om räntan är mindre än 100 kronor, *Lag (1997:483)*.

2. ränta eller utdelning till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,

3. ränta eller utdelning som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige,

4. ränta på ett förfogarkonto som avses i 8 kap. 6 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor,

5. ränta på ett konto för klientmedel, *Lag (2002:391)*.

6. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför ska redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 8 kap. 5 § andra stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag ska lämna kontrolluppgift för enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

8. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), *Lag (2011:75)*.

9. utdelning på andelar i en svensk ekonomisk förening, *Lag (2002:391)*.

10. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till ett sådant finansiellt instrument kontoförs,

11. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt finansiellt instrument förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till ett sådant finansiellt instrument kontoförs, eller *Lag (2007:546)*.

12. räntekompensation som förvärvaren av en fordringsrätt eller delägarrätt betalar till överlåtaren för upplupen men inte förfallen ränta. *Lag (2006:579)*.

Intill den 1 april 2011 hade 9 § inledningen och punkterna 6–8 följande lydelse:

Skatteavdrag skall inte göras från *Lag (1997:483)*.

6. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 8 kap. 5 § andra stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

7. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, *Lag (2002:391)*.

8. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), *Lag (2005:922)*.

Intill den 1 november 2007 hade 9 § punkterna 10 och 11 följande lydelse:

10. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs,

11. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs, eller *Lag (2006:579)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 9 § punkterna 10 och 11 följande lydelse:

10. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs, eller

11. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs. *Lag (2002:391)*.

Intill den 1 januari 2006 hade 9 § punkten 8 följande lydelse:

8. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), *Lag (2002:391)*.

Intill den 1 juli 2002 hade 9 § punkterna 2–12 följande lydelse:

2. ränta eller utdelning till juridiska personer, med undantag för svenska dödsbon, *Lag (1997:483)*.

3. ränta eller utdelning till fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige,

4. ränta eller utdelning som enligt skatteavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige, *Lag (1999:1300)*.

5. ränta på ett förfogarkonto som avses i 8 kap. 6 § andra stycket lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor, *Lag (2001:1239)*.

6. ränta på ett konto för klientmedel, *Lag (1997:483)*.

7. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför

skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 8 kap. 5 § andra stycket lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

8. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 13 kap. 1 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

9. utdelning på aktier i ett svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713),

10. utdelning på andelar i en svensk ekonomisk förening,

11. utdelning från en utländsk juridisk person, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom någon som bedriver valutahandel eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs, eller

12. ränta på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning som har betalats ut mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller genom ett värdepappersinstitut hos vilket ett utländskt fondpapper förvaras i depå eller kontoförs eller en rättighet eller en skyldighet som anknyter till sådant fondpapper kontoförs. *Lag (2001:1239).*

Intill den 1 januari 2002 hade 9 § punkterna 3, 7 och 8 följande lydelse:

5. ränta på ett förfogarkonto som avses i 3 kap. 57 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, om räntan är mindre än 1 000 kronor, *Lag (1997:483).*

7. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3 kap. 22 § sjätte stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller *Lag (1997:1032).*

8. ränta eller utdelning som ett utländskt företag skall lämna kontrolluppgift för enligt 3 kap. 32 b § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2000 hade 9 § punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. ränta eller utdelning till fysiska personer som inte är bosatta i Sverige,

4. ränta eller utdelning som enligt dubbelbeskattningsavtal är helt undantagen från beskattning i Sverige, *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 1998 hade 9 § punkten 7 följande lydelse:

7. ränta som betalas ut tillsammans med ett annat belopp, om det är okänt för utbetalaren hur stor del av utbetalningen som utgör ränta och utbetalaren därför skall redovisa hela beloppet i kontrolluppgift enligt 3 kap. 22 § sista stycket lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter, eller *Lag (1997:483).*

Beslut om befrielse från skatteavdrag

10 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete, *Lag (2003:664).*

1. om ersättningen betalas ut till någon som inte är skattskyldig för den i Sverige och överenskommelse inte har träffats med den stat där ersättningen skall beskattas om att skatteavdrag skall göras här i landet, eller

2. om skatteavdraget, med hänsyn till den skattskyldiges inkomst- eller anställningsförhållanden eller på grund av andra särskilda skäl, skulle medföra avsevärda besvär för arbetsgivaren. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta att skatteavdrag inte skall göras från viss ersättning för arbete, *Lag (1997:483)*.

11 § Skatteverket får besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för *Lag (2003:664)*.

1. en arbetstagare som är obegränsat skattskyldig här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller *Lag (1999:1300)*.

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten. *Lag (1997:483)*.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Skatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får verket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § första stycket inledningen och tredje stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i tredje stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för *Lag (1997:483)*.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 11 § första stycket punkten 1 följande lydelse:

1. en arbetstagare som är bosatt här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller *Lag (1997:483)*.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp. *Lag (1997:483)*.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta och skatteavdraget beräknats på ersättning som räknats om enligt en annan valutakurs än kursen vid utbetalningstillfället, skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan. *Lag (2000:55)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från första stycket i de fall avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 mars 2000 (Lag 2000:55) var 12 § tredje stycket placerat närmast efter första stycket.

Skyldighet att tillämpa vissa beslut

13 § Ett beslut om skatteavdrag enligt 8 kap. 11, 27, 28 eller 29 § skall följas senast från och med det första utbetalningstillfället som infaller sedan två veckor har gått efter det att den som skall göra avdraget fick del av beslutet.

Återbetalning av skatteavdrag

14 § Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till Skatteverket, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto. *Lag (2003:664).*

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § första stycket följande lydelse:

Om den för vars räkning skatteavdrag har gjorts kan visa att ett avdrag har gjorts med för högt belopp och beloppet ännu inte har betalats in till skattemyndigheten, skall den som har gjort skatteavdraget skyndsamt betala tillbaka mellanskillnaden mot kvitto. *Lag (1997:483).*

Föreläggande att göra skatteavdrag

15 § Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av Skatteverket att fullgöra skyldigheten. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 15 § följande lydelse:

Den som inte fullgör sin skyldighet att göra skatteavdrag eller att lämna uppgift som avses i 12 §, får föreläggas av skattemyndigheten att fullgöra skyldigheten. *Lag (1997:483).*

Skyldighet att visa upp skattsedel m.m.

16 § Den som ska ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren *Lag (2009:1063).*

1. visa upp sin A-skattsedel,
2. visa upp sin F-skattsedel eller sitt F-skattebevis, *Lag (1997:483).*
3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, *Lag (2004:1142).*
4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från Skatteverket om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen,

5. visa upp ett beslut om särskild inkomstskatt enligt 8 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

6. visa upp ett beslut enligt 5 a § tredje stycket lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag ska genast visa upp beslutet för den som ska göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte ska gälla ett visst slag av ersättningar. *Lag (2009:1063).*

Intill den 1 januari 2010 hade 16 § första stycket inledningen, punkterna 4 och 5 samt andra och tredje styckena följande lydelse:

Den som skall ta emot ersättning för arbete är skyldig att på begäran av utbetalaren *Lag (1997:483).*

4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från Skatteverket om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen, eller

5. visa upp ett beslut om särskild inkomstskatt enligt 8 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. *Lag (2004:1142).*

Den som har fått ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag skall genast visa upp beslutet för den som skall göra avdraget.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna i första stycket inte skall gälla ett visst slag av ersättningar. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2005 hade 16 § första stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. lämna en sådan uppgift om innehav av F-skattsedel som enligt 5 § första stycket får godtas, eller *Lag (1997:483).*

4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från Skatteverket om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § första stycket punkten 4 följande lydelse:

4. visa upp ett beslut enligt 10 eller 11 § eller ett annat beslut eller intyg från skattemyndigheten om att utbetalaren inte är skyldig att göra skatteavdrag från ersättningen. *Lag (1997:483).*

6 kap. Beräkning av F-skatt

Beräkning av F-skatt enligt schablon

1 § F-skatt skall, om inte annat följer av 3 §, beräknas enligt schablon.

För annan skattskyldig än handelsbolag tas F-skatt i sådant fall ut med 110 % av ett belopp motsvarande den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret. Om den slutliga skatten understeg den debiterade preliminära skatten, utan hänsyn till eventuella ändringar enligt 5 §, tas dock F-skatt ut med 105 % av den slutliga skatten.

För handelsbolag skall vid beräkning enligt schablon F-skatt tas ut med ett belopp motsvarande handelsbolagets slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

F-skatt enligt schablon får inte tas ut med ett lägre belopp än som motsvarar den senast debiterade preliminära skatten.

2 § Vid beräkning av F-skatt enligt schablon skall om möjligt hänsyn tas till mervärdesskatt som skall redovisas i självdeklaration, om mervärdesskatt inte ingår i den skattskyldiges slutliga skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret.

Om mervärdesskatt har fastställts för den skattskyldige för tiden september andra året före inkomståret till och med augusti året före inkomståret, får denna skatt läggas till grund för beräkningen av F-skatten. Om mervärdesskatten för året före inkomståret skall redovisas i självdeklaration, får i stället den mervärdesskatt som har fastställts för andra året före inkomståret läggas till grund för beräkningen.

Beräkning av F-skatt enligt preliminär taxering

3 § F-skatt skall beräknas med ledning av särskild taxering (*preliminär taxering*),

1. om den skattskyldige inte har debiterats slutlig skatt vid den årliga taxeringen året före inkomståret,

2. i annat fall, om det är fråga om en mer betydande skillnad mellan den preliminära skatt som annars skulle ha debiterats och beräknad slutlig skatt för inkomståret, eller

3. om det finns andra särskilda skäl.

Även om det inte följer av första stycket, skall F-skatt beräknas med ledning av preliminär taxering, om den skattskyldige har lämnat en preliminär självdeklaration.

4 § Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen av F-skatten tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstkatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (2003:227)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 4 § följande lydelse:

Preliminär taxering skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration och andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen av F-skatten tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 10–12 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstkatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (1997:483)*.

Ändrad beräkning av F-skatt

5 § Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten. *Lag (2003:664).*

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av F-skatt för att uppnå att F-skatten stämmer bättre överens med den beräknade slutliga skatten. *Lag (1997:483).*

Hänsyn till andra belopp

6 § Vid beräkning av F-skatt skall om möjligt hänsyn tas till

1. den A-skatt som kan komma att betalas för den skattskyldige genom skatteavdrag, och
2. andra belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver F-skatten.

7 kap. Beräkning av särskild A-skatt

1 § Vid beräkning av särskild A-skatt gäller bestämmelserna i 6 kap. om beräkning av F-skatt.

8 kap. Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag enligt skattetabell

1 § Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetabeller, om inte annat följer av 6–9 §§ eller av Skatteverkets beslut enligt 11 §. Skattetabellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2003:664).*

Skatteavdraget skall göras enligt den skattetabell som har beslutats för den fysiska personen.

Under januari och, om det finns särskilda skäl, också under februari får skatteavdrag beräknas enligt den skattetabell som senast tillämpats under det föregående inkomståret. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § första stycket följande lydelse:

Skatteavdrag från sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person skall göras enligt allmänna eller särskilda skattetabeller, om inte annat följer av 6–9 §§ eller av skattemyndighetens beslut enligt 11 §. Skattetabellerna fastställs för varje inkomstår av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1997:483).*

Allmänna skattetabeller

2 § Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 4 eller 5 §, göras enligt allmänna skattetabeller från sådan ersättning för arbete som hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:18.

3 § De allmänna skattetabellerna ska ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att *Lag (2009:196)*.

1. inkomsten är oförändrad under inkomståret,

2. arbetstagaren endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen, *Lag (1997:483)*.

3. arbetstagaren inte ska betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, *Lag (2009:196)*.

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än grundavdrag, och att *Lag (2005:830)*.

5. arbetstagaren medges skattereduktion för allmän pensionsavgift och arbetsinkomst enligt 67 kap. 4–9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Skattetabellerna ska ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt, begravningsavgift enligt begravningslagen och avgift som avses i lagen om avgift till registrerat trossamfund beräknas efter en sammanlagd skatte- och avgiftssats i hela krontal.

Av tabellerna ska också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift. *Lag (2009:196)*.

Intill den 1 juli 2009 hade 3 § första stycket inledningen, punkterna 3 och 5 samt andra och tredje styckena följande lydelse:

De allmänna skattetabellerna skall ange skatteavdraget på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller kortare tid, och grundas på att *Lag (1997:483)*.

3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, *Lag (1999:962)*.

5. arbetstagaren medges skattereduktion för arbetsinkomst och allmän pensionsavgift enligt 65 kap. 9 a–10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2006:1343)*.

Skattetabellerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt, begravningsavgift enligt begravningslagen och avgift som avses i lagen om avgift till registrerat trossamfund beräknas efter en sammanlagd skatte- och avgiftssats i hela krontal. *Lag (1999:315)*.

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmän pensionsavgift. *Lag (1997:953)*.

Intill den 1 januari 2007 hade 3 § första stycket punkten 5 följande lydelse:

5. arbetstagaren medges skattereduktion för allmän pensionsavgift enligt 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2000:1004).*

Intill den 1 januari 2006 hade 3 § första stycket punkten 4 följande lydelse:

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för 25 % av avgift enligt lagen om allmän pensionsavgift och grundavdrag, och att *Lag (2001:840).*

Intill den 1 januari 2002 hade 3 § första stycket punkten 4 följande lydelse:

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för 50 % av avgift enligt lagen om allmän pensionsavgift och grundavdrag, och att *Lag (2000:1004).*

Intill den 1 januari 2001 hade 3 § första stycket punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för 75 % av avgift enligt lagen om allmän pensionsavgift och grundavdrag, och att

5. arbetstagaren medges skattereduktion för allmän pensionsavgift enligt 11 kap. 11 §. *Lag (1999:962).*

Intill den 31 december 1999 hade 3 § första stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster, begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, och att *Lag (1999:315).*

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgift enligt lagen om allmän pensionsavgift och grundavdrag. *Lag (1997:953).*

Intill den 1 oktober 1999 hade 3 § första stycket punkten 3 och andra stycket följande lydelse:

3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift, och *Lag (1997:953).*

Skattetabellerna skall ange skatteavdraget med utgångspunkt från att kommunal inkomstskatt beräknas efter skattesatser i hela krontal. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 1998 hade 3 § första stycket punkterna 3 och 4 samt tredje stycket följande lydelse:

3. arbetstagaren inte skall betala någon annan skatt eller avgift än kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster och avgifter enligt lagen (1994:1744) om allmänna egenavgifter, och

4. arbetstagaren vid inkomsttaxeringen inte medges något annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter och grundavdrag. *Lag (1997:483).*

Av tabellerna skall också framgå skatteavdraget för den som inte är skyldig att betala allmänna egenavgifter. *Lag (1997:483).*

Särskilda skattetabeller

4 § Skatteavdrag ska, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30 och 31 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), med undantag för vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken.

De särskilda skattetabellerna ska för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 25 och 26 kap. socialförsäkringsbalken ange det skatteavdrag som ska göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (2010:1268)*.

Intill den 1 januari 2011 hade 4 § följande lydelse:

Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30 och 31 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag.

De särskilda skattetabellerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring ange det skatteavdrag som skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (2000:794)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 4 § följande lydelse:

Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i 11 kap. 24, 30 och 31 §§ samt 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. *Lag (1999:1300)*.

De särskilda skattetabellerna skall för olika sjukpenninggrundande inkomster enligt 3 kap. lagen om allmän försäkring ange det skatteavdrag som skall göras från en viss ersättning uttryckt i procent. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 4 § första stycket följande lydelse:

Skatteavdrag skall, om inte annat följer av 9 §, göras enligt särskilda skattetabeller från sjukpenning och annan ersättning som avses i punkt 11 av anvisningarna till 22 § samt punkt 12 första, andra och femte styckena av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370), med undantag för vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:14.

5 § I fråga om sjöinkomst ska skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna ska grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavgift enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 67 kap. 3 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (2009:196)*.

Intill den 1 juli 2009 hade 5 § följande lydelse:

I fråga om sjöinkomst skall skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna skall grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavgift enligt 64 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) och skattereduktion enligt 65 kap. 11 § samma lag. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 5 § följande lydelse:

I fråga om sjöinkomst som avses i första stycket punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag beräknas enligt särskilda skattetabeller för sjömän. Tabellerna skall grundas på att den skattskyldige har rätt till sjöinkomstavdrag enligt 49 § kommunalskattelagen och skattereduktion enligt 11 kap. 11 § andra stycket. I övrigt gäller bestämmelserna i 3 §. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:15.

Obligatorisk förhöjning av skatteavdraget

6 § Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt den skattetablell som närmast motsvarar skattesatsen för kommunal inkomstskatt för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av den ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*sidoinkomst*). *Lag (2000:1346).*

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av Skatteverket om vilket skatteavdrag som skall göras. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § andra stycket följande lydelse:

Första stycket tillämpas inte, om arbetsgivaren har fått besked av skattemyndigheten om vilket skatteavdrag som skall göras. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2001 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Om en fysisk person inte fullgör sin skyldighet enligt 5 kap. 16 §, skall arbetsgivaren göra skatteavdrag enligt skattetablellen för den ort där arbetsgivaren har sitt kontor eller där ersättningen i annat fall betalas ut, ökat med 10 % av avdraget enligt tabellen. Skatteavdraget skall dock vara 30 % av den ersättning som inte utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*sidoinkomst*). *Lag (1997:483).*

Frivillig förhöjning av skatteavdraget

7 § Om en arbetstagare anmäler till sin arbetsgivare att skatteavdrag från ersättning som utgör arbetstagarens huvudsakliga ersättning för arbete (*huvudinkomst*) skall göras med större belopp än som följer av bestämmelserna i denna lag, är arbetsgivaren skyldig att göra avdrag med det begärda beloppet senast från och med det första utbetalningstillfälle som infaller sedan två veckor gått efter det att arbetsgivaren fick del av anmälan. *Lag (1997:483).*

Om Skatteverket med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § andra stycket följande lydelse:

Om skattemyndigheten med stöd av 27 eller 28 § har beslutat om minskning av skatteavdraget, får arbetsgivaren dock inte tillmötesgå arbetstagarens begäran om ett förhöjt skatteavdrag. *Lag (1997:483).*

Skatteavdrag enligt en bestämd procentsats

Ersättning för arbete

8 § Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren, *Lag (1997:483)*.
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen,
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, och
5. sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §. *Lag (2000:1000)*.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 8 § första stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, och
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:16, 2011:17, RSV S 1998:8, SKV A 2008:31 och SKV M 2011:26.

Pension och sjukpenning m.m.

9 § Skatteavdrag från sådan ersättning som avses i 5 kap. 6 § skall göras med 30 %, om mottagaren har F-skattsedel.

Ränta och utdelning

10 § Skatteavdrag från sådan ränta och utdelning som avses i 5 kap. 8 § skall göras med 30 %. Skatteavdrag från ränta eller utdelning på utländska värdepapper skall göras med så stort belopp att det tillsammans med den skatt som dragits av i utlandet uppgår till 30 % av räntan eller utdelningen.

Särskild beräkningsgrund för skatteavdrag

11 § Skatteverket får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar ska beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut

är att överensstämelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre.

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket ska ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som ska gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, ska den tidigare skattesatsen tillämpas.

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller om mottagaren ska betala fastighetsskatt eller kommunal fastighetsavgift, får Skatteverket besluta att skatteavdraget ska beräknas också med hänsyn till detta. *Lag (2007:1405).*

Intill den 1 januari 2008 hade 11 § följande lydelse:

Skatteverket får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar skall beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre. *Lag (2003:664).*

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 9–11 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (2003:227).*

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får Skatteverket besluta att skatteavdraget skall beräknas också med hänsyn till detta. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § första och tredje styckena följande lydelse:

Skattemyndigheten får för enskilda fall besluta att skatteavdraget från sådan ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst och, om det finns särskilda skäl, även från andra ersättningar skall beräknas enligt särskild beräkningsgrund. En förutsättning för ett sådant beslut är att överensstämelsen mellan den preliminära skatten och den beräknade slutliga skatten därigenom kan antas bli bättre. *Lag (1997:483).*

Om mottagaren är skattskyldig också för någon annan inkomst från vilken skatteavdrag inte kan göras eller för förmögenhet eller om mottagaren skall betala fastighetsskatt, får skattemyndigheten besluta att skatteavdraget skall beräknas också med hänsyn till detta. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 2003 hade 11 § andra stycket följande lydelse:

Beräkningen av skatteavdrag enligt första stycket skall ske med ledning av de uppgifter som har lämnats i en preliminär självdeklaration eller andra tillgängliga uppgifter. Vid beräkningen tillämpas de bestämmelser i 11 kap. 10–12 §§ som skall gälla när den slutliga skatten bestäms. Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats genom beslut så sent under december året före

inkomståret att ändringen inte kan beaktas, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (1997:483).*

12 § När Skatteverket beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. *Lag (2003:664).*

När det gäller ersättning till handelsbolag får beslut om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund fattas endast om det finns särskilda skäl. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § första stycket följande lydelse:

När skattemyndigheten beslutar om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund i fråga om ersättning till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. *Lag (1997:483).*

13 § I fråga om ränta och utdelning får Skatteverket besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 13 § följande lydelse:

I fråga om ränta och utdelning får skattemyndigheten besluta om skatteavdrag enligt särskild beräkningsgrund endast på det sättet att skatteavdrag inte skall göras från viss ränta eller utdelning. *Lag (1997:483).*

Underlag för beräkning av skatteavdrag

Beräkning av förmånsvärde

14 § Om en arbetstagare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, ska skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagaren har betalat ersättning för en förmån, ska ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet.

I fråga om sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska den i vars tjänst rättigheten förvärvats anses som arbetsgivare.

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, ska den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. I fråga om intäkt i form av en annan förmån än sådan som avses i tredje stycket eller ersättning, som getts ut eller anses utgiven av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, ska den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige anses som arbetsgivare, om förmånen eller ersättningen kan anses ha sin grund i anställningen i Sverige och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och den skattskyldige.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen ska räknas med då rätten utnyttjas eller överlåts. Intäkter som avses i

fjärde stycket ska räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om dem. *Lag (2008:823)*.

Intill den 1 januari 2009 hade 14 § följande lydelse:

Om en arbetstagare, förutom kontant ersättning för arbete, får andra förmåner, skall skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde.

Om arbetstagaren har betalat ersättning för en förmån, skall ersättningen beaktas vid beräkningen av förmånsvärdet. *Lag (1997:483)*.

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, skall den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. I fråga om intäkt i form av en förmån eller ersättning, som getts ut eller anses utgiven av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, skall den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige anses som arbetsgivare, om förmånen eller ersättningen kan anses ha sin grund i anställningen i Sverige och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av förmånen eller ersättningen och den skattskyldige.

Intäkter som avses i tredje stycket skall räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om dem. *Lag (1998:341)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 14 § tredje stycket följande lydelse:

I fråga om intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån, som utges på grund av kundtrohet eller liknande, skall den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen anses som arbetsgivare. Sådan intäkt skall räknas med först när arbetsgivaren har fått kännedom om att arbetstagaren åtnjuter sådan intäkt. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; RSFS 2001:23, 2002:29, 2003:31, SKVFS 2004:37, 2005:16, 2006:25, 2007:18, 2008:18, 2009:25, 2010:11, 2011:9, 2011:12, 2011:23, SKV A 2011:30, 2011:32, SKV M 2011:25 och 2011:27.

15 § Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) skall beräknas enligt värdetabeller. *Lag (2000:1000)*.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 15 § första stycket följande lydelse:

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:13, SKV A 2011:30 och SKV M 2011:25.

16 § Om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § följande lydelse:

Om skattemyndigheten har bestämt värdet av en förmån vid beräkning av arbetsgivaravgifter enligt 9 kap. 2 § andra stycket, skall detta värde användas även vid beräkning av skatteavdrag. *Lag (1997:483).*

17 § Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1300).*

Bestämmelserna om jämkning i 61 kap. 18 § inkomstskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 17 § andra stycket följande lydelse:

Bestämmelserna om jämkning i 61 kap. 18 § inkomstskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av skattemyndigheten. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 17 § följande lydelse:

Värdet av en förmån i andra fall skall beräknas enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928:370).

Bestämmelserna om jämkning i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen får dock tillämpas endast i fråga om förmån av fri kost och efter beslut av skattemyndigheten. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:12, 2011:13, SKV A 2008:31, 2011:30, 2011:33, SKV M 2011:25, 2011:26 och 2011:29.

Drickspengar

18 § Om en arbetstagare på grund av arbetsavtal har rätt att ta emot också drickspengar eller någon annan liknande ersättning direkt från allmänheten och arbetsgivaren känner till eller kan uppskatta ersättningen, skall hänsyn tas till sådan ersättning vid beräkning av skatteavdrag.

Ersättning för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa

19 § Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i 12 kap. 6 a, 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. *Lag (2006:993).*

Intill den 2 oktober 2006 hade 19 § följande lydelse:

Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i 12 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i 12 kap. 10–15, 17 och 21 §§ inkomstskattelagen eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 19 § följande lydelse:

Från ersättning för ökade levnadskostnader som lämnas vid sådan tjänsteresa som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370) skall skatteavdrag göras endast till den del ersättningen överstiger de schablonbelopp som anges i punkt 3 respektive 3 a eller, när det gäller kostnad för logi, den faktiska utgiften. *Lag (1999:316).*

Intill den 1 juli 1999 (Lag 1999:316) hade 19 § ett andra stycke med följande lydelse:

Om en tjänsteresa som avses i punkt 3 elfte stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen varar mer än två år på samma ort eller, i fall som avses i punkt 3 andra stycket åttonde och nionde meningarna av samma anvisningar, tre år på samma ort, skall skatteavdraget beräknas på hela ersättningen. Skattemyndigheten får dock, efter ansökan av den som betalar ut ersättningen, besluta att skatteavdrag skall göras enligt första stycket även under en viss längre tid. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 juni 1998 hade 19 § andra stycket följande lydelse:

Om en tjänsteresa som avses i punkt 3 elfte stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen varar mer än två år på samma ort eller, i fall som avses i punkt 3 andra stycket sjunde och åttonde meningarna av samma anvisningar, tre år på samma ort, skall skatteavdraget beräknas på hela ersättningen. Skattemyndigheten får dock, efter ansökan av den som betalar ut ersättningen, besluta att skatteavdrag skall göras enligt första stycket även under en viss längre tid. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:31, 2011:33, 2011:35, SKV M 2011:26 och 2011:29.

Andra ersättningar för kostnader i arbetet

20 § Från andra ersättningar för kostnader i arbetet än som avses i 19 § skall skatteavdrag göras endast i följande utsträckning:

1. Om det är uppenbart att ersättningen avser kostnader som mottagaren inte får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på hela ersättningen.

2. Om det är uppenbart att ersättningen överstiger det belopp som mottagaren får dra av vid inkomsttaxeringen, skall skatteavdrag beräknas på den överstigande delen.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:23 och SKV M 2008:17.

Avgifter i samband med tjänsten

21 § Skatteavdrag skall beräknas på det belopp som återstår sedan följande avgifter räknats av från ersättningen för arbetet:

1. avgifter som arbetstagaren i samband med tjänsten betalar för egen eller efterlevandes pensionering på annat sätt än genom försäkring, och

2. avgifter som arbetstagaren betalar för sådan pensionsförsäkring eller sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänsten.

Kostnadsavdrag

22 § Andra kostnader i arbetet än de som avses i 21 § får räknas av endast om

1. arbetstagaren är en fysisk person som får dra av kostnaderna vid inkomsttaxeringen, och

2. kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning från arbetsgivaren under inkomståret. *Lag (1997:483).*

Av 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) följer att arbetstagarens utgifter i vissa fall skall beräknas enligt schablon. Finns det inte någon schablon skall Skatteverket på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas. *Lag (2003:664).*

Om arbetstagarens kostnader har beräknats enligt andra stycket, skall arbetsgivaren underrätta arbetstagaren om detta. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 22 § andra stycket följande lydelse:

Av 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980) följer att arbetstagarens utgifter i vissa fall skall beräknas enligt schablon. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas. *Lag (2000:985).*

Intill den 1 januari 2001 hade 22 § andra stycket följande lydelse:

Om en sådan schablon som fastställts enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter är tillämplig på arbetstagaren, skall kostnaderna beräknas enligt schablonen. Finns det inte någon schablon skall skattemyndigheten på begäran av arbetsgivaren bestämma hur kostnaderna skall beräknas. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:22, SKV A 2008:31 och SKV M 2011:26.

Hemresor

23 § På begäran av en utbetalare får Skatteverket besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 23 § följande lydelse:

På begäran av en utbetalare får skattemyndigheten besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt 12 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1300).*

Intill den 1 januari 2000 hade 23 § följande lydelse:

På begäran av en utbetalare får skattemyndigheten besluta att skatteavdrag skall göras utan hänsyn till förmån av fri hemresa eller ersättning för kostnad för hemresa med allmänna kommunikationer. Detta gäller dock endast till den del förmånen eller ersättningen inte överstiger det belopp som får dras av enligt punkt 3 b av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370). *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2011:33 och SKV M 2011:29.

Resor vid tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag

24 § Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa. *Lag (2002:391).*

Intill den 1 juli 2002 hade 24 § följande lydelse:

Vid beräkningen av skatteavdrag skall hänsyn inte tas till förmån av fri resa inom eller mellan Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag eller till ersättning för kostnader för sådan resa. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2011:33 och SKV M 2011:29.

Förmån av hushållsarbete [*Lag (2007:1124).*]

25 § Vid beräkningen av skatteavdrag ska hänsyn inte tas till förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om arbetet har utförts av innehavare av F-skattsedel enligt 67 kap. 16 § 1 eller motsvarande handling enligt 67 kap. 17 § samma lag. Detta gäller dock endast förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per inkomstår. *Lag (2009:541).*

Intill den 1 juli 2009 hade 25 § följande lydelse:

Vid beräkningen av skatteavdrag ska hänsyn inte tas till sådan förmån av hushållsarbete som avses i 4 § lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete om arbetet har utförts av innehavare av F-skattsedel eller motsvarande handling enligt 5 § 2 samma lag. Detta gäller dock endast förmån upp till ett värde av 100 000 kronor per inkomstår. *Lag (2007:1124).*

Intill den 1 januari 2003 (Lag 2002:314) hade 25 § följande lydelse och rubrik:

Folkpension

I fråga om folkpension och annan ersättning som betalas ut tillsammans med sådan pension får utbetalaren vid beräkning av skatteavdrag ta hänsyn till att arbetstagaren kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten för inkomståret. Skattemyndighetens beslut enligt 11 § om skatteavdrag enligt en särskild beräkningsgrund måste dock följas. *Lag (1997:483).*

Skatteavdrag från förskott

26 § Om ersättning för arbete betalas ut i form av förskott, skall skatteavdraget beräknas till så stor del av skatteavdraget på hela ersättningen som det utbetalda beloppet utgör av hela ersättningen.

Om hela ersättningen inte är känd då förskottet betalas ut, beräknas skatteavdrag som om förskottet utgör hela ersättningen för den aktuella tidsperioden.

När resterande belopp betalas ut görs skatteavdrag med återstående del av det sammanlagda avdraget för hela ersättningen.

Minskat skatteavdrag vid konkurs eller utmätning

27 § För den som är försatt i konkurs får Skatteverket efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. *Lag (2003:664).*

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas konkursgäldenären utöver A-skatt. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 27 § första stycket följande lydelse:

För den som är försatt i konkurs får skattemyndigheten efter ansökan av konkursboet besluta att skatteavdrag skall göras med mindre belopp än som annars skulle ha gällt, om den preliminära skatten därigenom bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. *Lag (1997:483).*

28 § Bestämmelserna i 27 § gäller också efter ansökan av Kronofogdemyndigheten när ersättning skall tas i anspråk genom utmätning. *Lag (2006:727).*

Intill den 1 juli 2006 hade 28 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 27 § gäller också efter ansökan av en kronofogdemyndighet när ersättning skall tas i anspråk genom utmätning. *Lag (1997:483).*

Ändrad beräkning av skatteavdrag

29 § Skatteverket får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas. *Lag (2003:664).*

Vid beräkningen skall om möjligt hänsyn tas till sådana belopp som enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 kan komma att tillgodoräknas den skattskyldige utöver A-skatt och till sådana belopp som avses i 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b.

Ändrad beräkning får beslutas endast om den avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 29 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta om ändrad beräkning av skatteavdrag för att uppnå att detta bättre stämmer överens med den beräknade slutliga skatten. Bestämmelserna i 12 och 13 §§ skall då tillämpas. *Lag (1997:483).*

Skatteavdrag från ersättning i utländsk valuta [*Lag (2000:55).*]

30 § Om ersättning för arbete betalats ut i utländsk valuta och uppgift om skatteavdragets belopp, enligt 5 kap. 12 § andra stycket, lämnats i denna valuta, skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. *Lag (2000:55).*

9 kap. Beräkning av arbetsgivaravgifter

Arbetsgivaravgifter

1 § Arbetsgivaravgifter skall beräknas för varje redovisningsperiod efter de procentsatser och på det underlag som anges i *Lag (1997:483).*

1. 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980), *Lag (2000:985).*

2. 1 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och

3. 1 och 3 §§ lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2001 hade 1 § punkten 1 följande lydelse:

1. 2 kap. 1–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter, *Lag (1997:483).*

2 § Förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall dock värderas till marknadsvärdet. *Lag (1999:1300).*

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av förmånen om *Lag (2003:664).*

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19 eller 19 b § inkomstskattelagen, eller *Lag (2006:1496).*

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen. *Lag (1999:1300).*

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om Skatteverkets beslut. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2007 hade 2 § andra stycket punkten 1 följande lydelse:

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19, 19 a eller 19 b § inkomstskattelagen, eller *Lag (2001:1171).*

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § andra stycket inledningen och tredje stycket följande lydelse:

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om *Lag (1999:1300).*

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om skattemyndighetens beslut. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 2 § andra stycket punkten 1 följande lydelse:

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18 eller 19 § inkomstskattelagen, eller *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 2 § första och andra styckena följande lydelse:

Skattepliktiga förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i punkt 2 sjunde stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får skattemyndigheten bestämma värdet av förmånen om *Lag (1997:483)*.

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra–fjärde styckena av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller *Lag (1999:1058)*.

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket kommunalskattelagen och punkt 1 andra stycket av anvisningarna till den paragrafen. *Lag (1997:773)*.

Intill den 31 december 1999 hade 2 § andra stycket punkten 1 följande lydelse:

1. det finns grund för jämkning av värdet av bilförmån eller kostförmån enligt punkt 4 andra eller tredje stycket av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen, eller *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 2 § andra stycket punkten 2 följande lydelse:

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 42 § första stycket och punkt 3 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; RSFS 2001:23, 2002:29, 2003:31, SKVFS 2004:37, 2005:16, 2006:25, 2007:18, 2008:18, 2009:25, 2010:11, 2011:9, 2011:12, 2011:13, 2011:23, SKV A 2008:31, 2011:30, 2011:32, SKV M 2011:25, 2011:26 och 2011:27.

3 § Om en arbetsgivare har utgett ersättning som till viss del motsvarar utgifter i arbetet och ersättningen till den delen är avgiftsfri enligt 2 kap. 21 § socialavgiftslagen (2000:980), gäller vid beräkningen av utgifterna bestämmelserna i 8 kap. 22 § andra och tredje styckena. *Lag (2000:985)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 3 § följande lydelse:

En arbetsgivare får vid beräkningen av arbetsgivaravgifter göra avdrag för sådana kostnader som avses i 2 kap. 4 § första stycket 6 lagen (1981:691) om socialavgifter och som arbetstagaren haft, om kostnaderna kan beräknas uppgå till minst 10 % av arbetstagarens ersättning för arbete från arbetsgivaren under beskattningsåret.

Vid beräkningen av kostnaderna gäller 8 kap. 22 § andra och tredje styckena. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:22.

10 kap. Skyldighet att lämna deklARATION

Preliminär självdeklARATION

Skyldighet att lämna preliminär självdeklARATION

1 § En preliminär självdeklARATION skall lämnas av

1. den som ansöker om F-skattsedel, och
2. den som har F-skatt eller särskild A-skatt och vars slutliga skatt vid taxeringen året efter inkomståret beräknas överstiga motsvarande skatt enligt den årliga taxeringen året före inkomståret med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden.

2 § En skattskyldig får lämna en preliminär självdeklARATION även i andra fall än som avses i 1 §.

3 § Om det på grund av ändrade förhållanden kan antas att den slutliga skatten vid taxeringen året efter inkomståret kommer att överstiga den som beräknats enligt en tidigare lämnad preliminär självdeklARATION med ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden, skall den skattskyldige lämna en ny preliminär självdeklARATION.

4 § I de fall som avses i 1 § 2 och 3 § behöver den skattskyldige inte lämna någon preliminär självdeklARATION efter den 30 november inkomståret.

5 § Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklARATIONsskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklARATION. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § följande lydelse:

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklARATIONsskyldig enligt 1 eller 3 § lämna en preliminär självdeklARATION. *Lag (1997:483).*

När en preliminär självdeklARATION skall lämnas

6 § En preliminär självdeklARATION enligt 1 § 1 skall lämnas när ansökan görs.

I de fall som avses i 1 § 2 skall den preliminära självdeklARATIONen lämnas senast den 30 november året före inkomståret eller, om den skattskyldige då inte var deklARATIONsskyldig, senast 14 dagar efter det att skyldigheten uppkom.

En ny preliminär självdeklARATION enligt 3 § skall lämnas senast 14 dagar efter det att förhållandena ändrades.

Vad en preliminär självdeklaration skall ta upp

7 § En preliminär självdeklaration ska innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2007:1405).*

Intill den 1 januari 2008 hade 7 § följande lydelse:

En preliminär självdeklaration skall innehålla de uppgifter om beräknade inkomster och utgifter samt om förmögenhet som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1997:483).*

Uppgift om kommande utbetalningar

8 § Efter föreläggande av Skatteverket är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 8 § följande lydelse:

Efter föreläggande av skattemyndigheten är en arbetsgivare skyldig att för en namngiven person lämna uppgift om den ersättning som kan antas komma att betalas ut under inkomståret. *Lag (1997:483).*

Skalbolagsdeklaration [*Lag (2002:538).*]

Skyldighet att lämna skalbolagsdeklaration [*Lag (2002:538).*]

8 a § Om 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas skall det avyttrade företaget lämna en skalbolagsdeklaration. *Lag (2003:227).*

Om det är en andel i ett handelsbolag som har avyttrats skall i stället den delägare som har avyttrat andelen lämna en skalbolagsdeklaration. Handelsbolaget skall till delägaren lämna de uppgifter som framgår av 3 kap. 18 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter som behövs för dennes skalbolagsdeklaration. *Lag (2002:538).*

Intill den 1 juli 2003 hade 8 a § första stycket följande lydelse:

Om 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tillämpas skall det avyttrade företaget lämna en skalbolagsdeklaration. *Lag (2002:538).*

När en skalbolagsdeklaration skall lämnas [*Lag (2002:538).*]

8 b § En skalbolagsdeklaration ska ha kommit in till Skatteverket senast 60 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller tillträtts. *Lag (2011:1511).*

Intill den 31 december 2011 hade 8 b § följande lydelse:

En skalbolagsdeklaration skall lämnas inom 30 dagar efter det att andelen eller delägarrätten har avyttrats eller, i fråga om handelsbolag, avyttringen eller tillträdet. *Lag (2002:538).*

Vad en skalbolagsdeklaration skall ta upp [Lag (2002:538).]

- 8 c §** En skalbolagsdeklaration ska innehålla
- de uppgifter som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, och
 - nödvändiga identifikationsuppgifter för den som avyttrat och för den som förvärvat andelen. *Lag (2008:1065).*

Intill den 1 januari 2009 hade 8 c § följande lydelse:

En skalbolagsdeklaration skall innehålla de uppgifter som avses i 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Lag (2002:538).* När bestämmelsen i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas, skall skalbolagsdeklarationen innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som avyttrat andelen. I de fall som avses i 25 a kap. 11 § inkomstskattelagen skall även nödvändiga identifikationsuppgifter lämnas för den som förvärvat andelen. *Lag (2003:227).*

Skattedeklaration

Skyldighet att lämna skattedeklaration

9 § En skattedeklaration ska lämnas av *Lag (2009:1335).*

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det, *Lag (1997:483).*

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag ska göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *Lag (2009:1335).*

3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (1997:483).*

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §, *Lag (1998:347).*

5. den som är grupphuvudman,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, och *Lag (2001:970).*

7. den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4, 5 eller 5 a, om inte annat följer av 31 §. *Lag (2009:1335).*

Intill den 1 januari 2010 hade 9 § inledningen samt punkterna 2 och 7 följande lydelse:

En skattedeklaration skall lämnas av *Lag (1997:483).*

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, *Lag (1997:483).*

7. den som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 eller 5, om inte annat följer av 31 §. *Lag (2002:391).*

Intill den 1 juli 2002 hade 9 § punkten 7 följande lydelse:

7. den som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 eller 5. *Lag (2001:970).*

Intill den 1 januari 2002 hade 9 § punkterna 5 och 6 följande lydelse:

5. den som är gruppchef, och
6. den som omfattas av beslut enligt 11 §. *Lag (1998:347).*

Intill den 1 juli 1998 hade 9 § punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen, om inte annat följer av 30–32 §§, och
5. den som omfattas av beslut enligt 11 §. *Lag (1997:483).*

9 a § En punktskattedeclaration skall lämnas av den som är skattskyldig enligt någon av de lagar som anges i 1 kap. 1 § andra stycket.

Vad som sägs i denna lag om skattedeclarationer skall, om inte något annat anges, gälla även punktskattedeclarationer.

I 32 a och 32 b §§ finns bestämmelser om särskild skattedeclaration. *Lag (2002:400).*

10 § Efter föreläggande av Skatteverket skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeclaration. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § följande lydelse:

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den som inte är deklarationsskyldig enligt 9 § lämna en skattedeclaration. *Lag (1997:483).*

11 § Skatteverket skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeclaration, *Lag (2003:664).*

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Beslutet skall gälla hela beskattningsår och, i de fall som avses i första stycket 1, minst två på varandra följande beskattningsår. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § första stycket inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas i en självdeklaration enligt bestämmelserna i 31 § första stycket skall redovisas i en skattedeclaration, *Lag (1997:483).*

12 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § följande lydelse:

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten gå med på att en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person som saknar fast driftställe här i landet, redovisar arbetsgivaravgifter på något annat sätt eller vid någon annan tidpunkt än som anges i detta kapitel. *Lag (1997:483).*

13 § En skattedeclaration skall lämnas för varje redovisningsperiod. *Lag (1997:483).*

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 1–5 inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skatte-

deklaration för en viss redovisningsperiod och om Skatteverket skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden. *Lag (2003:664).*

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § första stycket 1–5 inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden. *Lag (2000:1000).*

Intill den 1 januari 2001 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. *Lag (1997:483).*

13 a § En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna skattedeklaration för den ersättningen genom att lämna en *förenklad skattedeklaration*, om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje betalningsmottagare och för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut. *Lag (2000:1000).*

Vad som sägs i 10 kap. 22 och 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3 och 7 §§, 16 kap. 4 §, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall gälla även förenklade skattedeklarationer. *Lag (2003:1205).*

Intill den 1 januari 2004 hade 13 a § tredje stycket följande lydelse:

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 4 och 5 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall gälla även förenklade skattedeklarationer. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 13 a § tredje stycket följande lydelse:

Vad som sägs i det följande om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även förenklade skattedeklarationer. *Lag (2000:1000).*

Redovisningsperioder

14 § En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad, om inte något annat särskilt föreskrivs. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 14 § följande lydelse:

En redovisningsperiod omfattar en kalendermånad. *Lag (1997:483).*

14 a § För en sådan mervärdesskattskyldig som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara tre kalendermånader. *Lag (2011:288).*

Första stycket gäller även den som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4 eller 5, om redovisningen inte ska ske enligt 31 §. *Lag (2007:1377).*

Intill den 15 april 2011 hade 14 a § första stycket följande lydelse:

För en sådan mervärdesskattskyldig som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, ska redovisningsperioden för mervärdesskatt vara tre kalendermånader. *Lag (2007:1377).*

14 b § Skatteverket ska besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara en kalendermånad i stället för tre

1. om den skattskyldige begär det, eller
2. om det finns särskilda skäl.

Ett beslut enligt första stycket 1 ska gälla minst tjugofyra på varandra följande redovisningsperioder, om inte särskilda skäl talar emot det. Ett beslut enligt första stycket 2 gäller till dess Skatteverket beslutar annat. *Lag (2007:1377).*

14 c § Om redovisningsperioden för mervärdesskatt ändras till en kalendermånad i stället för tre eller omvänt, ska den nya redovisningsperioden börja gälla vid ingången av det kalenderkvartal som följer närmast efter den tidpunkt då de förhållanden som ligger till grund för ändringen inträffade eller beslut enligt 14 b § första stycket fattades.

Om omständigheterna talar för det, får Skatteverket dock besluta att den nya redovisningsperioden ska börja gälla ett kalenderkvartal senare än vad som anges i första stycket. *Lag (2007:1377).*

14 d § Utan hinder av 14 c § ska en ny redovisningsperiod gälla omedelbart, om beslut har fattats enligt

1. 14 b § första stycket 2, eller
2. 14 b § första stycket 1 och det finns särskilda skäl. *Lag (2007:1377).*

15 § För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför ska redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt ska vara ett helt beskatt-

ningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor. *Lag (2011:288)*.

Intill den 15 april 2011 hade 15 § följande lydelse:

För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 15 § följande lydelse:

För en sådan mervärdesskattskyldig som inte är skyldig att lämna självdeklaration och som därför skall redovisa mervärdesskatt i en skattedeklaration samt för handelsbolag, får skattemyndigheten besluta att redovisningsperioden för mervärdesskatt skall vara ett helt beskattningsår. Detta gäller endast om beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas uppgå till högst 200 000 kronor. *Lag (1997:483)*.

16 § Redovisningsperioden för mervärdesskatt som skall redovisas i en självdeklaration utgörs av det beskattningsår som självdeklarationen avser när det gäller inkomstbeskattning.

16 a § För en skattskyldig som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp om högst 20 000 kronor för beskattningsåret får Skatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten skall vara ett helt beskattningsår. *Lag (2003:664)*.

Ett beslut enligt första stycket upphör att gälla om den skattskyldige försätts i konkurs. Den pågående redovisningsperioden löper i sådana fall ut vid utgången av den kalendermånad under vilken konkursbeslutet har meddelats. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 16 a § första stycket följande lydelse:

För en skattskyldig som kan beräknas redovisa punktskatt med ett nettobelopp om högst 20 000 kronor för beskattningsåret får Riksskatteverket besluta att redovisningsperioden för punktskatten skall vara ett helt beskattningsår. *Lag (2002:400)*.

Vad en skattedeklaration skall ta upp

17 § En skattedeklaration ska, utom i de fall som anges i 17 a §, ta upp *Lag (2011:288)*.

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:
 - a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,
 - b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
 - a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,

- b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
- c) periodens sammanlagda avgifter,

5. följande uppgifter om mervärdesskatt:

a) utgående skatt,

b) ingående skatt, *Lag (1997:483)*.

c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EU-länder, och *Lag (2011:288)*.

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. *Lag (1997:483)*.

En skattedeklaration som ska lämnas av en gruppövudman ska innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration ska ta upp. *Lag (2011:288)*.

Intill den 15 april 2011 hade 17 § första stycket inledningen och punkten 5 c samt andra och tredje styckena följande lydelse:

En skattedeklaration skall, utom i de fall som anges i 17 a §, ta upp *Lag (2000:1000)*.

c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och *Lag (1997:483)*.

En skattedeklaration som skall lämnas av en gruppövudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen. *Lag (1998:347)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 17 § första stycket inledningen följande lydelse:

En skattedeklaration skall ta upp *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 1998 (Lag 1998:347) var 17 § tredje stycket placerat närmast efter första stycket.

17 a § En förenklad skattedeklaration ska ta upp *Lag (2009:196)*.

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för både utbetalaren och betalningsmottagaren,

2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,

3. uppgift om den ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter,

4. verkställt skatteavdrag, *Lag (2000:1000)*.

5. periodens arbetsgivaravgifter,

6. avdrag för preliminär skattereduktion för hushållsarbete som avses i 17 § första stycket 2 lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete, och

7. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Om betalningsmottagaren är begränsat skattskyldig, ska skattedeklarationen även ta upp uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande samt mottagarens medborgarskap. *Lag (2009:196)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från uppgiftsskyldigheten i andra stycket om

1. undantaget inte kan antas komma att försvåra kontrollen av att deklARATIONSSKYLDIGHETEN HAR FULLGIORTS RIKTIGT OCH FULLSTÄNDIGT,

2. uppgiften saknar betydelse för beskattningen enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och

4. undantaget inte påverkar Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information. *Lag (2005:1118).*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration ska ta upp. *Lag (2009:196).*

Intill den 1 juli 2009 hade 17 a § första stycket inledningen, punkterna 5 och 6 samt andra och fjärde styckena följande lydelse:

En förenklad skattedeklaration skall ta upp *Lag (2000:1000).*

5. periodens arbetsgivaravgifter, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. *Lag (2000:1000).*

Om betalningsmottagaren är begränsat skattskyldig, skall skattedeklarationen även ta upp uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande samt mottagarens medborgarskap. *Lag (2005:1118).*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration skall ta upp. *Lag (2000:1000).*

17 b § En punktskattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,

2. den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,

3. skattens bruttobelopp,

4. yrkade avdrag,

5. skattens nettobelopp, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av punktskatt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vad en punktskattedeklaration skall ta upp. *Lag (2002:400).*

När en skattedeklaration skall lämnas

18 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt eller som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4, 5 eller 5 a ska, om inte annat följer av 19–24 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning. *Lag (2009:1335).*

<i>Deklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>ska avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>punktskatter för redovisningsperioden</i>	<i>och mervärdesskatt för redovisningsperioden</i>
12 februari	januari	december	oktober–december
12 mars	februari	januari	
12 april	mars	februari	
12 maj	april	mars	januari–mars
12 juni	maj	april	
12 juli	juni	maj	
17 augusti	juli	juni	april–juni
12 september	augusti	juli	
12 oktober	september	augusti	
12 november	oktober	september	juli–september
12 december	november	oktober	
17 januari	december	november	

Om Skatteverket har beslutat enligt 14 b § första stycket att redovisningsperioden ska omfatta en kalendermånad, ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket.

Skatteverket ska besluta att mervärdesskatt som annars ska redovisas enligt reglerna för punktskatt i första stycket ska redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder.

Om tidpunkten för lämnandet av en skattedeklaration redan har passerats när beslut enligt 14 b § första stycket 2 eller 14 d § 2 fattas, ska den skattskyldige lämna deklARATIONEN senast när deklARATIONEN för nästa redovisningsperiod ska lämnas. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2010 hade 18 § första stycket första meningen följande lydelse:

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt eller som ska registreras enligt 3 kap. 1 § 4 eller 5 ska, om inte annat följer av 19–24 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 18 § följande lydelse:

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt skall, om inte annat följer av 19–24 §§, lämna skattedeklaration enligt följande uppställning. *Lag (2002:391).*

<i>Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden</i>	<i>samt mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden. Lag (2003:664).</i>
12 februari	januari	december
12 mars	februari	januari
12 april	mars	februari
12 maj	april	mars
12 juni	maj	april
12 juli	juni	maj
17 augusti	juli	juni
12 september	augusti	juli
12 oktober	september	augusti

12 november	oktober	september
12 december	november	oktober
17 januari	december	november

Lag (1997:483).

Skatteverket skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 18 § första stycket uppställningens inledning och andra stycket följande lydelse:

Deklaration som skall ha kommit in till skatte-myndigheten senast	skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden	samt mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden. <i>Lag (2002:400).</i>
---	--	---

Skattemyndigheten skall besluta att mervärdesskatt som annars skall redovisas enligt första stycket skall redovisas enligt bestämmelserna i 19 § om den skattskyldige begär det. Beslutet skall, om inte särskilda skäl talar emot det, gälla minst tolv på varandra följande redovisningsperioder. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 januari 2003 hade 18 § första stycket uppställningens inledning följande lydelse:

Deklaration som skall ha kommit in till skatte-myndigheten senast	skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden	och mervärdesskatt för redovisningsperioden. <i>Lag (1997:483).</i>
---	--	---

Intill den 1 juli 2002 hade 18 § första stycket första meningen följande lydelse:

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning. *Lag (1997:483).*

19 § Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, ska lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 21 §. *Lag (2011:288).*

<i>Deklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast</i>	<i>ska avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt för redovisningsperioden</i>	<i>Lag (2011:288).</i>
--	---	------------------------

26 februari	januari
26 mars	februari
26 april	mars
26 maj	april
26 juni	maj
26 juli	juni
26 augusti	juli
26 september	augusti
26 oktober	september
26 november	oktober
27 december	november
26 januari	december

Lag (1997:483).

Intill den 15 april 2011 hade 19 § första stycket och uppställningens inledning följande lydelse:

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusivt gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte Skatteverket har beslutat något annat enligt 21 §. *Lag (2003:664).*

Deklaration som skall ha	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter,
kommit in till Skatteverket	mervärdesskatt och punktskatt för
senast	redovisningsperioden. <i>Lag (2003:664).</i>

Intill den 1 januari 2004 hade 19 § första stycket och uppställningens inledning följande lydelse:

Den som är skyldig att redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusivt gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning, om inte skattemyndigheten har beslutat något annat enligt 21 §. *Lag (1997:483).*

Deklaration som skall ha	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter,
kommit in till skattemyndig-	mervärdesskatt och punktskatt för redovis-
heten senast	ningsperioden. <i>Lag (2002:400).</i>

Intill den 1 januari 2003 hade 19 § uppställningens inledning följande lydelse:

Deklaration som skall ha	skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och
kommit in till skattemyndig-	mervärdesskatt för redovisningsperioden. <i>Lag</i>
heten senast	<i>(1997:483).</i>

20 § Den som redovisar överskjutande ingående mervärdesskatt före den tid som anges i 18 eller 19 § skall redovisa också de skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som skall redovisas den månad då den överskjutande ingående mervärdesskatten redovisas, eller som skulle ha redovisats tidigare, om skatteavdragen och arbetsgivaravgifterna inte redan redovisats eller bestämts genom ett omprövningsbeslut. Detsamma gäller i fråga om mervärdesskatt.

21 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för sig i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1–4 och 6. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 21 § följande lydelse:

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten besluta att en sådan näringsidkare som avses i 19 § skall redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för sig i en skattedeklaration som skall lämnas senast den 12 i månaden efter redovisningsperiodens utgång, i januari senast den 17. Deklarationen skall ta upp de uppgifter som anges i 17 § första stycket 1–4 och 6. *Lag (1997:483).*

22 § En skattskyldig som inte skall redovisa mervärdesskatt eller som enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatt i självdeklaration, skall lämna skattedeklaration enligt följande uppställning. *Lag (1997:483).*

Deklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast *skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och punktskatt för redovisningsperioden. Lag (2003:664).*

12 februari	januari
12 mars	februari
12 april	mars
12 maj	april
12 juni	maj
12 juli	juni
17 augusti	juli
12 september	augusti
12 oktober	september
12 november	oktober
12 december	november
17 januari	december

Lag (1997:483).

Intill den 1 januari 2004 hade 22 § uppställningens inledning följande lydelse:

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast skall avse skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och punktskatt för redovisningsperioden. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 22 § uppställningens inledning följande lydelse:

Deklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast skall avse skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för redovisningsperioden. *Lag (1997:483).*

22 a § En annan skattskyldig än den som anges i 14 a §, som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad, ska redovisa skatten i en skattedeklaration som ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället ska ha kommit in senast den 17. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 22 a § följande lydelse:

En skattskyldig som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad skall redovisa skatten i en skattedeklaration som skall ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället skall ha kommit in senast den 17. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 22 a § följande lydelse:

En skattskyldig som har en redovisningsperiod som är längre än en kalendermånad skall redovisa skatten i en skattedeklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället skall ha kommit in senast den 17. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 22 a § följande lydelse:

En sådan mervärdesskattskyldig som enligt 15 § har en redovisningsperiod som är ett helt beskattningsår skall redovisa mervärdesskatten i en skattedeklaration som skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i andra månaden efter redovisningsperiodens utgång, med undantag för månaderna januari och augusti då deklarationen i stället skall ha kommit in senast den 17. *Lag (1998:232).*

23 § Kommuner och landsting ska alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 § första stycket, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället ska ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden. Dessutom ska mervärdesskatten redovisas enligt reglerna för punktskatt i 18 § första stycket. *Lag (2007:1377).*

Vad som sägs i 20 § gäller inte kommuner och landsting. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2008 hade 23 § första stycket följande lydelse:

Kommuner och landsting skall alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 § första stycket, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället skall ha kommit in till Skatteverket senast den 12 i månaden. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 23 § första stycket följande lydelse:

Kommuner och landsting skall alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 § första stycket, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 juni 1998 hade 23 § första stycket följande lydelse:

Kommuner och landsting skall alltid lämna skattedeklaration enligt uppställningen i 18 §, utom i januari och augusti, då deklarationen i stället skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 12 i månaden. *Lag (1997:483).*

24 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till Skatteverket senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in. *Lag (2003:664).*

Ändras förutsättningarna för anståndet innan anståndstiden gått ut, skall anståndet omprövas. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 24 § första stycket följande lydelse:

Om det finns särskilda skäl, får skattemyndigheten bevilja en skattskyldig anstånd med att lämna skattedeklaration. En ansökan om anstånd skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den dag då deklarationen skulle ha kommit in. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:17 och SKV M 2008:14.

Hur en deklARATION skall lämnas

25 § Preliminära självdeklARATIONER, skalbolagsdeklARATIONER och skattedeklARATIONER skall lämnas till Skatteverket enligt fastställda formulär. Om Skatteverket har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklARATIONEN lämnas dit. *Lag (2003:664).*

DeklARATIONEN skall vara egenhändigt underskriven av den som är skyldig att lämna deklARATIONEN eller av den som är behörig företrädare enligt 23 kap. 3–5 §§. *Lag (2001:1239).*

En sådan skattedeklARATION som avses i 1 § första stycket lagen (2005:1117) om deklARATIONsombud, får även skrivas under av ett deklARATIONsombud. *Lag (2005:1118).*

Intill den 1 januari 2004 hade 25 § första stycket följande lydelse:

Preliminära självdeklarationer, skalbolagsdeklarationer och skattedeklarationer skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställda formulär. Om skattemyndigheten har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklARATIONEN lämnas dit. *Lag (2002:538).*

Intill den 1 juli 2002 hade 25 § första stycket följande lydelse:

Preliminära självdeklarationer och skattedeklarationer skall lämnas till skattemyndigheten enligt fastställda formulär. Om skattemyndigheten har anvisat ett särskilt mottagningsställe skall deklARATIONEN lämnas dit. *Lag (1997:483).*

26 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Lag (2003:664).*

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 25 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel. *Lag (2001:1239).*

Intill den 1 januari 2004 hade 26 § första stycket följande lydelse:

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATIONEN får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning. *Lag (2002:391).*

Intill den 1 juli 2002 hade 26 § första stycket följande lydelse:

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATIONEN får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning. *Lag (2001:1239).*

Intill den 1 januari 2002 hade 26 § följande lydelse:

En deklARATIONEN enligt 25 § får, efter särskilt medgivande från Riksskatteverket eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer, lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklARATIONEN får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning som har gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:2, 2006:4, 2006:11, 2009:17 och 2009:19.

27 § Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklaration eller en skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklARATIONEN, får Skatteverket förelägga den deklARATIONENSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 27 § följande lydelse:

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklaration eller en skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklARATIONEN, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONENSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den. *Lag (1997:483).*

28 § Skatteverket får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 28 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, besluta att en viss verksamhet skall redovisas för sig. *Lag (1997:483).*

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt [*Lag (2002:400).*]

29 § I 13 kap. 6–28 b §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt. *Lag (2000:501).*

Intill den 1 januari 2003 hade rubriken före 29 § följande lydelse:

Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt [*Lag (1997:483).*]

Intill den 1 januari 2001 hade 29 § följande lydelse:

I 13 kap. 6–28 a §§ mervärdesskattelagen (1994:200) finns särskilda bestämmelser om redovisning av utgående och ingående mervärdesskatt. *Lag (1997:483).*

30 § Utgående skatt som avser sådana unionsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) ska redovisas särskilt. *Lag (2011:288).*

Intill den 15 april 2011 hade 30 § följande lydelse:

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994: 200) skall redovisas särskilt. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 1998 hade 30 § följande lydelse:

Den som är skattskyldig för import av varor skall redovisa den utgående skatten för importen på det sätt som gäller för tull.

Utgående skatt som avser sådana gemenskapsinterna förvärv som anges i 1 kap. 1 § första stycket 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisas särskilt. *Lag (1997:483).*

30 a § Till varje redovisningsperiod skall den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. Skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. skall dock hänföras till den redovisningsperiod då skattskyldigheten inträder. *Lag (2007:462).*

Redovisningsskyldigheten inträder när affärshändelser, som grundar skattskyldighet, enligt god redovisningssed bokförs eller borde ha bokförts. Är den skattskyldige inte bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) inträder redovisningsskyldigheten samtidigt med skattskyldigheten. Detsamma gäller om skattskyldigheten inträder vid händelser som inte föranleder någon bokföringsåtgärd. *Lag (2002:400).*

Vid försäljning mot kredit kan Skatteverket, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överläts. *Lag (2003:664).*

Om en skattskyldig försätts i konkurs inträder redovisningsskyldighet genast för de affärshändelser för vilka skattskyldighet har inträtt före konkursbeslutet. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 juli 2007 hade 30 a § första stycket följande lydelse:

Till varje redovisningsperiod skall den punktskatt hänföras för vilken redovisningsskyldighet har inträtt under perioden. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 30 a § tredje stycket följande lydelse:

Vid försäljning mot kredit kan skattemyndigheten, om principerna för den skattskyldiges bokföring föranleder det, medge att redovisningsskyldigheten inträder vid beskattningsårets utgång, dock inte senare än när betalning inflyter eller fordran diskonteras eller överläts. *Lag (2002:400)*.

Redovisning i självdeklaration

31 § Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive unionsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupphuvudman, ska redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om Skatteverket inte beslutat annat enligt 11 §. *Lag (2011:288)*.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:324). *Lag (2001:1239)*.

Intill den 15 april 2011 hade 31 § första stycket följande lydelse:

Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupphuvudman, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om Skatteverket inte beslutat annat enligt 11 §. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 31 § första stycket följande lydelse:

Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupphuvudman, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §. *Lag (2001:1239)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 31 § följande lydelse:

Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag eller grupphuvudman, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §. *Lag (1998:347)*.

I fråga om förfarandet vid mervärdesbeskattningen gäller då bestämmelserna i lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1990:

324). Redovisningen skall innehålla samma uppgifter som gäller för redovisning av mervärdesskatt i skattedeklaration. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 31 § första stycket följande lydelse:

Den som bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt uppgå till högst en miljon kronor och som är skyldig att lämna självdeklaration enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som inte är handelsbolag, skall redovisa mervärdesskatten i självdeklarationen, om skattemyndigheten inte beslutat annat enligt 11 §. *Lag (1997:483)*.

Redovisning i särskild skattedeklaration

32 § Den som är betalningsskyldig enligt 1 kap. 2 e § mervärdesskattelagen (1994:200) ska, om 13 kap. 27 § första stycket samma lag inte är tillämplig, redovisa beloppet i en särskild skattedeklaration. Deklarationen ska lämnas in före utgången av månaden efter den månad då den felaktiga handlingen utfärdades.

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen ska redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen ska lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. *Lag (2007:1377)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 32 § följande lydelse:

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 32 § följande lydelse:

Den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall redovisa mervärdesskatten i en särskild skattedeklaration för varje förvärv. Deklarationen skall lämnas in senast 35 dagar efter förvärvet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. *Lag (1997:483)*.

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Riksskatteverket enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklaration i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande särskilda skattedeklarationer.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får Riksskatteverket förelägga den deklaras-skyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den. *Lag (2000:486)*.

Vad som i det följande sägs om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 2000 hade 32 § andra och tredje styckena följande lydelse:

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skattemyndigheten i Gävle enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklaration i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande särskilda skattedeklarationer. *Lag (1998:232)*.

Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en särskild skattedeclaration eller lämnar en ofullständig sådan deklARATION, får skattemyndigheten förelägga den deklARATIONSSKYLDIGE att lämna deklARATIONEN eller att komplettera den. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 32 § andra stycket följande lydelse:

Särskild skattedeclaration skall lämnas till Skattemyndigheten i Dalarnas län enligt fastställt formulär. Bestämmelserna i 26 § om avlämnande av deklARATION i form av ett elektroniskt dokument gäller även beträffande särskilda skattedeklARATIONER. *Lag (1997:483)*.

32 a § Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel och som inte ska registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b eller f–h, ska redovisa skatten i en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig händelse. DeklARATIONEN ska lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. För den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen om skatt på energi ska dock deklARATIONEN lämnas in senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut.

Även den som är skattskyldig enligt 16 § lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket ska redovisa skatten i en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig händelse. DeklARATIONEN ska lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen.

I stället för vad som föreskrivs i första stycket ska deklARATIONEN lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen av den som är skattskyldig enligt

1. 9 § första stycket 6 lagen om tobaksskatt, 8 § första stycket 6 lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 6 lagen om skatt på energi, och som inte ställt säkerhet för skattens betalning,

2. 9 § första stycket 9 eller 16 c § lagen om tobaksskatt,

3. 8 § första stycket 9 eller 15 c § lagen om alkoholskatt, eller

4. 4 kap. 1 § 10 eller 4 kap. 10 § lagen om skatt på energi. *Lag (2009:1506)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 32 a § följande lydelse:

Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi eller lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel och som inte skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 b eller f–h, skall redovisa skatten i en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig händelse. DeklARATIONEN skall lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. För den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen om skatt på energi skall dock deklARATIONEN lämnas in senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut. *Lag (2006:591)*.

Även den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och som inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket skall redovisa skatten i en särskild skattedeclaration för varje skattepliktig händelse. DeklARATIONEN skall lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen. *Lag (2003:664)*.

Om den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5 eller 16 § fjärde stycket lagen om tobaksskatt, 8 § första stycket 5 lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet för skattens betalning, skall deklarationen i stället för vad som föreskrivs i första stycket lämnas senast vid den skattepliktiga händelsen. *Lag (2005:1118).*

Intill den 1 januari 2007 hade 32 a § första stycket följande lydelse:

Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 f–h, skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. För den som är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen om skatt på energi skall dock deklarationen lämnas in senast en månad efter dagen för tillsynsmyndighetens beslut. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2006 hade 32 a § tredje stycket följande lydelse:

Om den som är skattskyldig enligt 9 § 5 eller 16 § fjärde stycket lagen om tobaksskatt, 8 § 5 lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 1 § 5 lagen om skatt på energi inte ställt säkerhet för skattens betalning, skall deklarationen i stället för vad som föreskrivs i första stycket lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen. *Lag (2002:887).*

Intill den 1 januari 2005 hade 32 a § första stycket följande lydelse:

Den som är skattskyldig enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi och som inte skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 7 f–h, skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast fem dagar efter den skattepliktiga händelsen. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2004 hade 32 a § andra stycket följande lydelse:

Även den som är skattskyldig enligt 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § lagen om skatt på energi och som inte företräds av en representant som är godkänd av Riksskatteverket skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast vid den skattepliktiga händelsen. *Lag (2002:887).*

32 b § Den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. *Lag (2006:591).*

Intill den 1 januari 2007 hade 32 b § följande lydelse:

Den som är skattskyldig enligt lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m. eller 4 § första stycket 2 eller 3 lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel skall redovisa skatten i en särskild skattedeklaration för varje skattepliktig händelse. Deklarationen skall lämnas in senast 25 dagar efter den skattepliktiga händelsen. *Lag (2002:400).*

32 c § Särskild skattedeklaration skall lämnas till Skatteverket enligt fastställt formulär. *Lag (2003:664).*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en särskild skattedeklaration. *Lag (2002:400).*

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 3, 7 och 8 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer. *Lag (2003:213)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 32 c § första stycket följande lydelse:

Särskild skattedeklaration skall lämnas till Riksskatteverket enligt fastställt formulär. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 32 c § tredje stycket följande lydelse:

Vad som sägs i 10 kap. 24–27 §§, 11 kap. 16 och 18 §§, 14 kap. 6 §, 15 kap. 4–6 §§, 21 kap. 9 och 11 §§ samt 23 kap. 9 § om skattedeklarationer skall, om inte något annat anges, gälla även särskilda skattedeklarationer. *Lag (2002:400)*.

Periodisk sammanställning

33 § Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om *Lag (2009:1335)*.

1. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EU-länder, och

2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EU-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG. *Lag (2011:288)*.

Uppgifterna ska tas upp för den period som omfattar den tidpunkt som avses i 13 kap. 8 b § andra stycket eller 8 c § mervärdesskatte-lagen (1994:200). *Lag (2010:1894)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning ska lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger. *Lag (2009:1335)*.

Intill den 15 april 2011 hade 33 § första stycket punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och

2. omsättning av en tjänst som är skattepliktig i det EG-land där tjänsten är omsatt om förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för förvärvet i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG. *Lag (2009:1335)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 33 § följande lydelse:

Den som är registrerad eller skyldig att anmäla sig för registrering för mervärdesskatt enligt bestämmelserna i 3 kap. är även skyldig att i en periodisk sammanställning lämna uppgifter om omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas. Då får föreskrivas att periodisk sammanställning skall lämnas även för varuöverföringar för vilka redovisningsskyldighet inte föreligger. *Lag (1997:483)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2009:38 och 2010:23.

34 § En periodisk sammanställning ska lämnas enligt fastställt formulär.

En periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av

1. elektronisk filöverföring, i enlighet med närmare föreskrifter om detta, eller

2. annan automatisk databehandling, dock endast i enlighet med närmare föreskrifter om detta.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar sådana föreskrifter som avses i andra stycket 1 och 2. *Lag (2009:1335).*

Intill den 1 januari 2010 hade 34 § följande lydelse:

En periodisk sammanställning skall lämnas enligt fastställt formulär. *Lag (1997:483).*

Skatteverket får bestämma att sammanställningen kan lämnas med hjälp av automatisk databehandling. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 34 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverket får bestämma att sammanställningen kan lämnas med hjälp av automatisk databehandling. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2010:3.

35 § Den periodiska sammanställningen ska göras för varje

1. kalendermånad för uppgifter om varor som avses i 33 § första stycket 1, eller

2. kalenderkvartal för uppgifter om tjänster som avses i 33 § första stycket 2.

Om uppgifter ska lämnas avseende både varor och tjänster enligt 33 § första stycket 1 och 2, ska sammanställningen göras enligt första stycket 1.

Den som övergår från att lämna sammanställningen enligt första stycket 2 till att lämna den enligt första stycket 1, ska tillämpa den nya perioden till och med utgången av det fjärde kalenderkvartalet som följer efter den tidpunkt när bytet av period gjordes. *Lag (2009:1335).*

Intill den 1 januari 2010 hade 35 § följande lydelse:

Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal. *Lag (2004:1156).*

Intill den 1 januari 2005 hade 35 § följande lydelse:

Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket. *Lag (1997:483).*

Skatteverket får gå med på att sammanställningen görs för kalenderår under förutsättning att *Lag (2003:664).*

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,

2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,

3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och

4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskatte-
lagen inte avser nya transportmedel. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 35 § andra stycket inledningen följande lydelse:

Den myndighet som den periodiska sammanställningen skall lämnas till får gå
med på att sammanställningen görs för kalenderår under förutsättning att *Lag*
(1997:483).

*Intill den 1 januari 2012 (förordning 2009:1344) har 35 a § följande
lydelse:*

35 a § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställ-
ningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som före-
skrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och
2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor
enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 1 000 000 kronor exklusive
mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något
av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Lag (2009:1335).*

*Från och med den 1 januari 2012 (förordning 2009:1344) har 35 a §
följande lydelse:*

35 a § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställ-
ningen ska göras för varje kalenderkvartal i stället för vad som före-
skrivs i 35 § 1, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, och
Lag (2009:1335).
2. det sammanlagda värdet av omsättning och överföringar av varor
enligt 33 § första stycket 1 inte överstiger 500 000 kronor exklusive
mervärdesskatt för det innevarande kalenderkvartalet eller för något
av de fyra närmast föregående kalenderkvartalen. *Lag (2009:1343).*

35 b § Skatteverket ska besluta att den periodiska sammanställ-
ningen ska göras för varje kalendermånad i stället för vad som före-
skrivs i 35 § 2 eller 35 a §, om

1. den som är skyldig att lämna sammanställningen begär det, eller
2. det finns särskilda skäl. *Lag (2009:1335).*

35 c § Ett beslut enligt 35 a § ska börja gälla vid ingången av det
kalenderkvartal som följer närmast efter den kalendermånad då
beslutet fattades.

Ett beslut enligt 35 b § 1 eller 2 gäller omedelbart. *Lag (2009:
1335).*

35 d § Skatteverket ska upphäva ett beslut enligt 35 a § när de förut-
sättningar som anges i 35 a § 2 inte längre är uppfyllda.

Ett beslut enligt första stycket gäller omedelbart. *Lag (2009:1335).*

35 e § Om ett beslut har fattats enligt 35 b eller 35 d §, ska en sam-
manställning göras för varje kalendermånad som förflutit sedan in-

gången av det kalenderkvartal under vilket beslutet fattades. *Lag (2009:1335)*.

36 § Den periodiska sammanställningen ska lämnas till Skatteverket.

Sammanställningen ska ha kommit in till Skatteverket senast

1. den 25 i månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser, om den lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring eller annan automatisk databehandling, eller

2. den 20 i månaden efter utgången av den period som den avser i andra fall.

Sammanställningar som ska göras enligt 35 e § ska ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter utgången av den månad under vilken beslutet fattades. *Lag (2009:1335)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 36 § följande lydelse:

Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Skatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 36 § följande lydelse:

Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen lämnas till någon annan myndighet. *Lag (1997:483)*.

36 a § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att lämna en periodisk sammanställning eller som lämnar en ofullständig sådan, att lämna eller komplettera den. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 36 a § följande lydelse:

Riksskatteverket får förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att lämna en periodisk sammanställning eller som lämnar en ofullständig sådan, att lämna eller komplettera den. *Lag (2002:1005)*.

Redovisningsskyldighet vid avveckling

37 § Om en verksamhet avvecklas, skall redovisningen fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

10 a kap. Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster

Definitioner [*Lag (2003:222)*.]

1 § I detta kapitel förstås med *Lag (2003:222)*.

icke etablerad näringsidkare: en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller i ett annat EU-land och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land, *Lag (2011:288)*.

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 18 § 12 mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (2009:1335)*.

motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land: bestämmelser som gäller i ett annat EU-land och som har sin grund i bestämmelserna i rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, *Lag (2011:288)*.

e-handelsdeklaration: en sådan skattedeklaration som är avsedd för redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel. *Lag (2003:222)*.

Intill den 15 april 2011 hade 1 § första och tredje definitionerna följande lydelse:

icke-etablerad näringsidkare: en näringsidkare som inte har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ett fast etableringsställe i Sverige eller i ett annat EG-land och inte heller är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land, *Lag (2003:222)*.

motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land: bestämmelser som gäller i ett annat EG-land och som har sin grund i bestämmelserna i rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för en begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 1 § andra definitionen följande lydelse:

elektroniska tjänster: sådana tjänster som är elektroniska tjänster enligt 5 kap. 7 § andra stycket 12 mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § andra definitionen följande lydelse (upphävd genom lag 2003:664):

skattemyndigheten: Skattemyndigheten i Stockholm, *Lag (2003:222)*.

Identifieringsbeslut [*Lag (2003:222)*.]

2 § Skatteverket ska fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel (*identifieringsbeslut*) om *Lag (2011:288)*.

1. näringsidkaren ansöker om det,
2. mervärdesskatten avser tillhandahållanden av elektroniska tjänster, *Lag (2003:222)*.
3. tillhandahållandena ska beskattas i Sverige eller i ett annat EU-land,
4. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EU-land,
5. det inte redan fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EU-land, och
6. näringsidkaren inte är eller ska vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EU-land. *Lag (2011:288)*.

Intill den 15 april 2011 hade 2 § inledningen och punkterna 3–6 följande lydelse:

Skatteverket skall fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel (*identifieringsbeslut*) om *Lag (2003:664)*.

3. tillhandahållandena skall beskattas i Sverige eller i ett annat EG-land,
4. tjänsterna tillhandahålls en person som inte är näringsidkare men som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige eller i ett annat EG-land,
5. det inte redan fattats ett motsvarande identifieringsbeslut i ett annat EG-land, och
6. näringsidkaren inte är eller skall vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige eller i ett annat EG-land. *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten skall fatta ett beslut om att identifiera en icke-etablerad näringsidkare som skyldig att redovisa och betala mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel (*identifieringsbeslut*) om *Lag (2003:222)*.

3 § Den som omfattas av ett identifieringsbeslut skall inte redovisa och betala mervärdesskatt enligt övriga bestämmelser i denna lag för de tjänster som beslutet avser. *Lag (2003:222)*.

4 § Om den som är skattskyldig i Sverige med avseende på tjänster som omfattas av 2 § innehar ett identifieringsbeslut i ett annat EU-land, ska han redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i detta land. *Lag (2011:288)*.

Intill den 15 april 2011 hade 4 § följande lydelse:

Om den som är skattskyldig i Sverige med avseende på tjänster som omfattas av 2 § innehar ett identifieringsbeslut i ett annat EG-land, skall han redovisa och betala skatten enligt bestämmelserna i detta land. *Lag (2003:222)*.

5 § När Skatteverket fattar ett identifieringsbeslut skall näringsidkaren tilldelas ett individuellt nummer (*identifieringsnummer*). *Lag (2003:664)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om identifieringsnumrets utformning. *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket följande lydelse:

När skattemyndigheten fattar ett identifieringsbeslut skall näringsidkaren tilldelas ett individuellt nummer (*identifieringsnummer*). *Lag (2003:222)*.

6 § Om en näringsidkares verksamhet har ändrats på ett sådant sätt att han inte längre får omfattas av ett identifieringsbeslut eller om verksamheten har upphört, skall näringsidkaren underrätta Skatteverket om ändringen. Detsamma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § följande lydelse:

Om en näringsidkares verksamhet har ändrats på ett sådant sätt att han inte längre får omfattas av ett identifieringsbeslut eller om verksamheten har upphört, skall näringsidkaren underrätta skattemyndigheten om ändringen. Detsam-

ma gäller om något annat förhållande som har tagits upp i en ansökan om identifiering har ändrats. *Lag (2003:222)*.

7 § Skatteverket skall fatta ett beslut om att återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren *Lag (2003:664)*.

1. anmäler att han inte längre tillhandahåller elektroniska tjänster eller det på annat sätt kan antas att denna verksamhet har upphört,
2. inte längre uppfyller de övriga krav som anges i 2 §, eller
3. vid upprepade tillfällen har brutit mot bestämmelserna i detta kapitel. *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten skall fatta ett beslut om att återkalla ett identifieringsbeslut om näringsidkaren *Lag (2003:222)*.

Redovisning och betalning av mervärdesskatt [*Lag (2003:222)*.]

8 § En näringsidkare som omfattas av ett identifieringsbeslut skall för varje redovisningsperiod lämna en e-handelsdeklaration.

En e-handelsdeklaration skall lämnas även om näringsidkaren inte har någon mervärdesskatt att redovisa för perioden. *Lag (2003:222)*.

9 § En redovisningsperiod omfattar ett kalenderkvartal. *Lag (2003:222)*.

10 § En e-handelsdeklaration ska ta upp *Lag (2011:288)*.

1. identifieringsnumret, *Lag (2003:222)*.
2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EU-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster ska beskattas: *Lag (2011:288)*.
 - a) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av ersättningarna för dessa tjänster under redovisningsperioden,
 - b) det sammanlagda beloppet av mervärdesskatten på tjänsterna, och
 - c) tillämplig skattesats, samt *Lag (2003:222)*.
3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som ska betalas för redovisningsperioden. *Lag (2011:288)*.

Intill den 15 april 2011 hade 10 § inledningen, punkten 2 inledningen och punkten 3 följande lydelse:

En e-handelsdeklaration skall ta upp *Lag (2003:222)*.

2. följande uppgifter för Sverige eller varje annat EG-land där tillhandahållanden av elektroniska tjänster skall beskattas: *Lag (2003:222)*.

3. det sammanlagda beloppet av den mervärdesskatt som skall betalas för redovisningsperioden. *Lag (2003:222)*.

11 § Belopp som redovisas i en e-handelsdeklaration skall anges i euro.

Om de tillhandahållna tjänsterna har fakturerats i en annan valuta, skall beloppet räknas om till euro. Omräkningen skall göras enligt den växelkurs som offentliggjorts av Europeiska centralbanken för den sista dagen i redovisningsperioden, eller, om någon kurs inte har

offentliggjorts för den dagen, enligt den växelkurs som offentliggörs närmast därefter. *Lag (2003:222).*

12 § En e-handelsdeklaration skall ha kommit in till Skatteverket senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § följande lydelse:

En e-handelsdeklaration skall ha kommit in till skattemyndigheten senast den 20 i månaden efter redovisningsperiodens utgång.

Deklarationen får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning. *Lag (2003:222).*

13 § Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN. Detsamma gäller i fråga om en deklARATION som har lämnats till myndighet i ett annat EU-land i enlighet med de motsvarande bestämmelser som gäller i detta land. *Lag (2011:288).*

Intill den 15 april 2011 hade 13 § följande lydelse:

Om en e-handelsdeklaration har lämnats, anses ett beslut om mervärdesskatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN. Detsamma gäller i fråga om en deklARATION som har lämnats till myndighet i ett annat EG-land i enlighet med de motsvarande bestämmelser som gäller i detta land. *Lag (2003:222).*

14 § Mervärdesskatt som skall redovisas i en e-handelsdeklaration skall ha betalats till Skatteverket senast den dag då deklARATIONEN skall ha kommit in enligt 12 §.

Inbetalning skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt detta kapitel. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § följande lydelse:

Mervärdesskatt som skall redovisas i en e-handelsdeklaration skall ha betalats till skattemyndigheten senast den dag då deklARATIONEN skall ha kommit in enligt 12 §. Inbetalning skall göras genom insättning på skattemyndighetens särskilda konto i euro för skatteinbetalningar som görs enligt detta kapitel. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på kontot. *Lag (2003:222).*

Omprövning [*Lag (2003:222).*]

15 § Skatteverket skall ompröva ett beslut i fråga om identifiering enligt 2 § eller ett beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut om den näringsidkare som beslutet gäller begär det eller om det finns andra skäl.

Den som vill begära omprövning får göra detta på elektronisk väg. Begäran skall ha kommit in till Skatteverket senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:664).*

Bestämmelserna i 21 kap. 3 § gäller också för fråga enligt första stycket som avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2003:222).*

470 Skattebetalningslag

Intill den 1 januari 2004 hade 15 § första och andra styckena följande lydelse:

Skattemyndigheten skall ompröva ett beslut i fråga om identifiering enligt 2 § eller ett beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut om den näringsidkare som beslutet gäller begär det eller om det finns andra skäl.

Den som vill begära omprövning får göra detta på elektronisk väg. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten senast tre veckor från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:222).*

16 § Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut som avses i 15 § första stycket, skall beslut meddelas senast tre veckor från den dag då det omprövade beslutet meddelades.

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att det beslut som omprövas är felaktigt. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § följande lydelse:

Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut som avses i 15 § första stycket, skall beslut meddelas senast tre veckor från den dag då det omprövade beslutet meddelades.

Ett omprövningsbeslut som är till fördel för den som beslutet gäller får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för skattemyndigheten framgår att det beslut som omprövas är felaktigt. *Lag (2003:222).*

17 § Bestämmelserna om omprövning i 21 kap. 1, 3–6 och 8–14 §§, 15 § första stycket samt 16–20 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land. *Lag (2011:288).*

Intill den 15 april 2011 hade 17 § följande lydelse:

Bestämmelserna om omprövning i 21 kap. 1, 3–6 och 8–14 §§, 15 § första stycket samt 16–20 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Lag (2003:222).*

Överklagande [*Lag (2003:222).*]

18 § Beslut av Skatteverket i fråga om identifiering enligt 2 § eller beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Överklagandet skall ha kommit in senast tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Bestämmelserna i 22 kap. 1 § första stycket andra meningen, 2 § 2, 6 § första stycket samt 13 § gäller också för beslut som avses i första stycket. *Lag (2003:222).*

Intill den 1 januari 2004 hade 18 § första stycket följande lydelse:

Beslut av skattemyndigheten i fråga om identifiering enligt 2 § eller beslut om återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som beslutet gäller eller av Riksskatteverket. *Lag (2003:222).*

19 § Bestämmelserna om överklagande i 22 kap. 1 § första stycket, 2–4 §§, 6 § första stycket samt 7, 9, 11 och 13 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land. *Lag (2011:288).*

Intill den 15 april 2011 hade 19 § följande lydelse:

Bestämmelserna om överklagande i 22 kap. 1 § första stycket, 2–4 §§, 6 § första stycket samt 7, 9, 11 och 13 §§ gäller även för beskattningsbeslut avseende skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) som redovisas enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land. *Lag (2003:222).*

Tillämpning av bestämmelser i andra kapitel [Lag (2003:222).]

20 § I fråga om identifiering enligt 2 § och återkallelse enligt 7 § av ett identifieringsbeslut gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket samt 23 kap. 5, 6, 8 och 9 §§. *Lag (2003:222).*

21 § I fråga om redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket, 10 kap. 37 §, 11 kap. 1, 2 och 20 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 12 § första stycket och 13 §, 13 kap. 1 § första stycket, 14 kap. 1 §, 2 § första stycket och 4–8 §§, 16 kap. 6 § andra stycket första meningen samt tredje och fjärde styckena samt 13 §, 17 kap. 2, 3 och 8–11 §§, 18 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket, 20 kap. 1–5 §§ och 23 kap. 5–9 §§. *Lag (2011:288).*

Intill den 15 april 2011 hade 21 § följande lydelse:

I fråga om redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land gäller, utöver bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket, 10 kap. 37 §, 11 kap. 1, 2 och 20 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 12 § första stycket och 13 §, 13 kap. 1 § första stycket, 14 kap. 1 §, 2 § första stycket och 4–8 §§, 16 kap. 6 § andra stycket första meningen samt tredje och fjärde styckena samt 13 §, 17 kap. 2, 3 och 8–11 §§, 18 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket, 20 kap. 1–5 §§ och 23 kap. 5–9 §§. *Lag (2007:1278).*

Intill den 1 januari 2008 hade 21 § följande lydelse:

I fråga om redovisning av mervärdesskatt enligt bestämmelserna i detta kapitel eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land gäller, utöver

bestämmelserna i detta kapitel, endast följande bestämmelser i denna lag: 1 kap. 1 och 3 §§, 2 kap. 5 och 6 §§ samt 7 § första stycket, 10 kap. 37 §, 11 kap. 1, 2 och 20 §§, 12 kap. 6 och 7 §§, 12 § första stycket och 13 §, 13 kap. 1 § första stycket, 14 kap. 1 §, 2 § första stycket och 4–8 §§, 16 kap. 6 § andra stycket första meningen samt tredje och fjärde styckena samt 13 §, 17 kap. 2, 3 och 8–11 §§, 18 kap. 8 och 9 §§ samt 10 § andra stycket, 20 kap. 1–5 §§ och 7 § samt 23 kap. 5–9 §§. *Lag (2003:222)*.

22 § Om Skatteverket begär det, skall näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 14 kap. 2 § första stycket tillgängligt på elektronisk väg för verket. *Lag (2004:500)*.

Underlaget skall bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes. *Lag (2003:222)*.

Intill den 1 juli 2004 hade 22 § första stycket följande lydelse:

Om Skatteverket begär det, skall näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 14 kap. 2 § första stycket tillgängligt på elektronisk väg för verket. Underlaget skall bevaras i tio år efter utgången av det år då den transaktion som underlaget avser utfördes. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 22 § första stycket följande lydelse:

Om skattemyndigheten begär det, skall näringsidkaren göra sådant underlag som avses i 14 kap. 2 § första stycket tillgängligt på elektronisk väg för myndigheten. *Lag (2003:222)*.

11 kap. Beskattningsbeslut

Innebörden av beskattningsbeslut

1 § Genom beskattningsbeslut bestäms om den som är skattskyldig skall betala skatt eller få tillbaka skatt och skattens storlek. *Lag (1997:483)*.

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap., *Lag (2000:501)*.
2. omprövningsbeslut enligt 21 kap., *Lag (2001:328)*.
3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), *Lag (2002:400)*.
5. beslut om återbetalning av skatt enligt
 - a) 24 eller 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,
 - b) 8 § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel,
 - c) 29 eller 30 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, eller
 - d) 28–30 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt, och *Lag (2002:400)*.
6. beslut om återbetalning, compensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § tredje stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2006:1509)*.
7. beslut om betalningsskyldighet för särskild inkomstskatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, och

8. överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c §, om företrädaren har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid. *Lag (2004:1345)*.

Intill den 2 januari 2007 hade 1 § andra stycket punkten 6 följande lydelse:

6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2, 3, 4, 5, 6, 8 a eller 9 §, 9 b § andra stycket, 10 eller 11 §, 11 kap. 12 eller 13 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2004:1345)*.

Intill den 1 januari 2007 (Lag 2006:1429) hade 1 § andra stycket en punkt 4 med följande lydelse:

4. beslut om betalningsskyldighet för avgift enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift, *Lag (2004:1345)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 1 § andra stycket punkterna 4, 6 och 7 följande lydelse:

4. beslut om betalningsskyldighet för arvsskatt och gåvoskatt enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, *Lag (2002:400)*.

6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2–6 §§, 8 a, 9 eller 9 b § andra stycket eller 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

7. överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c §, om företrädaren har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid. *Lag (2003:747)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § andra stycket punkten 6 följande lydelse:

6. beslut om återbetalning, kompensation eller nedsättning enligt 9 kap. 2–6 §§, 8 a, 9 eller 9 b § andra stycket eller 10 eller 11 § eller 11 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § andra stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse:

3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. beslut om betalningsskyldighet för arvsskatt och gåvoskatt enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt. *Lag (2001:328)*.

Intill den 1 juli 2001 hade 1 § andra stycket punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. omprövningsbeslut enligt 21 kap. och,

3. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen. *Lag (2000:501)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Som beskattningsbeslut anses också

1. beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap.,

2. omprövningsbeslut enligt 21 kap.,

3. beslut i fråga om återföring enligt 9 kap. 5 eller 6 § mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. beslut i fråga om återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen. *Lag (1997:483)*.

2 § Beskattningsbeslut fattas för varje redovisningsperiod för sig. Beslut fattas med ledning av de uppgifter som lämnats i en deklARATION och andra tillgängliga uppgifter. *Lag (1997:483)*.

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får

Skatteverket hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

En sådan ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod och som görs efter beskattningsårets utgång får skattemyndigheten hänföra till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret. En ändring under beskattningsåret får hänföras till den senaste redovisningsperiod som berörs av ändringen. *Lag (1997:483)*.

Preliminär skatt

F-skatt och särskild A-skatt

3 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras senast den 18 januari under inkomståret. Skatt som grundar sig på preliminär taxering under inkomståret skall debiteras så snart som möjligt.

Efter inkomstårets utgång får F-skatt och särskild A-skatt debiteras endast om det finns särskilda skäl. Sådan skatt får inte debiteras efter den 30 juni året efter inkomståret.

4 § F-skatt och särskild A-skatt skall debiteras i en post. Skatt som inte uppgår till 2 400 kronor för inkomståret debiteras inte.

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall betalas med lika stora belopp varje månad enligt bestämmelserna i 16 kap. 5 eller 6 §. *Lag (1997:483)*.

Skatteverket får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl.

Skatteverket skall på begäran av en skattskyldig som startar en näringsverksamhet besluta att F-skatt eller särskild A-skatt skall börja betalas tre månader senare än vad som följer av bestämmelserna i 16 kap. 5 §, dock inte senare än den 12 augusti året efter inkomståret. Detta gäller inte om *Lag (2003:664)*.

1. näringsverksamheten har övertagits från någon annan,
2. den skattskyldige redan bedriver näringsverksamhet, eller
3. särskilda skäl talar emot det. *Lag (2002:1005)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § andra stycket och tredje stycket inledningen följande lydelse:

Skattemyndigheten får på begäran av den skattskyldige besluta att F-skatt och särskild A-skatt skall betalas endast under vissa kalendermånader, om den skattskyldiges näringsverksamhet pågår under endast en del av kalenderåret och det finns särskilda skäl. *Lag (1997:483)*.

Skattemyndigheten skall på begäran av en skattskyldig som startar en näringsverksamhet besluta att F-skatt eller särskild A-skatt skall börja betalas tre måna-

der senare än vad som följer av bestämmelserna i 16 kap. 5 §, dock inte senare än den 12 augusti året efter inkomståret. Detta gäller inte om *Lag (2002:1005)*.

A-skatt

6 § För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall Skatteverket bestämma tillämplig skattetabell med ledning av *Lag (2003:664)*.

1. den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen,

2. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiftssatsen enligt 3, och

3. den avgiftssats som för inkomståret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som lämnats av ett trossamfund enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund. *Lag (1999:315)*.

Beslut om tillämplig skattetabell skall fattas senast den 18 januari under inkomståret. Om en skattskyldig som tidigare inte har haft inkomst från vilken skatteavdrag skall göras får sådan inkomst, skall beslut om tillämplig skattetabell fattas så snart som möjligt. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § första stycket inledningen följande lydelse:

För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall skattemyndigheten bestämma tillämplig skattetabell med ledning av *Lag (1999:315)*.

Intill den 1 oktober 1999 hade 6 § första stycket följande lydelse:

För en fysisk person som kan få en A-skattsedel enligt 4 kap. 16 § skall skattemyndigheten bestämma tillämplig skattetabell med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den fysiska personen i hemortskommunen. *Lag (1997:483)*.

7 § Om det i summan av de skatte- och avgiftssatser enligt 6 § första stycket som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal. *Lag (1999:315)*.

Intill den 1 oktober 1999 hade 7 § följande lydelse:

Om det i den kommunala skattesats som gäller för den skattskyldige ingår öretal över femtio, tillämpas skattetabellen med närmaste högre hela krontal. Annars tillämpas skattetabellen med närmaste lägre hela krontal. *Lag (1997:483)*.

8 § Om en skatte- eller avgiftssats har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 § första stycket eller 7 §, skall den tidigare skatte- eller avgiftssatsen tillämpas. *Lag (1999:315)*.

Intill den 1 oktober 1999 hade 8 § följande lydelse:

Om en skattesats för kommunal inkomstskatt har ändrats så sent under december året före inkomståret att ändringen inte kan beaktas vid tillämpningen av 6 eller 7 §, skall den tidigare skattesatsen tillämpas. *Lag (1997:483)*.

Slutlig skatt

9 § Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. *Lag (2005:1138)*.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning. *Lag (2009:196)*.

1. lagen (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift,

2. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus, *Lag (2008:827)*.

3. 67 kap. 1–26 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och *Lag (2011:1282)*.

4. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag (2009:196)*.

Intill den 31 december 2011 hade 9 § andra stycket punkten 3 följande lydelse:

3. 67 kap. 2–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och *Lag (2009:196)*.

Intill den 1 juli 2009 hade 9 § andra stycket inledningen och punkterna 3–5 följande lydelse:

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning *Lag (2005:1138)*.

3. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

4. lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete, och

5. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag (2008:827)*.

Intill den 1 december 2008 hade 9 § andra stycket punkterna 1–4 följande lydelse:

1. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

2. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

3. lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete, och

4. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag (2007:1405)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 9 § andra stycket punkterna 1–4 följande lydelse, dessutom fanns punkterna 5–10 med följande lydelse:

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar, *Lag (2001:1171)*.

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation, *Lag (2003:1205)*.

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus, *Lag (2004:127)*.

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus, *Lag (2004:753)*.

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), *Lag (2005:1138)*.

8. lagen (2007:346) om skattereduktion för utgifter för hushållsarbete,

9. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt, och

10. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag (2007:347)*.

Intill den 1 juli 2007 hade 9 § andra stycket punkterna 8 och 9 följande lydelse:

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt, och

9. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. *Lag (2005:1138)*.

Intill den 1 januari 2006 hade 9 § första stycket, andra stycket inledningen samt punkterna 7 och 8 följande lydelse:

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning *Lag (2003:1205)*.

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt. *Lag (2004:753)*.

Intill den 1 november 2004 hade 9 § andra stycket punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), och

7. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt. *Lag (2004:127)*.

Intill den 1 april 2004 hade andra stycket punkterna 5 och 6 följande lydelse:

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus, och

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2003:1205)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § första stycket, andra stycket inledningen och punkterna 2–4 följande lydelse:

Skattemyndigheten fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. *Lag (1997:483)*.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt *Lag (2000:1382)*.

2. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

3. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation, och

4. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2001:907)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 9 § andra stycket punkten 1 följande lydelse:

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 års taxering. *Lag (2000:1382)*.

Intill den 15 december 2001 hade 9 § andra stycket punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation och

3. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2000:1382)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 9 § andra stycket följande lydelse:

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1300)*.

478 Skattebetalningslag

Intill den 1 januari 2000 hade 9 § andra stycket följande lydelse:

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt 11 §. *Lag (1997:483).*

Vad som ingår i slutlig skatt

10 § I slutlig skatt ingår *Lag (1997:483).*

1. skatt och avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), *Lag (2007:1405).*

2. egenavgift som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), *Lag (2000:985).*

3. skatt som avses i 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, *Lag (1997:483).*

4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte ingår i avgiften enligt 7, *Lag (1999:315).*

5. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag ska redovisas i självdeklaration, *Lag (2007:1405).*

6. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund. *Lag (1999:315).*

Intill den 1 januari 2008 hade 10 § punkterna 1 och 5 följande lydelse:

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), *Lag (1997:483).*

5. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag skall redovisas i självdeklaration, *Lag (1999:315).*

Intill den 1 januari 2001 hade 10 § punkten 2 följande lydelse:

2. egenavgift som avses i 3 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter, *Lag (1997:483).*

Intill den 1 oktober 1999 hade 10 § punkterna 4 och 5 följande lydelse:

4. sådan mervärdesskatt som enligt 10 kap. 31 § första stycket denna lag skall redovisas i självdeklaration, och

5. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. *Lag (1997:483).*

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

11 § När den slutliga skatten bestäms gäller att *Lag (1999:1300).*

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan, *Lag (2004:789).*

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften skall betalas till, och att

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas ut med ledning av den avgiftssats som för in-

komståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 11 § punkten 1 följande lydelse:

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, *Lag (2000:985)*.

Intill den 1 juli 2003 (Lag 2003:227) hade 11 § beteckningen 12 §.

Intill den 1 januari 2000 (Lag 1999:1300) hade 11 § följande lydelse och rubrik:

Skattereduktion

Skattereduktion medges en skattskyldig för underskott av kapital enligt 3 § 14 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Skattereduktionen skall uppgå till 30 % av den del av underskottet som inte överstiger 100 000 kronor och 21 % av resten. *Lag (1997:483)*.

Skattereduktion medges en skattskyldig för allmän pensionsavgift enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift som belöper sig på beskattningsåret. Skattereduktionen skall beräknas till 25 % av avgiften och avrundas nedåt till helt hundratal kronor. *Lag (1999:962)*.

Skattskyldig som haft sjöinkomst enligt punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) under ett helt år medges skattereduktion med 9 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 14 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fjärrfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av ett år medges skattereduktion med en tredjedel av det belopp som anges i föregående mening för varje dag med sjöinkomst. *Lag (1997:1145)*.

Skattereduktion sker i första hand för sjöinkomst, därefter för allmän pensionsavgift och sist för underskott i kapital. Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetsskatt. *Lag (1999:962)*.

Intill den 31 december 1999 hade 11 § fjärde stycket följande lydelse (dessutom var tredje och fjärde styckena placerade närmast efter första stycket):

Skattereduktion sker i första hand för sjöinkomst och därefter för underskott i kapital. Skattereduktion sker endast i fråga om kommunal inkomstskatt, statlig inkomstskatt och statlig fastighetsskatt. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 11 § andra stycket följande lydelse:

Skattskyldig som haft sjöinkomst enligt punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370) under ett helt år medges skattereduktion med 8 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 13 000 kronor vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fjärrfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av ett år medges skattereduktion med en tredjedel av det belopp som anges i föregående mening för varje dag med sjöinkomst. *Lag (1997:483)*.

Säkerhet för slutlig skatt [Lag (2002:538).]

11 a § Om en skalbolagsdeklaration som avses i 25 a kap. 11 § eller 49 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) har lämnats, får Skatteverket begära att säkerhet ställs. Vid prövningen av om säkerhet ska begäras ska tidigare ställd säkerhet samt ansvar enligt 12 kap. 8 c § beaktas.

Storleken av en sådan säkerhet som avses i första stycket ska i ett särskilt beslut bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 26,3 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen. I fråga om handelsbolag ska säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett handelsbolag ska storleken av säkerheten dock beslutas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas in ska kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration.

Om Skatteverket inte begär att säkerhet ställs, gäller bestämmelserna i 12 kap. 8 c §. *Lag (2008:1345)*.

Intill den 1 januari 2009 hade 11 a § följande lydelse:

Storleken av en sådan säkerhet som avses i 49 a kap. 13 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229) skall i ett särskilt beslut bestämmas till summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 28 procent av det överskott som har redovisats i en skalbolagsdeklaration enligt 10 kap. 8 a §. I fråga om handelsbolag skall säkerheten bara avse överskottet i skalbolagsdeklarationen. Om en fysisk person har förvärvat en andel i ett handelsbolag skall storleken av säkerheten dock beslutas till 40 procent av överskottet.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas in skall kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration. *Lag (2002:538)*.

11 b § *Har upphävts genom lag (2008:1065).*

Intill den 1 januari 2009 hade 11 b § följande lydelse:

Om en skalbolagsdeklaration som avses i 25 a kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) har lämnats får Skatteverket begära att säkerhet ställs. Vid prövningen skall beaktas tidigare ställd säkerhet enligt denna bestämmelse eller säkerhet som avses i 49 a kap. 13 § första stycket 3. Ansvar enligt 12 kap. 8 c § skall beaktas på samma sätt. *Lag (2003:664)*.

Storleken av sådan säkerhet som avses i första stycket skall i ett särskilt beslut bestämmas till det belopp som motsvarar summan av företagets obetalda inkomstskatt för närmast föregående beskattningsår och 28 procent av det överskott som har redovisats i skalbolagsdeklarationen.

Om flera skalbolagsdeklarationer lämnas in, skall kompletterande säkerhet ställas för den ökning av överskottet som redovisas i förhållande till en tidigare deklaration. *Lag (2003:227)*.

Om Skatteverket inte begär att säkerhet ställs, gäller bestämmelserna i 12 kap. 8 c §. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 11 b § första och fjärde styckena följande lydelse:

Om en skalbolagsdeklaration som avses i 25 a kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) har lämnats får skattemyndigheten begära att säkerhet ställs. Vid prövningen skall beaktas tidigare ställd säkerhet enligt denna bestämmelse eller säkerhet som avses i 49 a kap. 13 § första stycket 3. Ansvar enligt 12 kap. 8 c § skall beaktas på samma sätt. *Lag (2003:227)*.

Om skattemyndigheten inte begär att säkerhet ställs, gäller bestämmelserna i 12 kap. 8 c §. *Lag (2003:227)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 11 b § följande lydelse och betecknas dessutom därefter 12 §:

En sådan säkerhet som avses i 49 a kap. 13 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229) skall vara en av bank utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten skall ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället skattemyndigheten.

Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, skall skälig kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. skall tillämpas. *Lag (2002:538).*

12 § En sådan säkerhet som avses i 11 a § ska vara en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten ska ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt ska bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om Kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket.

Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, ska skälig kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. ska tillämpas. *Lag (2008:1065).*

Intill den 1 januari 2009 hade 12 § följande lydelse:

En sådan säkerhet som avses i 11 b § eller i 49 a kap. 13 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229) skall vara en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a eller 11 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten skall ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket. *Lag (2004:435).*

Om säkerheten inte behöver tas i anspråk, skall skälig kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. skall tillämpas. *Lag (2002:538).*

Intill den 1 juli 2004 hade 12 § första stycket följande lydelse:

En sådan säkerhet som avses i 11 b § eller i 49 a kap. 13 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229) skall vara en av bank utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a eller 11 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten skall ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skälig grund. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga

fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § första stycket följande lydelse:

En sådan säkerhet som avses i 11 b § eller i 49 a kap. 13 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229) skall vara en av bank utfärdad garantiförbindelse och avse det belopp som bestämts med stöd av 11 a eller 11 b §. Ställd säkerhet får tas i anspråk om den slutliga skatten inte betalas. Har flera säkerheter ställts och överstiger säkerheterna den slutliga skatten skall ianspråktagandet av säkerheterna fördelas efter skäligen grund. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället skattemyndigheten. *Lag (2003:227)*.

Intill den 1 juli 2003 (2003:227) hade 12 § beteckningen 11 b §.

Intill den 1 juli 2003 hade 12 § följande lydelse och rubrik samt betecknas dessutom därefter 11 §:

Vad som i övrigt gäller när den slutliga skatten bestäms

När den slutliga skatten bestäms gäller att *Lag (1999:1300)*.

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, *Lag (2000:985)*.
2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 3, räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften skall betalas till, och att
3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet. *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 12 § punkten 1 följande lydelse:

1. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, *Lag (1999:1300)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 12 § följande lydelse:

När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen,
2. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan,
3. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), som inte ingår i avgift enligt 4, räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften skall betalas till, och att
4. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den skattskyldige enligt de uppgifter som lämnats av trossamfundet. *Lag (1999:315)*.

Intill den 1 oktober 1999 hade 12 § följande lydelse:

När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. kommunal inkomstskatt räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen, och

2. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan. *Lag (1997:483)*.

För hög preliminär skatt [Lag (1997:1032).]

13 § Om debiterad preliminär skatt tillsammans med andra belopp som skall tillgodoräknas den skattskyldige enligt 14 § andra stycket 1 överstiger den slutliga skatten, med tillägg enligt 14 § andra stycket 2, skall den debiterade preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. *Lag (1997:1032)*.

In till den 1 januari 1998 hade 13 § följande lydelse och rubrik:

För hög F-skatt eller särskild A-skatt

Om debiterad F-skatt eller särskild A-skatt överstiger den slutliga skatten, skall den preliminära skatten sättas ned med mellanskillnaden. *Lag (1997:483)*.

Besked om slutlig skatt

14 § Sedan den slutliga skatten har bestämts ska Skatteverket göra en avstämning av skattekontot.

Innan avstämning görs ska Skatteverket *Lag (2008:315)*.

1. från den slutliga skatten göra avdrag för

a) debiterad F-skatt och särskild A-skatt,

b) avdragen A-skatt, *Lag (1997:483)*.

c) A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket, *Lag (2008:315)*.

d) skatt som överförts från stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse om uppörd och överföring av skatt, *Lag (1997:483)*.

e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit obegränsat skattskyldig i Sverige, *Lag (1999:1300)*.

f) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, om den skattskyldige enligt 4 § den lagen har begärt att bli beskattad enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

g) skatt som betalats enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen,

h) skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, *Lag (2009:1063)*.

2. till den slutliga skatten lägga

a) skatt som betalats tillbaka enligt 18 kap. 3 § första stycket, *Lag (1997:483)*.

b) skatt som överförts till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket,

- c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990: 324), och
- d) preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete. *Lag (2009:196)*.

Intill den 31 december 2011 (Lag 2011:1083) hade 14 § andra stycket en punkt 1 i med följande lydelse:

- i) beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus, *Lag (2009:1063)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 14 § andra stycket punkterna 1 f och g följande lydelse:

- f) skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, *Lag (2009:196)*.
- g) beslutad jämställdhetsbonus enligt 14 § första stycket lagen (2008:313) om jämställdhetsbonus, *Lag (2008:315)*.

Intill den 1 juli 2009 hade 14 § andra stycket punkterna 1 f samt 2 b och c följande lydelse:

- f) skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, *Lag (2008:315)*.
- b) skatt som överförs till en annan stat enligt 18 kap. 5 § första stycket, och
- c) skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324). *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 2008 hade 14 § första stycket, andra stycket inledningen samt punkterna 1 c och f följande lydelse:

Sedan den slutliga skatten har bestämts skall Skatteverket göra en avstämning av skattekotot.

Innan avstämning görs skall Skatteverket *Lag (2003:664)*.

- c) A-skatt som skall betalas på grund av beslut enligt 12 kap. 1 § andra stycket, *Lag (1997:483)*.
- f) skatt som avser sådana återbetalningar som skall göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, *Lag (2005:345)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § första stycket och andra stycket inledningen följande lydelse:

Sedan den slutliga skatten har bestämts skall skattemyndigheten göra en avstämning av skattekotot.

Innan avstämning görs skall skattemyndigheten *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 14 § andra stycket punkten 1 e följande lydelse:

- e) skatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för den tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här, *Lag (1997:483)*.

15 § Ett besked om den slutliga skatten och om resultatet av beräkningen enligt 14 § andra stycket skall skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

Beslut med anledning av skattedeklaration eller andra uppgifter

Deklaration i rätt tid

16 § Om en skattedeklaration har lämnats i rätt tid och på rätt sätt, anses ett beslut om skatten ha fattats i enlighet med deklARATIONEN.

17 § Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte behöver lämna någon skattedeklaration till följd av bestämmelserna i 10 kap. 13 §, anses skatteavdrag och arbetsgivaravgifter genom ett beslut ha bestämts till noll kronor vid den tidpunkt då deklARATION ANNARS SKULLE HA LÄMNATS.

Utebliven, försenad eller bristfällig deklARATION

18 § Om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid och på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklARATIONEN, skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

18 a § Om skatt redovisas i flera skattedeklARATIONER av vilka någon är en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §, skall skatt anses beslutad i enlighet med redovisningen även i en skattedeklaration som har lämnats för sent. Detta gäller dock inte om ett beslut om omprövning redan har meddelats. *Lag (2001:1171)*.

19 § Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av Skatteverket. *Lag (2003:664)*.

Vid en omprövning ska skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, ska skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*).

Vid skönsbeskattning får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp, beräknat per kalendermånad, som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna multiplicerat med antalet kalendermånader i den redovisningsperiod som skönsbeskattningen omfattar (*skönsbeskattning enligt schablon*). Beslut rörande mervärdesskatt eller punktskatt ska dock kvarstå, om endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna.

Bestämmelserna i tredje stycket gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §. *Lag (2007:1377)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 19 § andra och tredje styckena följande lydelse:

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdesskatt eller punktskatt kvarstå, om endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna. *Lag (2002:400)*.

Bestämmelsen i andra stycket tredje meningen gäller inte ifråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §. *Lag (2000:1000)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 19 § första stycket följande lydelse:

Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 19 § andra stycket följande lydelse:

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdesskatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna. *Lag (1997:483)*.

Beslut om vissa debiteringsåtgärder

20 § Om ett beslut om omprövning eller taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall Skatteverket göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 20 § följande lydelse:

Om ett beslut om omprövning eller taxeringsåtgärd enligt taxeringslagen (1990:324) har meddelats och beslutet är av betydelse för debiteringen av skatt, avgift eller ränta, skall skattemyndigheten göra den debitering eller den ändring i debiteringen som föranleds av beslutet. Detsamma gäller om en domstol har meddelat ett beslut enligt denna lag. *Lag (1997:483)*.

12 kap. Ansvar för skatt

Betalningsansvar för preliminär skatt

1 § Den som inte har gjort föreskrivet skatteavdrag är skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 §. *Lag (1997:483).*

Skatteverket får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänför sig till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp. *Lag (2003:664).*

Beslut enligt andra stycket får inte gälla handelsbolag. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta att även den som har tagit emot ersättning för arbete, ränta eller utdelning är skyldig att betala belopp som avses i första stycket till den del beloppet hänför sig till honom. Efter det att det grundläggande beslutet om mottagarens slutliga skatt har fattats får ett beslut som nyss har nämnts fattas endast om det kan antas att den slutliga skatten kommer att höjas med minst motsvarande belopp. *Lag (1997:483).*

2 § Den som har gjort skatteavdrag är skyldig att betala det innehållna beloppet.

Ansvar för den som inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 §

3 § Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får Skatteverket besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten. *Lag (2003:664).*

I de fall då arbetet har utförts av betalningsmottagaren själv eller, när ett handelsbolag är betalningsmottagare, av en delägare i bolaget, får beslutet avse högst ett belopp som motsvarar 60 % av ersättningen för arbetet. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § första stycket följande lydelse:

Om någon, som i sin näringsverksamhet betalar ut ersättning för arbete till någon som har eller åberopar en F-skattsedel, inte har gjort anmälan enligt 5 kap. 7 § trots att han varit skyldig att göra det, får skattemyndigheten besluta att också utbetalaren är skyldig att betala skatten för ersättningen och räntan på skatten. *Lag (1997:483).*

4 § Beslut om betalningsskyldighet enligt 3 § får inte fattas, om

1. betalningsmottagaren har fullgjort sina skyldigheter att redovisa och betala skatt inom föreskriven tid, eller
2. statens fordran mot betalningsmottagaren har preskriberats.

A-skattsedelsinnehavares ansvar för arbetsgivaravgifter

5 § Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får Skatteverket besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet. *Lag (2003:664).*

Som förutsättning för ett beslut enligt första stycket gäller att

1. det måste anses uppenbart för den som bedrivit näringsverksamheten att utbetalaren inte insåg att han var arbetsgivare och rimligen saknade anledning att räkna med det, och

2. utbetalaren har befriats från sin betalningsskyldighet för avgifterna enligt bestämmelserna i 13 kap. 1 §. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Har ersättning betalats till någon som bedriver näringsverksamhet och som har en A-skattsedel eller saknar skattsedel på preliminär skatt och avser ersättningen arbete inom näringsverksamheten, får skattemyndigheten besluta att mottagaren av ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter samt ränta på avgiftsbeloppet. *Lag (1997:483).*

Ansvar för företrädare för juridisk person

6 § Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den. *Lag (2004:1345).*

Betalningsskyldighet är, om inte annat följer av tredje stycket, knuten till den tidpunkt vid vilken skatten ursprungligen skulle ha betalats enligt vad som anges i 10 och 16 kap.

Vid ändring av ett beskattningsbeslut som avser mer än en redovisningsperiod avses med förfallodag enligt andra stycket den förfallodag som beslutats med tillämpning av 11 kap. 2 § andra stycket. Beträffande slutlig skatt tillämpas den förfallodag som gäller för det grundläggande beslutet om slutlig skatt enligt 16 kap. 6 § första stycket. *Lag (2003:747).*

Intill den 1 januari 2005 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en annan juridisk person än ett dödsbo i övrigt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala skatt enligt denna lag eller om ett dödsbo uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har underlåtit att betala annan skatt än sådan arvsskatt som dödsboet varit skyldigt att förskjuta enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den. *Lag (2003:747).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § följande lydelse:

Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person inte i rätt tid har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en annan juridisk person än ett dödsbo i övrigt har underlåtit att betala skatt enligt denna lag eller om ett dödsbo har underlåtit att betala annan skatt än sådan arvsskatt som dödsboet varit skyldigt att förskjuta enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den. *Lag (2001:328).*

Första stycket gäller inte, om det innan skatten skulle ha betalats har vidtagits sådana åtgärder som krävs för att få till stånd en samlad avveckling av den juridiska personens skulder med hänsyn till samtliga borgenärens intressen.

Om företrädaren har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta.

Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt denna paragraf. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 2001 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Om någon i egenskap av företrädare för en juridisk person inte i rätt tid har gjort föreskrivet skatteavdrag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala belopp som har bestämts enligt 11 kap. 19 § jämte ränta. Om en företrädare för en juridisk person i övrigt har underlåtit att betala skatt enligt denna lag, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten och räntan på den. *Lag (1997:483).*

6 a § Om en företrädare för en juridisk person uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har lämnat oriktiga uppgifter som har lett till att den juridiska personen tillgodoräknats överskjutande ingående mervärdesskatt med ett för stort belopp, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala beloppet och räntan på detta. *Lag (2003:747).*

6 b § Om det finns särskilda skäl, får företrädaren helt eller delvis befrias från betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. *Lag (2003:747).*

7 § En ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall göras hos den förvaltningsrätt där den juridiska personen kan föra talan om den grundläggande skattefordran. *Lag (2009:826).*

Talan om betalningsskyldighet enligt första stycket får inte väckas om statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats eller om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § har träffats. En överenskommelse som har upphört att gälla enligt 7 e § andra stycket utgör dock inte hinder för ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a §. *Lag (2003:747).*

Intill den 15 februari 2010 hade 7 § första stycket följande lydelse:

En ansökan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall göras hos den länsrätt där den juridiska personen kan föra talan om den grundläggande skattefordran. *Lag (2003:747).*

490 Skattebetalningslag

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § följande lydelse:

Talan om att ålägga betalningsskyldighet enligt 6 § skall föras vid allmän domstol. Talan får inte väckas sedan statens fordran mot den juridiska personen har preskriberats. *Lag (1997:483).*

7 a § Vid handläggningen i förvaltningsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att fastställas. *Lag (2009:826).*

Företrädaren skall upplysas om sin rätt att begära muntlig förhandling. *Lag (2003:747).*

Intill den 15 februari 2010 hade 7 a § första stycket följande lydelse:

Vid handläggningen i länsrätt och kammarrätt skall muntlig förhandling hållas om företrädaren begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning att anta att betalningsskyldighet kommer att fastställas. *Lag (2003:747).*

7 b § Mål om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § skall handläggas skyndsamt. *Lag (2003:747).*

7 c § Överenskommelse får träffas om betalningsskyldigheten, om inte detta med hänsyn till företrädarens personliga förhållanden eller av annan anledning framstår som olämpligt från allmän synpunkt. Överenskommelsen träffas av den eller de myndigheter som regeringen bestämmer. Om talan om betalningsskyldighet enligt 6 eller 6 a § har väckts vid domstol när överenskommelsen träffas, får överenskommelsen verkan först sedan talan i målet återkallats och målet avskrivits. *Lag (2003:747).*

7 d § En överenskommelse enligt 7 c § skall innehålla uppgift om

1. parternas namn eller firma samt person-, organisations- eller annat identifikationsnummer,
2. datum för överenskommelsen,
3. den skatteskuld som överenskommelsen avser,
4. det belopp som företrädaren skall betala, och
5. den tidpunkt eller de tidpunkter när betalning senast skall ske.

Lag (2003:747).

7 e § Om en överenskommelse om betalningsskyldighet enligt 7 c § fullföljs på överenskommet sätt inom rätt tid, avstår staten från ytterligare anspråk mot företrädaren avseende den juridiska personens skulder som omfattas av överenskommelsen.

Om en företrädare inte har fullföljt en överenskommelse på överenskommet sätt inom rätt tid, upphör den att gälla. *Lag (2003:747).*

8 § Om någon annan arbetsgivare för sjöman än redare har fast driftställe i Sverige bara på fartyg, svarar redaren själv för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om redaren själv haft förpliktelserna.

Ansvar för delägare i handelsbolag [Lag (1997:1032).]

8 a § Skatteverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt enligt denna lag. Lag (2003:664).

Intill den 1 januari 2004 hade 8 a § följande lydelse:

Skattemyndigheten beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende skatt enligt denna lag. Lag (1997:1032).

Ansvar för näringsidkare i en mervärdesskattegrupp

[Lag (1998:347).]

8 b § Om gruppchefen har underlåtit att göra en föreskriven betalning av mervärdesskatten, är varje annan näringsidkare som ingår i gruppen tillsammans med gruppchefen skyldig att betala skatten jämte ränta till den del skatten hänförs till verksamhet som gruppen bedrivit under den tid näringsidkaren varit medlem i gruppen. Lag (1998:347).

Ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag [Lag (2003:227).]

8 c § Om Skatteverket inte har begärt sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 a §, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt. Om den avyttrade andelen avser ett handelsbolag är den som avyttrat andelen tillsammans med den som förvärvat andelen skyldig att betala förvärvarens slutliga skatt. Betalningsansvar för den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten kan uppgå högst till det belopp för vilket säkerhet skulle ha ställts om sådan hade begärts.

Säkerhet som anges i 11 kap. 12 § ska tas i anspråk för företagets slutliga skatt innan krav enligt första stycket ställs mot någon som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten. Lag (2008:1065).

Intill den 1 januari 2009 hade 8 c § följande lydelse:

Om Skatteverket inte har begärt sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 b §, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt, dock högst med det belopp för vilket säkerhet skulle ha ställts om sådan hade begärts. Lag (2003:664).

Säkerhet som anges i 11 kap. 12 § skall tas i anspråk för företagets slutliga skatt innan krav enligt första stycket ställs mot någon som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten. Lag (2003:227).

Intill den 1 januari 2004 hade 8 c § första stycket följande lydelse:

Om skattemyndigheten inte har begärt sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 b §, är den som avyttrat andelen eller den aktiebaserade delägarrätten i företaget tillsammans med företaget skyldig att betala företagets slutliga skatt,

dock högst med det belopp för vilket säkerhet skulle ha ställts om sådan hade begärts. *Lag (2003:227).*

Dödsbo

9 § Ett dödsbo ansvarar för sådan skatt enligt denna lag som skulle ha betalats av

1. den avlidne eller
2. boet, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade.

Om dödsboet har skiftats, ansvarar dödsbodelägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 januari 2005 (Lag 2004:1345) hade 9 § ett andra stycke med följande lydelse (dessutom var det nuvarande andra stycket placerat som tredje stycke):

Dödsboet ansvarar också för sådan arvsskatt som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall förskjutas av boet. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 9 § följande lydelse:

Om skatt enligt denna lag skulle ha betalats av

1. någon som har avlidit eller
2. den avlidnes dödsbo, såvitt avser den redovisningsperiod eller, när det gäller slutlig skatt, det beskattningsår då dödsfallet inträffade, ansvarar dödsboet och, om dödsboet har skiftats, dödsbodelägarna för skatten i den omfattning som föreskrivs i 21 kap. ärvdabalken. *Lag (1997:483).*

9 a § *Har upphävts genom lag (2011:1282).*

Intill den 31 december 2011 hade 9 a § följande lydelse och rubrik:

Ansvar vid fusion, delning eller annan ombildning av investeringsfonder
[Lag (2011:936).]

Efter en fusion eller en delning av investeringsfonder enligt 8 kap. 1, 24 och 25 §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder övergår rättigheter och skyldigheter när det gäller skatt som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen.

Det som sägs i första stycket gäller även vid en gränsöverskridande fusion enligt 8 kap. 17 § lagen om investeringsfonder och när en specialfond ombildas till en värdepappersfond. *Lag (2011:936).*

Intill den 1 augusti 2011 hade 9 a § följande lydelse och rubrik:

Ansvar vid sammanläggning eller delning av investeringsfonder
[Lag (2004:63).]

Om en investeringsfond har sammanlagts eller delats enligt 8 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, övergår rättigheter och skyldigheter när det gäller skatt som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. *Lag (2004:63).*

Intill den 1 april 2004 hade 9 a § följande lydelse och rubrik:

Ansvar vid sammanläggning eller delning av värdepappersfonder *[Lag (1999:1300).]*

Om en värdepappersfond har sammanlagts eller delats enligt 33 a § lagen (1990:1114) om värdepappersfonder, övergår rättigheter och skyldigheter när det

gäller skatt som avser tiden före ombildningen till den eller de nybildade fonderna. Vid delning fördelas rättigheterna och skyldigheterna mellan de nybildade fonderna i förhållande till fondernas värde vid delningen. *Lag (1999:1300)*.

Regress

10 § Den som har betalat A-skatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

11 § Den som har betalat skatt enligt 3 § har rätt att kräva mottagaren av ersättningen på beloppet.

Har arbetet utförts av någon annan än mottagaren av ersättningen, får också den som utfört arbetet krävas på beloppet, om föreskrivet skatteavdrag inte har gjorts från ersättningen för arbetet.

12 § En företrädare för en juridisk person som har betalat skatt enligt 6, 6 a eller 7 c § har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet. *Lag (2003:747)*.

En redare som har betalat skatt enligt 8 § har rätt att kräva sjömannens arbetsgivare på beloppet. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § första stycket följande lydelse:

En företrädare för en juridisk person som har betalat skatt enligt 6 §, har rätt att kräva den juridiska personen på beloppet. *Lag (1997:483)*.

13 § Regressfordran enligt 10–12 §§ får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt.

Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om regressfordran enligt första stycket.

13 kap. Befrielse från betalningsskyldighet

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt [*Lag (2002:400)*.]

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt, om det finns synnerliga skäl.

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor och när punktskatt skall betalas till Tullverket. *Lag (2002:400)*.

Om beslut om befrielse fattas enligt första stycket får motsvarande befrielse medges beträffande skattetillägg, förseningsavgift och ränta. *Lag (1997:483)*.

494 Skattebetalningslag

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § första och andra styckena följande lydelse och rubrik:

Skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får helt eller delvis befria en skattskyldig från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt, om det finns synnerliga skäl. *Lag (1997:483).*

Första stycket gäller även när skatt skall tas ut enligt mervärdesskattelagen (1994:200) vid import av varor. *Lag (1999:316).*

Intill den 1 juli 1999 (Lag 1999:316) var 1 § tredje stycket placerat närmast efter första stycket.

Andra bestämmelser om befrielse

2 § Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 10 och 12 §§ samt 19 kap. 11 §. *Lag (2003:213).*

Intill den 1 juli 2003 hade 2 § följande lydelse:

Bestämmelser om befrielse från skattetillägg, förseningsavgift och ränta finns även i 15 kap. 7 och 8 §§ samt 19 kap. 11 §. *Lag (1997:483).*

14 kap. Utredning i skatteärenden

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Identitetskontroll [*Lag (1999:641).*]

1 a § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EU-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor. *Lag (2011:288).*

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Säljaren ska föra anteckningar om identitetskontrollen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten.

Handlingar eller uppgifter som använts vid identitetskontroll ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag (2009:68)*.

Intill den 15 april 2011 hade 1 a § första stycket följande lydelse:

En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor. *Lag (2009:68)*.

Intill den 15 mars 2009 hade 1 a § följande lydelse:

En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land skall vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, skall identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 4 § tredje stycket, 4 a § första stycket 1 och 6 § lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt skall även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Säljaren skall föra anteckningar om identitetskontrollen. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om antecknings-skyldigheten.

Handlingar eller uppgifter som använts vid identitetskontroll skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag (2004:1186)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 1 a § följande lydelse:

En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) till en köpare i Sverige eller annat EG-land skall vid transaktioner överstigande 10 000 kronor kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen inte överstiger nämnda belopp men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna överstiger beloppet. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, skall identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna överstiger det angivna värdet.

Ett företag med verksamhet som beskrivs i 2 § första stycket lagen (1993:768) om åtgärder mot penningtvätt behöver inte utföra identitetskontroll beträffande ett annat sådant företag hemmahörande inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vid identitetskontrollen skall säljaren föra anteckningar om vad transaktionen avser och om köparens namn, personnummer, adress och telefonnummer. Om det är fråga om en juridisk person skall även uppgifter om firma och organisationsnummer antecknas. Sådana anteckningar behöver dock inte göras, om en kopia av F-skattebevis överlämnas.

Handlingar och uppgifter som lämnats vid identitetskontroll skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag (1999:641)*.

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. *Lag (1997:483)*.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser. Underlag för att kunna fullgöra skyldigheten att jämka enligt 8 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då korrigerings-tiden löpte ut. *Lag (2000:501)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser. *Lag (1997:483)*.

Särskilda regler om bevarande av fakturor [*Lag (2003:1136)*.]

2 a § Den som enligt 11 kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall säkerställa att faktura utfärdas är även skyldig att säkerställa att ett exemplar av fakturan bevaras. Skyldigheten att bevara ett exemplar av fakturan gäller även fakturor som en näringsidkare tagit emot.

Den som avses i första stycket skall även säkerställa att uppgifterna i fakturor som lagras i elektronisk form är oförändrade och läsbara under hela lagringstiden.

Med bevarande av fakturor på elektronisk väg avses bevarande av data via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska hjälpmedel. *Lag (2003:1136)*.

2 b § I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om arkivering av räkenskapsinformation för fysiska och juridiska personer som är bokföringsskyldiga.

För den som inte är bokföringsskyldig, men som omfattas av skyldigheten att bevara fakturor enligt 2 a §, skall bestämmelserna om former för bevarande av fakturor i 7 kap. 1 § andra stycket och 6 § bokföringslagen samt platsen för bevarande av fakturor enligt 7 kap. 2–4 §§ bokföringslagen tillämpas. *Lag (2003:1136)*.

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skatteverket får förelägga

1. den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som

behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag,

2. den som ska utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen,

3. den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten, och

4. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 14 kap. 2 § denna lag fullgörs. *Lag (2010:851).*

Intill den 1 november 2010 hade 3 § följande lydelse:

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag.

Skatteverket får också förelägga den som skall utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen.

Skatteverket får dessutom förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag. *Lag (1997:483).*

Skattemyndigheten får också förelägga den som skall utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen. *Lag (1999:641).*

Riksskatteverket får dessutom förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten. *Lag (2002:400).*

4 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling

som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag. *Lag (1999:1118)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 4 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får förelägga den som är eller kan antas vara bokförings-skyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag. *Lag (1997:483)*.

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas från föreläggande gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande. *Lag (2003:664)*.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får skattemyndigheten komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande. *Lag (1997:483)*.

Skatterevision

7 § Skatteverket får besluta om skatterevision för att kontrollera *Lag (2003:664)*.

1. att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,

2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,

3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,

4. att den som ansökt om återbetalning, compensation eller ned-sättning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 9 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter, eller

5. att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 8 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. *Lag (2002:400)*.

Skatteverket får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § första stycket inledningen och andra stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera *Lag (2002:400)*.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 7 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatterevision får göras hos *Lag (1997:483)*.

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078), *Lag (1999:1118)*.

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., och *Lag (1997:483)*.

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §. *Lag (2001:970)*.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 7 § tredje stycket punkten 5 följande lydelse:

5. sådan representant för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 7 § tredje stycket punkten 1 följande lydelse:

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141), *Lag (1997:483)*.

7 a § Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bok- föringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som har ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap.,

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §, *Lag (2002:400)*.

6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2009:1506)*.

7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, *Lag (2002:400)*.

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi. *Lag (2009:1506)*.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 7 a § första stycket punkterna 6, 8 och 9 följande lydelse:

6. sådan representant som avses i 16 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi, *Lag (2003:664)*.

8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och

9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 a § första stycket punkten 6 följande lydelse:

6. sådan representant som avses i 16 § andra stycket lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 10 § andra stycket lagen om skatt på energi (1994:1776), *Lag (2002:400)*.

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

15 kap. Särskilda avgifter

Intill den 1 juli 2003 (Lag 2003:212) hade 15 kap. följande rubrik:

Skattetillägg, förseningsavgift och kontrollavgift [Lag (1999:641).]

Intill den 1 januari 2000 hade 15 kap. följande rubrik:

Skattetillägg och förseningsavgift [Lag (1997:483).]

Skattetillägg [Lag (2003:212).]

Skattetillägg vid oriktig uppgift [Lag (2003:212).]

1 § Om den skattskyldige på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för beskattningen, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) tas ut. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

En uppgift skall anses vara oriktig om det klart framgår att en uppgift som den skattskyldige har lämnat är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för beskattningen som han varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 1 § följande lydelse och rubrik:

Skattetillägg

Oriktig uppgift

Om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift till ledning för beskattningen och uppgiften befinns oriktig, skall en särskild avgift (skattetillägg) tas ut. Detsamma gäller, om en sådan uppgift lämnats i ett mål om beskattning och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak. Skattetillägget är 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige. *Lag (1997:483).*

Skattetillägget är 10 % när skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret.

Skattetillägget är 5 % när den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jämställd fråga. *Lag (1997:1029).*

Intill den 1 januari 1998 hade 1 § tredje stycket följande lydelse:

Skattetillägget är i stället 10 % när

1. skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret, eller

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller en därmed jämställd fråga. *Lag (1997:483).*

Skattetillägg vid skönsbeskattning [Lag (2003:212).]

2 § Skattetillägg ska tas ut vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 2 § följande lydelse:

Skattetillägg skall tas ut vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra stycket. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 2 § följande lydelse och rubrik:

Skönsbeskattning

Vid skönsbeskattning enligt 11 kap. 19 § andra stycket skall skattetillägg tas ut. Skattetillägget är 20 % av den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg tas ut enligt 1 §. *Lag (1997:483).*

3 § Beslut enligt 2 § om skattetillägg på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall undanröjas, om en deklARATION har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om beslutet före utgången av den månad då beslutet om skattetillägg meddelades, skall skattetillägget undanröjas, om en deklARATION har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. *Lag (2004:500).*

Intill den 1 juli 2004 hade 3 § följande lydelse:

Beslut enligt 2 § om skattetillägg på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall undanröjas, om en deklARATION har kommit in till Skatteverket eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet fattades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om beslutet före utgången av den månad då beslutet om skattetillägg fattades, skall skattetillägget undanröjas, om en deklARATION har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse:

Beslut enligt 2 § om skattetillägg vid skönsbeskattning på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall undanröjas, om en deklARATION har kommit in till en skattemyndighet eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet meddelades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte har fått kännedom om beslutet före utgången av den månad då beslutet om skattetillägg meddelades, skall skattetillägget undanröjas, om en deklARATION har kommit in inom två månader från den dag då han fick sådan kännedom. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 3 § följande lydelse och rubrik:

Invändningar som rör annan fråga

Underlaget för skattetillägg skall bestämmas utan hänsyn till invändningar som rör någon annan fråga än den som föranlett tillägget. *Lag (1997:483).*

Beräkning av skattetillägg [Lag (2003:212).]

4 § Om en oriktig uppgift har lämnats är skattetillägget 20 % av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den skattskyldige. *Lag (2003:212).*

Skattetillägget ska beräknas efter 5 % när Skatteverket har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för verket och som har varit tillgängligt för verket före utgången av året efter beskattningsåret.

Till den del den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel redovisningsperiod, ska skattetillägget beräknas efter 2 %, om det är fråga om sådan skatt för vilken redovisningsperioden utgör högst tre månader och den skattskyldige hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader efter den som beloppet borde ha hänförts till samt efter 5 % i övriga fall. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 4 § andra och tredje styckena följande lydelse:

Skattetillägget skall beräknas efter 5 % när Skatteverket har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för verket och som har varit tillgängligt för verket före utgången av året efter beskattningsåret. *Lag (2004:127).*

Till den del den oriktiga uppgiften består i att ett belopp hänförs eller kan antas komma att hänföras till fel redovisningsperiod, skall skattetillägget beräknas efter 2 %, om det är fråga om sådan skatt för vilken redovisningsperioden utgör högst två månader och den skattskyldige hänfört eller kan antas ha avsett att hänföra beloppet till en period som löper ut högst fyra månader efter den som beloppet borde ha hänförts till samt efter 5 % i övriga fall. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 april 2004 hade 4 § andra stycket följande lydelse:

Skattetillägget skall beräknas efter 5 % när Skatteverket har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för Skatteverket och som har varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § andra stycket följande lydelse:

Skattetillägget skall beräknas efter 5 % när skattemyndigheten har rättat eller hade kunnat rätta den oriktiga uppgiften med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som har varit tillgängligt för myndigheten före utgången av året efter beskattningsåret. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 4 § följande lydelse och rubrik:

När skattetillägg inte tas ut eller undanröjs

Skattetillägg tas inte ut

1. vid rättelse av felräkning eller felskrivning, när felaktigheten uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,
2. om skattemyndigheten inte godtar den skattskyldiges uppgift men avvikelsen avser bedömningen av ett yrkande, till exempel i fråga om ett avdrag eller om värdet av ett uttag, och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,
3. om den skattskyldige frivilligt har rättat en oriktig uppgift, eller
4. om den skattskyldige har avlidit. *Lag (1997:483).*

5 § Vid skönsbeskattning skall skattetillägget beräknas på den skatt som till följd av skönsbeskattningen bestäms för den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha bestämts enligt de uppgifter som den skattskyldige har lämnat på något annat sätt än muntligen eller av den skatt som till följd av skönsbeskattningen inte skall tillgodoräknas den skattskyldige. Vid beräkningen av skattetillägget skall bestämmelserna i 4 § första stycket tillämpas. Till den del skönsbeskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige, skall tillägget dock beräknas enligt 4 § första–tredje styckena. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 5 § följande lydelse:

Har skattetillägg tagits ut enligt 2 § på grund av att den skattskyldige inte lämnat skattedeklaration skall tillägget undanröjas, om deklARATIONEN kommer in till skattemyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom två månader från utgången av den månad då beslutet fattades.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom en månad från utgången av den månad beslutet om skattetillägg fattades fått kännedom om beslutet, skall skattetillägget undanröjas, om en skattedeklaration har kommit in inom en månad från den dag han fick sådan kännedom. *Lag (1997:483).*

6 § Skattetillägget skall beräknas utan hänsyn till invändning som går ut på att skatten skall påverkas först under en kommande redovisningsperiod eller som i övrigt gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 6 § följande lydelse och rubrik:

Förseningsavgift

Om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid skall förseningsavgift tas ut. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket. *Lag (2002:432).*

Förseningsavgiften är 500 kronor. Avgiften är dock 1 000 kronor om

1. den skattskyldige förelagts att lämna deklARATIONEN men inte fullgjort denna skyldighet inom den tid som föreskrivits,
2. den skattskyldige inte lämnat deklARATIONEN inom föreskriven tid för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, eller
3. förseningen avser en periodisk sammanställning. *Lag (2001:902).*

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2003 hade 6 § första stycket följande lydelse (dessutom var tredje stycket placerat närmast efter första stycket):

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § får lämnas eller när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket. *Lag (2000:1000).*

Intill den 1 januari 2001 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket. *Lag (1997:483).*

6 a § *Har upphävts genom lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 6 a § följande lydelse och rubrik:

Kontrollavgift [Lag (1999:641).]

Om säljaren inte fullgjort skyldigheten att utföra en sådan identitetskontroll av köparen som avses i 14 kap. 1 a §, skall skattemyndigheten påföra säljaren en kontrollavgift på 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts. Lag (1999:641).

Situationer där skattetillägg inte skall tas ut [Lag (2003:212).]

7 § Skattetillägg skall inte tas ut

1. vid rättelse av en felräkning eller ett skrivfel som uppenbart framgår av skattedeklarationen eller av något annat meddelande från den skattskyldige som inte är muntligt,
2. om en avvikelse avser bedömning av ett yrkande och avvikelsen inte gäller någon uppgift i sak,
3. om den skattskyldige frivilligt har rättat den oriktiga uppgiften, eller
4. om det skattebelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. Lag (2003:212).

Intill den 1 juli 2003 hade 7 § följande lydelse och rubrik:

Befrielse från skattetillägg och förseningsavgift

Den skattskyldige skall befrias helt från skattetillägg och förseningsavgift

1. om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig,
2. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet, eller
3. om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget eller avgiften.

Den skattskyldige får befrias helt från skattetillägg även när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är obetydligt. Lag (1997:483).

Förseningsavgift [Lag (2003:212).]

8 § Om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid ska en särskild avgift (*förseningsavgift*) tas ut. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § andra stycket. Lag (2007:1377).

Förseningsavgiften är 500 kronor. Avgiften är dock 1 000 kronor om

1. den skattskyldige förelagts att lämna deklARATION men inte fullgjort denna skyldighet inom den tid som föreskrivits,
2. den skattskyldige inte lämnat deklARATION inom föreskriven tid för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, eller
3. förseningen avser en periodisk sammanställning. Lag (2003:212).

Intill den 1 januari 2008 hade 8 § första stycket följande lydelse:

Om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid skall en särskild avgift

(*förseningsavgift*) tas ut. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket. *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 8 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 7 § skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om skattetillägg eller förseningsavgift. *Lag (1997:483)*.

8 a § *Har upphävts genom lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 8 a § följande lydelse och rubrik:

Befrielse från kontrollavgift [*Lag (1999:641)*.]

Säljaren skall befrias helt från en kontrollavgift om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. Detta skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts. *Lag (1999:641)*.

Kontrollavgift [*Lag (2003:212)*.]

9 § Om säljaren inte fullgjort skyldigheten att utföra en sådan identitetskontroll av köparen som avses i 14 kap. 1 a §, skall Skatteverket av säljaren ta ut en särskild avgift (*kontrollavgift*) på 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § följande lydelse:

Om säljaren inte fullgjort skyldigheten att utföra en sådan identitetskontroll av köparen som avses i 14 kap. 1 a §, skall skattemyndigheten av säljaren ta ut en särskild avgift (*kontrollavgift*) på 2 000 kronor för varje tillfälle då skyldigheten inte har fullgjorts. *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 9 § följande lydelse och rubrik:

Beslut om skattetillägg i vissa fall

Beslut om skattetillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft. *Lag (1997:483)*.

Befrielse från särskild avgift [*Lag (2003:212)*.]

10 § Den skattskyldige ska helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften, ska den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig ska det särskilt beaktas om denna kan antas ha berott på *Lag (2008:372)*.

1. den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållande, eller

2. att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena. *Lag (2003:212)*.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp ska det särskilt beaktas om *Lag (2008:372)*.

1. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten, *Lag (2003:212)*.

2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige ska påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller

3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69) eller blivit föremål för förverkande av utbyte av brottslig verksamhet enligt 36 kap. 1 b § brottsbalken. *Lag (2008:372)*.

Intill den 1 juli 2008 hade 10 § första stycket, andra stycket inledningen, tredje stycket inledningen samt punkterna 2 och 3 följande lydelse:

Den skattskyldige skall helt eller delvis befrias från särskild avgift om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Om den skattskyldige delvis befrias från avgiften skall den sättas ned till hälften eller en fjärdedel.

Vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig skall det särskilt beaktas om denna kan antas ha berott på *Lag (2003:212)*.

Vid bedömningen av om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp skall det särskilt beaktas om *Lag (2003:212)*.

2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att den skattskyldige skall påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller *Lag (2003:664)*.

3. felaktigheten eller underlåtenheten även har medfört att den skattskyldige har fällts till ansvar för brott enligt skattebrottslagen (1971:69). *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § tredje stycket punkten 2 följande lydelse:

2. en oskäligt lång tid förflutit efter det att skattemyndigheten har funnit anledning att anta att den skattskyldige skall påföras skattetillägg utan att den skattskyldige kan lastas för dröjsmålet, eller *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 10 § följande lydelse:

När ett beskattningsbeslut i en fråga som föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet. *Lag (1997:483)*.

11 § Säljaren skall befrias helt från en kontrollavgift om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 11 § följande lydelse och rubrik:

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt

Bestämmelserna i 1–10 §§ gäller även den som har lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats som skattskyldig enligt 3 kap. 1 §. *Lag (1997:483)*. Befrielse även när något yrkande inte framställts [*Lag (2003:212)*.]

12 § Bestämmelserna i 10 och 11 §§ skall beaktas även om ett yrkande om befrielse inte har framställts, om vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift ger anledning till det. *Lag (2003:212)*.

Intill den 1 januari 1998 (Lag 1997:1032) hade 12 § följande lydelse:

Bestämmelserna om skattetillägg enligt denna lag tillämpas inte i de fall mervärdesskatt fastställs och tas ut vid import. *Lag (1997:483)*.

Beslut om skattetillägg i vissa fall [Lag (2003:212).]

13 § Beslut om skattetillägg på grund av en oriktig uppgift i mål om beskattning får meddelas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut fick laga kraft. *Lag (2003:212).*

14 § Om ett beskattningsbeslut i en fråga som har föranlett skattetillägg ändras, skall Skatteverket göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § följande lydelse:

Om ett beskattningsbeslut i en fråga som har föranlett skattetillägg ändras, skall skattemyndigheten göra den ändring av beslutet om skattetillägg som föranleds av det nya beskattningsbeslutet. *Lag (2003:212).*

Speciella situationer där särskilda avgifter inte tas ut [Lag (2003:212).]

15 § Skattetillägg och förseningsavgift skall inte tas ut, om den skattskyldige har avlidit.

Kontrollavgift skall inte tas ut, om säljaren har avlidit. *Lag (2003:212).*

Särskilda bestämmelser i fråga om registrering och mervärdesskatt [Lag (2003:212).]

16 § Bestämmelserna i 1–15 §§ gäller även den som har lämnat oriktiga uppgifter och därigenom har registrerats som skattskyldig enligt 3 kap. 1 §. *Lag (2003:212).*

16 kap. Inbetalning av skatt

1 § *Har upphävts genom lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § följande lydelse och rubrik:

Mottagande skattemyndighet

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som avses i 2 kap. 1, 2 eller 4 §. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2003 hade 1 § följande lydelse:

Skatt skall betalas in till den skattemyndighet som skall fatta beslut om skatten enligt bestämmelserna i 2 kap. 1–4 §§. *Lag (1997:483).*

Inbetalning till särskilt konto

2 § Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § följande lydelse:

Inbetalning av skatt skall göras genom insättning på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag. *Lag (1997:483).*

3 § Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på Skatteverkets särskilda konto. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse:

Skatten anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på skattemyndighetens särskilda konto. *Lag (1997:483).*

När skatten skall vara betald

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt [Lag (2003:664).]

4 § Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som ska redovisas i en skattedeklaration ska ha betalats senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §.

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor ska dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som ska redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden.

Skatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration ska ha betalats senast den dag då deklarationen ska ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 32–32 b §§. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 4 § följande lydelse:

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast den dag då deklarationen skall ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §. *Lag (2003:664).*

Den som redovisar mervärdesskatt på beskattningsunderlag som exklusive gemenskapsinterna förvärv och import för beskattningsåret beräknas sammanlagt överstiga 40 miljoner kronor skall dock ha betalat avdragen skatt och arbetsgivaravgifter, som skall redovisas i en skattedeklaration, senast den 12, i januari senast den 17, i månaden efter redovisningsperioden. *Lag (1997:483).*

Mervärdesskatt och punktskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration skall ha betalats senast den dag då deklarationen skall ha kommit in till Skatteverket enligt 10 kap. 32–32 b §§. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § första och tredje styckena följande lydelse och rubrik:

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast den dag då deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §. *Lag (2002:400).*

Mervärdesskatt och punktskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration skall ha betalats senast den dag då deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 32–32 b §§. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 4 § första och tredje styckena följande lydelse:

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 12, 18, 19, 22 eller 22 a §. *Lag (1998:232)*.

Mervärdesskatt som har redovisats i en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket skall ha betalats samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juni 1998 hade 4 § första stycket följande lydelse:

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som skall redovisas i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §. *Lag (1997:1032)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 4 § första stycket följande lydelse:

Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som har redovisats i en skattedeklaration skall ha betalats senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in till skattemyndigheten enligt 10 kap. 18, 19 eller 22 §. *Lag (1997:483)*.

F-skatt och särskild A-skatt

5 § F-skatt och särskild A-skatt skall ha betalats senast den 12 i varje månad under tiden februari–januari, i januari och augusti dock senast den 17. Den som utöver F-skatt eller särskild A-skatt skall redovisa mervärdesskatt på beskattningsunderlag som anges i 4 § andra stycket skall dock, såvitt gäller augusti, betala F-skatten eller den särskilda A-skatten senast den 12.

F-skatt och särskild A-skatt som debiteras efter inkomstårets ingång skall ha betalats senast på rätt dag enligt första stycket i var och en av de månader som återstår efter utgången av antingen den månad då skatten debiteras eller, om skatten debiteras efter den 20 i en månad, efter utgången av den följande månaden.

Om F-skatt eller särskild A-skatt debiteras efter den 20 december inkomståret, skall skatten betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfallodag enligt tredje stycket avses den 26 januari, den 12 och 26 i månaderna februari–juli samt den 12 augusti.

Skatt som skall betalas enligt grundläggande beslut om slutlig skatt eller omprövningsbeslut m.m.

6 § Skatt som ska betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt ska ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § ska ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillegg,

förseningsavgift, kontrollavgift och transporttillägg samt Skatteverkets beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket. *Lag (2008:1318)*.

Med förfallodag enligt första och andra styckena avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader. *Lag (1997:483)*.

Skatteverket får besluta att betalning ska ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl. *Lag (2008:1318)*.

Intill den 1 januari 2009 hade 6 § första, andra och fjärde styckena följande lydelse:

Skatt som skall betalas enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från beslutsdagen. *Lag (1997:483)*.

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillägg, förseningsavgift och kontrollavgift samt Skatteverkets beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket. *Lag (2003:664)*.

Skatteverket får besluta att betalning skall ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § andra och fjärde styckena följande lydelse:

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillägg, förseningsavgift och kontrollavgift samt skattemyndighetens beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket. *Lag (2002:391)*.

Skattemyndigheten får besluta att betalning skall ske en annan dag än som anges i första och andra styckena, om det finns särskilda skäl. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juli 2002 hade 6 § andra stycket följande lydelse:

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Detsamma gäller beslut om debitering av skattetillägg och förseningsavgift samt skattemyndighetens beslut om ansvar enligt 12 kap. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket. *Lag (1997:1032)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 6 § andra stycket följande lydelse:

Skatt som har bestämts genom omprövningsbeslut eller beslut om debiteringsåtgärd enligt 11 kap. 20 § eller till följd av domstols beslut skall ha betalats senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen. Slutlig skatt behöver dock inte betalas före den tidpunkt som anges i första stycket. *Lag (1997:483)*.

Överskjutande ingående mervärdesskatt

7 § Redovisning av överskjutande ingående mervärdesskatt skall jämföras med inbetalning av skatt, varvid inbetalningen anses gjord

den 12, i januari den 17, i månaden efter redovisningsperioden. Om mervärdesskatten har redovisats i andra månaden efter redovisningsperioden eller senare skall dock betalningen anses ha gjorts den dag mervärdesskatten senast skall ha redovisats. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 juni 1998 hade 7 § följande lydelse:

Inbetalning av skatt som görs genom avräkning i en skattedeklaration mot överskjutande ingående mervärdesskatt, som redovisats senast den 26, i december senast den 27, i den månad inbetalningen skulle vara gjord, anses ha gjorts på förfalldagen. Avräkning mot överskjutande ingående mervärdesskatt i övriga fall anses ha gjorts när mervärdesskatten senast skall ha redovisats. *Lag (1997:483).*

7 a § *Har upphävts genom lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 7 a § följande lydelse och rubrik:

Arvsskatt och gåvoskatt [*Lag (2001:328).*]

Arvsskatt och gåvoskatt samt förseningsavgift enligt 47 a § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfalldag enligt första stycket avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader. *Lag (2001:328).*

7 b § *Har upphävts genom lag (2006:1429).*

Intill den 1 januari 2007 hade 7 b § följande lydelse och rubrik:

Särskild sjukförsäkringsavgift [*Lag (2004:1242).*]

Avgift enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift skall ha betalats senast den förfalldag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från beslutsdagen.

Med förfalldag enligt första stycket avses den 17 och 26 januari, den 12, 17 och 26 augusti, den 12 och 27 december samt den 12 och 26 i övriga månader. *Lag (2004:1242).*

Kommuner och landsting

8 § Inbetalning av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt från kommuner och landsting skall göras genom avräkning från fordran enligt 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Avräkning av inbetalda belopp

9 § Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 9 § följande lydelse:

Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av 10 eller 10 a §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 9 § följande lydelse:

Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt. *Lag (2000:501).*

Intill den 1 januari 2001 hade 9 § följande lydelse:

Ett inbetalt belopp skall, om inte annat följer av andra stycket eller 10 §, räknas av från den skattskyldiges sammanlagda skatteskuld enligt denna lag oberoende av vad den skattskyldige har begärt.

I 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) finns en särskild bestämmelse om avräkning i samband med fastighetsupplåtelse. *Lag (1997:483).*

10 § När såväl den som i första hand är skyldig att betala skatten (*huvudbetalaren*) som någon annan, enligt bestämmelserna i 12 kap., är skyldig att betala skatten (*sidobetalare*), gäller följande:

En inbetalning av sidobetalaren skall räknas av från den skatt som också huvudbetalaren är skyldig att betala först när sidobetalarens eventuella övriga skatteskuld är betald, om inte sidobetalaren i samband med inbetalningen begär något annat.

10 a § *Har upphävts genom lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 10 a § följande lydelse:

Om ett dödsbo, som skall förskjuta arvsskatt enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt utan att självt vara skattskyldigt enligt samma lag, har gjort en inbetalning, skall den räknas av från den skatteskuld som hänför sig till ett legat om dödsboet begär det. Detsamma gäller om den som fått legatet själv gör inbetalningen och begär att det inbetalda beloppet skall räknas av från den skatteskuld som hänför sig till legatet. *Lag (2001:328).*

Fördelning av skatteskuld

11 § Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller bestämmelser i annan lag. *Lag (2000:501).*

Om en säkerhet som ställts enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi skall tas i anspråk, skall obetald tobaksskatt, alkoholskatt eller energiskatt som bestämts enligt första stycket fördelas proportionellt mellan skatt som omfattas av säkerheten och skatt som inte omfattas. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2001 hade 11 § följande lydelse:

Om den skattskyldige har en skatteskuld enligt denna lag och det behöver anges vilken skatt som är betald eller obetald, skall skulden fördelas proportionellt mellan de skatter som påförts under den aktuella perioden, om inte annat följer av 10 § eller 9 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200) eller någon annan lag. *Lag 1997:483).*

Ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift [Lag (1998:681).]

12 § Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 61 kap. socialförsäkringsbalken ska beräkningen av hur stor del av ålderspensionsavgiften och den allmänna pensionsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses avgifterna vara till fullo betalda. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt ska beaktas. *Lag (2010:1268).*

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetalda avgifter till samma kvotdel som de obetalda avgifterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgifterna debiteras på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgifterna för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har betalats ändå vara det som räknats fram enligt andra och tredje styckena.

Avgifter som inte har betalats enligt tredje stycket tas inte ut. *Lag (1998:681).*

Intill den 1 januari 2011 hade 12 § första och andra styckena följande lydelse:

Vid beräkning av pensionsrätt och pensionspoäng enligt 4 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension skall beräkningen av hur stor del av ålderspensionsavgiften och den allmänna pensionsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses avgifterna vara till fullo betalda. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgifter som motsvarar avgifternas andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt skall beaktas. *Lag (1998:681).*

Intill den 1 januari 1999 hade 12 § följande lydelse och rubrik:

Tilläggsavgift

Vid tillgodoräkning av pensionspoäng enligt 11 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring skall beräkningen av hur stor del av tilläggsavgiften som den skattskyldige har betalat göras enligt följande.

Om betald preliminär skatt är minst lika stor som den slutliga skatten anses hela avgiften vara betald. Om betald preliminär skatt understiger den slutliga skatten anses så stor del av det betalda beloppet avse avgift som motsvarar hela avgiftens andel av den slutliga skatten. Samtliga betalningar som görs under inkomståret och fram till tidpunkten för debitering av slutlig skatt enligt det grundläggande beslutet om sådan skatt skall beaktas.

Belopp som betalas efter den debitering som avses i andra stycket men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret anses som betalning av obetalda

avgift till samma kvotdel som obetald avgift utgör av den skattskyldiges sammanlagda skuld vid den tidpunkt då betalningen görs. Detsamma gäller om avgiften debiterats på ett annat sätt än genom ett grundläggande beslut om slutlig skatt i fråga om belopp som betalas före utgången av fjärde månaden efter den månad då skatten debiterades.

Om avgiften för visst inkomstår sätts ned anses det belopp som har betalats ändå vara det som räknats fram enligt andra och tredje styckena.

Avgift som inte har betalats enligt tredje stycket tas inte ut. *Lag (1997:483).*

Skattebelopp som inte kunnat tillgodoräknas någon skattskyldig

13 § Om ett inbetalt skattebelopp på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat tillgodoräknas den som gjort inbetalningen inom sju år efter det kalenderår då inbetalningen gjordes, skall beloppet tillfalla staten.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Deklarationsanstånd

1 § Om Skatteverket beviljar anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får Skatteverket också bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklARATIONEN. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § följande lydelse:

Om skattemyndigheten beviljar anstånd med att lämna en skattedeklaration enligt 10 kap. 24 §, får skattemyndigheten också bevilja anstånd med inbetalningen av den skatt som skall redovisas i deklARATIONEN. *Lag (1997:483).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKV A 2008:17 och SKV M 2008:14.

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skatteverket får bevilja anstånd med inbetalning av skatt *Lag (2003:664).*

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten. *Lag (1997:483).*

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, får

verket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet. *Lag (2003:664)*.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet eller ansökan om förhandsbesked. *Lag (1998:194)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § första stycket inledningen och andra stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får bevilja anstånd med inbetalning av skatt. *Lag (1997:483)*.

Om Riksskatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet. *Lag (1998:194)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 2 § tredje stycket följande lydelse (dessutom var detta stycke placerat närmast efter första stycket):

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet. *Lag (1997:483)*.

2 a § Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall Skatteverket efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalning av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på Skatteverkets omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att Skatteverket har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut eller, vid överklagande till förvaltningsrätten, till dess att förvaltningsrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag (2009:826)*.

Intill den 15 februari 2010 hade 2 a § följande lydelse:

Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall Skatteverket efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalning av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till länsrätten överklagat skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på Skatteverkets omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att Skatteverket har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut eller, vid överklagande till länsrätten, till dess att länsrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 2 a § följande lydelse:

Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall skattemyndigheten efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalning av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till länsrätten överklagat

skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på skattemyndighetens omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att skattemyndigheten har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut eller, vid överklagande till länsrätten, till dess att länsrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag (2003:212).*

3 § Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket. *Lag (2004:435).*

Om yrkandet i omprövningsärendet eller målet bifalls, skall kostnad för ställd säkerhet ersättas av staten. Ersättningen skall minskas om endast en del av yrkandet bifalls eller om det skulle vara oskäligt att ersättning lämnas. I övrigt skall bestämmelserna i 6–11 §§ lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. tillämpas. *Lag (1997:483).*

Första och andra styckena gäller inte i fråga om skattetillägg. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2004 hade 3 § första stycket följande lydelse:

Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § första stycket följande lydelse:

Om det i de fall som avses i 2 § första stycket 2 eller 3 kan antas att skatten inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas endast om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Anstånd får dock beviljas utan att säkerhet ställs, om anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt eller det annars finns särskilda skäl. Ställd säkerhet får tas i anspråk när anståndstiden gått ut. I övrigt skall bestämmelserna om säkerhet i 10–12 §§ och 13 § 2 lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. tillämpas. Vad som sägs där om kronofogdemyndigheten gäller då i stället skattemyndigheten. *Lag (1997:483).*

Anstånd vid återföring av periodiseringsfonder [Lag (2003:1089).]

3 a § Om den skattskyldige begär att periodiseringsfonder enligt 30 kap. 10 a § inkomstskattelagen (1999:1229) helt eller delvis inte skall återföras och om det kan antas att den skattskyldige kommer att få bifall till sin begäran får Skatteverket bevilja anstånd med betalning av den slutliga skatt som belöper sig på dessa återföringar.

Anståndstiden får bestämmas till längst en månad från den dag då beslut om taxering för följande år fattades. *Lag (2003:1089).*

Anstånd vid avyttring

4 § Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och *Lag (2003:664).*

1. avyttringen gjorts mot betalning under minst tre år eller

2. det är osäkert om avyttringen kommer att bestå.

Anståndstiden får bestämmas till längst två år. I de fall som avses i första stycket 2 får anstånd dock inte beviljas för längre tid än tre månader efter den dag då anståndssorsaken upphörde. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § första stycket inledningen följande lydelse:

Om den skattskyldige har gjort en avyttring som medför inkomstbeskattning, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som har samband med avyttringen. Anstånd får beviljas endast om det finns särskilda skäl och *Lag (1997:483).*

Anstånd med betalning av punktskatt [Lag (2002:400).]

4 a § Har skyldighet att redovisa punktskatt för lager av varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare, får Skatteverket medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl. *Lag (2003:664).*

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad då skatten senast skall betalas. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2004 hade 4 a § första stycket följande lydelse:

Har skyldighet att redovisa punktskatt för lager av varor inträtt på grund av att den skattskyldige har upphört med den skattepliktiga verksamheten eller upphört att vara godkänd upplagshavare eller lagerhållare, får skattemyndigheten medge anstånd med betalning av skatten om det finns särskilda skäl. *Lag (2002:400).*

Anstånd vid totalförsvarstjänstgöring

5 § Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt under minst 60 dagar, får Skatteverket bevilja anstånd med

inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av *Lag (2003:664)*.

1. officerare på reservstat, reservpersonal och reservofficerare,
2. krigsfrivillig personal,
3. hemvärnspersonal,
4. medlemmar i frivilliga försvarsorganisationer.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då tjänstgöringen upphör. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket inledningen följande lydelse:

Om den skattskyldiges betalningsförmåga har blivit nedsatt på grund av tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarspåbud under minst 60 dagar, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt som skall betalas under tiden för tjänstgöringen eller under någon av de tre därefter närmast följande månaderna. Detsamma gäller vid tjänstgöring av *Lag (1997:483)*.

Anstånd vid handläggning av ärende om undvikande av dubbelbeskattning

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen har förordnat att handlägga ärenden angående tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning får vid handläggningen av sådant ärende bevilja den skattskyldige anstånd med inbetalning av den skatt som ärendet gäller.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslutet i ärendet fattades.

6 a § *Har upphävts genom lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 6 a § följande lydelse och rubrik:

Anstånd med betalning av arvsskatt och gåvoskatt *Lag (2001:328)*.

Om beloppet av kontanta medel och liknande fordringar samt värdet av obligationer och andra lätt realiserbara värdepapper i ett dödsbo sammanlagt inte uppgår till dubbla beloppet av den arvsskatt som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall förskjutas av dödsboet, eller om det i andra fall skulle medföra avsevärd svårighet för den skattskyldige att genast betala hela skatten på egendom som har tillfallit den skattskyldige, får Skatteverket besluta att skatten får betalas genom högst tio årliga inbetalningar. I fråga om skatt på egendom som skall värderas enligt bestämmelserna i 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket lagen om arvsskatt och gåvoskatt får Skatteverket besluta att skatten får betalas genom högst tjugo årliga inbetalningar. *Lag (2003:664)*.

Om Skatteverket har beviljat anstånd enligt första eller andra stycket skall verket bestämma när varje inbetalning skall ske. *Lag (2004:127)*.

Intill den 1 april 2004 hade 6 § tredje stycket följande lydelse:

Om Skatteverket har beviljat anstånd enligt första eller andra stycket skall myndigheten bestämma när varje inbetalning skall ske. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 a § följande lydelse:

Om beloppet av kontanta medel och liknande fordringar samt värdet av obligationer och andra lätt realiserbara värdepapper i ett dödsbo sammanlagt inte

uppgår till dubbla beloppet av den arvsskatt som enligt 54 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall förskjutas av dödsboet, eller om det i andra fall skulle medföra avsevärd svårighet för den skattskyldige att genast betala hela skatten på egendom som har tillfallit den skattskyldige, får skattemyndigheten besluta att skatten får betalas genom högst tio årliga inbetalningar.

I fråga om skatt på egendom som skall värderas enligt bestämmelserna i 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket lagen om arvsskatt och gåvoskatt får skattemyndigheten besluta att skatten får betalas genom högst tjugo årliga inbetalningar.

Om skattemyndigheten har beviljat anstånd enligt första eller andra stycket skall myndigheten bestämma när varje inbetalning skall ske. *Lag (2001:328).*

6 b § *Har upphävts genom lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 6 b § följande lydelse:

Anstånd enligt 6 a § får endast beviljas om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank eller kreditmarknadsföretag utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Då tillämpas bestämmelserna i 3 § första stycket tredje–femte meningarna. *Lag (2004:435).*

Första stycket gäller inte i de fall anståndet avser skatt som skall betalas för nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkastning eller annan förmån eller rätt som avses i 8 § andra stycket lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2004 hade 6 b § första stycket följande lydelse:

Anstånd enligt 6 a § får endast beviljas om den skattskyldige ställer säkerhet för beloppet genom en av bank utfärdad garantiförbindelse eller någon annan form av borgen. Då tillämpas bestämmelserna i 3 § första stycket tredje–femte meningarna. *Lag (2001:328).*

Anstånd i övriga fall

7 § Om det finns synnerliga skäl, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 §§. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 7 § följande lydelse:

Om det finns synnerliga skäl, får Skatteverket bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 a §§. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § följande lydelse:

Om det finns synnerliga skäl, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 a §§. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 7 § följande lydelse:

Om det finns synnerliga skäl, får skattemyndigheten bevilja anstånd med inbetalning av skatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 1–6 §§. *Lag (1997:483).*

Gemensamma bestämmelser

8 § En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till Skatteverket. Om ett ärende om dubbelbeskattning handläggs av en annan myndighet, skall dock ansökan om anstånd enligt 6 § ges in till denna. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 8 § följande lydelse:

En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till den skattemyndighet som skatten skall betalas in till. En ansökan om anstånd enligt 6 § skall dock ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning. *Lag (1997:483).*

9 § Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. Anstånd enligt 2 a § skall dock beviljas med ett belopp motsvarande det beslutade skattetilläggsbeloppet. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 9 § följande lydelse:

Anstånd beviljas med det belopp som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. *Lag (1997:483).*

10 § Indrivning får inte begäras av ett belopp som omfattas av anstånd.

11 § Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas. Detta gäller inte anstånd som har beviljats enligt 2 a §. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 juli 2003 hade 11 § följande lydelse:

Om den skattskyldiges ekonomiska förhållanden har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas. *Lag (1997:483).*

17 a kap. Anstånd vid uttagsbeskattning

Förutsättningar för anstånd [*Lag (2009:1231).*]

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning.

Med skatt avses i detta kapitel slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980). *Lag (2009:1231).*

2 § Skatteverket får efter ansökan bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen (1999:1229),

2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

3. tillgången eller tillgångarna ingår i en näringsverksamhet inom EES, och

4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört. *Lag (2009:1231).*

Anståndsbeloppet [*Lag (2009:1231).*]

3 § Anstånd får beviljas högst med ett belopp som svarar mot skillnaden mellan den skatt som fastställts det taxeringsår då inkomsten på grund av uttaget taxeras och den skatt som skulle ha fastställts om denna inkomst inte tagits med vid beräkningen av den skattskyldiges inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet.

Anståndsbeloppet får inte överstiga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen. *Lag (2009:1231).*

4 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast. *Lag (2009:1231).*

5 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 7 §. *Lag (2009:1231).*

6 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten. *Lag (2009:1231).*

7 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller i stället för det som föreskrivs i första stycket att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas. *Lag (2009:1231).*

Förfarandet [Lag (2009:1231).]

8 § Anståndstiden är ett år räknat från och med förfalldagen för skatten. Om ett nytt anstånd beviljas, lämnas anståndet för ett år räknat från och med dagen efter den då föregående anståndstid löper ut. *Lag (2009:1231).*

9 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljades eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket ompröva beslutet om anstånd. *Lag (2009:1231).*

18 kap. Återbetalning av skatt

Återbetalning

1 § Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 11 kap. 14 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag (1998:347).*

Intill den 1 juli 1998 hade 1 § följande lydelse:

Visar den årliga avstämningen av skattekontot enligt 11 kap. 14 § att det belopp som den skattskyldige har betalat in eller tillgodoräknats är större än den skatt som skall betalas, skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inte annat följer av 7 §. *Lag (1997:483).*

2 § Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske till den del det överskjutande beloppet grundas på

1. ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt,
2. ett beslut om punktskatt, eller
3. ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol. *Lag (2002:400).*

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 eller 7 a §. *Lag (1998:347).*

Intill den 1 januari 2003 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Visar en annan avstämning än den årliga att det finns ett överskjutande belopp till den skattskyldiges fördel, skall beloppet betalas tillbaka, om den skattskyldige begär det. Även om den skattskyldige inte har begärt det, skall återbetalning ske, om

1. det överskjutande beloppet grundas på ett beslut om överskjutande ingående mervärdesskatt, eller
2. det överskjutande beloppet grundas på ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 1998 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Första stycket gäller inte, om något annat följer av 7 §. *Lag (1997:483).*

3 § Återbetalning får också, på den skattskyldiges begäran, ske av belopp som motsvarar avdragen skatt som ännu inte har tillgodoräknats den skattskyldige, till den del det kan antas att beloppet annars skulle betalas tillbaka efter den årliga avstämningen av skattekontot. *Lag (1997:483)*.

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstarets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige har inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet eller är begränsat skattskyldig eller om det finns synnerliga skäl. *Lag (2001:1239)*.

Vid återbetalning enligt första stycket till en juridisk person får hänsyn inte tas till den juridiska personens kostnader för lön till delägare. Återbetalning till ett handelsbolag får, efter särskild ansökan, göras till delägarers skattekonto. Annan återbetalning till handelsbolag får göras endast om det finns särskilda skäl.

Återbetalning som grundas på ett beslut om ändrad beräkning av preliminär skatt i samband med konkurs eller utmätning enligt 8 kap. 27 eller 28 § skall göras till konkursboet respektive kronofogdemyndigheten.

Vad som sägs om återbetalning enligt denna paragraf gäller inte, om något annat följer av 7 §. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 3 § andra stycket följande lydelse:

Återbetalning enligt första stycket till en skattskyldig som är fysisk person får göras endast om det gäller ett belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det finns andra särskilda skäl. Efter inkomstarets utgång får återbetalning göras endast om den skattskyldige skall lämna en särskild självdeklaration enligt 2 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter eller om det finns synnerliga skäl. *Lag (1997:483)*.

4 § En återbetalning som har sin grund i överskjutande ingående mervärdesskatt får göras före den förfallodag för skatt som infaller efter redovisningsperiodens utgång först efter det att redovisning enligt 10 kap. 20 § skett och denna skatt räknats av.

4 a § Om en överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § upphör att gälla, skall belopp som sidobetalaren på grund av överenskommelsen har betalat in till Skatteverket föras över till sidobetalarens skattekonto. Om sidobetalaren inte har ett skattekonto, får beloppet betalas ut direkt till sidobetalaren. *Lag (2003:747)*.

4 b § Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser, har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock endast om inte det förfarande för rätt till återbetalning av skatt är tillämpligt som gäller vid förvärv enligt 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), 31 d § lagen

(1994:1563) om tobaksskatt, 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2011:288)*.

Regeringen meddelar föreskrifter om förfarandet vid sådan återbetalning. *Lag (2004:1156)*.

Intill den 15 april 2011 hade 4 b § första stycket följande lydelse:

Den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EG-bestämmelser, har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt, får utöva den rätten genom en ansökan om återbetalning av skatten. Detta gäller dock endast om inte det förfarande för rätt till återbetalning av skatt är tillämpligt som gäller vid förvärv enligt 10 kap. 5–8 §§ mervärdesskattelagen (1994:200), 31 d § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 31 d § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. *Lag (2004:1156)*.

Överföring av skatt till en annan stat

5 § Skatteverket får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som ska beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där.

Om en inkomst har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret ska föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret. *Lag (2007:1405)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 5 § följande lydelse:

Skatteverket får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. *Lag (2003:664)*.

Om en inkomst eller förmögenhet har beskattats såväl här i landet som i en stat med vilken Sverige har träffat avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt som har betalats in för beskattningsåret skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. En sådan överföring får göras endast till den del som den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. Överföringen får dock inte avse ett belopp som behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten får besluta att preliminär skatt, som har betalats i Sverige för inkomst som skall beskattas i en annan stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt, skall föras över till den andra staten för att tillgodoräknas den skattskyldige där. *Lag (1997:483).*

6 § Om skatt förs över enligt 5 § skall intäktsränta enligt 19 kap. inte beräknas.

Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall föras över.

Hinder mot återbetalning

7 § En återbetalning enligt 1–3 §§ skall inte göras av belopp som

1. understiger 100 kronor,

2. kan antas komma att föras över till en annan stat med stöd av 5 §, *Lag (1997:483).*

3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borge-närsuppgifter, *Lag (2007:328).*

4. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som har beslutats men ännu inte skall ha betalats,

5. kan komma att behövas för betalning av sådan annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt som inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas, eller

6. enligt vad den skattskyldige har meddelat skall användas för betalning av framtida skatteskulder.

Om det finns särskilda skäl, får även belopp som understiger 100 kronor återbetalas.

Det finns bestämmelser som förhindrar återbetalning också i lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2008 hade 7 § första stycket punkten 3 följande lydelse:

3. behövs för betalning av en skatteskuld efter beslut om ackord enligt lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m., *Lag (1997:483).*

7 a § En återbetalning av ett belopp som utgör överskjutande ingående mervärdesskatt hos en grupphuvudman skall inte göras till den del beloppet kan täcka underskott på ett annat skattekonto hos grupphuvudmannen eller på en annan gruppmedlems skattekonto.

Om underskotten inte kan täckas helt skall de täckas i den ordning som grupphuvudmannen bestämmer. *Lag (1998:347).*

Förbud mot överlåtelse

8 § Den skattskyldige får inte överlåta en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag, innan beloppet kan lyftas.

Utmätning

9 § En fordran som avses i 8 § får utmätas trots att den inte får överlåtas. *Lag (1997:483).*

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen får dock utmätas först efter det att Kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. *Lag (2006:727).*

Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ utsökningsbalken tillämpas inte vid utmätning av en fordran på skatt som skall betalas tillbaka enligt denna lag. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 2006 hade 9 § andra stycket följande lydelse:

En fordran på skatt som skall betalas tillbaka med anledning av den årliga avstämningen får dock utmätas först efter det att kronofogdemyndigheten fått tillfälle att ta fordringen i anspråk enligt lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter. *Lag (1997:483).*

Återbetalning när den skattskyldiges adress inte är känd

10 § Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för Skatteverket eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto. *Lag (2003:664).*

Ett belopp som inte har kunnat betalas tillbaka inom tio år tillfaller staten. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § första stycket följande lydelse:

Om en återbetalning enligt denna lag inte har kunnat göras på grund av att den skattskyldiges adress inte är känd för skattemyndigheten eller på grund av någon annan omständighet som beror på den skattskyldige, skall beloppet stå kvar på den skattskyldiges skattekonto. *Lag (1997:483).*

19 kap. Ränta

Grunder för ränteberäkning

1 § Den skattskyldige skall betala ränta (*kostnadsränta*) eller tillgodoföras ränta (*intäktsränta*) enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2 § Ränteberäkningen ska grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag. *Lag (2008:138).*

Till den del skatteskulden gäller skatt som avses i 4, 5 eller 7 § beräknas kostnadsränta inte för tiden från och med den 13 februari till och med den 3 maj taxeringsåret på belopp upp till och med 20 000 kronor. *Lag (1997:483).*

I skatteskuld eller skattefordran ska inte ingå skatt enligt 2 § första stycket 6–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för tiden från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den förfallodag som anges i 16 kap. 6 §. *Lag (2011:1282)*.

Intill den 31 december 2011 hade 2 § tredje stycket följande lydelse:

I skatteskuld eller skattefordran ska inte ingå skatt enligt 2 § första stycket 6 och 7 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för tiden från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den förfallodag som anges i 16 kap. 6 §. *Lag (2011:75)*.

Intill den 1 april 2011 hade 2 § tredje stycket följande lydelse:

I skatteskuld eller skattefordran ska inte ingå skatt enligt 2 § första stycket 7 och 8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel för tiden från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den förfallodag som anges i 16 kap. 6 §. *Lag (2008:138)*.

Intill den 1 maj 2008 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Ränteberäkningen skall grundas på den sammanlagda skatteskuld eller skattefordran enligt denna lag som den skattskyldige har varje dag. *Lag (1997:483)*.

Basränta

3 § Ränta skall beräknas med utgångspunkt från en räntesats (*basränta*) som motsvarar den räntesats som gäller för sexmånaders statsskuldväxlar. Basräntan skall fastställas till helt procenttal enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Den fastställda basräntan skall gälla från och med närmast kommande kalendermånad.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2011:8.

Kostnadsränta

Kostnadsränta på preliminär skatt

4 § När det är fråga om debiterad preliminär skatt som ska betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %. *Lag (2009:390)*.

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 juni 2009 hade 4 § första stycket följande lydelse:

När det är fråga om debiterad preliminär skatt som skall betalas in efter den 17 januari taxeringsåret beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan. *Lag (1997:483)*.

Kostnadsränta på slutlig skatt

5 § När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %. *Lag (2009:390).*

För belopp som avses i 2 § andra stycket beräknas kostnadsränta från och med den 4 maj taxeringsåret och efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juni 2009 hade 5 § första stycket följande lydelse:

När det är fråga om skatt enligt ett grundläggande beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, beräknas kostnadsränta från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske. Räntan beräknas efter en räntesats motsvarande 125 % av basräntan. *Lag (1997:483).*

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd enligt 17 kap. och som ska betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades. *Lag (2009:1231).*

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2010 hade 6 § första och andra styckena följande lydelse:

När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd och som skall betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av beslutet om anstånd. *Lag (1997:483).*

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2007 (Lag 2006:1429) hade 6 § ett fjärde stycke med följande lydelse:

Bestämmelsen i första stycket gäller inte i fråga om anstånd med betalning av avgift enligt 15 § lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 6 § andra stycket följande lydelse:

Vid anstånd enligt 17 kap. 5, 6 a eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades. *Lag (2001:328).*

Intill den 1 juli 2001 hade 6 § andra stycket följande lydelse:

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § skall dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades. *Lag (1997:483).*

6 a § När det är fråga om skatt som ska betalas på grund av att ett beslut om anstånd enligt 17 a kap. vid en omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som föranlett omprövningen inträffade till och med den dag då skatten senast ska betalas med anledning av omprövningsbeslutet.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %. *Lag (2009:1231).*

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande m.m. [Lag (2005:459).]

7 § När det är fråga om skatt som ska betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfalldag eller den tidigare dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald, eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av Skatteverkets eller domstolens beslut.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten ska betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra och tredje styckena beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag (2007:1377).*

Intill den 1 januari 2008 hade 7 § följande lydelse:

När det är fråga om skatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfalldag eller den tidigare dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av Skatteverkets eller domstolens beslut. *Lag (2003:664).*

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Om skatten skall betalas till följd av ett beslut om skönsbeskattning i avsaknad av redovisning enligt 11 kap. 19 § andra stycket beräknas dock kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2007 (Lag 2006:1429) hade 7 § ett tredje stycke med följande lydelse:

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte i fråga om avgift enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift. *Lag (2004:1242).*

Intill den 1 juli 2005 hade rubriken närmast före 7 § följande lydelse:

Kostnadsränta vid omprövning och överklagande [Lag (1997:483).]

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § första stycket följande lydelse:

När det är fråga om skatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfalldag eller den tidigare dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari

taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 januari 2001 (Lag 2000:501) hade 7 § ett andra stycke med följande lydelse (dessutom var det nuvarande andra stycket placerat som tredje stycke):

När det är fråga om ingående mervärdesskatt som skall betalas tillbaka till följd av ett beslut enligt 9 kap. 5 § femte stycket första meningen mervärdesskattelagen (1994:200) skall kostnadsräntan inte beräknas för tid fram till och med den dag betalning senast skall ske. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juni 1998 hade 7 § första stycket följande lydelse:

När det är fråga om skatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag eller, när det är fråga om slutlig skatt, från och med den 13 februari taxeringsåret till och med den dag betalning senast skall ske med anledning av skattemyndighetens eller domstolens beslut. *Lag (1997:483).*

7 a § När det är fråga om punktskatt som skall betalas till följd av ett beslut enligt 11 kap. 5 § andra stycket lagen (1994:1776) om skatt på energi, skall kostnadsränta tas ut från och med dagen efter den då skatten senast skulle ha betalats om avdrag inte gjorts enligt 11 kap. 9 § 6 eller 7 samma lag. Om skatten har sin grund i ett beslut om återbetalning av skatt enligt 11 kap. 13 § lagen om skatt på energi, skall kostnadsränta i stället tas ut från och med dagen efter den då återbetalningen beslutades.

Kostnadsränta enligt första stycket beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. Ränta tas ut till och med den dag betalning senast skall göras med anledning av beskattningsbeslutet. *Lag (2005:459).*

Intill den 1 januari 2005 (Lag 2004:1345) hade 7 a § följande lydelse:

När det är fråga om arvsskatt eller gåvoskatt som skall betalas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol, beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den förfallodag som enligt 16 kap. 7 a § gällde då beslut om skatten först fattades. Räntan beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (2001:328).*

Kostnadsränta vid för sen betalning

8 § Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. *Lag (1997:1032).*

Intill den 1 januari 1998 hade 8 § följande lydelse:

Om betalning inte sker i rätt tid, skall ränta, för tid efter den dag skatten senast skulle ha betalats till dess ränta skall beräknas enligt 9 §, beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan plus 15 procentenheter. Till den del skatten inte överstiger 10 000 kronor skall dock ränta beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag (1997:483).*

Kostnadsränta vid indrivning m.m.

9 § När det är fråga om skatt som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utsköknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Lag (2006:727).*

Intill den 1 juli 2006 hade 9 § följande lydelse:

När det är fråga om skatt som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utsköknings- och indrivningsdatabasen enligt lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet. *Lag (2001:191).*

Intill den 1 oktober 2001 hade 9 § följande lydelse:

När det är fråga om skatt som har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning eller för verkställighet enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter beräknas kostnadsräntan efter en räntesats som motsvarar basräntan från och med dagen efter den då beslutet om skatten registrerades i utskökningsregistret. *Lag (1997:483).*

Påförande av kostnadsränta m.m.

10 § Kostnadsränta påförs för varje månad. *Lag (1997:483).*

Om bestämmelserna i 4, 5, 7 och 8 §§ medför att ränta skall beräknas efter en räntesats som är högre än basräntan, skall den högsta räntesatsen ersättas med en räntesats motsvarande basräntan på ett belopp upp till och med sammanlagt 10 000 kronor. Om den skattskyldige betalar en del av skatteskulden, skall den delen anses vara den på vilken den högsta kostnadsräntan skulle ha beräknats. *Lag (1997:1032).*

Kostnadsränta beräknas inte efter den dag betalning har skett eller statens fordran på skatten har preskriberats. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 1998 (Lag 1997:1032) var 10 § tredje stycket placerat närmast efter första stycket.

Befrielse från kostnadsränta

11 § Skatteverket får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta, om det finns synnerliga skäl. *Lag (1997:483).*

Intäktsränta

12 § Intäktsränta beräknas, om inte annat följer av 13 §, från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på Skatteverkets särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. När det är fråga om skatt som skall tillgodoräknas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § följande lydelse:

Intäktsränta beräknas, om inte annat följer av 13 §, från och med dagen efter den då den skattskyldiges betalning bokförs på skattemyndighetens särskilda konto för skatteinbetalningar enligt denna lag eller ett belopp annars tillgodoräknas till den dag då beloppet används för betalning av skatt eller betalas tillbaka. När det är fråga om skatt som skall tillgodoräknas till följd av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol beräknas räntan från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag. *Lag (1997:483).*

13 § Intäktsränta skall beräknas från och med den 13 februari taxeringsåret för

1. skatt som skall betalas tillbaka på grund av nedsättning enligt 11 kap. 13 § eller enligt ett beslut om slutlig skatt efter avdrag enligt 11 kap. 14 § andra stycket 1 och tillägg enligt 11 kap. 14 § andra stycket 2 a och b, eller

2. skatt som skall betalas tillbaka enligt 18 kap. 3 §. *Lag (1997:483).*

För överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § beräknas räntan från och med dagen efter den dag som skatten enligt 16 kap. 7 § anses vara betald. *Lag (1998:232).*

Intill den 1 juni 1998 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

För överskjutande ingående mervärdesskatt som har redovisats i skattedeklaration enligt 10 kap. 18 eller 19 § och som inte använts för avräkning enligt 16 kap. 7 § beräknas räntan från och med dagen efter den då deklarationen senast skall ha kommit in. *Lag (1997:483).*

14 § Intäktsränta beräknas efter en räntesats som motsvarar 45 % av basräntan och tillgodoförs varje månad.

Ändrad ränteberäkning m.m.

15 § Om ett beslut som har legat till grund för en beräkning av ränta ändras, skall motsvarande ändringar göras i ränteberäkningen.

16 § Om den 12 februari är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4, 5, 7 eller 13 § skall beräknas från och med den 13 februari i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

Om den 3 maj är en lördag eller en söndag, skall ränta som enligt 4 eller 5 § skall beräknas från och med den 4 maj i stället beräknas från och med närmast följande tisdag.

20 kap. Indrivning

Begäran om indrivning

1 § Om ett skattebelopp inte har betalats i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, fordringen lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om det obetalda beloppet uppgår till *Lag (2006:727)*.

1. minst 10 000 kronor i fråga om en skattskyldig som skall lämna skattedeklaration eller som, utan att vara skyldig att lämna sådan deklaration, har F-skattsedel,

2. minst 500 kronor i fråga om andra skattskyldiga.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall fordringen också lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid. *Lag (2006:727)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 1 § första stycket inledningen och andra stycket följande lydelse:

Om ett skattebelopp inte har betalats i rätt tid skall, om inte särskilda skäl talar emot det, fordringen lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning, om det obetalda beloppet uppgår till *Lag (1997:483)*.

I fråga om en skattskyldig som avses i första stycket 1 skall fordringen också lämnas till kronofogdemyndigheten för indrivning, om ett belopp på minst 500 kronor varit obetalt under en längre tid. *Lag (1997:483)*.

2 § Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §, om det finns särskilda skäl. *Lag (2007:328)*.

Intill den 1 januari 2008 hade 2 § följande lydelse:

Indrivning får begäras även i andra fall än som anges i 1 §

1. om det kan antas att fordringen kommer att föranleda en konkursansökan,
2. om den skattskyldige redan är försatt i konkurs, eller
3. om det annars finns särskilda skäl. *Lag (1997:483)*.

3 § Innan indrivning begärs skall den skattskyldige uppmanas att betala skattebeloppet, om inte särskilda skäl talar mot det.

4 § Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

5 § Bestämmelser om när ansökan om verkställighet skall anses gjord finns i 2 kap. 30 § tredje stycket utsökningsbalken.

Ränta

6 § Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall Kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet. *Lag (2006:727).*

Kronofogdemyndigheten skall beräkna räntan för tiden efter det att fordringen har lämnats för indrivning.

Bestämmelser om hur räntan skall beräknas finns i 19 kap. 2, 3, 9 och 10 §§. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 2006 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Om en fordran på ett skattebelopp har lämnats för indrivning, skall kronofogdemyndigheten också driva in räntan på beloppet. *Lag (1997:483).*

7 § *Har upphävts genom lag (2007:1278).*

Intill den 1 januari 2008 hade 7 § följande lydelse och rubrik:

Konkurs

Om den skattskyldige är försatt i konkurs, skall fordran på skattebelopp som inte har betalats lämnas till Kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., även om förfallodagen ännu inte är inne. *Lag (2006:727).*

Intill den 1 juli 2006 hade 7 § följande lydelse:

Om den skattskyldige är försatt i konkurs, skall fordran på skattebelopp som inte har betalats lämnas till kronofogdemyndigheten för åtgärder som avses i 16 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m., även om förfallodagen ännu inte är inne. *Lag (1997:483).*

21 kap. Omprövning

Beslut som kan omprövas

1 § Skatteverket skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får Skatteverket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skatteverket får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall, om inte annat följer av 2 eller 3 §, ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av skatt, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl. Att omprövning skall göras när den skattskyldige överklagat ett beslut följer av 22 kap. 6 §. Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får skattemyndigheten besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut, om omprövningen skulle avse endast ett mindre belopp. *Lag (1997:483)*.

2 § Ett beslut om preliminär skatt får ändras på grund av en ändring i den skattskyldiges inkomstförhållanden endast om ändringen avser belopp som är betydande med hänsyn till den skattskyldiges förhållanden eller om det annars finns särskilda skäl.

3 § Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan.

Betalningsskyldighet enligt 12 kap. 7 c § får inte omprövas. *Lag (2003:747)*.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats efter beslutet. *Lag (2010:1453)*.

Intill den 1 januari 2011 hade 3 § tredje stycket följande lydelse:

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet. *Lag (2009:826)*.

Intill den 15 februari 2010 hade 3 § tredje stycket följande lydelse:

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en länsrätt eller en kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett regeringsrättsavgörande som har meddelats efter beslutet. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § första stycket följande lydelse (dessutom var tredje stycket placerat närmast efter första stycket):

Om en fråga som avses i 1 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får skattemyndigheten inte ompröva frågan. *Lag (1997:483)*.

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till Skatteverket senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (2003:664)*.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av denna tid fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling med uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag den skattskyldige fick sådan kännedom. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § första stycket följande lydelse:

En skattskyldig som vill begära omprövning skall göra detta skriftligt. Begäran skall, om inte annat följer av 5 §, ha kommit in till skattemyndigheten senast

sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.
Lag (1997:483).

5 § En begäran om omprövning skall ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet, om det gäller *Lag (2003:664).*

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt, *Lag (1997:483).*
6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, *Lag (2006:579).*
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §,
8. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller
9. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m. *Lag (2007:595).*

Intill den 1 januari 2010 hade 5 § punkterna 7 och 8 följande lydelse:

7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §, eller
8. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher. *Lag (2006:579).*

Intill den 1 januari 2007 hade 5 § punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller
7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § inledningen följande lydelse:

En begäran om omprövning skall ha kommit in till skattemyndigheten inom två månader från den dag då sökanden fick del av beslutet, om det gäller *Lag (1997:483).*

6 § En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det, får Skatteverket utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § följande lydelse:

En begäran om omprövning skall vara egenhändigt undertecknad av den skattskyldige eller den skattskyldiges ombud. Är den inte det, får skattemyndigheten utfärda ett föreläggande om att den skall undertecknas. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att omprövning inte görs om begäran inte undertecknas. *Lag (1997:483).*

7 § Även om tiden för begäran om omprövning har gått ut, får ett beslut om skattetillägg omprövas på begäran av den skattskyldige, så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

7 a § En begäran om omprövning får göras även om tiden för omprövning har gått ut, om den avser

1. tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen (1999:1229) är tillämplig för den aktuella inkomsten, eller

2. tillämpning av 5 a § lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., och föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida den lagen eller inkomstskattelagen är tillämplig för den aktuella inkomsten.

En begäran enligt första stycket ska ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. *Lag (2009:1063).*

Intill den 1 januari 2010 hade 7 a § följande lydelse:

En begäran om omprövning som avser tillämpning av 4 § lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta får prövas även om tiden för omprövning gått ut, om begäran föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten. En sådan begäran skall ha kommit in till Skatteverket inom ett år från det att beslutet meddelades. *Lag (2004:1142).*

Omprövning på initiativ av Skatteverket [*Lag (2003:664).*]

8 § Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 8 § följande lydelse och rubrik:

Omprövning på initiativ av skattemyndigheten

Om skattemyndigheten självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges fördel meddelas senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för skattemyndigheten framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt. *Lag (1997:483).*

9 § Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut, utom i de fall som avses i andra stycket samt 11 och 12 §§. *Lag (1997:483).*

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklarationen kom in till Skatteverket, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § andra stycket följande lydelse:

Om en skattedeklaration inte har lämnats in i rätt tid, får ett omprövningsbeslut som är till den skattskyldiges nackdel meddelas efter utgången av den tid som anges i första stycket. Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas inom ett år från den dag deklARATIONEN kom in till skattemyndigheten, dock senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (1997:483).*

Efterbeskattning

10 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11–20 §§ (*efterbeskattning*). *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 10 § följande lydelse:

Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 9 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 11–20 §§ (*efterbeskattning*). *Lag (1997:483).*

11 § Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte fattats på grund av att den skattskyldige *Lag (1997:483).*

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos Skatteverket lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet, *Lag (2003:664).*

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag,

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift, eller

4. inte följt ett föreläggande enligt 14 kap. 3 § tredje stycket. *Lag (2002:400).*

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § punkten 1 följande lydelse:

1. i en skattedeklaration eller på annat sätt under förfarandet hos skattemyndigheten lämnat någon oriktig uppgift till ledning för beskattningsbeslutet, *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2003 hade 11 § punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag, eller

3. inte lämnat en skattedeklaration eller begärd uppgift. *Lag (1997:483).*

12 § Efterbeskattning får också ske *Lag (1997:483).*

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbi-seende ska rättas, *Lag (2009:1063).*

2. när en ändring föranleds av Skatteverkets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig, *Lag (2004:1142).*

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (2005:807) om ersättning för viss mervärdesskatt för kommuner och

landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag, eller *Lag (2005:809)*.

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) i stället för lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. är tillämplig för den aktuella inkomsten. *Lag (2009:1063)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 12 § punkterna 1 och 4 följande lydelse:

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas, *Lag (2002:674)*.

4. när en ändring föranleds av Skatteverkets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut om huruvida inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta är tillämplig för den aktuella inkomsten. *Lag (2004:1142)*.

Intill den 1 januari 2006 hade 12 § punkten 3 följande lydelse:

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag, eller *Lag (2004:1142)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 12 § punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. när en ändring föranleds av Skatteverkets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig, eller

3. när en ändring föranleds av Skatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag. *Lag (2003:664)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § punkterna 2 och 3 följande lydelse:

2. när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig, eller

3. när en ändring föranleds av Riksskatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag. *Lag (2002:674)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 12 § punkterna 1 och 2 följande lydelse:

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas, eller

2. när en ändring föranleds av en skattemyndighets beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig. *Lag (1997:483)*.

13 § Efterbeskattning enligt 11 § eller 12 § 1 får ske endast om den avser belopp av någon betydelse. *Lag (1997:483)*.

Efterbeskattning får inte ske, om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om Skatteverket tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga. *Lag (2003:664)*.

Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift. *Lag (2003:212).*

Intill den 1 januari 2004 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

Efterbeskattning får inte ske, om beslutet med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt eller om skattemyndigheten tidigare fattat beslut om efterbeskattning som avser samma fråga. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 juli 2003 hade 13 § tredje stycket följande lydelse:

Efterbeskattning får inte avse enbart skattetillägg eller förseningsavgift, utom i fall som avses i 12 § 1. *Lag (1997:483).*

Tidsfrist för efterbeskattning

14 § Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15–20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 14 § följande lydelse:

Skattemyndighetens beslut om efterbeskattning skall, om inte annat följer av 15–20 §§, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. *Lag (1997:483).*

15 § Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2, 3 eller 4 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen. *Lag (2004:1142).*

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på kammarrättens eller Högsta förvaltningsdomstolens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades. *Lag (2010:1453).*

Intill den 1 januari 2011 hade 15 § andra stycket följande lydelse:

Om anstånd har beviljats någon med betalning av skatt i avvaktan på kammarrättens eller Regeringsrättens beslut med anledning av överklagande, får efterbeskattning i fråga om skatteavdrag ske senast andra året efter utgången av det kalenderår då domstolens beslut meddelades. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2005 hade 15 § första stycket följande lydelse:

Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2 eller 3 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen. *Lag (2002:674).*

Intill den 1 januari 2003 hade 15 § första stycket följande lydelse:

Beslut om efterbeskattning enligt 12 § 2 får meddelas även efter den tid som anges i 14 § men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen. *Lag (1997:483).*

16 § Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § följande lydelse:

Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag får meddelas efter den tid som anges i 14 eller 15 § men senast ett år från utgången av den månad då skattemyndighetens eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft. *Lag (1997:483).*

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet. *Lag (1997:483).*

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 19 § andra stycket följande lydelse:

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag (1997:483).*

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

22 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut [Lag (2003:664).]

1 § Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Skatteverkets beslut i fråga om återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den som ansökt om sådan återbetalning. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i tredje stycket, överklagas också av det allmänna ombudet hos Skatteverket. *Lag (2004:1157).*

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket. *Lag (2009:826).*

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan. *Lag (2007:1009).*

Intill den 15 februari 2010 hade 1 § andra stycket följande lydelse:

Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till länsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2008 hade 1 § tredje stycket följande lydelse:

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Försäkringskassan. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Försäkringskassan. Vid sådant överklagande gäller dessutom 13 kap. 22 § första stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. *Lag (2004:789).*

Intill den 1 januari 2005 hade 1 § första och tredje styckena följande lydelse:

Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skatteverkets beslut får, utom i de fall som avses i tredje stycket, överklagas också av det allmänna ombudet hos Skatteverket. *Lag (2003:664).*

Skatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Riksförsäkringsverket. Vad som sägs i denna lag om överklagande av det allmänna ombudet skall då i stället gälla Riksförsäkringsverket. Vid sådant överklagande gäller dessutom 13 kap. 22 § första stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 1 § följande lydelse och rubrik:

Överklagande av skattemyndighetens eller Riksskatteverkets beslut

Beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skattemyn-

dighetens beslut får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas också av Riksskatteverket.

Skattemyndighetens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Riksförsäkringsverket. Vad som sägs i denna lag om överklagande av Riksskatteverket skall då i stället gälla Riksförsäkringsverket. Vid sådant överklagande gäller dessutom 13 kap. 22 § första och tredje styckena lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. *Lag (1998:681)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 1 § följande lydelse:

Beslut av skattemyndigheten eller Riksskatteverket får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. Skattemyndighetens beslut får överklagas också av Riksskatteverket.

Vid överklagande av beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 11–13 §§ lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. *Lag (1997:483)*.

1 a § Beslut som rör en fysisk person överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades. *Lag (2009:826)*.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades. För den som var bosatt eller stadigvarande vistades här i landet under någon del av det år då beslut fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt eller stadigvarande vistades. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet fattades. *Lag (2003:664)*.

Intill den 15 februari 2010 hade 1 a § första stycket följande lydelse:

Beslut som rör en fysisk person överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades. *Lag (2003:664)*.

1 b § Beslut som rör juridiska personer överklagas enligt följande uppställning. *Lag (2003:664)*.

<i>Beslut som rör</i>	<i>överklagas hos den förvaltningsrätt Lag (2009:826).</i>
1. ett handelsbolag	inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering	inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades <i>Lag (2003:664)</i> .
3. en europeisk gruppering för territoriellt samarbete	inom vars domkrets grupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades

<i>Beslut som rör</i>	<i>överklagas hos den förvaltningsrätt Lag (2009:826).</i>
4. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne
5. någon annan juridisk person än som avses i 1–4	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
6. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
7. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig. <i>Lag (2009:722).</i>
<i>Intill den 15 februari 2010 hade 1 b § uppställningens inledning följande lydelse:</i>	
<i>Beslut som rör</i>	<i>överklagas hos den länsrätt Lag (2003:664).</i>
<i>Intill den 1 augusti 2009 hade 1 b § uppställningen punkterna 3–6 följande lydelse:</i>	
3. ett dödsbo	som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne
4. någon annan juridisk person än som avses i 1–3	inom vars domkrets styrelsen hade sitt säte eller, om sådant saknas, förvaltningen utövades den 1 november året före det år då beslutet fattades
5. en juridisk person som inte är ett dödsbo och som har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades	inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget eller, om huvudkontor och säte saknas, förvaltningen utövades då den juridiska personen bildades
6. en juridisk person som har upplösts	som senast var behörig. <i>Lag (2003:664).</i>

1 c § Beslut som rör

1. företag eller annan näringsidkare inom en koncern och moderföretaget i koncernen,
 2. två eller flera företag eller andra näringsidkare inom en koncern,
 3. delägare i en juridisk person och den juridiska personen, eller
 4. två eller flera delägare i en juridisk person *Lag (2003:664).*
- får överklagas hos den förvaltningsrätt som enligt 1 b § skall pröva moderföretagets respektive den juridiska personens överklagande, om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund. *Lag (2009:826).*

Intill den 15 februari 2010 hade 1 c § avslutningen följande lydelse:
får överklagas hos den länsrätt som enligt 1 b § skall pröva moderföretagets respektive den juridiska personens överklagande, om överklagandena sker samtidigt och stöder sig på väsentligen samma grund. *Lag (2003:664).*

1 d § Bestämmelserna i 1 a och 1 b §§ gäller inte, om regeringen för vissa ärenden föreskrivit att överklagande skall tas upp av annan förvaltningsrätt. *Lag (2009:826).*

Intill den 15 februari 2010 hade 1 d § följande lydelse:

Bestämmelserna i 1 a och 1 b §§ gäller inte, om regeringen för vissa ärenden föreskrivit att överklagande skall tas upp av annan länsrätt. *Lag (2004:1156).*

Intill den 1 januari 2005 hade 1 d § följande lydelse:

Beslut om punktskatt eller beslut som rör den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. *Lag (2003:664).*

Beslut som inte får överklagas

2 § Beslut i fråga om

1. befrielse enligt 5 kap. 11 § från skyldigheten att göra skatteavdrag,
 2. skatterevision enligt 14 kap. 7 §,
 3. anstånd enligt 17 kap. 6 § med inbetalning av skatt, och
 4. föreläggande vid vite enligt 23 kap. 2 §
- får inte överklagas. *Lag (1997:483).*

Beskattningsbeslut enligt 11 kap. 1 § andra stycket 8 får inte överklagas. *Lag (2005:1118).*

Intill den 1 januari 2006 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Beskattningsbeslut enligt 11 kap. 1 § andra stycket 7 får inte överklagas. *Lag (2003:747).*

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

4 § Ett överklagande skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet, om det gäller

1. preliminär taxering,
2. sättet att ta ut preliminär skatt,
3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
4. verkställande av skatteavdrag,
5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt, *Lag (1997:483).*

6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, *Lag (2004:1156)*.

7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §, *Lag (2006:579)*.

8. återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b §,

9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, eller

10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m. *Lag (2007:595)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 4 § punkterna 8 och 9 följande lydelse:

8. återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b §, eller

9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher. *Lag (2006:579)*.

Intill den 1 januari 2007 hade 4 § punkterna 7 och 8 följande lydelse:

7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §, eller

8. återbetalning av mervärdesskatt eller punktskatt enligt 18 kap. 4 b §. *Lag (2004:1156)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 4 § punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, eller

7. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 §. *Lag (1997:483)*.

5 § Även om tiden för överklagande har gått ut, får ett beslut om skattetillägg överklagas så länge beslutet i den skattefråga som föranlett skattetillägget inte har fått laga kraft.

Förfarandet vid överklagande

6 § Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat Skatteverkets beslut. *Lag (2003:664)*.

Vid överklagande av beslut om debitering till följd av taxeringsbeslut gäller bestämmelserna i 6 kap. 3 § taxeringslagen. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Bestämmelserna i 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller när en skattskyldig har överklagat skattemyndighetens beslut. *Lag (1997:483)*.

Det allmänna ombudets överklagande [*Lag (2003:664)*.]

7 § Det allmänna ombudets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades. *Lag (2003:664)*.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § första stycket följande lydelse och rubrik:

Riksskatteverkets överklagande

Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av skattemyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades. *Lag (1997:483).*

8 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 8 § följande lydelse:

Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt. *Lag (1997:483).*

9 § Det allmänna ombudet får hos förvaltningsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt och punktskatt.

Det allmänna ombudet får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos förvaltningsrätten begära att skattetillägg tas ut. *Lag (2009:826).*

Intill den 15 februari 2010 hade 9 § följande lydelse:

Det allmänna ombudet får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt och punktskatt.

Det allmänna ombudet får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten begära att skattetillägg tas ut. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § följande lydelse:

Riksskatteverket får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Riksskatteverket får på det sätt som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten begära att skattetillägg tas ut. *Lag (1997:483).*

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut [*Lag (2009:826).*]

10 § Beslut av förvaltningsrätten i fråga om *Lag (2009:826).*

1. kostnadsavdrag vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och

2. särskild redovisning av arbetsgivaravgifter enligt 10 kap. 12 § får inte överklagas. *Lag (1997:483).*

Intill den 15 februari 2010 hade 10 § inledningen följande lydelse och rubrik:

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut [*Lag (1997:483).*]

Beslut av länsrätten i fråga om *Lag (1997:483).*

11 § Överklagande av beslut av förvaltningsrätten i fråga om *Lag (2009:826)*.

1. preliminär taxering,
 2. sättet att ta ut preliminär skatt,
 3. debitering eller ändring av preliminär skatt,
 4. verkställande av skatteavdrag,
 5. anstånd med redovisning eller inbetalning av skatt, *Lag (1997:483)*.
 6. befrielse från ränta enligt 19 kap. 11 §, *Lag (2003:212)*.
 7. överföring av skatt till en annan stat, *Lag (2006:579)*.
 8. beslut enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.,
 9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, samt
 10. kontrollavgift enligt lagen (2007:592) om kassaregister m.m., *Lag (2007:595)*.
- får prövas av kammarrätten endast om den har meddelat prövningstillstånd. *Lag (1997:483)*.

Intill den 15 februari 2010 hade 11 § inledningen följande lydelse:

Överklagande av beslut av länsrätten i fråga om *Lag (1997:483)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 11 § punkterna 8 och 9 följande lydelse:

8. beslut enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m., samt

9. kontrollavgift enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, *Lag (2006:579)*.

Intill den 1 januari 2007 hade 11 § punkterna 7 och 8 följande lydelse:

7. överföring av skatt till en annan stat, samt

8. beslut enligt lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. *Lag (1998:516)*.

Intill den 1 juli 2003 hade 11 § första stycket punkten 6 följande lydelse:

6. befrielse från skattetillägg och avgift enligt 15 kap. 7, 8 och 8 a §§ samt ränta enligt 19 kap. 11 §, *Lag (1999:641)*.

Intill den 1 januari 2000 hade 11 § punkten 6 följande lydelse:

6. befrielse från skattetillägg och förseningsavgift enligt 15 kap. 7 och 8 §§ och ränta enligt 19 kap. 11 §, *Lag (1998:516)*.

Intill den 1 juli 1998 hade 11 § punkterna 6 och 7 följande lydelse:

6. befrielse från skattetillägg och förseningsavgift enligt 15 kap. 7 och 8 §§ och ränta enligt 19 kap. 11 §, samt

7. överföring av skatt till en annan stat *Lag (1997:483)*.

12 § *Har upphävts genom lag (2008:315).*

Intill den 1 juli 2008 hade 12 § följande lydelse:

I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 13 kap. 22 § första och tredje styckena lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. *Lag (1998:681)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 12 § följande lydelse:

I fråga om överklagande av länsrättens eller kammarrättens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter gäller 12 och 13 §§ lagen (1959:551) om beräkning

550 Skattebetalningslag

av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.
Lag (1997:483).

13 § Bestämmelserna i 6 kap. 10–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller för mål enligt denna lag.

14 § Om företrädaren överklagar ett beslut om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a §, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då företrädaren fick del av beslutet. Om beslutet överklagas av det allmänna, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades. *Lag (2003:747).*

15 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 eller 6 a § har väckts mot en företrädare för en juridisk person, skall vad som sägs i detta kapitel om skattskyldig och klagande även gälla företrädaren. *Lag (2003:747).*

23 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt enligt denna lag anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklARATIONSSKYLDIGE eller, om den deklARATIONSSKYLDIGE är juridisk person, ställföreträdare för den deklARATIONSSKYLDIGE har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, får den deklARATIONSSKYLDIGE inte föreläggas enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. *Lag (2003:212).*

Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag. *Lag (2009:826).*

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag (1997:483).*

Intill den 15 februari 2010 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter,

prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. *Lag (2001:1239).*

Intill den 1 juli 2003 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklara-tions-skyldige eller, om den deklara-tions-skyldige är juridisk person, ställföre-trädare för den deklara-tions-skyldige har begått brott, får den deklara-tions-skyldige inte föreläggas enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser. *Lag (1997:1029).*

Intill den 1 januari 2002 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Om vite har förelagts också med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 1998 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, ett lands-ting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. *Lag (1997:483).*

Representant för enkelt bolag eller partrederi

3 § Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får Skatteverket efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren. *Lag (2003:664).*

Ett beslut enligt första stycket innebär inte att övriga delägare befrias från sina skyldigheter enligt denna lag i de fall den som skall svara för redovisningen och betalningen inte fullgör sina skyldigheter. *Lag (1997:483).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § första stycket följande lydelse:

Om en verksamhet bedrivs genom ett enkelt bolag eller ett partrederi, får skatte-myndigheten efter ansökan av samtliga delägare besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall svara för redovisningen och betalningen av avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som hänför sig till verk-samheten och i övrigt företräda bolaget eller partrederiet i frågor som rör sådan skatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos delägaren. *Lag (1997:483).*

Huvudman för en mervärdesskattegrupp [Lag (1998:347).]

3 a § Grupphuvudmannen skall svara för redovisningen och betal-ningen av mervärdesskatt som hänför sig till den verksamhet som mervärdesskattegruppen bedriver och i övrigt företräda mervärdes-skattegruppen i frågor som rör sådan skatt.

Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos grupp huvudmannen. *Lag (1998:347).*

3 b § Om ett förhållande som legat till grund för gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) har ändrats, skall grupp huvudmannen underrätta Skatteverket om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Om grupp huvudmannen inte lämnar underrättelse enligt första stycket, får Skatteverket förelägga honom att göra detta. *Lag (2003:664).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 b § följande lydelse:

Om ett förhållande som legat till grund för gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § mervärdesskattelagen (1994:200) har ändrats, skall grupp huvudmannen underrätta skattemyndigheten om ändringen. Om inte något hindrar det skall underrättelsen lämnas inom två veckor från det att ändringen inträffade.

Om grupp huvudmannen inte lämnar underrättelse enligt första stycket, får skattemyndigheten förelägga honom att göra detta. *Lag (1998:347).*

Ombud för generalrepresentation [*Lag (2001:1186).*]

3 c § Om ett utländskt skadeförsäkringsföretag bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, skall ett sådant ombud som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige svara för redovisning och betalning av den skatt som hänför sig till verksamheten och i övrigt företräda företaget i frågor som rör sådan skatt. *Lag (2001:1186).*

Skatterepresentant för utländsk försäkringsgivare m.m. [*Lag (2007:462).*]

3 d § Om en utländsk försäkringsgivare inte bedriver sin verksamhet här i landet från en sekundäretablering enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige, skall den skatterepresentant som avses i 3 § andra stycket lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. svara för redovisning och betalning av skatt enligt lagen om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. och i övrigt företräda försäkringsgivaren i frågor som rör sådan skatt.

Om försäkringsgivaren i stället bedriver verksamhet i Sverige genom generalrepresentation, gäller 3 c §. *Lag (2007:462).*

Ombud för utländsk företagare [*Lag (2001:970).*]

4 § En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall utse ett ombud som är godkänt av Skatteverket. Ombudet skall enligt fullmakt av den utländska företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skatt-

skyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Underlag för kontroll av skatte-redovisningen skall finnas tillgängligt hos ombudet. *Lag (2003:664)*.

Vad som anges i första stycket gäller inte om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land i vilket den utländske företagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe, eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse skall ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i *Lag (2001:970)*.

– rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder*,

– rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier**, och i

– rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92***. *Lag (2004:500)*.

En utländsk företagare får utse ett sådant ombud som anges i första stycket även om Sverige har en överenskommelse av det slag som anges i andra stycket. *Lag (2001:970)*.

[* Direktiv 76/308/EEG har ersatts av rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (EUT L 150 10.6.2008, s. 28), jfr artikel 25 i direktiv 2008/55/EG. Direktiv 2008/55/EG har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder. Jämför artikel 29 i direktiv 2010/24/EU.]

[** Direktiv 77/799/EEG omfattar genom ändringsdirektiv 2003/93/EG inte mervärdesskatt. Bestämmelserna återfinns i stället i rådets förordning (EG) nr 1798/2003. Jämför artikel 2 i direktiv 2003/93/EG.]

[*** Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Intill den 1 juli 2004 hade 4 § andra styckets strecksatser följande lydelse:

– rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för återvinning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska struktur- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt beträffande mervärdesskatt och vissa punktskatter,

– rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning, och i

– rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt). *Lag (2001:970)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § första stycket följande lydelse:

En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall utse ett ombud som är godkänt av skattemyndigheten. Ombudet skall enligt fullmakt av den utländska företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Underlag för kontroll av skatte-redovisningen skall finnas tillgängligt hos ombudet. *Lag (2001:970).*

Intill den 1 januari 2002 hade 4 § följande lydelse och rubrik:

Representant för utländsk företagare

En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall företrädas av en representant som är godkänd av skattemyndigheten. En sådan representant skall enligt fullmakt av den utländska företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Skattemyndigheten får kräva att säkerhet ställs för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Första stycket gäller inte en utländsk företagare som är en juridisk person och har ett fast driftställe här i landet. *Lag (1997:483).*

Behörighet att lämna uppgift

5 § Bestämmelserna i 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om vem som skall fullgöra deklarationsskyldigheten eller annan uppgiftsskyldighet för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar. *Lag (2001:1239).*

Intill den 1 januari 2002 hade 5 § följande lydelse:

Bestämmelserna om skyldighet för ställföreträdare att lämna självdeklaration eller uppgifter i 4 kap. 2 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för uppgifter som skall lämnas enligt denna lag. *Lag (1997:483).*

6 § Uppgifter som lämnats för en skattskyldig som är en juridisk person anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Verkställighet

7 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag (2006:1429).*

Intill den 1 januari 2007 hade 7 § följande lydelse:

En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag, taxeringslagen (1990:324) eller lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag (2004:1345).*

Intill den 1 januari 2005 hade 7 § följande lydelse:

En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag, taxeringslagen (1990:324) eller lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag (2001:328)*.

Intill den 1 juli 2001 hade 7 § följande lydelse:

En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag eller taxeringslagen (1990:324) inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt som omprövningen eller överklagandet rör. *Lag (1997:483)*.

8 § En åtgärd enligt denna lag får verkställas även om det beslut som föranleder åtgärden inte har fått laga kraft. Motsvarande gäller vid verkställighet enligt utsökningsbalken.

Gallring

9 § Skattedeklarationer och andra handlingar innehållande uppgifter som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos Skatteverket. Handlingarna skall förstöras sju år eller, i fråga om handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. *Lag (2003:664)*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att handlingarna skall bevaras under längre tid än som anges i första stycket. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § första stycket följande lydelse:

Skattedeklarationer och andra handlingar innehållande uppgifter som avses i 14 kap. 8 § skall förvaras hos skattemyndigheten. Handlingarna skall förstöras sju år eller, i fråga om handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått ut. *Lag (2002:400)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 9 § följande lydelse:

Bestämmelserna om förvaring och gallring i 19 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter gäller också för skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §. *Lag (2001:1239)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 9 § följande lydelse:

Bestämmelserna om förvaring och gallring i 4 kap. 13 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter gäller också för skattedeklarationer och andra handlingar som avses i 14 kap. 8 §. *Lag (1997:483)*.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Lagen tillämpas första gången när det gäller

a) F-skatt och särskild A-skatt: på skatt som avser inkomståret 1998,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser redovisningsperioden januari 1998, *Lag (1997:483)*.

c) annan skatt: på skatt som avser det beskattningsår som gått ut närmast före den 1 januari 1999,

d) uppgiftsskyldighet enligt 10 kap. 33 §, på uppgifter som avser första kalenderkvartalet 1998. *Lag (1997:1032)*.

2. För inkomståret 1998 skall utan ansökan F-skattsedel utfärdas för den som vid utgången av år 1997 har en F-skattsedel utfärdad enligt 33 b § eller 33 c § uppbördslagen (1953:272).

3. Vid beräkning av F-skatt och särskild A-skatt för inkomståret 1998 enligt bestämmelserna om schablonberäkning i 6 kap. 1 och 2 §§ i den nya lagen skall skatten beräknas med utgångspunkt från den slutliga skatten på grund av 1997 års taxering med tillämpning av bestämmelserna i 13 § 1 och 3 mom. uppbördslagen. *Lag (1997:483)*.

4. Vid tillämpningen av bestämmelserna om återkallelse av en F-skattsedel i 4 kap. 13 § 5 skall hänsyn tas också till brister i redovisning eller betalning av skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

En skattskyldig som för tidigare år eller redovisningsperioder står i skuld för skatt eller avgift som uppbärs enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller mervärdesskattelagen har vid återbetalning enligt 18 kap. 1–4 §§ i den nya lagen rätt att få tillbaka bara vad som överstiger skulden samt ränta och avgift som är hänförlig till skulden.

5. Vid utgången av oktober 1997 upphör följande författningar att gälla:

a) uppbördslagen, som dock, om inte annat följer av 7 eller 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om preliminär skatt för tid före den 1 januari 1998 samt slutlig, kvarstående och tillkommande skatt avseende 1998 eller tidigare års taxeringar samt avgift eller ränta på sådan skatt,

b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, som dock, om inte annat följer av 8, fortfarande skall tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter för utgiftsåret 1997 och tidigare år samt avgift eller ränta på dessa och,

c) Riksskatteverkets föreskrifter m.m. (RSFS 1982:4) om länsstyrelsens inventering hos kronofogdemyndighet. *Lag (1997:1032)*.

6. Skatteavdrag från dagpenning från arbetslöshetskassa skall till utgången av år 1998 göras enligt en särskild skattetabell grundad på en för landet genomsnittlig skattesats till kommunal inkomstskatt under beskattningsåret avrundad till helt krontal.

7. Bestämmelserna i uppbördslagen om arbetsgivarnas medverkan vid uppbörd av kvarstående skatt tillämpas sista gången i fråga om kvarstående skatt enligt 1996 års taxering. *Lag (1997:483)*.

8. Bestämmelserna om beslutande myndighet i 2 kap. 1–3 §§ i den nya lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998 även i fråga om beslut avseende arbetsgivare enligt uppbördslagen och lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Vid tillämpningen av bestämmelserna om begränsning av rätten till återbetalning i 68 § 5 mom. uppbördslagen och 25 § lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare skall hänsyn tas också till skyldighet att betala skatt enligt den nya lagen.

9. Bestämmelserna om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag i 12 kap. tillämpas från ikraftträdandet även i fråga om innehållen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som tas ut enligt uppbördslagen, lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare, lagen (1968:430) om mervärdesskatt eller mervärdesskattelagen. Detsamma gäller i fråga om avgiftstillägg, skattetillägg, ränta och dröjsmålsavgift enligt nämnda lagar.

Äldre bestämmelser om betalningsskyldighet för företrädare för juridisk person och delägare i handelsbolag gäller fortfarande i fråga om mål om sådan betalningsskyldighet som anhängiggjorts före utgången av år 1997. *Lag (1997:1032)*.

10. Bestämmelserna i 14 kap. 3–7 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen,
- b) lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
- c) lagen (1968:430) om mervärdesskatt, eller
- d) mervärdesskattelagen (1994:200). *Lag (1997:483)*.

11. Bestämmelserna i 15 kap. 1 § fjärde stycket gäller även i fråga om skattetillägg som tas ut enligt mervärdesskattelagen och som avser skatt för redovisningsperiod som har gått till ända den 31 januari 1997 eller senare. Nämnda bestämmelse gäller även i tillämpliga delar i fråga om avgiftstillägg som tas ut enligt lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och som avser arbetsgivaravgifter som belöper på tid efter den 1 januari 1997. *Lag (1997:1029)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkterna 18–20 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Förteckning över ändringar i skattebetalningslagen (1997:483)

**SFS 1997:773, prop. 1996/97:173, bet. 1997/98:SkU4, rskr.
1997/98:21**

den 30 oktober 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas i fråga om förmåner som åtnjutits efter utgången av år 1997.

**SFS 1997:953, prop. 1997/98:1, bet. 1997/98:FiU1, rskr.
1997/98:35**

den 27 november 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1998 och slutlig skatt på grund av 1999 års taxering.

**SFS 1997:1029, prop. 1997/98:10, bet. 1997/98:SkU10, rskr.
1997/98:70**

den 4 december 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

*dels att 15 kap. 1 § och 23 kap. 2 § skall ha följande lydelse,
dels att det i övergångsbestämmelserna skall införas en ny punkt,
11, av följande lydelse.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

SFS 1997:1032, prop. 1997/98:33, bet. 1997/98:SkU9, rskr. 1997/98:71

den 4 december 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 15 kap. 12 § skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 och 4 §§, 4 kap. 5 och 7 §§, 5 kap. 2, 7, 9 och 14 §§, 10 kap. 30 §, 11 kap. 13 §, 16 kap. 4 och 6 §§ och 19 kap. 8 och 10 §§ samt rubriken närmast före 11 kap. 13 § och punkterna 1, 4, 5, 8 och 9 av övergångsbestämmelserna till nämnda lag skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 12 kap. 8 a §, samt närmast före den nya paragrafen en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

SFS 1997:1145, bet. 1997/98:SkU14, rskr. 1997/98:105

den 11 december 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

SFS 1998:194, prop. 1997/98:65, bet. 1997/98:SkU19, rskr. 1997/98:194

den 29 april 1998

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 17 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

SFS 1998:232, prop. 1997/98:134, bet. 1997/98:SkU24, rskr. 1997/98:218

den 14 maj 1998

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att i 2 kap. 1–3 §§ orden ”det län” skall bytas ut mot ”den region”, att i 2 kap. 1 och 2 §§ orden ”Skattemyndigheten i Stockholms län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Stockholm” och att i 2 kap. 4 § och 10 kap. 32 § orden ”Skattemyndigheten i Dalarnas län” skall bytas ut mot ”Skattemyndigheten i Gävle”,

dels att 8 kap. 19 §, 10 kap. 18 och 23 §§, 16 kap. 4 och 7 §§ samt 19 kap. 7 och 13 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 10 kap. 22 a §, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft såvitt gäller ändringarna i 2 kap. 1–4 §§ och 10 kap. 32 § den 1 januari 1999 och i övrigt den 1 juni 1998.

2. Den nya bestämmelsen i 10 kap. 22 a § tillämpas vid redovisning av mervärdesskatt för redovisningsperioder som har gått till ända efter utgången av år 1997.

3. De nya bestämmelserna i 16 kap. 7 § samt 19 kap. 7 och 13 §§, tillämpas från och med redovisningsperiod som gått till ända den 31 augusti 1998.

4. Vid tillämpning av bestämmelsen om kostnadsränta vid för sen betalning i 19 kap. 7 § tredje stycket och 8 § skall räntan under tiden den 1 januari 1998 till och med den 31 augusti 1998 beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

SFS 1998:341, prop. 1997/98:133, bet. 1997/98:SkU26, rskr. 1997/98:264

den 4 juni 1998

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998 och tillämpas på förmån eller ersättning som getts ut eller anses utgiven efter ikraftträdandet.

SFS 1998:347, prop. 1997/98:148, bet. 1997/98:SkU29, rskr. 1997/98:254

den 4 juni 1998

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 4 och 6 §§, 3 kap. 1 och 5 §§, 10 kap. 9, 17 och 31 §§ samt 18 kap. 1 och 2 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 12 kap. 8 b §, 18 kap. 7 a § och 23 kap. 3 a och 3 b §§, samt närmast före 12 kap. 8 b § och 23 kap. 3 a § nya rubriker av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998. Genom lagen upphävs dåvarande Riksskattenämndens bindande förklaring av den 30 oktober 1968 angående kommissionärsbolag, RN Serie II 1969:1.9, och Riksskattenämndens bindande förklaring av den 18 mars 1969 angående karburatorsprit, RN Serie II 1969:4.3.

SFS 1998:516, prop. 1997/98:100, bet. 1997/98:SkU28, rskr. 1997/98:312

den 11 juni 1998

Enligt riksdagen beslut föreskrivs att 1 kap. 1 § och 22 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

SFS 1998:681, prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13, rskr. 1997/98:315 och 316

den 11 juni 1998

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 16 kap. 12 §, 22 kap. 1 och 12 §§ samt rubriken närmast före 16 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

SFS 1999:315, prop. 1998/99:38, bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176

den 4 maj 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § samt 11 kap. 6–8, 10 och 12 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följandelydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

SFS 1999:316, prop. 1998/99:38 och 1998/99:83, bet. 1998/99:SkU17, rskr. 1998/99:206

den 12 maj 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 1 §, 8 kap. 19 § och 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

1. *Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.*
2. *Bestämmelserna i 8 kap. 19 § gäller i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 1998.*
3. *Bestämmelserna i 1 kap. 1 § första stycket tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.*
4. *Bestämmelserna i 1 kap. 1 § andra stycket och 13 kap. 1 § andra stycket skall tillämpas för tid från och med den 1 januari 1998 i de delar bestämmelserna reglerar möjligheten att medge befrielse från att betala sådan skatt som enligt mervärdesskattelagen (1994:200) skall tas ut för varor vid import.*

SFS 1999:641, prop. 1998/99:69, bet. 1998/99:SkU18, rskr. 1998/99:244

Jfr rådets direktiv 98/80/EG av den 12 oktober 1998 om komplettering av det gemensamma systemet för mervärdesskatt och om ändring av direktiv 77/388/EEG – särskilda regler för investeringsguld (EGT L 281, 17.10.1998, s. 31, Celex 398L0080).

den 17 juni 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

- dels att 1 kap. 1 och 4 §§, 14 kap. 3 § och 22 kap. 11 § samt rubriken till 15 kap. skall ha följande lydelse,*
- dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 14 kap. 1 a § och 15 kap. 6 a och 8 a §§, samt närmast före 14 kap. 1 a § och 15 kap. 6 a och 8 a §§ nya rubriker av följande lydelse.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

SFS 1999:962, prop. 1999/2000:1, bet. 1999/2000:FiU1, rskr. 1999/2000:28

den 25 november 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § och 11 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

SFS 1999:1058, prop. 1999/2000:6, bet. 1999/2000:SkU7, rskr. 1999/2000:66

den 2 december 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 5 § samt 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 5 kap. 5 § den 1 januari 2000 och såvitt avser 9 kap. 2 § den 31 december 1999.

2. Den nya bestämmelsen i 9 kap. 2 § tillämpas första gången på förmån som getts ut från och med den 1 januari 1999.

SFS 1999:1118, prop. 1998/99:130, bet. 1999/2000:LU2, rskr. 1999/2000:50

den 2 december 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 14 kap. 4 och 7 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 14 kap. 4 och 7 §§ även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

SFS 1999:1300, prop. 1998/99:124 och 1999/2000:2 och 6, bet. 1999/2000:KrU5 samt SkU2 och 7, rskr. 1999/2000:117

den 16 december 1999

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 2 kap. 3 § och 11 kap. 11 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 11 kap. 11 § skall utgå,

dels att 1 kap. 3 och 6 §§, 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 1 §, 4 kap. 13 §, 5 kap. 2–4, 9 och 11 §§, 8 kap. 4, 5, 17, 19 och 23 §§, 9 kap. 2 § samt 11 kap. 9, 12 och 14 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 12 kap. 9 a §, samt närmast före 12 kap. 9 a § en ny rubrik av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas från och med den 1 januari 2001 om inte annat följer av punkterna 2–4. Lag (2000:1346).

2. De nya bestämmelserna i 2 kap. 2 §, 3 kap. 1 §, 5 kap. 4 § första stycket 1 och 12 kap. 9 a § samt upphävandet av 2 kap. 3 § tillämpas från och med ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna i 5 kap. 3 § tillämpas från och med den 10 mars 2000. Lag (2000:77).

4. Vid debitering av slutlig skatt avseende 2001 års taxering gäller äldre bestämmelser i 11 kap. Lag (2000:1346).

Intill den 1 januari 2001 hade punkten 1 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna följande lydelse:

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas från och med den 1 januari 2001 om inte annat följer av punkterna 2–3. Lag (2000:77).

Intill den 10 mars 2000 hade ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1300) följande lydelse:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas från och med den 1 januari 2001. De nya bestämmelserna i 2 kap. 2 §, 3 kap. 1 §, 5 kap. 4 § första stycket 1 och 12 kap. 9 a § samt upphävandet av 2 kap. 3 § tillämpas dock från och med ikraftträdandet. Lag (1999:1300).

SFS 2000:55, prop. 1999/2000:23, bet. 1999/2000:LU8, rskr. 1999/2000:127

den 10 februari 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 5 kap. 12 § och rubriken till 1 kap. skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 kap. 7 § och 8 kap. 30 §, samt närmast före 1 kap. 7 § och 8 kap. 30 § nya rubriker av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.

SFS 2000:77, bet. 1999/2000:SkU12, rskr. 1999/2000:136

den 24 februari 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1300) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 10 mars 2000.

**SFS 2000:486, prop. 1999/2000:105, bet. 1999/2000:SkU22,
rskr. 1999/2000:246**

den 8 juni 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att i 2 kap. 4 § och 10 kap. 32 § skattebetalningslagen (1997:483) orden ”Skattemyndigheten i Gävle” och ”skattemyndigheten” skall bytas ut mot ”Riksskatteverket”.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000. Om Skattemyndigheten i Gävle har meddelat ett beslut före ikraftträdandet och har beslutet överklagats, skall Riksskatteverket föra det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol.

**SFS 2000:501, prop. 1999/2000:82, bet. 1999/2000:SkU21,
rskr. 1999/2000:245**

den 8 juni 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 29 §, 11 kap. 1 §, 14 kap. 2 §, 16 kap. 9 och 11 §§ samt 19 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

**SFS 2000:794, prop. 1999/2000:138, bet. 2000/01:SfU4, rskr.
2000/01:11**

den 26 oktober 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

**SFS 2000:878, prop. 2000/01:11, bet. 2000/01:SkU5, rskr.
2000/01:9**

den 16 november 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 4 kap. 13 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

566 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2000:985, prop. 2000/01:8, bet. 2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32

den 23 november 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 22 §, 9 kap. 1 och 3 §§ samt 11 kap. 10 och 12 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2000:1000, prop. 2000/01:7, bet. 2000/01:SkU4, rskr. 2000/01:30

den 23 november 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 8 kap. 8 och 15 §§, 10 kap. 13 och 17 §§, 11 kap. 19 § samt 15 kap. 6 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 10 kap. 13 a och 17 a §§ av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Den nya bestämmelsen i 8 kap. 15 § tillämpas på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.

3. Övriga bestämmelser tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.

SFS 2000:1004, prop. 2000/01:1, bet. 2000/01:FiU1, rskr. 2000/01:36

den 23 november 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2001.

SFS 2000:1164, prop. 2000/01:12, bet. 2000/01:SkU6, rskr. 2000/01:70

den 7 december 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2000:1302, prop. 1999/2000:126 och 2000/01:8, bet. 2000/01:SkU3, rskr. 2000/01:71

den 7 december 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Den äldre bestämmelsen i första stycket 2 skall dock fortfarande tillämpas i fråga om sådan avgift för vilken lagen (1981:691) om socialavgifter gäller och den äldre bestämmelsen i andra stycket i fråga om sådan skatt för vilken tullagen (1994:1550) gäller.

SFS 2000:1346, prop. 2000/01:22, bet. 2000/01:SkU9, rskr. 2000/01:108

den 14 december 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 8 kap. 6 § skall ha följande lydelse,

dels att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1300) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2000:1382, prop. 2000/01:24, bet. 2000/01:SkU8, rskr. 2000/01:107

den 14 december 2000

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

568 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2001:191, prop. 2000/01:33, bet. 2000/01:SkU20, rskr. 2000/01:176

den 19 april 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 19 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

SFS 2001:328, prop. 2000/01:117, bet. 2000/01:SkU27, rskr. 2000/01:238

den 31 maj 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 3 och 4 §§, 2 kap. 2 §, 11 kap. 1 §, 12 kap. 6 och 9 §§, 16 kap. 9 §, 17 kap. 7 §, 19 kap. 6 § samt 23 kap. 7 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas nya bestämmelser, 1 kap. 1 a §, 16 kap. 7 a och 10 a §§, 17 kap. 6 a och 6 b §§ samt 19 kap. 7 a §, samt närmast före 16 kap. 7 a § och 17 kap. 6 a § nya rubriker av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001. Om en bouppteckning, arvsdeklaration eller gåvodeklaration kommit in till en tingsrätt eller skattemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

SFS 2001:840, prop. 2001/02:1, bet. 2001/02:FiU1, rskr. 2001/02:34

den 22 november 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2002.

**SFS 2001:902, prop. 2001/02:29, bet. 2001/02:SkU9, rskr.
2001/02:63**

den 29 november 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 15 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

**SFS 2001:907, prop. 2001/02:3, bet. 2001/02:SkU3, rskr.
2001/02:59**

den 29 november 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 15 december 2001.

**SFS 2001:970, prop. 2001/02:28, bet. 2001/02:SkU8, rskr.
2001/02:62**

Rådets direktiv 76/308/EEG: EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. (Celex 376L0308). Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2001/44/EG, EGT L 175, 28.6.2001, s. 17 (Celex 32001L0044).

Rådets direktiv 77/799/EEG: EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. (Celex 377L0799). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt, EGT C 241, 29.8.1994, s. 276 (Celex 11994NN01/13/B).

Rådets förordning (EEG) nr 218/92: EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. (Celex 392R0218).

den 29 november 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 3 kap. 1 §, 10 kap. 9 §, 14 kap. 7 § och 23 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 23 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas i fråga om 3 kap. 1 § och 10 kap. 9 § i paragrafernas nya lydelse i fråga om skattskyldighet som inträder den 1 juli 2002 eller senare.

570 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

SFS 2001:1171, prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU12, rskr. 2001/02:122

den 13 december 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 9 kap. 2 § och 11 kap. 9 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 11 kap. 18 a §, av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

SFS 2001:1186, prop. 2001/02:42, bet. 2001/02:SkU7, rskr. 2001/02:120

den 13 december 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att i skattebetalningslagen (1997:483) skall införas en ny paragraf, 23 kap. 3 c §, och närmast före den nya paragrafen en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. De nya bestämmelserna gäller i fråga om skatter som hänför sig till beskattningsår som börjat efter ikraftträdandet.

SFS 2001:1239, prop. 2001/02:25, bet. 2001/02:SkU10, rskr. 2001/02:124

den 13 december 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 4 kap. 13 §, 5 kap. 8 och 9 §§, 10 kap. 25, 26 och 31 §§, 18 kap. 3 § samt 23 kap. 2, 5 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.*
- 2. Den nya lydelsen av 10 kap. 31 § andra stycket tillämpas första gången vid 2002 års taxering.*
- 3. Den nya lydelsen av 5 kap. 9 § 9–12, 10 kap. 31 § första stycket och 18 kap. 3 § tillämpas från och med det beskattningsår som börjar den 1 januari eller senare under 2002.*

**SFS 2002:314, prop. 2001/02:119, bet. 2001/02:SfU17, rskr.
2001/02:253**

den 23 maj 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 8 kap. 25 § skall upphöra att gälla vid utgången av år 2002,
dels att rubriken närmast före 8 kap. 25 § skall utgå vid utgången av år 2002.

**SFS 2002:391, prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU27, rskr.
2001/02:273**

den 30 maj 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 3 kap. 1 §, 5 kap. 9 §, 8 kap. 24 §, 10 kap. 9, 18 och 26 §§ samt 16 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

**SFS 2002:400, prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU27, rskr.
2001/02:273**

den 30 maj 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 1, 1 a, 2, 4 och 6 §§, 3 kap. 1 §, 10 kap. 13, 13 a, 14, 18, 19, 22, 22 a och 32 §§, 11 kap. 1 och 19 §§, 13 kap. 1 §, 14 kap. 3 och 7 §§, 16 kap. 1, 4 och 11 §§, 18 kap. 2 §, 21 kap. 11 § och 23 kap. 9 § samt rubrikerna före 2 kap. 3 § och 13 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 10 kap. 29 § skall lyda "Särskilda bestämmelser om redovisning av mervärdesskatt och punktskatt",

dels att det i lagen skall införas fjorton nya paragrafer, 1 kap. 1 b, 2 a och 2 b §§, 2 kap. 3 och 5 a §§, 10 kap. 9 a, 16 a, 17 b, 30 a och 32 a–32 c §§, 14 kap. 7 a § och 17 kap. 4 a § samt närmast före 17 kap. 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

SFS 2002:432, prop. 2001/02:127, bet. 2001/02:SkU27, rskr. 2001/02:273

den 30 maj 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 15 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) i stället för dess lydelse enligt lagen (2001:902) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

SFS 2002:538, prop. 2001/02:165, bet. 2001/02:SkU23, rskr. 2001/02:265

den 30 maj 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 10 kap. 25 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 10 kap. 8 a–8 c §§ och 11 kap. 11 a och 11 b §§, samt närmast före 10 kap. 8 a–8 c §§ och 11 kap. 11 a § nya rubriker av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 och tillämpas från och med den 4 april 2002. En skalbolagsdeklaration för en avyttring som skett före den 1 augusti 2002 skall lämnas senast den 2 september 2002.

SFS 2002:674, prop. 2001/02:112, bet. 2001/02:FiU17, rskr. 2001/02:296

den 19 juni 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 21 kap. 12 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

SFS 2002:887, prop. 2002/03:10, bet. 2002/03:SkU3, rskr. 2002/03:20

den 28 november 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 32 a § skattebetalningslagen (1997:483) i stället för dess lydelse enligt lagen (2002:400) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

**SFS 2002:1005, prop. 2002/03:5, bet. 2002/03:SkU2, rskr.
2002/03:41**

den 5 december 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 11 kap. 5 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 10 kap. 36 a §, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. De nya bestämmelserna i 11 kap. 5 § tillämpas första gången på preliminär skatt som avser inkomståret 2003.

**SFS 2003:212, prop. 2002/03:106, bet. 2002/03:SkU16, rskr.
2002/03:167**

den 22 maj 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 15 kap. skall upphöra att gälla,
dels att 17 kap. 3, 9 och 11 §§, 21 kap. 13 §, 22 kap. 11 § samt 23 kap. 2 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas ett nytt kapitel, 15 kap., och en ny paragraf, 17 kap. 2 a §, av följande lydelse. Lag (2003:212).

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
2. Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller
 - a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,
 - b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,
 - c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.
3. Det upphävda 15 kap. skall fortfarande tillämpas när det gäller
 - a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomstår före 2004,
 - b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas före utgången av år 2003,
 - c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. Lag (2003:334).

SFS 2003:213, bet. 2002/03:SkU16, rskr. 2002/03:167

den 22 maj 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 2 kap. 7 §, 10 kap. 32 c § och 13 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse. Lag (2003:213).

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
2. De nya bestämmelserna tillämpas första gången när det gäller
 - a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,
 - b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,
 - c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.
3. Äldre bestämmelser skall alltså gälla för
 - a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret före 2004,
 - b) skatt som skall redovisas i en skattedeclaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas före utgången av år 2003,
 - c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeclaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat före utgången av år 2003. Lag (2003:336).

SFS 2003:222, prop. 2002/03:77, bet. 2002/03:SkU13, rskr. 2002/03:165

Jfr rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41, Celex 32002L0038).

den 22 maj 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att det i skattebetalningslagen (1997:483) skall införas ett nytt kapitel, 10 a kap., av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
2. Bestämmelserna har till syfte att ge effekt åt rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. De skall därför tillämpas endast så länge bestämmelserna i artikel 1 i detta direktiv gäller.
3. Äldre bestämmelser gäller i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

SFS 2003:227, prop. 2002/03:96, bet. 2002/03:SkU14, rskr. 2002/03:166

den 22 maj 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att nuvarande 11 kap. 11 b och 12 §§ skall betecknas 11 kap. 12 och 11 §§,

dels att rubriken närmast före 11 kap. 12 § skall sättas närmast före 11 kap. 11 §,

dels att 6 kap. 4 §, 8 kap. 11 §, 10 kap. 8 a och 8 c §§ samt att den nya 11 kap. 12 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 11 kap. 11 b § och 12 kap. 8 c §, samt närmast före 12 kap. 8 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

SFS 2003:334, bet. 2002/03:SkU19, rskr. 2002/03:220

den 5 juni 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att övergångsbestämmelserna till lagen (2003:212) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

SFS 2003:336, bet. 2002/03:SkU19, rskr. 2002/03:220

den 5 juni 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att övergångsbestämmelserna till lagen (2003:213) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

SFS 2003:664, prop. 2002/03:99, bet. 2003/04:SkU2, rskr. 2003/04:17

den 6 november 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 2 kap. 2–5 a och 7 §§ samt 16 kap. 1 § skall upphöra att gälla,
dels att rubrikerna närmast före 2 kap. 1–3, 5, 7 och 8 §§ samt 16 kap. 1 § skall utgå,

dels att i 3 kap. 2–4 och 6 §§, 4 kap. 5, 6, 9, 12–15 §§, 5 kap. 7, 10, 14–16 §§, 6 kap. 5 §, 8 kap. 1, 6, 7, 11–13, 16, 17, 22, 23, 27 och 29 §§, 9 kap. 2 §, 10 kap. 5, 8, 10–13, 15, 18, 19, 21–25, 27, 28, 30 a och 31 §§, 10 a kap. 2, 5–7 och 14–16 §§, 11 kap. 2, 5, 6, 11 b, 12, 14, 19 och 20 §§, 12 kap. 1, 3, 5, 8 a och 8 c §§, 14 kap. 3, 4, 6 och 7 §§, 15 kap. 4, 9, 10 och 14 §§, 16 kap. 2–4 och 6 §§, 17 kap. 1, 2 a–5, 6 a och 7 §§, 18 kap. 5 och 10 §§, 19 kap. 7, 11 och 12 §§, 21 kap. 1, 4–6, 8–11, 13, 14, 16 och 19 §§, 22 kap. 6 §, 23 kap. 3, 3 b, 4 och 9 §§ samt rubriken närmast före 21 kap. 8 § ordet ”skattemyndighet” i olika böjningsformer skall bytas ut mot ”Skatteverket” i motsvarande form,

dels att i 10 kap. 16 a, 32 a, 32 c, 34, 36 och 36 a §§ samt 14 kap. 3 § ordet ”Riksskatteverket” skall bytas ut mot ”Skatteverket”,

dels att 2 kap. 1 och 6 §§, 3 kap. 1 §, 5 kap. 11 §, 10 kap. 26, 35 och 36 §§, 10 a kap. 1, 12, 18 och 22 §§, 14 kap. 7 a §, 15 kap. 3 §, 17 kap. 2 och 8 §§, 21 kap. 12 §, 22 kap. 1 och 7–9 §§, 23 kap. 2 § samt rubrikerna närmast före 22 kap. 1 och 7 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 16 kap. 4 § skall lyda ”Avdragen skatt, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt och punktskatt”,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 22 kap. 1 a–1 d §§, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Äldre föreskrifter i 2 kap. 6 § första stycket gäller fortfarande om handlingen har getts in före ikraftträdandet.

3. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 4 §, 4 kap. 15 § första stycket, 5 kap. 15 §, 10 kap. 5, 8, 10 eller 27 §, 14 kap. 3 eller 4 § eller 21 kap. 6 § att inge uppgifter till skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.

4. Äldre föreskrifter i 5 kap. 16 § första stycket 4 gäller fortfarande för beslut och intyg från skattemyndighet. Lag (2003:664).

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket, 6 § andra stycket, 7 § andra stycket, 11 § första stycket, 16 §, 17 § andra stycket, 22 § andra stycket, 23 §, 27 § första stycket, 9 kap. 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 19 § första stycket, 21 §, 24 § första stycket, 28 §, 31 § första stycket och 35 § andra stycket, 10 a kap. 2 och 7 §§, 16 kap. 6 § fjärde stycket, 17 kap. 4, 5, 6 a och 7 §§, 19 kap. 7 § första stycket, 21 kap. 12 § 2, 21 kap. 16 § samt 23 kap. 3 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Lag (2004:127).

6. Äldre föreskrifter i 21 kap. 11 § 1 gäller fortfarande för uppgift som lämnats till skattemyndighet.

7. Äldre föreskrifter i 10 a kap. 18 § och 22 kap. 1 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som sägs om Riksskatteverket i 10 a kap. 18 § första stycket respektive 22 kap. 1 § första stycket tredje meningen skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket. Även överklagande av beslut om anstånd med inbetalning av skatt som har fattats efter ikraftträdandet skall då prövas av den domstol som prövar överklagandet av själva skattebeslutet.

8. Föreskrifterna i 22 kap. 9 § skall fortfarande tillämpas på förhållanden som är hänförliga till tid före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket. Lag (2003:664).

9. Föreskrifterna i 12 kap. 8 c § gäller även om det är skattemyndighet som har begärt ställande av sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 b §. Lag (2004:127).

10. Föreskrifterna i 15 kap. 3 § och 21 kap. 9 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

11. Föreskrifterna i 21 kap. 13 § andra stycket om hinder mot efterbeskattning i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

12. Föreskrifterna i 23 kap. 2 § andra stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

13. Föreskrifterna i 23 kap. 4 § gäller också ombud som godkänts av skattemyndighet.

14. De upphävda föreskrifterna i 22 kap. 8 § gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut. Lag (2003:664).

Intill den 1 april 2004 hade punkterna 5 och 9 i övergångsbestämmelserna följande lydelse:

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket, 6 § andra stycket, 7 § andra stycket, 11 § första stycket, 16 §, 17 § andra stycket, 22 § andra stycket, 23 §, 27 § första stycket, 9 kap. 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 19 § första stycket, 10 a kap. 2 och 7 §§, 21 §, 24 § första stycket, 28 §, 31 § första stycket, 35 § andra stycket, 16 kap. 6 § fjärde stycket, 17 kap. 4, 5, 6 a och 7 §§, 19 kap. 7 § första stycket, 21 kap. 12 § 2, 21 kap. 16 § samt 23 kap. 3 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut. Lag (2003:664).

9. Föreskrifterna i 12 kap. 8 c § gäller även om det är skattemyndighet som har begärt ställande av sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 c §. Lag (2003:664).

**SFS 2003:747, prop. 2002/03:99 och 2002/03:128, bet.
2003/04:SkU5, rskr. 2003/04:20**

den 6 november 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 4 §, 3 kap. 5 §, 11 kap. 1 §, 12 kap. 6, 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § samt 22 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tio nya paragrafer, 12 kap. 6 a, 6 b och 7 a–7 e §§, 18 kap. 4 a § samt 22 kap. 14 och 15 §§, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Om betalningsskyldigheten avser en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på skall

a) hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till skattebetalningslagen även gälla 12 kap. 6 b och 7 a–7 e §§, 21 kap. 3 § andra stycket samt 22 kap. 2, 14 och 15 §§ samma lag, och

b) vad som sägs om skattskyldig i 8 kap. i den upphävda lagen även gälla för företrädaren.

3. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller de äldre föreskrifterna i 1 kap. 4 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket, 11 kap. 1 §, 12 kap. 7 och 12 §§, 21 kap. 3 § utom såvitt avser utbytet av ordet skattemyndigheten mot ordet Skatteverket samt 22 kap. 2 § samt de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Hänvisningen i 12 kap. 7 och 12 §§ till 6 § skall då i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6–6 b §§. Om talan gäller en sådan punktskatt som den upphävda lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter fortfarande skall tillämpas på, skall hänvisningen i 5 kap. 17 § i den upphävda lagen till 12 kap. 6 § skattebetalningslagen i stället avse de nya föreskrifterna i 12 kap. 6 och 6 b §§ samma lag.

SFS 2003:1089, prop. 2003/04:10, bet. 2003/04:SkU6, rskr. 2003/04:78

den 4 december 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att det i skattebetalningslagen (1997:483) skall införas en ny paragraf, 17 kap. 3 a §, samt närmast före 17 kap. 3 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

SFS 2003:1136, prop. 2003/04:26, bet. 2003/04:SkU15, rskr. 2003/04:82

Jfr rådets direktiv 2001/115/EG av den 20 december 2001 om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla, modernisera och harmonisera kraven på fakturering när det gäller mervärdesskatt (EGT L 15, 17.1.2002, s. 24, Celex 32001L0115).

den 11 december 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att det i skattebetalningslagen (1997:483) skall införas två nya paragrafer, 14 kap. 2 a och 2 b §§, samt närmast före 14 kap. 2 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004 och tillämpas på fakturor som utfärdas eller tas emot efter ikraftträdandet.

**SFS 2003:1205, prop. 2002/03:99, 2003/04:19, bet.
2003/04:SkU11, rskr. 2003/04:119**

den 18 december 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 3 a § och 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

**SFS 2004:63, prop. 2002/03:150, bet. 2003/04:FiU14, rskr.
2003/04:139**

den 19 februari 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 12 kap. 9 a § samt rubriken närmast före 12 kap. 9 a § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

2. Vad som sägs i 12 kap. 9 a § om investeringsfond skall också gälla sådan värdepappersfond som förvaltas av fondbolag eller annan fondförvaltare som med stöd av 3 § lagen (2004:47) om införande av lagen (2004:46) om investeringsfonder driver verksamhet enligt lagen (1990:1114) om värdepappersfonder.

**SFS 2004:127, prop. 2003/04:64, bet. 2003/04:SkU26, rskr.
2003/04:156**

den 18 mars 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att i 4 kap. 15 § och 17 kap. 6 a § ordet ”myndigheten” skall bytas ut mot ”verket”,

dels att 1 kap. 2 §, 11 kap. 9 § och 15 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att punkterna 5 och 9 i övergångsbestämmelserna till lagen (2003:664) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004. De nya föreskrifterna i 11 kap. 9 § tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

580 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

**SFS 2004:435, prop. 2003/04:99, bet. 2003/04:FiU27, rskr.
2003/04:243**

den 27 maj 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 12 § samt 17 kap. 3 och 6 b §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

**SFS 2004:500, prop. 2003/04:133, bet. 2003/04:SkU33, rskr.
2003/04:263**

Rådets direktiv 76/308/EEG: EGT L 73, 19.3.1976, s. 18 (Celex 376L0308). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003 s. 1, Celex 103TN02/09).

Rådets direktiv 77/799/EEG: EGT L 336, 27.12.1977, s. 15 (Celex 377L0799). Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2003/93/EG, EUT L 264, 15.10.2003, s. 23 (Celex 32003L0093).

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003: EUT L 264, 15.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1798).

den 3 juni 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att rubriken närmast före 2 kap. 6 § skall utgå,

dels att 10 a kap. 22 §, 15 kap. 3 § och 23 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

**SFS 2004:753, prop. 2003/04:163, bet. 2004/05:SkU3, rskr.
2004/05:1**

den 21 oktober 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

**SFS 2004:789, prop. 2003/04:152, bet. 2004/05:SfU4, rskr.
2004/05:8**

den 28 oktober 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 11 § och 22 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.*
- 2. Äldre bestämmelser i 11 kap. 11 § tillämpas på uppgifter som har lämnats före ikraftträdandet.*
- 3. Äldre bestämmelser i 22 kap. 1 § tredje stycket gäller fortfarande för överklagande som har anhängiggjorts före ikraftträdandet.*

**SFS 2004:1142, prop. 2004/05:19, bet. 2004/05:SkU9, rskr.
2004/05:74**

den 2 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

- dels att 1 kap. 1 b § skall upphöra att gälla,*
- dels att 1 kap. 2 §, 5 kap. 4 och 16 §§ samt 21 kap. 12 och 15 §§ skall ha följande lydelse,*
- dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 21 kap. 7 a §, av följande lydelse.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2004.

**SFS 2004:1156, prop. 2004/05:15, bet. 2004/05:SkU10, rskr.
2004/05:75**

den 2 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

- dels att 10 kap. 35 § samt 22 kap. 1 d och 4 §§ skall ha följande lydelse,*
- dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 18 kap. 4 b §, av följande lydelse.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

SFS 2004:1157, bet. 2004/05:SkU10, rskr. 2004/05:75

den 2 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 22 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) i stället för dess lydelse enligt lagen (2004:789) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

SFS 2004:1186, prop. 2003/04:156, bet. 2004/05:JuU7, rskr. 2004/05:70

den 2 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 14 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

SFS 2004:1242, prop. 2004/05:21, bet. 2004/05:SfU5, rskr. 2004/05:111

den 9 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 19 kap. 7 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 16 kap. 7 b §, samt närmast före 16 kap. 7 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

SFS 2004:1345, prop. 2003/04:170, 2004/05:19, 2004/05:21 och 2004/05:25, bet. 2004/05:SkU18, rskr. 2004/05:134

den 16 december 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 16 kap. 7 a och 10 a §§, 17 kap. 6 a och 6 b §§ samt 19 kap. 7 a § skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 16 kap. 7 a § och 17 kap. 6 a § skall utgå,

dels att 1 kap. 1 a och 4 §§, 10 kap. 32 a §, 11 kap. 1 §, 12 kap. 6 och 9 §§, 16 kap. 9 §, 17 kap. 7 §, 19 kap. 6 § och 23 kap. 7 § skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.

SFS 2005:345, prop. 2004/05:113, bet. 2004/05:SkU30, rskr. 2004/05:243

Jfr rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (EUT L 157, 26.6.2003, s. 38, Celex 32003L0048), senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG (EUT L 257, 4.8.2004, s. 7, Celex 32004D0587).

den 19 maj 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

SFS 2005:459, prop. 2004/05:149, bet. 2004/05:SkU32, rskr. 2004/05:258

den 9 juni 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att rubriken närmast före 19 kap. 7 § skall lyda "Kostnadsränta vid omprövning och överklagande m.m.",

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 19 kap. 7 a §, av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas vid betalning av skatt som hänför sig till tiden efter ikraftträdandet.

SFS 2005:809, prop. 2005/06:7, bet. 2005/06:FiU13, rskr. 2005/06:19

den 17 november 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 21 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

584 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter tillämpas dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2006.

SFS 2005:830, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34

den 24 november 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2006.

SFS 2005:922, prop. 2005/06:25, bet. 2005/06:LU5, rskr. 2005/06:74

den 1 december 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som härrör sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2005:1118, prop. 2005/06:31, bet. 2005/06:SkU11, rskr. 2005/06:97

den 8 december 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 17 a, 25 och 32 a §§ samt 22 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

- 1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.*
- 2. De nya föreskrifterna i 10 kap. 17 a § tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2006.*
- 3. De nya föreskrifterna i 10 kap. 25 § tillämpas från och med den 1 april 2006.*

**SFS 2005:1138, prop. 2005/06:44, bet. 2005/06:SkU14, rskr.
2005/06:118**

den 15 december 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. [Se SFS 2005:1140.]

SFS 2005:1140

Förordning om ikraftträdande av lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar och viss följdlagstiftning

den 15 december 2005

Regeringen föreskriver att följande lagar skall träda i kraft den 1 januari 2006:

1. lagen (2005:1137) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar, och
2. lagen (2005:1138) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

**SFS 2006:579, prop. 2005/06:169, bet. 2005/06:SkU29, rskr.
2005/06:349**

den 8 juni 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 2 §, 5 kap. 9 §, 21 kap. 5 § samt 22 kap. 4 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 i fråga om 5 kap. 9 § och i övrigt den 1 januari 2007.

**SFS 2006:591, prop. 2005/06:125, bet. 2005/06:SkU33, rskr.
2005/06:352**

den 8 juni 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 3 kap. 1 § samt 10 kap. 32 a och 32 b §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

586 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 i fråga om 3 kap. 1 § och i övrigt den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2006:727, prop. 2005/06:200, bet. 2005/06:SkU35, rskr. 2005/06:356

den 8 juni 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att i 8 kap. 28 § orden ”en kronofogdemyndighet” skall bytas ut mot ”Kronofogdemyndigheten”,

dels att i 18 kap. 9 §, 19 kap. 9 § samt 20 kap. 1, 6 och 7 §§ ordet ”kronofogdemyndigheten” skall bytas ut mot ”Kronofogdemyndigheten”,

dels att i 19 kap. 9 § ordet ”kronofogdemyndigheternas” skall bytas ut mot ”Kronofogdemyndighetens”.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

SFS 2006:993, framst. 2005/06:RS4, bet. 2005/06:KU33, rskr. 2005/06:380

den 21 juni 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 19 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 2 oktober 2006 och tillämpas första gången för valperioden 2006–2010.

SFS 2006:1343, prop. 2006/07:1, bet. 2006/07:FiU1, rskr. 2006/07:9

den 7 december 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

**SFS 2006:1429, prop. 2006/07:1, utg.omr. 10, bet.
2006/07:FiU1, rskr. 2006/07:9**

den 14 december 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 1 a § och 16 kap. 7 b § skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 16 kap. 7 b § skall utgå,
dels att 11 kap. 1 §, 19 kap. 6 och 7 §§ samt 23 kap. 7 § skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningsskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.

**SFS 2006:1496, prop. 2006/07:7, bet. 2006/07:SkU3, rskr.
2006/07:42**

den 14 december 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på förmaner som getts ut efter utgången av år 2006.

**SFS 2006:1509, prop. 2006/07:13, bet. 2006/07:SkU5, rskr.
2006/07:43**

den 14 december 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

[* Se SFS 2006:1513.]

SFS 2006:1513

Förordning om ikraftträdande av lagen (2006:1509) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

den 14 december 2006

Regeringen föreskriver att lagen (2006:1509) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) skall träda i kraft den 2 januari 2007.

SFS 2007:328, prop. 2006/07:99, bet. 2006/07:SkU17, rskr. 2006/07:178

den 31 maj 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 18 kap. 7 § och 20 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

SFS 2007:347, prop. 2006/07:94, bet. 2006/07:SkU15, rskr. 2006/07:181

den 31 maj 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

SFS 2007:462, prop. 2006/07:96, bet. 2006/07:SkU22, rskr. 2006/07:198

den 7 juni 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att i 1 kap. 2 b § ordet ”mineraloljeprodukter” skall bytas ut mot ”energiprodukter”,

dels att 1 kap. 1 och 4 §§, 3 kap. 1 och 5 §§ samt 10 kap. 30 a § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 23 kap. 3 d §, samt närmast före 23 kap. 3 d § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

**SFS 2007:546, prop. 2006/07:115, bet. 2006/07:FiU25, rskr.
2006/07:211**

den 14 juni 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2007.

**SFS 2007:595, prop. 2006/07:105, bet. 2006/07:SkU18, rskr.
2006/07:182**

den 14 juni 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 2 §, 21 kap. 5 § samt 22 kap. 4 och 11 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

**SFS 2007:1009, prop. 2006/07:117, bet. 2007/08:SfU3, rskr.
2007/08:13**

den 22 november 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 22 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. I fråga om överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

**SFS 2007:1124, prop. 2007/08:13, bet. 2007/08:SkU7, rskr.
2007/08:43**

den 29 november 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att det i skattebetalningslagen (1997:483) ska införas en ny paragraf, 8 kap. 25 §, samt närmast före 8 kap. 25 § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången för skattepliktig förmån av hushållsarbete som kommit den skattskyldige till del efter den 31 december 2007.

SFS 2007:1278, prop. 2007/08:21, bet. 2007/08:SkU5, rskr. 2007/08:41

den 6 december 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 20 kap. 7 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 20 kap. 7 § ska utgå,
dels att 10 a kap. 21 § ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

SFS 2007:1377, prop. 2007/08:25, bet. 2007/08:SkU14, rskr. 2007/08:91

den 18 december 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 1 kap. 1 och 4 §§, 10 kap. 18, 22 a, 23 och 32 §§, 11 kap. 19 §, 15 kap. 2, 4 och 8 §§, 16 kap. 4 § samt 19 kap. 7 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas fyra nya paragrafer, 10 kap. 14 a–14 d §§, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Om den skattskyldige inkommit till Skatteverket med en begäran enligt 10 kap. 14 b § första stycket 1 senast den 15 januari 2008, ska redovisningsperioden om en kalendermånad gälla från och med den 1 januari 2008.

4. Den nya bestämmelsen i 10 kap. 32 § första stycket ska inte tillämpas på belopp som angivits i faktura eller liknande handling som har utfärdats före ikraftträdandet.

SFS 2007:1405, prop. 2007/08:13, 2007/08:26 och 2007/08:27, bet. 2007/08:SkU15, rskr. 2007/08:92

den 18 december 2007

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 6 §, 8 kap. 11 §, 10 kap. 7 §, 11 kap. 9 och 10 §§ samt 18 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2008:138, prop. 2007/08:55, bet. 2007/08:SkU24, rskr. 2007/08:155

den 10 april 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 19 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2009 års taxering.

SFS 2008:315, prop. 2007/08:93, bet. 2007/08:SfU10, rskr. 2007/08:201

den 22 maj 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

*dels att 22 kap. 12 § ska upphävas,
dels att 11 kap. 14 § ska ha följande lydelse.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre föreskrifter i 22 kap. 12 § gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som meddelats före den 1 januari 2008.

SFS 2008:372, prop. 2007/08:68, bet. 2007/08:JuU18, rskr. 2007/08:203

den 29 maj 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 15 kap. 10 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

**SFS 2008:823, prop. 2007/08:152, bet. 2008/09:SkU2, rskr.
2008/09:4**

den 30 oktober 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

**SFS 2008:827, prop. 2007/08:156, bet. 2008/09:SkU3, rskr.
2008/09:5**

den 30 oktober 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008.

**SFS 2008:1065, prop. 2008/09:40, bet. 2008/09:SkU9, rskr.
2008/09:70**

den 27 november 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 11 kap. 11 b § ska upphöra att gälla,

dels att 10 kap. 8 c §, 11 kap. 12 § samt 12 kap. 8 c § ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.

**SFS 2008:1318, prop. 2008/09:48, bet. 2008/09:SkU14, rskr.
2008/09:110**

den 11 december 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 2 och 4 §§ samt 16 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

**SFS 2008:1320, prop. 2008/09:48, bet. 2008/09:SkU14, rskr.
2008/09:110**

den 11 december 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 2 § skattebetalningslagen (1994:483) i stället för dess lydelse enligt lagen (2007:595) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

**SFS 2008:1345, prop. 2008/09:40, bet. 2008/09:SkU19, rskr.
2008/09:114**

den 11 december 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 11 a § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas i fråga om avyttringar av andelar i skalbolag som sker efter den 31 december 2008.

2. Om skalbolagsdeklarationen till någon del avser tid före ikraftträdandet, ska dock vid beräkningen av säkerhetens storlek enligt 11 kap. 11 a § andra stycket procenttalet 28 användas i stället för 26,3.

3. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om avyttringar som skett före ikraftträdandet.

**SFS 2009:68, prop. 2008/09:70, bet. 2008/09:JuU13, rskr.
2008/09:163**

den 12 februari 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 14 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 15 mars 2009.

**SFS 2009:196, prop. 2008/09:77, bet. 2008/09:SkU20, rskr.
2008/09:184**

Rådets direktiv 2003/48/EG: EUT L 157, 26.6.2003, s. 38 (Celex 32003L0048).

Rådets beslut 2004/587/EG: EUT L 257, 4.8.2004, s. 7 (Celex 32004D0587).

den 19 mars 2009

594 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 3, 5 och 25 §§, 10 kap. 17 a § samt 11 kap. 9 och 14 §§ skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2009:390, prop. 2008/09:181, bet. 2008/09:SkU35, rskr. 2008/09:231

den 7 maj 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 19 kap. 4 och 5 §§ skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2009 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med ikraftträdandet.

SFS 2009:541, prop. 2008/09:178, bet. 2008/09:SkU32, rskr. 2008/09:246

den 20 maj 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 8 kap. 25 § skattebetalningslagen (1997:483) i stället för dess lydelse enligt lagen (2009:196) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

SFS 2009:722, prop. 2008/09:173, bet. 2008/09:SkU30, rskr. 2008/09:304

den 17 juni 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 5 § och 22 kap. 1 b § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2009.

**SFS 2009:826, prop. 2008/09:165, bet. 2008/09:JuU23, rskr.
2008/09:290**

den 25 juni 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att i 12 kap. 7 och 7 a §§, 17 kap. 2 a §, 21 kap. 3 §, 22 kap. 1–1 d och 9–11 §§, 23 kap. 2 § samt rubriken närmast före 22 kap. 10 § skattebetalningslagen (1997:483) ordet ”länsrätt” i olika böjningsformer ska bytas ut mot ”förvaltningsrätt” i motsvarande form.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

**SFS 2009:1063, prop. 2008/09:182, bet. 2009/10:SkU2, rskr.
2009/10:23**

den 12 november 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 4 och 16 §§, 11 kap. 14 § samt 21 kap. 7 a och 12 §§ skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.

**SFS 2009:1231, prop. 2009/10:39, bet. 2009/10:SkU17, rskr.
2009/10:79**

den 26 november 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 19 kap. 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 19 kap. 6 a §, och ett nytt kapitel, 17 a kap., av följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

SFS 2009:1335, prop. 2009/10:15, bet. 2009/10:SkU12, rskr. 2009/10:107

Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, Celex 32006L0112), senast ändrat genom rådets direktiv 2009/69/EG (EUT L 175, 4.7.2009, s. 12, Celex 32009L0069).

Rådets direktiv 2006/112/EG: EUT L 347, 11.12.2006, s. 1 (Celex 32006L0112).

den 3 december 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 3 kap. 1 §, 10 kap. 9, 18, 33–35 och 36 §§ samt 10 a kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas fem nya paragrafer, 10 kap. 35 a–35 e §§, av följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.*

2. Bestämmelserna i 3 kap. 1 § 4 och 5 a ska tillämpas på ansökningar om återbetalning av ingående skatt som lämnas in från och med dagen för lagens ikraftträdande. Äldre bestämmelser gäller för återbetalningsansökningar som lämnas in före detta datum.

3. Om den som är skyldig att lämna den periodiska sammanställningen inkommit till Skatteverket senast 14 dagar från den dag lagen träder i kraft med en begäran om att få lämna sammanställningen för omsättning, förvärv och överföring av varor för varje kalenderkvartal ska rapporteringsperioden ett kalenderkvartal tillämpas från och med dagen för lagens ikraftträdande. Detta gäller under förutsättning att villkoren i 10 kap. 35 a § är uppfyllda och det inte föreligger särskilda skäl för månadsrapportering enligt 10 kap. 35 b §.

4. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

[* Se SFS 2009:1336.]

SFS 2009:1336

Förordning om ikraftträdande av lagen (2009:1335) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

den 3 december 2009

Regeringen föreskriver att lagen (2009:1335) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) ska träda i kraft den 1 januari 2010.

SFS 2009:1343, prop. 2009/10:15, bet. 2009/10:SkU12, rskr. 2009/10:107

Jfr rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1, Celex 32006L0112), senast ändrat genom rådets direktiv 2009/69/EG (EUT L 175, 4.7.2009, s. 12, Celex 32009L0069).

den 3 december 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 35 a § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

1. *Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer*.*
2. *Äldre bestämmelser gäller fortfarande för mervärdesskatt som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.*

[* Se SFS 2009:1344.]

SFS 2009:1344

den 3 december 2009

Regeringen föreskriver att lagen (2009:1343) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483) ska träda i kraft den 1 januari 2012.

SFS 2009:1498, prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, rskr. 2009/10:122

den 10 december 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2009:1506, prop. 2009/10:40, bet. 2009/10:SkU18, rskr. 2009/10:121

den 10 december 2009

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 32 a § och 14 kap. 7 a § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

598 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före den 1 april 2010.

3. Bestämmelsen i 14 kap. 7 a § första stycket 10 tillämpas dock från och med ikraftträdandet.

SFS 2010:851, prop. 2009/10:204, bet. 2009/10:CU28, rskr. 2009/10:368

den 23 juni 2010

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 14 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.

SFS 2010:1268, prop. 2009/10:222, bet. 2010/11:SfU4, rskr. 2010/11:7

den 18 november 2010

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 5 kap. 3 §, 8 kap. 4 § och 16 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser i 8 kap. 4 § gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.

3. Äldre bestämmelser i 16 kap. 12 § gäller i fråga om pensionsrätt och pensionspoäng för tidigare år än 2011.

SFS 2010:1453, prop. 2009/10:181, bet. 2010/11:JuU3, rskr. 2010/11:31

den 25 november 2010

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 21 kap. 3 och 15 §§ skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

SFS 2010:1894, prop. 2010/11:28, bet. 2010/11:SkU16, rskr. 2010/11:95

den 16 december 2010

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

SFS 2011:75, prop. 2010/11:18, bet. 2010/11:SkU14, rskr. 2010/11:112

den 27 januari 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 1 kap. 1 och 6 §§, 5 kap. 9 § samt 19 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

SFS 2011:288, prop. 2010/11:52, bet. 2010/11:SkU27, rskr. 2010/11:184

den 17 mars 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 3 kap. 1 §, 10 kap. 14 a, 15, 17, 19, 30, 31 och 33 §§, 10 a kap. 1, 2, 4, 10, 13, 17, 19 och 21 §§, 14 kap. 1 a § samt 18 kap. 4 b § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 15 april 2011.

SFS 2011:936, prop. 2010/11:131, bet. 2010/11:SkU35, rskr. 2010/11:318

den 30 juni 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 12 kap. 9 a § samt rubriken närmast före 12 kap. 9 a § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

600 Förteckning, ändringar i skattebetalningslagen

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas på fusioner, delningar och andra ombildningar som sker efter den 31 juli 2011.

SFS 2011:1083, prop. 2010/11:146, bet. 2011/12:SfU4, rskr. 2011/12:15

den 20 oktober 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 11 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för jämställdhetsbonus som avser tid före 2012.

SFS 2011:1282, prop. 2011/12:1, bet. 2011/12:FiU1, rskr. 2011/12:32

den 1 december 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

*dels att 12 kap. 9 a § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 12 kap. 9 a § ska utgå
dels att 11 kap. 9 § och 19 kap. 2 § ska ha följande lydelse.*

1. Denna lag träder i kraft den 31 december 2011.

2. Bestämmelserna i den upphävda 12 kap. 9 a § tillämpas på fusioner, delningar och andra ombildningar som sker före den 1 januari 2012.

3. Bestämmelserna i 11 kap. 9 § och 19 kap. 2 § i sina nya lydelser tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2013 års taxering.

SFS 2011:1511, prop. 2011/12:17, bet. 2011/12:SkU6, rskr. 2011/12:70

den 15 december 2011

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att 10 kap. 8 b § skattebetalningslagen (1997:483) ska ha följande lydelse.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2011 och tillämpas på avyttringar som skett efter ikraftträdandet.

Skattebetalningsförordning (1997:750)

den 16 oktober 1997 (*upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver* följande.

* Prop. 1996/97:100, bet. 1996/97:SkU23, rskr. 1996/97:276.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av skattebetalningslagen (1997:483).

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2001:1249)*.

Vid tillämpningen av skattebetalningslagen ska med Europeiska unionens mervärdesskatteområde avses detsamma som i 1 a § mervärdesskatteförordningen (1994:223). *Förordning (2011:388)*.

Intill den 15 maj 2011 hade 2 § andra stycket följande lydelse:

Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall med Europeiska gemenskapens mervärdesskatteområde avses detsamma som i 1 a § mervärdesskatteförordningen (1994:223). *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 2 § första stycket följande lydelse:

Termer och uttryck som används i denna förordning har samma innebörd som i skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (1997:750)*.

3 § *Har upphävts genom förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 3 § följande lydelse och rubrik:

Överflyttning av beslutsbehörighet

Riksskatteverket får besluta att uppgifter som enligt 2 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fullgöras av verket i stället skall fullgöras av en skattemyndighet och att uppgifter som enligt nämnda lag skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet. *Förordning (2002:815)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 3 § följande lydelse:

Riksskatteverket får besluta att uppgifter som enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall fullgöras av en viss skattemyndighet i stället skall fullgöras av en annan skattemyndighet. *Förordning (1997:750)*.

Registrering

4 § En anmälan för registrering enligt 3 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär. *Förordning (1997:750)*.

Anmälan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2003:988)*.

602 Skattebetalningsförordning

Intill den 1 januari 2004 hade 4 § andra stycket följande lydelse:

Anmälan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Riksskatteverket bestämmer. *Förordning (2000:829).*

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:4 och 2009:17.

5 § Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2, 3, 4, 5, 5 a eller 5 b skattebetalningslagen (1997:483) ska den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (2009:1348).*

Intill den 1 januari 2010 hade 5 § följande lydelse:

Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2–4 eller 5 skattebetalningslagen (1997:483) skall den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 5 § följande lydelse:

Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2–4 eller 5 skattebetalningslagen (1997:483) skall den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Riksskatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (2002:393).*

Intill den 1 juli 2002 hade 5 § följande lydelse:

Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 skattebetalningslagen (1997:483) skall den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Riksskatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (1998:350).*

Intill den 1 juli 1998 hade 5 § följande lydelse:

Vid registrering enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 skattebetalningslagen (1997:483) skall den registrerade tilldelas ett registreringsnummer för mervärdesskatt. Riksskatteverket får meddela närmare föreskrifter om registreringsnumrens utformning. *Förordning (1997:750).*

6 § *Har upphävts genom förordning (2010:1899).*

Intill den 1 januari 2011 hade 6 § följande lydelse:

En utländsk företagare som avser att importera en vara som efter importen skall omsättas till ett annat EG-land enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) kan registrera sig för mervärdesskatt för omsättningen genom att ett sådant ombud som avses i 23 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483), med stöd av en fullmakt från företagaren, registrerar sig i eget namn för företagarens räkning.

Vid registrering som avses i första stycket får ombudet under ett och samma registreringsnummer företräda flera utländska företagare. *Förordning (2001:1249).*

Intill den 1 januari 2002 hade 6 § följande lydelse:

En utländsk företagare som avser att importera en vara som efter importen skall omsättas till ett annat EG-land enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) kan registrera sig för mervärdesskatt för omsättningen genom att en sådan representant som avses i 23 kap. 4 § skattebetalningslagen (1997:483), med stöd av en fullmakt från företagaren, registrerar sig i eget namn för företagarens räkning.

Vid registrering som avses i första stycket får representanten under ett och samma registreringsnummer företräda flera utländska företagare. *Förordning (1997:750)*.

7 § Skatteverket skall utfärda ett bevis om beslutad registrering enligt fastställt formulär. Grundas registreringen på en förenklad skattedeklaration, skall ett bevis utfärdas endast om den registrerade begär det.

En registrering skall stå kvar till dess Skatteverket beslutar att den skall upphöra. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 7 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall utfärda ett bevis om beslutad registrering enligt fastställt formulär. Grundas registreringen på en förenklad skattedeklaration, skall ett bevis utfärdas endast om den registrerade begär det. *Förordning (2001:1249)*.

En registrering skall stå kvar till dess skattemyndigheten beslutar att den skall upphöra. *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 7 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten skall utfärda ett bevis om beslutad registrering enligt fastställt formulär. *Förordning (1997:750)*.

Kontoutdrag

8 § När Skatteverket har gjort en sådan avstämning av ett skattekonto som avses i 3 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall, på det sätt och i den omfattning som verket föreskriver, ett kontoutdrag skickas till den skattskyldige. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 8 § följande lydelse:

När skattemyndigheten har gjort en sådan avstämning av ett skattekonto som avses i 3 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) skall, på det sätt och i den omfattning som Riksskatteverket föreskriver, ett kontoutdrag skickas till den skattskyldige. *Förordning (1997:750)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2008:6.

F-skattsedel

9 § En ansökan om F-skattsedel enligt 4 kap. 7 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras på blankett enligt fastställt formulär. *Förordning (1997:750)*.

Ansökan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Skatteverket bestämmer. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 9 § andra stycket följande lydelse:

Ansökan får lämnas i form av ett elektroniskt dokument på det sätt som Riksskatteverket bestämmer. *Förordning (2000:829)*.

– Skatteverkets författningssamling m.m.; SKVFS 2006:4 och 2009:17.

10 § Av ett F-skattebevis skall framgå att innehavaren själv svarar för den preliminära skatt och de socialavgifter som belöper på ersättning för arbete som uppdras åt honom. Av F-skattebeviset skall också framgå om F-skattsedeln har utfärdats under sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) och vad som då gäller vid betalning av preliminär skatt och socialavgifter.

Om innehavaren av F-skattebeviset är registrerad för mervärdes-skatt skall detta framgå av beviset.

11 § Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket när den finner skäl att anta att en F-skattsedel skall återkallas. *Förfordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 11 § följande lydelse:

Kronofogdemyndigheten skall underrätta skattemyndigheten när den finner skäl att anta att en F-skattsedel skall återkallas. *Förfordning (1997:750).*

Beräkning av F-skatt och särskild A-skatt

12 § Innan en preliminär taxering fastställs till ett högre belopp än som framgår av den skattskyldiges uppgifter eller fastställs utan att sådana uppgifter finns skall Skatteverket lämna den skattskyldige tillfälle att yttra sig, om det inte är uppenbart onödigt. *Förfordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 12 § följande lydelse:

Innan en preliminär taxering fastställs till ett högre belopp än som framgår av den skattskyldiges uppgifter eller fastställs utan att sådana uppgifter finns skall skattemyndigheten lämna den skattskyldige tillfälle att yttra sig, om det inte är uppenbart onödigt. *Förfordning (1997:750).*

13 § F-skatt eller särskild A-skatt får debiteras oberoende av makes och hemmavarande barns inkomst. Detsamma gäller vid ändrad beräkning av skatteavdrag. *Förfordning (2007:1423).*

Första stycket gäller även skattskyldig som avses i 2 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Förfordning (2000:829).*

Intill den 1 januari 2008 hade 13 § första stycket följande lydelse:

F-skatt eller särskild A-skatt får debiteras oberoende av makes och hemmavarande barns inkomst eller förmögenhet. Detsamma gäller vid ändrad beräkning av skatteavdrag. *Förfordning (1997:750).*

Intill den 1 december 2000 hade 13 § andra stycket följande lydelse:

Första stycket gäller även skattskyldig som avses i 65 § femte stycket kommunalskattelagen (1928:370). *Förfordning (1997:750).*

14 § Om F-skatt eller särskild A-skatt har debiterats någon för vilken preliminär skatt också skall betalas genom skatteavdrag, skall en ändrad beräkning av den preliminära skatt som leder till en lägre skatt i första hand avse den debiterade skatten. En ändrad beräkning som leder till en höjd skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdraget från andra ersättningar än sådana från vilka skatteavdrag enligt 8 kap. 8–10 §§ skattebetalningslagen (1997:483) skall göras med 30 %.

15 § Om ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt eller särskild A-skatt innebär att den skatt som skall betalas för hela inkomståret sänks, skall den preliminära skatt som förfallit till betalning innan beslutet fattas sättas ned endast till den del skatten överstiger den F-skatt eller särskilda A-skatt som den skattskyldige skall betala för hela inkomståret.

16 § Om Skatteverket fattar ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt, skall verket utfärda en ny F-skattsedel med den ändrade skatten. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 16 § följande lydelse:

Om skattemyndigheten fattar ett beslut om ändrad beräkning av F-skatt skall myndigheten utfärda en ny F-skattsedel med den ändrade skatten. *Förordning (1997:750)*.

Skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

17 § Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som betalar ut ersättning för arbete att enligt 5 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) lämna uppgift om skatteavdragets belopp i de fall där avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och det kan ske utan väsentlig olägenhet för den skattskyldige. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 17 § följande lydelse:

Riksskatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som betalar ut ersättning för arbete att enligt 5 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) lämna uppgift om skatteavdragets belopp i de fall där avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället och det kan ske utan väsentlig olägenhet för den skattskyldige. *Förordning (1997:750)*.

18 § Skatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som skall ta emot ersättning för arbete att enligt 5 kap. 16 § skattebetalningslagen (1997:483) visa upp sin A-skattsedel i fråga om visst slag av ersättningar om det kan ske utan väsentlig olägenhet för utbetalaren. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 18 § följande lydelse:

Riksskatteverket får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten för den som skall ta emot ersättning för arbete att enligt 5 kap. 16 § skattebetalningslagen (1997:483) visa upp sin A-skattsedel i fråga om visst slag av ersättningar om det kan ske utan väsentlig olägenhet för utbetalaren. *Förordning (1997:750)*.

19 § Sådana allmänna och särskilda skattetabeller som avses i 8 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall för varje år fastställas av Skatteverket. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 19 § följande lydelse:

Sådana allmänna och särskilda skattetabeller som avses i 8 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall för varje år fastställas av Riksskatteverket. *Förordning (1997:750)*.

20 § Skatteverket skall meddela föreskrifter om enligt vilka grunder skatteavdrag skall göras när sådan ersättning som avses i 8 kap. 8 § första stycket 3 skattebetalningslagen (1997:483) betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 20 § följande lydelse:

Riksskatteverket skall meddela föreskrifter om enligt vilka grunder skatteavdrag skall göras när sådan ersättning som avses i 8 kap. 8 § första stycket 3 skattebetalningslagen (1997:483) betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst. *Förordning (1997:750)*.

21 § Skatteverket skall meddela föreskrifter för *Förordning (2003:988)*.

1. värdering av bilförmån vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter, och *Förordning (1997:750)*.

2. beräkning av arbetstagares utgifter i viss verksamhet enligt 2 kap. 21 § tredje stycket socialavgiftslagen (2000:980). *Förordning (2000:1016)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 21 § inledningen följande lydelse:

Riksskatteverket skall meddela föreskrifter för *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2001 hade 21 § punkten 2 följande lydelse:

2. beräkning av arbetstagares kostnader i viss verksamhet enligt 2 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter. *Förordning (1997:750)*.

22 § Skatteverket skall lämna arbetstagaren tillfälle att yttra sig över en ansökan om minskat skatteavdrag enligt 8 kap. 27 eller 28 § skattebetalningslagen (1997:483) innan beslut fattas. *Förordning (2003:988)*.

Om beslutet innebär att skatteavdraget skall minskas, skall arbetstagaren och arbetsgivaren underrättas om beslutet. Arbetsgivaren skall samtidigt påminnas om att han enligt 8 kap. 7 § andra stycket skattebetalningslagen inte får tillmötesgå en begäran från arbetstagaren om ett förhöjt skatteavdrag. *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 22 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten skall lämna arbetstagaren tillfälle att yttra sig över en ansökan om minskat skatteavdrag enligt 8 kap. 27 eller 28 § skattebetalningslagen (1997:483) innan beslut fattas. *Förordning (1997:750)*.

23 § Om skatteavdrag skall göras med högre belopp än vad som tidigare beslutats eller om den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag i stället för F-skatt, skall Skatteverket, om det behövs, sända ett meddelande om beslutet till den skattskyldiges arbetsgivare. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 23 § följande lydelse:

Om skatteavdrag skall göras med högre belopp än vad som tidigare beslutats eller om den preliminära skatten skall betalas genom skatteavdrag i stället för F-skatt, skall skattemyndigheten, om det behövs, sända ett meddelande om beslutet till den skattskyldiges arbetsgivare. *Förordning (1997:750)*.

24 § En ändrad beräkning av skatteavdrag från ersättning till en skattskyldig som inte debiterats någon preliminär skatt skall, om det inte finns särskilda skäl för något annat, i första hand avse skatteavdrag från sådan ersättning som utgör den skattskyldiges huvudinkomst och därefter från andra inkomster än ränta och utdelning.

25 § Om den skattskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret ändras, skall den skattskyldige underrättas om vad ändringen innebär för den preliminära skatten. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 25 § följande lydelse:

Om den skattskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret ändras, skall skattemyndigheten vidta de åtgärder som Riksskatteverket föreskriver.

Den skattskyldige skall underrättas om vad ändringen innebär för den preliminära skatten. *Förordning (1997:750)*.

Skyldighet att lämna deklaration

25 a § Skatteverket får meddela föreskrifter om sådana undantag från uppgiftsskyldigheten i 10 kap. 17 a § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) som avses i tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2005:1114)*.

26 § Förordningen (1957:515) om fullgörande av deklara-tions-skyldighet för staten, landsting, kommun, m.m. gäller för skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

26 a § Skatteverket skall meddela föreskrifter om när preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Om det finns särskilda skäl får Skatteverket i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 26 a § följande lydelse:

Riksskatteverket skall meddela föreskrifter om när preliminär självdeklaration och skattedeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Om det finns särskilda skäl får Riksskatteverket i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration och skattedeklaration lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning (2002:815)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 26 a § följande lydelse:

Riksskatteverket skall meddela föreskrifter om när en preliminär självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Om det finns särskilda skäl får Riksskatteverket i enskilda fall medge att preliminär självdeklaration lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning (2001:1249)*.

Särskilda bestämmelser om mervärdesskatt för elektroniska tjänster [Förordning (2003:223).]

26 b § En ansökan enligt 10 a kap. 2 § 1 skattebetalningslagen (1997:483) ska göras enligt fastställt formulär. Ansökan ska innehålla följande uppgifter avseende den sökande *Förordning (2011:388)*.

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser (inbegripet webbplatser), samt
4. nationellt skattnummer (om sådant finns). *Förordning (2003:223)*.

Ansökan ska också innehålla

1. en försäkran om att sökanden inte är registrerad för mervärdesskatt i ett EU-land, och *Förordning (2011:388)*.
2. uppgift om när verksamheten är planerad att inledas. *Förordning (2003:223)*.

Intill den 15 maj 2011 hade 26 b § första stycket inledningen, andra stycket inledningen och punkten 1 följande lydelse:

En ansökan enligt 10 a kap. 2 § 1 skattebetalningslagen (1997:483) skall göras enligt fastställt formulär. Ansökan skall innehålla följande uppgifter avseende den sökande *Förordning (2003:223)*.

Ansökan skall också innehålla

1. en försäkran om att sökanden inte är registrerad för mervärdesskatt i ett EG-land, och *Förordning (2003:223)*.

26 c § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om utformningen av sådana identifieringsnummer som anges i 10 a kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 26 c § följande lydelse:

Riksskatteverket får meddela närmare föreskrifter om utformningen av sådana identifieringsnummer som anges i 10 a kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:83). *Förordning (2003:223)*.

26 d § Skatteverket skall på elektronisk väg underrätta den skattskyldige om identifieringsbeslut enligt 10 a kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) och om tilldelat identifieringsnummer enligt 10 a kap. 5 § nämnda lag. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 26 d § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall på elektronisk väg underrätta den skattskyldige om identifieringsbeslut enligt 10 a kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) och om tilldelat identifieringsnummer enligt 10 a kap. 5 § nämnda lag. *Förordning (2003:223)*.

26 e § Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 10 a kap. 14 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 26 e § följande lydelse:

Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 10 a kap. 14 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till skattemyndigheten. *Förordning (2003:223).*

26 f § Bestämmelser om förfarandet för utbyte av information och överföring av pengar mellan EU-ländernas behöriga myndigheter när det gäller sådan mervärdesskatt som omfattas av bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) eller motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land finns i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92*. *Förordning (2011:388).*

[* Förordning (EG) nr 1798/2003 har fr.o.m. den 1 januari 2012 ersatts av rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Av artikel 61 framgår dock att kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den upphävda förordningen ska fortsätta att gälla t.o.m. den 31 december 2012.]

Intill den 15 maj 2011 hade 26 f § följande lydelse:

Bestämmelser om förfarandet för utbyte av information och överföring av pengar mellan EG-ländernas behöriga myndigheter när det gäller sådan mervärdesskatt som omfattas av bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) eller motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land finns i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 26 f § följande lydelse:

Bestämmelser om förfarandet för utbyte av information och överföring av pengar mellan EG-ländernas behöriga myndigheter när det gäller sådan mervärdesskatt som omfattas av bestämmelserna i 10 a kap. skattebetalningslagen (1997:483) eller motsvarande bestämmelser i ett annat EG-land finns i rådets förordning (EG) nr 792/2002 av den 7 maj 2002 om ändring för en begränsad tid av förordning (EEG) nr 218/92 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) när det gäller ytterligare åtgärder för elektronisk handel. *Förordning (2003:223).*

Beskattningsbeslut

27 § Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

28 § Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får fattas genom automatisk databehandling om skatten enligt 11 kap. 19 § samma lag bestäms till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna eller, när det gäller mervärdesskatt eller punktskatt, skall vara noll kronor på grund av att endast överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt till den skattskyldiges fördel har bestämts för de tre perioderna. Övriga beslut enligt skattebetalningslagen får fattas genom automatisk databehandling om

610 Skattebetalningsförordning

skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. *Förordning (2002:815)*.

Första stycket gäller inte beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag eller ändrad beräkning av F-skatt, särskild A-skatt eller skatteavdrag. Beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag får dock fattas genom automatisk databehandling om beslutet grundas på förtryckta uppgifter i en blankett för ansökan om särskild beräkningsgrund som sänts till den skattskyldige och om den skattskyldige inte har begärt ändring av de förtryckta uppgifterna. *Förordning (2005:239)*.

Intill den 1 juni 2005 hade 28 § andra stycket följande lydelse:

Första stycket gäller inte beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag eller ändrad beräkning av F-skatt, särskild A-skatt eller skatteavdrag. Beslut om särskild beräkningsgrund för skatteavdrag får dock fattas genom automatisk databehandling om beslutet stämmer överens med motsvarande beslut avseende det föregående inkomståret och om den skattskyldige inte har anmält önskemål om ändrad beräkningsgrund. *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 28 § första stycket följande lydelse:

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får fattas genom automatisk databehandling om skatten enligt 11 kap. 19 § samma lag bestäms till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna eller, när det gäller mervärdesskatt, skall vara noll kronor på grund av att endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna. Övriga beslut enligt skattebetalningslagen får fattas genom automatisk databehandling om skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. *Förordning (1997:1070)*.

Intill den 1 januari 1998 hade 28 § första stycket följande lydelse:

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) får fattas genom automatisk databehandling om skälen för beslutet enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223) får utelämnas. *Förordning (1997:750)*.

29 § Försäkringskassan skall lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för debitering av egenavgifter. *Förordning (2004:941)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 29 § följande lydelse:

Riksförsäkringsverket och allmän försäkringskassa skall lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för debitering av egenavgifter. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 29 § följande lydelse:

Riksförsäkringsverket och allmän försäkringskassa skall lämna skattemyndigheten de uppgifter som behövs för debitering av egenavgifter. *Förordning (1997:750)*.

Underrättelser om beskattningsbeslut

30 § Av ett besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) ska framgå *Förordning (2007:997)*.

1. taxerad och beskattningsbar förvärvsinkomst,
2. inkomst av kapital, *Förordning (1997:750)*.
3. summan av gjorda skattereduktioner,

4. debiterad skatt enligt skattebetalningslagen, uppdelad på de olika skatteslagen samt, i fråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt,

5. avgiftssatserna för avgift till registrerat trossamfund och begravningsavgift, samt

6. pensionsgrundande inkomst. *Förordning (2001:1249).*

Ytterligare bestämmelser om vad som i vissa fall ska framgå av besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen finns i 7 § taxeringsförordningen (1990:1236). *Förordning (2007:997).*

Intill den 1 januari 2008 hade 30 § första stycket inledningen och andra stycket följande lydelse, dessutom fanns ett tredje stycke med följande lydelse:

Av ett besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) skall framgå *Förordning (1997:750).*

Första stycket 6 gäller endast i fråga om skattskyldiga som är födda år 1937 eller tidigare. *Förordning (2001:1249).*

Ytterligare bestämmelser om vad som i vissa fall skall framgå av besked om slutlig skatt enligt 11 kap. 15 skattebetalningslagen finns i 7 § taxeringsförordningen (1990:1236). *Förordning (2000:517).*

Intill den 1 januari 2002 hade 30 § första stycket punkterna 3–5 och andra stycket följande lydelse:

3. debiterad skatt enligt skattebetalningslagen, uppdelad på de olika skatteslagen samt, i fråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt,

4. avgiftssatserna för avgift till registrerat trossamfund och begravningsavgift, samt

5. pensionsgrundande inkomst.

Första stycket 5 gäller endast i fråga om skattskyldiga som är födda år 1937 eller tidigare. *Förordning (2000:829).*

Intill den 1 december 2000 hade 30 § första stycket punkterna 3 och 4 följande lydelse (dessutom var tredje stycket placerat närmast efter första stycket):

3. debiterad skatt enligt skattebetalningslagen, uppdelad på de olika skatteslagen samt, i fråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt, och

4. pensionsgrundande inkomst. *Förordning (1997:750).*

31 § *Har upphävts genom förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 31 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall skicka ett besked enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) till den skattskyldige senast den 15 september taxeringsåret, om ett grundläggande beslut om årlig taxering har fattats senast den 15 augusti på grundval av en allmän självdeklaration enligt 2 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Förordning (2001:1249).*

Om det grundläggande beslutet om årlig taxering fattas efter den 15 augusti, skall skattemyndigheten upplysa den skattskyldige om detta och om att sådant besked som avses i första stycket kommer att skickas till honom senast den 15 december. *Förordning (1997:750).*

Andra stycket gäller inte om beslutet rör någon som är skyldig att i självdeklarationen lämna uppgift om näringsverksamhet eller som är företagsledare eller delägare i ett fämansföretag eller ett fämanshandelsbolag. Andra stycket gäller

612 Skattebetalningsförordning

inte heller om beslutet rör en fysisk person som är bosatt utomlands eller som stadigvarande vistas utomlands. *Förordning (2002:815)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 31 § tredje stycket följande lydelse:

Andra stycket gäller inte om beslutet rör någon som är skyldig att i självdeklarationen lämna uppgift om näringsverksamhet eller som är företagsledare eller delägare i ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag. *Förordning (2001:1249)*.

Intill den 1 januari 2002 hade 31 § första stycket följande lydelse:

Skattemyndigheten skall skicka ett besked enligt 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483) till den skattskyldige senast den 15 september taxeringsåret, om ett grundläggande beslut om årlig taxering har fattats senast den 15 augusti på grundval av en förenklad självdeklaration enligt 2 kap. 11 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter. *Förordning (1997:750)*.

32 § En underrättelse om beslut om debitering av skatt skall i andra fall än som avses i 31 § sändas till den skattskyldige så snart som möjligt.

33 § Skatteverket ska före taxeringsårets utgång lämna Försäkringskassan uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats.

Skatteverket ska också lämna Försäkringskassan uppgift om ålderspensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf.

Skatteverket ska lämna Pensionsmyndigheten uppgift om allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen inte anses betald. Vidare ska uppgift lämnas om sådan avgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2009:1184)*.

Intill den 1 januari 2010 hade 33 § följande lydelse:

Skatteverket skall före taxeringsårets utgång lämna Försäkringskassan uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats.

Skatteverket skall också lämna Försäkringskassan uppgift om ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betalda. Vidare skall uppgift lämnas om sådana avgifter som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2004:941)*.

Intill den 1 januari 2005 hade 33 § följande lydelse:

Skatteverket skall före taxeringsårets utgång lämna Riksförsäkringsverket uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats. Sådan uppgift skall samtidigt lämnas till försäkringskassan när det gäller dess verksamhetsområde.

Skatteverket skall också lämna Riksförsäkringsverket uppgift om ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betalda. Vidare skall uppgift lämnas om sådana avgifter som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 33 § följande lydelse:

Riksskatteverket skall före taxeringsårets utgång lämna Riksförsäkringsverket uppgift om summan av de sjukförsäkringsavgifter som har debiterats. Sådan

uppgift skall samtidigt lämnas till försäkringskassan när det gäller dess verksamhetsområde. *Förordning (1997:750)*.

Riksskatteverket skall också lämna Riksförsäkringsverket uppgift om ålderspensionsavgift och allmän pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betalda. Vidare skall uppgift lämnas om sådana avgifter som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (1998:1396)*.

Intill den 1 januari 1999 hade 33 § andra stycket följande lydelse:

Riksskatteverket skall också lämna Riksförsäkringsverket uppgift om tilläggs-pensionsavgift som vid tillämpning av 16 kap. 12 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) inte anses betald och om tilläggs-pensionsavgift som har betalats enligt tredje stycket samma paragraf. *Förordning (1997:750)*.

34 § Redovisningsräkning över sådana medel som tillkommer kommuner, landsting, registrerade trossamfund eller huvudmän för begravningsverksamheten och som enligt 1 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) faller inom lagens tillämpningsområde skall upprättas för kalenderår. *Förordning (1999:732)*.

Redovisningsräkning enligt första stycket skall för ett visst år lämnas av Skatteverket till vederbörande kommun eller landsting i två exemplar senast den 8 mars följande år. I fråga om medel till registrerade trossamfund och till huvudmän för begravningsverksamheten skall verket lämna räkningen på motsvarande sätt. Ett exemplar av redovisningsräkningen, försett med intyg om räkningens mottagande, skall återställas till verket. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 34 § andra stycket följande lydelse:

Redovisningsräkning enligt första stycket skall för ett visst år lämnas av skattemyndigheten till vederbörande kommun eller landsting i två exemplar senast den 8 mars följande år. I fråga om medel till registrerade trossamfund och till huvudmän för begravningsverksamheten lämnas räkningen på motsvarande sätt av Riksskatteverket eller den skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer. Ett exemplar av redovisningsräkningen, försett med intyg om räkningens mottagande, skall återställas till den myndighet som lämnat räkningen. De skattemyndigheter som fått ett sådant exemplar skall senast den 30 april sända exemplaret till Riksskatteverket. *Förordning (1999:732)*.

Intill den 1 oktober 1999 hade 34 § följande lydelse:

Redovisningsräkning över sådana medel som tillkommer kommuner, landsting, församlingar, pastorat eller andra kyrkliga samfälligheter och som enligt 1 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) faller inom lagens tillämpningsområde skall upprättas för kalenderår. Detsamma gäller redovisningsräkning över medel som tillkommer kommuner, landsting, församlingar, pastorat eller andra kyrkliga samfälligheter och som uppbärs av skattemyndigheten enligt särskilda föreskrifter. Redovisningsräkning enligt första stycket skall för ett visst år lämnas av skattemyndigheten till vederbörande kommun, landsting, församling, pastorat eller annan kyrklig samfällighet i två exemplar senast den 8 mars följande år. Ett exemplar, försett med intyg om räkningens mottagande, skall återställas till skattemyndigheten. Skattemyndigheten skall senast den 30 april sända exemplaret till Riksskatteverket. *Förordning (1997:750)*.

Ansvar för skatt

35 § Ett beslut med anledning av att en arbetsgivare har underlåtit att göra skatteavdrag skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas och om löne-, ränte- eller utdelningsbeloppet. Uppgifterna skall, om det är möjligt, redovisas särskilt för varje skattskyldig med angivande av namn, personnummer och redovisningsperiod.

Innan ett beslut enligt första stycket fattas skall även arbetstagen få tillfälle att yttra sig om det som angår honom, om hans adress är känd eller kan hämtas in utan att det är alltför tidskrävande. *Förordning (1997:750).*

Intill den 1 januari 2004 (Förordning 2003:988) hade 35 § ett tredje stycke med följande lydelse:

Om beslut enligt första stycket har fattats av en annan skattemyndighet än den som har utfärdat arbetstagens skattsedel skall denna myndighet underrättas om beslutet. *Förordning (1997:750).*

Befrielse från betalningsskyldighet

36 § Beslut om sådan befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala skatt som avses i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall meddelas av Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 36 § följande lydelse:

Beslut om sådan befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag eller att betala skatt som avses i 13 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall meddelas av Riksskatteverket. *Förordning (1997:750).*

Utredning i skatteärenden

37 § Skatteverket ska snarast efter det att verket enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) har underrättats om att en skattskyldig har försatts i konkurs kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (2007:797).*

Intill den 1 januari 2008 hade 37 § följande lydelse:

Skatteverket skall snarast efter det att verket enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) har underrättats om att en skattskyldig har försatts i konkurs kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (2003:988).*

Om kontrollen ger anledning att anta att en skattskyldig som är arbetsgivare underlåtit att göra skatteavdrag för en arbetstagen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas. *Förordning (2006:779).*

Intill den 1 juli 2006 hade 37 § andra stycket följande lydelse:

Om kontrollen ger anledning att anta att en skattskyldig som är arbetsgivare underlåtit att göra skatteavdrag för en arbetstagen, skall kronofogdemyndigheten underrättas. Om det gäller en arbetstagen med hemvist i en annan region än arbetsgivaren, skall kronofogdemyndigheten i den regionen underrättas. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 37 § följande lydelse:

Den skattemyndighet som enligt 12 § konkursförordningen (1987:916) har underrättats om att en skattskyldig har försatts i konkurs skall snarast kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (1997:750).*

Om kontrollen ger anledning att anta att en skattskyldig som är arbetsgivare underlåtit att göra skatteavdrag för en arbetstagare skall kronofogdemyndigheten underrättas. Om det gäller en arbetstagare med hemvist i en annan region än arbetsgivaren, skall skattemyndigheten och kronofogdemyndigheten i regionen underrättas. *Förordning (1998:1736).*

Intill den 1 januari 1999 hade 37 § andra stycket följande lydelse:

Om kontrollen ger anledning att anta att en skattskyldig som är arbetsgivare underlåtit att göra skatteavdrag för en arbetstagare skall kronofogdemyndigheten underrättas. Om det gäller en arbetstagare med hemvist i ett annat län än arbetsgivaren, skall skattemyndigheten i det länet och kronofogdemyndigheten i regionen underrättas. *Förordning (1997:750).*

38 § Om det kan antas att en skattskyldig som avses i 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) är på obestånd eller om den skattskyldige har försummat att betala skatt, skall Skatteverket så snart som möjligt kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 38 § följande lydelse:

Om det kan antas att en skattskyldig som avses i 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) är på obestånd eller om den skattskyldige har försummat att betala skatt, skall skattemyndigheten så snart som möjligt kontrollera den skattskyldiges skatteredovisning. *Förordning (1997:750).*

39 § Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får granskas endast av den tjänsteman som verket har utsett. Verket skall se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 39 § följande lydelse:

Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till en skattemyndighet enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får granskas endast av den tjänsteman som skattemyndigheten har utsett. Skattemyndigheten skall se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas. *Förordning (1997:750).*

40 § Deklarationer och övriga uppgifter som avses i 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall förvaras på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem.

41 § Bestämmelserna i 4–6 a §§ taxeringsförordningen (1990:1236) om taxeringsrevision skall tillämpas även vid skatterevision. *Förordning (2001:339).*

616 Skattebetalningsförordning

Intill den 1 juli 2001 hade 41 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 4, 6 och 6 a §§ taxeringsförordningen (1990:1236) om taxeringsrevision skall tillämpas även i fråga om skatterevision. *Förordning (1999:101).*

Intill den 1 april 1999 hade 41 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 4 och 6 §§ taxeringsförordningen (1990:1236) om taxeringsrevision skall tillämpas även i fråga om skatterevision. *Förordning (1997:750).*

42 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) har följts får lämnas ut till myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om skatt.

43 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 14 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) eller enligt 2 § tredje stycket lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknads-handel m.m., skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. *Förordning (2006:588).*

Intill den 1 januari 1998 (Förordning 1997:1070) hade 43 § följande lydelse:

Så snart det finns anledning att anta att brott enligt skattebrottslagen (1971:69) har begåtts, skall skattemyndigheten anmäla detta till åklagaren. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av något annat skäl inte behövs. I anmälan skall anges de omständigheter som utgjort grund för misstanken om brott. *Förordning (1997:750).*

Inbetalning av skatt

44 § Om inbetalning av skatt görs med en annan blankett än som avses i 64 § första stycket skall på inbetalningshandlingen anges

1. den skattskyldiges namn och postadress, och
2. den skattskyldiges person- eller organisationsnummer.

45 § Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 16 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 45 § följande lydelse:

Den som för det särskilda konto för skatteinbetalningar som avses i 16 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa inbetald skatt till skattemyndigheten. *Förordning (1997:750).*

Anstånd med inbetalning av skatt

46 § Om säkerhet för anstånd krävs enligt 17 kap. 3 eller 6 b § skattebetalningslagen (1997:483), skall Skatteverket underrätta den skattskyldige om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anstånd skall kunna medges.

Skatteverket skall bevaka ställd säkerhet. *Förordning (2003:988).*

Att Skatteverket skyndsamt skall underrätta Kronofogdemyndigheten om den skattskyldige har medgetts anstånd med betalningen framgår av 8 § indrivningsförfordningen (1993:1229). *Förordning (2006:779).*

Intill den 1 juli 2006 hade 46 § tredje stycket följande lydelse:

Att Skatteverket skyndsamt skall underrätta kronofogdemyndigheten om den skattskyldige har medgetts anstånd med betalningen framgår av 8 § indrivningsförfordningen (1993:1229). *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 46 § följande lydelse:

Om säkerhet för anstånd krävs enligt 17 kap. 3 eller 6 b § skattebetalningslagen (1997:483), skall skattemyndigheten underrätta den skattskyldige om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anstånd skall kunna medges. *Förordning (2001:342).*

Skattemyndigheten skall bevaka ställd säkerhet.

Att skattemyndigheten skyndsamt skall underrätta kronofogdemyndigheten om den skattskyldige har medgetts anstånd med betalningen framgår av 8 § indrivningsförfordningen (1993:1229). *Förordning (1997:750).*

Intill den 1 juli 2001 hade 46 § första stycket följande lydelse:

Om säkerhet för anstånd krävs enligt 17 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall skattemyndigheten underrätta den skattskyldige om den tid inom vilken säkerheten skall lämnas för att anstånd skall kunna medges. *Förordning (1997:750).*

Återbetalning av skatt

47 § Sådant överskjutande belopp som skall återbetalas enligt 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast den dag som besked om den slutliga skatten skall översändas till den skattskyldige.

48 § Återbetalning av skatt enligt 18 kap. 2 eller 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall göras skyndsamt.

49 § Ett belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt som bestämts enligt 11 kap. 16 eller 18 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast vid utgången av kalendermånaden efter den kalendermånad då den skattskyldige enligt 10 kap. 18 och 19 §§ skattebetalningslagen senast skall lämna skattedeklaration för den redovisningsperiod som skatten avser. Om skattedeklarationen lämnas senare, skall återbetalningen göras senast vid utgången av kalendermånaden efter den då deklarationen lämnades. *Förordning (2002:815).*

En återbetalning som görs före utgången av den tid som anges i första stycket får avse del av skatten. *Förordning (1997:750).*

Intill den 1 januari 2003 hade 49 § första stycket följande lydelse:

Ett belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt som bestämts enligt 11 kap. 16 eller 18 § skattebetalningslagen (1997:483) skall återbetalas senast vid utgången av kalendermånaden efter den kalendermånad då den skattskyldige enligt 10 kap. 18 och 19 §§ skattebetalningslagen senast skall lämna

skattedeklaration för den redovisningsperiod som skatten avser. Om skattedeklarationen lämnas senare, skall återbetalningen göras senast vid utgången av kalendermånaden efter den då deklarationen lämnades. *Förordning (1997:750)*.

50 § Återbetalning av belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt enligt 49 § skall inte göras, om Skatteverket före utgången av den tid som anges i 49 § första stycket beslutar att återbetalningen av hela eller del av skatten skall skjutas upp.

Ett beslut enligt första stycket skall meddelas om det behövs för kontroll av den ingivna skattedeklarationen. Beslutet får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslutet förfaller om Skatteverket inte inom en månad från dagen för beslutet påbörjat sådana kontrollåtgärder som anges i 14 kap. 3–7 §§ skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 50 § följande lydelse:

Återbetalning av belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt eller överskjutande punktskatt enligt 49 § skall inte göras, om skattemyndigheten före utgången av den tid som anges i 49 § första stycket beslutar att återbetalningen av hela eller del av skatten skall skjutas upp. *Förordning (2002:815)*.

Ett beslut enligt första stycket skall meddelas om det behövs för kontroll av den ingivna skattedeklarationen. Beslutet får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige. Beslutet förfaller om skattemyndigheten inte inom en månad från dagen för beslutet påbörjat sådana kontrollåtgärder som anges i 14 kap. 3–7 §§ skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2003 hade 50 § första stycket följande lydelse:

Återbetalning av belopp som avser överskjutande ingående mervärdesskatt enligt 49 § skall inte göras, om skattemyndigheten före utgången av den tid som anges i 49 § första stycket beslutar att återbetalningen av hela eller del av skatten skall skjutas upp. *Förordning (1997:750)*.

51 § Återbetalning av skatt enligt bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) skall ske genom insättning på den skattskyldiges bank- eller kreditmarknadsföretagskonto. Uppgift om sådant konto inhämtas från den skattskyldige eller, med den skattskyldiges tillstånd, från bank eller kreditmarknadsföretag. Skatteverket får besluta om återbetalning på annat sätt om särskilda förhållanden föranleder det.

Beslut om sättet för återbetalning av skatt får inte överklagas. *Förordning (2004:340)*.

Intill den 1 juli 2004 hade 51 § följande lydelse:

Om den skattskyldige har uppdragit åt en bank att för hans räkning ta emot skatt som återbetalas enligt bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483) skall beloppet betalas ut genom insättning på den skattskyldiges postgiro- eller bankkonto. *Förordning (1997:750)*.

52 § Skatteverket skall lämna Kronofogdemyndigheten uppgift om sådant överskjutande belopp som avses i 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för en skattskyldig med en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten. *Förordning (2006:779)*.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta Skatteverket om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av uppgifterna. Underrättelsen skall lämnas vid en tidpunkt som Skatteverket bestämmer. *Förfordning (2003:988)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 52 § första stycket följande lydelse:

Skatteverket skall lämna kronofogdemyndigheten uppgift om sådant överskjutande belopp som avses i 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för en skattskyldig med en skuld som skall drivas in av kronofogdemyndigheten. *Förfordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 52 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall lämna kronofogdemyndigheten uppgift om sådant överskjutande belopp som avses i 18 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för en skattskyldig med en skuld som skall drivas in av kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten skall underrätta skattemyndigheten om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av uppgifterna. Underrättelsen skall lämnas vid en tidpunkt som skattemyndigheten bestämmer. *Förfordning (1997:750)*.

53 § Om återbetalning skall ske i andra fall än som avses i 52 §, skall Skatteverket undersöka om den återbetalningsberättigade har en skuld som skall drivas in av Kronofogdemyndigheten. *Förfordning (2006:779)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 53 § följande lydelse:

Om återbetalning skall ske i andra fall än som avses i 52 §, skall Skatteverket undersöka om den återbetalningsberättigade har en skuld som skall drivas in av kronofogdemyndigheten. *Förfordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 53 § följande lydelse:

Om återbetalning skall ske i andra fall än som avses i 52 § skall skattemyndigheten, på det sätt och i den omfattning som Riksskatteverket bestämmer, undersöka om den återbetalningsberättigade har en skuld som skall drivas in av kronofogdemyndigheten. *Förfordning (1997:750)*.

54 § Skatteverket får meddela beslut som avses i 18 kap. 5 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) om överföring av skatt till främmande stat. *Förfordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 54 § följande lydelse:

Riksskatteverket får meddela beslut som avses i 18 kap. 5 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) om överföring av skatt till främmande stat. *Förfordning (1997:750)*.

55 § Om en skattskyldig visar att han av misstag betalat in för mycket skatt, skall Skatteverket skyndsamt återbetala vad som inbetalats för mycket. *Förfordning (2003:988)*.

Återbetalning enligt första stycket får ske endast till den del återbetalningen kan göras från ett överskott på den skattskyldiges skattekonto. *Förfordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 55 § första stycket följande lydelse:

Om en skattskyldig visar att han av misstag betalat in för mycket skatt, skall skattemyndigheten skyndsamt återbetala vad som inbetalats för mycket. *Förfordning (1997:750)*.

Ränta

56 § Basränta enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fastställas av Skatteverket. Basräntan skall räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta som gäller som basränta från och med närmast kommande kalendermånad. *Förordning (2003:988)*.

Om det uppkommer decimaler vid beräkningen av genomsnittsräntan skall räntan avrundas till närmast hela procenttal. Om genomsnittsräntan ligger mitt emellan två hela procenttal skall den avrundas nedåt. *Förordning (1997:750)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 56 § första stycket följande lydelse:

Basränta enligt 19 kap. 3 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fastställas av Riksskatteverket. Basräntan skall räknas fram genom att säljräntan på sexmånaders statsskuldväxlar avläses varje bankdag. Räntenoteringarna från och med den 16 i en månad till och med den 15 i månaden därpå sammanvägs till en genomsnittsränta som gäller som basränta från och med närmast kommande kalendermånad. *Förordning (1997:750)*.

Indrivning

57 § Skatteverket skall meddela föreskrifter om när en sådan fordran som avses i 20 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall lämnas för indrivning. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 57 § följande lydelse:

Riksskatteverket skall meddela föreskrifter om när en sådan fordran som avses i 20 kap. 1 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483) skall lämnas för indrivning. *Förordning (1997:750)*.

58 § Skatteverket skall underrätta Kronofogdemyndigheten om verket eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt och fordringen har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning. *Förordning (2006:779)*.

Intill den 1 juli 2006 hade 58 § följande lydelse:

Skatteverket skall underrätta kronofogdemyndigheten om verket eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt och fordringen har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning. *Förordning (2003:988)*.

Intill den 1 januari 2004 hade 58 § följande lydelse:

Skattemyndigheten skall underrätta kronofogdemyndigheten om skattemyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol meddelar ett beslut som rör en fordran på obetald skatt och fordringen har lämnats till kronofogdemyndigheten för indrivning. *Förordning (1997:750)*.

59 § Bestämmelser om betalningsuppmaning och begäran om indrivning m.m. finns i 3 och 5–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229).

60 § Ytterligare föreskrifter om indrivning och redovisning av skatt som överlämnats för indrivning finns i utsökningsförfordningen (1981:981) och indrivningsförfordningen (1993:1229).

Domstols skyldighet att lämna uppgifter

61 § En allmän förvaltningsdomstol skall i den omfattning Skatteverket föreskriver underrätta verket om beslut i mål enligt skattebetalningslagen (1997:483). *Förfordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 61 § följande lydelse:

En allmän förvaltningsdomstol skall underrätta skattemyndigheten om beslut i mål enligt skattebetalningslagen (1997:483), även om skattemyndigheten inte är part i målet.

En allmän förvaltningsdomstol skall i den omfattning som Riksskatteverket föreskriver lämna uppgifter till verket om beslut i mål enligt skattebetalningslagen. *Förfordning (1997:750).*

Övriga bestämmelser

62 § Avgift tas ut när Skatteverket på begäran *Förfordning (2003:988).*

1. lämnar bevis om särskild förhandsuträkning av skatt eller annat dokument med motsvarande uppgifter om skatt,

2. lämnar intyg om att skatt har betalats, eller

3. lämnar intyg om att en viss person inte har någon skatteskuld.

För avgiftens storlek m.m. gäller bestämmelserna i 20–24 §§ avgiftsförfordningen (1992:191), varvid avgiftsklass A tillämpas. *Förfordning (1997:750).*

Intill den 1 januari 2004 hade 62 § första stycket inledningen följande lydelse:

Avgift tas ut när skattemyndigheten på begäran *Förfordning (1997:750).*

63 § En underrättelse till den skattskyldige skall sändas i vanligt brev. Om det är av betydelse att få bevis för att en handling kommer den skattskyldige eller annan till handa skall dock delgivning ske.

Om vite har förelagts skall den som avses med föreläggandet delges detta. *Förfordning (1997:750).*

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som meddelas efter den 30 juni sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut och som innebär antingen att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att Skatteverket på eget initiativ omprövat beslut till den skattskyldiges nackdel skall delges denne. *Förfordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 63 § tredje stycket följande lydelse:

Beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) som meddelas efter den 30 juni sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut och som innebär antingen att den skattskyldige inte får fullt bifall till sin begäran om omprövning eller att skattemyndigheten på eget initiativ omprövat beslut till den skattskyldiges nackdel skall delges denne. *Förfordning (1997:750).*

64 § Skatteverket fastställer formulär som behövs för tillämpningen av skattebetalningslagen (1997:483).

Blanketter, till vilka Skatteverket har fastställt formulär, skall kostnadsfritt tillhandahållas hos verket.

Skatteverket får ordna så att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 64 § följande lydelse:

Riksskatteverket fastställer formulär till blanketter som behövs för tillämpningen av skattebetalningslagen (1997:483).

Blanketter, till vilka Riksskatteverket har fastställt formulär, skall kostnadsfritt tillhandahållas hos skattemyndigheten.

Skattemyndigheten får ordna så att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning (1997:750).*

65 § Föreskrifter som sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) och om sådan anteckningskyldighet som avses i 14 kap. 1 a § samma lag meddelas av Skatteverket. *Förordning (2005:239).*

Skatteverket ska meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av elektronisk filöverföring.

Skatteverket får meddela föreskrifter om hur en periodisk sammanställning får lämnas med hjälp av annan automatisk databehandling. *Förordning (2009:1348).*

Intill den 1 juni 2005 hade 65 § följande lydelse:

Föreskrifter om sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) meddelas av Skatteverket. *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 65 § följande lydelse:

Föreskrifter om sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 33 § skattebetalningslagen (1997:483) meddelas av Riksskatteverket. *Förordning (1997:750).*

65 a § Överenskommelse enligt 12 kap. 7 c § skattebetalningslagen (1997:483) träffas av Skatteverket. *Förordning (2003:1114).*

Intill den 1 januari 2008 (Förordning 2007:797) fanns ett andra stycke med följande lydelse:

Verket får bestämma att Kronofogdemyndigheten får träffa sådan överenskommelse som avses i första stycket. *Förordning (2006:779).*

Intill den 1 juli 2006 hade 65 a § andra stycket följande lydelse:

Verket får bestämma att en kronofogdemyndighet får träffa sådan överenskommelse som avses i första stycket. *Förordning (2003:1114).*

66 § Skatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (2003:988).*

Intill den 1 januari 2004 hade 66 § följande lydelse:

Riksskatteverket får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av skattebetalningslagen (1997:483). *Förordning (1997:750).*

1. Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997 och tillämpas i fråga om skatt som skall betalas enligt skattebetalningslagen (1997:483).

2. Bestämmelserna i 37–43 §§ gäller från ikraftträdandet i tillämpliga delar även i fråga om skatt, ränta eller avgift som tas ut enligt

- a) uppbördslagen (1953:272),
- b) lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
- c) lagen (1968:430) om mervärdeskatt, eller
- d) mervärdesskattelagen (1994:200).

3. Vid utgången av oktober 1997 upphör uppbördsförordningen (1967:626) och förordningen (1970:44) om kontroll över betalning av tilläggspensionsavgift att gälla. Dessa förordningar skall dock fortfarande tillämpas i fråga om skatt, ränta eller avgift enligt uppbörds-lagen eller lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.

Förordning (1997:750).

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkterna 8–9 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.

Förteckning över ändringar i skattebetalningsförordningen (1997:750)

SFS 1997:1070

den 4 december 1997

Regeringen föreskriver i fråga om skattebetalningsförordningen (1997:750)

*dels att 43 § skall upphöra att gälla,
dels att 28 § skall ha följande lydelse.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

SFS 1998:350

den 4 juni 1998

Regeringen föreskriver att 5 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

SFS 1998:1396

den 19 november 1998

Regeringen föreskriver att 33 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

SFS 1998:1736

den 10 december 1998

Regeringen föreskriver att 37 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

SFS 1999:101

den 4 mars 1999

Regeringen föreskriver att 41 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

SFS 1999:732

den 26 augusti 1999

Regeringen föreskriver att 34 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

SFS 2000:517

den 8 juni 2000

Regeringen föreskriver att 30 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000

SFS 2000:829

den 2 november 2000

Regeringen föreskriver att 4, 9, 13 och 30 §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

- 1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 2000.*
- 2. De nya bestämmelserna i 13 § tillämpas första gången på skatt som avser inkomståret 2001.*

SFS 2000:1016

den 23 november 2000

Regeringen föreskriver att 21 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

626 Förteckning, ändringar i skattebetalningsförordningen

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

SFS 2001:339

den 31 maj 2001

Regeringen föreskriver att 41 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

SFS 2001:342

den 31 maj 2001

Regeringen föreskriver att 46 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

SFS 2001:1249

den 13 december 2001

Regeringen föreskriver i fråga om skattebetalningsförordningen (1997:750)

dels att 2, 6, 7, 30 och 31 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 26 a §, av följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. De nya bestämmelserna i 30 och 31 §§ tillämpas första gången på slutlig skatt enligt 2003 års taxering.

SFS 2002:393

den 30 maj 2002

Regeringen föreskriver att 5 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

SFS 2002:815

den 7 november 2002

Regeringen föreskriver att 3, 26 a, 28, 31, 49 och 50 §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

SFS 2003:223

Jfr rådets direktiv 2002/38/EG av den 7 maj 2002 om ändring och ändring för begränsad tid av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för radio- och televisionssändningar samt vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41, Celex 32002L0038).

den 22 maj 2003

Regeringen föreskriver att det i skattebetalningsförordningen (1997:750) skall införas fem nya paragrafer, 26 b–26 f §§, och närmast före 26 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

SFS 2003:988

den 27 november 2003

Regeringen föreskriver i fråga om skattebetalningsförordningen (1997:750)

dels att 3 och 31 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 3 § skall utgå,

dels att i 4, 5, 9, 17–21, 26 a, 26 c, 33, 36, 54, 56, 57, 65 och 66 §§ ordet ”Riksskatteverket” skall bytas ut mot ”Skatteverket”,

dels att i 7, 11, 12, 22, 23, 26 d, 26 e, 29, 38, 45, 46, 50, 52, 55, 62 och 63 §§ ordet ”Skattemyndigheten” skall bytas ut mot ”Skatteverket”,

dels att 8, 16, 25, 26 f, 34, 35, 37, 39, 53, 58, 61 och 64 §§ skall ha följande lydelse.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Granskning av uppgifter som en myndighet har lämnat ut enligt 14 kap. 8 § första stycket skattebetalningslagen (1997:483) får även efter ikraftträdandet ske av tjänsteman som har utsetts enligt äldre föreskrifter i 39 §.

628 Förteckning, ändringar i skattebetalningsförordningen

3. 50 § första stycket i sin äldre lydelse gäller fortfarande för beslut som har meddelats av skattemyndighet.

4. Skatteverket skall efter ikraftträdandet underrätta kronofogdemyndigheten enligt 58 § om beslut av skattemyndighet som denna inte underrättat kronofogdemyndigheten om.

SFS 2003:1114

den 27 november 2003

Regeringen föreskriver att det i skattebetalningsförordningen (1997:750) skall införas en ny paragraf, 65 a §, av följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

SFS 2004:340

den 19 maj 2004

Regeringen föreskriver att 51 § skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

SFS 2004:941

den 11 november 2004

Regeringen föreskriver att 29 och 33 §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

SFS 2005:239

den 28 april 2005

Härigenom föreskrivs att 28 och 65 §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2005.

SFS 2005:1114

den 8 december 2005

Regeringen föreskriver att det i skattebetalningsförordningen (1997:750) närmast efter rubriken Skyldighet att lämna deklaration skall införas en ny paragraf, 25 a §, av följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

SFS 2006:588

den 8 juni 2006

Regeringen föreskriver att det i skattebetalningsförordningen (1997:750) skall införas en ny paragraf, 43 §, av följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

SFS 2006:779

den 8 juni 2006

Regeringen föreskriver i fråga om skattebetalningsförordningen (1997:750)

dels att i 46, 52, 53 och 58 §§ ordet ”kronofogdemyndigheten” skall bytas ut mot ”Kronofogdemyndigheten”,

dels att 37 och 65 a §§ skall ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

SFS 2007:797

den 1 november 2007

Regeringen föreskriver att 37 och 65 a §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

630 Förteckning, ändringar i skattebetalningsförordningen

SFS 2007:997

Jfr prop. 2006/07:117, bet. 2007/08:SfU3, rskr. 2007/08:13.

den 22 november 2007

Regeringen föreskriver att 30 § skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

SFS 2007:1423

den 18 december 2007

Regeringen föreskriver att 13 § skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

SFS 2009:1184

den 19 november 2009

Regeringen föreskriver att 33 § skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

SFS 2009:1348

den 3 december 2009

Regeringen föreskriver att 5 och 65 §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

SFS 2010:1899

den 16 december 2010

Regeringen föreskriver att 6 § skattebetalningsförordningen (1997:750) ska upphöra att gälla vid utgången av 2010.

Förteckning, ändringar i skattebetalningsförordningen 631

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 januari 2011.

SFS 2011:388

den 7 april 2011

Regeringen föreskriver att 2, 26 b och 26 f §§ skattebetalningsförordningen (1997:750) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2011.

Lag om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m. (1998:514)

den 11 juni 1998 (*upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:100, bet. 1997/98:SkU28, rskr. 1997/98:312.

Definitioner

1 § Med *torg- och marknadshandel* avses i denna lag all handel utom sådan som en näringsidkare stadigvarande bedriver i permanenta lokaler eller i omedelbar anslutning till dessa.

Med *upplåtelsefall* avses varje tillfälle då en viss plats upplåts till en viss person för torg- och marknadshandel.

Platsupplåtarens skyldigheter

2 § Den som upplåter en plats för torg- och marknadshandel skall föra anteckningar om namn, personnummer, adress och telefonnummer för den som platsen upplåts till och för dennes företrädare. Om det är fråga om en juridisk person skall även uppgifter om firma och organisationsnummer antecknas. Sådana anteckningar behöver dock inte göras, om kopia av F-skattebevis överlämnas.

Platsupplåtaren skall bevara de uppgifter som inhämtats med stöd av första stycket i sju år efter det kalenderår upplåtelsen skedde.

Skatteverket får förelägga platsupplåtaren att överlämna uppgifter som avses i andra stycket. Föreläggandet får förenas med vite. *Lag (2003:667)*.

Revision och kontrollbesök

3 § Skatteverket får besluta om revision hos den som har eller kan antas ha upplåtit plats för torg- och marknadshandel för att kontrollera att denne fullgjort sina skyldigheter enligt 2 §.

Revision enligt första stycket får göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller hos annan juridisk person än dödsbo.

I övrigt gäller bestämmelserna i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) i tillämpliga delar. *Lag (2003:667)*.

4 § Skatteverket får för att identifiera en person som bedriver eller kan antas bedriva torg- och marknadshandel besluta om kontrollbesök på den plats där handeln bedrivs. Myndigheten får vid ett

sådant besök kontrollera innehav av F-skattsedel och ställa frågor om verksamheten. *Lag (2003:667)*.

Kontrollavgift

5 § Om platsupplåtaren inte fullgjort sin skyldighet enligt 2 § skall Skatteverket påföra denne en kontrollavgift på 2 000 kronor för varje upplåtelsefall då skyldigheten inte har fullgjorts.

Platsupplåtaren skall befrias från avgiften om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den. Detta skall beaktas även om det inte framställts något yrkande om detta. *Lag (2003:667)*.

Förfarandet

6 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. *Lag (2003:667)*.

7 § I fråga om debitering och betalning av kontrollavgift, överklagande och förfarandet i övrigt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut om revision och kontrollbesök samt föreläggande vid vite får inte överklagas. *Lag (2003:667)*.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

2. Vad som föreskrivs i 6 § första stycket om skattemyndigheten i den region där torg- och marknadshandeln bedrivs eller har bedrivits skall intill utgången av år 1998 i stället gälla skattemyndigheten i det län där torg- och marknadshandeln bedrivs eller har bedrivit. *Lag (1998:514)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 21 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1227)

den 13 december 2001 (*upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2001/02:25, 2001/02:36, 2001/02:42, 2001/02:45 och 2001/02:46, bet. 2001/02:SkU10, rskr. 2001/02:124.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om skyldighet att lämna självdeklarationer, särskilda uppgifter och kontrolluppgifter.

I lagen finns också bestämmelser med anknytning till uppgiftsskyldigheterna.

2 § I självdeklarationerna lämnas uppgifter till ledning för

1. egen taxering enligt taxeringslagen (1990:324),
2. taxering enligt taxeringslagen av delägare i svenska handelsbolag och medlemmar i europeiska ekonomiska intressegrupperingar,
3. beslut om mervärdesskatt i fall som avses i 3 kap. 14 §,
4. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
5. bestämmande av underlag för skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
6. bestämmande av underlag för avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, samt
7. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Bestämmelser om skyldighet att lämna självdeklaration finns i 2 kap. Lag (2010:1285).

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 2 § första stycket 7 följande lydelse.

7. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

3 § I de särskilda uppgifterna lämnas uppgifter för

1. bedömning av stiftelsers och föreningars skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),
2. taxering enligt taxeringslagen (1990:324) av delägare i svenska handelsbolag och medlemmar i europeiska ekonomiska intressegrupperingar,

3. bestämmande av vilket fartområde ett fartyg går i, samt
4. kontroll av uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen när ersättningsbostaden är belägen utomlands.

Bestämmelser om skyldighet att lämna särskilda uppgifter finns i 5 kap. *Lag (2006:1521)*.

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. Ändringen av 1 kap. 3 § innebar att ett nytt led 4 infördes.

4 § I kontrolluppgifterna lämnas uppgifter om andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för

1. taxering enligt taxeringslagen (1990:324),
2. bestämmande av underlag för egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),
3. bestämmande av underlag för skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
4. bestämmande av underlag för avgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,
5. registrering av skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483),
6. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,
7. beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, samt
8. beskattning utomlands.

Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgifter finns i 6–13 kap. *Lag (2010:1285)*.

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 4 § första stycket 6 följande lydelse.

6. beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

Definitioner

5 § Om inget annat anges har termer och uttryck som används i denna lag samma betydelse och tillämpningsområde som i

1. a) taxeringslagen (1990:324),
b) inkomstskattelagen (1999:1229),
c) lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
d) lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
e) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, 6–10 den lagen,
f) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
g) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,

h) lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,

i) 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), och

j) lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

när det gäller bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter till ledning för taxering och annat bestämmande av underlag för skatt eller avgift, bedömning av skattskyldighet, beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller beskattning utomlands,

2. mervärdesskattelagen (1994:200) när det gäller redovisning av mervärdesskatt, samt

3. skattebetalningslagen (1997:483) när det gäller skyldighet att lämna uppgifter till ledning för registrering av skatteavdrag.

Vid användandet i denna lag av termer och uttryck som avses i inkomstskattelagen (1999:1229) ska med juridisk person även avses dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar men inte investeringsfonder. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 1 kap. 5 § första stycket 1 e följande lydelse.

e) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–4, 6–8 den lagen,

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:76), som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 1 kap. 5 § första stycket 1 e följande lydelse.

e) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1–5, 7–9 den lagen,

6 § Vad som i denna lag föreskrivs om avgift enligt socialavgiftslagen (2000:980) skall tillämpas även på särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster och allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

Beslutande myndighet

7 § Beslut enligt denna lag fattas av Skatteverket. *Lag (2003:674).*

8 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2003:674), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

Valuta

9 § Uppgifter om belopp skall, om inte annat föreskrivs, anges i svenska kronor. *Lag (2003:1090).*

2 kap. Skyldighet att lämna självdeklaration

Allmän och särskild självdeklaration

1 § Självdeklaration lämnas som allmän självdeklaration eller särskild självdeklaration. Allmän självdeklaration lämnas av fysiska personer och dödsbon. Särskild självdeklaration lämnas av andra juridiska personer än dödsbon.

Skyldighet att lämna allmän självdeklaration

2 § Fysiska personer ska lämna allmän självdeklaration under förutsättning att

1. intäkterna i inkomstslaget tjänst och i inkomstslaget näringsverksamhet i annat fall än som avses i 2 under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 42,3 procent av prisbasbeloppet,

2. sådan intäkt i inkomstslaget tjänst som avses i 11 kap. 45 §, 50 kap. 7 § samt 57 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller intäkt av passiv näringsverksamhet under beskattningsåret har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap. och för sådan schablonintäkt för vilken kontrolluppgift har lämnats enligt 11 kap. 10 § eller 16–20 §§, har uppgått till sammanlagt minst 200 kronor under beskattningsåret,

4. de är begränsat skattskyldiga och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

5. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

6. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas, eller

7. uppgift enligt 3 kap. 21 a § ska lämnas. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 2 kap. 2 § 3 följande lydelse.

3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 2 § 5 tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 2 § 3–7 följande lydelse.

3. intäkterna i inkomstslaget kapital, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift skall lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

638 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

4. den skattepliktiga förmögenheten enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

5. de är begränsat skattskyldiga och den skattepliktiga intäkten har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

6. underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas, eller

7. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas.

3 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den 1 januari 2008.*

4 § Dödsbon ska, om inte annat anges i 5 §, lämna allmän självdeklaration, om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap. och för sådan schablonintäkt för vilken kontrolluppgift har lämnats enligt 11 kap. 10 § eller 16–20 §§, har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

2. underlag för statlig fastighetsskatt, kommunal fastighetsavgift avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

3. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas, eller

4. uppgift enligt 3 kap. 21 a § ska lämnas. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 2 kap. 4 § 1 följande lydelse.

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift ska lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 4 § 2, tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Dödsbon skall, om inte annat anges i 5 §, lämna allmän självdeklaration, om

1. de skattepliktiga intäkterna, med undantag för sådan ränta eller utdelning för vilken kontrolluppgift skall lämnas enligt 8 eller 9 kap., har uppgått till sammanlagt minst 100 kronor under beskattningsåret,

2. den skattepliktiga förmögenheten enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

3. underlag för statlig fastighetsskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader skall fastställas, eller

4. uppgift enligt 3 kap. 9 a § skall lämnas. *Lag (2003:228).*

5 § Det som skulle ha gällt för den avlidne i fråga om deklarationskyldighet skall under dödsåret tillämpas på dödsboet.

6 § *Paragrafen samt rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2002:328), som har trätt i kraft den 1 januari 2003 och som tillämpas första gången vid 2004 års taxering.*

Skyldighet att lämna särskild självdeklaration

7 § Särskild självdeklaration ska lämnas av

1. aktiebolag, ekonomiska föreningar samt sådana stiftelser, andra liknande subjekt eller andra tillgångsmassor som enligt stiftelseförordnande eller motsvarande bestämmelse har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss släkts, vissa släkters eller bestämda fysiska personers ekonomiska intressen,

2. sådana ideella föreningar som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och av sådana trossamfund som avses i 7 kap. 14 § den lagen, om intäkterna under beskattningsåret har överstigit grundavdraget enligt 63 kap. 11 § samma lag,

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag av dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, om intäkterna som den skattskyldige ska ta upp under beskattningsåret har uppgått till minst 200 kronor,

4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas, samt

5. ombudet för en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige för skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom representationen. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 2 kap. 7 § 3–6 följande lydelse.

3. andra juridiska personer än sådana som avses i 1 och 2, med undantag av dödsbon, handelsbolag och europeiska ekonomiska intressegrupperingar, om intäkterna som den skattskyldige ska ta upp under beskattningsåret har uppgått till minst 100 kronor,

4. andra juridiska personer än dödsbon för vilka underlag för statlig fastighetskatt, kommunal fastighetsavgift, avkastningsskatt på pensionsmedel eller särskild löneskatt på pensionskostnader ska fastställas,

5. fondbolag, förvaltningsbolag eller förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltad investeringsfond, samt

6. ombudet för en sådan generalrepresentation som avses i 1 kap. 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige för skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom representationen. *Lag (2011:938).*

640 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:938), som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 juli 2011 hade 2 kap. 7 § 5 följande lydelse.

5. fondbolag eller förvaringsinstitut för varje av bolaget eller institutet förvaltat investeringsfond, samt

Skattefri inkomst och förmögenhet

8 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som enligt detta kapitel är beroende av att intäkterna har uppgått till visst belopp ska hänsyn inte tas till sådan intäkt som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229).

Inkomst som enligt skatteavtal helt eller delvis ska undantas från beskattning i Sverige omfattas inte av första stycket. *Lag (2007:1409).*

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Vid bedömning av deklarationsskyldighet som enligt detta kapitel är beroende av att intäkterna eller förmögenheten har uppgått till visst belopp skall hänsyn inte tas till sådan intäkt eller förmögenhet som är skattefri eller som den fysiska personen inte är skattskyldig för enligt inkomstskattelagen (1999:1229) eller lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Inkomst eller förmögenhet som enligt skatteavtal helt eller delvis skall undantas från beskattning i Sverige omfattas inte av första stycket.

3 kap. Självdeklarationens innehåll

Gemensamma bestämmelser

1 § En självdeklaration ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
3. uppgifter om de allmänna avdrag som den skattskyldige har rätt till,
4. de uppgifter som behövs för beräkning av
 - a) fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighets-skatt,
 - b) avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - c) särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - d) expansionsfondsskatt enligt 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),
 - e) egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),

f) särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

g) allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift,

h) pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, och

i) kommunal fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

5. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att erhålla allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§, grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen, samt

6. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. *Lag (2010:1285).*

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 1 § första stycket 4 h följande lydelse.

h) pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 3 kap. 1 § 4 i tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. I övrigt tillämpas de nya bestämmelserna första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 1 § 4–7 följande lydelse.

4. uppgifter om den skattskyldiges tillgångar och skulder vid beskattningsårets utgång under förutsättning att hans eller, om han skall sambeskattas med någon, deras sammanlagda skattepliktiga förmögenhet enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt överstiger fribeloppet enligt 19 § den lagen,

5. de uppgifter som behövs för beräkning av

a) fastighetskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetskatt,

b) avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

c) särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

d) expansionsfondsskatt enligt 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229),

e) egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980),

f) särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,

g) allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och

h) pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att erhålla allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§, grundavdrag enligt 63 kap. inkomstskattelagen, samt

7. de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst.

Lag (2006:1349).

2 § Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den 1 januari 2008.

Ändringar och tillägg i allmän självdeklaration

3 § Om någon uppgift på en sådan förtryckt blankett för allmän självdeklaration som avses i 4 kap. 2 § är felaktig eller saknas, skall den skattskyldige göra den ändring eller det tillägg som behövs.

Inkomstslaget tjänst

4 § Uppgift om kostnadsersättning som avses i 6 kap. 9 § behöver endast lämnas i den utsträckning avdrag görs för ökade levnads-kostnader.

Inkomstslaget näringsverksamhet

5 § Den som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet skall, om inte annat framgår av 9 eller 18 § eller av 5 kap. 2 §, för varje näringsverksamhet lämna de uppgifter som behövs för taxeringen.

Uppgifterna kan avse

1. intäkter, kostnader och bokslutsdispositioner,
2. tillgångar, skulder, avsättningar, obeskattade reserver och eget kapital,
3. justeringar i förhållande till bokföringen, samt
4. andra uppgifter om verksamheten av betydelse för taxeringen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas för varje näringsverksamhet.

5 a § Den som är skyldig att lämna självdeklaration för inkomstslaget näringsverksamhet ska lämna uppgift om huruvida

1. årsbokslutet eller årsredovisningen, som ligger till grund för självdeklarationen, har upprättats med biträde av en uppdragstagare, eller
2. årsredovisningen, som ligger till grund för självdeklarationen, har varit föremål för revision. Lag (2010:852).

Paragrafen har införts genom lag (2010:852), som har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

6 § Företag skall, i de fall som avses i 17 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229), lämna uppgift om beslut om eller styrelsens förslag till utdelning eller annat förfogande över uppkommen vinst. Lag (2003:1103).

7 § Dotterföretag som redovisar intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet skall lämna

1. identifikationsuppgifter för moderföretaget och, om moderföretaget i sin tur är ett dotterföretag, identifikationsuppgifter för hela koncernens moderföretag, samt

2. uppgifter om sitt aktie- eller andelsinnehav i moderföretaget och innehavets röstvärde.

Ägaruppgifterna skall avse förhållandena vid utgången av det senast avslutade beskattningsåret.

Näringsbetingade andelar och vissa andra tillgångar

7 a § Den som har fått utdelning på en näringsbetingad andel som är marknadsnoterad skall lämna uppgift om utdelningen om andelen har innehafts kortare tid än ett år när utdelningen rätteligen skulle ha tagits upp i räkenskaperna.

Den som har avyttrat en näringsbetingad andel eller en näringsbetingad aktiebaserad delägar rätt som är marknadsnoterad skall lämna uppgift om avyttringen om andelen eller delägarrätten har innehafts kortare tid än ett år. *Lag (2003:228).*

Ersättningsfond

8 § Den som har eller som under beskattningsåret har haft en ersättningsfond skall lämna uppgifter om

1. fondens ändamål,
2. fondens storlek,
3. fondens ianspråktagande, och
4. återfört avdrag för avsättning till fonden.

Fysiska personer skall dessutom i fråga om en sådan ersättningsfond för byggnad eller markanläggning som avses i 31 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna uppgift om hur stor del av fonden som har återförts enligt 26 kap. 2 och 4–7 §§ den lagen.

Näringsverksamhet där makar deltar tillsammans

9 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet, behöver uppgifterna enligt 5 § endast lämnas av en av makarna.

Båda makarna skall i självdeklarationen lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för tillämpningen av 60 kap. 6–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2003:674).*

Skalbolag

9 a § Den som har förvärvat tillgångar enligt 25 a kap. 18 § eller 49 a kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna uppgift om detta. *Lag (2003:228).*

Vissa utländska juridiska personer

9 b § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna

1. identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om under året inträffade förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för sina andelar.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång ska dessutom lämna resultat- och balansräkningar för den juridiska personen upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078) med de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 samt 8 § den lagen. Uppgifterna ska lämnas i den juridiska personens redovisningsvaluta. *Lag (2010:1529).*

Lag (2010:1529) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas från och med 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 9 b § följande lydelse.

9 b § Den som någon gång under beskattningsåret har haft andelar i en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster i sådan omfattning eller på ett sådant sätt som anges i 39 a kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna

1. identifikationsuppgifter för den juridiska personen,
2. uppgift om sitt andelsinnehav vid beskattningsårets utgång,
3. uppgift om röstvärdet för sina andelar vid beskattningsårets utgång, och
4. uppgift om under året inträffade förändringar av andelsinnehavet eller av röstvärdet för sina andelar.

Den som innehar andelarna vid beskattningsårets utgång skall dessutom lämna resultat- och balansräkningar för den juridiska personen upprättade enligt 6 kap. 4 § bokföringslagen (1999:1078) med de tilläggsupplysningar som anges i 6 kap. 6, 7 och 11 §§ den lagen. Uppgifterna skall lämnas i den juridiska personens redovisningsvaluta. *Lag (2003:1090).*

9 c § I de fall resultat- och balansräkningarna har upprättats i utländsk valuta skall dessa räknas om till svenska kronor. Vid omräkningen skall principerna i 5–7 §§ lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m. tillämpas på motsvarande sätt.

Om det inte är möjligt att räkna om den utländska valutan enligt bestämmelserna i första stycket skall omräkning ske på annat lämpligt sätt. *Lag (2003:1090).*

Inkomstslaget kapital

10 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital ska, om kontrolluppgift inte ska lämnas

enligt 8 kap. 7, 8 och 10–12 §§, även lämna de uppgifter som behövs för att långivaren ska kunna identifieras. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 3 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Den som gör avdrag för ränteutgifter vid beräkning av resultatet i inkomstslaget kapital skall, om kontrolluppgift inte skall lämnas enligt 8 kap. 7–12 §§, även lämna uppgift om skuldens storlek och de uppgifter som behövs för att långivaren skall kunna identifieras.

Uppskovsbelopp

11 § Den som gör avdrag för uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt skall lämna uppgifter om beteckningen på ersättningsbostaden.

Om ersättningsbostaden är en bostad i ett privatbostadsföretag eller i ett företag som avses i 47 kap. 5 b § inkomstskattelagen, skall även identifikationsuppgifter lämnas för företaget.

Om ersättningsbostaden förvärvas först året efter det då ursprungsbostaden avyttrades, skall uppgifterna lämnas i självdeklarationen för det senare året. *Lag (2006:1521).*

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 3 kap. 11 § första stycket följande lydelse.

11 § Den som gör uppskovsavdrag enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) vid avyttring av en privatbostadsfastighet eller en privatbostadsrätt skall lämna uppgifter om beteckningen på ersättningsbostaden.

11 a § En ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna uppgifter av det slag som avses i 11 § första och andra styckena samt övriga uppgifter som är av betydelse för uppskovsbeloppet. *Lag (2006:1521).*

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

12 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan

– genom arv eller testamente till en make, en sambo eller ett hemmavarande barn under 18 år, eller

– vid bodelning med anledning av upphörande av ett samboförhållande, äktenskapsskillnad eller makens eller sambons död,

ska dödsboet eller överlåtaren lämna

1. identifikationsuppgifter för den nye ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 11 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden. Lag (2007:1409).

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den nya bestämmelsen i 3 kap. 12 § tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 2008 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap.12 § följande lydelse.

12 § Om äganderätten till en ersättningsbostad har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall dödsboet eller överlåtaren lämna

1. identifikationsuppgifter för den nye ägaren,
2. de uppgifter som har lämnats enligt 11 §, och
3. uppgift om storleken på uppskovsbelopp som enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska återföras till beskattning vid avyttring av ersättningsbostaden. Lag (2006:1521).

Paragrafen även ändrad genom lag (2006:1521), som har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 3 kap. 12 § 3 följande lydelse.

3. uppgift om storleken på det belopp som anskaffningsutgiften enligt 47 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall minskas med vid avyttring av ersättningsbostaden.

Tillkommande belopp

13 § Om kapitalvinsten vid avyttring av en tillgång inte kan beräknas på grund av att vinsten är beroende av någon händelse i framtiden, skall den skattskyldige, om inte uppgift skall lämnas enligt 18 § andra stycket, lämna uppgift om detta.

Mervärdesskatt

14 § Den som enligt 10 kap. 31 § skattebetalningslagen (1997:483) skall redovisa mervärdesskatt i sin självdeklaration skall lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att besluta om mervärdesskatten. Lag (2003:674).

Vissa andelsavyttringar m.m.

15 § Den som enligt 49 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) begär uppskov med beskattningen vid ett uppskovsgrundande andels-

byte skall lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna besluta om uppskovet.

Den som har fått uppskov skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskopsbeloppet skall tas upp till beskattning. Lag (2003:228).

15 a § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a § och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen. Uppgifter skall också lämnas så att Skatteverket kan besluta om tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst vid partiell fission enligt 48 kap. 18 d § och tjänstebelopp för utdelning och kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § samt de tjänstebelopp som har fördelats enligt 48 kap. 18 e §, 48 a kap. 8 c § och 57 kap. 7 c § samma lag. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2006:1421).

Lag (2006:1421) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Vad som sägs i 3 kap. 15 a och 16 a §§ om en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller även en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. Vad som sägs i 3 kap. 15 a § om tjänstebelopp för kapitalvinst vid andelsbyten enligt 48 a kap. 8 b § inkomstskattelagen gäller även tjänstebelopp enligt 48 a kap. 8 a § inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som innehar en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet och tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen eller det tjänstebelopp som har fördelats enligt 57 kap. 7 § första stycket samma lag. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2005:1135).

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:1135), som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som har mottagit en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) skall lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket skall kunna bedöma om verksamhetsvillkoret enligt 48 a kap. 6 a och 12 §§ inkomstskattelagen är uppfyllt samt besluta om kapitalbeloppet och tjänstebeloppet enligt 48 a kap. 8 a § den lagen. Vidare skall uppgifter lämnas om utdelning och kapitalvinst på sådana andelar. Lag (2003:674).

16 § Om äganderätten till andelar som har förvärvats genom sådant uppskogsgrundande andelsbyte som avses i 49 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva och om andelen är en lagertillgång hos förvärvaren, skall denne lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om uppskovsbeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för om uppskovsbeloppet skall tas upp till beskattning. *Lag (2002:1144).*

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för frågan om tjänstebeloppet skall tas upp till beskattning. *Lag (2006:1421).*

Lag (2006:1421) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Vad som sägs i 3 kap. 15 a och 16 a §§ om en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7, 7 a eller 7 b § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller även en andel som är kvalificerad enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen enligt äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 7 § första eller andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna har övergått från.

Den till vilken äganderätten till andelarna har övergått skall årligen lämna de uppgifter som är av betydelse för frågan om tjänstebeloppet skall tas upp till beskattning. *Lag (2005:1135).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:1135), som har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 16 a § första stycket följande lydelse.

16 a § Om äganderätten till andelar som är kvalificerade enligt 57 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) har övergått till någon annan genom arv, testamente, bodelning eller gåva, skall förvärvaren lämna

1. uppgift om antalet andelar som har förvärvats,
2. uppgift om tjänstebeloppet för varje andel, och
3. identifikationsuppgifter för den som andelarna övergått från.

Uppgift för beräkning av egenavgifter

17 § Om ett avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) har träffats om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på en viss ersättning, skall den som får ersättningen uppge detta.

Om ett avtal som avses i 2 kap. 7 § andra stycket socialavgiftslagen har träffats om att arbetsgivaravgifter skall betalas på en viss ersättning, skall den som får ersättningen uppge detta.

17 a § Den som begär avdrag vid beräkningen av egenavgifterna enligt 3 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980) ska lämna

1. uppgift om annat stöd som har beviljats den uppgiftsskyldige under beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren och som utgör sådant stöd av mindre betydelse som avses i

– kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,

– kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/20043, eller

– kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, samt

2. de övriga uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma om den uppgiftsskyldige har rätt till avdrag. *Lag (2010:438).*

Handelsbolag

18 § Svenska handelsbolag skall till ledning för delägarnas taxeringar lämna

1. de uppgifter som avses i 5 §,

2. uppgifter för varje delägare om hans andel av bolagets inkomst av varje inkomstslag och näringsverksamhet, samt

3. uppgifter om varje delägars andel eller lott i bolaget.

Om ett handelsbolag har avyttrat en fastighet och kapitalvinsten inte kan beräknas på grund av att den är beroende av någon händelse i framtiden, skall handelsbolaget lämna uppgift om detta.

19 § Handelsbolag ska till ledning för delägarnas taxering lämna de uppgifter som avses i 27 §. *Lag (2009:1292).*

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2006:1349), som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Den upphävda bestämmelsen i 3 kap. 19 § tillämpas till och med 2009 års taxering beträffande sådana avdrag som görs med stöd av punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (2006:1345) om ändring i socialavgiftslagen (2000:980). T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Svenska handelsbolag skall lämna uppgifter om det totala beloppet av arbetsgivaravgifter och varje delägars andel av avdraget enligt 2 kap. 28 och 29 §§ socialavgiftslagen (2000:980) från dessa avgifter.

19 a § Handelsbolag skall till ledning för delägarnas taxeringar lämna den uppgift som avses i 9 a §. *Lag (2002:539).*

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

20 § Fåmansföretag skall lämna

1. identifikationsuppgifter för delägarna och närstående till dem, samt
2. uppgifter om varje delägars andelsinnehav och innehavets röstvärde.

Uppgifter enligt första stycket 1 behöver inte lämnas för en närstående om denne inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit någon annan rättshandling med detta.

Vid tillämpningen av denna paragraf gäller 57 kap. 3 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

21 § Företagsledare och delägare i fåmansföretag som avses i 20 § och fåmanshandelsbolag samt deras närstående skall lämna de uppgifter som behövs för tillämpning av bestämmelserna om

1. beräkningen av överskottet eller underskottet från företaget, och
2. utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar.

Uppgifter enligt första stycket behöver inte lämnas av närstående som inte har tagit emot ersättning från företaget eller träffat avtal med eller företagit annan rättshandling med detta.

Uppgifter skall lämnas om

1. den uppgiftsskyldiges arbetsuppgifter i företaget,
2. vad den uppgiftsskyldige har tillskjutit eller tagit emot från företaget i form av pengar, varor eller annat,
3. företagets kostnader för den uppgiftsskyldiges privata utgifter, samt
4. avtal eller någon annan rättshandling mellan den uppgiftsskyldige och företaget.

Skyldigheten att lämna de uppgifter som behövs för tillämpningen av reglerna i 57 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) gäller för fem beskattningsår efter det att företaget har upphört att vara ett fåmansföretag.

21 a § Den som under tiden den 1 januari 2008–31 december 2009 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om eget och närståendes, direkta eller indirekta, innehav, förvärv och om inflytande som avses i punkterna 4, 5, 7 och 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2007:1251) om ändring i inkomstskattelagen. Uppgift ska också lämnas om verksamheten inte drivs vidare på sätt som anges i punkt 9 andra stycket av övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

Det som sägs i första stycket gäller även för den som under 2007 avyttrat en sådan andel som avses i 50 kap. 7 § och 57 kap. 21 § inkomstskattelagen och som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag om ändring i inkomstskattelagen begärt att punkterna 3–10 i övergångsbestämmelserna ska tillämpas.

Uppgift ska lämnas i självdeklarationen vid taxeringen för det beskattningsår då sådan omständighet inträffat som utlöser uppgiftsskyldighet enligt första stycket. *Lag (2007:1252)*.

Lag (2007:1252) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

22 § Fåmansföretag skall lämna en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 21 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) samt en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2005:927).*

Lag (2005:927) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 3 kap. 22 § följande lydelse.

22 § Fåmansföretag skall lämna en sådan förteckning över penninglån och säkerheter som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen (1975:1385) samt en förteckning över utbetald vinstandelsränta till personer som avses i 24 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa betalningar till utlandet

23 § Fåmansföretag, delägare i fåmanshandelsbolag och enskilda näringsidkare skall lämna uppgift om utgift för

1. ränta, med undantag av dröjsmålsränta, och

2. betalning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biografifilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Uppgift behöver endast lämnas om utgifterna har tillgodoräknats mottagare i utlandet och utgör utgifter som skall dras av vid inkomsttaxeringen.

Uppgiften skall avse ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land.

Europeiska ekonomiska intressegrupperingar

24 § Bestämmelserna i 18–19 a, 21 och 23 §§ om handelsbolag skall tillämpas även på europeiska ekonomiska intressegrupperingar. *Lag (2002:539).*

Ekonomiska föreningar

25 § En ekonomisk förening skall i självdeklarationen ange om den är en ekonomisk förening enligt 1 kap. 1 § första eller tredje stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Skattereduktion för hushållsarbete och gåva

26 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete eller gåva enligt 67 kap. 11–26 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen.

I fråga om förmån av sådant arbete som räknas som hushållsarbete enligt 67 kap. 13 a och 13 b §§ inkomstskattelagen ska även sådana uppgifter som avses i 9 a § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete lämnas. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 3 kap. 26 § första stycket följande lydelse.

26 § Den som begär skattereduktion för hushållsarbete enligt 67 kap. 11–19 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen.

Paragrafen även ändrad genom lag (2009:199), som har ändrats genom lag (2009:543) och som har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 3 kap. 26 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 3 kap. 26 § första stycket följande lydelse.

26 § Den som begär skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete ska lämna uppgift om underlaget för skattereduktionen. *Lag (2007:1125).*

Prissättningsbesked

27 § Den som har fått ett prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner ska lämna uppgift om huruvida

1. beskedet har tillämpats, och
2. de antaganden, villkor och övriga förutsättningar som har angetts i beskedet har uppfyllts. *Lag (2009:1292).*

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering.

4 kap. Deklarationsförfarandet

Formulär för självdeklaration

1 § Självdeklarationer skall lämnas enligt fastställda formulär.

2 § Skatteverket skall, före den 15 april under taxeringsåret, sända en blankett för allmän självdeklaration med förtryckta uppgifter till den som kan antas vara skyldig att lämna en sådan deklaring. Uppgifterna skall grundas på innehållet i inkomna kontrolluppgifter och övriga förhållanden som verket känner till.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka av de uppgifter som avses i 3 kap. 1 § som skall förtryckas på deklarationsblanketten. *Lag (2004:131)*.

Underskrift

3 § Självdeklarationen skall vara egenhändigt underskriven av den som är skyldig att lämna deklarationen eller av den som är behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 §.

Elektronisk självdeklaration

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 3 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel.

Tidpunkt och sätt för avlämnande av självdeklaration

5 § Självdeklarationen skall lämnas senast den 2 maj under taxeringsåret.

Fysiska personer som är bosatta utomlands eller som stadigvarande vistas utomlands vid den tidpunkten får dock lämna självdeklaration senast den 31 maj under taxeringsåret.

6 § Självdeklarationen skall lämnas till Skatteverket eller till ett mottagningsställe som har godkänts av verket. *Lag (2003:674)*.

5 kap. Särskilda uppgifter

1 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst ska lämna särskilda uppgifter om

1. intäkter och kostnader under det räkenskapsår som har avslutats närmast före taxeringsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som är av betydelse för bedömning av frågan om undantag från skattskyldighet. *Lag (2007:1409)*.

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 5 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som är undantagna från skattskyldighet för inkomst och förmögenhet skall lämna särskilda uppgifter om

654 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

1. intäkter och kostnader under det räkenskapsår som har avslutats närmast före taxeringsåret,
2. tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut, samt
3. övriga omständigheter som är av betydelse för bedömning av frågan om undantag från skattskyldighet.

2 § Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration ska lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18 och 19 a §§.

Särskilda uppgifter ska även lämnas om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 27 §. *Lag (2009:1292).*

Lag (2009:1292) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 5 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Svenska handelsbolag, utländska handelsbolag med fast driftställe i Sverige och europeiska ekonomiska intressegrupperingar som inte är skyldiga att lämna självdeklaration skall lämna särskilda uppgifter om de förhållanden som avses i 3 kap. 18–19 a §§. *Lag (2002:539).*

2 a § Den som inte är skyldig att lämna allmän självdeklaration och som är ägare av en ersättningsbostad med ett uppskovsbelopp enligt 47 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall, om ersättningsbostaden är belägen utomlands, lämna särskild uppgift om sådana förhållanden som avses i 3 kap. 11 a §. *Lag (2006:1521).*

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag.

3 § Redare skall för tillämpning av 64 kap. 2 § och 67 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

1. storleken av de fartyg som redaren ska använda i sin näringsverksamhet,
2. de fartområden som fartygen är avsedda att användas i,
3. vilka entreprenörer som redaren anlitar för sin verksamhet, och
4. övriga förhållanden som kan vara av betydelse för bestämmande av vilka fartområden fartygen går i. *Lag (2009:199).*

Lag (2009:199) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 5 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Redare skall för tillämpning av 64 kap. 2 § och 65 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) lämna särskilda uppgifter om

4 § De särskilda uppgifterna enligt 1–2 a §§ skall lämnas inom den tid och på det sätt som gäller för självdeklarationer.

De särskilda uppgifterna enligt 3 § skall lämnas till Skatteverket senast den 1 oktober året före det år uppgifterna avser. Om det inträff-

far någon ändring av de förhållanden som avses i 3 §, skall redaren snarast anmäla detta till Skatteverket. *Lag (2006:1521).*

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 5 kap. 4 § första stycket följande lydelse. 4 § De särskilda uppgifterna enligt 1 och 2 §§ skall lämnas inom den tid och på det sätt som gäller för självdeklarationer.

6 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget tjänst

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstlaget tjänst. Kontrolluppgift skall inte lämnas om ersättningen eller förmånen är skattefri av annan anledning än förhållanden hos mottagaren. *Lag (2005:344).*

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 6 kap. 1 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 6 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utgiven ersättning och förmån som utgör intäkt i inkomstlaget tjänst.

2 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

Kontrolluppgift om sådan förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska dock lämnas av den i vars tjänst rättigheten har förvärvats. *Lag (2008:825).*

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

3 § Om en arbetstagare har utnyttjat en rabatt, bonus eller annan förmån som har getts ut på grund av kundtrohet eller liknande och som grundar sig på utgifter för vilka arbetsgivaren har svarat, skall arbetsgivaren lämna kontrolluppgift om förmånen.

4 § Om en ersättning eller en annan förmån än sådan som avses i 2 § andra stycket har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, ska kontrolluppgift lämnas av den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige om ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och den skattskyldige. *Lag (2008:825).*

656 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Om en ersättning eller en förmån har getts ut av en fysisk person som är bosatt utomlands eller av en utländsk juridisk person, skall kontrolluppgift lämnas av den hos vilken den skattskyldige är anställd i Sverige om ersättningen eller förmånen kan anses ha sin grund i anställningen och det inte finns något anställningsförhållande mellan utgivaren av ersättningen eller förmånen och den skattskyldige.

5 § Kontrolluppgift behöver inte lämnas om

1. ersättning eller förmån för tillfälligt arbete som en fysisk person eller ett dödsbo har gett ut under förutsättning att

a) ersättningen eller förmånen inte motsvarar en utgift i en näringsverksamhet,

b) skatteavdrag inte har gjorts, och

c) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning eller förmån för tillfälligt arbete som har getts ut i annat fall än som avses i 1, under förutsättning att

a) det som mottagaren har fått sammanlagt haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året, och

b) skatteavdrag inte har gjorts,

3. ersättning eller förmån som enligt 3 kap. 21 § första och tredje styckena ska redovisas i självdeklarationen, eller

4. ersättning eller förmån som har redovisats i en förenklad skatte-deklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (2008:1044).

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 6 kap. 5 § första stycket 3 följande lydelse.

3. ersättning eller förmån som enligt 3 kap. 21 § första och andra styckena skall redovisas i självdeklarationen, eller

5 a § Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av pensionsförsäkring eller av sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring finns i 11 kap. 7 b och 7 c §§. *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Kontrolluppgiftens innehåll

6 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. värdet av den ersättning eller förmån som har getts ut,

2. den tid ersättningen eller förmånen avser, om den endast avser del av året,

3. antalet dagar med sjöinkomst samt på vilket fartyg och i vilket fartområde tjänstgöringen ägt rum, om uppgiften avser sjöinkomst,

4. om Skatteverket har bestämt värdet av en förmån enligt 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483),

5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), samt

6. arbetsställesnummer enligt lagen (1984:533) om arbetsställesnummer m.m., om sådant har tilldelats.

I de fall då kontrolluppgiften avser en ersättning med ett sådant engångsbelopp på grund av personskada som avses i 11 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall det i kontrolluppgiften anges om engångsbelopp på grund av samma skada har getts ut tidigare samt i så fall med vilket belopp och under vilket utbetalningsår. *Lag (2005:1175).*

Lag (2005:1175) har trätt i kraft den 1 januari 2006. T.o.m. den 31 december 2005 hade 6 kap. 6 § första stycket 5 följande lydelse.

5. om ersättningen ges ut på grund av tjänstepensionsförsäkring, samt

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och som tillämpas första gången såvitt avser 6 kap. 6 § vid 2007 års taxering. Ändringen innebar att tredje stycket upphävdes. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 6 kap. 6 § tredje stycket följande lydelse.

I de fall kontrolluppgiften avser ersättning på grund av en pensionsförsäkring som har tagits på annat sätt än i samband med tjänst skall kontrolluppgiften innehålla uppgift om tidigare och nuvarande ägare till försäkringen samt om hur äganderätten har övergått och vem som har förfoganderätten till försäkringen. *Lag (2003:674).*

7 § Med utgiven ersättning enligt 6 § jämställs

1. behållning på pensionssparkonto som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. belopp som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst och som enligt en bestämmelse i inkomstskattelagen eller annan lag ska anses som utbetalt. *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 6 kap. 7 § innebar att punkt 2 avskaffades och att punkt 3 blev en ny punkt 2. T.o.m. den 30 april 2008 hade 6 kap. 7 § 2 följande lydelse.

2. kapital hänförligt till en pensionsförsäkring eller ett sådant avtal om tjänstepension som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen som utgör intäkt i inkomstslaget tjänst enligt 58 kap. 19 eller 19 a §§ inkomstskattelagen, och

8 § I kontrolluppgiften skall det anges om den uppgiftsskyldige skall betala arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) på de ersättningar och förmåner som omfattas av uppgiftsskyldigheten.

9 § Om den uppgiftsskyldige har gett ut ersättning för sådana utgifter som avses i 12 kap. 2 § första och andra styckena inkomstskattelagen (1999:1229) och enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) inte är skyldig att göra skatteavdrag från

ersättningen, är det tillräckligt att det i kontrolluppgiften anges att sådan ersättning har getts ut.

Värdering av ersättningar och förmåner

10 § Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Värdet av någon annan bostadsförmån här i landet än en förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen. *Lag (2006:1495)*.

Lag (2006:1495) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2006 hade 6 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18–19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

7 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget näringsverksamhet

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om de i 3 § angivna ersättningar och förmåner som skall hänföras till inkomstslaget näringsverksamhet.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för enskilda näringsidkare och, i fall som avses i 3 § 1 och 4, även för juridiska personer av den som har gett ut ersättningen eller förmånen.

3 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. ersättning och förmån som har getts ut för arbete och som utgivaren har gjort eller varit skyldig att göra skatteavdrag från,

2. sjukpenning och annan sådan ersättning som avses i 15 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229),

3. sådant utbetalt stöd eller efterskänt belopp som avses i 29 kap. inkomstskattelagen, samt

4. betalning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biografiffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4 § Kontrolluppgift ska lämnas om uttag och utbetalning enligt 32 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett upphovsmannakonto. Kontrolluppgift ska också lämnas om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel på sådant konto enligt 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen, om dessa förhållanden är kända.

Kontrolluppgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om

1. uttaget eller utbetalt belopp, och

2. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel. *Lag (2008:1067).*

Lag (2008:1067) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 7 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgift skall lämnas om uttag enligt 21 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto och om uttag enligt 32 kap. 8 § den lagen från ett upphovsmannakonto.

Kontrolluppgift skall lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitut som gjort utbetalningen.

I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om

1. utbetalt belopp, och

2. förhållanden som avses i 21 kap. 40 § eller 32 kap. 11 § första stycket 1 eller 2 inkomstskattelagen, om de är kända. *Lag (2004:440).*

5 § Kontrolluppgift ska lämnas om uttag och utbetalning enligt 21 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229) från ett skogskonto eller ett skogsskadekonto. Kontrolluppgift ska också lämnas om överlåtelse, pantsättning eller övertagande av medel på sådana konton enligt 21 kap. 40 och 41 §§ inkomstskattelagen, om dessa förhållanden är kända.

Kontrolluppgift ska lämnas för kontohavaren av det kontoförande kreditinstitutet.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om

1. uttaget eller utbetalt belopp, och

2. överlåtelse, pantsättning eller övertagande av kontomedel. *Lag (2008:1067).*

Lag (2008:1067) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering.

8 kap. Kontrolluppgift om ränta och annan avkastning på fordringsrätt

Ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om ränteinkomster.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till fordringsrätter och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital. *Lag (2008:1044).*

660 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteinkomster och fordringsrätter.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 1 § vid 2007 års taxering. Ändringen innebar att andra stycket infördes.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut avkastningen.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och
2. fysiska personer och dödsbon, om utbetald eller tillgodoräknad ränta utgör utgift i en näringsverksamhet som personen eller dödsboet bedriver. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster eller annan avkastning och fordringsrätter skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut avkastningen.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om ränteinkomster och fordringsrätter skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har tillgodoräknat eller betalat ut ränta.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och
2. fysiska personer, om utbetald eller tillgodoräknad ränta utgör utgift i en näringsverksamhet som en sådan person bedriver.

3 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Kontrolluppgift om fordringsrätt skall, även om någon ränta eller annan avkastning inte har tillgodoräknats eller betalats ut, lämnas av

1. den som för avstämningsregister enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument i vilket fordringsrätten är registrerad samt förvaltare som i sådan egenskap är införd i ett avstämningsregister,
2. värdepappersinstitut, när det gäller innehav av fordringsrätt som ligger i depå eller är registrerad på konto som inte avses i 1,
3. kreditinstitut, för konton där fordringsrättens belopp uppgår till minst 10 000 kronor, och
4. den som i andra fall än som avses i 1–3 för register eller på annat liknande sätt har antecknat den som är innehavare av en fordringsrätt. *Lag (2005:344).*

4 § Kontrolluppgift om ränta behöver inte lämnas

1. för ett konto, för vilket det inte finns personnummer och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgift om ränta och fordringsrätt behöver inte lämnas

1. för ett konto, för vilket det inte finns personnummer och som har öppnats före den 1 januari 1985, om räntan understiger 100 kronor under året eller, om kontot innehas av mer än en person, räntan för var och en av dem understiger 100 kronor,

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, dock skall kontrolluppgift lämnas om fordringsrätten om fordringsrättens belopp uppgår till minst 10 000 kronor, och

3. för skogskonto, skogsskadekonto, upphovsmannakonto och pensionssparkonto. *Lag (2005:344).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 4 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 4 § 2 följande lydelse.

2. om den sammanlagda räntan på konton i annat fall än som avses i 1 understiger 100 kronor under året för en person, och

4 a § Kontrolluppgift ska inte lämnas om ränta och annan avkastning på tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket gäller inte ränta och annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § eller ränta som avses i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

5 § I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta eller annan avkastning än kapitalvinst.

Om den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ränta, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften. *Lag (2008:1044).*

662 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta eller annan avkastning än kapitalvinst och fordringsrättens belopp vid årets utgång.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 5 § vid 2007 års taxering.

T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § I kontrolluppgiften skall uppgifter lämnas om tillgodoräknad eller utbetald ränta och fordringsrättens belopp vid årets utgång.

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, ska räntan och fordringsrätten fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över kontot, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som förfogar över kontot. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Om ett konto innehas av två eller flera personer, skall räntan och fordringsrätten fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan och fordringsrätten eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Ränteutgifter

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteutgifter. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om ränteutgifter och skulder.

8 § Kontrolluppgift om ränteutgifter ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har mottagit ränta.

Uppgiftsskyldiga är

1. andra juridiska personer än dödsbon, och

2. fysiska personer och dödsbon, om räntan utgör inkomst i en näringsverksamhet som personen eller dödsboet bedriver.

En enskild person som endast har mottagit dröjsmålsränta behöver inte lämna kontrolluppgift. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 8 § första stycket följande lydelse.

8 § Kontrolluppgift om ränteutgifter och skulder skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som har mottagit ränta.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 8 kap. 8 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 8 kap. 8 § andra stycket 2 följande lydelse.

2. fysiska personer, om räntan utgör inkomst i en näringsverksamhet som en sådan person bedriver.

9 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift om skuld skall, även om någon ränta inte har mottagits, lämnas av den som yrkesmässigt bedriver utlånings- eller kreditgivningsverksamhet.

10 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om mottagen ränta.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, ska uppgift lämnas endast om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari taxeringsåret. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 10 § följande lydelse.

10 § I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om mottagen ränta och skuldens storlek vid årets utgång.

Om någon del av räntan har betalats i förskott, skall uppgift lämnas endast om den del av räntan som avser tiden till och med den 31 januari taxeringsåret.

11 § Kontrolluppgift om ränta behöver inte lämnas om den sammanlagda räntan för en person understiger 100 kronor under året.

12 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, ska räntan fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

Om en skuld är gemensam för fler än fem personer, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som kan anses som företrädare för dem. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 8 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Om två eller flera personer är betalningsansvariga för en skuld, skall räntan och skulden fördelas mellan dem efter deras andelar i räntan och skulden eller, om dessa andelar inte är kända för den uppgiftsskyldige, i lika stora andelar.

9 kap. Kontrolluppgift om avkastning på delägarätter

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om utdelning och ränta på delägarätter.

Kontrolluppgift ska också lämnas om annan avkastning än kapitalvinst som hänför sig till delägarätten och som utgör intäkt i inkomstslaget kapital. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 1 § första stycket följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om utdelning och ränta på samt innehav av delägarätter.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 1 § vid 2007 års taxering. Ändringen av 9 kap. 1 § innebar att andra stycket infördes.

2 § Kontrolluppgift om utdelning, ränta eller annan avkastning skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som har mottagit eller tillgodoräknats avkastningen. *Lag (2005:344).*

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 9 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift om utdelning eller ränta skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som har mottagit eller tillgodoräknats utdelningen eller räntan.

3 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Kontrolluppgift om innehav av delägarätter skall lämnas för sådana fysiska personer och dödsbon som hos den uppgiftsskyldige är antecknade som innehavare av delägarätterna vid årets utgång.

4 § Kontrolluppgiften ska lämnas av den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen, räntan eller annan avkastning. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Kontrolluppgiften skall lämnas av

1. den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen, räntan eller annan avkastning, och

2. värdepappersinstitut eller andra hos vilka delägarätter förvaras i depå eller är registrerade på konto, om inte kontrolluppgift skall lämnas enligt 1.

Lag (2005:344).

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 9 kap. 4 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 9 kap. 4 § 1 följande lydelse.

1. den som har betalat ut eller tillgodoräknat utdelningen eller räntan, och

5 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om utdelning eller ränta på pensionssparkonto. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Kontrolluppgift skall inte lämnas om tillgångar på pensionssparkonto.

Om någon utdelning eller ränta inte har betalats ut eller tillgodoräknats, skall kontrolluppgift om innehav lämnas endast om delägarrätterna är marknadsnoterade.

5 a § Kontrolluppgift ska inte lämnas om ränta, utdelning eller annan avkastning på tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten när avkastningen överfördes eller betalades in till kontot innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket gäller inte ränta, utdelning eller annan avkastning på tillgångar som avses i 42 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

6 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om utbetald eller tillgodoräknad utdelning och ränta. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetald eller tillgodoräknad utdelning och ränta samt innehavet av delägarrätter vid årets utgång.

Den som är uppgiftsskyldig enligt 4 § 2 skall i kontrolluppgiften för fysiska personer och dödsbon som innehar depå eller konto för marknadsnoterade optioner, terminer eller liknande tillgångar lämna uppgift om därtill knutna förpliktelser som finns vid årets utgång.

7 § Om en depå eller ett konto innehas av fler än fem personer och en person förfogar över depån eller kontot, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den person som förfogar över depån eller kontot.

10 kap. Kontrolluppgift om avyttring av delägarätter och fordringsrätter

Andelar i investeringsfonder och fondföretag

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder. *Lag (2004:72).*

2 § Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen eller avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller av ett förvaringsinstitut, om förvaltningen av investeringsfonden eller fondföretaget har övergått till institutet,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 10 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Kontrolluppgift om avyttring genom inlösen ska lämnas av

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:938), som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 juli 2011 hade 10 kap. 3 § första stycket 1 och andra stycket följande lydelse.

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller, om förvaltningen av fonden har övergått till ett förvaringsinstitut, av detta,

Om ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

4 § Kontrolluppgift om annan avyttring än inlösen av andelar i en investeringsfond eller ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller

9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder skall lämnas av förvaltare, om andelarna är förvaltarregistrerade.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad skall kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av andelen. *Lag (2007:559).*

Lag (2007:559) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande avyttringar som har gjorts före ikraftträdandet av denna lag. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 10 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Om en andel i ett fondföretag inte är förvaltarregistrerad skall kontrolluppgift lämnas av värdepappersinstitut i de fall dessa är skyldiga att upprätta avräkningsnota enligt 3 kap. 9 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

5 § Kontrolluppgift skall inte lämnas om avyttring av tillgångar på pensionssparkonto.

5 a § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten för avyttringen innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

6 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. kapitalvinst eller kapitalförlust,
2. slag av fond,
3. fondens identifikationsuppgifter,
4. huruvida fonden är marknadsnoterad, och
5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om den uppgiftsskyldige saknar uppgift om ersättning vid avyttring, ska vid beräkning av kapitalvinst eller kapitalförlust andelens marknadsvärde på avyttringsdagen användas. Om avyttringsdagen inte är känd, ska marknadsvärdet på dagen då avyttringen registrerades användas.

Om uppgift saknas om anskaffningsutgift, ska uppgift lämnas om ersättningen vid avyttringen efter avdrag för utgifterna för avyttringen i stället för kapitalvinsten eller kapitalförlusten. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 10 kap. 6 § innebar att en ny punkt 5 infördes i första stycket.

Övriga delägarrätter och fordringsrätter

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om

1. avyttring av andra delägarrätter än som avses i 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift skall lämnas enligt 2,
2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt

3. utfärdande av optioner. *Lag (2005:344)*.

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 10 kap. 7 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 10 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Kontrolluppgift skall lämnas om

1. avyttring av andra delägarrätter än som avses i 1 § och av fordringsrätter, samt
2. utfärdande av optioner.

8 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägarrätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,

4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,

5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen,

6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och

7. den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1287)*.

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 10 kap. 8 § innebar att en ny punkt 7 infördes.

8 a § Kontrolluppgift ska inte lämnas om avyttring av tillgångar på ett investeringssparkonto, om kontot vid tidpunkten för avyttringen innehades av en obegränsat skattskyldig fysisk person eller ett obegränsat skattskyldigt dödsbo.

Första stycket gäller inte avyttring av tillgångar som avses i 42 kap. 38 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1287)*.

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

9 § I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. vid avyttringen av delägarrätterna eller fordringsrätterna, slutförandet av options- eller terminsaffären eller vid utfärdandet av en option, den ersättning som överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägarrätter eller fordringsrätter,

3. deras slag och sort,

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), samt

5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen samt den ersättning som avses i den paragrafen.

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 10 kap. 9 § innebar att en ny punkt 5 infördes.

Paragrafen även ändrad genom lag (2005:344), som har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 10 kap. 9 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 10 kap. 9 § följande lydelse.

9 § I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. vid avyttringen av delägarätterna eller fordringsrätterna eller vid utfärdandet av en option, den ersättning som överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägarätter eller fordringsrätter,

3. deras slag och sort, samt

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, skall uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen. *Lag (2002:1144).*

10 § Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter eller fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, skall uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

11 § Om delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det upprättas en rapport enligt 8 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden vid avyttring, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den kund som anges i rapporten. *Lag (2007:559).*

Lag (2007:559) har trätt i kraft den 1 november 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande avyttringar som har gjorts före ikraftträdandet av denna lag. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 10 kap. 11 §.

11 § Om delägarätter eller fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer och det upprättas en avräkningsnota vid avyttring, behöver kontrolluppgift lämnas endast för den som anges på avräkningsnotan.

11 kap. Kontrolluppgift om vissa andra förhållanden

Överlåtelse av privatbostadsrätt och av andelar i vissa bostadsföretag

1 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om värdet av en medlems eller en delägars andel i ett privatbostadsföretag. Kontrolluppgift behöver inte lämnas om värdet av andelen inte uppgår till minst 1 000 kronor.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon som vid årets utgång är medlemmar eller delägare i ett privatbostadsföretag. Kontrolluppgift ska lämnas av privatbostadsföretaget. *Lag (2007:1409).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om värdet av andelen enligt 11 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

1 a § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 1 a § följande lydelse.

1 a § Kontrolluppgift skall lämnas om värdet av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knuten en sådan bostad. Kontrolluppgift behöver inte lämnas om värdet av andelen inte uppgår till minst 1 000 kronor.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon som vid årets utgång är medlemmar eller delägare i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som avses i första stycket. Kontrolluppgift skall lämnas av föreningen respektive bolaget.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om värdet av andelen. *Lag (2005:344).*

2 § Kontrolluppgift skall lämnas om överlåtelse av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,

5. överlåtarens andel av innestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,

6. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, storleken av sådana kapitaltillskott som han enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt

7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, hans andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen. *Lag (2005:344).*

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 11 kap. 2 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 11 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av en privatbostadsrätt.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av privatbostadsföretaget.

I kontrolluppgiften skall följande uppgifter lämnas:

1. lägenhetens beteckning,
2. tidpunkten för avyttringen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid avyttringen,
4. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv,
5. överlåtarens andel av innestående medel i inre reparationsfond eller liknande fond vid avyttringen och, om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, vid detta förvärv,
6. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten efter år 1973, storleken av sådana kapitaltillskott som han enligt 46 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) får räkna in i omkostnadsbeloppet, samt
7. om överlåtaren förvärvade privatbostadsrätten senast år 1973, hans andel av privatbostadsföretagets förmögenhet den 1 januari 1974, beräknad enligt 46 kap. 14 § inkomstskattelagen.

2 a § Kontrolluppgift skall lämnas om överlåtelse av en medlems eller en delägars andel i en svensk ekonomisk förening eller ett svenskt aktiebolag som inte uppfyller villkoren i 2 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229) för att vara ett privatbostadsföretag men som tillhandahåller bostäder åt sina medlemmar eller delägare i byggnader som ägs av föreningen eller bolaget, om det till andelen är knuten en sådan bostad.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av sådana svenska ekonomiska föreningar eller svenska aktiebolag som avses i första stycket.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. bostadens beteckning,
2. tidpunkten för överlåtelsen och för överlåtarens förvärv,
3. ersättningen vid överlåtelsen, samt
4. om överlåtaren förvärvade andelen efter år 1983, ersättningen vid detta förvärv. *Lag (2005:344).*

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 11 kap. 2 a § vid 2007 års taxering.

Upplåtelse av privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt

3 § Kontrolluppgift om ersättning eller förmån, som en arbetsgivare har gett ut till en anställd för att denne till arbetsgivaren upplåtit en privatbostad eller bostad som innehas med hyresrätt, skall lämnas av arbetsgivaren.

Samfällighet

4 § Kontrolluppgift skall lämnas om utdelning till delägare i sådana samfälligheter som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetald utdelning och, för det fall att skogsbruk bedrivs i samfälligheten, hur stor del av utdelningen som kommer från intäkt av skogsbruk.

5 § Om en privatbostadsfastighet har del i en annan samfällighet än som avses i 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229), skall kontrolluppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster som är avkastning av kapital.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av den juridiska person som förvaltar samfälligheten.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om privatbostadsfastighetens andel av samfällighetens inkomster till den del dessa överstiger 600 kronor. *Lag (2003:1207).*

Räntebidrag

6 § Kontrolluppgift skall lämnas om statliga räntebidrag för bostadsändamål.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Boverket.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om utbetalt räntebidrag eller eftergiven återbetalningsskyldighet.

Pensionsförsäkring och pensionssparkonto

7 § Kontrolluppgift ska lämnas om pensionsförsäkringar och pensionssparkonton.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och pensionssparinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om betalda premier och gjorda inbetalningar för vilka avdrag får göras enligt 59 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:76)*.

Lag (2011:76) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande 11 kap. 7–7 b och 8 a §§ i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 7 § andra stycket följande lydelse.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare, understödsföreningar och pensionssparinstitut.

7 a § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller till en annan del av försäkringsgivarens verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare som överfört värdet i försäkringen eller överlåtelse eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren. *Lag (2011:76)*.

Lag (2011:76) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande 11 kap. 7–7 b och 8 a §§ i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 7 a § följande lydelse.

7 a § Kontrolluppgift ska lämnas om

1. sådan överföring av hela värdet i en pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. försäkringsgivares eller understödsförenings överlåtelse eller överföring av en pensionsförsäkring till en annan försäkringsgivare eller understödsförening eller till en annan del av försäkringsgivarens eller understödsförenings verksamhet.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av den försäkringsgivare eller understödsförening som överfört värdet i försäkringen eller överlåtelse eller överfört försäkringen.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det överlåtna eller överförda värdet. Kontrolluppgiften ska också innehålla identifikationsuppgifter för försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller understödsföreningen. *Lag (2008:139)*.

Paragrafen införd genom lag (2008:139), som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Bestämmelsen i 11 kap. 7 a § första stycket 2 tillämpas dock först vid 2010 års taxering avseende

674 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

kontrolluppgift om överlåtelse eller överföring av pensionsförsäkring som sker den 1 januari 2009 eller senare.

Avskattning av pensionsförsäkring

7 b § Kontrolluppgift ska lämnas om omständigheter som medför eller kan medföra avskattning av en pensionsförsäkring enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om sådana omständigheter och det kapital som hänför sig till försäkringen när omständigheten inträffar. Kontrolluppgiften ska också innehålla identifikationsuppgifter för försäkringstagaren och den försäkrade. *Lag (2011:76).*

Lag (2011:76) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande 11 kap. 7–7 b och 8 a §§ i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 7 b § andra stycket följande lydelse.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och understödsföreningar.

Paragrafen infördes genom lag (2008:139), som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Tjänstepensionsavtal

7 c § Kontrolluppgift som avses i 7 a och 7 b §§ ska också lämnas av utländska tjänstepensionsinstitut om sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med pensionsförsäkring. *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Kapitalförsäkring m.m.

8 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2007 hade 11 kap. 8 § följande lydelse som var tillämplig vid 2008 års taxering.

8 § Kontrolluppgift skall lämnas om en sådan försäkring som är skattepliktig enligt 3 § första stycket 8 lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt eller som avses i 2 § första stycket 7 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av försäkringsgivare och understödsföreningar.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. värdet av försäkringen vid årets utgång, och
2. värdet av försäkringen vid närmast föregående års utgång, om försäkringen är meddelad i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige.

8 a § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 6–10 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om kapitalunderlag för försäkringen respektive avtalet om tjänstepension beräknat enligt 3 a–3 c §§ lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel. Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller om avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 11 kap. 8 a § första och tredje stycket följande lydelse.

8 a § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 6–8 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om värdet av försäkringen eller avtalet om tjänstepension vid närmast föregående års utgång. Värdet av försäkringen respektive värdet av avtalet om tjänstepension ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 3 § åttonde respektive tionde stycket lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel. Kontrolluppgiften ska också innehålla uppgift om försäkringen är en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring, eller om avtalet om tjänstepension är jämförbart med en pensionsförsäkring eller en kapitalförsäkring. *Lag (2011:76).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:76), som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. För understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) gäller fortfarande 11 kap. 7–7 b och 8 a §§ i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 8 a § första och andra stycket följande lydelse.

8 a § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan försäkring eller sådant avtal om tjänstepension som avses i 2 § första stycket 7–9 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

Kontrolluppgift ska lämnas för juridiska personer och fysiska personer av försäkringsgivare, understödsföreningar och tjänstepensionsinstitut.

Gåva

8 b § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan gåva som avses i 67 kap. 20 och 21 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om den som har lämnat gåvan är känd.

676 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har gett gåvan av den som tagit emot gåvan.

I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om det gåvobelopp som har tagitsemot under året. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

Skattereduktion för förmån av hushållsarbete

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion i fråga om förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) om arbetet utförs av en innehavare av F-skattsedel enligt 67 kap. 16 § 1 eller motsvarande handling enligt 67 kap. 17 § samma lag.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som utgett förmånen. *Lag (2009:199).*

Lag (2009:199), som har ändrats genom lag (2009:543), har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 11 kap. 9 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 11 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion i fråga om förmån av hushållsarbete enligt lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete om arbetet utförs av innehavare av F-skattsedel eller motsvarande handling enligt 5 § 2 samma lag.

Paragrafen även ändrad genom lag (2009:537), som har trätt i kraft den 30 juni 2009 och som tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 29 juni 2009 hade 11 kap. 9 § första stycket följande lydelse.

9 § Kontrolluppgift ska lämnas om underlag för skattereduktion avseende sådan förmån som avses i 4 § lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete om arbetet utförs av innehavare av F-skattsedel eller motsvarande handling enligt 5 § 2 samma lag.

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1125), som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Schablonintäkt för investeringssparkonto

10 § Kontrolluppgift ska lämnas om sådan schablonintäkt för investeringssparkonto som avses i 42 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon av den som för eller har fört investeringssparkontot. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

11 § *Paragrafen och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2006:1349), som har ändrats genom lag (2006:1519), och som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och*

tillämpas första gången vid **2008 års taxering**. Vid 2007 års taxering skall kontrolluppgift enligt 11 kap. 9 och 11 §§ inte uppta avgift till fackförening, arbetslöshetskassa eller motsvarande som betalas efter den 8 december 2006 och belöper sig på tid efter den 31 december 2006.

T.o.m. den 31 december 2006 hade 11 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Kontrolluppgift skall lämnas om medlemsavgifter till en arbetslöshetskassa.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av arbetslöshetskassan.

Kontrolluppgiften skall innehålla uppgift om betald medlemsavgift.

Elcertifikat

12 § Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**.

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Kontrolluppgift skall lämnas om innehav av elcertifikat.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet innehavda elcertifikat vid årets utgång. *Lag (2003:119)*.

13 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av elcertifikat.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Affärsverket svenska kraftnät.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade elcertifikat och försäljningspriset. *Lag (2003:119)*.

Utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar

14 § Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**.

T.o.m. den 31 december 2008 hade 11 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Kontrolluppgift skall lämnas om innehav av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet innehavda utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar vid årets utgång. *Lag (2006:644)*.

15 § Kontrolluppgift skall lämnas om avyttring av utsläppsrätter, utsläppsminskningenheter och certifierade utsläppsminskningar.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska personer och dödsbon av Statens energimyndighet.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om antalet avyttrade utsläppsrätter, utsläppsminskingsenheter och certifierade utsläppsminskningar. *Lag (2006:644).*

Lag (2006:644) har trätt i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. Ändringen av 11 kap. 15 § innebar att även utsläppsminskingsenheter och certifierade utsläppsminskningar omfattas.

Schablonintäkt vid innehav av andelar i investeringsfonder och fondföretag

16 § Kontrolluppgift ska lämnas om schablonintäkt vid innehav av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

17 § Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och dödsbon. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

18 § Kontrolluppgift ska lämnas av

1. sådana fondbolag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder eller av ett förvaringsinstitut, om förvaltningen av investeringsfonden eller fondföretaget har övergått till institutet,

2. värdepappersbolag och kreditinstitut som förvaltar specialfonder enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder,

3. förvaltningsbolag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 6 eller 8 § lagen om investeringsfonder, och

4. fondföretag som driver verksamhet här i landet enligt 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder.

Om ett förvaltningsbolag eller ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut om att ombesörja försäljning och inlösen av andelar, ska kontrolluppgiften i stället lämnas av värdepappersinstitutet.

Om en andel är förvaltarregistrerad ska i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

19 § Kontrolluppgift ska inte lämnas om schablonintäkt vid innehav av tillgångar på ett pensionssparkonto eller ett investeringsspar-konto. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

20 § I kontrolluppgiften ska uppgift lämnas om storleken på sådan schablonintäkt som avses i 42 kap. 43 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

12 kap. Kontrolluppgiftsskyldighet m.m. vid utlands- transaktioner

Betalningar till och från utlandet

1 § Kontrolluppgift ska lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska och juridiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften om betalning till utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod,
4. vilket land som betalningen gjorts till,
5. vad betalningen avser, och
6. betalningsmottagarens namn.

I kontrolluppgiften om betalning från utlandet ska uppgift lämnas om

1. betalningens belopp i använd valuta,
2. betalningsdatum,
3. valutakod, och
4. vilket land som betalningen kommer från. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgift skall lämnas om direkta och indirekta betalningar som överstiger 150 000 kronor eller utgör delbetalningar av en summa som överstiger 150 000 kronor, om betalningarna görs

1. till utlandet från en obegränsat skattskyldig,
2. från utlandet till en obegränsat skattskyldig, eller
3. inom landet mellan en obegränsat och en begränsat skattskyldig.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysiska och juridiska personer av den som har förmedlat betalningen.

I kontrolluppgiften skall uppgift lämnas om

1. betalningens belopp,
2. vad betalningen avser,
3. vilket land som betalningen gjorts till eller kommer från, och
4. vid betalning till utlandet, betalningsmottagarens namn. *Lag (2003:750).*

Begränsat skattskyldiga

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 7 kap. 5 §, 8 kap. 1, 2, 4–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2, 2 a, 7 a–7 c och 16–20 §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 11 kap. 7 b § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

I kontrolluppgiften ska, utöver de uppgifter som anges i 6–11 kap., uppgift lämnas om utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser samt i kontrolluppgift enligt 6 kap. om mottagarens medborgarskap.

Uppgift om skatteregistreringsnummer behöver endast lämnas för

1. avtalsförbindelser som har upprättats den 1 januari 2004 eller senare, eller

2. vid avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som har utförts den 1 januari 2004 eller senare. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 12 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 7 kap. 5 §, 8 kap. 1, 2, 4–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2, 2 a och 7 a–7 c §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Paragrafen även ändrad genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Vad som föreskrivs om kontrolluppgift enligt 7 kap. tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 12 kap. 2 § första och tredje stycket följande lydelse.

2 § Kontrolluppgifter enligt 6 kap., 8 kap. 1–6 §§, 9 och 10 kap. samt 11 kap. 2, 2 a och 7 a–7 c §§ ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

I kontrolluppgiften ska, utöver de uppgifter som anges i 6, 8 och 9–11 kap., uppgift lämnas om utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande för dem som kontrolluppgiften avser samt i kontrolluppgift enligt 6 kap. om mottagarens medborgarskap.

3 § Kontrolluppgifter enligt 7 kap. 1 § om ersättning som avses i 7 kap. 3 § 4 skall även lämnas för enskilda näringsidkare och juridiska personer som är begränsat skattskyldiga.

I kontrolluppgiften skall, utöver ersättningen enligt 7 kap. 3 § 4, uppgift lämnas om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande.

3 a § Artiklarna 2–15 i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar skall gälla som svensk lag. *Lag (2003:1130).*

Lag (2003:1130) har genom lag (2005:346) trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas vid 2006 års taxering.

Utländska försäkringar

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 11 kap. 8 a § ska lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringstagaren kan identifieras. *Lag (2008:1044).*

Lag (2008:1044) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Paragrafen även ändrad genom lag (2008:139), som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 12 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Den som har förmedlat en utländsk försäkring som avses i 11 kap. 8 § skall lämna sådana uppgifter att försäkringsgivaren och försäkringstagaren kan identifieras.

13 kap. Förbindelse och åtagande att lämna kontrolluppgift

1 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, ska innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en förbindelse enligt första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Skyldigheten gäller inte heller försäkringsgivare inom EES som bara meddelar pensionsförsäkring enligt 58 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 30 april 2008 hade 13 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en förbindelse enligt första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. *Lag (2006:1495).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2006:1495), som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Ändringen av 13 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

2 § Försäkringsgivare som meddelar försäkring från fast driftställe utanför Sverige men i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska för varje pensionsförsäkringsavtal ge in ett skriftligt åtagande till Skatteverket om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkring enligt 6, 11 och 12 kap.

682 Lag, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Första stycket gäller också utländska tjänstepensionsinstitut som ingår sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring.

Åtagandet ska innehålla identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren, försäkringstagaren, den försäkrade och pensionsförsäkringsavtalet.

En kopia av försäkringsavtalet ska lämnas in tillsammans med åtagandet. *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

2 a § En utländsk gåvomottagare som gör en sådan ansökan som avses i 9 § lagen (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva, ska samtidigt ge in ett skriftligt åtagande att lämna kontrolluppgifter enligt 11 kap. 8 b §. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

3 § Åtaganden enligt 2 och 2 a §§ ska lämnas enligt fastställt formulär.

Ett åtagande får lämnas på medium för automatiserad behandling. *Lag (2008:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 13 kap. 3 § innebar att "2 §" ersattes med "2 och 2 a §§".

Paragrafen infördes genom lag (2008:139), som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

14 kap. Gemensamma bestämmelser om kontrolluppgifter

Tidpunkt och sätt för lämnande av kontrolluppgifter

1 § Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår senast den 31 januari närmast följande kalenderår.

Kontrolluppgift enligt 11 kap. 7 a–c §§ ska dock lämnas inom 14 dagar räknat från den dag då sådan omständighet inträffat som utlöser kontrolluppgiftsskyldigheten. *Lag (2008:139).*

Lag (2008:139) har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Ändringen av 14 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

2 § Kontrolluppgifter skall lämnas till Skatteverket. *Lag (2003:674).*

3–6 §§ *Paragraferna har upphört att gälla genom lag (2003:674), som har trätt i kraft den 1 januari 2004.*

7 § Kontrolluppgifter skall lämnas enligt fastställda formulär.
En kontrolluppgift får lämnas på medium för automatiserad behandling.

Kontrolluppgifternas innehåll

8 § En kontrolluppgift skall, utöver vad som följer av bestämmelserna i 6–13 kap., innehålla

1. identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om avdragen skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Sammandrag av kontrolluppgifter

9 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift skall även lämna ett sammandrag av kontrolluppgifterna, om dessa lämnas på blankett. *Lag (2005:344).*

Lag (2005:344) har trätt i kraft den 1 juli 2005 och tillämpas första gången såvitt avser 14 kap. 9 § vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2005 hade 14 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 6, 8 eller 9 kap. skall till dessa foga ett sammandrag av kontrolluppgifterna.

10 § Ett sammandrag av kontrolluppgifterna skall innehålla

1. identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige,
2. uppgift om antalet lämnade kontrolluppgifter,
3. uppgift om det sammanlagda beloppet av avdragen skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och innehållen utländsk källskatt, samt
4. uppgift om det sammanlagda beloppet av redovisade arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980).

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna sammandrag av kontrolluppgifterna och om innehållet i dem.

12 § Sammandrag av kontrolluppgifter får lämnas på medium för automatiserad behandling.

Värdering av tillgångar och skulder

13 § *Paragrafen och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2008:1044), som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.*

T.o.m. den 31 december 2008 hade 14 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om värdet av en tillgång eller en skuld ska anges i en kontrolluppgift, ska värderingen göras i enlighet med bestämmelserna i 9–18 §§ den upphävda lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt. *Lag (2007:1409).*

Paragrafen även ändrad genom lag (2007:1409), som har trätt i kraft den

1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 14 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Om värdet av en tillgång eller en skuld skall anges i en kontrolluppgift, skall värderingen göras i enlighet med bestämmelserna i 9–18 §§ lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

15 kap. Annan uppgiftsskyldighet

Uppgifter till den skattskyldige

1 § Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt någon bestämmelse i 6–11 kap. skall senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller översända ett meddelande med de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften till den som uppgiften avser.

2 § Onoterade företag som omfattas av 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag skall till företagsledare och delägare samt närstående till dem lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

Bestämmelserna i första stycket skall på motsvarande sätt gälla för europeiska ekonomiska intressegrupperingar. *Lag (2005:1135).*

Lag (2005:1135) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 31 december 2005 hade 15 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Sådana onoterade företag som omfattas av 43 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt fåmanshandelsbolag skall till företagsledare och delägare samt närstående till dem lämna alla uppgifter som dessa behöver för att kunna beräkna sina intäkter från företaget eller handelsbolaget.

3 § Om makar tillsammans deltar i enskild näringsverksamhet och den ena är företagsledande make medan den andra är medhjälpare make, skall den företagsledande maken till den medhjälpare maken lämna de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkningen av överskottet eller underskottet i verksamheten.

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

4 § Den som för egen eller någon annans räkning har företagit en rättshandling med någon som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 6–12 kap. ska skriftligen eller på liknande sätt till den kontroll-

uppgiftsskyldige lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras med anledning av rättshandlingen.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även om någon har utnyttjat sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 6 kap. 3 §, har mottagit sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § eller har utnyttjat eller överlåtit sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (2008:825).*

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 15 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även om någon har utnyttjat sådan rabatt, bonus eller annan förmån som avses i 6 kap. 3 § eller har mottagit sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 §.

4 a § Den som för eller har fört ett investeringssparkonto, ska till den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 10 kap. 3 § med anledning av en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229), skriftligen eller på liknande sätt lämna de uppgifter som behövs för att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna fullgöras. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

5 § Uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige skall lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller om inte annat anges i andra stycket.

Den som har utnyttjat en sådan förmån som avses i 6 kap. 3 §, mottagit en sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § eller utnyttjat eller överlåtit sådan rättighet som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska lämna uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige senast månaden efter det att förmånen utnyttjades, ersättningen mottogs eller rättigheten utnyttjades eller överläts, dock inte senare än den 15 januari påföljande år. *Lag (2008:825).*

Lag (2008:825) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 15 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Den som har utnyttjat en sådan förmån som avses i 6 kap. 3 § eller mottagit en sådan ersättning eller förmån som avses i 6 kap. 4 § skall lämna uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige senast månaden efter det att förmånen utnyttjades eller ersättningen mottogs, dock inte senare än den 15 januari påföljande år.

6 § Om den som är skyldig att enligt 4–5 §§ lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige inte fullgör denna skyldighet, ska den kontrolluppgiftsskyldige snarast anmäla detta till Skatteverket. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 15 kap. 6 § innebar att "4 och 5 §§" ersattes av "4-5 §§".

Uppgiftsskyldighet vid registrering av andelar i värdepappersfonder

7 § Fondbolag och förvaltningsbolag som ska föra eller låta föra ett register över andelsinnehavare i en investeringsfond ska, då en förvaltare ska föras in i registret enligt 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre ska vara införd i ett register, ska den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren, fondbolaget eller förvaltningsbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas.

Första och andra styckena gäller inte andelar i en investeringsfond efter det att andelarna har förtecknats på ett investeringsparkonto. *Lag (2011:1287).*

Lag (2011:1287) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. Ändringen av 15 kap. 6 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Paragrafen även ändrad genom lag (2011:938), som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 juli 2011 hade 15 kap. 7 § följande lydelse.

7 § Fondbolag som skall föra eller låta föra ett register enligt 4 kap. 11 § lagen (2004:46) om investeringsfonder skall, då en förvaltare skall föras in i registret enligt 4 kap. 12 § den lagen, lämna förvaltaren uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar i en investeringsfond som tillhör en andelsägare och som har registrerats på förvaltaren i stället för andelsägaren.

Vid byte av en förvaltare eller om förvaltaren inte längre skall vara införd i registret, skall den förvaltare som andelarna i investeringsfonden flyttas från lämna den nya förvaltaren eller fondbolaget uppgifter om den genomsnittliga anskaffningsutgiften för de andelar som flyttas. *Lag (2004:72).*

Anmälningsskyldighet om nedsättning av utländsk skatt

8 § Om en skattskyldig har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och om den utländska skatten därefter sätts ned, ska han anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan ska göras inom tre månader från det att den skattskyldige fick del av det beslut genom vilket den utländska skatten sattes ned. Anmälan ska göras enligt ett fastställt formulär. Till anmälan ska beslutet om nedsättningen av den utländska skatten fogas i original eller i bestyrkt kopia. *Lag (2007:1409).*

Lag (2007:1409) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. T.o.m. den 31 december 2007 hade 15 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Om en skattskyldig har fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt eller förmögenhetsskatt enligt bestämmelser i skatteavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och om den utländska skatten därefter sätts ned, skall han anmäla detta till Skatteverket.

Anmälan skall göras inom tre månader från det att den skattskyldige fick del av det beslut genom vilket den utländska skatten sattes ned. Anmälan skall göras enligt ett fastställt formulär. Till anmälan skall beslutet om nedsättningen av den utländska skatten fogas i original eller i bestyrkt kopia. *Lag (2003:674).*

16 kap. Anstånd

Anstånd med att lämna självdeklaration

1 § Den som på grund av särskilda omständigheter är förhindrad att lämna självdeklaration inom föreskriven tid kan beviljas anstånd med att lämna deklarationen. Ansökan om anstånd görs hos Skatteverket.

Anstånd med att lämna deklarationen efter den 31 maj taxeringsåret får beviljas endast om det finns synnerliga skäl. *Lag (2003:674).*

2 § Den som i en näringsverksamhet hjälper deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklarationer får ansöka hos Skatteverket om att deklarationsskyldiga beviljas anstånd med att lämna deklarationerna. Till ansökan skall det fogas en förteckning över de deklarationsskyldiga för vilka ansökan görs.

Om anstånd beviljas skall deklarationerna lämnas enligt en tidsplan som beslutas av Skatteverket.

Anstånd får inte beviljas längre än till och med den 15 juni under taxeringsåret. *Lag (2003:674).*

Anstånd med att lämna särskilda uppgifter

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller även för sådana särskilda uppgifter som skall lämnas enligt 5 kap. 1–2 a §§. *Lag (2006:1521).*

Lag (2006:1521) har trätt i kraft den 1 februari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Lagen skall dock också tillämpas vid 2007 års taxering om den skattskyldige vid denna taxering begär tillämpning av de nya bestämmelserna om uppskov i lagen (2006:1520) om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) enligt punkt 2 i övergångsbestämmelserna till nämnda lag. T.o.m. den 31 januari 2007 hade 16 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller även för sådana särskilda uppgifter som skall lämnas enligt 5 kap. 1 och 2 §§. *Lag (2005:344).*

17 kap. Förelägganden

Föreläggande att lämna självdeklaration och andra uppgifter

1 § Skatteverket får förelägga den som inte har lämnat föreskriven självdeklaration eller kontrolluppgift eller som har lämnat ofullständig självdeklaration eller kontrolluppgift att lämna eller komplettera självdeklarationen eller kontrolluppgiften. Detsamma gäller lämnande av särskilda uppgifter eller andra uppgifter som är föreskrivna i denna lag.

Ett föreläggande får inte enbart avse komplettering av en kontrolluppgift med arbetsställesnummer enligt 6 kap. 6 § 6. *Lag (2003:674).*

2 § Skatteverket får förelägga den som inte är deklarationsskyldig enligt 2 kap. att lämna en självdeklaration. *Lag (2003:674).*

Föreläggande att lämna uppgift i vissa fall

3 § Skatteverket får förelägga en fysisk person och ett dödsbo i andra fall än som avses i 7 eller 8 kap. att lämna kontrolluppgift om

1. sådan ersättning för utfört arbete som har betalats till en namngiven näringsidkare, eller

2. ränta från och fordran på en namngiven låntagare. *Lag (2003:674).*

4 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna en uppgift om en rättshandling mellan honom och någon annan eller att visa upp en handling eller lämna över en kopia av en handling som rör rättshandlingen.

Föreläggandet skall avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av

1. att deklarations- eller annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt av andra än den som föreläggs, eller

2. att uppgiftsskyldighet enligt denna lag kan fullgöras av andra än den som föreläggs. *Lag (2003:674).*

5 § Om det finns särskilda skäl får även någon annan person som har företagit en rättshandling än som avses i 4 § föreläggas att lämna en sådan uppgift som avses i den paragrafen.

Tidpunkt och sätt för lämnande av uppgift

6 § Uppgift som skall lämnas efter föreläggande skall lämnas på det sätt och inom den tid som anges i föreläggandet.

Undantag

7 § En allmän förvaltningsdomstol får efter ansökan av den som enligt bestämmelserna i 3–5 §§ har förelagts att lämna uppgift, besluta att viss uppgift skall undantas från förelägandet. Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) skall då tillämpas.

Vite

8 § Om det finns anledning att anta att ett föreläggande inte följs, får det förenas med vite. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Vid prövning av en ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag (2009:838)*.

9 § Om det finns anledning att anta att den uppgiftsskyldige eller, om den uppgiftsskyldige är en juridisk person, ställföreträdare för den uppgiftsskyldige har begått brott, får den uppgiftsskyldige inte föreläggas vid vite att lämna en uppgift om uppgiften kan användas i en utredning av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser.

18 kap. Undantag från uppgiftsskyldighet

1 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva om undantag från skyldigheten att lämna en kontrolluppgift eller en förbindelse enligt en bestämmelse i 6–13 kap. om

1. undantaget inte kan antas komma att försvåra kontrollen av att deklarationsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt,

2. uppgiften saknar betydelse för beskattningen enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,

3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, och

4. undantaget inte påverkar Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information. *Lag (2010:1285)*.

Lag (2010:1285) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 18 kap. 1 § punkt 3 följande lydelse.

3. uppgiften saknar betydelse för beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, och

2 § Skatteverket får efter ansökan medge befrielse för viss tid från skyldigheten att lämna uppgift enligt 5 kap. 1 §. Sådant medgivande får återkallas. *Lag (2003:674)*.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att resultat- och balansräkningar som avses i 3 kap. 9 b § andra stycket får upprättas enligt andra regler än de som anges där om den upprättade redovisningen kan förväntas innehålla tillförlitliga och för beskattningen tillräckliga uppgifter. *Lag (2003:1090)*.

19 kap. Övriga bestämmelser

Behöriga företrädare

1 § Skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna lag skall fullgöras

1. för en omyndig, av en förmyndare eller sådan god man som har förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken beträffande rättshandling som omfattas av förmyndarens ansvar eller den gode mannens förordnande,

2. för en sådan person för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av den gode mannen eller förvaltaren beträffande rättshandling som omfattas av förordnandet,

3. för en avliden person och hans dödsbo, av en sådan dödsbodelägare, testamentsexekutor eller boutredningsman som skall förvalta den dödes tillgångar, samt

4. för en annan juridisk person än ett dödsbo, av en ställföreträdare.

Skyldighet att bevara underlag

2 § Den som är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i denna lag är skyldig att i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att han har underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Dokumentationsskyldighet avseende internprissättning

2 a § Den som är skattskyldig för inkomst av en näringsverksamhet skall, i fråga om transaktioner med ett företag som är begränsat skattskyldigt enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229), upprätta skriftlig dokumentation avseende dessa transaktioner.

Första stycket gäller dock bara om det finns en sådan ekonomisk intressegemenskap som anges i 14 kap. 20 § inkomstskattelagen. Om den ekonomiska intressegemenskapen uteslutande kan hänföras till ett företags direkta eller indirekta kapitalinnehav i ett eller flera andra

företag, behöver dokumentation upprättas bara om kapitalandelen i varje led uppgår till mer än 50 procent. Lag (2006:584).

2 b § Dokumentation enligt 2 a § första stycket skall innehålla

1. en beskrivning av företaget, organisationen och verksamheten,
2. uppgift om arten och omfattningen av transaktionerna,
3. en funktionsanalys,
4. en beskrivning av vald prissättningsmetod, och
5. en jämförbarhetsanalys.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall ingå i dokumentationen. Lag (2006:584).

Överklagande

3 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får inte överklagas. Lag (2003:674).

Förvaring och gallring

4 § Självdeklarationer och andra handlingar som enligt bestämmelserna i denna lag eller taxeringslagen (1990:324) har lämnats till ledning för taxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet för taxeringskontroll, skall, om de inte återlämnas, förstöras sedan sex år eller, i fråga om handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, tio år har gått efter taxeringsårets utgång.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att handlingarna skall bevaras under längre tid än som anges i första stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002, då lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall upphöra att gälla. Den nya lagen skall tillämpas första gången vid 2002 års taxering med följande undantag:

a) 2 kap. 1 § och 3–6 §§, 7 § 1–6, 8 §, 3 kap. 3 § samt 4 kap. 2 och 5 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering, såvitt annat inte är föreskrivet i lagen (1999:265) om särskilt grundavdrag och deklARATIONSSKYLDIGHET för fysiska personer i vissa fall vid 2000–2003 års taxeringar,

b) 2 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering, dock skall vid 2003 års taxering procentsatsen vara 29,3 vid tillämpning av 2 kap. 2 § 1,

c) 2 kap. 7 § 7 tillämpas första gången vid 2003 års taxering på beskattningsår som börjat den 1 januari 2002 eller senare,

d) 6 kap. 10 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt avser hänvisningen till 61 kap. 19 a och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

e) andra bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet än de i 10 kap. 1–6 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering såvitt innebär en utvidgning av denna skyldighet jämfört med motsvarande äldre bestämmelser,

f) 12 kap. 1 § tillämpas första gången vid 2004 års taxering såvitt gäller skyldighet att lämna kontrolluppgift för andra juridiska personer än dödsbon, och

g) 12 kap. 2 och 3 §§ tillämpas första gången vid 2006 års taxering såvitt gäller skyldighet att ange mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 2, 4–9, 11–13 och 28 §§ samt 3 kap. 28 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall tillämpas vid 2002 och tidigare års taxeringar. Vid 2002 års taxering skall dock procentsatsen vara 27 vid tillämpningen av 2 kap. 4 § 1. I övrigt skall den lagen tillämpas vid 2001 och tidigare års taxeringar. *Lag (2003:1130).*

Lag (2003:1130) har trätt i kraft den 1 januari 2004. Ändringen av ikraftträdande och övergångsbestämmelserna innebar att tidsfaktorn i punkten 1 g har utsträckts från 2005 till 2006 års taxering.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 22 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Förordning om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1244)

den 13 december 2001 (*upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2 kap. Självdeklarationens innehåll

Gemensamma bestämmelser

1 § En självdeklaration skall innehålla följande identifikationsuppgifter

1. den skattskyldiges namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, samt
3. den skattskyldiges postadress.

En självdeklaration skall beträffande en utländsk juridisk person också innehålla uppgift om det land, där styrelsen hade sitt säte vid beskattningsårets utgång.

2 § Den som har varit begränsat skattskyldig under mindre än hela beskattningsåret, skall lämna uppgift om den tid han har varit obegränsat skattskyldig.

3 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter en självdeklaration skall innehålla för att verket skall kunna fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. *Förordning (2003:1034)*.

Inkomstslaget näringsverksamhet

4 § Den som skall lämna uppgifter enligt 3 kap. 5 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall från bokföringen lämna följande uppgifter om varje näringsverksamhet:

1. intäkter och kostnader,
2. bokslutsdispositioner,
3. skatter och skattemässiga avsättningar,
4. tillgångar och skulder,
5. avsättningar och obeskattade reserver, samt
6. eget kapital.

5 § Uppgifter skall utöver vad som anges i 4 § lämnas om

1. arten och omfattningen av verksamheten,
2. hur värdesättningen på lager samt fordringar har skett,
3. hur det bokföringsmässiga resultatet har justerats för att stämma överens med bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. hur avdrag för värdeminskning har beräknats,
5. den skattskyldiges tillskott till eller uttag ur näringsverksamheten samt andra förmåner som den skattskyldige fått av verksamheten,
6. ändrade redovisningsprinciper, samt
7. värdet av under året anskaffade och avyttrade inventarier.

6 § Fysiska personer och dödsbon skall lämna uppgift om kapitalunderlaget för räntefördelning enligt 33 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) vid utgången av närmast föregående beskattningsår samt motsvarande belopp vid beskattningsårets utgång.

7 § Företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag skall, i stället för att lämna sådana uppgifter som anges i 4 och 5 §§ till sin självdeklaration foga sin årsredovisning.

Ett svenskt skadeförsäkringsföretag skall lämna en bestyrkt kopia av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt har fastställts samt hur vinsten för samma år har disponerats.

8 § Ett utländskt försäkringsföretag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, skall i stället för vad som anges i 4–7 §§ till sin självdeklaration foga sitt årsbokslut.

9 § *Paragrafen har upphört att gälla vid utgången av december 2006 genom förordning (2006:1412), som tillämpas första gången vid 2008 års taxering. Den upphävda paragrafen gäller fortfarande för privatbostadsföretag med beskattningsår som avslutats före utgången av 2007.*

T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 9 § följande lydelse.

9 § Ett privatbostadsföretag som skall schablonbeskattas skall i fråga om fastigheten, i stället för vad som anges i 4 och 5 §§, i självdeklarationen lämna uppgift om de intäkter och kostnader som anges i 39 kap. 25 § inkomstskattelagen (1999:1229).

10 § Den som har intäkter i inkomstslaget näringsverksamhet och som för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggnad av

pensionsutfästelse m.m. i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken Avsatt till pensioner eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag, skall i självdeklarationen redovisa vad som avser sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger vid inkomsttaxeringen. Redovisningen skall avse förhållandena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Den som enligt 16 kap. 14 § eller 28 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) har gjort avdrag för medel som avsatts till pensionsstiftelse eller personalstiftelse skall lämna uppgift om namn och organisationsnummer på stiftelsen.

11 § Den som gör avdrag enligt reglerna om skogskonto eller skogsskadekonto i 21 kap. 21 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall till självdeklarationen foga utredning samt besked från banken om insättningen. Uppgifterna skall lämnas enligt fastställt formulär.

Den skattskyldige skall i sin självdeklaration lämna uppgift om tillgodohavandet på skogskonto och skogsskadekonto vid beskattningsårets utgång.

12 § Den som gör avdrag enligt reglerna om upphovsmannakonto i 32 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall till självdeklarationen foga utredning samt besked från banken om insättningen. Uppgifterna skall lämnas enligt fastställt formulär.

Den skattskyldige skall i sin självdeklaration lämna uppgift om tillgodohavandet på upphovsmannakonto vid beskattningsårets utgång.

13 § Skatteverket får meddela föreskrifter om att de uppgifter som avses i 4 § 1–3 i särskilda fall får lämnas i sammansatta poster om verket ändå kan fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst. *Förordning (2003:1034)*.

3 kap. Deklarationsförfarandet

Formulär för självdeklaration

1 § Skatteverket skall fastställa formulär för självdeklarationer. Deklarationsblanketter skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket.

Skatteverket får se till att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning (2003:1034)*.

2 § Skatteverket ska på den blankett för den allmänna självdeklarationen som sänds till den skattskyldige förtrycka följande uppgifter, grundade på innehållet i inkomna kontrolluppgifter och övriga av verket kända uppgifter:

1. sådana identifikationsuppgifter som anges i 2 kap. 1 §,

2. intäkter i inkomstslaget tjänst samt intäkter och kostnader i inkomstslaget kapital,

3. avdrag för avgift för pensionsförsäkring och för inbetalning på pensionssparkonto,

4. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,

5. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift, samt

6. uppgift om underlag för skattereduktion för förmån av hushållsarbete enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). *Förordning (2009:544)*.

Förordning (2009:544) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. För förmån av hushållsarbete som har tillhandahållits den skattskyldige före den 1 juli 2009 gäller 3 kap. 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 2 § 6 följande lydelse

6. uppgift om underlag för skattereduktion för förmån av sådant hushållsarbete som avses i 4 § lagen (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete.

Paragrafen även ändrad genom förordning (2007:1424), som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. 3 kap. 2 § 2 och 6 i dess äldre lydelse gäller fortfarande vid 2007 och tidigare års taxeringar. T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 kap. 2 § 2 och 6 följande lydelse

2. uppgifter som behövs för att bestämma om den skattskyldige skall beskattas eller inte,

6. skattepliktiga tillgångar och avdragsgilla skulder enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt om beskattningsbar förmögenhet kan antas uppkomma.

Elektronisk självdeklaration

3 § Skatteverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. *Förordning (2003:1034)*.

Skogskonto, skogsskadekonto och upphovsmannakonto

4 § Skatteverket skall fastställa formulär för utredning och bankbesked enligt 2 kap. 11 och 12 §§. Blanketter för sådana utredningar och bankbesked skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket. *Förordning (2003:1034)*.

4 kap. Särskilda uppgifter

1 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som redaren skall lämna enligt 5 kap. 3 § 4 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Förordning (2003:1034)*.

2 § Skatteverket skall fastställa formulär för särskilda uppgifter. Blanketter för särskilda uppgifter skall tillhandahållas kostnadsfritt hos verket. *Förordning (2003:1034)*.

5 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget tjänst

1 § En kontrolluppgift enligt 6 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om annan bostadsförmån här i landet än förmån av semesterbostad skall innehålla uppgift om huruvida bostaden är belägen på taxeringsenhet som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) benämns småhusenhet.

2 § I en kontrolluppgift skall uppgift om det sammanlagda värdet av andra förmåner än bilförmån lämnas.

3 § I en kontrolluppgift skall i fråga om bilförmån uppgift lämnas om

1. bilmodell,
2. nedsättning av värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, på grund av att den skattskyldige utgett ersättning för förmånen,
3. värdet av bilförmånen, exklusive drivmedel, efter nedsättning enligt 2,
4. värdet av förmån av fritt eller delvis fritt drivmedel enligt 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

4 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas i en kontrolluppgift om

1. bilförmån som avser testbilar eller miljöbilar, och
2. kostförmån. *Förordning (2003:1034)*.

5 § I en kontrolluppgift skall uppgift lämnas om bruttolönen och vad som dragits av i de fall där avdrag för löntagares eller hans efterlevandes pensionering gjorts vid löneutbetalningen.

6 § Om förmån av fri parkering har getts ut, skall det anges i kontrolluppgiften. *Förordning (2004:284)*.

6 kap. Kontrolluppgift om intäkt i inkomstlaget näringsverksamhet

1 § Skatteverket får föreskriva vilka uppgifter enligt 7 kap. 3 § 3 lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om utbetalt stöd eller efterskänt belopp som den uppgiftsskyldige skall lämna. *Förordning (2003:1034)*.

7 kap. Kontrolluppgift om fordringsrätter och delägarätter

1 § I en kontrolluppgift enligt 8 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om tomträttsavgäld skall uppgift lämnas om fastighetens beteckning.

2 § En kontrolluppgift enligt 10 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter om avyttring av andelar i en investeringsfond eller ett fondföretag skall innehålla uppgifter om fondens eller fondföretagets namn. *Förordning (2004:76)*.

3 § Skatteverket får föreskriva att en kontrolluppgift enligt 8–10 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall innehålla uppgift om fordringsrättens eller delägarrättens ISIN-nummer (International Security Identification Number) om sådant nummer finns. *Förordning (2003:1034)*.

8 kap. Gemensamma bestämmelser om kontrolluppgifter

Identifikationsuppgifter

1 § Kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den kontrolluppgiften avser:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

Kontrolluppgifter enligt 8 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall, om personnummer eller samordningsnummer saknas för den kontrolluppgiften avser, i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort. *Förordning (2005:653)*.

Förordning (2005:653) har trätt i kraft den 1 oktober 2005 och tillämpas första gången vid 2007 års taxering. T.o.m. den 30 september 2005 hade 8 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den skattskyldige:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

1 a § Kontrolluppgifter enligt 11 kap. 7 a–7 c §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska i stället för vad som anges i 1 § innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige, den kontrolluppgiften avser, försäkringstagaren, den försäkrade och den mottagande försäkringsgivaren eller det mottagande tjänstepensionsinstitutet:

1. namn,
2. om sådana nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, eller motsvarande registreringsnummer, och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress. *Förordning (2011:256)*.

Tidpunkt och sätt för lämnande av kontrolluppgifter

2 § Skatteverket får föreskriva att en kontrolluppgift skall lämnas till en annan myndighet än den som anges i 14 kap. 2–4 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. *Förordning (2003:1034)*.

Sammandrag av kontrolluppgifter

3 § Sammandrag av kontrolluppgifter skall innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige:

1. namn,
2. om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, samt
3. postadress.

Blanketter och formulär

4 § Skatteverket skall fastställa formulär för kontrolluppgifter och sammandrag av kontrolluppgifter. Blanketter för kontrolluppgifter och sammandrag av kontrolluppgifter skall kostnadsfritt tillhandahållas hos verket.

Skatteverket får se till att blanketter också tillhandahålls hos andra statliga eller kommunala organ eller på annat lämpligt sätt. *Förordning (2003:1034)*.

Åtagande att lämna kontrolluppgift

5 § Skatteverket ska fastställa formulär för åtagande att lämna kontrolluppgift om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring. Blanketter för åtaganden ska kostnadsfritt tillhandahållas hos verket. *Förordning (2011:1294)*.

Förordning (2011:1294) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. T.o.m. den 30 december 2011 hade 8 kap. 5 § följande lydelse.

5 § Skatteverket ska fastställa formulär för åtagande att lämna kontrolluppgift om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring. Blanketter för åtaganden ska kostnadsfritt tillhandahållas hos verket. *Förordning (2008:217)*.

700 Förordning, självdeklarationer och kontrolluppgifter

Paragrafen införd genom förordning (2008:217), som har trätt i kraft den 7 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

6 § Åtagande att lämna kontrolluppgift om pensionsförsäkring eller sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring ska innehålla följande identifikationsuppgifter för försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet, försäkringstagaren och den försäkrade:

1. namn,
2. om sådana nummer finns, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, eller motsvarande registreringsnummer, och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress.

Åtagandet ska också innehålla identifikationsuppgifter för avtalet om pensionsförsäkring eller tjänstepension såsom försäkringsnummer eller motsvarande. *Förordning (2008:217).*

Förordning (2008:217) har trätt i kraft den 7 maj 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

7 § Åtagande att lämna kontrolluppgift om gåva ska innehålla följande identifikationsuppgifter för gåvomottagaren:

1. namn,
2. organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer och motsvarande utländska nummer, samt
3. postadress. *Förordning (2011:1294).*

Förordning (2011:1294) har trätt i kraft den 31 december 2011 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering.

9 kap. Annan uppgiftsskyldighet

Uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige

1 § Den som har gjort en betalning till eller från utlandet för vilken en kontrolluppgift enligt 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas, ska till den som är skyldig att lämna kontrolluppgiften uppge

1. om sådant nummer finns, sitt personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer,
2. betalningens belopp i använd valuta,
3. betalningsdatum,
4. valutakod, och
5. vilket land betalningen går till eller kommer från.

Den som har gjort en betalning till utlandet ska även uppge vad betalningen avser och betalningsmottagarens namn. *Förordning (2008:1045).*

Förordning, självdeklarationer och kontrolluppgifter 701

Förordning (2008:1045) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 9 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Den som har gjort en betalning till eller från utlandet för vilken en kontrolluppgift enligt 12 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas, skall till den som är skyldig att lämna kontrolluppgiften uppge

1. om sådant nummer finns, sitt personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer,
2. vad betalningen avser,
3. vilket land betalningen går till eller kommer från, samt
4. namnet på betalningsmottagaren i utlandet. *Förordning (2002:827).*

2 § Den som för egen räkning öppnar ett inlåningskonto, anskaffar ett räntebärande värdepapper eller på annat sätt placerar pengar för förräntning skall ange sitt personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer om mottagaren är skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift beträffande räntan. Detta gäller dock inte den som inte har tilldelats ett sådant nummer.

3 § Den som begär registrering hos en central värdepappersförvarare av följande slag av värdepapper skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den för vilkens räkning utdelningen eller räntan skall lyftas:

1. ett värdepapper som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person, eller
2. en obligation, ett förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning där ränta erläggs mot kupong eller kvitto och inte betalas ut av någon som driver valutahandel eller av värdepappersinstitut hos vilket utländskt fondpapper eller rättighet som anknyter till sådant fondpapper förvaras i depå eller kontoförs.

Om namnet eller hemvisten ändras, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligt till värdepappersförvararen.

En bank eller ett värdepappersinstitut som av en central värdepappersförvarare har medgetts rätt att registreras som förvaltare av aktier enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är skyldig att lämna en sådan uppgift som rör ränta efter uppmaning från värdepappersförvararen. En sådan uppmaning får inte göras senare än fem år efter det att räntan har betalats ut.

4 § Den som gör en insättning på ett skogskonto, skogsskadekonto eller upphovsmannakonto skall lämna uppgift till banken om vilket beskattningsår insättningen avser.

10 kap. Förelägganden

Föreläggande att lämna självdeklaration och andra uppgifter

1 § Den som enligt 17 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter har förelagts att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller annan uppgift skall ges minst fem dagar att följa föreläggandet.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 17 kap. 1–5 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite. *Förordning (2006:587)*.

11 kap. Undantag från uppgiftsskyldighet

Begränsat skattskyldiga

1 § Kontrolluppgift enligt 12 kap. 2 och 3 §§ lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas endast i den utsträckning och omfattning som Skatteverket föreskriver. *Förordning (2003:1034)*.

Identifikationsuppgifter

2 § Skatteverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att sådana identifikationsuppgifter som verket inte behöver för att fatta riktiga taxerings- och beskattningsbeslut samt beslut om pensionsgrundande inkomst får uteslutas ur den kontrolluppgift som lämnas till verket.

Uppgifterna får dock inte uteslutas ur ett sådant meddelande som enligt 15 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas till den som kontrolluppgiften avser. *Förordning (2003:1034)*.

Sammandrag av kontrolluppgifter

3 § Sammandrag av kontrolluppgifter skall lämnas endast i den utsträckning och omfattning som Skatteverket föreskriver. *Förordning (2003:1034)*.

12 kap. Övriga bestämmelser

Skyldighet att bevara underlag

1 § Ett sådant underlag som avses i 19 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Förvaring och gallring

2 § En sådan handling som avses i 19 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall inte gallras om den avser aktiebolag eller ekonomisk förening som har taxerats i Göteborgs kommun eller kommun som ligger i Östergötlands, Gotlands eller Västernorrlands län.

Handlingar som i annat fall upprättats vid taxeringsrevision får bevaras under längre tid om det behövs med hänsyn till omständigheterna.

Beslut

3 § Beslut i ett ärende enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Ytterligare föreskrifter

4 § Skatteverket skall meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställighet av lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och denna förordning. *Förordning (2003:1034)*.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2002 års taxering med följande undantag:

a) bestämmelserna i 3 kap. 2 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering,

b) andra bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet än de i 7 kap. 2 och 3 §§ tillämpas första gången vid 2003 års taxering, såvitt de innebär en utvidgning av denna skyldighet jämfört med motsvarande äldre bestämmelser.

2. Vid utgången av år 2001 upphör följande förordningar att gälla:

a) förordningen (1990:1237) om självdeklaration och kontrolluppgifter,

b) kungörelsen (1955:671) om skyldighet i vissa fall att lämna kontrolluppgifter för inkomsttaxeringen, och

c) förordningen (1979:825) om upphovsmannakonto.

3. Den upphävda förordningen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall fortfarande tillämpas i de fall den upphävda lagen

(1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter enligt punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall tillämpas.

4. Den upphävda förordningen om upphovsmannakonto skall fortfarande tillämpas vid 2001 och tidigare års taxeringar.

5. I en kontrolluppgift i fråga om bilförmån skall i förekommande fall årsmodell uppges för en bil som tillverkats före den 1 januari 2002.

6. Riksskatteverket får medge att uppgifter enligt 3 kap. 5 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter samt 2 kap. 3–5 §§ denna förordning lämnas med hjälp av automatiserad databehandling på annat sätt än i form av ett elektroniskt dokument till utgången av år 2003. *Förordning (2001:1244)*.

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 10 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.

Lag om allmänt ombud hos Skatteverket (2003:643)

den 6 november 2003 (*upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2002/03:99, bet. 2003/04:SkU2, rskr. 2003/04:17.

1 § Hos Skatteverket skall det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

2 § Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga förs det allmänna talan i den frågan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

3 § Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Skatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. *Lag (2003:643)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 23 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Lag om deklarationsombud (2005:1117)

den 8 december 2005 (*Upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.*

* Prop. 2005/06:31, bet. 2005/06:SkU11, rskr. 2005/06:97.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för skattedeklaration som lämnas enligt 10 kap. 9, 11, 13 a eller 32 § skattebetalningslagen (1997:483) om deklARATIONEN lämnas i form av ett elektroniskt dokument enligt 10 kap. 26 § skattebetalningslagen.

Lagen tillämpas inte i fråga om sådana representanter, huvudmän och ombud som avses i 23 kap. 3, 3 a, 3 c och 4 §§ skattebetalningslagen.

Deklarationsombud

2 § Sådan skattedeklaration som avses i 1 § första stycket får skrivas under och lämnas genom en av den deklarationsskyldige utsedd fysisk person som Skatteverket efter ansökan har registrerat som ombud för den deklarationsskyldige (*deklarationsombud*).

Ett deklarationsombud får också begära anstånd med att lämna skattedeklaration samt besvara frågor och lämna kompletterande uppgifter till Skatteverket som rör en skattedeklaration som ombudet har lämnat till Skatteverket.

3 § Skattedeklaration som har skrivits under och lämnats av ett deklarationsombud skall anses underskriven och lämnad av den deklarationsskyldige.

Den deklarationsskyldiges ansvar att lämna fullständiga och korrekta uppgifter förändras inte på grund av den omständigheten att skattedeklarationEN skrivits under och lämnats genom ett deklarationsombud.

Registrering och avregistrering

4 § Den som är underårig, är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara deklarationsombud.

5 § Skatteverket skall registrera ett deklarationsombud om ombudet kan antas vara lämplig för uppdraget.

Vid bedömningen av ett deklarationsombuds lämplighet skall särskilt beaktas om ombudet

1. kan antas ha de kunskaper och erfarenheter som ett deklarationsombud behöver med hänsyn till redovisnings- och skattefrågornas art,
2. har dömts för brott i näringsverksamhet eller annan ekonomisk brottslighet,
3. tidigare har visat sig oskicklig eller annars olämplig att ha hand om redovisning av skatter eller avgifter till det allmänna, eller
4. saknar fast adress eller annars lever under sådana omständigheter att ombudet kan antas vara svår att nå eller ha svårt att fullgöra sitt uppdrag.

6 § Skatteverket skall avregistrera ett deklarationsombud

1. på begäran av ombudet eller den deklarationsskyldige,
 2. om den deklarationsskyldige utsett ett nytt ombud för uppdraget eller om uppdraget annars upphört att gälla, eller
 3. om det har visat sig att ombudet inte är lämplig för uppdraget.
- Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol får bestämma att ett beslut om avregistrering skall gälla omedelbart.

Föreläggande att medverka personligen

7 § Skatteverket får förelägga den som har skrivit under och lämnat skattedeklaration genom ett deklarationsombud att personligen eller genom behörig ställföreträdare enligt 19 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter bekräfta eller komplettera deklarationen.

8 § Ett föreläggande enligt 7 § får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Första stycket gäller inte, om det finns anledning att anta att den deklarationsskyldige eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för den deklarationsskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg och förelägget avser utredning av en fråga som har samband med gärningen.

Överklagande m.m.

9 § Beslut enligt denna lag får överklagas enligt bestämmelserna i 22 kap. 1 a–1 c och 6 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Ett överklagande skall ha kommit in till Skatteverket inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

10 § Vid fråga om utdömande av vite enligt denna lag gäller bestämmelserna i 23 kap. 2 § andra och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483).

Ett beslut om vitesföreläggande får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2006. *Lag (2005:1117).*

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 24 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Lag om särskild skattekontroll i vissa branscher (2006:575)

den 8 juni 2006 (*upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2005/06:169, bet. 2005/06:SkU29, rskr. 2005/06:349.

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om särskild skattekontroll i vissa branscher.

2 § Bestämmelserna i denna lag tillämpas på näringsverksamhet som avser

- restaurang, varmed även avses pizzabutik och annat liknande avhämtningsställe, gatukök, kafé, personalmatsal, catering och centralkök, samt
- hårvård.

Näringsverksamhet som huvudsakligen avser annan verksamhet än sådan som anges i första stycket omfattas dock inte av denna lag.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse som i skattebetalningslagen (1997:483) om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

4 § Verksamhetslokal har samma betydelse som i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Personalliggare

5 § I verksamheter som omfattas av denna lag skall en personalliggare föras. Skyldigheten att föra personalliggare omfattar dock inte enskild näringsverksamhet där endast näringsidkaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma. Motsvarande gäller för fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag där endast företagsledaren, dennes make eller barn under 16 år är verksamma.

6 § Personalliggaren skall innehålla uppgifter om näringsidkarens namn och, om sådant nummer finns, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Därutöver skall för varje verksamhetsdag antecknas

1. namn och, om sådant nummer finns, personnummer eller samordningsnummer på personer som är verksamma i näringsverksamheten, och

2. tidpunkten då respektive persons arbetspass påbörjas och avslutas.

Uppgifterna skall antecknas i omedelbar anslutning till att arbetspasset påbörjas respektive avslutas.

Uppgifterna i personalliggaren skall bevaras två år efter utgången av det kalenderår under vilket det för näringsverksamheten gällande beskattningsåret gått ut.

7 § Personalliggaren skall finnas tillgänglig för Skatteverket i verksamhetslokalen.

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om personalliggarens form och hur den skall föras.

Kontrollbesök

9 § För att identifiera de personer som är verksamma i en näringsverksamhet får Skatteverket besluta om kontrollbesök i verksamhetslokalen. Verket får vid kontrollbesök begära att en person som utför eller kan antas utföra arbetsuppgifter i verksamheten styrker sin identitet. Uppgifterna får stämmas av mot personalliggaren.

Ett kontrollbesök får genomföras utan att den kontrollerade underrättas om det i förväg.

10 § Ett kontrollbesök skall genomföras så att det inte vållar näringsidkaren större kostnad eller olägenhet än nödvändigt.

Föreläggande

11 § Skatteverket får förelägga en näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt 5 § och att avhjälpa de brister som konstaterats vid ett kontrollbesök.

Kontrollavgift

12 § Skatteverket får ta ut en kontrollavgift av näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag om näringsidkaren

1. inte för en personalliggare,
 2. för en personalliggare, men denna är så bristfällig att den inte kan ligga till grund för en kontroll,
 3. inte bevarar uppgifterna i personalliggaren enligt 6 § tredje stycket, eller
 4. inte håller personalliggaren tillgänglig vid ett kontrollbesök.
- Kontrollavgiften är 10 000 kronor och tillfaller staten.

13 § Om det vid ett kontrollbesök påträffas personer som inte har antecknats enligt bestämmelserna i 6 §, får Skatteverket ta ut en kontrollavgift. Kontrollavgiften är 2 000 kronor för varje sådan person. Detta gäller även i de fall då kontrollavgift tas ut enligt 12, 14 eller 15 §.

14 § Om en kontrollavgift har tagits ut enligt 12 § och Skatteverket därefter har förelagt näringsidkaren att göra rättelse inom viss tid, får Skatteverket ta ut en ny avgift med 20 000 kronor om föreläggandet inte följs.

15 § Om en kontrollavgift har tagits ut enligt 12 § för en överträdelse och näringsidkaren därefter inom ett år gör sig skyldig till ytterligare en överträdelse, får avgift för den nya överträdelsen tas ut med 20 000 kronor.

16 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en näringsidkare helt eller delvis befrias från en kontrollavgift.

Första stycket skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts.

17 § Kontrollavgift får inte tas ut för överträdelse som omfattas av vitesföreläggande enligt denna lag.

Vite

18 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Finns det anledning att anta att näringsidkaren eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för näringsidkaren har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till kontrollavgift eller skattetillägg, får näringsidkaren inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Förfarandet

19 § Beslut om kontrollbesök och föreläggande vid vite får inte överklagas.

Frågor om utdömning av vite prövas av den förvaltningsrätt som enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483) är behörig att pröva ett överklagande.

Vid prövning av en fråga om utdömning av vite får även vitets lämplighet bedömas.

I fråga om kontrollavgift gäller Skattebetalningslagen bestämmelser om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt. *Lag (2009:849)*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. *Lag (2006:575)*.

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 21 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

**Förordning om personalliggare enligt lagen
(2006:575) om särskild skattekontroll i vissa
branscher (2006:585)**

den 8 juni 2006 (*upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om hur en personalliggare enligt lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher skall vara utformad och hur den skall föras.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 18 § lagen (2006:575) om särskild skattekontroll i vissa branscher, skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007. *Förordning (2006:585).*

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 11 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.

Lag om kassaregister m.m. (2007:592)

den 14 juni 2007 (*upphävd den 31 december 2011*)

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2006/07:105, bet. 2006/07:SkU18, rskr. 2006/07:182, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18).

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om användning och kontroll av kassaregister.

2 § Den som i näringsverksamhet säljer varor eller tjänster mot kontant betalning omfattas av skyldigheter enligt denna lag, om inte annat följer av 3 §.

3 § Skyldigheterna enligt denna lag gäller inte för den som

1. endast i obetydlig omfattning säljer varor eller tjänster mot kontant betalning,

2. är befriad från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomst från sådan försäljning som avses i 2 §,

3. bedriver taxitrafik enligt 1 kap. 3 § 2 yrkestrafiklagen (1998:490),

4. säljer varor eller tjänster mot kontant betalning genom sådana distansavtal eller hemförsäljningsavtal som avses i distans- och hemförsäljningslagen (2005:59),

5. säljer varor eller tjänster med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,

6. anordnar automatspel enligt lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel eller enligt lotterilagen (1994:1000), eller

7. bedriver sådan torg- och marknadshandel som avses i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.

Det i första stycket 7 angivna undantaget gäller inte den som enligt 8 kap. 1 § första stycket alkohollagen (2010:1622) har tillstånd för servering till allmänheten. *Lag (2010:1631)*.

4 § Vid tillämpning av 2 och 3 §§ skall självständiga verksamheter inom ramen för en näringsverksamhet bedömas var för sig.

Definitioner

5 § Med *kassaregister* avses kassaapparat, kassaterminal, kassasystem och liknande apparatur för registrering av försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning.

6 § Med *kontant betalning* likställs betalning med kontokort.

7 § Med *kontrollremsa* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i pappersform.

Med *journalminne* avses dokumentation av den löpande registreringen i kassaregistret i elektronisk form.

8 § *Verksamhetslokal* har samma betydelse som i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet.

Registrering i kassaregister

9 § All försäljning och annan löpande användning av ett kassaregister skall registreras i ett kassaregister.

Vid varje försäljning skall ett av kassaregistret framställt kvitto tas fram och erbjudas kunden.

10 § Kassaregister skall på ett tillförlitligt sätt visa

1. alla registreringar som har gjorts, och
2. programmeringar och inställningar som utgör behandlingshistorik enligt bokföringslagen (1999:1078).

Anmälningsskyldighet

11 § Näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag skall till Skatteverket anmäla de kassaregister som finns i verksamheten. Vid förändrade förhållanden skall ny anmälan göras.

Anmälan skall ha kommit in till Skatteverket inom en vecka från den dag då anmälningsskyldigheten har inträtt.

Certifiering och återkommande teknisk kontroll

12 § Kassaregister ska vara certifierat av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. *Lag (2011:796).*

13 § *Paragrafen har upphört att gälla genom lag (2009:548), som har trätt i kraft den 20 maj 2009.*

14 § Certifiering får utföras även av organ från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Enligt bestämmelser som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får certifiering utföras även av organ från ett annat land med vilket Europeiska unionen träffat avtal om ömsesidigt erkännande. *Lag (2011:297)*.

Tillsyn

15 § Skatteverket utövar tillsyn över att näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag har kassaregister och att de kassaregister som används i verksamheten uppfyller föreskrivna krav.

Tillsynsåtgärder får vidtas utan att näringsidkaren underrättas om dem i förväg.

16 § Tillsynsåtgärder skall vidtas så att de inte vållar näringsidkaren större kostnader eller olägenheter än nödvändigt.

17 § Skatteverket har rätt att för sin tillsyn enligt 15 § få tillträde till verksamhetslokaler där verksamheten bedrivs.

18 § Näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag skall på begäran och i den omfattning det är nödvändigt för tillsynen lämna Skatteverket upplysningar och tillhandahålla handlingar.

19 § Skatteverket får förelägga näringsidkare att fullgöra sina skyldigheter enligt 18 § och att avhjälpa de brister som konstaterats vid tillsynen av kassaregister.

20 § Polismyndighet skall på Skatteverkets begäran lämna det biträde som behövs för tillsynen.

Särskilda kontrollåtgärder

21 § För kontroll av näringsidkare som omfattas eller kan antas omfattas av skyldigheter enligt denna lag får Skatteverket göra kundräkning, kontrollköp, kvittokontroll och kassainventering. Sådana åtgärder får vidtas i verksamhetslokaler dit allmänheten har tillträde. Kundräkning får även ske på allmän plats i anslutning till sådana lokaler.

Kundräkning, kontrollköp och kvittokontroll får vidtas utan att näringsidkaren underrättas i förväg.

22 § Kontrollåtgärder skall vidtas så att de inte vållar näringsidkaren större kostnader eller olägenheter än nödvändigt.

23 § När Skatteverket vidtar åtgärder enligt 21 § skall näringsidkaren på begäran av Skatteverket tillhandahålla kontrollremsa, uppgifter från journalminne eller tömningskvitto för kontroll av hur försäljningar har registrerats i kassaregistret.

Om uppgifterna på kontrollremsan eller i journalminnet inte utgör räkenskapsinformation enligt bokföringslagen (1999:1078), skall de bevaras i två månader efter utgången av den kalendermånad då uppgifterna registrerades i kassaregistret.

Skatteverket får förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet enligt första stycket.

Kontrollavgift

24 § Skatteverket får ta ut en kontrollavgift av näringsidkare som omfattas av skyldigheter enligt denna lag om näringsidkaren

1. inte har ett kassaregister,
2. använder kassaregister som inte uppfyller föreskrivna krav i 10 eller 12 § eller i föreskrifter meddelade med stöd av denna lag,
3. inte anmält kassaregistret i enlighet med 11 §,
4. inte uppfyllt kravet i 23 § andra stycket att bevara uppgifter, eller
5. inte uppfyllt kravet på registrering eller kvitto i 9 §.

Kontrollavgiften är 10 000 kronor och tillfaller staten. *Lag (2009:548).*

25 § Om kontrollavgift har tagits ut enligt 24 § första stycket 1–3 och Skatteverket därefter förelagt näringsidkaren att göra rättelse inom viss tid, får Skatteverket ta ut en ny avgift med 20 000 kronor om föreläggandet inte följs. *Lag (2009:548).*

26 § Om en kontrollavgift har tagits ut för en överträdelse och näringsidkaren därefter inom ett år gör sig skyldig till ytterligare en överträdelse, får avgift för den nya överträdelsen tas ut med 20 000 kronor.

27 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en näringsidkare helt eller delvis befrias från en kontrollavgift.

Första stycket skall beaktas även om något yrkande om befrielse inte har framställts.

28 § Kontrollavgift får inte tas ut för överträdelse som omfattas av vitesföreläggande enligt denna lag.

Vite

29 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs.

Finns det anledning att anta att näringsidkaren eller, om denne är en juridisk person, ställföreträdare för näringsidkaren har begått en gär-

ning som är straffbelagd eller kan leda till kontrollavgift eller skatte-tillägg, får näringsidkaren inte föreläggas vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Undantag från lagen i enskilda fall

30 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i enskilda fall medge undantag från skyldigheter enligt denna lag om

1. behovet av tillförlitligt underlag för skattekontroll kan tillgodoses på annat sätt, eller

2. en viss skyldighet av tekniska orsaker är oskälig.

Undantag får förenas med villkor.

Bemyndiganden

31 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på kassaregister, teknisk kontroll och användning av kassaregister samt undantag från skyldigheter enligt denna lag.

Förfarandet

32 § Beslut om tillsyn och särskilda kontrollåtgärder samt föreläggande vid vite får inte överklagas.

Frågor om utdömande av vite och överklagande av övriga beslut enligt denna lag prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

I fråga om kontrollavgift gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen om debitering, betalning, överklagande och förfarandet i övrigt. *Lag (2009:852).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 i fråga om 1–8 och 30–32 §§ samt i övrigt den 1 januari 2010. *Lag (2007:592).*

Lagen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 21 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandelagen.

Förordning om kassaregister m.m. (2007:597)

den 14 juni 2007 (*upphävd den 31 december 2011*)

Regeringen föreskriver följande.

1 § Skatteverket får

- medge sådana undantag i enskilda fall som avses i 30 § lagen (2007:592) om kassaregister m.m., och
- meddela föreskrifter om krav på kassaregister, teknisk kontroll och användning av kassaregister samt undantag från skyldigheter enligt lagen om kassaregister m.m. *Förordning (2007:1230)*.

2 § Om Skatteverket avser att utfärda föreläggande enligt 29 § lagen (2007:592) om kassaregister m.m., skall en enhet inom Skatteverket som medverkar vid brottsutredningar på begäran ange om det i enhetens verksamhet finns uppgifter som innebär att ett föreläggande inte får förenas med vite.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008 i fråga om 1 § och i övrigt den 1 januari 2010. *Förordning (2007:597)*.

Förordningen har upphört att gälla vid utgången av 2011 genom skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i vissa fall. Se punkten 11 i övergångsbestämmelserna till skatteförfarandeförordningen.